کتاب اسوله کواکب فلو

نحو ۲۱

آیا صوفیه

٦٦

جاویدان کبیر تألیف فضل الله حروفی

٧٩٦ ده تألیف ایدیلدیکی آکلاشیلیور

حروفیلرده بیوک کتابلردن

بونده صفحه ۲۰ یه کیدر

نسخه کورده مختصر ایدیلیر

(باکویه) ده

تألیفی [illegible]

کتابخانه ده رقم [illegible]

الأسولة المتعلقة بالقران من ...

كتاب في التفسير على طريقة المشايخ

اسولة

ذ

كتاب الأسولة المتعلقة بالقران من قبل التفسير

١

٦٦

الحمد لله الذي هدينا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدينا الله

[illegible]

Mikrofilm Arşivi No. 770

ED 8254

ابتدا ابتدا ابتدا ابتدا ابتداء خلقت از اینجاست از اوراق دیگر که انها مبنی بر
سوالات است که جای دیگر نیست الله اینجا

بسم الله الرحمن الرحیم

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي که هفت شب و روز بود که شش بار ست ساعت بود لولاک
لما خلقت الافلاک بسم الله الرحمن الرحیم خلق السموات والارض في ستة ايام وكان
عرشه على الماء چون عبارت از سموات علویات و از ارض سفلیات و از وما بینهما او سط علوی
و سفلی همه مکونات درین شش روز داخل بیی و مخلوق بیی و روح ادم قبل جسد مخلوق بیی
واخرین روز جسد ادم مخلوق بو همه تمام در شش روز بیی از علویات و سفلیات در شش روز
و همه علوی و سفلی مزبی وجود ادم و رود در عالم خاک که وجود ادم دارند و ادم مربوب همه و مطلوب
همه برای انکه همه اشیا برای خوند و جز و خوند و برای خو در کارند خدا و انی في ستة ايام که چهار بار
ست ساعت بود و می بار ست ساعت بود برین خلقت مخلوق بیی چهار بار چرا می بار ست وجه او
برای خاک و می ست برای آو و می برای باد و می برای اتش و انی ست برخط استوا و قسمت اثر را
و انی طوله ستون ذراعا في السماء که ست و ست کله شصت اثر را اول ادم بو صاحب ست و اخر محمد
صاحب ست بس همه اشیا در شش روز تمام بیبو روز ستم تعلق روح ادم ببدن ادم که کل يوم هو
في شان روز نفخه و روز ساعت و از راسید الایام بو که تعلق روح ببدن خو فقعوا له ساجدين
فسجد الملائكة روز جمعه و از راجبریل و انی که صلوة روز جمعه دو رکعت تو بهتر از شش هزار سال
یعنی ان شش هزار شش روز اگر چه ان شش هزار شش روز انان ادم بوه خلق السموات سبع
سموات و فلک بروج عرش و کرسی داخل اند بان جهت که مراد از سموات هرچه از زمین بلند است
اما قید بهفت مراد دیگر است که ان خط از وجه ادم تواند خواند که لوح محفوظ خداست و برخط
از هفت اسمان هفت اسمان توان یافت همچنانک از هفت و هفت سیاره که خداوند خانه بروج
بروج را توان یافت و درجات سیصد و شصت کل يوم هو في شان شان اعم است از خلقت قال

مه

مه یعنی بار رحم گفت حق تعالی که کنایت است از امّ که الرحم معلقة بالعرش فاخذت بحقوي الرحمن
یعنی بند از ادم که على صورة الرحمن خواستی که بمازن که بصورة ادم و ز امی بخط و کتابت وجه بصورة
ادم بو خدا و انی مه یعنی ازین خلقت باز است و دست بدار یعنی اهنت وجه که صورة امر دان بو
بره قرار بکنی که ظهور خلقت من در ان است تا مدة الشهور عند الله اثنی عشر شهرا في كتاب الله
منها اربعة حرم ظاهر بو الا ترضين ان اصل من وصلك وان اقطع من قطعك که رایت ربي في صورة
امرد فقط اثر را و انی الرحم معلقة بالعرش که ادم ادم عرش خدا و بصورة رحمن بو فاخذت بحقوي الرحمن
گفت اثر را قامت الرحم حوا فاخذت بحقوي الرحمن اثر را که حوا اخر خلقت بو و هر کسی که از شکم خوبد راسته
خداوند هفت موی سر و دو ابرو و چهار مژه بو در روز قیامت همه اهل بهشت بر خلقت بمانه حتی

الرحمن الرحیم

الله الهی ابتداء کلیات اصل اصل اول اول البته البته البته از اینجا ابتداء بحث خلقت بسم الله
جمیع شهور و سنین و قرون و ازمنه بقول سایر انبیا و دین حضرت رسالت عبارت از ازمنه هفت شب
و روز و بحکم کل يوم هو في شان بنص قران خدا همه روز در کار است وخلق السموات والارض في ستة
ايام وكان عرشه على الماء معلوم میشود که خلقت عرش و اب در غیر شش روز بیبو پس در روز هفتم بیبو و جمیع
ازمنه هفت شب و روز و مقدار هفت شب و روز بو پس کل يوم هو في شان و بمذهب یهود در شش روز
خلقت جمیع اشیا تمام شد و هفتم که روز فراغت است و باتفاق شبانه روزی بیست و چهار ساعت
است و تا یهود ملزم شود هفت شب و روز که شش بار ست بو همچنین خیمه میعاد و جمیع اشیا که بوجهی
وجه الله اند با شنبه و شش روز گواه بو بر حقیقت ظهور محمد و اکه خانه و انی که ابد الابدین روز خیمه
میعاد کری که یا زده شقه و هر شقه ست ارش بو یعنی دیم محمد ذکریه هنکومه که همه اشیا هر یک
شش جهت داره و هر جهت خو رود ست ساعت داره برای ست کلمه محمد منقسم شده است و دالست
بر کمال محمد الذي يجدونه مكتوبا عندهم في التورية والانجيل و محمد دیم در مغرب کی نمازکی که بیت
المقدس بو و افتاب که از مغرب برسه بحکم هذا تاویل رویای من قبل وخروا له سجدا
والشمس والقمر رايتهم لي ساجدين ظهور ظهر افتاب ادم کامه بین که از طرف بیت المقدس و راسته

وقتنه روشن اوي كه زمين حشر اوي پس افتاب قيامت در روز جمعه اته كو وراسه ودر روز هفتم وراسه
كه خنان كه بود بند صاحب روز هفتم هزاند حوشتنه جون زمين حشر زمين بيت المقدس بو وقبله
انبيا براي آيي كه مقام ظهر وصدري وعهود خدا ان الست بربكم از ظهر ادم بد راوي يعني انه
خاك وآبي الكو واپس ارشوي پس زمين ميثاق بو كه اذ اخذ ربك من بني ادم واخذ الله الميثاق
من الانبياء ودبكر ميثاقا غليظا باين معني زمين حشر بو وافتاب قيامت وسلعت ومسيح عند
المناره البيضاء شد في دمشق ورواية كه اين معنيها از اشراط ساعت بند ورسول اته كو باسمان شوي
وبعد از ان صلوة پنجاه وفارتقب يوم تاتي السماء بدخان مبين اته كو بو وافتاب از مغرب اتكو
وراسه افتاب جمعه كل يوم هو في شان كه بود هبو اكه خدا در كار بي در شنبه — وان عهد نامه محمد
راسوا كعبه ابرهيم دارد اثر راكه صدر وظهر از وجه جدا نيست من احرم من المسجد الاقصى الى الكعبة الحديث
— ان كه رسول واني كه افتاب از طرف مغرب وراسه يعني كه افتاب ادمي جون اته طرف ظاهر بو
اكر هيتن واته كه پس در جمعه خدا جه خلقت كي — جواب اوي كه اكه در ستة ايام ذكر كي كان عرشه
على الماء فيه خلق ادم وكرسي وسع كرسيه السموات — اكر سايل واته كه ابتدا در جميع حساب از سي
دينكو كين وشك بي كه بود ان شنبه وسبت روز هفتم بو تو هر كاه كه در حساب از سبت دكيري جمعه
هفتم بو اما مقرر ومعين كه ابتداء خلقت از روز اول و واحد واثنين جواب جه بو يعني جون ابتداء
خلقت از روز هي شنبه بو جمعه شنبه بو كه روز هفتم بو و روز خلقت ادم بو پس اين جون بو و
جواب انجه بو هيچ امكان ندارد نمازن كه در دين ابرهيم پيش اته كه پيغامبر امه بياسه از جهار ماه
حرام كامي ماهي را بخلاف امر الله حلال هر ايند وبدل هكيند بماهي دير وكامي حرام هر ايند وبدل
هكيند بماهي د بر امكان دارد كه براي رد بود تغيير كنيد ورسول از پيش خدا كه اوي ايت
كه ان عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهرا الى يحلونه عاما ويحرمونه عاما ليواطيوا عدة ما حرم الله
در شنبه وجمعه وروز هفتم نمازن كنيد يا نه ورسول ما حكم خدا دريكي كه ثلثه سرد و واحد فرد —
وروز جمعه براي اشراط ساعت حكم خدا موقوف داشتي — نمازن كه واني در حديث كه ميجا نمان كه كعبه

را

3

را ازنه كه ابرهيم بنا كي بهمان قاعده براب اما قوم قريش جديد لاسلام وواني قد استدار الزمان
على هيئته — ويا خذ اوي كه جون افتاب قيامت كامه بين وافتاب ساعت كامه بين موقوف داشتي
تا اوقت از مغرب وراسه كه يوم ياتي بعض ايات ربك لا ية — وبراي اواني كه جمعه را در صورت مراة
جبريل بنماوي وواني كه عيد لك ولامتك ومراة بغير نمود ادوجه ادم بي نمازن رسول كه واني كه جمعه
روز خلقت ادم بو وعرش وكرسي وظهور ايشان وقرينه ان كه كفت ندعوه يوم القيامة يوم المزيد —
از براي ان كه خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام وبرد بيوه كه كل يوم هو في شان وخلقت ادم در
روز جمعه كه هفتم بو بو پس ان جمعه مزيد بو بره شش روز تا كل يوم هو في شان بو از رايوم المزيد بو واز براي
كه خلقت ادم كه حاصل كونين ومسجود ملايكه ومظهر جميع انبيا وابو البشر كه ادم درين روز بو ولقاء
الله درين روز واستعانه خدا كه وجه الله ويد الله واصابع الله كه لوحان اصابع روز جمعه كرد كه ادم بو براي
اسيد لاايام بو ودر صورة مراة كه نماينده وجه ادم نو بو ومعني معني دارد كه كان عرشه على الماء وسع
كرسيه السموات والارض وسدرة المنتهى وكعبه ولوح محفوظ — پس جون خواز طرف زمين حشر
براسه يعني سير افتاب جون بحيثيتي وبمقامي برسه كه ابندكي ادمه از مغرب كه بيت المقدس بو ظاهر
بكره نمازن بو كه افتاب اته طرف ورامي بو جون اعتبار روز هفتم اته كو معني داشته بو وافتاب
يوم كان مقداره خمسين الف سنة اته كو وراسه — اكر سايل سوال كره كه سبع سموات في يومين
واني وفلك بروج نواني جواب اوي كه جون خلق يعني قدر بو وفلك بروج بسيصد وشصت درجه مقسوم بو
كه مواقع النجوم فلك هشتم نمازن در ازاي هر يك مقسوم باشد يعني جنان باشد — پس معني ان ايت
كه خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام وكان عرشه على الماء جه كامه بين اكامه بين كه اسمانها و
زمينها را در شش روز بيافريد وفارغ در ميان ايشانست پس بدليل ان كه عبارت از سموات جميع بلنديها
بو واز زمين وار جميع پستيها بو واز وما بينهما خود روشن وسط بلندي وپستي وكان عرشه على الماء
خبري بو كه از خلقت عرش واب دو واز كرسي وسع كرسيه السموات والارض ومعني كان عرشه
يعني صار عرشه قايما على الماء بو ودرين شش روز جون جميع افرينش تمام به يني روز جمعه كه روز هفتم

بو مخصوص بو بضرورت از برای ساعت که لا تقوم الساعة الا في يوم الجمعة وفيه نفخه وفيه صعقة

— اما کل يوم هو في شان وخلقت ادم در روز ششم جون نبی بو — بحکم ان من شي الا يسبح بحمده

هر مخلوقی که موجود بی بود بحکم ان من شي الا يسبح بحمده مذکر و مسبح بی بود در اخر اخر ساعت

کدام مخلوق بوده باشد وکدام مذکر از خلق السموات والارض ومابينهما وقتی که سموات علويات

بود وارض سفلی ومابينهما وسط بضرورت شی میباید که اخرین بهنج ترتيب در زمان اخر اخر مخلوق

شده باشد انک باشد در زمان اخر ادمه واخر اخر حوا از راکه مجموع اشیا کارکنان خانه زوخانه درکار

اند ماسوی الله راخانه ساخت که دوجانست وبيار است ازمرجم مهمان او راکه ادم وحوا است درکشو

بعدازان ایشان را درخانه در اورد — کفت لا تقوم الساعة الا في يوم الجمعة وجمعه روز ششم

بو اثر را روز اخرت يوم الاخر خوانی مبين که در اخر روز ششم خلقت ادم وحوا تمام بی ودر خلق السموات

والارض ومابينهما که واد علوی وسفلی بو بعد ادم همه مخلوق بی بو ومرتب وحوا از پهلوی خوم مرتب در

روز ششم بو تا کل يوم هو في شان بو يعنی دميدن روح در بدن که خلق ادم في يوم الجمعه وفيه النفخة

ای نفخ الصور ونفخه ادم وفيه صعقه بس ناچار روز هفتم سيد الايام بو ومماة بو وجمعه بوله روح

در بدن چون در اسم خو نشته مشاهد در مراة جمعه بکرع پس يوم المزيد بو زياده کرده شده بر شش

تا حتی اجسام لازم اسم بيکبار در روز جمعه که هفت شبانروز شش بار دست ساعت بو که هر مخلوقی

شش جهت داره تا هرکدام وجانب هرکدام که بهر کدام وجانب هرکدام از زمانی نظر کند وجه الله بو

— دران شش روز هفده رکعت ودر روز هفتم پانزده تا که علم ادم الاسماء کلها فقعوا له ساجدين

لسان اهل الجنة عربی وفارسی دری — ان حديث که خدا واجبريل که شش هزار سال نزديک درخت

منتهی وسط درخت صلوة کردی مقابل دو رکعت صلوة جمعه نيست نيست که ان شش روز است پس

در روز جمعه بيبو فيه النفخة اصحاب سبت راجهت ان حق تعالی کفت کما لعنا اصحاب السبت که ندانستند

که روز هفتم روز شان الهيست واز سر کل يوم هو في شان غافل بودند وموسی که روز هفتم را تعظيم

کرد از جهت کردنه ازان که خدايی کار ماند در روز هفتم بجهت اين معنی حضرت ميفرمايد نحن

الكلم عن مواضعه — خود بروايت واخبار رسيده است که وجود ادم مصور شده بود وبعد

ازان روح در ودميد حق تعالی اذا سويته در اخر روز ششم بيافريد ادمه وروح قبل از اجساد بوده است

معتد راست پس اتصال روح با بدن ادم در اول روز جمعه که هفتم است بوده باشد که کل يوم هو في

شان ما طلعت الشمس افضل من يوم الجمعة وسيد الايام وندعوه يوم القيامة يوم المزيد بو ستة ايام

— فرزند ادم اول از ظهر ادم بيدا می بی صوره بعد ازان صولوة ادم کرفت از شکم حوا بصحرای

وجود ومخلوقات بجهت کسب کمال ومعرفت امد تا ابن حوا شد ومسيح ابن مريم شد پس الجنة تحت اقدام

الامهات شد وام الكتاب شد على هذا رو — پس زمين حشر انبيا زمين بيت المقدس است بواسطه

صدر وظهر که همه انبيا واوليا وکفار از انجا متولد شده اند وعهد کرفته وانجا اعاده کرده وباز انجا

حشر شوند که کل شي يرجع الى اصله — صدر وظهر وبيت المقدس کفت صدر مقام قلب است

وقلب المومن بيت الله وعرش الله کفت امو من الف لام عهدی وادمی اثر را ديم به بيت المقدس هاکو

واثر را ديم بکعبه که مقام وجه خدا بو بسم الله الرحمن الرحيم اکر سايل از من عنده علم الكتاب

پرسد که وجه الله ويد الله وانامل واصابع همه در اصل وضع ازان خدايی خدا بر سبيل استعاره جرا اضافت

بخويشتن کی — جواب اوی که ايشان در احسن تقويم مخلوق بی وبحکم انی جاعل في الارض خليفة

وخلق الله تعالى ادم على صورته وعلى صورة الرحمن قايم مقام خدا بو ومخلوق بصورة وصفات خدا بو ومظهر

جميع اسماء الله بو وافضل از ملايکه ومخلوقات بو ناچار استعاره از ملايکه ومخلوقات بو ناچار استعاره

از خوکرد عليه السلام والام براي وجه خو مخلوق بکی که ادمی وجميع وجوه فرزندان خو وملايکه رو در موضع

وجه خو کرند وپرستش خوکرند وحيوان نی که بوجهی بر خط استوا بدمی مخلوق شده اند رو در کعبه کنند

دکشند بوجه او وافلاک وسيارات ونجوم همه کرد او طوف کنان وفلک بروج بسيصد وشصت درجه مقسوم

بود بجهت ان که کار کنان کن او بسم الله الرحمن الرحيم والسماء ذات البروج والقمر قدرناه منازل

مرکاه که افلک بروج منقسم شد بر دوازده برج وهر برجی سی درجه سيصد وشصت درجه وهر درجه

شصت ثانيه وثالثه على هذا وادم مخلوق سيصد وشصت استخوان وغيران جنانک سيصد وشصت درجه

کين باید کرد

جند بار سوت بو ـــ پس عند الله خوصورة ادم بو وهفت کوکب سیار سید در صورة ادم
کرند وجمیع افلاک که تحت فلک بروج باشد همه در موازی منقسم باشند بفلک بروج پس همه صورة ادم
داشتته بند وجهار طبایع در صورة ادم ست قسمت وسو قسمت کرد تا ایشان نیز منقسوم باشند ولا طایر
یطیر بجناحیه الا امم امثالکم وملایکه عذاب وغیره پس ادم مرکز مجموع اشیا وهمه توابع ولواحق او
وازین جهت تقسیم افلاکی است وفلک بروج که بد حالی ونیک حالی ایشان موثر است در ادم وادمی
زاد بسم الله الرحمن الرحیم شک نی که بار رسول که ختنا وانی اذا اراد شیا ان یقول له کن فیکون خدا
هزانه که باعیسی معنی کن له امری بلفظ نوانی بلفظ دیر وانی والفظ دیر متضمن معنی ان امر کن
کرداند با هر نبی که وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه لیبین لهم برین نهج که اختلاف
السنتکم والوانکم لایه تاجه فاینم بوتا ان فاید. بوکه ممازن که کن متضمن معنی امری غیر کاف ونون
متضمن معنی امری وغیر درین جا جهت فهم اصطلاح است تا هر کلمه بجهت وحدانیت متضمن جمیع کلمه باشد
که خدا متکلمست بیک کلام بسم الله الرحمن الرحیم در بهشت همه بصورة ادم بند ودر روز جمعه عرش
خدا ظاهر بیوا والملایکة حافین من حول العرش وحضرت عزت باحسن تقویم ظاهر بیو که الرحمن
علی العرش استوی له ما فی السموات الی آخره ومجموع فرزندان ادم وحوا باحور وغلمان بصورة ادم وحوا
در ایند الا اهل دوزخ که در احسن تقویم نباشند بدلیل سنسمه علی الخرطوم از خرطوم جراوکیتی کنایت
بواز بینی که نفخه ادمه خدا که روح بو وکلمه از وینی دکیتی که نهران ظاهران ونهران باطنان جهار جوست
وخدا در صورة احسن تقویم از عرش بکرسی براسه وانا اقوم عن یمین الله الی اخره اقم الصلوة ومن اللیل
فتهجد به نافلة لک بسم الله الرحمن الرحیم خبر از دو روز وصریح از هفته خدا در قران هدو یکی
از جمعه که اذا نودی للصلوة من یوم الجمعة فاسعوا الی ذکر الله وذروا البیع ویکی از روز شنبه که کما
لعنا اصحاب السبت وجای دیکر اذ تعدون فی السبت ـــ جون معنی اذ تعدون فی السبت
انی که خنان در روز شنبه صید نکیرند که امر موسی از نی ممازن که وذروا البیع در روز جمعه
خلاف کنند اهل لعنت بیند ویکی دیر انک واتند خدا دره روز از شان وکار وفراغت یافت

اهل

اهل لعنت شدند که کل یوم هو فی شان بسم الله الرحمن الرحیم اختلاف السنتکم والوانکم مثلا
کو بی شجر وباز کو بی درخت وباز کو بی دار وباز کو بی اغاج جرا تا صو کلمه همه اسم خو بو وخو
عین همه بو باز جون خوابی که اسم نو بجهت خو بید ایکری باز با سر باین کرفت واین حال را جاره نیست
اکر سایل سوال کرد از ومن عنده علم الکتاب که جرا خدای تعالی خلق السموات والارض
وما بینهما فی ستة ایام خلق بکی که از جمیع علوی وسفلی بو وما سوی الله بو جواب بازرا
که ستة ایام عبارت از جهار بار ست ومی بار سو ساعت که ادم کامی بر خط استوا نشی ست بوکه
بخاتم انبیا امی وکامی که بر خط استوا صورة ادم بنشی سی کلمه بو مجموع اشیا وما سوی الله متصل
بخوی واز خوی وجز وخوی ومرئی خو واز اسما خو که شش کلمه کاف ونون بو موصوف ومقدر
بند ودر روز جمعه که هفتم ونفخه روح خو بو در بدن خو صفت خو یوم المزید بو تا ان شش روز
با این جمعه هفت روز بو وشش بار ست ساعت بیو که کلمه کاف ونون شش بو وهر یک در ذات
خود ست بو ـــ از را فی ستة ایام وانی وبه بیست وجهار ساعت هر روزه از را قسمت بکی
وما امر الساعة الا کلمح البصر که شش سپیدی وسیاهی وبیست وجهار خط بو بسم الله
خلق السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام کفت در بایند لیل ونهار جشم ادم بو وجشم جوین هر یک
بسه سیاهی وسپیدی بساقی هر دو شش شش سیاهی وسپیدی جهار سیاهی ودو سپیدی
وهر یک از شش جهار خط خدایی بند که جهار طبایع کامه بین بیست وجهار بو ساعات قسمت
بکی از را به بیست وجهار از ان شش روز وانی در کلام مجید که وما امر الساعة الا کلمح البصر
او هو اقرب من اللمح وبعد از ان بر خط استوا کتابت وصفت اسمان وصفت زمین ـــ
پس ناجار لا تقوم الساعة الا فی یوم الجمعة در خو صراط ومیزان وکتاب ودوزخ وبهشت وعرش
وکرسی تاویل وتبدیل اسمانها وزمین نفخه صور وخلود بر خاستن مرگ وعالم ابد وازل ظاهر
بیو وبصورة ادم در بهشت درایند لیلة البدر یوم القیامة انطقنا الله الذی انطق کل شی
ظاهر بیو بسم الله الرحمن الرحیم سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی

الرحمن الرحیم

المسجد الاقصی لایه موسی علیه السلم که خیمه میعاد مساتی خدا مخیا وانی که هنکو که خیمه بسازی
یازده شقه هر شقه ت ادش اثر را ازیازده دکیتی نه از هفده تات بو که مسافر صلوه یازده
رکعت بو واکس مسافر عالم ارواح وصلوة کامه بین ازیازده خبر کامه دان واز هفده وازبیت
المقدس بسم الله الرحمن الرحیم واذ ابتلی ابرهیم ربه بکلمات فاتمهن قال انی جاعلک للناس
اماما قال ومن ذریتی قال لا ینال عهدی الظالمین واذ جعلنا البیت مثابة للناس وامامت
وتمام کردن کلمات وعهد من وجعلنا البیت وعهدنامه بحجر بیت سپردن ثم ذریه بابو ان که
وانی لا ینال عهدی الظالمین الذین ینقضون عهد الله من بعد میثاقه ویقطعون ولقد عهدنا
الی ادم الم اعهد الیکم یا بنی ادم ان لا تعبدوا الشیطان اوفوا بعهدی اوف بعهدکم واذ اخذ
ربک من بنی ادم من ظهورهم ذریتهم واشهدهم علی انفسهم مسح یده علی ظهر ادم واخرج
ذریته وان عهدنامه بقول علی کرم الله وجهه بامانت بحجر الاسود سپرده است که روز
قیامت بشکافد وظاهر شود له عینان ولسان وهفت طواف حج وعمره از کوه واز خود لحجر الاسودی
دکوکیتن وعهد خدارا ازه کوه وابابا وبن اهفت طواف طواف سر وجهه ومزم وخلقت وحجر حوا

بو وسر بتاشلن کواث راکه اخانه موضع سرادی وجهه خویشتن در هرجاکه بود باشد بدان جهات
کنند در وقت صلوة وپرستش هرکه را صورة ادم وادم است کوه عرفات که مقام حوا
وادم بو که الکو بهم برسیند لا یستخرج کنز الکعبة الا ذو السویقتین من الحبشة کنت
کنزا مخفیا فاحببت ان اعرف بجای ذبح وکشتن اسمعیل حیوانی بکشند وفوق سر را بتراشند
که زینت خویشتن وناقص واکره وبجهت اکه تا معلوم بود که حد سرکه فامسحوا برؤسکم دو طرف
وجه خط خدایی داخل عرفی واز خلقت حوا این معنی مستفاد است ورایت ربی فی صورة امرد
قطط بسم الله الرحمن الرحیم ان اول بیت وضع للناس للذی ببکة لایه حلق الله تعالی
راس ادم لقد صدق الله رسوله الرؤیا بالحق لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنین محلقین رؤسکم
ومقصرین لایه محمد رسول الله والذین معه اشداء علی الکفار رحماء بینهم تریهم رکعا سجدا یبتغون

فضلا من الله ورضوانا سیماهم فی وجوههم من اثر السجود بسم الله الرحمن الرحیم سبحان الذی اسری
بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله لنریه من ایاتنا انه هو السمیع البصیر
سمع وبصر برایما واتی که درمه شو محمد از خدا کلام شنود لقا وملکوت اسمان یافتی بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم مالک یوم الدین ایاک الی آخر خود سول وخدا صلوة خواندی قسمت الصلوة
بینی وبین عبدی نصفین واجب خود هفده بار خواندن در حضر در شش روز ودر دو زخلقت ادم که علم ادم
الاسماء کلها باترنج بار بخواندن واز اول انبیا ذکر ادم درین سوره کی خدا بسم الله الرحمن الرحیم
وبر ترتیب وحروف مقطعه الم بیست نه موضع آمی بعدد حروف تهجی که اصل کلام اند وقران بیست نه
قسمت بعدد خنان ودر اول الحمامیم ودر دوم که آن سورة البقره بو الم امی یعنی بعد خنان الحمد بخوان
در صلوه سفر که یازده بو در حضر ومصر جامع که هفده وبا ترنج بود در اول الم بعد از یومنون بالغیب
از اعمال ابتدا بصلوة کرد یقیمون الصلوة ویومنون بما انزل الیک وما انزل من قبلک وبالاخرة که شما
علم ادم الاسما کلها میشود وجمیع کتب سماوی که امن الرسول بما انزل الیه من ربه کل امن بالله و
ملائکته وکتبه ورسله الایمان ان تومن بالله وملائکته الحدیث بسم الله الرحمن الرحیم
اث را در صلوة جمعه وغیر جمعه که هر دو در حضر بود سه دکعت بو جمیع الحمد وقران بینکو خواندن ومیتوان
خواندن بعدد سه که همه اسرار قران واحکام وسر قیامت ومبدا ومعاد وهرچه ازل تا ابد بی
وبو وکامه بین که در همه قران در جی در ذات سه کلمه خدایی که نماز بعدد خنانی موجودی یس
جمیع ایات قران در صلوة که بعدد خنان هنکو خواندن برای انی لا تقوم الساعة الا فی یوم الجمعة که
خلقت ادمی وعلم ادم الاسماء کلها وخلقت خود در روز جمعه بی سنت بباید خواند در صلوة بجهت انست
که یوم تبیض وجوه فیه الوجوه ولا تسود ولا تسود وجهی پس امری از بن معظم نبو کما قال علیه السلم اول
ما یحاسب به العبد المرء الصلوة بسم الله الرحمن الرحیم اذا نودی للصلوة من یوم الجمعة فاسعوا
الی ذکر الله وذروا البیع ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون فاذا قضیت الصلوة فانتشروا فی الارض وابتغوا
من فضل الله واذکروا الله کثیرا لعلکم تفلحون لایه انا نحن نرث الارض ومن علیها ونحن الوارثون

مل

ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر ان الارض يرثها عبادي الصالحون ان الارض لله يورثها من يشاء من
عباده والعاقبة للمتقين وهرچه درين باب بو بسم الله الرحمن الرحيم معنا ذن كه كلام قديم الهي
كه با ساير انبيا وملايكه گفت وخلقت شش حرف كاف ونون كن بيرون نيست ايجاد مخلوقات وما
سوي الله وبظهور امدن مكونات از كتم عدم بصحراء وجود از شش روز وهفت شبانروز
كه شش بارست ساعت بود وبوجهي چهار بارست ساعت بود سو ساعت بو بيرون نيست نخواهد
ازل تا ابد لا تبديل لكلمات الله ـــ مثلا معنا ذن كه بحكم كل يوم هو في شان في ستة ايام وروز
هفتم خلقت عرش وماست اگر شخص چند سالي معين در وجود امد ودر ماه معين تاريخ مولودان
از يكشنبه ودوشنبه وسه شنبه وچهار وپنج وشش وهفت كه سبت است بيرون وفات اوهمين
نوع ورزق واجل او همين نوع وساير مخلوقات وموجودات باهمين نوع ـــ ودر اخرت همين
نوع كه في يوم كان مقداره خمسين الف سنة كه اين هفت روز دنيي وهفت شب بحكم يوم كان مقداره
خمسين الف سنة هفت بار پنجاه هزار سال بو شش روز مقدار سيصد هزار سال پنج بارسو
هزار سال بو پنج بارست هزار سال بو كه ان لبثتم الا عشرا كليات ـــ
بسم الله الرحمن الرحيم اگر سايل سوال كرد كه سبب چه بو هفت روز وهفت شو توهوي
كه سبع مثاني بو ظرف قران بو محمد هادي وبدير سخوان ندي جواب اوي كه سبع مثاني كه هفت
شب وروز بو شش بارست ساعت بو كه كاف ونون كه شش كله بو وهر كله متضمن ست كله بو وجميع
احسام خداوند شش جهت بنده محمد هادي ونحو برشوي جميع ازمنه وساعات وليالي وايام درضمن
هفت روز وشب بو كل يوم هو في شان درين هفت روز بس زمان وهرچه درين هفت روز وشب
است شش بارست ساعت بو كه اصل كلام ست كله بو كه خدا تا خود را بحكم كن وخلقت وجه ادم بره بو كه
فطرة الله التي فطر الناس عليها بسم الله الرحمن الرحيم بحكم كان عرشه على الماء هركاه كه بيرستش
صاحب عرش كوي كه قران وسو وست كله اثه كوامي كه كل شي هالك الا وجهه او بوجه خويشتن
برساني كه كان عرشه على الماء كه جلا ولطافت وپاكي وجه وتقسيم خط وجيان قلم وخط از عرش واثر

اوي

اوي ـــ ان الله تبارك وتعالى كتب كتابا قبل ان يخلق الخلق بخمسين الف سنة ان رحمتي سبقت
غضبي فهو مكتوب عنده فوق العرش بسم الله الرحمن الرحيم قال عليه السلام لا تقوم الساعة
حتى يتقارب الزمان الى ان يكون اليوم كالساعة والساعة كضرمة بالنار ـــ حق تعالى تقسيم
بروج سيصد وشصت درجه يكي كخطوط ستون دلها في السماء كه سو وست بو دقيقه وثانيه وثالثه تا
عاشر معنا ذن ـــ وخلقت هفت شبانروز وتقسيم خان هفت شبانروز بصد وشصت وشت
ساعت تا شش بارست ساعت بو ـــ وتقسيم شش روز كه في ستة ايام در چهار ست ساعت وسو
براي خلقت ادم كه اسمانها وزمين ومابينهما از سو كله موجود بيند وهمه حكم كن دارند كه يوم تبدل
الارض بغير الارض والسموات اقم الصلوة لذكري ان الساعة اتية اكاد اخفيها ومدار حساب مكونات
واشيا در هفت شب وروز است مثلا چون هفته تمام شد باز انكس بسر شمار اول رفت باز چون هفته
تمام شد بسر شمار حساب اول رفت چنانكه صلوة در شش روز هفته بود در جمعه پانزده بار شنبه كه يك
هفته بار جمعه پانزده تا انقراض جهان جميع شهور وسنين وقرون مركب اند از جمعه وجمعه از يوم
ويوم از ساعت وساعات وساعة وتقسيم ساعة وقطع شمس وقمر از بروج معلوم ميشود كه شبانروز
چند درجه ودقيقه وثانيه وثالثه تا عاشر باشد بسم الله الرحمن الرحيم معنا ذن كه جميع قضايا و
احكام خير وشر از سو كله وست كله كن الهي صادري وواقعي همه در هفت شبانروز وهفت شبانروز
خلق السموات والارض ومابينهما در شش بارست ساعت وچهار بارست ساعت وبي بار سو ساعة واقعي
تا زمان منقسم بو بعد دسو وشش ست كله وجميع حالات كه در جهان واقع بو مكتوب بو درين هفت روز
بسم الله الرحمن الرحيم اذا قرئ القران لا يسجدون در جميع قران چهارده ايكه چون خونخوانند
سجده واجب بو بحكم انا كلام الناطق ـــ ادم كتاب الهي ونامه الهي بي بروجه خود ديم چهارده علا
كه هركه اوه بخواند رو در قبله كه موضع جبهه ادمي دكوكين وخداوه سجده بكين بسم الله الرحمن الرحيم
بحكم كل شي احصيناه في امام مبين اگر قيامت بو اگر علم ساعت واگر علم ازل واين جايزي وممنوع
ني كه در سو ركعت صلوة وست ركعت بخواند الحمد ويك ايت از ايات قران ممنوع ني در سو ركعت

ني

متي

الرحيم

صلوة وت ركعت هفده حضر و يازده سفر نخوانند چرا اثرا كه همه درختان موجودي وهركاه كه سرختان
ظاهر ببوكه سوكله كامه بين سر ساعت و قيامت و رقبت و متشابهات و محكمات قران مع ظاهر بسو
بالضروره ومحكم و متشابه قران ممنوع بي كه درسوكله صلوة نخوانند براي مبين معني بسم الله الرحمن الرحيم
الم ذلك الكتاب لا ريب فيه هدي للمتقين الذين يومنون بالغيب ويقيمون الصلوة ومما رزقناهم ينفقون
والذين يومنون بما انزل اليك وما انزل من قبلك وبالاخرة هم يوقنون اوليك على هدي من ربهم
واوليك هم المفلحون بسم الله الرحمن الرحيم يا بني اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم واوفوا
بعهدي اوف بعهدكم واياي فارهبون وامنوا بما انزلت مصدقا لما معكم ولا تكونوا اول
كافر به ولا تشتروا باياتي ثمنا قليلا واياي فاتقون ولا تلبسوا الحق بالباطل وتكتموا الحق وانتم تعلمون
واقيموا الصلوة واتوا الزكوة واركعوا مع الراكعين اتامرون الناس بالبر وتنسون انفسكم وانتم تتلون
الكتاب افلا تعقلون واستعينوا بالصبر والصلوة وانها لكبيرة الا على الخاشعين الذين يظنون انهم
ملاقوا ربهم وانهم اليه راجعون بسم الله الرحمن الرحيم واذ قلنا ادخلوا هذه القرية وكلوا
منها حيث شئتم رغدا وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة نغفر لكم خطاياكم وسنزيد المحسنين فبدل
الذين ظلموا قولا غير الذي قيل لهم فانزلنا على الذين ظلموا رجزا من السماء بما كانوا يفسقون
بسم الله الرحمن الرحيم واذ اخذنا ميثاق بني اسرائيل لا تعبدون الا الله وبالوالدين احسانا وذي
القربي واليتامي والمساكين وقولوا للناس حسنا واقيموا الصلوة واتوا الزكوة ثم توليتم الا قليلا
منكم وانتم معرضون بسم الله الرحمن الرحيم ود كثير من اهل الكتاب لو يردونكم من
بعد ايمانكم كفارا حسدا من عند انفسهم من بعد ما تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى ياتي الله
بامره ان الله على كل شي قدير واقيموا الصلوة واتوا الزكوة وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند الله
ان الله بما تعملون بصير بسم الله الرحمن الرحيم وقالوا لن يدخل الجنة الا من كان هودا او
نصاري تلك امانيهم قل هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين بلي من اسلم وجهه لله وهو محسن فله
اجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه

وسعى

وسعى في خرابها اوليك ما كان لهم ان يدخلوها الا خايفين لهم في الدنيا خزي ولهم في الاخرة
عذاب عظيم ولله المشرق والمغرب فاينما تولوا فثم وجه الله ان الله واسع عليم بسم الله الرحمن الرحيم
يا ايها الذين امنوا استعينوا بالصبر والصلوة ان الله مع الصابرين بسم الله الرحمن الرحيم
ليس البر ان تولوا وجوهكم قبل المشرق والمغرب ولكن البر من امن بالله واليوم الاخر والملائكة والكتاب
والنبيين واتي المال على حبه ذوي القربي واليتامي والمساكين وابن السبيل والسايلين وفي الرقاب
واقام الصلوة واتي الزكوة والموفون بعهدهم اذا عاهدوا والصابرين في الباساء والضراء
وحين الباس اوليك الذين صدقوا واوليك هم المتقون بسم الله الرحمن الرحيم حافظوا على
الصلوات والصلوة الوسطي وقوموا لله قانتين بسم الله الرحمن الرحيم ليس عليك هداهم ولكن
الله يهدي من يشاء وما تنفقوا من خير فلانفسكم وما تنفقون الا ابتغاء وجه الله وما تنفقوا من
خير يوف اليكم وانتم لا تظلمون بسم الله الرحمن الرحيم ان الذين امنوا وعملوا الصالحات و
اقاموا الصلوة واتوا الزكوة لهم اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون بسم الله الرحمن الرحيم
امن الرسول بما انزل اليه من ربه والمومنون كل امن بالله وملايكته وكتبه ورسله وقالوا سمعنا
واطعنا غفرانك ربنا واليك المصير كه سجده ادم كنيد تا انبيا الايه بسم الله الرحمن الرحيم
الم الله لا اله الا هو الحي القيوم نزل عليك الكتاب بالحق مصدقا لما بين يديه وانزل التورية والانجيل
من قبل هدي للناس وانزل الفرقان ان الذين كفروا بايات الله لهم عذاب شديد والله
عزيز ذو انتقام ان الله لا يخفى عليه شي في الارض ولا في السماء هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله
الا هو العزيز الحكيم هو الذي انزل عليك الكتاب منه ايات محكمات هن ام الكتاب واخر متشابهات
فاما الذين في قلوبهم زيغ فيتبعون ما تشابه منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تاويله وما يعلم تاويله
الا الله والراسخون في العلم يقولون امنا به كل من عند ربنا وما يذكر الا اولوا الالباب ربنا لا تزغ قلوبنا
بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب ربنا انك جامع الناس ليوم لا ريب فيه
ان الله لا يخلف الميعاد بسم الله الرحمن الرحيم شهد الله انه لا اله الا هو والملايكة واولوا العلم

همه ايات محكمات من ام [illegible] از اسحاف تحت ايمان [illegible]

قايما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم ان الدين عند الله الاسلام وما اختلف الذين اوتوا الكتاب
الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ومن يكفر بايات الله فان الله سريع الحساب فان حاجوك
فقل اسلمت وجهي لله ومن اتبعن وقل للذين اوتوا الكتاب والاميين ءاسلمتم فان اسلموا فقد
اهتدوا وان تولوا فانما عليك البلاغ والله بصير بالعباد بسم الله الرحمن الرحيم
قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله ويغفر لكم ذنوبكم والله غفور رحيم
بسم الله الرحمن الرحيم ان الله اصطفى ادم ونوحا وال ابرهيم وال عمران على العالمين ذرية
بعضها من بعض والله سميع عليم اذ قالت امراة عمران رب اني نذرت لك ما في بطني محررا فتقبل
مني انك انت السميع العليم فلما وضعتها قالت رب اني وضعتها انثى والله اعلم بما وضعت وليس
الذكر كالانثى واني سميتها مريم واني اعيذها بك وذريتها من الشيطان الرجيم فتقبلها
ربها بقبول حسن وانبتها نباتا حسنا وكفلها زكريا كلما دخل عليها زكريا المحراب وجد عندها
رزقا قال يا مريم انى لك هذا قالت هو من عند الله ان الله يرزق من يشاء بغير حساب
هنالك دعا زكريا ربه قال رب هب لي من لدنك ذرية طيبة انك سميع الدعاء فنادته الملايكة
وهو قايم يصلي في المحراب ان الله يبشرك بيحيى مصدقا بكلمة من الله وسيدا وحصورا ونبيا من
الصالحين قال رب انى يكون لي غلام وقد بلغني الكبر وامراتي عاقر قال كذلك الله يفعل ما يشاء
قال رب اجعل لي اية قال ايتك الا تكلم الناس ثلثة ايام الا رمزا واذكر ربك كثيرا وسبح
بالعشي والابكار واذ قالت الملايكة يا مريم ان الله اصطفيك وطهرك واصطفيك على نساء العالمين
يا مريم اقنتي لربك واسجدي واركعي مع الراكعين ذلك من انباء الغيب نوحيه اليك وما كنت
لديهم اذ يلقون اقلامهم ايهم يكفل مريم وما كنت لديهم اذ يختصمون اذ قالت الملايكة يا مريم ان الله
يبشرك بكلمة منه المسيح عيسى ابن مريم وجيها في الدنيا والاخرة ومن المقربين ويكلم الناس في المهد
وكهلا ومن الصالحين لاية بسم الله الرحمن الرحيم ومن اهل الكتاب من ان تامنه بقنطار يوده
اليك ومنهم من ان تامنه بدينار لا يوده اليك الا ما دمت عليك قايما ذلك بانهم قالوا ليس علينا

في

في الاميين سبيل ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون بسم الله الرحمن الرحيم يوم
تبيض وجوه وتسود وجوه فاما الذين اسودت وجوههم اكفرتم بعد ايمانكم فذوقوا العذاب
بما كنتم تكفرون واما الذين ابيضت وجوههم ففي رحمة الله هم فيها خالدون بسم الله الرحمن الرحيم
ليسوا سواء من اهل الكتاب امة قايمة يتلون ايات الله اناء الليل وهم يسجدون بسم الله الرحمن الرحيم
وكيف اذا جينا من كل امة بشهيد وجينا بك على هولاء شهيدا يوميذ يود الذين كفروا وعصوا
الرسول لو تسوى بهم الارض ولا يكتمون الله حديثا يا ايها الذين امنوا لا تقربوا الصلوة وانتم سكارى
حتى تعلموا ما تقولون ولا جنبا الا عابري سبيل حتى تغتسلوا وان كنتم مرضى او جاء احد منكم من الغايط
او لامستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم ان الله كان عفوا
غفورا بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها الذين اوتوا الكتاب امنوا بما نزلنا مصدقا لما معكم
من قبل ان نطمس وجوها فنردها على ادبارها او نلعنهم كما لعنا اصحاب السبت وكان امر الله
مفعولا بسم الله الرحمن الرحيم الم تر الى الذين قيل لهم كفوا ايديكم واقيموا الصلوة واتوا الزكوة
فلما كتب عليهم القتال اذا فريق منهم يخشون الناس كخشية الله او اشد خشية وقالوا ربنا
لم كتبت علينا القتال لولا اخرتنا الى اجل قريب قل متاع الدنيا قليل والاخرة خير لمن اتقى ولا يظلمون
فتيلا باب تقصير بسم الله الرحمن الرحيم واذا ضربتم في الارض فليس عليكم جناح ان تقصروا
من الصلوة ان خفتم ان يفتنكم الذين كفروا ان الكافرين كانوا لكم عدوا مبينا واذا كنت فيهم
فاقمت لهم الصلوة فلتقم طايفة منهم معك وليأخذوا اسلحتهم فاذا سجدوا فليكونوا من وراءكم
ولتات طايفة اخرى لم يصلوا فليصلوا معك وليأخذوا حذرهم واسلحتهم ود الذين كفروا لو تغفلون
عن اسلحتكم وامتعتكم فيميلون عليكم ميلة واحدة ولا جناح عليكم ان كان بكم اذى من مطر
او كنتم مرضى ان تضعوا اسلحتكم وخذوا حذركم ان الله اعد للكافرين عذابا مهينا فاذا قضيتم الصلوة
فاذكروا الله قياما وقعودا وعلى جنوبكم فاذا اطمانتم فاقيموا الصلوة ان الصلوة كانت على المومنين
كتابا موقوتا بسم الله الرحمن الرحيم ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه لله وهو محسن واتبع

ملة ابرهيم حنيفا واتخذ الله ابرهم خليلا ولله مافي السموات ومافي الارض وكان الله بكل شي محيطا
بسم الله الرحمن الرحيم ان المنافقين يخادعون الله وهو خادعهم واذا قاموا الي الصلوة قاموا
كسالي يراون الناس ولا يذكرون الله الا قليلا مذبذبين بين ذلك لا الي هولاء ولا الي هولاء ومن
يضلل الله فلن تجد له سبيلا بسم الله الرحمن الرحيم يسلك اهل الكتاب ان تنزل عليهم
كتابا من السماء فقد سالوا موسي اكبر من ذلك فقالوا ارنا الله جهرة فاخذتهم الصاعقة بظلمهم
ثم اتخذوا العجل من بعد ماجاءتهم البينات فعفونا عن ذلك واتينا موسي سلطانا مبينا ورفعنا
فوقهم الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب سجدا وقلنا لهم لاتعدوا في السبت واخذنا منهم
ميثاقا غليظا لاية بسم الله الرحمن الرحيم لكن الراسخون في العلم منهم والمومنون يومنون
بما انزل اليك وما انزل من قبلك والمقيمين الصلوة والموتون الزكوة والمومنون بالله واليوم الاخر
واوليك سنوتيهم اجرا عظيما بسم الله الرحمن الرحيم يايها الذين امنوا اذا قمتم الي الصلوة فاغسلو
وجوهكم وايديكم الي المرافق وامسحوا بروسكم وارجلكم الي الكعبين وان كنتم جنبا فاطهروا وان
كنتم مرضي او علي سفر او جاء احد منكم من الغايط او لمستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا
طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم منه مايريد الله ليجعل عليكم من حرج ولكن يريد ليطهركم
وليتم نعمته عليكم ولعلكم تشكرون واذكروا نعمة الله عليكم وميثاقه الذي واثقكم به اذ
قلتم سمعنا واطعنا واتقوا الله ان الله عليم بذات الصدور بسم الله الرحمن الرحيم ولقد اخذ الله ميثاق
بني اسرايل وبعثنا منهم اثني عشر نقيبا وقال الله اني معكم لين اقمتم الصلوة واتيتم الزكوة وامنتم برسلي
وعزرتموهم واقرضوا الله قرضا حسنا لاكفرن عنكم سياتكم ولادخلنكم جنات تجري من تحتها
الانهار فمن كفر بعد ذلك منكم فقد ضل سواء السبيل فبما نقضهم ميثاقهم لعناهم وجعلنا قلوبهم
قاسية يحرفون الكلم عن مواضعه ونسوا حظا مما ذكروا به لاية بسم الله الرحمن الرحيم يايها
الذين امنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف ياتي الله بقوم يحبهم ويحبونه اذلة علي المومنين اعزة
علي الكافرين يجاهدون في سبيل الله ولا يخافون لومة لايم ذلك فضل الله يوتيه من يشاء والله

والله

والله واسع عليم انما وليكم الله ورسوله والذين امنوا الذين يقيمون الصلوة ويوتون الزكوة وهم راكعون
ومن يتولي الله ورسوله والذين امنوا فان حزب الله هم الغالبون يايها الذين امنوا لاتتخذوا الذين اتخذوا
دينكم هزوا ولعبا من الذين اوتوا الكتاب من قبلكم والكفار اوليا واتقوا الله ان كنتم مومنين واذا ناديتم
الي الصلوة اتخذوها هزوا ولعبا ذلك بانهم قوم لايعقلون يايها الذين امنوا شهادة بينكم اذا حضر احدكم
الموت حين الوصية اثنان ذوا عدل منكم او اخران من غيركم ان كنتم ضربتم في الارض فاصابتكم مصيبة الموت
تحبسونهما من بعد الصلوة فيقسمان بالله ان ارتبتم لانشتري به ثمنا ولو كان ذا قربي ولا نكتم شهادة الله
انا اذا لمن الاثمين بسم الله الرحمن الرحيم قل ان هدي الله هو الهدي وامرنا لنسلم لرب العالمين وان
اقيموا الصلوة واتقوه وهو الذي اليه تحشرون ولا تطرد الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون
وجهه ما عليك من حسابهم من شي فتطردهم فتكون من الظالمين بسم الله الرحمن الرحيم وكذلك نري
ابرهيم ملكوت السموات والارض وليكون من الموقنين فلما جن عليه الليل راي كوكبا قال هذا ربي فلما افل
قال لا احب الافلين فلما راي القمر بازغا قال هذا ربي فلما افل قال لين لم يهدني ربي لاكونن من القوم الضالين
فلما راي الشمس بازغة قال هذا ربي هذا اكبر فلما افلت قال يا قوم اني بري مما تشركون اني وجهت وجهي للذي
فطر السموات والارض حنيفا وما انا من المشركين الي فبهديهم اقتده ـــ تلك حجتنا اتيناها انكه بقمر وبشمس
وكواكب رونيا ورد وصخودرات سلم خذا كرد بسم الله الرحمن الرحيم قل انني هداني ربي الي صراط
مستقيم دينا قيما ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين قل ان صلوتي ونسكي ومحياي ومماتي لله رب العالمين
لاشريك له وبذلك امرت وانا اول المسلمين بسم الله الرحمن الرحيم والذين يمسكون بالكتاب واقاموا
الصلوة انا لانضيع اجر المصلحين بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم انما المومنون
الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم واذا تليت عليهم اياته زادتهم ايمانا وعلي ربهم يتوكلون الذين يقيمون
الصلوة ومما رزقناهم ينفقون اوليك هم المومنون حقا لهم درجات عند ربهم ومغفرة ورزق كريم
بسم الله الرحمن الرحيم ولو تري اذ يتوفي الذين كفروا الملايكة يضربون وجوههم وادبارهم
وذوقوا عذاب الحريق بسم الله الرحمن الرحيم فاذا انسلخ الاشهر الحرم فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم

وخذوهم واحصروهم واقعدوا لهم كل مرصد فان تابوا واقاموا الصلوة واتوا الزكوة فخلوا سبيلهم
ان الله غفور رحيم وان احد من المشركين استجارك فاجره حتي يسمع كلام الله ثم ابلغه مامنه ذلك
بانهم قوم لايعلمون كيف يكون للمشركين عهد عند الله وعند رسوله الا الذين عاهدتم عند المسجد
الحرام فما استقاموا لكم فاستقيموا لهم ان الله يحب المتقين بسم الله الرحمن الرحيم اشتروا بايات الله ثمنا
قليلا فصدوا عن سبيله انهم ساء ما كانوا يعملون لا يرقبون في مومن الا ولا ذمة اوليك هم المعتدون
فان تابوا واقاموا الصلوة واتوا الزكوة فاخوانكم في الدين ونفصل الايات لقوم يعلمون وان نكثوا
ايمانهم من بعد عهدهم وطعنوا في دينكم فقاتلوا ايمة الكفر انهم لا ايمان لهم لعلهم ينتهون بسم الله الرحمن الرحيم
ومامنعهم ان تقبل نفقاتهم الا انهم كفروا بالله وبرسوله ولاياتون الصلوة الا وهم كسالي ولاينفقون
الا وهم كارهون بسم الله الرحمن الرحيم والمومنون والمومنات بعضهم اوليا بعض يامرون بالمعروف
وينهون عن المنكر ويقيمون الصلوة ويوتون الزكوة ويطيعون الله ورسوله اوليك سيرحمهم الله ان الله
عزيز حكيم بسم الله الرحمن الرحيم ولا تصل علي احد منهم مات ابدا ولا تقم علي قبره انهم كفروا بالله ورسوله
وماتوا وهم فاسقون بسم الله الرحمن الرحيم خذ من اموالهم صدقة تطهرهم وتزكيهم بها وصل عليهم
ان صلوتك سكن لهم والله سميع عليم بسم الله الرحمن الرحيم لمسجد اسس علي التقوى من اول
يوم احق ان تقوم فيه فيه رجال يحبون ان يتطهروا والله يحب المتطهرين بسم الله الرحمن الرحيم
ان الله اشتري من المومنين انفسهم واموالهم بان لهم الجنة فقاتلوا في سبيل الله فيقتلون و
يقتلون وعدا عليه حقا في التورية والانجيل والقران ومن اوفي بعهده من الله واستبشروا ببيعكم
الذي بايعتم به وذلك هو الفوز العظيم التايبون العابدون الحامدون السايحون الراكعون الساجدون
الامرون بالمعروف والناهون عن المنكر والحافظون لحدود الله وبشر المومنين بسم الله الرحمن الرحيم
والله يدعوا الي دار السلام ويهدي من يشاء الي صراط مستقيم للذين احسنوا الحسني وزيادة ولا
يرهق وجوههم قتر ولا ذلة اوليك اصحاب الجنة هم فيها خالدون والذين كسبوا السيات جزاء سية
بمثلها وترهقهم ذلة مالهم من الله من عاصم كانما اغشيت وجوههم قطعا من الليل مظلما اوليك

اصحاب النار هم فيها خالدون بسم الله الرحمن الرحيم واوحينا الي موسي واخيه ان تبوءا لقومكما
بمصر بيوتا واجعلوا بيوتكم قبلة واقيموا الصلوة وبشر المومنين بسم الله الرحمن الرحيم قل يايها
الناس ان كنتم في شك من ديني فلا اعبد الذين تعبدون من دون الله ولكن اعبد الله الذي يتوفيكم وامرت
ان اكون من المومنين وان اقم وجهك للدين حنيفا ولا تكونن من المشركين بسم الله الرحمن الرحيم اقم الصلوة طرفي
النهار وزلفا من الليل ان الحسنات يذهبن السيات ذلك ذكرى للذاكرين واصبر فان الله لا يضيع اجر المحسنين
اوله بسم الله الرحمن الرحيم اقم الصلوة لدلوك الشمس الي غسق الليل وقران الفجر ان قران
الفجر كان مشهودا ومن الليل فتهجد به نافلة لك عسي ان يبعثك ربك مقاما محمودا وقل رب ادخلني
مدخل صدق واخرجني مخرج صدق واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا وقل جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل
كان زهوقا الاية بسم الله الرحمن الرحيم من يهدي الله فهو المهتدي ومن يضلل فلن تجد لهم
اولياء من دونه ونحشرهم يوم القيامة علي وجوههم عميا وبكما وصما الاية بسم الله الرحمن الرحيم
قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ايا ما تدعوا فله الاسماء الحسني ولا تجهر بصلاتك ولا تخافت بها وابتغ بين ذلك
سبيلا وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا بسم الله الرحمن الرحيم
واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة الحيوة الدنيا
ولا تطع من اغفلنا قلبه عن ذكرنا واتبع هويه وكان امره فرطا الاية بسم الله الرحمن الرحيم قال اني
عبد الله اتاني الكتاب واجعلني نبيا وجعلني مباركا اينما كنت واوصاني بالصلوة والزكوة مادمت حيا وبرا بوالدتي
ولم يجعلني جبارا شقيا والسلام علي يوم ولدت ويوم اموت ويوم ابعث حيا الاية بسم الله الرحمن الرحيم
واذكر في الكتاب اسماعيل انه كان صادق الوعد وكان رسولا نبيا وكان يامر اهله بالصلوة والزكاة وكان عند ربه
مرضيا واذكر في الكتاب ادريس انه كان صديقا نبيا ورفعناه مكانا عليا اوليك الذين انعم الله عليهم من النبيين
من ذرية ادم وممن حملنا مع نوح ومن ذرية ابرهيم واسرايل وممن هدينا واجتبينا اذا تتلي عليهم ايات الرحمن
خروا سجدا وبكيا فخلف من بعدهم خلف اضاعوا الصلوة واتبعوا الشهوات فسوف يلقون غيا الا من تاب
وامن وعمل صالحا فاوليك يدخلون الجنة ولا يظلمون شيا الاية وهل اتيك حديث موسي اذ راي نارا فقال

لاهله امكثوا اني انست نارا لعلي اتيكم منها بقبس او اجد على النار هدى فلما اتاها نودي يا موسى اني انا ربك
فاخلع نعليك انك بالواد المقدس طوى وانا اخترتك فاستمع لما يوحى انني انا الله لا اله الا انا فاعبدني واقم
الصلوة لذكري ان الساعة اتية لاية بسم الله الرحمن الرحيم وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل
غروبها ومن اناء الليل فسبح واطراف النهار لعلك ترضى ولا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا
منهم زهرة الحيوة الدنيا لنفتنهم فيه ورزق ربك خير وابقى وامر اهلك بالصلوة واصطبر عليها لا نسالك
رزقا نحن نرزقك والعاقبة للتقوى بسم الله الرحمن الرحيم قلنا يا نار كوني بردا وسلاما على ابرهيم
وارادوا به كيدا فجعلناهم الاخسرين ونجيناه ولوطا الى الارض التي باركنا فيها للعالمين ووهبنا له اسحاق
ويعقوب نافلة وكلا جعلنا صالحين وجعلناهم ائمة يهدون بامرنا واوحينا اليهم فعل الخيرات واقام الصلوة
وايتاء الزكوة وكانوا لنا عابدين بسم الله الرحمن الرحيم ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت
صوامع وبيع وصلوات ومساجد يذكر فيها اسم الله كثيرا ولينصرن الله من ينصره ان الله لقوي عزيز الذين
مكناهم في الارض واقاموا الصلوة واتوا الزكوة وامروا بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله عاقبة الامور بسم الله الرحمن الرحيم
يا ايها الذين امنوا اركعوا واسجدوا واعبدوا ربكم وافعلوا الخير لعلكم تفلحون وجاهدوا في الله حق
جهاده هو اجتباكم وما جعل عليكم في الدين من حرج ملة ابيكم ابرهيم هو سماكم المسلمين من قبل وفي
هذا ليكون الرسول شهيدا عليكم وتكونوا شهداء على الناس فاقيموا الصلوة واتوا الزكوة واعتصموا بالله
هو موليكم فنعم المولى ونعم النصير بسم الله الرحمن الرحيم قد افلح المؤمنون الذين في صلوتهم خاشعون
والذين هم عن اللغو معرضون والذين هم للزكوة فاعلون والذين هم لفروجهم حافظون الا على ازواجهم
او ما ملكت ايمانهم فانهم غير ملومين فمن ابتغى وراء ذلك فاولئك هم العادون والذين هم لاماناتهم وعهدهم
راعون والذين هم على صلوتهم يحافظون اولئك هم الوارثون الذين يرثون الفردوس هم فيها خالدون
بسم الله الرحمن الرحيم الله نور السموات والارض مثل نوره كمشكوة فيها مصباح المصباح في زجاجة
الزجاجة كانها كوكب دري توقد من شجرة مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد زيتها يضي ولو لم تمسسه
نار نور على نور يهدي الله لنوره من يشاء ويضرب الله الامثال للناس والله بكل شيء عليم في بيوت اذن الله

ان ترفع ويذكر فيها اسمه يسبح له فيها بالغدو والاصال رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله واقام الصلوة وايتاء
الزكوة يخافون يوما تتقلب فيه القلوب والابصار ليجزيهم الله احسن ما عملوا ويزيدهم من فضله والله
يرزق من يشاء بغير حساب والذين كفروا اعمالهم كسراب بقيعة يحسبه الظمان ماء حتى اذا جاءه
لاية سورة نور بسم الله الرحمن الرحيم وعد الله الذين امنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم
في الارض كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد خوفهم امنا
يعبدونني لا يشركون بي شيا ومن كفر بعد ذلك فاولئك هم الفاسقون واقيموا الصلوة واتوا الزكوة
واطيعوا الرسول لعلكم ترحمون لا تحسبن الذين كفروا معجزين في الارض بسم الله الرحمن الرحيم
طس تلك ايات القران وكتاب مبين هدى وبشرى للمؤمنين الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم
بالاخرة هم يوقنون بسم الله الرحمن الرحيم فاقم وجهك للدين حنيفا فطرة الله التي فطر الناس عليها
لا تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم ولكن اكثر الناس لا يعلمون منيبين اليه واتقوه واقيموا الصلوة ولا تكونوا
من المشركين من الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا كل حزب بما لديهم فرحون بسم الله الرحمن الرحيم
الم تلك ايات الكتاب الحكيم هدى ورحمة للمحسنين الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالاخرة
هم يوقنون اولئك على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون بسم الله الرحمن الرحيم واذ قال لقمن لابنه
وهو يعظه يا بني لا تشرك بالله شيا ان الشرك لظلم عظيم الى اقم الصلوة وامر بالمعروف لاية بسم الله الرحمن الرحيم
يا نساء النبي لستن كاحد من النساء ان اتقيتن فلا تخضعن بالقول فيطمع الذي في قلبه مرض وقلن قولا معروفا وما
وقرن في بيوتكن ولا تبرجن تبرج الجاهلية الاولى واقمن الصلوة واتين الزكوة واطعن الله ورسوله انما
يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا بسم الله الرحمن الرحيم ما كان محمد
ابا احد من رجالكم لاية بسم الله الرحمن الرحيم ان الله وملائكته يصلون على النبي يا ايها الذين امنوا
صلوا عليه وسلموا تسليما بسم الله الرحمن الرحيم انما تنذر الذين يخشون ربهم بالغيب واقاموا الصلوة
ومن تزكى فانما يتزكى لنفسه والى الله المصير بسم الله الرحمن الرحيم ان الذين يتلون كتاب الله
واقاموا الصلوة وانفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية يرجون تجارة لن تبور ليوفيهم اجورهم ويزيدهم

من فضله انه غفور شكور ثم اوحينا لايه بسم الله الرحمن الرحيم وما عند الله خير وابقى للذين
امنوا وعلى ربهم يتوكلون والذين يجتنبون كبائر الاثم والفواحش واذا ما غضبوا هم يغفرون والذين
استجابوا لربهم واقاموا الصلوة وامرهم شورى بينهم ومما رزقناهم ينفقون بسم الله الرحمن الرحيم
ان الانسان خلق هلوعا اذا مسه الشر جزوعا واذا مسه الخير منوعا الا المصلين الذين هم على صلوتهم دائمون
الى والذينهم على صلوتهم يحافظون لايه بسم الله الرحمن الرحيم فاقرءوا ما تيسر من القران علم ان
سيكون منكم مرضى واخرون يضربون فى الارض يبتغون من فضل الله واخرون يقاتلون فى سبيل الله
فاقرءوا ما تيسر منه واقيموا الصلوة واتوا الزكوة واقرضوا الله قرضا لايه بسم الله الرحمن الرحيم كل نفس
بما كسبت رهينة الا اصحاب اليمين فى جنات يتساءلون عن المجرمين ما سلككم فى سقر قالوا لم نك من المصلين لايه
بسم الله الرحمن الرحيم واذا قيل لهم اركعوا لا يركعون لايه بسم الله الرحمن الرحيم وما امروا الا ليعبدوا
الله مخلصين له الدين حنفاء ويقيموا الصلوة ويوتوا الزكوة لايه بسم الله الرحمن الرحيم فويل للمصلين
الذين لايه بسم الله الرحمن الرحيم انا اعطيناك الكوثر فصل لربك وانحر لايه بسم الله الرحمن الرحيم
يا ايها الذين امنوا اذا نودى للصلوة من يوم الجمعة فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون
فاذا قضيت الصلوة فانتشروا فى الارض وابتغوا من فضل الله واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون واذا راوا تجارة
اولهوا انفضوا اليها وتركوك قايما قل ما عند الله خير من اللهو ومن التجارة والله خير الرازقين بسم الله الرحمن الرحيم
اقرء باسم ربك الذى خلق خلق الانسان من علق اقرء وربك الاكرم الذى علم بالقلم علم الانسان ما لم يعلم
كلا ان الانسان ليطغى ان راه استغنى ان الى ربك الرجعى ارايت الذى ينهى عبدا اذا صلى السوره بسم الله الرحمن الرحيم
خلقته من تراب انى جاعل فى الارض خليفة قالوا اتجعل فيها من يفسد فيها اول اختلاف
ميان حق وملايك اين سبب ادم وخلقت او بود وبعد از ان اذ قلنا للملايكة اسجدوا لادم فسجدوا
الا ابليس انا ادم با دم ان هو تعالى مائة واربعة وعشرون الف من الانبياء كه همه مخالفت شيطان كردند
قال انا خير منه خلقتنى من نار وخلقته من طين هيبت وسلطنت عالم خاك را ندانست كه پنهان
كنند جميع اجرام سماوى وسماوات جون يك جزو خاك حايل بعضى از كواكب وسيارات شود هر جزوى

از

از اجزاى خاك بنسبت با جزوى اجزاء فلك واجرام سماوى همين حكم دارد ودرجه سماوات مقام خاكست
ومجموع اجرام سماوى دور دارند وطواف او ميكنند بجهت كادى كه ان ظهور با ادم وادى ناد صاحب
كمالست بجهت همين معنى تا بمخالفت شيطان باشد قبله انبيا عالم خاك شد بتخصيص بطن كعبه كه ام
القرى بو كه خلق الله تعالى ياس ادم وجهته الحديث وهفت طواف از حجر الاسود دكوكين كه نزل
الحجر الاسود من الجنة ولمعينا ن يبصر بهما ولسان ينطق يعنى دره وقت صورة بشر كيشى كه ادم بو
يعنى اكر سايل واثه كه جون حجر الاسود مقدم طواف بو وهفت بار طواف نكوكين اخط سپيد
(ببايد كرد)
درميان سياهى سنك جرا بو جواب آخط در وجه مقابله خط استوا بو استواء وجه قال عليه السلام
انا افصح من تكلم بالضاد يعنى هشتصد ضاد هشتصد بو صاحب تاويل جه خنداو ندضاد بو باسم من تكلم
بالضاد يك معنى اوى غير حروف مقطعه بو دوم اوى كه ضاد بحساب جمل هشتصد بو
سيم اوى كه اسم صاحب تاويل بو دابة الارض عصاى موسى بروجه مسلمان ومومن بنهد
يك نقطه ظاهر شود وتمامى وجه را فرو كيرد وازان كافر نكته سياه لام الف بسم الله الرحمن الرحيم
ميمجنان كه قايم مقام بيل فيل شده است وقايم مقام جين صين شده است لام الف قايم مقام جهار كلمه
كه بحكم علم ادم الاسماء كلها امده است شده است ما انزل الله تعالى على ادم الا تسعة وعشرين حرفا ما ننسخ
من اية او ننسها نات بخير منها او مثلها اذا بدلنا اية مكان اية او تيت القران ومثله
معه بعثت بجوامع الكلم ودالست بران كه جميع اسما كه ادم را خدا تعليم كرد سى واست كه روز جمعه روز
خلقت ادم است صلوة پانزده است ولسان اهل الجنة عربى وفارسى درى همه برين دالست
ودر لغت فرس ان جهار ست امده ولس وست عرب يا ايها امنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف
ياتى من هم يا رسول الله قال هذا وذووه لو كان الايمان عن الثريا لناله رجال من الفرس
زادكم صلوة على صلوتكم الا وهى الوتر الا وهى الوتر بسم الله الرحمن الرحيم ونفخت فيه من
روحى همجنان كه ظاهر اسما همه اشيا وظاهر وباطن اشيا بسى بحسب اسميت در باطن اشيا همه برسى
وتجلى كى وهمه اشيا مظاهر خنانند بسم الله الرحمن الرحيم بل هو قران مجيد فى لوح محفوظ

قران را خواندی و رسول میماوی که ا لوح محفوظ عبارتی اثا دم که علم ادم الاسماء کلها که ادم دران
معلم جبرئیل بی واکه روایتی که قران از پیش خدا بیکباد باسمان دینی آهی کتابتی از ادم که مقام خو
اسمان دینی بی در شب معراج بسم الله الرحمن الرحیم در مجموع قران در هفت موضع خدای تعالی
ذکر کی وا رسول که من شیطان واتن که سجده ادم بکو و خو درین هفت کوت انکار کی و وا تن
ظاهر اثر را مفتی که خلقت وجه انسانی وام و بایت دنی فی صورة امرد قطط کتابت خدا هفت خطی و بر
خط استوا هشتی و هر یک چهار کلمه خدایی بو که سوا تر را صلوة سو در روز جمعه بحکم تغلیب جون شیطان
نکی سجده بو همه ابنیا و اولیا و مومنان و ملایکه مطیع ان سجود در وجوه امی از را شیطان مقوا که مراخذ ا
بسجدهٔ فرموه اباکردم و فرزند ادم را بسجود فرموه سجوه کرد فله الجنه بسم الله الرحمن الرحیم
اذ قلنا للملایکه اسجدوا لادم فسجدوا الا ابلیس فسجد الملایکه کلهم اجمعون الا ابلیس این ایت دلالت
بران ~~میکند~~ میکرد که همه ملایک با حمله العرش سجدهٔ ادم کنند هر کاه که جبرئیل عند الباب امامت کیبو
سجده که علم از صاحب عرش میماره و حامل وحی و قران قدیم که معجز اوست بطریق اولی که همه ملایکه
سجده کنند بسم الله الرحمن الرحیم قال علم امنی جبرئیل عند الباب البیت مرتین الحدیث
جبرئیل بیامی و محمد بمعراج بی و محمد از خو بکذشتی که سدرة المنتهی برسی وادمه و فرزندان در اسمان اول
بدی و خدا را در احسن صورت که صورة ادم بی که فی صورة امرد قطط مشاهده کی و سوال کی بم یختصم
الملاء الاعلی یا محمد قال فی المساجد وقتی که خدا در احسن صورة بی و بعد از ان که جبرئیل باز ماند پنجاه
صلوة بر محمد واجب کرد و به پنج اخر کرد و قرار کرفت جبرئیل بیامد در ام القری که موضع جبهه و راس ادم
بی باستاد و بعد دیا ادم ابنیهم باسمایهم سجده کرد و محمد با او بمخالفت شیطان سجده کی —— جا دنی
جبرئیل علیه السلام و فی کفه مراة بیضاء قال هذه الجمعه و بعد ان سجوه بکی بسم الله الرحمن الرحیم
لا صلوة لمن لم یقراء بفاتحه الکتاب و بام القران فصاعدا او را حضرت رسالت بجند اسماء مختلف
خواند هر یکی مبنی بر معنی بجهت تعظم او و مرویست که اول سورة که امده است بحضرت رسالت
او بوده است و چنین است اول بجهت فاتحه الکتاب خواندن دوم اکه ام خواندی وام اصل شی خو بو

وخو

وخو تنفصیل بابی نبی بر سایر انبیا و سیم اکه هفت ایتی باتفاق و صورة وجه امی که حوا بو چهار ادم اکه
بیست و یک کلمه وجه حوا بو که ام حقیقی بو و بر وجه ادم اول این هفت ایتی و جمعی که سبع مثانی و فاتحه
الکتاب و کتابت وجه ادمی که سو بو اول کتابت خو بر وجه خدا هیکرم و بعد از ان از شکم ام بدد
بمباسم —— در بهشت مجموع حورا و غلمان جاودانی بر شکل ام اند و بر وجه این هفت ایت خدایی
بکتابت خدایی نوشته دادند —— و خدا که در شب معراج رسول امی باسمان بی خو نوشته در صورة
امرد باو نمود که رایت ربی لیلة المعراج فی صورة امرد قطط این هفت کلمه بر وجه خود نمود که سبع
مثانی و فاتحة الکتاب الهیست و صورة الحمد است —— و جای دیکر فرمود که در شب معراج دیدم
فی احسن صورة و ضو بیان کرد فی صورة امرد قطط ایاکم والنظر الی المرد فان لهم لونا کلون الله ——
و جمیع حورا بر صورة فاتحة الکتاب اند که هفت ایت است که حور مقصورات فی الخیام لم یطمثهن انس
قبلهم ولا جان او آز بر دارند که لم یسمع الخلایق مثلها که نحن الخالدات الحدیث قال الله جعلت الصلوة
نصفین الحدیث خو را بصورة امرد قطط نمو که ان الله جمیل یحب الجمال و کفت در احسن صور که
صورة امرد دید پرسید که بم یختصم الملاء الاعلی یا محمد تا اخر فرموه در بهشتی که فتن صلوة در مساجد
یعنی در باب ~~عجب~~ سجوه کردن رو بام القری کرده —— الحدیث عشقنی و عشقته فکنت ممثلا بین
عینیه اولیک لا ابدال حقا شعبه عشق و عاشق از ینجا برخاست یحبهم و یحبونه لا به میل یوسف و زلیخا
و یازده ستاره و ماه و افتاب و کفتن اخرج علیهن تا خرامیدن و حب ایشان باشد و لقد همت به و هم
بها بجهت صورة خدایی —— و این هفت ایت را که فاتحة الکتاب خواند حضرت رسالت فرموده است
که در سفر و حضر سه بار در صلوة بخواند بعد داصل کلام که فاتحة الکتاب حقیقی انست کامی و کامی سه بار
بجهت انک هفت کتابت حضرت عزت در صورة امرد قطط و ادم و حوا نموده است و نوشته هایتی چهار
کلمه اند کلمه اب و کلمه خاک و کلمه اتش و کلمه باد چنانک ست بو و بر خط استوا و فرق مو که سنت ابرهیم است سجوه
و در سو رکعت صلوة بعد رکوع واجبی که سو بار دست بطرف رو و کوش براورد و سو بار اشارت
بوجه کند بسم الله الرحمن الرحیم سه بار الحمد را بخواند بعد ام الکتاب اصل که یعنی هر معنی که در الحمد است

دران ست کلمه ست کامی سو بار بخواند که یعنی هر جمعی که درین سو الحمد ست دران سو اصلست وضاعدا کفت
تا هر سوره وعشر وایتی که قران خوانی بعد ده حرف همان معنی باشد بسم الله الرحمن الرحیم
در صلوة جمعه وغیر جمعه سو بار در حضر خواندن الحمد واجبست بعد داصل کتاب الهی جون صلوة بی الحمد درست
نیست ومقبول نیست واورا سو بار خواندن در صلوة واجبست پس این ملفت ایت را سو بار باید خواندن
پس ب بسم الله سو بار باید بخواند وسین بسم الله را سو بار باید خواند علی هذا وضاعدا مع بغران است
جون صلوة بی فاتحة الکتاب مقبول نیست اولا در سو رکعت صلوة سو بار باید کفت بسم الله الرحمن الرحیم
وسو بار باید کفت الحمد لله رب العالمین ایاک نعبد وایاک نستعین وسو بار باید کفت اهدنا الصراط المستقیم
علی هذا جون اسما که خدا تعلیم ادم کی وخو مظهر اسم اعظم خود کی سو بی سو بار بکو خواندن بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله الرحمن الرحیم علی که وایق انا النقطه تحت الباء بسم الله جون پنجاه ویک صلوة بی کزارد
پنجاه ویک الحمد باید خواند بجهت انک فرموده است که سر جه در الحمد است در نقطه باء بسم الله است
بسم الله الرحمن الرحیم افتاب بزیر زمین که پنهان بیو رسول وایق که هیشو که سجده عرش
خدا کرم که زمین عرش خدا که مظهر ادمی وجون در روز جمعه بوسط السما برسد که استوا کامه بین
ومقابل ون کعبه کامه بین نماز جمعه بکو کین تا سو تمام بدینو ——— وجون شرق اتا معنی که برابر استوا
کعبه برسی زوالی خدا واینی اقم الصلوة لدلوک الشمس لایه افتاب واجرام سماوی بالطبع وبالوضع در رکوع
وسجود اند برکرد خاک ادم برای آخذا صلوته که رکوعی وسجودی بمخالفت شیطان بر برامدن افتاب
نهاد وبجهت ان تعظیم افتاب وقت افتاب کردند انبیا وخدا که پرورانده خاک ادم است ونماینده
جهره ادم بادم است که اکر روشنی نبودی ازان افتاب کتابت سبع مثانی بر جهره ادم مشاهده
نکردی وجمعی که پرستش او کردند ازین جهت بود در کشف ——— افتاب وسیارات وافلاک
عاشق جمال ادم اند که ازان خاک تجلی میکند ودرین عشق از عهد ازل تا عهد ابد سرکشته وسرکردانند
وخواهند بود ودر سجود ورکوع اند یسبح السموات السبع یسبح در اب وزمین رفتن است ورسول فرموده
که بزیر عرش خدا سجده میکنند ووقتی که بدید اید یا بعضی فرموده رسول منع سجود کرد با مر

خدا

خدا بجهت انک روی در روی زمین نهاده که خاک ادم را از همه وجه ارض اورده بلکه ان وقت منحرف شده ماست است
از تمامی وجه ارض ودر سجده وزمین وبوقت نماز بموافقت خود همه فرزندان که از بنی ادم که تربیت
از افتاب دارند دره وقت نماز هنکو کین رو بکعبه بکی الا در دو وقت که از قرنی شیطان بر بی اید
که در وقت غروب وطلوع است که ازو وجه ارض که خاک ادم را ازانجا اورده است خود منحرف شده است وجند
افتاب بخط استواء مرکز خط رسد دران زمان بغیر از صلوة جمعه که روز خلقت ادم بو نتیان کین
وهفته با پانزده امی از برای علم ادم الاسماء کلها که تمام اسما سو بو ——— وافتاب حضرت رسالت
از شنبه وبیت المقدس که مغرب بنی رجوع بکرم اثرا که قد ادم طول ستون ذراعات وسو وان حال
دمنا از خو وادم نبی که بر فطرة الله وظهور کلمه بر لسان ایشان واردنی وهفته که یهود بان قابل است شش روز
خلقت ویک روز عبادت که سنت بو عبارت از شش بار ست کلمه محمد علیه السلم که بواسطه ان الزام خدا ن امده است
وکفت یجدونه مکتوبا عندهم فی التورية یجدونه فعل مضارع است ودرست وخیمه میعاد یازده شقه که هر شقه
ست ارش بدرازی که ست کلما وست ابد لابدین حکم خدای موسی وموسی شد با ایشان که رو دره کو کردند
وسجده خدا کردند واعبارت اند رسول ما علم وست او خواهد بود که اقم الصلوة لذکری در طه ——— ایاکم
والنظر الی المردفان لهم لونا کلون الله فرمود بجهت انک کتابت خدا بی را حقیقت انسانی جون مرات کشت
بی اختیار میل طبیعت پیدا میکرده بحیثیتی که نطفه که جزو بدن اوست میخواهد که ازان زندان وطن
که خلاص یابد اما اکر بموضع کسی که شکل ام داره قرار کیرد ضایع شود وازان صورة که نزدیک شده بود باز
ماند وجندین هزار حجب ظلمت زیاده پیدا کند تا باز در کسوه ادم اید بجهت ان فرموده اتاتون الرجال شهوة
من دون النساء الحدیث بسم الله الرحمن الرحیم حال انست که مجموع اشیا که در حرکت اند کرد بر کرد
خاک عاشق اند بر جهره صاحب سبع مثانی ومیخواهند که بان شکل برایند که شکل خداست ولوح محفوظ
الهیست که سبع مثانی دران لوح مثبت است که رایت ربی فی احسن صورة فقط بسم الله الرحمن الرحیم
حبب الی من دنیاکم ثلاث طیبها ونساء ما وقرة عینی فی الصلوة بازاری باشد در قیامت که نخرند
دران بازار الا الصور خلق الله تعالی ادم علی صورته بسم الله الرحمن الرحیم بر در بهشت که هشت

دري بوهودري حهاكلمه مكتوبي كه سو بوكه صورت ادمي واسطه بهشت خوي وبردر دوزخ كه ملفت
در بحكم لها بوميذ سبعة ابواب بوهودري سه سطري كه بيست ويك كه صورت حوا بو وكتابت
وجه حوا بو بمازن كه دوزخ ملفت درداردو بيست ويك سطر دار دالحمد كه مثال حوا بو هفت ايت بو و
بجست ويك كلمه بو كه واسطه دوزخ تاريك خو بو انا الله وانا الرحمن خلقت الرحم الحديث ان جهنم لموعدهم
اجمعين لها سبعة ابواب لكل باب منهم جزؤ مقسوم —— ان الجنة تحت اقدام الامهات ——
سبع مثاني براي ام الكتابي كه مادرهمه معاني بو وهمه در بطن خو بو وازخو بزايد بسم الله الرحمن الرحيم
مكان بيت را ملايكه سجده ميكردند وطواف ميكردند وهمه اشيا وسموات بجهت ان كه موضع
جبهه وراس او بود تا وقت ظاهر شدن ادم از وجه زمين بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله
رب العالمين الى اخره كه در صلوة ميخواني وصلوة بي خو درست ني براي ان اورا ام الكتاب خوانند
كه بحقيقت صورة امي كه حوا بو بجهت انك بيست ويك كلمه است واهل بهشت در بهشت برين صورة
بند وولدان وغلمان برين صورت بند ورايت نبي في صورة امرد قطط برين صورة كه هيات
قسمت وجه وكتابت وجه ادمي براي ان ام الكتابي والله بسم الله الرحمن الرحيم وعلم ادم الاسماء
كلها ثم عرضهم على الملايكة فقال انبيوني باسماء هولاء الايه ان اسماء اين اسمائي كه بعدد ان اسماء همه
انبيا ديم در مقام خلقت ادم كين سجده ميكردند وملايكه مكو شيطان وسجديا وابي كه واسجد واقترب
واذا قرات القران فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم كه سجده ادم نكرد بسم الله الرحمن الرحيم
لا صلوة الا بفاتحة الكتاب بيك وجه فاتحة الكتاب ادمي كه همه اشيا كتابت خداست وادم فاتح
كتابي كه از خو بكتابت اشيا برسند وبراي ان فاتحه بعدد اسما علم ادم الاسماء ديم در ام القرى كي
بكو حوا ندند —— وبوجهي فاتح الكتاب اسم فاعلي ومراد كشاينده كتابي وهمه اشيا كتاب
خدايي بو وادم كشاينده كتاب خدايي بو بسم الله الرحمن الرحيم وجه ادم ام الكتابي
وفاتح الكتابي وسورة الحمدي وسورة صلوتي واساس ووافيه وشافيه وكافيه واساسي وسورة
كنزي ودركو فتن علم محتاج هيچ ملك ني بحكم وعلم ادم الاسماء كلها وبحكم سبحانك لا علم لنا وبحكم انبيهم

باسمايهم وبحكم رايت نبي في صورة امرد قطط الحمد لله سورة صلوتي بيست ويك كلمه بو بسم الله الرحمن الرحيم
كنت نبيا وادم بين الماء والطين نبي انبا كننده است يعني من انبا كننده همه ملايك بن وقتي كه ادم در ميان
اب وگل بي يعني كلمه الي بن كه انباء ملايك هكن درد وقت كه ادم در ميان اب وگل بي بسم الله الرحمن الرحيم
لتنذر ام القرى ومن حولها الايه چنانك هر عضوي از اعضاء ادم شرف دارد بر عضوي ديگر بقيه خاك
او خاك او وخاك او كه از هر موضع حضرت عزت جمع كرد شرف دارد بر اجزاي خاك ديگر چنانك موضع بيت
وبيت المقدس بر جايهاي ديگر خلق الله تعالى راس ادم الحديث بسم الله الرحمن الرحيم بحكم يا ادم انبيهم باسمايهم
وبحكم خلق الله تعالى ادم على صورة الرحمن وبحكم فسجد الملايكة كلهم اجمعين الا ابليس وملعون شدن بجهت ادم
ادم بهترين مخلوقات ومسجود جميع اشيا شد همه ملايك بسبب سجده كردن او در مكان ومقام قرب
خود بماندند كه اگر در وقت اسجدوا همه شيطان ابا كردندي همان حكايت شياطين بودي وابليس ادم
از هيچ ملكي از ملايكه كسب علم نكرد الا از خدا بسم الله الرحمن الرحيم در باب
وحدانيت شهد الله انه لا اله الا هو والملايكة واولوا العلم قايما بالقسط لا اله الا هو الايه قايما بالقسط في خلقت
الاشيا واعتدالها وتقويمها كه واحسن تقويمست بسم الله الرحمن الرحيم اي طالب سر خدايي وحقيقت
اشيا وخلقت انساني بدانك مقرري ومعين كه كره خاك وباد واب واتش بقيه وجود ادمي وجزو وجود ادمي
وهر جزوي از اجزاي اين چهار طبيعت استعداد وقابليت ان داشت ودارد كه وجود ادم ببو وهمه اشيا
قابليت ان دارد كه يك تار موي ادم ببو وببو پس چهار طبايع باسرها تمامي وجود ادم بو وافلاك واجرام
كه فيض با اين چهار ميرسد عين وجود اين چهار طبيعت است كه بقيه وجود ادمست پس پيش از وجود ادم است
پس پيش از وجود ادم همه اشيا بالقوه يك ادم ببو وهمه اشيا يك وجود ادم بو بحقيقت وهمه اشيا
قابليت ان دارد كه يك وجود ادم بود وام القرى كه موضع جبهه وراس خوي قبله اجزاي خوي على
هذا —— ودر صورة ادم نظر كن ودر نظم اشيا وهركه را مشاهده كني وتوحيد را وادم را موضوع
بو كه انطقنا الله الذى انطق كل شى باين معني گفت كه نطق مخصوص با ادم است همه روي زمين
را بجهت امت من جاي سجده ساخت ومسجد ساخت كه بقيه خاك ادمست وچون اب نباشد بقيه

خاک ادمه بجای اب بروجه بمال وبعد داسماء کلها درمکان بیت که موضع خلقت جبهه ادمی سجده بکن خذا را
بمخالفت شیطانی شیاطین بسم الله الرحمن الرحیم وبجهت انک خاک بقیه وجود ادمست وقابلیت ان
دارد خاک وچهار عنصر که همه وجود یک مار یا یک مور یا یک شیر شود یا یکی حیوانی از جمیع حیوانات در انسان
قوة حیوانات وصفات حیوانات ظاهر میشود —— اما چون تمامی نطق واسما شد وصورة خذایی
کرفت مکرم شد مکرم شد بسم الله الرحمن الرحیم وجعلنا من الماء کل شیء حی افلا یومنون ازو کان عرشه
علی الماء اب وکل همه اشیا معلوم شد که ناطق اند وخواهند بود بقیه جزو ادمند انطقنا الله الذی انطق کل
شیء دالست که همه اشیا ناطق خواهند شد بوحدانیت او ویک وجود هر فیض که اسمان واجرام سموات
رابود نثار خاک وعنصر ادم شد وشب وروز کرد اکرد عناصر ادم در طواف ودر سجود ورکوع اند و
جزو بدن او بند واو بتحقیق کل که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن بسم الله الرحمن الرحیم
کل شیء احصیناه فی امام مبین ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین بل هو قران مجید فی لوح محفوظ
همه ادمی بحکم علم ادم الاسماء کلها تو بوین که عبادت وطاعت وپرستش مثل محمد امی علیه السلم مقبول نی
الا بان که بعد داصل کلام دیم در کعبه کین پرستش کرد ودیم دره کو کین حیوان کشته خوره ——
بحکم ان الله تبارک وتعالی قرا طه ویس قبل ان یخلق السموات والارض بالف عام الحدیث ودر یس امده است
که الم اعهد الیکم یا بنی ادم ان لا تعبدوا الشیطان انه لکم عدو مبین وان اعبدونی هذا صراط مستقیم
پس پیشتر از خلق اسمان وزمین حضرت عزت بحث ادم وشیطان وعهد فرزند ادم ومخالفت ادم
میخواند بجهت ان فرمود لکل شیء قلب وقلب القران یس بسم الله الرحمن الرحیم بحکم علم ادم الاسماء
کلها لوح محفوظ خدایی ادمی وبحکم ثم استوی علی العرش ادمی که الرحمن علی العرش استوی خلق الله
تعالی ادم علی صورة الرحمن فاتح کتاب الهی خوی وسدرة المنتهی بواسطه علم ادم الاسماء کلها که چهار جو در
تخت خوبو ادمی بسم الله الرحمن الرحیم انا بنیا محمد امی چون حق تعالی در تنزیل از خلقت
ادم ومخالفت شیطان وملایکه در گرفت بعد از خلقت اسمان وزمین —— در علم تنزیل
نیز بعد از خلقت اسمان وزمین از ادم وشیطان وملایکه ابتدا کرد بسم الله الرحمن الرحیم

17 قل کفی بالله شهیدا بینی وبینکم ومن عنده علم الکتاب لا صلوة الا بفاتحة الکتاب لا صلوة الا بفاتحة
الکتاب الکتاب پس از الف لام ری باید کرفت که فاتحة الکتاب است وانا ادم که فاتحة الکتاب است
بسم الله الرحمن الرحیم وجه ودیم ادم اسم اعظم با معنی که علم سوکله مفرده الهی بود وبحکم
کلمة القاها الی مریم وان مثل عیسی عند الله کمثل ادم وجه خواب ث بو واسم الله لبسم الله الرحمن الرحیم
الا تعبدوا الا الله وبالوالدین احسانا ادمی وحوا وخلق الله تعالی ادم علی صورته الاحسان ان تعبد الله
کانک تراه هر کاه که ادم بر صورة خدا بو چون خوب بینی کانک تراه است فانه یراک علی صورة ادم یعنی
اسم الله صورة خوبو لبسم الله الرحمن الرحیم لا صلوة الا بفاتحة الکتاب وام القران در صلوة
سفر وحضر بعدد ث حروف اصل کتاب ودو زجمعه بعدد سو اصل کتاب الحمد واجب خواندن
که ام الکتابی برای اکه هر معنی که در الحمد دری در میکی از سوکه میخوانند بعدد خنان دوان هر یک
رکعت صلوة که تمامی سو بو بخوانی بلا تعیین جایزی بحکم صاحب شریعت —— واکر بعدد
سوکله صلوة حضرت است وجمعه در یک رکعت تمامی قران بخوانی بعدد سو حروف اصل بلا تعیین
جایزی که اقرا القران علی حرف بجهت انک هر چه در تمامی قران موجودی در یک کلمه سو کله بلا تعیین
موجودی بسم الله الرحمن الرحیم اکه الحمد ام الکتابی با تمامی قران در یک رکعت بعدد یک کلمه بو بخوانی
منع نکرد صاحب شریعت بلا تعیین برای انک هر چه در الحمد وتمامی قران است در یک کلمه موجود است
بلا تعیین که ظهور عالم توحید است وباز همه قران والحمد را در یک رکعت دیکی بعدد کلمه دیکی بخوانند همچنین
منع نیست جایز است همچنین میرو تا سو بسم الله الرحمن الرحیم لا صلوة لمن لم یقرا بام القران
فصاعدا ام القران داخل هفت حوا بو که بیست ویک کلمه خدا بیست وهفت روز که حوا حایض بو
صلوة از خو بیکی —— صورة الحمد وام الکتاب وام القران وفاتحة الکتاب همه صورة حوا هستی
که صورة سورة او دادیم در موضع جبهه ادم کین بخوانی وسجده کری قال الله تعالی کنت کنزا مخفیا
الحدیث وام الکتاب را سوره کنز خوانند بحکم رایت ربی فی صورة او دقطط که صورة ابی —— فصاعدا
عبادتی از خلقت کتابت وجه ادم —— ام الکتاب که صورة حوا بو در جبهه وراس ادم کین بعدد

اسما وخلقت كتابت وجه ادم بخوان تا پرستش درست بو — ام الكتاب شكل حوا كه نيست ويكى
كلمه بو تمثل الغران على رجل كه ادمى بسم الله الرحمن الرحيم عبارت از عرش ادمى وكرسى
حوا كه وسع كرسيه السموات والارض بسم الله الرحمن الرحيم نطفه از ظهر ادم ظاهر شد وبيرون وقت
امد صورة ادم وام ظاهر انداخت چون از ام در وجود امى بشكل وصورة ام در وجود امى ودر
قيامت وبهشت بصورة ادم اگرچه كامه بين اما بشكل ام كامه بين فاخذت بحقوى الرحمن عبارة
ازه كامه بين خواست حوا كه بكيرد قال مه الا ترضين ان اصل من وصلك الحديث بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين رسول مرايا سبع مثانى وفاتحة الكتاب وام الكتاب وانى كرت وگو باز معانى سبع
مثانى وفاتحة الكتاب وام الكتاب اول هكم كه در اوايل سوره امده اند بسم الله الرحمن الرحيم
كلمة القاها الى مريم كه ام ملستى يعنى بخلقت ام برسى وانا ام ظاهر بيى وعيسى از ام ظاهر بيى واز ام موضع
بيى اول بسم الله الرحمن الرحيم هركه ديم بام القرى كه مستى دنكر واز شيطان رجيم پناه نكنى بغدا
وسجده مكان بيت نكى شيطانى شيطان با مر خدا وهركه بكى نبى وملكى واز نبى وملكى ملائكه با مر خدا
واجب نى ديم در ادم هكين وسجده كين وجبرئيل ديم در مكان بيت در وقت تعليم صلوة محمد امى عليه السلام
ديم در مكان بيت كى ونيت وسجده كى وانبيا كه افضل اند بر ملايك دو نيى پنج وقت بعد ام الكتاب
كه سنت اتى واجى كه ديم الو دكرند وسجده كرند خاصه كه محمد افضل مه انبياست ودر روز جمعه كه روز
خلقت ادمى يا نزده بار تا علم ادم الاسماء كلها كيبو خطيب شمشير دو زجمعه بر منبر برم كه روز خلقت ادمى
بحكم اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء — بالوضع سنت اسمانى با هرجه در وحالست طواف
هكره بركرد ام القرى بسم الله الرحمن الرحيم ما بين المشرق والمغرب قبلة انج ميان مشرق ومغرب
بى كه موضع خانه مقام جبهه وسر ادمى چون در جمعه افتاب باستواء فلك كه راستى وجه وسر خوبسته
صلوة جمعه بكو كين وطلب عهد الست بربكم از حجر الاسود طلب كرم كه بامانت عهد نامه پيش خوبو
باز كرد
شيطان ادمه از جنت بدر كرد چون توبه كرد باز اهل بهشت شد بسم الله الرحمن الرحيم
ما الكلام وقتى كه حضرت عزت تعليم اسما بادم ميكى ان اسما كله چندنى بو نى شكل وپيكر وهيات كه تعليم
كتابت

18

كتابت علم بالقلم وصورت دادن ان اسما بعد از ان بيبوا تا منقطع ببو كتابت بسم الله الرحمن الرحيم
علم ادم الاسماء كلها ما الكلام سخن مه انبيا وسخن مه ملايكه كه با نبيا گفتند داخل ان اسماء ادست كه ان اسما را حكم
علم بالقلم بعد از ادم بحسب اصطلاح هر كسى شكل وصورتى داده اند وادم ومظهر حقيقى ان حروف واسما بود
وحوا البته كه ام الكتاب باشد بسم الله الرحمن الرحيم لا يسمعون بالملاء الاعلى ويقذفون من كل جانب
دحورا الا من خطف الخطفه — ما كان لى من علم بالملاء الاعلى اذ يختصمون قال الله تعالى فيم يختصم الملاء الاعلى
يا محمد الحديث شياطين سجده ادم نكنند وره باسمان دنيى كه مقام ادمى ندارند كه وزينا السماء الدنيا
بمصابيح وملايكه وملاء اعلى خصومت در پيشين گرفتن صلوة وسجود داشتند بسم الله الرحمن الرحيم
بنى ادم وقتى كه نماز هكرم حقيقت خو ملايكه هستند كه صورة بنى ادم در اهند وديم در تربت كعبه كه
موضع جبهه وراس ادمى كه سجده هكرند وكسانى كه سجده نكرند ديم دره موضع كين شياطين وشيطان
بند جبرئيل در صورت انسان در امى وديم دره كو كين امامت محمد عليه السلام امى كى وسجده كى وعلم فرنندان
ادم بمخالفت شيطان ديم دره كو كين واجبى وسجود كين شيطان كه نكى مرد وهيى الم اعهد اليكم يا بنى ادم
الست بربكم لايه بسم الله الرحمن الرحيم ان مثل عيسى عند الله كمثل ادم خلقه من تراب ادم مما زن كه عيسى
كلمه اله نى وكلمه وكلمات اول خو ادم نى وبادم امى — هيچ شك نيست كه بحكم ربك الاكرم الذى علم بالقلم
علم الانسان ما لم يعلم ادم اول — وقلم كه اسما را مينوشت ظاهر نبود — قلم نويسنده ان اسمائى وهستى وكامه
بين كه خدا تعليم ادم كى وان اسماكه شكل وپيكر وهيات نداشتى ونداره قلم خدا نه شكل وصورة بدي —
بحقيقت ادم وشكل ووجه وهيات پيكر ادم كتابت خدايى هستى — ان اسما الذ هان ادم بدن ميباسى
وحوا وادم وحوا را چنانك مظهر كلمه وكلام كى وجوه خدا ان ووجه خدا نه خط وكلمه خويشتن بكى ولوح محفوظ
كه ما فرطنا فى الكتاب من شىء خدا نند وعنده ام الكتاب خدا نند — جز اسم قلم قدرت وعلم خط وقلم
از هو بيبو كه نقش ام الكتاب كى بو بوجهى امى بو سما ئن كه محمد عليه السلام كه الولد سر ابيه بسم الله الرحمن الرحيم
باجماع مه انبيا حضرت عزت متكلم است بخليفه ادم كه علم ادم الاسماء كلها وتكلم او بحقيقت است نه مجاز كه روا
نباشد باجماع انبيا سخن مجاز كويند وخدا متكلمست بحقيقت بكلام كه ادم بان ناطق است بجهت ادرشب

الرحيم

وام الكتاب خواندى ج

الرحيم

در شب معراج خود گفته در صورت بشریت خوبی که احسن تقویم مسمی و بیان صلوة هکذا فیم یختصم الملأ الاعلی ع

معراج در احسن صورت محمد علیه السلام خدا را دید که بصورة ادم سخن گفت در باب صلوة وخصومت ملاء اعلی

که ادم بعینه کلام ناطق او ست — کل شی هالک الا وجهه له الحکم والیه ترجعون سواد اعظم الفقر سواد

الوجه فی الدارین وجه وید وجنب واصابع الله استعاره و مجاز از ادم کرده است که از وجه ادم وجنب

واصابع او جو کلمه او توان رسید چنانک ان درمین و خلقت او بیرون اید کلمه خدا الکن ناطق نشود از وجه

او باشانة خدا یعنی ان کتابت را باید خواند باذن خدا — استعاره از وجه ادم واصبع بجهت ان

کرد که ان وجه ادم واصبع ادم وجنب ادم بحضرت عزت ره توان یافت بسم الله الرحمن الرحیم

ادم در کرفتن علم اشخا احتیاج ملک نبود بلکه ملایکه بدلیل انبئهم باسمایهم محتاج او بودند ومسجود همه

بود. بجهت خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن بسم الله الرحمن الرحیم یا ایها الذین امنوا اذا قمتم

الی الصلوة فاغسلوا وجوهکم الایه چهار وقت که دیم بکعبه کامه کین وصلوة کامه کین ان موضع معینه

بکوشستن و تعظیم خدا ن کین وبعدا ان قراءت قران کین اثر اکه کلام حقیقی وقران حقیقی وکتابت

خدا یعنی موضعی که اثار ادم در وجه امیی که ادم که کتابت خداست ووجه او کما قال الله تعالی کلمة القاها الی مریم

بسم الله الرحمن الرحیم خدا همه ملایکه را واتی که سجده ادم بکرند و همه انبیاء واتی که دیم در موضع کعبه

بکی — انا الله وانا الرحمن خلقت الرحم وشققت لها من اسمی الحدیث بسم الله الرحمن الرحیم

خلق الله تعالی ادم علی صورته وعلی صورة الرحمن کما قال الله علیه السلام رایت ربی فی لیلة المعراج فی صورة امرد

قطط وجای دیر وایی رایت الحقیقی فی احسن صورة وقال الله تعالی لقد خلقنا الانسان فی احسن

تقویم قال فیم یختصم الملاء الاعلی یا محمد صوره امرد قطط صورة حورست وصورة همه اهل بهشت

است وصورت حواست که ام است — ابتغوا سواد الاعظم الفقر سواد الوجه فی الدارین —

خدا ادمه که بصورة خود بیافرید حوا را که اروبیافرید خود را بشکل امرد نمود که بر وجه صورة ام دارد

وادمه که کلمه خداست بصورة خود بیافرید بجهت ان در شب معراج گفت رسول رایت ربی فی صورة

امرد قطط و بر وجه ادم علامت سی کلمه ظاهر کرد که خط خدا ییست که بدست خود نوشته است

چنانک گفت خلقت طینة ادم بیدی بجهت ان بر وجه ادم سی کلمه ظاهر کرد که کلام قدیم او و اسما

که

19

که تعلیم ادم یکی سی بود جمیع اسما و لغات که از دهن ادم ظاهر میشود سی یعنی همه زن که دندان حومسواک

در صلوة سنت ادم یعنی در غیر جمعه هفده رکعت برای اهکس در محراب دیم در کعبه یکی و در جمعه پانزده

رکعت تا بعدد صفات خدا که ادم بر ان فطرة مخلوق است که فطرة الله التی فطر الناس علیها پرستش کرده بمخالفت

که شیطان در خود دیم دکی سجده خدا نکی وام الکتاب را که خدا خویشتن در شب معراج دره صورة نمود

بخوانند تا در صلوة درست بود که در صورة خداست وحوا که ام است وحور ابر صورة حوا باشند ایاکم والنظر

الی المرد فان لهم لونا کلون الله — همه صلوة وجمیع صلوة که بر فرزند ادم واجبی که دیم در کعبه کرده

و بکزاره بعدد لغت ادمی که علم ادم الاسماء کلها وانجه اندهان ادم بیدا میی که انبیا خبر دهند و ادم بره

صورة مخلوقی سی مستی بر عدد سی و وجه خود که کلمة الله یعنی ان مثل عیسی عند الله کمثل ادم — کما قال

وکلمته القاها الی مریم بسم الله الرحمن الرحیم قال علیه السلام الحمد لله رب العالمین سبع ایات احدیهن

بسم الله الرحمن الرحیم باتفاق هفت ایتی بعدد هفت ایتی کتابت وجه ادم و خود دیم در مقام وجه

وداس وجبهه دکین کامی هفده بار بکو خوانند وکامی شش بار و کامی سی بار اثر را که هفت کتابت حواست

وبعد از رکوع هفده بار راست واشده هر دو دست بر اورد واشارت بان کتابت الهی بکرد و تکبیر

باشد وبعد ان بسجود بشود در سفر یازده بار دست بر اورده واشاره باکو کرد و در روز جمعه که روز

خلقت ادمی پانزده بار رکوع بکی دست وراره واشارت باکو کرد و بسجود بشود واخر دعویهم ان الحمد

لله رب العالمین اثر را که ان کس کتابت ادم بخواندی وحمد خدا وه بزانی و سوره کتم فهم بکی و بزانی

که حمد از ان خدا یعنی عالمیانی قران مبین لوح محفوظ است ولوح محفوظ مبین قران هر چند که

قران در لوح محفوظ است بجهت ان که خبر از لوح محفوظ میدهد بسم الله الرحمن الرحیم

کل شی احصیناه فی امام مبین ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین — ما فرطنا فی الکتاب

من شی بل هو قران کریم فی کتاب مکنون لا یمسه الا المطهرون — بل هو قران مجید فی لوح محفوظ اه لقران

پس حروف تهجی اوایل سوره در لوح محفوظ خط مثبت باشد وبحکم کل شی احصیناه فی امام مبین

باید که چند باشد بحکم علم ادم الاسماء کلها همه اسما از ایشانست بسم الله الرحمن الرحیم

غرض نهایت پرستش خدا مشاهدهٔ خداست ورسیدن بحور وغلمان وادراک حقایق اشیا وحیاة
وحیاه جاوید وپرستش بحق انست که رسول فرموده رایت ربی فی احسن صورة وفی صورة امرد قطط
وبکنه ان رسیدن ودانستن که حوراو غلمان ممه بی باشند بسم الله الرحمن الرحیم ولقد اتیناک سبعا
من المثانی والقران العظیم بحکم حدیث رسول امی که واتی درباب فاتحة الکتاب وهی سبع المثانی والقران
العظیم قران عظیم هم سبع مثانی بو که هفت کله وجه الهی بو — وبوجهی دیرجون سبع مثانی ام الکتاب
تمای قران سبع مثانی بو بجهت انکه هفت ایتی ودودو خط استوا سوکلهٔ خدایی بو بسم الله الرحمن الرحیم
فول وجهک شطر المسجد الحرام دروقت صلوة که وضو کرده باشی بعد ازان هفت ایت که عبارتست از الحمد
وسبع مثانی بخوانی ودیم در مسجد الحرام که بو انا مکان ابرهیم البیت — که مقام وجه وراس وجبین
ادمی لا صلوة الا بفاتحة الکتاب کل شی هالک الا وجهه کل من علیها فان ویبقی وجه ربک ذو الجلال والاکرام رایت
ربی لیلة المعراج فی صورة امرد قطط قال رسول الله صلی الله علیه وسلم الحمد لله رب العالمین سبع ایات
احدیهن بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم این الحمد هفت ایتست وصورت
صلوة است که قسمت الصلوة بینی وبین عبدی الحدیث وسبع مثانی است وفاتحة الکتاب است وام الکتاب
است وسورهٔ کنز است وتا مصلی اورا رو در کعبه نکرد اورا نخواند بسجود نباید رفت وسجود که کند
بطرف ام القری رو باید کرد در بیت که موضع وجه وجبین وراس ادمی واین هفت ایت مثل کتابت
وجه حوی که ادمی وان هفت ایت که الحمدی در هفت روز کاهی هفده بار وکاهی پانزده بار بکو خواندن
که سو بار بو بجهت علم ادم الاسماء کلها که الکتابت وجه ادم که هفت کاهی ست کیبو وکاهی بر خط استوا سوکلهٔ
خدایی بو واین صلوة واین قرائت الحمد که هفت ایت است بی شستن وجه خود که مثال وجه ادمست
درست نیست اقم وجهک للدین حنیفا فطرة الله التی فطر الناس علیها ومن احسن دینا الایه فول وجهک
شطر المسجد الحرام که موضع وجه راس وجبین اوست رایت ربی لیلة المعراج فی صورة امرد قطط صلوة
در لیلة المعراج واجب شد وخدا فقط خدایی در وجه امردی در امد که هفت خط الحمدست که هفت ایتست
که ان هفت ایت سبع مثانی است وام الکتاب است وسوره الحمدست وام الکتاب است وسوره

کنز

کنز است علی هذا بجهت ان کتابت وجه امرد که علی صورة امرد کاهی صلوة یازده وکاهی هفده تا ست
بو که ان کتابت سبع مثانی است وکاهی بر خط استوا که روز جمعه است که سید ایام است وانانی جبرئیل
وفی کنه مراة که کنایت است ان نمودار وجه پانزده است تا سو شوند که سورهٔ الحمد را سو بار پیش
در صلوة خواندن امر نیست باب الرسایل سوال کرده که ان هفت ایت وجه مسلم که سبع مثانی است
وام الکتاب ومحمد بان معنی امیست ازجوجه کوید سورة الحمدست وکنز است واین معنی که از لفظ الحمد که هفت
سوره است ازان هفت ایت وجه جون معلوم کردد جواب اوی که جون بکنه وکیفیت آن هفت خط امرد
که حق تعالی در صورة امرد نوشت وهمه اهل بهشت وحور وغلمان بران صورة اند بر سی معنی من عرف
نفسه فقد عرف ربه حاصل شود ومعرفت موقوف شناخت ان کتابت است یس او سورهٔ الحمد بکه
وصورة کنز باشد وغیران — جون ان هفت ایت را بخوانی رو در کعبه که موضع خلقت وجه وجبین ادم
وجبین خود بمخالفت شیطان بدان طرف بر خاک نه — الحمد بخوان در صلوة که هفت ایتست که بو وجه است
فصاعدا که بر خط استوا هشت است واثر الحمد هفت ایتی کاهی هفده بار در صلوة بینکو خواندن وکاهی
یازده بار بنکو خواندن وکاهی در روز جمعه که روز خلقت ادمی پانزده بار بنکو خواندن — که ایت وجه
ادم که هفت ایتی وهر ایتی جهار ایتی که ست بو کاهی هفده بو وکاهی یازده بو وچون بر خط استوا بکذری که واشرقت
الارض بنور ربها وبر صراط مستقیم بکذری که هفت کتابت بهشت خط ظاهر بو وپانزده بار الحمد بخوانده نی که علم
ادم الاسماء کلها که یوم ندعو کل اناس بامامهم حاصل اوی که هفت ایت وجه ادمه که فاتحة الکتاب حقیقی خوی
سو بار بنکو خواندن رو در موضع وجه وجبین ادم کین وسجده خدا کین وازین حکمت بوه که حضرت عزت
در کلام نین بحث بمجود ادم وشیطان باادم در هفت موضع کی — ما الکتاب المعجم قال اب ت ث ج —
پس این الحمد بحقیقت سو سوره بو — الحمد که هفت ایتی وفاتحة الکتابی واجبی که در صلوة سفر
یازده بار بخوانی ودر صلوة حضر هفده بار بخوانی ودر صلوة جمعه که هو جامعی پانزده بار بحکم وعلم ادم الاسماء
کلها بخوانی وبمخالفت این کافی واین اسراره ومعانی از وضو ساتن ومواضع وصو بکو زانان ودیم بعد ازان
در کعبه کین که مقام خلقت راس وجبین ادمی که اذ بوانا مکان ابرهیم الایه واز طواف ان خانه هفت بار که جرا

منتی وام القوی مستی واهل بهشت که ولدان مخلدون وحوریان همه بر شکل ام باشند که شکل منت حظ خدایی
داره وروزها را که حق تعالی برای فرزندان ادم بهفته وضع کرد وروز هفتم که نهایت روز هفتم است روز
خلقت ادم کرد هم برای خط وکتابت وجه ادم ودر هر روز از هفته هفده صلوة تا جمعه که روز خلقت او بود پانزده
بحکم علم ادم الاسماء کلها پس بحکم علم ادم الاسماء کلها بر وجه ادم بخط استوا سوکتابت است در روز جمعه پانزده الحمد
ام الکتاب بخواند رود در کعبه کووه و درغیر جمعه هفده الحمد بخواند تا سوالحمد بو بعدد سو کله اصل کلام واین
سوالحمد بر عدد سو کله اصل نهاد تا هر معنی که از سوالحمد فهم کنی از سوکله اصل فهم کنی — قال النبی علیه
السلام یوم الجمعة لا حجاب بین الدعاء وبین الرب تبارک وتعالی یفتح ابواب السماء السبع ولا یحجب من دعایه
شیء حتی یصعد الی الله قال علیه السلام ان جبرئیل علیه السلام صلی رکعتین فی السماء السابعة فی وسط سدرة المنتهی
فی مدة ستة الف سنة من سنة الاخرة فلما سلم قال الله عز وجل وعزتی وجلالی لو رکعتین تصلی ان تجد یوم
الجمعة تفضل من صلوتک فی هذا المدة قال علیه السلام لا یغتسل یوم الجمعة ویتطهر ما استطاع من طهر ویدهن
من دهنه او یلبس من طیب بیته ثم یخرج فلا یفرق بین اثنین ثم یصلی ما کتب له ثم ینصت اذا تکلم الامام
الا غفر له ما بینه وبین الجمعة الاخری — بسم الله الرحمن الرحیم یسبح لله ما فی السموات وما
فی الارض الملک القدوس العزیز الحکیم هو الذی بعث فی الامیین رسولا منهم یتلوا علیهم ایاته ویزکیهم ویعلمهم
الکتاب والحکمة وان کانوا من قبل لفی ضلال مبین واخرین منهم لما یلحقوا بهم وهو العزیز ذلک فضل الله یؤتیه
من یشاء والله ذو الفضل العظیم یا ایها الذین امنوا اذا نودی للصلوة من یوم الجمعة فاسعوا الی ذکر الله
وذروا البیع ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون فاذا قضیت الصلوة فانتشروا فی الارض وابتغوا من فضل الله واذکروا
الله کثیرا لعلکم تفلحون الایه بسم الله الرحمن الرحیم در کلام در منت موضع خدا حکایت امر کردن
شیطان وسجد کردن او میکند وحصر در منت برای خلقت ام ووجه وطواف است ودر منته که روز جمعه دره
کو بوکه روز خلقت ادم است روز خطبه وحج مساکین است وتمام شد تا اعداد وعلم ادم الاسماء کلها است
بسم الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم سبع ایات احدیهن بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد منت ایتی وتا تو نخوانی صلوة درست نی که لا صلوة الا بفاتحة الکتاب وام القران وچون خود بخوانی

دم

دم در ام القری مکان بیت کرم وسجود کرده بمخالفت شیطان رجیم که سجده ادم نکرد — ان منت ادم سوره
وجه ادمی که همه اهل بهشت جرد مرد بصورة خود کامه بند وبر وجه خود هفت کتابت خدایی هستی هر ایتی چهار
ایتی برای اگاهی در صلوة هفده کزاری وگاهی یازده وجهر بر خط استوا بگذری که جمعه کامه بین
منت ایت بو خط خدایی بحکم علم ادم الاسماء کلها در بهشت که هشت بود بحکم روز جمعه که روز خلقت
ادمی پانزده بگزاره که یوم المزید کما قال اتانی جبرئیل وفی کفه مرآة بیضاء که غایتی وجه ادم بسم الله الرحمن الرحیم
رایت ربی فی احسن صورة وفی صورة امرد قطط خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن بسم الله الرحمن الرحیم
قال رسول الله صلی الله علیه وسلم اتانی جبرئیل علیه السلام وفی کفه مرآة بیضاء وقال هذه الجمعة یعرضها علیک
ربک لیکون لک عیدا ولامتک من بعدک وهو سید الایام عندنا ونحن ندعوه الی الاخرة یوم المزید جمعه روز
جمعه روز خلقت ادمی وادم لقاء خداوه ومعرفت خلقت نفس خویشتن ووجه خویشتن که وجه خود وجه الله بی
بحکم رایت ربی فی احسن صورة وصورة امرد قطط در روز جمعه ظاهر هبو وانه ومرآت مخصوص بجینی
که نمایند وجه انسانی که ادمی برای جمعه در صورة مرآة درامی ورسول وجه خویشتن وامة خود در روز بینند
وبسر خلقت خدایی رسند که همه بوجهی بادم دره قال علیه السلام ان الله فضل من البلدان مکة ومن الشهور
رمضان ومن الایام الجمعة وقال علیه السلام خیر یوم طلعت فیه الشمس یوم الجمعة فیه خلق ادم وفیه ادخل الجنة
وفیه اهبط الی الارض وفیه تقوم الساعة وهو عند الله یوم المزید وقال علیه السلام من مات یوم
الجمعة کتب الله له اجر شهید قال علیه السلام ان لله فی کل جمعة ستمائة الف عتیق من النار وقال علیه السلام
لا جمعة ولا تشریق ولا فطر ولا اضحی الا فی مصر جامع من الکشاف من المصابیح بسم الله الرحمن الرحیم
قال علیه السلام خیر یوم طلعت علیه الشمس یوم الجمعة فیه خلق ادم وفیه ادخل الجنة وفیه اخرج منها ولا تقوم
الساعة الا فی یوم الجمعة وقال علیه السلام ان فی الجمعة لساعة لا یوافقها مسلم یسال الله فیها خیرا الا
اعطاه الله ایاه وقال وهی ساعة خفیفة وقال علیه السلام خیر یوم طلعت علیه الشمس یوم الجمعة فیه خلق
ادم وفیه اهبط وفیه مات وفیه یتب علیه وفیه تقوم الساعة وقال علیه السلام ان من افضل ایامکم
یوم الجمعة فیه خلق ادم وفیه قبض وفیه النفخة وفیه الصعقة فاکثروا علی من الصلوة فیه فان صلوتکم معروضة

علي قال عليه السلام اليوم الموعود يوم القيامة واليوم المشهود يوم عرفة والمشاهد يوم الجمعة وما طلعت
الشمس ولا غربت على يوم افضل منه فيه ساعة لا يوافقها عبد مومن يدعو الله بخير الا استجاب الله له ولا يستعيذ
من شي الا اعاذه منه قال عليه السلام الجمعة على سمع الدعاء من مصابيح قال عليه السلام رضاء الرب في رضاء الوالد
وسخط الرب في سخط الوالد البقرة الذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به
ان يوصل لايه قال عليه السلام الرحم شجنة اي شعبة من الرحمن فقال الله من وصلك وصلته ومن قطعك قطعته
وقال الرحم معلقة بالعرش تقول من وصلني وصله الله ومن قطعني قطعه الله وقال خلق الله الخلق فلما فرغ
منه قامت الرحم فاخذت بحقوي الرحمن فقال مه قالت هذا مقام العائذ بك من القطيعة قال الا ترضين
ان اصل من وصلك واقطع من قطعك قالت بلي يا رب قال فذلك فذاك لك قال عليه السلام لا تنزل الرحمة على
قوم فيهم قاطع الرحم بسم الله الرحمن الرحيم اني جاعل في الارض ولقد خلقنا الانسان في احسن تقويم
خلق الله تعالى ادم على صورة الرحمن قال عليه السلام رايت ربي تبارك وتعالى في احسن صورة الحديث وقال
عليه السلام اياكم والنظر الى المرد فان لهم لونا كلون الله وقال عليه السلام رايت ربي ليلة المعراج في صورة امرد قطط
براي اكو خليفة قايم مقام حويش من جوانري كه كامي خوكه خدي بصورة ادم ديماسه كه رايت ربي في صورة
امرد قطط وكامي ادمه بصورة خوكه خلق الله تعالى ادم على صورة الرحمن ان برحسب اجمال واني برحسب
اجمال واني برحسب تفصيل كل شي هالك الا وجهه — انه هو السميع البصير يد الله فوق ايديهم والسموات
مطويات بيمينه ان القلوب بين اصبعين من اصابع الرحمن يقلبها كيف يشاء يوم يكشف عن ساق
ويدعون الى السجود ياحسرتا على ما فرطت في جنب الله — قدم نيز امي سوال ابنها در ادم حقيقت بو ودر
خدا مجاز يا در خدا حقيقت ودر ادم مجاز خلق الانسان في احسن تقويم بسم الله الرحمن الرحيم اكر بخلق
الله تعالى ادم على صورته وعلى صورة الرحمن وجه خو وجه خدا بنندي كي خو خدا مسجود ملايكه هكاردني وخو
قايم مقام وخليفة خويشتن هكلي قال النبي صلعم رايت ربي تبارك وتعالى في احسن صورة فقال فيم يختصم
الملاء الاعلى يا محمد ما كان لي من علم بالملاء الاعلى اذ يختصمون قلت انت اعلم اي رب مرتين قال فوضع
كفه بين كتفي فوجدت بردها بين ثديي فعلمت ما في السماء والارض ثم تلي هذه الايه وكذلك نري ابرهيم

وعلى صورة

ملكوت السموات والارض وليكون من الموقنين ثم قال فيم يختصم الملاء الاعلى يا محمد قلت في الدرجات والكفارات
قال وما هي قلت المشي على الاقدام الى الجماعات والجلوس في المساجد خلف الصلوة وابلاغ الوضوء اماكنه في المكاره
من يفعل ذلك يعش بخير ويمت بخير ويكون من خطيئته كيوم ولدته امه خلق الله تعالى ادم على صورته خلق الله
تعالى ادم على صورة الرحمن خمرت طينة ادم بيدي اربعين صباحا قال الله تعالى قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ايا ما تدعوا
فله الاسماء الحسنى انا الله انا الرحمن خلقت الرحم وشققت لها من اسمي فمن وصلها وصلته
ومن قطعها بتته — ولله الاسماء الحسنى فادعوه بها وذروا الذين يلحدون في اسمائه سيجزون ما كانوا يعملون
— فاذا قرات القران فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم ان شيطان كه سجده ادم نكرد وما ارسلنا
من قبلك من رسول ولا نبي الا اذا تمنى القي الشيطان في امنيته سورة الحج — سورة البقرة
خلاف اول بسم الله الرحمن الرحيم واذ قال ربك للملائكة اني جاعل في الارض خليفة قالوا
اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك قال اني اعلم ما لا تعلمون وعلم ادم
ادم الاسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة فقال انبئوني باسماء هولاء ان كنتم صادقين قالوا سبحانك لا علم لنا
الا ما علمتنا انك انت العليم الحكيم قال يا ادم انبئهم باسمائهم فلما انباهم باسمائهم قال الم اقل لكم اني اعلم
غيب السموات والارض واعلم ما تبدون وما كنتم تكتمون واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس
ابى واستكبر وكان من الكافرين وقلنا يا ادم اسكن انت وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما ولا تقربا
هذه الشجرة فتكونا من الظالمين فازلهما الشيطان عنها فاخرجهما مما كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض
عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين فتلقى ادم من ربه كلمات فتاب عليه انه هو التواب الرحيم قلنا
اهبطوا منها جميعا فاما ياتينكم مني هدى فمن تبع هداي فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون سورة
الاعراف بسم الله الرحمن الرحيم ولقد خلقناكم ثم صورناكم ثم قلنا للملائكة اسجدوا لادم
فسجدوا الا ابليس لم يكن من الساجدين قال ما منعك الا تسجد اذ امرتك قال انا خير منه خلقتني
من نار وخلقته من طين قال فاهبط منها فما يكون لك ان تتكبر فيها فاخرج انك من الصاغرين
قال انظرني الى يوم يبعثون قال انك من المنظرين قال فبما اغويتني لاقعدن لهم صراطك المستقيم

ثم لاتينهم من بين ايديهم ومن خلفهم وعن ايمانهم وعن شمايلهم ولا تجد اكثرهم شاكرين قال اخرج منها مذموما
مدحورا لمن تبعك منهم لاملان جهنم منكم اجمعين ويا ادم اسكن انت وزوجك الجنة فكلا من حيث شيتما
ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين فوسوس لهما الشيطان ليبدي لهما ما وري عنهما من سواتهما
وقال ما نهيكما عن هذه الشجرة الا ان تكونا ملكين او تكونا من الخالدين وقال ما نهيكما ربكما عن هذه الشجرة
الا ان تكونا ملكين او تكونا من الخالدين وقاسمهما اني لكما لمن الناصحين فدليهما بغرور فلما ذاق
الشجرة بدت لهما سواتهما وطفقا يخصفان عليهما من ورق الجنة فناديهما ربهما الم انهكما عن تلكما الشجرة
واقل لكما ان الشيطان لكما عدو مبين قالا ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين
قال اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين قال فيها تحيون وفيها تموتون
ومنها تخرجون يابني ادم قد انزلنا عليكم لباسا يواري سواتكم وريشا ولباس التقوى ذلك خير ذلك من
ايات الله لعلهم يذكرون يابني ادم لا يفتننكم الشيطان كما اخرج ابويكم من الجنة ينزع عنهما لباسهما ليريهما
سواتهما انه يريكم هو وقبيله من حيث لا ترونهم انا جعلنا الشياطين اولياء للذين لا يومنون سورة ال
عمران بسم الله الرحمن الرحيم ان الله اصطفى ادم ونوحا وال ابرهيم وال عمران على العالمين الاية
ان مثل عيسى عند الله كمثل ادم خلقه من تراب الاية بسم الله الرحمن الرحيم يا ايها الناس اتقوا
ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة وخلق منها زوجها وبث منهما رجالا كثيرا ونساء واتقوا الله
الذي تساءلون به والارحام ان الله كان عليكم رقيبا — ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون
ذلك لمن يشا ومن يشرك بالله فقد ضل ضلالا بعيدا — ان تدعون من دونه الا اناثا فان تدعون
الا شيطانا مريدا الاية الى غرورا بسم الله الرحمن الرحيم هو الذي خلقكم من نفس واحدة وخلق
منها زوجها ليسكن سورة الحج بسم الله الرحمن الرحيم ولقد خلقنا الانسان من صلصال
من حما مسنون والجان خلقناه من قبل من نار السموم واذ قال ربك اني خالق بشرا من صلصال من حما
مسنون فاذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين فسجد الملايكة كلهم اجمعين الا ابليس ابى
ان يكون مع الساجدين قال يا ابليس مالك الا تكون مع الساجدين قال لم اكن لاسجد لبشر

خلقته

خلقته من صلصال من حما مسنون قال فاخرج منها فانك رجيم وان عليك اللعنة الى يوم الدين قال
رب فانظرني الى يوم يبعثون قال فانك من المنظرين الى يوم الوقت المعلوم قال رب بما اغويتني لازينن
لهم في الارض ولاغوينهم اجمعين الا عبادك منهم المخلصين قال هذا صراط علي مستقيم ان عبادي ليس لك
عليهم سلطان الا من اتبعك من الغاوين وان جهنم لموعدهم اجمعين لها سبعة ابواب لكل باب منهم
جزء مقسوم ان المتقين في جنات وعيون ادخلوها بسلام امنين ونزعنا ما في صدورهم من غل اخوانا على
سرر متقابلين لا يمسهم فيها نصب وما هم منها بمخرجين بسم الله الرحمن الرحيم سبحان الذي اسرى
~~بعبده ليلا من المسجد الحرام واذ قلنا للملايكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابى~~ واذ قلنا لك ان ربك
احاط بالناس وما جعلنا الرويا التي اريناك الا فتنة للناس والشجرة الملعونة في القران ونخوفهم فما يزيدهم
الا طغيانا كبيرا واذ قلنا للملايكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس قال ءاسجد لمن خلقت طينا قال ارايتك
هذا الذي كرمت علي لين اخرتني الى يوم القيامة لاحتنكن ذريته الا قليلا قال اذهب فمن تبعك منهم
فان جهنم جزاوكم جزاء موفورا واستفزز من استطعت منهم بصوتك واجلب عليهم بخيلك ورجلك و
شاركهم في الاموال والاولاد وعدهم وما يعدهم الشيطان الا غرورا ان عبادي ليس لك عليهم سلطان وكفى
بربك وكيلا — سورة الكهف بسم الله الرحمن الرحيم واذ قلنا للملايكة اسجدوا لادم
فسجدوا الا ابليس كان من الجن ففسق عن امر ربه افتتخذونه وذريته اولياء من دوني وهم لكم عدو
بيس للظالمين بدلا ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم وما كنت متخذ المضلين
عضدا بسم الله الرحمن الرحيم سورة طه ولقد عهدنا الى ادم من قبل فنسي ولم نجد
له عزما واذ قلنا للملايكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابى فقلنا يا ادم ان هذا عدو لك ولزوجك فلا
يخرجنكما من الجنة فتشقى ان لك الا تجوع فيها ولا تعرى وانك لا تظما فيها ولا تضحى فوسوس اليه
الشيطان قال يا ادم هل ادلك على شجرة الخلد وملك لا يبلى فاكلا منها فبدت لهما سواتهما وطفقا يخصفان عليهما
من ورق الجنة وعصى ادم ربه فغوى ثم اجتبيه ربه فتاب عليه وهدى قال اهبطا منها جميعا بعضكم لبعض
عدو فاما ياتينكم مني هدى فمن تبع هداي فلا يضل ولا يشقى الاية بسم الله الرحمن الرحيم

سورة صاد اذ قال ربك للملائكة اني خالق بشرا من طين فاذا سويته ونفخت فيه من روحي فقعوا له
ساجدين فسجد الملائكة كلهم اجمعين الا ابليس ابى واستكبر وكان من الكافرين قال يا ابليس ما منعك
ان تسجد لما خلقت بيدي استكبرت ام كنت من العالين قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من طين
فاخرج منها فانك رجيم وان عليك لعنتي الى يوم الدين قال رب فانظرني الى يوم يبعثون قال فانك من المنظرين
الى يوم الوقت المعلوم قال فبعزتك لاغوينهم اجمعين الا عبادك منهم المخلصين قال فالحق والحق اقول لاملان
جهنم منك وممن تبعك منهم اجمعين قل ما اسئلكم عليه من اجر وما انا من المتكلفين ان هو الا ذكر للعالمين
ولتعلمن نباه بعد حين بسم الله الرحمن الرحيم ولقد كرمنا بني ادم وحملناهم في البر والبحر ورزقناهم
من الطيبات وفضلناهم على كثير ممن خلقنا تفضيلا سورة ادم بسم الله الرحمن الرحيم خلق الانسان
من صلصال كالفخار وخلق الجان من مارج من نار فباي الاء ربكما تكذبان بسم الله الرحمن الرحيم
واذ اخذ ربك من بني ادم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا
ان تقولوا يوم القيامة انا كنا عن هذا غافلين او تقولوا انما اشرك اباؤنا افتهلكنا بما فعل المبطلون
وكذلك نفصل الايات لعلهم يرجعون بسم الله الرحمن الرحيم يس الم اعهد اليكم يا بني ادم ان لا تعبدوا
الشيطان انه لكم عدو مبين وان اعبدوني هذا صراط مستقيم —— بسم الله الرحمن الرحيم
قال عليه السلام مصابيح ان الله خلق ادم ثم مسح ظهره بيمينه فاستخرج منه ذرية فقال خلقت هولاء للجنة
وبعمل اهل الجنة يعملون ثم مسح ظهره فاستخرج منه ذريته فقال خلقت هولاء للنار وبعمل اهل النار
يعملون بسم الله الرحمن الرحيم من معالم قال عليه السلام ان الله مسح صفحة ظهر ادم اليمنى
فاخرج منها ذرية بيضاء كهيئة الذر فقال يا ادم هولاء ذريتك ثم قال لهم الست بربكم قالوا بلى
فقال للبيض هولاء في الجنة برحمتي وهم اصحاب اليمين وقال للسود هولاء في النار ولا ابالي وهم
اصحاب الشمال ثم اعادهم جميعا في صلبه فاهل القبور محبوسون حتى يخرج اهل الميثاق كلهم من اصلاب
الرجال وارحام النساء قال الله تعالى فيمن نقض عهد الاول وجدنا لاكثرهم من عهد —— روى ان
الله تبارك وتعالى اخرجهم جميعا وصورهم وجعل لهم عقولا يعلمون بها والسنا ينطقون بها كلهم قبيلا

وقال

ان تكلموا جميعا وقالوا انهما المدينا

وقال الست بربكم وروي ان الله تعالى قال لهم جميعا اعلموا انه لا اله غيري وانا ربكم لا رب لكم غيري فلا
تشركوا بي شيا فاني سانتقم من اشرك ولم يؤمن بي واني مرسل اليكم رسلا يذكرونكم عهدي وميثاقي
ومنزل عليكم كتبا فتكلموا جميعا وقالوا شهدنا انك ربنا والهنا لا رب لنا غيرك فاخذ بذلك مواثيقهم ثم
كتبت اجالهم وارزاقهم ومصايبهم فنظر اليهم ادم فراى منهم الغني والفقير وحسن الصورة ودون ذلك فقال
رب لولا سويت بينهم قال الله تعالى اني احب ان اشكر مسلما فلما قررهم بتوحيده واشهدهم بعضهم على بعض اعادهم
الى صلبه فما يقوم الساعة حتى يولد كل من اخذ ميثاقه فذلك قوله تعالى واذ اخذ ربك من بني ادم من ظهورهم
بسم الله الرحمن الرحيم السماء الدنيا وحفظناها من كل شيطان رجيم لا يسمعون الى الملاء الاعلى
بسم الله الرحمن الرحيم كه عالم خاك در ميان اب وهوا واتش وافلاك وسيارات محل قرار وسكون
خويي كه هر جزوي از خو قابليت وجود پيكر انسان وادم وادم داره ساكني وارامش داره وانوار سيارات در
اجسام عالم خاك ره نداره وافلاك واجرام سموات كه هر يك خداوند عقل ونفس وروحند سايرند بكردا وبهيچ
طريقه انوار ايشان ره در باطن عالم خاك نداريند وانوار ايشان را در خود ره نمي دهد وقابليت ره داد لهذا نداد
بجهت انك مظهر تجليات خدايي وادمه واكر تصور كني كه همه يك دمند ويك حوا ويا يك تار موي ادم
وحوا يك عضو از اعضاء حوا وادم راستست وقابليت هر حيوان شدن كه موجود است هست همه كمال وقدرت
عالم خاك الكوني همه يك برك درخت يا يك دانه انار يا يك جوهر از جواهرانند همه راستست ومست ——
ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح كه مقام ادمي بسم الله الرحمن الرحيم لا يسمعون بالملاء الاعلى
ويقذفون من كل جانب دحورا الا من خطف الخطفة فاتبعه شهاب مبين ودر جاي ديكو وانا كنا
نقعد منها مقاعد للسمع فمن يستمع الان يجد له شهابا رصدا ازين ايت معلوم بي كه پيشتر از ظهور
محمد امي عليه السلام شياطين وجن قصد اسمان ميكردند واستماع كلام ملاء اعلا مي كردند وشهاب ثاقب
ايشان را رجم نمي كرد ونمي سوزانيد چون ظهور نبي امي شد ور اسمانها عبور كرد بعد ازان ايشان را روا
نداشت حضرت احديت كه استماع كلام ملاء اعلا كنند خبر از دعوي استراق ورزدي باهل ارض رسانند
واين حال دالست بر افضليت وكمال وقدرت رسول نبي امي كه وجه جو مانع شياطين بي كه قصد استماع

كلام ملاء اعلا كرند بسم قل من كان لي من علم بالملاء الاعلي اذ يختصمون في شان ادم قال الله تعالي
فيم يختصم الملاء الاعلي يا محمد در وقتي كه سايل در كسوة احسن صورة بود سوال اند سول كرند — مال
سوال بمساجد كه مقام صلوة وسجود است ميكشد سوال وخصومت ايشان با مم وشياطين استماع
ان كلام ملاء اعلاني توانند كرد كه مال با دبي — يوم يكشف عن ساق ويدعون الي السجود الايه
وفي الحديث بسم الله الرحمن الرحيم قال رسول الله صلي الله عليه وسلم لي مع الله وقت لا يسعني
فيه ملك مقرب ولا نبي مرسل اكر سايل سوال كرد ازمان و وقت كامن بعد وقت وزمان بي كه دره وقت
ودره زمان ملك مقرب ونبي مرسل دنيكنجد جواب اوي كه ازمان واوقت نبي كه وعلم ادم الاسماء كلها
پس خو بنو الا ادم ممانن كه دران حديث واني جبريل درباب كهيعص كيف علمت مالم اعلم بسم الله الرحمن الرحيم
بكنايت ادم بحكم انبيهم باسمايهم بني مم انبيايي وبني مم ملايكه وسجود ملايكه بي بسم الله الرحمن الرحيم
هركاه كه ملايكه بسجدة ادم كيند كه معلم انبيا خانند انبيا بطريق اولي كنت نبيا وادم بين الماء والطين
يعني من بن اكاهانده وانبا كننده ملايكه در وقت انبيهم باسمايهم بسم الله الرحمن الرحيم
اذين مقام لي مع الله وقت لا يسعني فيه ملك مقرب ولا نبي مرسل كه رسول امي خبر داد بالاتمقامي
نيست الا مقام الوميت بسم الله الرحمن الرحيم وعلم ادم الاسما كلها الايه ميان علت ومعلوم
وفاعل ومفعول البته مناسبت شرطست ميان اسما ومسميات مناسبت حكمت الهي جه ديد مسله كلي
اني مناسبت اكا اسماعين مسما بو ميجي بي والسلام بسم الله الرحمن الرحيم بحكم خلقه من تراب هيج شكل
ني كه مه تراب بقيه خاك ادمي وبحكم ام القري وخلق جهته ونقية الكعبه موضع جبهه كه مه انبيا وملايكه
راديم اكو دينكو كين منت اسمان وسيارات مه بر كرد خود در طواف هند لم ينزل ولا ينال تا مي بر ابت
بصورت ادم برسند ودر زماني كه افتاب در وقت غروب وشروق بود ودر زمين نداره وازروي
زمين منحرف بواز قرني شيطان بري ايد صلوة دره زمان ني بسم الله الرحمن الرحيم
هيج شكل ني كه يد وسمع وبصر وجنب ووجه وساق ورجل كه خدا خويشتن اثبات كي استعاده از ادم
كه خليفه خو بو كه مسجود ملايكه بونه ايد وجنب وسمع وبصر خلق الله تعالي ادم علي صورة الرحمن

پس

پس يوم يكشف عن ساق مم استعاره از ساق خو بو وكشف حجاب از ساق خو كرم ويدعون الي السجود
— ملايك بسم الله الرحمن الرحيم ديم در موضع جبهه وسادم ذكره كه ام القري بو وسجده ادم
بكره بعد دا علم ادم الاسماء كلها بمخالفت شيطان ومتابعت ملايكه بسم الله الرحمن الرحيم
مقربي ومعين كه بحكم علم ادم الاسماء كلها وبحكم يا ادم انبيهم باسمايهم كه وقتي كه باري تعالي وتقدس تعليم
اسما با دم ميكي هيج ادمي زاد وملك ها مقرب دره كوحاضر بني الا قايل كنت نبيا وادم بين الماء والطين حق
كلم خدا بي بي محمدا انبا كننده با ملايكه خوني بسم الله الرحمن الرحيم بل هو قران كريم في كتاب مكنون
وفي لوح محفوظ جبريل قرانه از لوح محفوظ همي اندي وبر رسول سماوي والوح محفوظ ادمي كه جبريل
بحكم انبيهم باسمايهم از خو تعليم كيتي **اشراط الساعة** بسم الله الرحمن الرحيم فارتقب يوم
تاتي السماء بدخان مبين يغشي الناس الايه نزول عيسي الدي قال الله تعالي في حقه انما المسيح عيسي ابن مريم
رسول الله وكلمته القاها الي مريم وروح منه الايه الا ليومنن به قبل موته — اذا وقع القول عليهم
اخرجنا لهم دابة من الارض تكلمهم الايه دابة الارض بحديث رسول ازام القري بدر اسه كه اصل زميني وبلادي
— يوم ياتي بعض ايات ربك لا ينفع نفسا ايمانها الايه — دابة الارض معه عصا موسي وخاتم
سليمان كه بر پيشاني بنهد وكافر از مم جدا كند بسم الله الرحمن الرحيم يوم تاتي السماء بدخان مبين
الايه حق جبريل يا مي ومحمد عليه السلام بمعراج بي وبسدرة المنتهي برسي واني فرض علي خمسين صلوة الحديث
كما پنجاه بو بعدد دو دوره روز ملايكه عروج كرند بسوي خدا ~~بنجا~~ كه مقداره خمسين الف سنة
الايه يكي بجاي هزار چنانك كنت يوم كالف سنة مما تعدون پس يكي قايم مقام هزار بو پنجاه قايم مقام
پنجاه هزار بو — جون ملايكه تعليم اسما از ادم بكيند وبعلم اسما دانا ببند خدا نه عروج حاصل
بي في يوم كان مقداره خمسين الف سنة بسم الله ولقد اتيناك سبعا من المثاني والقران
العظيم سبع مثاني عبارتي از هفت شب وروزكه ظرف قراني والقران العظيم ست كلمه بو كه جميع قران
ازان مفرد مركب بو — وهفت شبانروز شش بار ست ساعت بو كه عنده علم الساعة كه
هر شي مخلوق بي شش جهت داره وهر جهت خو شش جهت داره كه فثم وجه الله يعني اين هفت

شب وروز که سبع مثانی بتوهادی یعنی جمیع زمان مرکبی ازهفت شب وروزخواهی یوم کالف
سنة وخواهی یوم کمدة خمسین الف سنة یعنی جمیع ازمنه بتوهادی ولاتسبوا الدهر فانا الدهر پس برین
تقدیر نتیجه اید و که خویشتنه بتوهادین تا من بان وزمان من بوتو نی لولاک لما خلقت الافلاک اندازه
افلاک ازاندانه البروج والسماء ذات البروج سیصد وشصت درجه تا دقیقه عاشر منازل والقمر قدرنا

فلک

ولقد اتیناک سبعا من المثانی یعنی چهارده کلمه خویشتنه که صفات قدیم منی بتوهادن وسبع
مثانیکه چهارده شب وروزی وظرف مجموع خلقت اشیا وظهور قیامت درخنان بتوهادین بمذهب
وشریعت انبیاء الله ایام ولیالی دنیا بغیر ازهفت روز نیست وهفت شب که ایشان شش بار شش
ساعت باشند وبحکم کل یوم هو فی شان هرکاه که هفت شب وروز سبع مثانی باشد شش بار
شش ساعت باشند بو ومن بیان بو شش بار شش بو کل یوم هو فی شان جمیع ایام بغیر
ازهفت روزنی شنبه ویکشنبه ودوشنبه وسه شنبه وچهارشنبه وپنجشنبه وجمعه وایام اخرت
را اسم هم ایشان خواهند بود بدلیل ندعوه یوم القیامة یوم المزید ایام الله ایشانند وجمیع ازمنه
وشهور وسنین وقرون مرکب از ایشانند جمیع قرون وشهور شنبه بود ویکشنبه ودوشنبه وسه شنبه
وچهارشنبه وپنجشنبه وجمعه که سنین وقرون وشهور شده است یک روز قیامت کالف سنه
دنیا ویک روز قیامت کخمسین الف سنة دنیا پس شش روز شش هزار سال وهفت روز هفت
هزار سال وشش پنجاه هزار سال بسم الله الرحمن الرحیم قال الله تعالی اذا قرئ القران
فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم ان شیطان رجیم که تعلیم اسما از صاحب علم ادم الاسماء کلها نیافت
وسجده ادم وکفت انا خیر منه پس بحکم اذا قرات القرآن لایه درجمع وغیر جمع سی یار بعدد سی
کلمه پناه بخدا باید کرفت از شیطان رجیم بلا زیاده ونقصان سوره کنز را این خواندن که کلام الهی
است کنت کنزا مخفیا الحدیث لا یخرج کنز الکعبة الحدیث من الحبشه بمناسبة یوم تاتی السماء
بدخان مبین که پنجاه صلوة نبی موذن بلال حبشی نبی که ظاهر سوره دخان مبین داره وعلامت
حبر وخط استوا بسم الله الرحمن الرحیم بل هو قران مجید فی لوح محفوظ لوح محفوظ
اوی

اوی که قران واسماء همه اشیا درو مثبت است وخود که لوحی مظهر جمیع علومی وادمی
بسم الله الرحمن الرحیم الر تلک ایات الکتاب المبین انا انزلناه قرانا عربیا لعلکم تعقلون
نحن نقص علیک احسن القصص بما اوحینا الیک هذا القران وان کنت من قبله لمن الغافلین اذ قال
یوسف لابیه یا ابت انی رایت احد عشر کوکبا والشمس والقمر رایتهم لی ساجدین قال یا بنی لا تقصص
رویاک علی اخوتک فیکیدوا لک کیدا ان الشیطان للانسان عدو مبین وکذلک یجتبیک ربک ویعلمک
من تاویل الاحادیث ویتم نعمته علیک وعلی ال یعقوب کما اتمها علی ابویک من قبل ابرهیم واسحاق ان
ربک علیم حکیم اسمه ضا انسان خواندی وشیطان سجده نکی بسم الله الرحمن الرحیم
انی ترکت ملة قوم لا یومنون بالله لایه انی اری سبع بقرات سمان یاکلهن لایه بسم الله الرحمن الرحیم

الرحیم

فلما دخلوا علی یوسف اوی الیه ابویه وقال ادخلوا مصر ان شاء الله امنین ورفع ابویه علی العرش
وخروا له سجدا قال یا ابت هذا تاویل رویای من قبل قد جعلها ربی حقا وقد احسن بی اذ اخرجنی من
السجن وجاء بکم من البدو من بعد ان نزغ الشیطان بینی وبین اخوتی ان ربی لطیف لما یشاء
انه هو العلیم الحکیم رب قد اتیتنی من الملک وعلمتنی من تاویل الاحادیث فاطر السموات والارض
انت ولی فی الدنیا والاخرة توفنی مسلما والحقنی بالصالحین ذلک من انباء الغیب نوحیه الیک
وما کنت لدیهم اذ اجمعوا امرهم وهم یمکرون ان الله اصطفی ادم ونوحا وال ابرهیم وال عمران
علی العالمین بسم الله الرحمن الرحیم ما کان محمد ابا احد من رجالکم ولکن رسول الله وخاتم
النبیین وکان الله بکل شیء علیما یا ایها النبی انا ارسلناک بالحق بشیرا ونذیرا وداعیا الی الله باذنه
وسراجا منیرا وبشر المومنین بان لهم من الله فضلا کبیرا انا اوحینا الیک کما اوحینا الی نوح
والنبیین من بعده واوحینا الی ابراهیم واسماعیل واسحاق ویعقوب والاسباط وعیسی وایوب
ویونس وهرون وسلیمان واتینا داود زبورا ورسلا قد قصصناهم علیک من قبل ورسلا لم
نقصصهم علیک وکلم الله موسی تکلیما ورسلا مبشرین ومنذرین لئلا یکون للناس علی الله حجة
بعد الرسل وکان الله عزیزا حکیما بسم الله الرحمن الرحیم لقد صدق الله رسوله الرویا

بالحق لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنين محلقين رؤسكم ومقصرين لا تخافون فعلم ما لم
تعلموا فجعل من دون ذلك فتحا قريبا هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين
كله وكفى بالله شهيدا محمد رسول الله والذين امنوا معه اشداء على الكفار رحماء بينهم تريهم ركعا
سجدا يبتغون فضلا من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم من اثر السجود وقال عليه السلام لم يبق من
النبوة الا المبشرات قالوا وما المبشرات الرويا الصالحة يراها المسلم او ترى له وقال الرويا الصالحة
جزء من ستة واربعين جزءا من النبوة وقال من رآني في المنام ص فسيراني في اليقظة ولا يتمثل
الشيطان بي وقال من راني في المنام فقد راى الحق انا واني رايت ربي في احسن صورة وفي صورة
امرد قطط بسم الله الرحمن الرحيم سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى
المسجد الاقصى الذي باركنا حوله لنريه من اياتنا انه هو السميع البصير واذ قلنا لك ان ربك احاط
بالناس وما جعلنا الرويا التي اريناك الا فتنة للناس والشجرة الملعونة في القران ونخوفهم
فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا اقم الصلوة لدلوك الشمس الى غسق الليل وقران الفجر ان قران الفجر
كان مشهودا ومن الليل فتهجد به نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما محمودا وقل رب ادخلني
مدخل صدق واخرجني لانه الصلوة معراج المومن عن مالك بن صعصعة قال قال النبي صلى الله
عليه وسلم بينا انا عند البيت بين النائم واليقظان فاوتيت بطشت من ذهب ملي حكمة وايمانا
فشق من النحر الى فراق البطن ثم غسل البطن بماء زمزم ثم حكمة وايمانا واوتيت بدابة ابيض
دون البغل وفوق الحمار البراق فانطلقت مع جبرئيل عليه السلام حتى اتينا السماء الدنيا قيل من
هذا قال جبرئيل قيل من معك قيل محمد قيل وقد ارسل اليه قال نعم قيل مرحبا به ولنعم المجي
جاء فاتيت على ادم فسلمت عليه فقال مرحبا بك من ابن الصالح ونبي تا تمامت كه فرض على خمسين
صلوة في كل يوم وليلة وتا فرود كرفتن بخمس صلوات قال عليه السلام ثم عرج بي حتى ظهرت بمستوى
اسمع فيه صريف الاقلام — ن والقلم وما يسطرون ما انت بنعمة ربك بمجنون بسم الله الرحمن الرحيم
اقرا باسم ربك الذي خلق خلق الانسان من علق اقرا وربك الاكرم الذي علم الانسان ما لم يعلم

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

كلا

كلا ان الانسان ليطغى ان راه استغنى ان الى ربك الرجعى ارايت الذي ينهى عبدا اذا صلى ارايت ان كان على
الهدى او امر بالتقوى ارايت ان كذب وتولى الم يعلم بان الله يرى كلا لئن لم ينته لنسفعا بالناصية ناصية
كاذبة خاطئة فليدع ناديه سندع الزبانية كلا لا تطعه واسجد واقترب قال عليه السلام امرت ان اسجد على سبعة
اعظم على الجبهة واليدين والركبتين والاطراف القدمين وقال عليه السلام اذا قرا ابن ادم السجدة فسجد
اعتزل الشيطان يبكي ويقول يا ويلتي امر ابن ادم بالسجود فسجد فله الجنة وامرت بالسجود فابيت فلي
النار باب — اكر سائل سوال كند كه چرا در قران ايتي نيست كه در صلوة خوانند ان منع باشد بسم الله

الرحمن الرحيم

بعد دست وكسوي پوستش هكر محمد وغير خوكه در دين خو بو وهر ايتي كه خوازه از محكم ومتشابه وحشر ونشر وناسخ
ومنسوخ وامثال ووعد ووعيد وسخن توحيد وصواب وخطا وبهشت وطلاق وميراث وحج وخمس وجهاد
وايت غيب وشهاده ونجات وعقاب وانده وابد وسخن كفار وسحر بعد هر يك كله در صلوة ممنوع في
وجايزي براي اكه خنان كه سو محل اين همه وظرف اين همه ومظهر اين همه بيا وهر كه حقيقت چنان ظاهر بو
حقيقت اين همه ظاهري ظاهر بو **كليات اول** بسم الله الرحمن الرحيم ص والقران لايه
ام لهم خزاين رحمة ربك العزيز الوهاب ام لهم ملك السموات والارض فليرتقوا في الاسباب جند ما هنالك
لايه ام لهم سلم فليات مستمعهم بسلطان مبين — يا معشر الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من
اقطار السموات والارض — ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظناها من كل شيطان مريد لا يسمعون
بالملا الاعلى وهرچه مانند اين ايات است — له مقاليد السموات والارض — اما كم منكم بحث صلوة
ميان عيسى ومهدي — وان من شي الا عندنا خزائنه وما ننزله الا بقدر معلوم فاستفتح قيل من انت قال
جبرئيل قيل من معك قال محمد — انا لمسنا السماء — فرض على خمسين صلوة في كل يوم وليلة
بسم الله الرحمن الرحيم ما كان لي من علم بالملا الاعلى اذ يختصمون قال عليه السلام قال الله تعالى بم يختصم
الملا الاعلى يا محمد الى الكفارات وخلف الصلوة كرديم در كعبه كه موضع جهه است زهي عظمت ادم لا يسمعون
الى الملا الاعلى ويقذفون من كل جانب دحورا الا من خطف الخطفة پس كه خبر اسمان باين عالم توانند سانيد
هرچند قصد اسمانها كنند وخواهند كه خبر از علم سماوي بيارند بتخصيص فرض على خمسين صلوة كه چراست

که دانند — برای آواتی که لانبی بعدی وخاتم النبیین که اکر یک پیغمبر دیکر بیاسم جند ان بکواهین
ست هزار وسو هزار دیکر بیاسند واین محالست بجهت اشراط الساعه وقیامت **کلیات**
بسم الله الرحمن الرحیم جون ازست پیغمبر یکی ادریس که صاحب علم اسمانی وکواکب وبروجی
که والسماء ذات البروج والقمر منازل ذلک تقدیر العزیز وعلی هذا کما قال الله تعالی واذکر فی الکتاب
ادریس انه کان صدیقا نبیا ورفعناه مکانا علیا خواز عالم کشف بروج را بدوازده قسمت کرد وهر
قسمی سی درجه کرد بجهت انک کواکب بهر درجهی رسند فیضی نوعی دیکر میدهند ودر دقیقه میجنان
جمیع افلاک را بسیصد وشصت درجه یافت کهر یار که شصت شصت قسمت کنند شش شصت باشد
بعدد شش جهات تا سی وسه باشد هر شصتی وبوجهی دوازده قسمت کرده است کامی سی وکامی
ست تا دوازده باشد ومنازل ماه راست قسمت کرد مهر دوازده بروج را بهست قسمت کرد بسبب
منازل ماه تا دایم جهارده منزل ظاهر باشد وجهارده در زمین مخفی واز تقسیم سیصد وشصت درجه
ثانیه وثالثه ورابعه وخامسه را میجون شصت شصت میدان ومیرو واز قسمت سیصد وشصت درجه
فلک ثابتات تقسیم فلک الافلاک لازم اید وتقسیم زمین که سیصد وشصت بولازم اسه ومدرکانند
همه افلاک واجرام سماوی وعضو بنی ادم بحدیث نبوی سیصد وشصت پاره استخوان بسم الله الرحمن الرحیم
اکر از صد وبیست وجهار هزار پیغامبر یکی کمتر بندی عدد سه بار سی وهیبارست راست
نکابی بخصیص اثر آواتی خو که مثلی ومثل الانبیاء کمثل القصر بسم الله الرحمن الرحیم
پس بتقدیر کشف الهی ادریس مجموع اسمانها بجهت قسمت بروج ودقیقه وثانیه وثالثه وزمین وطبایع
کتابت الهی ونامه الهی بند ان بو معنی یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات مطویات بیمینه بسم الله الرحمن الرحیم
اکر سایل سوال کرم که این صلوه که پانزده ویازده وهفده هستی وتضرع وخشوع وپرستش خدا بوجه
مناسبتی بکعبه که تا دیم بکعبه نکرند بان عدد پرستش نکرند جواب انست که جهت پرستش
خدا که صلوتی بعدد اوی که علم ادم الاسماء کلها پس ناجار دیم وجهه در کو دینکو کین که دیم وجهه ادم
خدا اثر وکو وادی کی که خلقته من تربة الکعبة وبمخالفت سجده نکین شیطان خداوه سجده کرده

دو در موضع کی که جهه ادم خدا اثر وکو اپید اکی بحکم حدیث — وبا ذا این صلوه مقبول نیست که تا رو دیم
در کعبه نکنن جرا بجهت ان که عدد صلوه بر علم ادم الاسماء کلهاست وکعبه موضع جهه ودیم خو بو وبیت
المقدس — ادم وحوا اثر وکو افریده بیند وظهر وصدرا نبیت المقدس برای ازمین حشری که ادم
محشری که کل شی یرجع الی ادم — لتنذر ام القری ومن حولها مراد همه زمین است بدلیل انک ام القری
است جون همه زمین از ام القری مخلوق شده باشد واجبست که هر مسجدی که موضع سجود وصلوتست
رو در ان کنند وجون وجه وجهه ادم از وکو افریده بی بو واجبی بر همه بنی ادم بحکم خدا که از غایت عظمت وجلالت
ادم رو وجهه در وکو کرند وبعد علم ادم الاسماء کلها پرستش وسجود خدا کرند در وقت وضو وجهه خویشتن
ودست وپا تا کعبین در وقت رو بکعبه کینه کینون بشویند بسم الله الرحمن الرحیم
کردن بلند
کل شی یرجع الی اصله همه بحکم کن فیکون کله بو که هو الاول والاخر والظاهر والباطن وهو بکل شی علیم
بسم الله الرحمن الرحیم ابرهیم ورسول دیم در کعبه کیند وپرستش خدا کیند بامر خدا که موضع
جهه وراس ادمی وموسی علیه السلام دیم در بیت المقدس یکی که موضع ظهر وسینه ادمی رسول دیم در بیت
المقدس کی که موضع ظهر وسینه ادمی وپرستش خدا کی که موضع خدای که بل هو ایات بینات فی صدور
الذین اوتوا العلم وظهر موضع خلقت جمیع انبیا واولیا بو حضرت رسالت دیم از موضع صدر وسینه وظهر
بکردانی ورو در موضعی کی که جهه ادم ووجه ادم انه کو مخلوق بی از برای غایت تعظیم واجلال ادم
از نا که اکر کسی توهم کردی که رو در موضع صدر وظهر او کین بجهت ان بی که نطفه همه انبیا واولیا
بوده است در ظهر خو بی رو دره کو مخصوص نه بادمی فقط در کعبه ان توهم بی وبینر روشن بتمامی خط
وکتابت خدا بر وجه ادمی نه بر صدر وظهر بسم الله الرحمن الرحیم مسح ظهر ادم اخرج
ذریته پس بتحقیق فرزندان ادم همه از ظهر ادم بدر اهیند وظهر ادم مخلوق از ارض بیت
المقدس بی لاجرم زمین حشر خو وعیسی از اسمان انجا فرو اید — قاب قوسین او ادنی
ست قبضه ولقد راه ای الله نزلة اخری ودر فرو امدن در کسوه بشریت عند سدرة المنتهی
مکان منتهی خو با معنی که اول علم از خو بانجا رسه **باب الانبیا** قال علیه السلام ان لله مایة

الف واربعة وعشرون الفا من الانبيا الحديث وقال عليه السلام مثلي ومثل الانبيا كمثل
القصر احسن بنيانه وترک منه موضع لبنه فطاف بها النظار — جون وجود ادمي وادمي
زاد مرکب بي ومستي از جهار عنصر خداي تعالي جمع تام بکي وجود انبيا سه بار جمع تام ويک بار
جمع ويک بار جمع ست محمد عليه السلام عدد تمام بيي براي او اتي فتم بي النبيان وختم بي الرسل
تا شمار وعدد خدا نجت خدايي بو ممازن که سی کلمه حجت خداييست اقل جمع در کلام عرب سه است
سه بار سي هزار جمع بيي وجون لغت خاتم ست کامه بين واقل جمع در خوسه کامه بين سه بار جمع
تمام بکي وجون سخن وکلام ست کلمه کامي بين به ست ختم بکي پيش از امين خو بيست و هفت
هزار و نهصد و نود و نه امي بند موضع لبنه خالي بي فطاف به النظار البنه محمد بي وختم بي
بسم الله الرحمن الرحيم جون کلام حضرت احديت سي کلمه است ازلي ابديست.
که بحکم علم ادم الاسماء کلها ادم مظهر انست وکتب همه انبيا مرکب از ايشان است حضرت احديت ميخواست
که خاتم انبيا را بسر اين سي کلمه خواهد رسانيد وبلغت عرب که ست کلمه است با او سخن خواهد
کفت ودر کلام عرب اقل جمع سه خواهد بود — باز انبيا را سي سي هزار فرستاد تا جلالت
وعظمت سي کلمه بر خاتم انبيا ظاهر کردد وجو به ست کلمه با خاتم خواست کردن بيست هفت هزار
و نهصد و نود و نه انبيا فرستاد و اخر او ديدن صد و بيست وجهار هزار بر طرف دست راست
حسين در نماز و تشهد — واول بحکم حديث فطاف به النظار وانا لبنة و نبوت را سه بار سي
ويک بار ست تمام کرد تا شرف ست کلمه وجلالت ست کلمه همچنان برو ظاهر کردد وجنانک طينه
انبيا وجمع کردن ايشان از جهار عنصر بود جهار بار دخيانه جمع بکي سه بار سي ويکبار ست پس
معلوم بيي که خدا همه کلمه الهي بند وهمه متفق بر کلمه وحدانيت ومعاد وعالم جزا بند با ادم
وخاتم صد و بيست وجهار هزار انبيا امد بعدد سه بار سي ويکبار ست هزار بمخالفت
ومحاربت ان شيطان که سجده ادم نکرد وهمه اين انبيا در صلوة وعبادت که هذا وضوبي
ووضوء الانبيا و در صلوة وقت پرستش يا در کعبه که موضع جبهه ادم بي کيند يا در بيت

المقدس

جهار بار جمع

انبيا خطاب

المقدس که موضع صدر وظهر خوبي وهمه از وحدانيت خو واحاطت خو که خداي در همه اشيا خبر دهند وعدد
خدا ان — سه بار سي ويک بار ست الي بر صفات قديم خو که سي کلمه وست کلمه خو بي — وما نرسل المرسلين
الا مبشرين ومنذرين مبشرين بوحدانيت او وظهور بوحدانيت او ومنذرين انذرو نحنا —
که ايشانند که هر سي کلمه در ذات خود يک کلمه است وبسبب انک پرستش وعبادت بعدد ايشان نهاده اند وصفات
قديم خدا بيند تا بسر ايشان وبحقيقت ايشان طالب سالک نمي رسد کلمه اشهد ان لا اله الا الله نمي تواند کفت
وخدا را در همه اشيا نمي تواند ديد جون بسر وحقيقت اين صلوة که از اسمان امده است وشياطين را در اسمان
ره نيست که استماع کلام ملاء اعلي کنند بحکم لا يسمعون بالملاء الاعلي فکيف ان جيزي که ملايک را معلوم نباشد
که فاوحي الي عبده ما اوحي کي تواند شنيد پس جون سالک بعدد اين صفت پرستش کرد وبحقيقت همه اشيا
رسيد درين صلوة اين زمان مستوجب کفتن کلمه اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله مي بيند که محمد
جکونه فرستاده خدا است قل کفي بالله شهيدا بيني وبينکم ومن عنده علم الکتاب ومي بيند که جميع
قران جز در کلمه تنها موصوف است جز جنين بار کلمه شهادت در صلوة بايد کفت — وکذلک جعلناکم
امة وسطا لتکونوا شهداء علي الناس ويکون الرسول عليکم شهيدا وجئنا بک علي هولاء شهيدا ومن اظلم
ممن کتم شهادة عنده من الله لايه بحکم شهد الله انه لا اله الا هو والملائکة لايه جون بحکم صلوة از اسمان امد وحکم تشهد
شهيد که من عنده علم الکتاب است بايد که خبر از اسمان بياورد که صلوة است — اکر سايل واژه که خو بکلمه
که ناطق بني با کلمه جرا بعدد خدا ان در جمعه پرستش هکره جواب — جندين دليل است اول بحکم کل امن بالله
وملايکته وکتبه ودوم که بتمامي صفات قديم پرستش کرده باشد که تمت کلمة ربک سيم بجهت ان مبعوث است
بجميع بني ادم ولغات همه سي بي باشد وجهارم تاکيد ومبالغه بي که کلمه با او بيامده است وجيني از ان
بر زبان او مي رود حضرت احديت او را از ان خبر داد واجر پرستش ان عدد حاصل کرد تا کمال وبجهت ان
که تا توحيد ظاهر شود که همه يکند کليات — کليات بسم الله الرحمن الرحيم
اي ادمي که صورة ادم وحوا داري که خلق الله تعالي ادم علي صورة الرحمن ودر بهشت بصورة ادم روي بنا ان
که بنو بحکم علم ادم الاسماء کلها که مسجود همه ملايکه بي من او بن که محمد اوي وبحکم فطرة الله التي فطر الناس

عليها علم ادم اوين وبعد داسماء خدا تعليم خوبكي رو در صلوة درجهه دينكو كين وپرستش خدا كين ومحمد
الكسي بي كه قدر وبزبكي پدر ومادر خوده كه ادم وحوايي ازن زاني فكيف اذا جينا من كل امة بشهيد
كه صد هزار وبيست هزار وجهار هزار انبيا اند يعني عدد خنان وعلم خنان كه مهم ديم در كعبه وبيت المقدس
كيند وسجد كيند —— ادم عدد انبياء كه صد وبيست وجهار هزار اند وت قران كوامان ——
ام لهم سلم في السموات والارض فليات مستمعهم بسلطان مبين —— لايا نونن بمثله جون بسر صلوة
نوسي نزاني والحمد وفاتحة الكتاب ت براي انعدد هريك كلمه هنكو خواندن كه هر معني كه در الحمد دري در ه
يك كلمه موجود وحكم فاقرؤا ما تيسر سي ايت كه از جميع قران بو از ناسخ ومنسوخ و وعد ووعيد وقصص
وامثال وغيبان بعدد هريك ايت موجود ي در يك كلمه موجود —— وحال اوي كه ان وقت كه كافر كلمه
توحيد كفت وانكشت شهادت براورد بعد ازان اورا در وقت ادا كردن اركان ج احتياج بكفتن كلمه اشهد
ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله كفتن نيست ودر وقت ادا كردن صوم وزكوة وخمس وعقد
نكاح احتياج بكفتن اين كلمه نيست الا بوقت ادا كردن صلوة پنج بار بانك نماز در روزي واتن سنتي وپنج
بار رقامت واتن نمازن سنتي كه بواتي اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمد رسول الله پيش از صلوة ودر صلوة
واجبست كلمه اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله كفتن ودر وقت اين شهادت كفتن عقد انكشت
نكاه داشتن —— بينكو زانان كه جوا در ادا كردن اين صلوة اين كلمه شهادت بيسكو واتن وانكشت وراوين
اذ ما كه محمد وقتي كه پاك وابي وجبرئيل خو باسمان بي بعد انان كه طلب در كشودن كرد واز انبيا در كذشت
وازهم سدرة المنتهى وجبرئيل در كذشت وبقاب قوسين اوادني رسيد وخطاب فاوحي الي ما اوحي
شنيد پنجاه صلوة اول برو واجب شد تخفيف طلب كرد هنده شد ويازده وپا نزده شد وبسبب
ان اسماء ادم مسجود ملك شد فرض على خمسين صلوة اكر تخفيف نكردي بسم الله الرحمن الرحيم
حمعسق كذلك يوحي اليك والى الذين من قبلك الله العزيز الحكيم له ما في السموات وما في الارض وهو العلي
العظيم تكاد السموات يتفطرن من فوقهن والملائكة يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في الارض
الا ان الله هو الغفور الرحيم والذين اتخذوا اولياء الله حفيظ عليهم وما انت عليهم بوكيل وكذلك

اوحينا

يا معشر الجن والانس ان تنفذوا

اليك قرانا عربيا لتنذر ام القرى ومن حولها وتنذر يوم الجمع لاريب فيه فريق في الجنة وفريق في السعير
ولو شاء الله لجعلكم امة واحدة ولكن يدخل من يشاء في رحمته والظالمون ما لهم من ولي ولا نصير
بسم الله الرحمن الرحيم حم والكتاب المبين انا جعلناه قرانا عربيا لعلكم تعقلون وانه في ام الكتاب
لدينا لعلي حكيم بسم الله الرحمن الرحيم حم تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم الي يوم ياتي تاويله
كه بقيه علم ايتوني بكتاب من قبل هذا او اثارة من علم ان كنتم صادقين بسم الله الرحمن الرحيم
قل صدق الله فاتبعوا ملة ابرهيم حنيفا ان اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين
فيه ايات بينات مقام ابرهيم ومن دخله كان امنا ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا
ومن كفر فان الله غني عن العالمين **البقره** بسم الله الرحمن الرحيم واذ ابتلى ابرهيم ربه بكلمات فاتمهن
قال اني جاعلك للناس اماما قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي الظالمين واذ جعلنا البيت مثابة
للناس وامنا واتخذوا من مقام ابرهيم مصلى وعهدنا الى ابرهيم واسماعيل ان طهرا بيتي للطائفين
والعاكفين والركع السجود واذ قال ابرهيم رب اجعل هذا البلد امنا واجنبني وبني ان نعبد الاصنام
وارزق اهله من الثمرات من امن منهم بالله واليوم الاخر قال ومن كفر فامتعه قليلا ثم اضطره
الى عذاب النار وبئس المصير واذ يرفع ابرهيم القواعد من البيت واسماعيل ربنا تقبل منا انك انت
السميع العليم ربنا واجعلنا مسلمين لك ومن ذريتنا امة مسلمة لك وارنا مناسكنا وتب علينا انك
انت التواب الرحيم ربنا وابعث فيهم رسولا منهم يتلوا عليهم اياتك ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم انك
انت العزيز الحكيم ومن يرغب عن ملة ابرهيم الا من سفه نفسه ولقد اصطفيناه في الدنيا وانه في
الاخرة لمن الصالحين اذ قال له ربه اسلم قال اسلمت لرب العالمين ووصى بها ابرهيم بنيه ويعقوب
يا بني ان الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن الا وانتم مسلمون ام كنتم شهداء اذ حضر يعقوب الموت
اذ قال لبنيه ما تعبدون من بعدي قالوا نعبد الهك واله ابائك ابرهيم واسماعيل واسحاق الها واحدا
ونحن له مسلمون تلك امة قد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسئلون عما كانوا يعملون وقالوا كونوا
هودا او نصارى تهتدوا قل بل ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين قولوا امنا بالله

وما انزل الينا وما انزل الى ابرهيم واسمعيل واسحاق ويعقوب وما اوتي موسى وعيسى وما اوتي
النبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون بسم الله الرحمن الرحيم سيقول السفهاء
من الناس ما وليهم عن قبلتهم التي كانوا عليها قل لله المشرق والمغرب يهدي من يشاء
الى صراط مستقيم وكذلك جعلناكم امة وسطا لتكونوا شهداء على الناس ويكون الرسول عليكم
شهيدا وما جعلنا القبلة التي كنت عليها الا لنعلم من يتبع الرسول ممن ينقلب على عقبيه وان كانت
لكبيرة الا على الذين هدى الله وما كان الله ليضيع ايمانكم ان الله بالناس لرءوف رحيم قد نرى تقلب وجهك
في السماء فلنولينك قبلة ترضيها فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره
وان الذين اوتوا الكتاب ليعلمون انه الحق من ربهم وما الله بغافل عما تعملون ولئن اتيت الذين اوتوا
الكتاب بكل اية ما تبعوا قبلتك وما انت بتابع قبلتهم وما بعضهم بتابع قبلة بعض ولئن اتبعت الذين اوتوا
اتبعت اهواءهم من بعد ما جاءك من العلم انك اذا لمن الظالمين الذين اتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون
ابناءهم وان فريقا منهم ليكتمون الحق وهم يعلمون الحق من ربك فلا تكونن من الممترين ولكل وجهة هو موليها
فاستبقوا الخيرات اينما تكونوا يأت بكم الله جميعا ان الله على كل شيء قدير ومن حيث خرجت فول وجهك
شطر المسجد الحرام وانه للحق من ربك وما الله بغافل عما تعملون ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد
الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره لئلا يكون للناس عليكم حجة الا الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم
واخشوني ولاتم نعمتي عليكم ولعلكم تهتدون بسم الله الرحمن الرحيم ان الصفا والمروة
من شعائر الله فمن حج البيت او اعتمر فلا جناح عليه ان يطوف بهما ومن تطوع خيرا فان الله شاكر عليم
بسم الله الرحمن الرحيم يسألونك عن الاهلة قل هي مواقيت للناس والحج وليس البر بان تاتوا البيوت
من ظهورها ولكن البر من اتقى واتوا البيوت من ابوابها واتقوا الله لعلكم تفلحون وقاتلوا في
سبيل الله الذين يقاتلونكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين واقتلوهم حيث ثقفتموهم واخرجوهم من حيث
اخرجوكم والفتنة اشد من القتل ولا تقاتلوهم عند المسجد الحرام حتى يقاتلوكم فيه فان قاتلوكم فاقتلوهم
كذلك جزاء الكافرين الاية الشهر الحرام بالشهر الحرام والحرمات قصاص فمن اعتدى عليكم فاعتدوا

عليه

31

عليه بمثل ما اعتدى عليكم فاتقوا الله واعلموا ان الله مع المتقين الاية واتموا الحج والعمرة لله فان احصرتم فما استيسر
من الهدي ولا تحلقوا رءوسكم حتى يبلغ الهدي محله فمن كان منكم مريضا او به اذى من راسه ففدية من صيام
او صدقة او نسك فاذا امنتم فمن تمتع بالعمرة الى الحج فما استيسر من الهدي فمن لم يجد فصيام ثلثة ايام في الحج
وسبعة اذا رجعتم تلك عشرة كاملة ذلك لمن لم يكن اهله حاضري المسجد الحرام واتقوا الله واعلموا ان الله شديد
العقاب الحج اشهر معلومات فمن فرض فيهن الحج فلا رفث ولا فسوق ولا جدال في الحج وما تفعلوا من خير
يعلمه الله وتزودوا فان خير الزاد التقوى واتقون يا اولي الالباب ليس عليكم جناح ان تبتغوا فضلا
من ربكم فاذا افضتم من عرفات فاذكروا الله عند المشعر الحرام واذكروه كما هديكم وان كنتم من قبله لمن
الضالين ثم افيضوا من حيث افاض الناس واستغفروا الله ان الله غفور رحيم فاذا قضيتم مناسككم فاذكروا
الله كذكركم اباءكم او اشد ذكرا الاية واذكروا الله في ايام معدودات فمن تعجل في يومين فلا اثم عليه ومن
تاخر فلا اثم عليه لمن اتقى واتقوا الله واعلموا انكم اليه تحشرون بسم الله الرحمن الرحيم يسألونك
عن الشهر الحرام قتال فيه قل قتال فيه كبير وصد عن سبيل الله وكفر به والمسجد الحرام واخراج اهله منه
اكبر عند الله والفتنة اكبر من القتل ولا يزالون يقاتلونكم حتى يردوكم عن دينكم ان استطاعوا ومن يرتدد
منكم عن دينه فيمت وهو كافر فاولئك حبطت اعمالهم في الدنيا والاخرة واولئك اصحاب النار هم فيها خالدون
بسم الله الرحمن الرحيم **سورة المائدة** يا ايها الذين امنوا اوفوا بالعقود احلت لكم بهيمة الانعام
الا ما يتلى عليكم غير محلي الصيد وانتم حرم ان الله يحكم ما يريد يا ايها الذين امنوا لا تحلوا شعائر الله ولا الشهر
الحرام ولا الهدي ولا القلائد ولا امين البيت الحرام يبتغون فضلا من الله ورضوانا واذا حللتم فاصطادوا
ولا يجرمنكم شنان قوم ان صدوكم عن المسجد الحرام ان تعتدوا وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الاثم
والعدوان واتقوا الله ان الله شديد العقاب بسم الله الرحمن الرحيم واذ قال موسى لقومه يا قوم
اذكروا نعمة الله عليكم اذ جعل فيكم انبياء وجعلكم ملوكا واتاكم ما لم يؤت احدا من العالمين يا قوم ادخلوا
الارض المقدسة التي كتب الله لكم ولا ترتدوا على ادباركم فتنقلبوا خاسرين بسم الله الرحمن الرحيم
يا ايها الذين امنوا ليبلونكم الله بشيء من الصيد تناله ايديكم ورماحكم ليعلم الله من يخافه بالغيب فمن اعتدى

بعد ذلك فله عذاب اليم يايها الذين امنوا لا تقتلوا الصيد وانتم حرم ومن قتله منكم متعمدا فجزاء مثل ما قتل
من النعم يحكم به ذوا عدل منكم هديا بالغ الكعبة او كفارة طعام مساكين او عدل ذلك صياما
ليذوق وبال امره عفا الله عما سلف ومن عاد فينتقم الله منه والله عزيز ذو انتقام احل لكم صيد
البحر وطعامه متاعا لكم وللسيارة وحرم عليكم صيد البر ما دمتم حرما واتقوا الله الذي اليه تحشرون
بسم الله الرحمن الرحيم جعل الله الكعبة البيت الحرام قياما للناس والشهر الحرام والهدي والقلايد
ذلك لتعلموا ان الله يعلم ما في السموات وما في الارض وان الله بكل شي عليم اعلموا ان الله شديد العقاب وان الله غفور
رحيم ما على الرسول الا البلاغ والله يعلم ما تبدون وما تكتمون بسم الله الرحمن الرحيم يايها الذين امنوا
انما الخمر والميسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشيطان فاجتنبوه لعلكم تفلحون انما يريد الشيطان
ان يوقع بينكم العداوة والبغضاء في الخمر والميسر ويصدكم عن ذكر الله وعن الصلوة فهل انتم منتهون
وما قدروا الله حق قدره اذ قالوا ما انزل الله على بشر الايه بسم الله الرحمن الرحيم وهذا كتاب انزلناه
مبارك مصدق الذي بين يديه ولتنذر ام القرى ومن حولها والذين يومنون بالاخرة يومنون به وهم
على صلوتهم يحافظون بسم الله الرحمن الرحيم فكلوا مما ذكر اسم الله عليه ان كنتم باياته مومنين وما لكم
الا تاكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد فصل لكم ما حرم عليكم الا ما اضطررتم اليه الايه ولا تاكلوا مما لم يذكر اسم الله
عليه وانه لفسق وان الشياطين ليوحون الى اوليايهم ليجادلوكم وان اطعتموهم انكم لمشركون بسم الله الرحمن الرحيم
قل امر ربي بالقسط واقيموا وجوهكم عند كل مسجد وادعوه مخلصين له الدين كما بداكم الايه ـــ يابني
ادم خذوا زينتكم عند كل مسجد وكلوا واشربوا ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين بسم الله الرحمن الرحيم
قال عذابي اصيب به من اشاء ورحمتي وسعت كل شي فساكتبها للذين يتقون ويوتون الزكوة
والذين هم باياتنا يومنون الذين يتبعون الرسول النبي الامي الذي يجدونه مكتوبا عندهم في التورية والانجيل يامرهم
بالمعروف وينهاهم عن المنكر ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبايث ويضع عنهم اصرهم والاغلال التي كانت عليهم
فالذين امنوا به وعزروه ونصروه واتبعوا النور الذي انزل معه اوليك هم المفلحون قل يايها الناس اني رسول الله
اليكم جميعا الذي له ملك السموات والارض لا اله الا هو يحيي ويميت فامنوا بالله ورسوله النبي الامي الذي يومن بالله
وكلماته

وكلماته واتبعوه لعلكم تهتدون بسم الله الرحمن الرحيم واذ قيل لهم اسكنوا هذه القرية وكلوا
منها حيث شيتم وقولوا حطة نغفر لكم خطاياكم وسنزيد المحسنين الايه بسم الله الرحمن الرحيم
ولله الاسماء الحسنى فادعوه بها وذروا الذين يلحدون في اسمايه سيجزون ما كانوا يعملون بسم الله الرحمن
الرحيم
واذكر ربك في نفسك تضرعا وخيفة ودون الجهر من القول بالغدو والاصال ولا تكن من الغافلين
ان الذين عند ربك لا يستكبرون عن عبادته ويسبحونه وله يسجدون بسم الله الرحمن الرحيم
وما لهم الا يعذبهم الله وهم يصدون عن المسجد الحرام وما كانوا اولياءه ان اولياوه الا المتقون وما كان
صلوتهم عند البيت الا مكاء وتصدية فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون بسم الله الرحمن الرحيم
براءة من الله ورسوله الى الذين عاهدتم من المشركين فسيحوا في الارض اربعة اشهر واعلموا انكم غير
معجزي الله وان الله مخزي الكافرين واذان من الله ورسوله الى الناس يوم الحج الاكبر ان الله بري
من المشركين ورسوله الايه بسم الله الرحمن الرحيم ما كان للمشركين ان يعمروا مساجد الله
شاهدين على انفسهم بالكفر اوليك حبطت اعمالهم وفي النار هم خالدون انما يعمر مساجد الله من
امن بالله واليوم الاخر واقام الصلوة واتى الزكوة ولم يخش الا الله فعسى اوليك ان يكونوا من المهتدين
اجعلتم سقاية الحاج وعمارة المسجد الحرام كمن امن بالله واليوم الاخر وجاهد في سبيل الله لا يستوون
عند الله والله لا يهدي القوم الظالمين يايها الذين امنوا انما المشركون نجس فلا يقربوا المسجد
الحرام بعد عامهم هذا وان خفتم عيلة فسوف يغنيكم الله من فضله ان الله عليم حكيم بسم الله
الرحمن الرحيم
ولله يسجد من في السموات والارض طوعا وكرها وظلالهم بالغدو والاصال بسم الله الرحمن الرحيم
الذين يوفون بعهد الله ولا ينقضون الميثاق والذين يصلون ما امر الله به ان يوصل ويخشون ربهم
ويخافون سوء الحساب والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم واقاموا الصلوة وانفقوا مما رزقناهم
سرا وعلانية ويدراون بالحسنة السيية اوليك لهم عقبى الدار جنات عدن يدخلونها ومن
صلح من ابايهم وازواجهم وذرياتهم والملايكة يدخلون عليهم من كل باب سلام عليكم بما صبرتم فنعم
عقبى الدار والذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به ان يوصل

وقال اركبوا فيها بسم الله مجريها ومرسيها ان ربي لغفور رحيم

ويفسدون في الارض اولئك لهم اللعنة ولهم سوء الدار بسم الله الرحمن الرحيم الم ولقد ارسلنا
رسلا من قبلك وجعلنا لهم ازواجا وذرية وما كان لرسول ان ياتي باية الا باذن الله لكل اجل كتاب
يمحوا الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب بسم الله الرحمن الرحيم قل لعبادي الذين امنوا
يقيمون الصلوة وينفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية من قبل ان ياتي يوم لا بيع فيه ولا خلال
بسم الله الرحمن الرحيم واذ قال ابرهيم رب اجعل هذا البلد امنا واجنبني وبني ان
نعبد الاصنام رب انهن اضللن كثيرا من الناس فمن تبعني فانه مني ومن عصاني فانك غفور
رحيم ربنا اني اسكنت من ذريتي بواد غير ذي زرع عند بيتك المحرم ربنا ليقيموا الصلوة فاجعل
افئدة من الناس تهوي اليهم وارزقهم من الثمرات لعلهم يشكرون ربنا انك تعلم ما نخفي وما
نعلن وما يخفي على الله من شيء في الارض ولا في السماء الحمد لله الذي وهب لي على الكبر اسماعيل واسحاق
ان ربي لسميع الدعاء رب اجعلني مقيم الصلوة ومن ذريتي ربنا وتقبل دعاء ربنا اغفر لي ولوالدي
وللمومنين يوم يقوم الحساب بسم الله الرحمن الرحيم ولقد نعلم انك يضيق صدرك بما
يقولون فسبح بحمد ربك وكن من الساجدين واعبد ربك حتى ياتيك اليقين بسم الله الرحمن الرحيم
اولم يروا الى ما خلق الله من شيء يتفيؤا ظلاله عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم داخرون ولله يسجد ما في
السموات وما في الارض من دابة والملائكة وهم لا يستكبرون يخافون ربهم من فوقهم ويفعلون ما يومرون
بسم الله الرحمن الرحيم سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى
الذي باركنا حوله لنريه من اياتنا انه هو السميع البصير لاية بسم الله الرحمن الرحيم الذين كفروا
ويصدون عن سبيل والمسجد الحرام الذي جعلناه للناس سواء العاكف فيه والباد ومن يرد فيه
بالحاد بظلم نذقه من عذاب السعير واذ بوانا لابرهيم مكان البيت الا تشرك به شيا وطهر
بيتي للطايفين والعاكفين والركع السجود واذن في الناس بالحج ياتوك رجالا وعلى كل ضامر ياتين
من كل فج عميق ليشهدوا منافع لهم ويذكروا اسم الله في ايام معلومات على ما رزقهم من بهيمة الانعام
فكلوا منها واطعموا البايس والفقير ثم ليقضوا تفثهم وليوفوا نذورهم وليطوفوا بالبيت العتيق

33

ذلك ومن يعظم حرمات الله فهو خير له عند ربه واحلت لكم الانعام الا ما يتلى عليكم فاجتنبوا
الرجس من الاوثان واجتنبوا قول الزور حنفاء لله غير مشركين به ومن يشرك بالله فكانما
خر من السماء فتخطفه الطير او تهوي به الريح في مكان سحيق ذلك ومن يعظم شعاير الله فانها
من تقوى القلوب لكم فيها منافع الى اجل مسمى ثم محلها الى البيت العتيق ولكل امة جعلنا منسكا
ليذكروا اسم الله على ما رزقكم من بهيمة الانعام فالهكم اله واحد فله اسلموا وبشر المخبتين
الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم والصابرين على ما اصابهم والمقيمين الصلوة ومما رزقناهم ينفقون
والبدن جعلناها لكم فيها خير واذكروا اسم الله عليها صواف فاذا وجبت جنوبها فكلوا منها واطعموا
القانع والمعتر كذلك سخرناها لكم لعلكم تشكرون لن ينال الله لحومها ولا دماوها ولكن يناله
التقوى منكم كذلك سخرها لكم لتكبروا الله على ما هداكم وبشر المحسنين بسم الله الرحمن الرحيم
وقلنا من بعده لبني اسرايل اسكنوا الارض فاذا جاء وعد الاخرة جينا بكم لفيفا وبالحق انزلناه
وبالحق نزل وما ارسلناك الا مبشرا ونذيرا وقرانا فرقناه لتقراه على الناس على مكث ونزلناه
تنزيلا قل امنوا به او لا تومنوا ان الذين اوتوا العلم من قبله اذا يتلى عليهم يخرون للاذقان سجدا
ويقولون سبحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا ويخرون للاذقان يبكون ويزيدهم خشوعا بسم الله الرحمن الرحيم
الم تر ان الله يسجد له من في السموات ومن في الارض والشمس والقمر والنجوم والشجر والدواب وكثير من
الناس وكثير حق عليه العذاب بسم الله الرحمن الرحيم قال عليه السلام من احرم من بيت
المقدس غفر الله له ذنبه وقال عليه السلام من اهل بعمرة او حجة من المسجد الاقصى الى المسجد
الحرام وجبت له الجنة بسم الله الرحمن الرحيم اني وجدت امراة تملكهم واوتيت من كل
شيء ولها عرش عظيم وجدتها وقومها يسجدون للشمس من دون الله لاية بسم الله الرحمن الرحيم
انما امرت ان اعبد رب هذه البلدة الذي حرمها وله كل شيء وامرت ان اكون من المسلمين لاية
بسم الله الرحمن الرحيم اولم نمكن لهم حرما امنا يجبى اليه ثمرات كل شيء رزقا من لدنا
ولكن اكثرهم لا يعلمون ام بسم الله الرحمن الرحيم وما كان ان يهلك القرى حتى يبعث في

ابهارسولا يتلوا عليهم اياتنا وماكنا مهلكي القرى الا واهلها ظالمون بسم الله الرحمن الرحيم
اولم يروا انا جعلنا حرما امنا ويتخطف الناس من حولهم افبالباطل يومنون وبنعمة الله يكفرون
بسم الله الرحمن الرحيم انما يومن باياتنا الذين اذا ذكروا بها خروا سجدا وسبحوا بحمد
ربهم وهم لا يستكبرون تتجافى جنوبهم عن المضاجع يدعون ربهم خوفا وطمعا ومما رزقناهم ينفقون
فلا تعلم نفس ما اخفي لهم من قرة اعين جزاء بما كانوا يعملون بسم الله الرحمن الرحيم وظن داود انما
فتناه فاستغفر ربه وخر راكعا واناب فغفرنا له ذلك وان له عندنا لزلفى وحسن مآب
بسم الله الرحمن الرحيم وهو الذي كف ايديهم عنكم وايديكم عنهم ببطن مكة من بعد ان
اظفركم عليهم وكان الله بما تعملون بصيرا هم الذين كفروا وصدوكم عن المسجد الحرام والهدي
معكوفا ان يبلغ محله الاية فاسجدوا لله واعبدوا — فما لهم لا يومنون واذا قرئ عليهم القران
لا يسجدون الاية بسم الله الرحمن الرحيم فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس
وقبل الغروب ومن الليل فسبحه وادبار النجوم بسم الله الرحمن الرحيم الرحمن علم القران خلق الانسان
علمه البيان الشمس والقمر بحسبان والنجم والشجر يسجدان بسم الله الرحمن الرحيم يوم يكشف
عن ساق ويدعون الى السجود فلا يستطيعون خاشعة ابصارهم ترهقهم ذلة وقد كانوا
يدعون الى السجود وهم سالمون بسم الله الرحمن الرحيم لقد صدق الله رسوله الرويا بالحق
لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنين محلقين روسكم ومقصرين لا تخافون فعلم ما لم تعلموا
فجعل من دون ذلك فتحا قريبا هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله وكفى بالله
شهيدا محمد رسول الله والذين معه اشداء على الكفار رحماء بينهم تريهم ركعا سجدا يبتغون فضلا
من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم من اثر السجود الاية بسم سبحان الذي اسرى بعبده ليلا
من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى الذي باركنا حوله لنريه من اياتنا انه هو السميع البصير سورة المائدة
ياقوم ادخلوا الارض المقدسة ~~التي باركنا~~ التي كتب الله لكم الاية وما جعلنا الرويا التي اريناك الا
فتنة للناس — رايت ربي ليلة المعراج في صورة امرد قطط فمن تخصص الله الا على بسم الله الرحمن الرحيم

فارتقب

34

فارتقب يوم تاتي السماء بدخان مبين الاية كه پنجاهي وفتي كه سرخوبيا سه دخان مبين امي بوواني
دخان مبين بوجهي دير اوي كه بوجه امي كه منفتي كه هوا واصل بهشت بر وجه دارند كه ادخان باز علم خفا يني
كه دخان سياهي وباتش اني انا الله كه موسي دي مرامي وجاويد بر وجه هود اسياهي كامه بيني همچون
دخان ختامه مسك بسم الله الرحمن الرحيم بوجهي بيرامي براي اوي كه اكله كه رسول سياهي خواد شكل پيكر
وصيات وينتر حي ومبراو تا نكل صورة خوعلم ودوده وسياهي بنكري درذات خنان نقص فرسر
وسنفونكري پس اي همچنين نانويسنده وناخوانده بو كه اكلمات را بدوده وسياهي نزانند
وخارج خنان دانند واز شكل وپيكر وهيات منزه ومبرا دانند

في باب القران

بسم الله الرحمن الرحيم الم الله لا اله الا هو الحي القيوم نزل عليك القران بالحق مصدقا لما بين يديه
وانزل التورية والانجيل من قبل هدى للناس وانزل الفرقان ان الذين كفروا بايات الله لهم عذاب
شديد والله عزيز ذو انتقام ان الله لا يخفى عليه شي في الارض ولا في السماء هو الذي يصوركم في الارحام
كيف يشاء لا اله الا هو العزيز الحكيم هو الذي انزل عليك الكتاب منه ايات محكمات هن ام الكتاب
واخر متشابهات فاما الذين في قلوبهم زيغ فيتبعون ما تشابه منه ابتغاء الفتنة وابتغاء وما يعلم تاويله
الا الله والراسخون في العلم يقولون امنا به كل من عند ربنا وما يذكر الا اولوا الالباب ربنا لا تزغ
قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب ربنا انك جامع الناس ليوم لا ريب فيه
ان الله لا يخلف الميعاد بسم الله الرحمن الرحيم ولقد جئناهم بكتاب فصلناه على علم هدى ورحمة
لقوم يومنون هل ينظرون الا تاويله يوم ياتي تاويله يقول الذين نسوه من قبل قد جاءت رسل ربنا
بالحق فهل لنا من شفعاء فيشفعوا لنا او نرد فنعمل غير الذي كنا نعمل قد خسروا انفسهم وضل عنهم ما كانوا
يفترون الاية بسم الله الرحمن الرحيم لا اقسم بيوم القيامة ولا اقسم بالنفس اللوامة ايحسب الانسان
ان لن نجمع عظامه بلى قادرين على ان نسوي بنانه الاية بسم الله الرحمن الرحيم سورة يونس
ام يقولون افتراه قل فاتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم صادقين
بل كذبوا بما لم يحيطوا بعلمه ولما ياتهم تاويله كذلك كذب الذين من قبلهم فانظر كيف كان عاقبة

الطالمين بسم الله الرحمن الرحيم شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قايما بالقسط لا اله الا هو
العزيز الحكيم ان الدين عند الله الاسلام بسم الله الرحمن الرحيم ويقول الذين كفروا لست مرسلا
قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب وان شهادت وكلمه مي دادن اول
درانگشت وماوين وكلما شهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله واني ودرا هاكين غانت وتشهدي
امرت ان اقاتل الناس حتى يشهدوا ان لا اله الا الله وان محمد رسول **سورة هود** بسم الله الرحمن الرحيم
الر ام يقولون افتريه قل فاتوا بعشر سورة مثله مفتريات لاية **البقرة** الم بسم الله الرحمن الرحيم
وان كنتم في شك مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله لاية —— ودر تشهد ودر صلوة حضرت
عزت امر كرد برسول كه كشد خلق را تا اين شهادت تقليد در صلوة ودر اذان دهند بعد از ان
بكشد تا شهيد حقيقي كه علم بيش خو بيا سه بامر ودر اذان ودر صلوة وتشهد گوي حقيقي
بي تقليد در وحدانيت وحق رسالت بدهد بسم الله الرحمن الرحيم وعنده مفاتح الغيب
لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة الا يعلمها ولا حبة في ظلمات الارض ولا
رطب ولا يابس الا في كتاب مبين بسم الله الرحمن الرحيم ومامن دابة في الارض ولا طاير يطير
بجناحيه الا امم امثالكم ما فرطنا في الكتاب من شيء ثم الى ربهم يحشرون بسم الله الرحمن الرحيم
قل لئن اجتمعت الانس والجن على ان ياتوا بمثل هذا القران لا ياتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض
ظهيرا بسم الله الرحمن الرحيم قال علم الله ان الله تبارك وتعالى قراطه وليس
قبل ان يخلق الخلق السموات والارض —— تصور بكو وبدان اي طالب كلام قديم الهي كه بيش از
ادم وجن وملك كه اشيا بوده باشد واصطلاح كلمه وكلام بحسب اصطلاح نبوده باشد ——
در ذات حضرت احديت مي شي ان اشيا را اسم بوده باشد كه حضرت عزت ان شي را بان اسم خوانده
باشد وان شي را بان اسم مناسبت كرده باشد مبني بامري وعرضي —— تصور كن كه ادم وملك
وجن وانس واهل كلام انحضرت عزت اصطلاح كلام نكردند ونهادند تعقل كن كه سخن كلمه الهي
در جميع اشيا از حيوان ونباتات وجمادات بالقوة وبالفعل باصطلاح كه ظاهر ميشود كه ايشان

را اين معني تعليم كرد كه وقتي كه كلاغ اواز كرده كلمه غاق از وظاهر بود ووقتي كه دو چين بوم اين
كلمه تك وچك وبا غير م از خو ظاهر مي شود عرض آ كه باصطلاح نبي بسم الله الرحمن الرحيم
باجماع انبيا معتقد صفت رو ناست ديهمت جهت در شش روز در سواد اعظم هر دو زمين ده ركعت صلوة
واجبي كه خلق السموات والارض في ستة ايام وكان عرشه على الماء ودر روز جمعه كه روز خلقت ادمي ودر
صورة [illegible] كه اتاني جبرئيل في كفه مراة ودر روز نظام شدن عرش خدا بود ودر روز قيامت بوده پانزده
ركعت تا [illegible] ركعت تمام بود كه علم ادم الاسماء كلها كه همه اسما [illegible] كلمه نبي كه با دم امي بعدد گو كلمه دو
در كعبه كه موضع جبهه ادمي دكي بعد علم ادم الاسماء كلها سجده خدا بمخالفت شيطان كه تعليم ان ادم
نكرفت وسجده ادم نكرد باز اين روز شنبه شش روز دير مفده ركعت بكذارد يا ز سيم جمعه پانزده
بكو باناونيب كرد تا درحياة بو —— شش روز كه در وقت كه استوا وليل ونهار ست هشتاد
ودو ساعت بوسيد الايام روز جمعه بواز براي اگه خلقت ادم درخوي بسم الله الرحمن الرحيم
اقرا باسم ربك الذي خلق خلق الانسان من علق اقرا وربك الاكرم الذي علم بالقلم علم الانسان
ما لم يعلم السوره بيان كه اصل اسم الله [illegible] حروفي با معني كه رب والله ورحمن ورحيم از حروف مركب
اند وعلم فنان باصطلاح حرف ونقطه بعد از خلقت صفت خود باري تعالي خبر كرد وربك الاكرم الذي
علم بالقلم علم وظاهرا قلم نويسنده حرف ونقطه بود كه از سبب قلم ره بحروف ونقطه توان برد
واز حروف ونقطه راه بذات كلام قديم ازلي ابدي غير مري كه قايم است بذات قديم حق سبحانه
وبس اين كتب جميع انبيا وسايرا نزل وابد عليكم بالسواد الاعظم وعليكم بحسن الخط فانه من مفاتيح
الرزق مكانا ستوي سمعت فيه صريف الاقلام ودرين سورت كه حضرت منت مي نهد كه علم
بالقلم ذكر صلوة چرا كي اذ با كه در شب معراج در اول فرصت صلوة پنجاه عدد واجب كي بر محمد
عليه السلام وسايا متان بر عدد علم [illegible] كلمه كي پس [illegible] كه [illegible] صلوة خود كه قرة عيني في
الصلوة بر سه خو اول بر نقطه وحروف جنكو رسان قل لو كان البحر مدادا —— ما في الارض من
شجرة اقلام ما نفدت كلمات الله ن والقلم وما يسطرون چه مناسبت دارد ن با قلم والف وقلم نكفت

اثر را که بحکم ما فرطنا فی الکتاب من شی نون بنجاه بود —— علمه شدید القوی یعنی بوجهی بی واسطه
جبرئیل بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل وا زده که حضرت احدیت خدای تعالی با موسی بخودی
خود بحکم کلم الله موسی تکلیما سخن واتی وبا ادم بی واسطه ملک که علم ادم الاسماء کلها سخن ولتی وبا رسول
در شب معراج که فیم یختصم الملاء الاعلی سخن واتی و بحکم علمنا ه من لدنا علما سخن واتی با رسول در قران
کو کو دری که بخودی خود سخن واتی جواب —— جواب اوی که علمه شدید القوی که والله ذو القوة المتین
ولا حول ولا قوة الا بالله —— ومزیت کلام بواسطه که قرانی بر حدیث قدسی بی واسطه برای اوی کی
اصل کلام که حروف تهجی در ضو بوکه جبرئیل واتی کیف علمت ما لم اعلم و تفضیل ادم بر ملایک مینی بی واسطه
ملک اتخذنا بحکم علم ادم الاسماء کلها بجای اصل کلام نی که ادم معلم ملایکه در باب اسماء که اصل کلام نی بو
—— سمازن که کلام بواسطه برای اصل کلام تفضیل داره بر حدیث قدسی بی واسطه تفضیل داره برای
اکر اصل کلام درضونی تفضیل داره بر توریة وسایر کتب که اصل کلام درضونی بسم الله الرحمن الرحیم
اقم وجهک للدین حنیفا فطرة الله التی فطر الناس علیها حالک اوی که ادم متکلم نی بسوکله سمازن که وجه خو علم
سوکله بو سیصد و شصت عضو استخوان خو —— وادمی زاد مستی سجند بصورة ادمی و وجه
خو علم سوکله خدای مستی سمازن که ادم اما متکلم بسوکله سمازن که ادم نی سمازن که امین رسول متکلم
بو ست کلام نی وجهار کلمه کلم بر زبان خو جاری بنی اما بحکم فطرة الله التی مخلوق نی خود در مقابله خلقنا ادم
کنی که قد ادم شصت ارش نی ست و سوره خدا شناسی که در مقابله سوره ست نکتی مشکل نی برای اخذا
اصل کلام بو رسول ارشوی در مقابل ست مخلوق نی وبا بیا کتی وادم بخلاف سایر انبیا برای
اولیا ادم بو واخر خاتم که ست از سکه فرود امدی ست بو عازت که عروج کری کو بو که دو نجم
که خلقت ادم درضو بو لسان اهل الجنة عربی والفارسی دری کلیات بسم الله الرحمن الرحیم
از خط استواء وجه ادم و کعبه که اصل ارض و خلقنا ارض و جبال واقوات و برکت فی اربعة ایام بر خط استواء
اشیا یشو سو کله خدایی واز قضیهن سبع سموات فی یومین جمع بر خط استواء سبع سموات بکلادی
سبع مثانی بو وجه چهارده سمازن که وجه ادم واز صفت کوکب سیاره صفت فلک بر خط استواء صفت
کوکب

تا چهارده بو سمازن که وجه زمین و زمان تمام میشود سر ماه بچهارده وازوجهی دیکر صفت فلک و صفت کوکب
که با هم بر خط استوا منقسم نه بند چون خط وجه ادم چهارده بو هفت خط استواء صفت فلک و صفت سیاره
واین صفت فلک ان فلک بروج که والسماء ذات البروج از راصدا واکی که بر هر فلک بل کوکب ثابت نی
از جهت خلقت وجه ادم واز خط استواء ان صفت فلک و صفت کوکب بشو بو ست منزل که والقمر قدرناه
منازل همه فلک بروج ست قسمت بی یعنی دوازده برج منقسم بو ست تا هر قسمی مظهر کلمه خدا بند و نظیر
کلمه خدا بند واین ست منزل قمر دوازده برج است والسماء ذات البروج و سیصد و شصت درجه سی درجه
شصت دقیقه و شصت ثانیه تا عاشر که طول ستون دماغ واز تقسیم ایشان تقسیم سی درجه در ازای ایشان و هر فلک
که در تحت ایشان باشد واز انطبایع و اشیا و مجموع متولدات و ملک لازم اید اولی اجنحة مثنی وثلاث ورباع
—— وسدرة المنتهی وجنات عدن و غلمان و همه اشیا بخط استوا برو بسم الله الرحمن الرحیم
از خلقت ادم و خط استواء ادم واسماء علم ادم الاسماء بهمه اشیا که صراط الله است و صراط مستقیم است برو
که سبیل الی است واز ابناء السبیل شو هیچ مخلوقی نیست که بر خط استواء اونیست واسم او باو نرسید
واز کلمه کن موجود نشد خواه از شیاطین و مور و مار و حشرات همه بر خط استوا خو بند و ما من دابة الا هو
اخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم —— پس هیچ مخلوقی نی که سبیل الی و بر خط استوا الی نبو پس
اختلاف و کم کردن این طریق الله و سبیل الله که الطرق الی الله بعدد انفاس الخلایق واز کلمه خبیثه شیطان ظاهر
شد که سجده ادم نکرد و کفت انا خیر منه خلقتنی من نار و خلقته من طین بسم الله الرحمن الرحیم
سمازن که از خط استواء وجه ادم بجمیع نباتات و حیوان و جمادات و چهار طبایع که جمع در مظهر سو باد
و خاک و اب و اتش منجمد و منجمع شده و علم کلمة الله شده اند و صورت ادم سو کلمه خدای شده خلق الله تعالی
ادم علی صورة الرحمن صفت فلک و ا صفت سیاره و خط استوا چنان که چهارده ست بو و منازل قمر که همه فلک
ست قسمت شد برای منازل بعدد ست کلمه و با دوازده برج بعدد وجه ادم سیصد و شصت درجه هر درجه
شصت دقیقه که سو ست الی عاشر با وضع ذات خدا که سبع سموات و سبع سیارات که دایر اند بر
سیصد و شصت درجه و ست منازل قمر ان شکل واین صورة وان وضع مستی که ادم دارد و اشیا که

مربوب خنان بند ممازن که خنان برخط استواء مربوب خنان برخط استوا ممازن شکل وپیکر وهرچه
درباطن خنان که افلاک درادم که لوح محفوظ حقیقتی خود بو بنسبت با افلاک وسیارات — واکرنه
اشیا وصور اشیا وزمان ومخلوق جنی که هیات وشکل شیطان ممر دالذبر حقیقت صانع هر نقصان
که شد وخواهد شد از کلمه خبیثه است وبس که هند کلمه طیبه است که الیه یصعد الکلم الطیب وکلمه خبیثه
انست که صعود بسوی او ندارد — در یافت این اقسام وخلقت ادم وخط استوا ادم وجمیع
اشیا وسبعت فلک وسبعت سیاره وتقسیم فلک بروج وسیصد وشصت درجه ودقیقه وطول ستون
ذراعا فی السماء وقبض ایشان وعنده مفاتح الغیب لآیه اینست مقالید السموات والارض بنحو معین اند
انجم وافلاک وبجهت انست که جمیع انجم وافلاک انجهت این معنی صورة ادم ساید ودایر اند بر کرد کره
خاک ومرکز خاک قبله اسمانست وانبیا وملایکه وازطواف کردن افلاک برکرد مرکز خاک طواف
کردنم ملایک لادم اید وسجود ملایکه ~~لادم اید~~ بهمین معنی والله بسم الله الرحمن الرحیم از
تقسیم فلک بروج بر سیصد وشصت درجه شصت دقیقه بحکم طول ستون دراعا تقسیم هفت فلک
دیکر وچهار طبایع وارضیات لازم اسه وجز انوار کواکب فلک بروج وارضیات وطبایع لازم اسه —
وانک خواوانی که شیاطین قصد کلام ملاء اعلایی کرند شهاب ثاقب سوزانندهٔ ایشان بو — امعنی داره
که ~~نحس~~ کوکب سعد که موجب رسانیدن افیض بیوکه کسی بجهت ترتیب خوبا مقام برسه ترتیب خونیکوه
وکوکب نحس که موجب منع امقام بوبقوع وحرکت بو بحقیقت سوزانندهٔ السارق بو — وازجهت
تقسیم فلک بروج که ذکر رفت حضرت میفرماید ولقد زینا السماء الدنیا بمصابیح که ایشان بان تقسیم مزین
ومنتشر شده اند انا لمسنا السماء فوجدناها ملیت بحکم تقسیم سیصد وشصت که بحکم علم ادم الاسماء
بجهت ان لقت لایسمعون بالملاء الاعلی ویقذفون من کل جانب دحورا بسم الله الرحمن الرحیم

کلیات بسم الله الرحمن الرحیم ولقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان الارض یرثها عبادی
الصالحون الی وما ارسلناک الا رحمة للعالمین ان الارض لله یورثها من یشاء من عباده والعاقبة للمتقین
— یورث من عبادنا من کان تقیا انا نحن نرث الارض ومن علیها ونحن الوارثون وجنة عرضها

کعرضی

37

کعرض السموات والارض اعدت للمتقین — اکر سایل سوال کرد که استحقاق که زمین بارث بخنان رسه
کها بند جواب الم ذلک الکتاب لاریب فیه هدی للمتقین — اکسان که الم هادی خنان بو با دلیل
که الم وسایر اصل کلام بحکم علم ادم الاسماء کلها با دم امی وانی جاعل فی الارض خلیفه میراث علم ادم الاسماء که انبئونی
باسماء هولاء بهر که برسه زمین که جزو بدن ادمی وجزوادم جزوخو بو حق اکس بو که میراث پدر بفرزند رسه
در وقتی که فرزند مسلمان بو وبر دین ومذهب وقاعده پدر بو که ادمی وهر بسر ~~کافر~~ کافر میراث پدر باجماع
انبیا وادم نمی رسد — ارض را حق تعالی فرض کرد سن الجبار نزلا لاهل الجنة — در توریت نوید
ان نخلق انسانا بشکلنا وهیاتنا وصورتنا — زمین حق ملایکه نیست وحق فرزندان ادم کفار نیست
وحق جن وانس کافر نیست زمین حق ادم بود وبحکم جزو بدن او بو میراث پدر بپسر که بر دین وملت
وعلم او باشد رسد وبس لاجرم فرماید ذلک الکتاب لاریب فیه هدی للمتقین ونورث من کان تقیا
بسم الله الرحمن الرحیم بعضی قران محکمات است وبعضی متشابهات اکر سایل سوال کند که چرا بعضی
متشابهات است جواب انست که تا فرق باشد میان داننده متشابه که دانستن ان موقوف بالهامات
خدایی ودوم سد راه ومانع راه حضرت احدیت که صفت غضب کشت وقهر وچهارم تا دلالت کنند که ایج در
خواب میبینند ماه وافتاب عین انسان است پس بحاز باشد بوجهی ان دیدن وبوجهی حقیقت وان مجاز
نمودن برای عین توحید است تا معلوم شود که ان ماه وافتاب ونان وجماد عین انسانست ومظهر کله است
— فلک سیصد وشصت درجه است واستخوان ادمی سیصد وشصت است بسم الله الرحمن الرحیم
عدد هزار مطلقا جز عدد سیصد وشصت درجه سکوت سکوت بر همین قیاس تا پنجاه وخیر من الف
شهر یی رو وسیصد هزار وشصت هزار وهفتصد هزار وجبریل وملایکه میرو بسم الله الرحمن الرحیم
درجات افلاک سیصد وشصت بو چنانک شش شصت باشد چنانک ~~شصت~~ شش بار ست بو وشش بار سو
تا از هر جهت که نظر کرم نظر کنند شش بار ست کلمه خدایی بو وشش بار که نظر کرم نظر کننده سو کلمه خدایی
بو وشش بار شش برای ابو که جمع اشیا شش جهت داره واشیا در هر شش جهت خویشین که نظر کرم سوکله
وست کلمه بو — وزمان بهمین قسمت بو که شش روز بو — وصد وبیست وچهار هزار انبیا

که مثلی ومثل الانبیاء کمثل القصر سوهزار وسوهزار و سو درجهار دست هفار وهفاری را باز قسمت بکه
سه وسوست وسو ظاهر بند ودر قران بر سه ظاهر قرار بکیتی تا نمود ازین معنی بو کلیات
بسم الله الرحمن الرحیم سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا
حوله لنریه من ایاتنا الایه علمه شدید القوی ذو مرة فاستوی یعنی بصورت بشریت وهو یعنی خدا بالافق
الاعلی ثم دنی فتدلی محمد یعنی خدا فتدلی فکان قاب قوسین او ادنی ولقد راه نزلة اخری عند سدرة المنتهی
سوکلمه درکسوه ادمی بدلیل قبضه کان جای جبرئیل بنوه که لو دنوت انمله لاحترقت ولی مع الله وقت لا یسعنی
فیه ملک مقرب ولا نبی مرسل در وقت نزول کهیعص گفت جبرئیل کیف علمت مالم اعلم فاوحی الی
عبده ما اوحی یعنی محمد که فرمود فرض علی خمسین صلوة حق تعالی خویش را بکسوه وصورة ورا وی در شب
معراج در نزلة اخری در کلمه که مثل کلمة طیبة کشجرة طیبة ومنتها عبارتی از صورت ادم که در شب معراج جهار
جوی که از زیر سدرة المنتهی بیرون می اید خلاف بنج وسه بجهت ان سدرة المنتهی وجهت انا وراسورة
المنتهی گفت یعنی مکان منتهی که این مکان منتهی سوره ادمی که احسن تقویمی که علم اسما ان ادم بملایکه
وسایر انبیا امد واعمال بنی ادم عروج ازان مکان منتها بنست احسن تقویم است وبجهت ان فرمود رسول
که رایت ربی لیلة المعراج فی صورة امرد قطط در حدیث دیگر فرمود که رایت ربی فی احسن صورة وسوال کرد
از رسول که فیم یختصم الملاء الاعلی یا محمد ان ملا اعلی که حق تعالی فرمود قل ما کان لی من علم بالملا الاعلی اذ یختصمون
ودر حق شیاطین فرمود لا یسمعون بالملاء الاعلی ویقذفون من کل جانب دحورا الا من خطف الخطفة فاتبعه شهاب
مبین تا انجاکه وجدت بردا بین ثدیی فعلمت ما فی السماوات که این اسمان قاب قوسین ان دست برمیان هردو
شانه نهاد بعدازان رسول واقی چون برسی خدا که فیم یختصم الملاء الاعلی یا محمد قال فی الکفارات واقدام خلف
الصلوة —— خود ابصورة ادم عرضه کی مظهر سوکلمه خدایی که کتابت خط خدایی بوصه ادمی او وده
امرد قطط که سبع مثانیست ونزلة اخری در سبع مثانی خط عارضی واستوایی که واشرقت الارض بنور ربها
ووضع الکتاب بان کسوه ادم بیامد که ما زاغ البصر وما طغی وما کذب الفواد ما رای نامم بوجهی که عبارت
است از اشارت کردن بجاازان فرض علی خمسین صلوة گفت بعد کسوة ادم وشکل وپیکر ادم تا ان عالم
طبیعت

٢٨

38 طبیعت ومحسوسات درنگذشت واز مسجد حرام که موضع جبهه است بمسجد اقصی که موضع صدر وظهر
است نرسید وبهدایت الهی وجبرئیل باسمان اول نرسید وخزان ابواب سموات تا معلوم نکردند که
بامر الهیست درسموات بوجبرئیل وانکشودند وتا از جبرئیل درنگذشت وبسدرة المنتهی نرسید
وحق را درکسوه احسن تقویم واحسن صورت برامد مشاهده نکرد نفرمودند که فرض علی خمسین صلوة
الی اخر معراج الت عروج است بجهت ان فرمود که الصلوة معراج المومن هرگاه که بنده درصلوة استاده یا
بنسبت باغیر او را عروج حاصل شد وهرگاه که بحقیقت صلوة برسد که جرا فرض علی خمسین صلوة بو بلا
٤ زیاده ونقصان بسرفاوحی ما اوحی وسایر مکونات رسیده باشد بامر الهی که شیاطین ببلبل حفظنا
من کل شیطان انجاده ندارد —— لاحترقت سبحات وجهه فی صورة امرد قطط ان که جبرئیل وانی لو دنوت
انملة لاحترقت بحث قاب قبض است —— والارض جمیعا قبضته والسموات مطویات بیمینه قبضتین
قاب قوسین —— ان القلوب بین اصبعین من اصابع الله اسمانها بر انگشت وزمین بر انگشت
علی هذا اوقات صلوة وصیام وزکوة وحج بر وجوه افتاب نهاد که مربی خاک ادم وظاهر کنند وجه ادم است
کل شیء هالک الا وجهه یدعون ربهم بالغداة والعشی یریدون وجهه ما علیک من حسابهم من شیء ومن
احسن دینا ممن اسلم وجهه لله وهو محسن الایه انی وجهت وجهی للذی اکر وجه است واکر یدست
واکر اصبع است واکر جنب است واکر رجل است مستعار است انا دم سبحان الله جه دلیل واضح تر وروشن
تر ازان که مجموع قران وحروف ونقطه قران وجمیع معانی قران برحقیقت علم شخصی گواهی دهد لا مهدی الا عیسی
ابن مریم والمهدی من عترتی من اولاد فاطمة یعنی مهدی نی الا کلمة الله که روح الله است —— اگر سایل وارد
که رسول جرا وانی لا تقبل الله الصلوة الا به ای بالوضوء جواب —— کل شیء هالک الا وجهه ورایت ربی لیلة
المعراج فی صورة امرد قطط وبعد ازان صلوة واجب شد اول موضع از برای تعظیم بشویید تا اشارت باشد
بوجه خدا در شب معراج بسم الله الرحمن الرحیم لطیفه ودقیقه است در ان که خدا محمد مصطفی را
از همه اسمانها بگذرانید وبسدرة المنتهی برسانید در مقامی که لا یسعنی فیه ملک مقرب ولا نبی مرسل برسد
ومشاهده رایت ربی فی احسن صورة دست دهد وجبرئیل گوید که درباب رویة الله ان بینی وبینه

سبعین حجابا من نور لو دنوت بعضها لاحترقت ودست بر کتف رسول نهد خدا و کوید بم یختصم الملاء
الاعلی ودر مقام دیکر کوید نحن اقرب الیه من حبل الورید کفتن قاب قوسین را چه فایده باشد د شرف
با وجود نحن اقرب الیه من حبل الورید این معنی در دانستن سر صلوة و بر اوردن انکشت شهادت
معلوم شود — فارتقب یوم تاتی السماء بدخان مبین کنایت بد خل فی استماع الکفن دالست
تا بکلام که در ضمن ان دخان بود بسم الله الرحمن الرحیم ان حدیث که اعضا ادمی سیصد و شصت استخوان
و مفصل که سی و شت حساب کری در اخر یا سی ماند یا ت اصابع بو که در تشهد و صلوة عقد بکیرم و بکیره
و بعد از ان کلمه شهادت بازی لو دنوت انملة لاحترقت بسم الله الرحمن الرحیم کل نفس بما کسبت
رهینة الا اصحاب الیمین فی جنات یتساءلون الی لم نک من المصلین و من اوتی کتابه بیمینه فاولیک
یقرون کتابهم ولا یظلمون فتیلا و اصحاب الیمین ما اصحاب الیمین و اصحاب الشمال — کلتا
یدیه یمین والسموات مطویات بیمینه والارض جمیعا قبضته هر جا که در قران ذکر ید امده است تا ماضی بوا
لهم کل نشان مه از ین قبیل است بسم الله الرحمن الرحیم اذا وقع القول علیهم اخرجنا لهم دابة من الارض
تکلمهم — و ما من دابة الا هو اخذ بناصیتها فیوخذ بالنواصی والاقدام — و ما من دابة الا علی الله
رزقها الایه — لو یواخذ الله الناس بما کسبوا ما ترک علی ظهرها من دابة عرض اوی که انسانه خدا داده
همخوانه بسم الله الرحمن الرحیم بماند که بنجاه حرف و نقطه و ست حرف و نقطه علم ست کلمه بو —
همه اشیا علم ست کلمه ا — و بماند که ست حرف و بنجاه حرف و نقطه است علم انسان بو علم همه اشیا و موجودات
بو بماند که در کتابت علم همه اشیا بو همه اشیا علم ست کلمه و سی کلمه بو بسم الله الرحمن الرحیم سورة
القصص بحث مبداء و معاد طسم تلک ایات الایه ان الذی فرض علیک القران لرادک الی معاد ای کل شیء هالک
الا وجهه بسم الله الرحمن الرحیم قال علیه السلام اقرؤا القران علی حرف الحدیث جمع الفاظ قران
در ازای معانی واضع وضع کرده است و جمیع قران من حیث هو المجموع در ازای ست کلمه از را که واضع کلام
که خدا ست کفت سی رکعت صلوة و ست صلوة که واجب هرایتی از ایات قران بلا تعیین از سخن منسوخ و محکم
و متشابه و بحث مبداء و معاد و ذات و صفات و ذکر بد و نیک که در هر یک رکعت از سی رکعت بخوانی

ممنوع

ممنوع نیست از ا که جمیع معانی قران در ازای یک کلمه از ست کلمه است و سی کلمه است محکم و متشابه کلام
بجهت است که ظهور کلام الله در اشیا محکم است و متشابه و در متشا اشیا محکم بغیر از خدا کسی نکند کلیات
بسم الله الرحمن الرحیم عیسی در انجیل وا تی که اول چیزی که از اسمان امی سخن بی و من ان سخن بن
بماند که جای دیکر وا تی که انا نقطة و کلام الله بیان هکرم که کلمته القاها الی مریم و روح منه ان که هوا
که از خدا اول چیزی که آمی سخن بی و من ان سخن بن یعنی که اسخن که با دم امی و بهم انبیا من اسخن بن
و راستی فتلقی ادم من ربه کلمات عیسی وا تی که تا من خویشتن فدانکرم ادم بهشت نشوی و از اشراط
الساعة یکی امدن او ست چنانکه در قران امده است انه لعلم الساعة تا خو بنیاسه قیامت بنو و خوله
وا تی که انا نطقه و خدا وا تی انطقنا الله الذی انطق کل شیء کلیات — نزول عیسی بسم الله الرحمن الرحیم
انما المسیح عیسی ابن مریم رسول الله و کلمته القاها الی مریم و روح منه لایه و جای دیکر امده است که انه ای
عیسی علم للساعة چنانکه در اشراط الساعة امده است که امدن عیسی از اشراط الساعة است همچون
دخان و دابة الارض که حق تعالی کفت اخرجنا لهم دابة من الارض تکلمهم و دجال که مکتوب بین عینیه
ک ف ر و طلوع الشمس از مغرب و خسوف اکر سایل سوال کرم که چونی که از میان انبیا عیسی
بینکو اهین یک جواب اوی که خو خدا کلمة الله خواندی و روح خویشتن خواندی اکر هیتن وا ثه که ادم
هم وا تی که روح منه بحکم نفخت فیه من روحی جواب — که عیسی اول کلمه خواندی و بعد از ان روح منه
منه وا تی اکر عیسی را کلمة الله نمی خواندی معلوم نمی شد که روح کلمه است وجه دوم که خدا از کلمة الله که
عیسی بو نفی اب که پدری بکی که کل شیء هالک الا وجهه کتابت خدایی را از وجه ام معلوم توان کین
و نتوان خواندن نه از وجه اب که اکر خلقت وجه ام ببندی از وجهی کتابت کتاب خدایی و خواندن
مصحف حیاة که فطروس در کشف دیدی که بهفت انکشتری مهر داره امکان خواندن نبندی
و ظهور کلمه ببندی وا ن در خلقت افرینش معلوم ببینی که ایت و ہم را سلوا اهین سورة الفرقان
بسم الله الرحمن الرحیم و توکل علی الحی الذی لا یموت و سبح بحمده و کفی به بذنوب عباده
خبیرا الذی خلق السموات والارض و ما بینهما فی ستة ایام ثم استوی علی العرش الرحمن فاسال به خبیرا

واذا قيل لهم اسجدوا للرحمن قالوا وما الرحمن انسجد لما تامرنا وزادهم نفورا لايه بسم الله الرحمن الرحيم
وتوكل على العزيز الرحيم الذي يراك حين تقوم وتقلبك في الساجدين انه هو السميع العليم بسم الله الرحمن الرحيم
وان المساجد لله فلا تدعوا مع الله احدا بسم الله الرحمن الرحيم خلق السموات والارض وما بينهما في
ستة ايام وكان عرشه على الماء — وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤده حفظهما — عرش عبارتی
اثر باسه وجهتم وز تربه الكعبه وكرسي از خون جن — انا الله وانا الرحمن خلقت الرحم وشققت لها
من اسمي فمن وصلني وصله الله ومن قطعني قطعه الله — الرحم معلقة بالعرش يعني ازن كه رحم نهدان
بو وصاحب رحم واد بو فاخذت بحقوي الرحمن كه خلق الله تعالى ادم على صورة الرحمن ومن الليل فتهجد به نافلة
لك عسى ان يبعثك ربك مقاما محمودا واي رسول الله يوم تبدل الارض ينزل الله تعالى على كرسيه —
يعني از عرش كه ادم بو وصورت خو نصورت جن كه او خلقت بو عبارت از كرسي خدا خوني — ودر خبري
كه ايت الكرسي در صورة مرد در باسه — جون مه اهل بهشت بصورت امردي كامند بين براي
الحا نطفه ادم در رحم صورت امردي وهفت سطر الهي نوشته بيرون امدند اول منزل دنيي ادم
است كه نطفه ادم وحوا در رحم حوا صورة ادم وحوا كرفته بد دامي لاجرم كه خوازه رو بعالم معاد كرم
از ام كه شكل بشريت ادم كرفتا ست بشكل حوا در بهشت بصورة حوا كه امرد مراد بو بيا مده به بهشت روز
تلقين يا بن حوا ويوم ندعوا كل اناس بامامهم بو جهي اين بو يس يعني ازن كه در رحم حوا شكل وصورت
وخط الهي كه ادمي بو وادم حاصل كرده بيرون امد وان نصف كه خاصه ادم بو كه عبارتي از دليش وسبلت
وبروت در بطن دست قدرت مانع شد تا درين جهان ظاهر شود لاجرم صورة حوا در جنت به غلمان وحوريان
وانبيا واوليا برسد وبصورت او بيايند وبصورة او باشند ازرا كه نطفه ادم بالفعل اصورت
نداشتي واز صورت حوا حاصل كي لاجرم واي ان الجنة تحت اقدام الامهات — اخرين خلقت هما بو
واخرين كتابت كتابت وجه خط پسران ادم بو كه ارجو — بسم الله الرحمن الرحيم وما نرسل
المرسلين الا مبشرين ومنذرين وبشر الذين امنوا بان لهم من الله فضلا كبيرا ولقد اخذ الله ميثاق
النبيين لايه فاك علنه الالم ان سه مايه الف واربعة وعشرون الفا من الانبيا والحديث مثلي ومثل الانبيا

كمثل

فرزند

كمثل القصر الحديث از ادم تا خاتم عليهما السلام صد وبيست وچهار هزار انبيا فرستاد بعدد گو وگوگو
وبت نامه بوحدانيت او گواهي دادند بظهور ومبداء ومعاد وبعدد كلمات سه جمع كه اقل جمع است ايشان
را فرستاد وبه ست جمع كرد هر علمي كه در جهان در اورده مطلق است از علم نجوم وتوحيد وپرستش ونبوت
وولايت از ايشانست وگواهان حضرت الهي بر وحدانيت وظهور قيامت وجزاء ايشا نند هر كاه كه عقيدت
ايشان وتاويل سخن ايشان معلوم گشت همه مشكل واختلافات جهان مرتفع شد بسم الله الرحمن الرحيم
ادم كه ابو البشر است وجه خو كه جاه همه بشر بو انا ام القرى افريده بي براي ادرج وطواف بعدد
ام الكتاب كه بخوامي طواف واجب كين كه اتموا الحج والعمرة لله لتنذر ام القرى ومن حولها رسول النبي
الامي با ام الكتاب — ومطاف ملايكه بود موضع بيت كه كعبه است پيش از خلقت ادم وبيت
المقدس مطاف ملايكه بود كه موضع ظهر وصدر خي كه ادمي وقبله اين صد وبيست وچهار هزار
وجه ادم وجه خاتم اين دو قبله بود وبيست وصد وبيست وچهار هزار انبيا را سه هزار بار وحي فرستاد
وسه هزار بار وحي فرستاد وسه هزار بار وحي فرستاد وبست هزار بار وحي فرستاد بجهت مبدا ومعاد
وحدانيت وحجت واحاطت وحل وحرمت بعدد اقل جمع سه بار سه هزار ويكي بت هزار بار وبعضي
بسخن با ايشان تصريح امر ونهي كرد وبعضي بتاويل ووعده ظهور تاويل — لتنذر ام القرى ومن
حولها وتنذر يوم الجمع لا ريب فيه اي جمع جمع انبيا قل ان الاولين والاخرين لمجموعون الى ميقات يوم معلوم
— لاجرم صلوة محمد عليه السلام در هفته در دو روز سه بو بعدد همه انبيا كه گواهان اويند تا معلوم شود
كه ايشان همه كلمة الله بودند كما قال الله تعالى وكلمته القاها الى مريم وروح منه كلمات — شهد الله انه
لا اله الا هو لايه والملايكة واولوا العلم قايما بالقسط بسم الله الرحمن الرحيم قال عليه اذا عرض
عليكم مني حديث ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين وما فرطنا في الكتاب من شي بعدد سبع مثاني هفده
كه حروف مقطعه كلامه بين كه حروف مقطعه بقرات بس هشتاد وهفت كلمه بو ودر پنج وقت هفتاد
وهفت بار كلمه منادي بنكو واتن در مقابل خنان — وبعد از ان در قامت يازده بار قامت بو تا
تا هفده ويازده ست كلمه بو بسم الله الرحمن الرحيم ولقد اتيناك سبعا من المثاني والقران العظيم

وجهی دیگر بخلاف جهارده کلمه من بیان است ای النبی سو المثانی هفتاد و هفت کلمه بانگ نماز
وپنجاه وپنج قامت هفت کلمه است که بتکرار صدسی و دو کلمه است در بانگ نماز و قامت و آن الله اکبر
اشهد ان لا اله الا الله اشهد ان محمدا رسول الله حی علی الصلوة حی علی الفلاح الصلوة خیر من النوم قد قامت الصلوة
بوجه سه ادم وجه کتابت کلمه هفت که است کلمه سه اذان و قامت در که است کلمه هفت ان بای
خطی جهار کلمه و بر خط استوای سه خط سه کلمه در وقت صباح روز جمعه هفده اذان که الصلوة
خیر من النوم و در وقت اذان ظهر پانزده اذان که سه بود که صلوة سه ان روز تمام است بسم الله الرحمن الرحیم
اگر سایل سوال کند که جرا هفت کلمه قایم مقام سه کلمه شده است جواب اوی که خدا بر وجه ادم
بنکار جندین هفت کلمه نوشته که در وقت وضو واجب او را نه شستن که هر کلمه جهار کلمه بند که خط جهار
عنصر بود نماز که کتابت ظاهر که جهار عنصر بود بسم الله الرحمن الرحیم اول کلمه شهادت اشهد
ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله گفتن واجبست تا عصموا منی دماؤهم واموالهم الا بحق
الاسلام باشد وبعد از ان هفتاد و هفت کلمه اذان گفتن و بعد دیازده کلمه قامت کردن
و بعد از ان هفده و پانزده و هفده و یازده پنج نقش صلوة کردن و عقد انگشتها بعدد ایشان گرفتن
و کلمه شهادت گفتن و صلوات و درود بر محمد در انجا و وحدانیت را یاد کردن و سلام بدست راست و چپ
دادن که انا اقوم عن یمین الله و سلام لک من اصحاب الیمین و سلام علی المرسلین و مرجع مانند این
سلام باشد در شب معراج سلام در سلام بود بر انبیا و محمد بسم الله الرحمن الرحیم جون شنونده
این کلمات را بشنود و بگوید که اللهم رب هذه الدعوة التامة تا اخر که ات محمدا الوسیلة و مقاما محمودا
ومن اللیل فتهجد به نافلة لک عسی ان یبعثک ربک مقاما محمودا ما المقام المحمود قال ینزل الله تعالی علی
کرسیه انی انا اقوم عن یمین الله کلتا یدیه یمین در عقد انامل و کلمه شهادت گفتن و ظاهر شوند که یغبطنی
الاولون و الاخرون بسم الله الرحمن الرحیم الراسخون فی العلم وما یعلم تاویله الا الله والراسخون فی العلم
شهید حقیقی خواهد بود که یقول الذین کفروا لست مرسلا قل کفی بالله شهیدا بینی و بینکم
ومن عنده علم الکتاب جرا حضرت عزت بعض کتاب را محکم فرستاد و بعضی را متشابه تا موافق

تا

وسو

تا موافق باشد بسم الله الرحمن الرحیم قال علیه السلم احیث که واتی انسانه سیصد و شصت پاره استخوانی
از فرق سر تا انگشتان و اخر خلقت جهارده و جهارده بند انگشتان دستی که اخر خلقت ادمی و اخر انگشتان
پای که اخر خلقت و کتابت خدایی هستی و انگشتری سلیمان سدی که از جهارده را از ان استخوانها دیگر جدا بکرم
و انگشتری رسول که سه سطر نوشته بی سمین نبی و خط و کتابت ان سه انگشت اخر خلقت که در مقابل ام
الکتاب مخلوقی و رسول که اخر ختم انبیایی سماز ن که انگشتهاست هی و به سه تمام بی اخر علم خدا بست
کلمه خدایی که اخر خلقتی تمام نبی که جبرئیل وانی بود نوت انملة لا حتی قف ورسول وانی که خدا
اسمانها بیک انگشت بداره و زمین بیک انگشت و کوهها بیک انگشت علی هذا و انگشتها بجنبند و واژه انا
الملک این الملوک و بجهت اوانی غنا او تی کتابه بیمینه و کل نفس بما کسبت رهینة الا اصحاب الیمین و امثال
انها فاضی بود الهم کل بنان و واتی کل شی هالک الا وجهه بوجهی سه کتابت یکی و دو وجهی سه که اول خلقتی بود
ادم و اخر خلقت ادم انگشتهای دست و پای سه یکی و سه بار سه هذا انبیا که اقل جمع سه بود بر شوی و یک بار سه
هنار بعد داخر خلقت انسانی سه بی بر شو و سه انگشتان که اخر خلقت نبی تمام یکی و استخوانها را و در اول
خلقت سه استخوان و دندان که محل مخرج ادمی برای اعی تمام یکی و اطراف خلوت را از ان ادم بود سه تمام یکی
ایحسب الانسان ان لن نجمع عظامه بسم الله الرحمن الرحیم سیصد و شصت پاره استخوان که شش بار شصت
بود در وجود ادم بیافرید بعد اصل کلام سه و سه پاره استخوان که محل مخرج کلمه بود بیافرید و اطراف انگشتها
ادمی را که اخر خلقت نبی سه بیافرید و رسول امی بیامد در وضو وجه را بشست و پاک کرد که محل کتابت
سه کلمه ادم بود و اطراف و جوانب را که اخر خلقت بود و مقام و محل خط و کتابت و انگشتهای پای را بشست
و دهن را بشست که محل سه کلمه بود و مسواک فرمود و در نماز بنفیعا نوحه که باید پوشیده نباشد
و انگشتهای دست و پای باقی همه را بپوشانند تا ظهور ایشان باشد و سه استخوان انگشت دست و پا سه پاره
گوشت دارد و سه پاره پی دارد و سه پاره گوشت دارد و سه پاره پی دارد و سه پاره رگ دارد
و سه پاره خون دارد و سه پاره جلد دارد که قالوا لجلودهم لم شهدتم علینا قالوا انطقنا الله الذی انطق کل شی
و سیصد و شصت پاره استخوان را همین طریقت تصور کن جنان که سیصد و شصت درجه دوازده برج

اسمان — بسم الله الرحمن الرحیم هر کس که ظاهرا یک حرف یا یک نقطه ظاهر قرا ن
را اهانت کرم یا انکار کرم کافر بولشی یعت بنی وان کتابت حرف ونقطه این تعظیم وجلالت که داده بیای کاده
که علم کلم خدا بی هستی وان سیاهی ودوده وخاک وباد واب واتش که مرکب بی ورت انکشت ادم خوش نوشته
بکی پس تو تعظیم این حال ودوده واب وباد واتش هنکو کین که وجه ادم کتابت خوبو بسم الله الرحمن الرحیم
از ان که شکل ودوده وسیاهی سو کلم برای مصالح دنیوی حافظ وی ره بخدا وهمه اشیا داره و هم از روی
کتابت بدسی از حسب ظاهر برا حقیقت وادراک همه اشیا از غنان بنکو رسان کلمات ———
بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال کرم که حرا رسول النبی لا می بر درهای بسته اسمان هنکو بین
وا ز سدرة المنتهی رسیدن وبعدا ان حکم فاوحی الی عبده ما اوحی واجب کین بعدد ست کلم جواب اوی که یک کلم
وجهان از برای اجلال وعظمت وبزرکی کله وعلم کلم ودوم برام اکه کسی بر اطوار اسمانها ومقام ابنیا وادم کدر نکرم
بخنان وبحقیقت خنان نیشه برسان سیم برای اکه اسمان که خداوند بروجی وهر وجی بکشف ادریس بنی
سی درجه بو همان بوکه دوازده برج سیصد وشصت درجه بو کامی ست درجه وکامی سو درجه تا اسمان معلوم
بوکه با اجرام وکواکب ست کلمهٔ خدایی وسو کلم خدا یست که محل ملایکه اند که انا لمسنا السماء فوجدناها ملئت
واوحی فی کل سماء امرها پس چون اسمان محل ملایکه بوه محل منقسم میشود جو وکامی بست ناچار ملایکه که
حال اند منقسم شوند کامی بر ست صفت وکامی بجو صفت که تا وجاء ربک والملک صفا صفا وانبیاء الله که صد
وبیست وچهار هزار کامی سو وکامی ست هزار صف باشند پس اسمان کتابت خدا وانتقسیم اسمان
بسیصد وشصت درجه تقسیم زمین لازم اید بسیصد وشصت درجه وازتقسیم منازل قمر که ست است
تقسیم زمین لازم اید وتقسیم مخلوقات که حال اند در زمین والشجر والدواب وعناصر لازم اید اینست که
در قیامت بدل ببینند که یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات وازتقسیم سموات تقسیم زمین وانتقسیم
زمین ودرجات که محل اشجار وکوهها ودواب ونبات وجماد لازم اید — وازتقسیم بسیصد وشصت
درجه تقسیم فلک نهم ودقیقه وثانیه وثالثه تا عاشر لازم اید وازتقسیم نهم همچنان انجه مصور توان کرد

لوح

بسم الله الرحمن الرحیم بجموع بنی ادم که از مشرق تا مغرب اند بر قایل اند که فرزند ادم اند وادم
برین شکل وهیات وصورت بوده است که ادمیان امروز بر انند وهمه کتب سماوی برین سخن دالست که
جمیع اسما را حق تعالی تعلیم ادم کرد چنانک در قران امده است که علم ادم الاسماء کلها واسما عین مسماست پیش ادم
که الف بی وتی وثی وجیم الی اخر همه اشیا وجه ادم است وادم با همه اشیا یک وجه است مثلا اواز
چهار طبایع است که انچ در چهار طبایع بود از نطق از وجه او ظاهر شد وهمه انجم وافلاک متصل اند با فیض
خود بوجه او واز میان این همه ذوات مختلف ذات خدا مخفی بماند از چشم نامحرم حر حقیقت همه
اشیا که وجه ادم است معلوم کردد که چه چیز است ذات حق ظاهر شود وشرک مرتفع شود اکر سایل کوید
پس چون همه اشیا وجه ادم است اکر در یک شی الهی ظاهر شود بایستی که وجه ادم است متالم شدی جواب
دندان وناخن وموی سر که از وجه ادم است والم که بایشان می رسد بامی نمی رسد

بسم الله الرحمن الرحیم بحکم انطقنا الله الذی انطق کل شی چون بعد دسو کلمه رسول نبی لا می پرستش
خدا بکی که صفات قدیم ازلی ابدی خواست اسمان هشتم که بکشف ادریس سیصد وشصت درجه هستی
ودر هر درجه خاصیتی دری که سو وست بو پرستش خدا کی بو مصلی شش بار شصت درجه کامی ست درجه
کامی سو درجه — وتقسیم سیصد وشصت درجه فلک وثانیه وثالثه ورابعه وخامسه تا عاشر از تقسیم
زمین وتقسیم طبایع وعناصر لازم اید — وبعدد صد وبیست وچهار هزار انبیا که همه کلم الله اند
لازم اید که صد وبیست وچهار هزار سه بار سو هزار باشد تا مفلح وبا تربع ودو بار هفده هزار
وباتربع هزار باشد وچون اسمان بسیصد وشصت درجه باشد فلک الافلاک که در زیر بروج بو همان بسیصد
وشصت قسمت بو وهر درجه در ازای فلک الافلاک تصور کردی همان بسیصد وشصت درجه باشد از ان زمین همچنان
سیصد وشصت درجه در مثال درجات باشد همین باشد وجه مخلوقات هر درجه در مقابله درجه باشد
همین باشد وجه مخلوقات هر درجه در مقابلهٔ درجه باشد همه صفا در صف باشد وخود از روی خلقت
در صف اند وباز منازل قمر بست وست است همین تقسیم است والقمر قدرناه منازل زهی سلوک
وز هی صلوح چا صلوح همه بر عدد ان صد وبیست وچهار هزار پیغمبر وسیصد وشصت درجه ودقیقه

که سه ایشان کلهٔ خدا بیی اند بسـم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال کرع که سبب جه بود که در اوایل
جمیع السور بسـم الله الرحمن الرحیم امي و با وجود کل امر ذي بال لم یبدا فیه ببسم الله فهو ابتر سبب جه
که در سورهٔ براة بسـم الله الرحمن الرحیم ظاهر اینا میی الجواب جواب اوي که رسول وانی انا مدینة
العلم وعلي بابها اعلي جاني که العلم نقطة کثرها الجاهلون وجای دیر وانی جمیع اسرار الله تعالی فی الکتب السماویة
الی جمیع فی فاتحة الکتاب وجمیع ما فی فاتحة الکتاب فی بسم الله وجمیع ما فی بسم الله فی باء بسم الله وجمیع ما فی باء بسم الله
فی النقطة تحت الباء وانا نقطة تحت الباء وهم ازین جهت بی که وقتی که این سوره امی رسول ابو بکر بخوانی
وولی که این سوره توبه و عشر کان مکه بخوان که انما المشرکون نجس که لا تقربوا بعد عامهم هذا امر الهی
امی که علی بشو که رجل منی که انا مدینة العلم وحرف که مدینه علم محمدی و در خو نقطه بی بسم الله بو بحکم کل امر ذی
بال در می سورتی بسـم الله الرحمن الرحیم رسول مثبت هکلی در براءة حکم کی نکنند که نقطه بی براءت
با وصوانک کلمه عذاب بو دلالت هکوم و قایم مقام بسـم الله الرحمن الرحیم بو وقتی که از در سبع المثانی
وعلم ادم الاسماء کلها وفرض علی خمسون صلوة ون والقلم وما یسطرون درایند و در حرف مقطعه که مدخل
کرند اول از در نون والقلم وما یسطرون ما انت بنعمة ربک بمجنون فستبصر ویبصرون
در باب امدن که نصف کلمه کاف و نون است وصاحب نقطه است وماده جمیع خطوط از الف در کرفته الی
اخر اول نقطه است و در کتابت است و سبب انست همان معنی که در بسم الله الرحمن الرحیم موجود است
در باء بسم الله الرحمن الرحیم موجود است وتا تو بزانی که در ضمن بی براءة من الله ورسوله اول
بسـم الله الرحمن الرحیم موجود است جنانکه الله مستجمع جمیع اسماست — اول بسم الله الرحمن الرحیم
ب امد و اخر میم اول براءة ب امد و اخر میم که رب العرش العظیم و دانستن رب العرش العظیم
است وموقوف دانستن عرش عظیم است که فتری الملائکة حافین من حول العرش که
الرحمن علی العرش استوا وعلم ادم الاسماء کلها لایه بسـم الله الرحمن الرحیم بیش از براءة من الله ورسوله
این ایت است که اولی الارحام بعضهم اولی ببعض فی کتاب الله ان الله بکل شیء علیم دالست بره که بی براءة
قایم مقام بسم الله الرحمن الرحیم بود بحکم ان الله بکل شیء علیم که در عقب براءة من الله است می باید که بحکم

وما

وما ینطق عن الهوی صاحب قران که رسول است بزانه حکمت که جزا بسم الله درین سوره ننکوبن که انه
بکل شیء علیم بواسطه بی براءة که قایم مقام بسـم الله الرحمن الرحیم که العلم نقطة بسـم الله الرحمن الرحیم
ابتدا خدای تعالی بکلمه بی کرد فی الحساب جمل دو بو وبحکم علم ادم الاسماء کلها خلقکم من نفس واحدة وخلق منها زوجها ابتدا
خدا انا ادم وحوا دکی — دکواه شهید بن منکم مما زن خدا ومن عنده علم الکتاب — اما رجل وامرأتان
همان که الف حرفی یعنی الف و بی یعنی دقیقه در ضمن اول براءة مندرج است که براءة من الله ورسوله الی الذین
عاهدتم من المشرکین تا انما المشرکون نجس فلا تقربوا المسجد الحرام بعد عامهم هذا یعنی خانه طواف طینه که مقام علم
ادم الاسماء کلها نکرند که خانه خداست و بی دلالت بر دوی هکوم بنسبت با مشرکان ولیخ دلالت بر دوی هکوم
غیر دلیل خدایی بو — موکد میشود بی براءة با که قایم مقام الله الرحمن الرحیم است از حرف براءة عرش
تعظیم شب براة — از با در هیج سورتی که اول حرفی امی بونی وبسم الله در همه سوره امی وان با قایم مقام
ابسـم الله الرحمن الرحیم بو و در اخر خو همان میم که در اخر بسم الله امی اوی واین سوره را اسم سورة التوبه
است که ان کسی که وقتی واکوده بی واسم الله وخمسین صلوة بزانه فان تابوا واقاموا الصلوة فخلوا سبیلهم
فلا تقربوا المسجد الحرام که مقام راس وجهه است وصلوة که خمس الصلوة تی ذکر کو بو بسـم الله الرحمن الرحیم
اکر سایل سوال کره عرش عظیم وخدا استوا بو عرش داره عرش جه کامه بن جواب اوی که عرش
سریر ملک و پادشاهی بو همان که رفع ابویه علی العرش وخروا له سجدا وتخت بلقیس بعرشها قبل ان
یاتونی مسلمین — ونحل ومن الشجر ومما یعرشون — عرش که استوا خدا وکلمه خدا بو که والملائکة
وحول العرش حافین ادی که استوا خدا بواسطه کلمه بی وخطوط الهی و بایت ذنی فی احسن صورة وفی احسن صوره ع
تقویم وفی صورة امرد برین دال بود بسـم الله الرحمن الرحیم تا زمینه که ارض خدا اوبکی
وازروی خلقت بر دوی اب قرار بند ونطفه یک نیبی که زمین عرش خدا وجای استواء خدا بو —
یسئلونک عن الساعة کمال در عقب جهل بو برای اکه سو کو بو بسـم الله الرحمن الرحیم وواعدنا
موسی ثلثین لیلة واتممنا ها بعشر فتم میقات ربه اربعین لیلة وقال موسی لاخیه هرون اخلفنی
فی قومی الی رب ارنی انظر الیک لایه وواعدنا موسی اربعین لیلة لایه خمرت طینة ادم بیدی اربعین صباحا

من اخلص لله تعالی اربعین صباحا نبوة حضرت رسالت چهل سال وجملهٔ مشایخ چهل شبانروز نهصد وشصت
ساعت بوسوبارسوساعت بو که فکر ساعة خیر من عباده سنة چون حضرت باموسی سخن گفت
ان الساعة اتیة اکاد اخفیها یسئلونک عن الساعة ایان مرسیها ساعت از برای ادم و ادمی نادی
و ادم بحکم علم ادم الاسماء کلها وبحکم خمرت طینه ادم بیدی اربعین صباحا نهصد وشصت ساعت بی همان
که کلام ادم وخلقت وجه وعضو واستخوان هر منقسم بسوبوزمان هو نیز سوبارسو یسئلونک عن
الساعة ایان مرسیها قل انما علمها عند ربی سبحانک خدا سمع وبصر وسن و اعضا وجوارح بسیصد وشصت
پاره استخوان ادم ووجه وشعر وجه بعدد کلهٔ خویشتن بشکافتی ومظهر کلمهٔ خویشتن گاردنی
چهل روز که خمرت طینه ادم واتی بشکافتی بنهصد وشصت سوبارسو از بهر ظهور وحدت که لا
تسبوا الدهر فانا الدهر اقلب اللیل والنهار بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال کرد که
خلقت ادم ووعده موسی چرا بچهل فقط نی بلا زیاده ونقصان که معرفت رویت خدا وخلقت نفس
ادم دانا نیست جواب اوی که سوبارسو بلا زیاده ونقصان است بنای توحید ثلثین لیله
سیصد وشصت ساعت بو واتممناها بعشر تا نهصد وشصت بوسوبارسو وقال رب ارنی وجهک
انظر چنانکه در توریت امده است که مبخی امم که روی تو ابینیم پر یدون وجهه کل شی هالک الا وجهه
بسم الله الرحمن الرحیم انهوا که نهصد وشصت بد ربشی سوبارسو بو وجهل قسمت
بکری بچهل ساعت — خالق کل شی اندازه کنندهٔ زمان وغیر زمان (ان السموات والارض کانتا رتقا)
عبارت از زمان قیامت خلقت ادم وبعث ادم وحشر ادم بو **سورة البقرة** بسم الله الرحمن الرحیم
و اذ قلنا ادخلوا هذه القریة وکلوا منها حیث شئتم رغدا و ادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة نغفر
لکم خطایاکم وسنزید المحسنین لایه بسم الله الرحمن الرحیم ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان یذکر
فیها اسمه وسعی فی خرابها اولیک ما کان لهم ان یدخلوها الا خایفین لهم فی الدنیا خزی ولهم فی الاخرة عذاب
عظیم ولله المشرق والمغرب فاینما تولوا فثم وجه الله ان الله واسع علیم بسم الله الرحمن الرحیم ولا
تباشروهن وانتم عاکفون فی المساجد تلک حدود الله ~~ومن یتعد حدودها~~ فلا تقربوها کذلک یبین الله
ایاته

الایات للناس لعلهم یتقون **ال عمران** بسم الله الرحمن الرحیم لیسوا سواء من اهل الکتاب امة قایمة
یتلون ایات الله اناء اللیل وهم یسجدون بسم الله الرحمن الرحیم قل امر ربی بالقسط واقیموا وجوهکم
عند کل مسجد وادعوه مخلصین له الدین **سورة الاعراف** بسم الله الرحمن الرحیم واذا قیل لهم اسکنوا
هذه القریة وکلوا منها حیث شئتم وقولوا حطة وادخلوا الباب سجدا نغفر لکم خطایاکم وسنزید المحسنین
بسم الله الرحمن الرحیم **ال عمران** وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل افان مات او قتل انقلبتم
علی اعقابکم ومن ینقلب علی عقبیه فلن یضر الله شیا وسیجزی الله الشاکرین بسم الله الرحمن الرحیم
سوره الاحزاب ما کان محمد ابا احد من رجالکم ولکن رسول الله وخاتم النبیین وکان الله بکل شی علیما
یا ایها النبی انا ارسلناک شاهدا ومبشرا ونذیرا وداعیا الی الله باذنه وسراجا منیرا وبشر المومنین بان لهم
من الله فضلا کبیرا — اکر سایل سوال کند که واتی خلق السموات والارض فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء معلوم
میشود که عرش واب مخلوق در شش روز نیست — و دلیل است برین معنی که خلق الارض فی یومین وجعل
فیها رواسی وبارک فیها وقدر فیها اقواتها فی اربعة ایام سواء للسایلین ثم استوی الی السماء وهی دخان فقضیهن
سبع سموات فی یومین معلوم میشود که ذکر عرش واب وکرسی ولوح وقلم ودخان که نطفه است نکرده است
پس باید که ایشان در روز دیگر که خلاف شش روز است افریده شده باشند جواب انست بیک وجه اری شنبه
که یهودان گفتند خدایی کار است بحکم کل یوم هو فی شان در روز معینه با قیامت افرید که شش بار سه ساعت
باشند هم — وبوجهی دیگر نیز میتوان بود که هر چند ذکر ایشان در شش روز بتفصیل نرفته است اما
بر سبیل اجمال داخل باشند که عبارت از سموات جمیع علویات است و از زمین جمیع سفلیات واشیا ازین
دو بیرون نیست ستة ایام مثال تمامست که هر سه است وهم سه هفت روز هم چنین — ان که موسی
گفت که شنبه روز تعطیل خداست ویهود فهم نکرد واد موسی ابی که قدر چهار ست ویک سو جمیع خلقت
وافرینش تمام کرد جف القلم باشد یهود فهم نکرد — کل یوم هو فی شان انست که بظهور می اید
اشیا پس مخالف نباشد فی صورة مراة که جمعه را گفت که نمودار وجه ادم است یوم تبیض وجوه وتسود
وجوه درجمعه ومراة روشن شود بسم الله الرحمن الرحیم ولله الاسماء الحسنی فادعوه بها وذروا الذین

في اسمايه سيجزون ما كانوا يعملون بسم الله الرحمن الرحيم ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم
سبع مثاني هفت شو وروز كامه بين كه بحكم لولاك لما خلقت الافلاك بمحمد هادي كه ظرف جميع مخلوقات
بو بحكم خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام وكان عرشه على الماء سوى العرش في ستة ايام جون كان
عرشه حال بو پس جون سبع مثاني هفت شبانروز بو جون محمد هادا بو قرآن عظيم كه مظروف بو همه خوبي
بو كه والقرآن العظيم وان هفت شبانروز تعلق دارد بهر كوكبي از كوكب هفت كانه وهر كوكبي از آن برجي
تعلق دارد ببرجي وصاحبي پس بحو هادا بو كه لولاك لما خلقت الافلاك و همه كه در شش روز و يوم المزيد بيافريد
ودر مدت مقدار ايشان همه بدو داد و جمعه را كه ذات صورت انسانست باو داد ولا تقوم الساعة الا
في يوم الجمعة بدو داد جميع ازمنه را كه ظرف اشياست يا مظروف بدو داد و هفت شبانروز شش بار
ست ساعت بو كه هر مخلوقي شش جهت دارد تا هر طرف في ان آن مخلوق كه رو بكند بحكم اينما تولوا
فثم وجه الله رو بطرف خدا وكلمه خدا و وجه خدا داشته بو — واصل شش بارست كلمه يكست كلمه بو
براي أو اني في ستة ايام كه كاف ونون در مقابل وحدانيت واتحاد كه شش كلمه بو شصت و شش كلمه در
ضمن خود دارد همان كه دوازده ساعت روز اول پنج دوازده ديگر در ضمن خود دارد — وبوجهي
شش شبانروز عدد تام است اثنا كه جهار بارست ساعت بو و سي بار سه ساعت بو و بحكم كل يوم
هو في شان روز هفتم كه يوم المزيد بو و مراة صورة آدم بو كه روز خلقت آدم در خوبو روز جمعه
بو كه وجه در مراة نمايد وبس وان كه حضرت فرموده كل يوم هو في شان بمخالفت يهود گفت كه ايشان
گفتند كه روز شنبه خداي تعالى بشان مشغول نيست واين معنى مودي بكشف است پس برين
تقدير بايد كه شنبه بخلقت مشغول بوده باشد با پنج روز ديگر كه خلق السموات والارض في ستة ايام وكان
عرشه على الماء وخلقت عرش و ماكه جزو آدم است در روز جمعه بوده باشد كه مراة وجه آدمست كه جاي جبرئيل
وفي كفه مراة بيضاء الحديث وظهور عرش و روز زيارت حضرت في مقدار يوم الجمعة وسيد الايام
جمعه باشد بان كه فيه خلق يعني آدم كه سيد مخلوقات ولا تقوم الساعة الا في يوم الجمعة ونفخه وصعقه
وسقوط آدم از بهشت در وپس بايد كه كان عرشه على الماء وفيه خلق آدم وصوره همه دالست برين معني
پس

پس كل يوم هو في شان باشد و هفت شبانروز شش بارست كلمه بو همان كه شش كلمه كاف ونون هر يك
باستقلال ست كلمه بو — هر امري كه حضرت احديت از امور دين و دنيي واين جهان كه در شش روز
وكان عرشه على الماء و بحكم كل يوم هو في شان در هفته ظاهر كردد در عالم كون و فساد باز باسر شنبه رفت
تا جمعه ديگر چون باز باسر شنبه رفت واقعه در هفته تقدير كرده بود در ازل باز درين هفته ميرسد همچنين
بتكرار تا در آمدن ساعت در روز جمعه كه صورة مراة آدم دارد پس كاهي در شش روز بحكم تغليب كه خلقت
آسمان و زمين كرد هفده و در روز جمعه كه خلقت آدم دو خطبه و پانزده تا باز باسر شنبه تا انقراض دنيي
كه در جمعه و ساعت در آيد يعني لا تقوم الساعة اي علم الساعة الا في الجمعة الا بدانستن ساعات جمعه و شش
روز ديگر كه چرا شش بارست ساعت بند اين هفت روز از آنكه كلمه كن شش بو و هر يك باستقلال
متضمن ست كلمه بند — وان كه خدا و اني كه خلق السموات والارض في ستة ايام يعني در جهار بارست
ساعت و يكبار سه ساعت وكان عرشه على الماء در سيد الايام ابتدا يكي بي و بيافريده از جهت بركت
و شرف هر چند كه آخر بود اما اول بوده بحكم علت غايي يعني چه كه آسمانها و زمين را در شش روز آفريد
يكي يعني مدت شش روز مقدار مدت خفان كه شش روز اند و جهار بارست ساعت بند و سه
ساعت مقدار مدت ست ساعت و سه ساعت بو كه همه اشيا مخلوق بند ماكان وما يكون در مقدار مدت
شش روز كه ست كلمه كامه بين و سه كلمه مقدار مدت خفان كه شش روز و هفت روز چون مقدار خفان
تمام بيو ميتوان گفتن بوجهي كه جف القلم بما هو كائن چرا شش شبانروز جهار بارست ساعت بو و يكبار
سه ساعت بو از آنكه وجود آدم يكبار آب ست قسمت يكي و يكبار خاك و يك بار آتش و يكبار باد
اين سه قسمت يكي پس همچه در مقدار مدت خفان كه يكبار ست ساعت كه يعني آسمانها و زمين را در
مقدار مدت شش روز تمام كرد بسم الله الرحمن الرحيم واجبي كه در صلوة سفر و حضر ست بار سوره
الحمد بخوانند تا صلوة درست بود و واجبي كه در حضر در جمعه وغير جمعه سه ركعت صلوة بگذارند و سه
الحمد بخوانند تا صلوة درست بو و اكرنه كافرند بحكم شريعت چرا سه بار الحمد ميخوانه و ست بار بعده
سه و ست بار بعدد اصل كلام بوده دلالت كرم كه همه معني كه در يك الحمد كه ميخوانه در يادده يك كلمه از

سو دري ومي ايتي كه خواره ودر خاطر اسه بحكم فاقرؤا ما تيسر من القران بلا تعيين بخواند از قصص واز
ووعيد وناسخ ومنسوخ واز روايت كافر وكذاب وسحره كه خدا گفته باشد واز قول شيطان كه انا خير
منه واز حساب وكتاب وقيامت بخوانه جائزست بعدد ست وسوائها كه اين جميع مذكور دره سورت
موجودي پس ظهور قيامت ظهور دخان بو واثباتي كه فارتقب يوم تاتي السماء بدخان مبين كه ادخان
مبين از اشراط الساعه بو وعلم دخاني كه هوكاه كه دخان مبين كه علم دخانه بياسم ودالست دخان مبين
بروجه ايشان بالضروره دخان بياسند وقيامت بو وظهور كلمه الله كه مسيح بو بو وبحكم كلمته القاها الى
مريم وظهور خلق اولين واخرين بحكم ان الاولين والاخرين لمجموعون الى ميقات يوم معلوم بيو حاصل اوي
كه در سفر وحضر بعدد ست كله وسو كلم خدايي بلا تعيين همه ايتي از ايات خدايي وكتاب اسماني بلا تعيين
بنكو خواندن ومعنى ايك ايت بلا تعيين در ذات يك كلمه بلا تعيين فهم كردن تا موحد باشد

بسم الله الرحمن الرحيم حم والكتاب المبين انا انزلناه في ليلة مباركة الايه انا انزلناه في ليلة القدر
الى اخر عبارتي از شب معراج اگر سايل گويد كه چون همه قران در شب معراج نزول كرد جواب هي صلوة و
صلوة وقراة قران بسم الله الرحمن الرحيم در قران اول سوره كه مكتوب است سيني صورت
صلوتي ودر عقب خواتم وبعد از ايمان بغيب يقيمون الصلوة والذين يومنون بما انزل اليك وما انزل من
قبلك كه اخرين كه انبيا واسما ـــ قران همه در شب قدر كه شب معراجي امي وصلوة در شب واجب بي بعدد
كلمات بسم الله الرحمن الرحيم اگر سايل سوال كره كه چرا در اول سوره صلوة نوشته بيي وسوره
سجوه وبعد از ان الم وبعد داسماء كلها در لوح وسجودي جواب ـــ بجهت ملايكه وادم وشياطين
كه مبداء منازعت از خدا نك ماداد ادم انبيهم باسمايهم الى اخر بسم الله الرحمن الرحيم وجهي بيكي همه كلام
خدا وقران كه در همه اشيا بالقوه بوه در شب قدر باسمان دنيي كه مقر ادم است نزول كرد كه حكم لوح محفوظ وعلم
ادم الاسماء كلها ـــ چون در شب معراج حكم صلوة بعدد جمعه وجميع حروف تهجي نزول بكي وجميع قران
در صلوة خواندن پس مماز بو كه همه قران در ده شب قدر كه ليلة المعراجي نزول كي بو باسمان دنيي كه مكان
ادمي كه بحكم علم ادم الاسماء پرستش وصلوة بايد كرد وان كه بيت العزة گفته است در اسمان دنياست كما قيل

از ادم اثر از بيت العزت خواند كه از عزت كه پيش خدا ادم داشت مسجود ملايكه شد ـــ سوره الحمد
را الحمد وسوره صلوة خواند اول ظاهر قران الحمد لله الى اخر بايد خواند بعدد اسماء حروف تهجي كه سي باشد
بجهت ان از عقب سوره صلوة الم امد وبحث صلوة از عقب وانا بنيا اول بحث ادم وتعليم الاسماء وسجده
بسم الله الرحمن الرحيم اين مصحف ظاهر صامت كه اول او فاتحة الكتاب است وسبع مثاني است كه هفت
ايتست وقبله وكلمات ابرهيم وسجود ادم بر وبمصحف حياة كه وصا ادم وخلقت بران ترتيب نهاده است خدا
ـــ سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام بيت المقدس بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله
رب العالمين الرحمن الرحيم مالك يوم الدين اياك نعبد واياك نستعين اهدنا الصراط المستقيم صراط الذين
انعمت عليهم غير المغضوب عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين اين سوره را بعدد ست كله تادة در حضر
وتادة در سفر بنكو خواندن وبراي ان معني از عقب خو حروف تهجي كه الف لام ميم مكتوبي ودر الف لام وميم
بجهت ان كه ذكر علم ادم الاسماء كلها ويومنون بما انزل اليك ـــ كامي پاننده بار الحمد در جمعه كرد و خلقت ادمي
بنكو خواندن تا سو بو ودر صلوة سجود بي بعد الحمد براءا فرمود كه اذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم ودرين
سوره حكم علم ادم الاسماء كلها اول از انبيا ذكرا دم كرد وچون رسول اورنده دين وملت ابرهيم بود كه قل
انني هداني ربي الى صراط مستقيم دينا قيما ملة ابرهيم حنيفا واذ ابتلى ابرهيم ربه بكلمات فاتمهن قال اني جاعلك
للناس اماما وامام حكم شرع در امامت الله تعالى گفت بجهت ان كه برانده قاعده قبله وكعبه بود او را خواند
كه اين صلوة بي اين قبله مقبول نيست كه خلق الله تعالى راس ادم وجبهته من تربة الكعبة الى اخر بعد از سوره
الحمد كه سوره صلوة است الم وبحث صلوة كرد وادم واتمام كلمات ابرهيم وقبله تحويل قبله ـــ ودر اول اين سوره
بعد از الم كه ايمان بغيب اول بجهت ان از صلوة در گرفت كه يقيمون الصلوة وما انزل من قبلك شامل علم ادم الاسماء كلها
وهمه كتب اسمانيست والذين يومنون بما انزل اليك چون ابرهيم را گفت اذ ابتلى ابرهيم ربه بكلمات فاتمهن اتمام ان سو
باشد بجهت ان جمه بار نو باشد واز ملة ابرهيم ـــ هي سبع المثاني قسمت الصلوة تضمن لا صلوة الا بفاتحة الكتاب
وهي چه مانند ان باشد ـــ در الم ماه رمضان انزال قران در شب قدر

فصل في المعراج

بسم الله الرحمن الرحيم سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى الذي الايه

لایه معراج جو بد و نوعی یکی بخواب الی فوض علی خمسین صلوة الحدیث و یکی به بیداری اگه در خواب انبیا را و
بیت المعمور و ابواب و ملایکه و سدرة المنتهی و احسام و ارواح بنی ادم را در اسمان دیدی برای ان یک بدی
که حقیقت خنان که دره کوکه اسمانی ظاهر بی معنی از ان کامه بین که حقیقت خنان و حقیقت اسمان و درخت و اشیا
و احسام مهم یکند و اسمان ظاهر و باطن کله و کلمة الله بو بمازن که درخت و اجسام ——— برای اگه علم خمسین صلوة
دخان
دخان بیی واتی فارتقب یوم تاتی السماء بدخان مبین بی بوجهی از برای مصلحت که اسمان بیاسه بمصاحبت
کاقال الله ثم استوی الی السماء و هی دخان فقال لها و للارض ایتیا طوعا او کرها قالتا اتینا طایعین و اکخانه
که پنجاه و سبع سموات کی که وجه ادمی که بر خط استوا هشت بوکه سو بو ——— **فصل** در باب
وضو که تا دیم بنشوبی و اعضاء معین صلاة بی وعلم ادم الاسماء کلها که عبارتی اتی سو جز بحکم و انشق القمر و اشرقت
الارض بنور ربها بر خط استواء دیم ادم بکدری شانزدهم کتابت ظاهر بو بر شانزدهم موضع که عبارتی انا سماء کلها و اسماء الهی
اکو سایل واژه که شانزدهم خط سیاه که بوجهی دخان مبین ظرف خو که شانزدهم موضع و جهی جز اشانزدهم کتاب خدا بو
که ظرف شانزدهم اوی جواب اوی که شانزدهم ظرف و شانزدهم غیر ظرف سه سو کتاب خدا بو بدلیل بل هو قران
مبین فی کتاب مکنون لا یمسه الا المطهرون مطهر باید که مس اکره ——— ادخان مبین که پنجا می که قران اژده
پنجاه مرکبی تا وضو و صلوة بنوهنکو که مهیّن انکره بسم الله الرحمن الرحیم هر علی و خبری که در باب
قیامت و مبداء و معاد که هست و ازل و ابد از سر صلوة و کعبه طلب کرم ای طالب و عدد صلوة و فاتحه
و قران در صلوة بعدد سو و سه نهاده است یعنی بعدد ایشان بخوان که مرجع قراءة مرکبی در عدد ایشانست
و بجهت انست که هیچ ایتی از ایات قران پیش صاحب شریعت منهی نیست که در صلوة بخواند از ناسخ و منسوخ و توحید
و سخن شیاطین و کفار روا نه اگر خواند باز باید که وضو ساخته روی در کعبه کند و خواند ——— در ادا کردن زکوة این
شرط نیست و در ادا کردن جاه ورو زمان شرط نیست پس معلوم که حقیقت صلوة بدانی ای طالب حقیقت هر ایتی
که خواندن این در صلوة منع نیست بدانی از ناسخ و منسوخ و قیامت و حشر و نشر و توحید و غیره ——— و بدانی
که جمیع ایات قران را در صلوة توان خواند بسم الله الرحمن الرحیم در صلوة سنده بار در حضر و یازده
بار در سفر دیم در ام القری دینکو کین و هفده بار و یازده بار ام الکتاب بنکو خواندن و بوجهی هفده بار و پانزده
بار

بار دیم بام القری دینکو کین و سه بار ام الکتاب بنکو خواندن بحکم علم ادم الاسماء کلها ام القری بحکم خلق الله تعالی
راس ادم وجبهته الحدیث و دیم در بیت المقدس کین بمازن دسه ل ایم دکی خواندن که ظهر و عصر ده و از بیت المقدس
کاهی در مقام ظهر و عصر با دم و کاهی در مقام وجه ادم فضلت علی الانبیا بست تمامی زمین را مسجدا مت من
گردانید بجهت که دیم در ام القری کردند که اصل زمینی پس زمین حق خنان بو بسم الله الرحمن الرحیم
ما کان لی من علم بالملاء الاعلی اذ یختصمون لایه فیم یختصم الملاء الاعلی یا محمد الی اخره فی الصلوة که بعدد علم ادم
الاسماء و توجه بیت الحرام کامه بین بسم الله الرحمن الرحیم و حفظناها من کل شیطان رجیم لا یسمعون
بالملاء الاعلی و یقذفون من کل جانب دحورا جندا انک شیاطین خواستند که کلام ملاء اعلا و خصومت ایشان
باهل زمین برسند بحکم انا لا ندری امن فی الارض میسر نشد و بسوختند و اختصام ملاء اعلا در باب
صلوة و کفارات اکا می دهند بسوختند یعنی ره نبردند بسم الله الرحمن الرحیم اشهد ان لا اله الا
الله و اشهد ان محمدا رسول الله که اول کلمه که کافر را واجب است گفتن گفتن این کلمه و برا وردن انگشت دست
راست است و بعد از ان متوجه شدن بامور تعبدی و اعتقادات دیگر و در وقت ادا کردن هیچ امر او را
گفتن این کلمه واجب نیست سه سنن نیست الا در پنج وقت صلوة که قایم مقام پنجاه وقت شب معراج کامه بین
که اگر در شب معراج پنجاه و پنج بینهایی صلوة ببندی و پنجاه وقت این صلوة را پنجاه اذان خواست بودن
بعد از پنجاه سیاه که بلال سیاه که مناسبت بانگ نماز هوا و بیان توحید میکرم که خنان قایم مقام کلمه قدیم
خدایی و کلام الهی اند که تا ره بخنان نیکی ره بوحدانیت و اشهد ان لا اله الا الله صوری و حقیقی نشی بی و یقول
الذین کفروا لست مرسلا قل کفی بالله شهیدا بینی و بینکم و من عنده علم الکتاب نون و القلم
و ما یسطرون و ربک الاکرم الذی علم بالقلم لایه ——— صادق است که در صلوة باید خواند شهد الله انه لا اله
الا هو اگر کسی این ایت در سفر و حضر سه بار بخواند بحکم فاقرءوا ما تیسر و هفده و پانزده صلوة خمس درست بو
برای که عدد انهاست که بی شناخت ایشان شهد الله و معنی او مفهوم نیست بسم الله الرحمن الرحیم
جون تازه بحکم علم ادم الاسماء کلها و بعد از اسما هنکو کین اثر را در روز جمعه سنت رسولی که شمشیر منبر و بر
که روز جمعه روز اکسی که ملایک واتند اتجعل فیها من یفسد فیها و یسفک الدماء بسم الله الرحمن الرحیم

لشدرا ام القری ومن حولها لانه بحکم خلق الله تعالی راس ادم الحدیث همه زمین وجه داره اصل یافتی وحوا ادمی
وحق اکسی که دیم دره کوکرع وصلوع بعد دعلم ادم لاسماء بکرع ومسجود خویشتن بحقیقت بدانه بحقیقت
حق ضوبو ومنرصه مرتبی خاک ادم بو معاذن حوا ادم بوجزو ادم بو تا شامل همه قبض اسمان اولشیابو وهمه
زمین امت مرا کفت مسجد باشد یعنی جای مسجود باشد بو بونها عبادی الصالحون اکه زمینی را مصلی اتخذه بندکان
نماینکرع ونماز درخوکه در ملک غصب نمازکی بودرست نبو بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال
که که جهت عدد نمازه بسوکله وسنتی که صفات قدیم خدا بو سبب جه بوکه در وقت اداکین ارکعات سوکله
دیم بکعبه دکوکین جواب اوی که نمازن که اسوکله ام الکتاب بوکعبه ام القری بو وانرا که سو
کله بحکم علم ادم لاسماء کلها بادم امی علیه السلام وبحکم حدیث نبوی راسه وجبهته من تربة الکعبة وصدره وظهره
من بیت المقدس انه انه — وان پرستش سوکلمه خدایی در شش روز هفده هفده بوکه خلق السموات و
الارض فی ستة ایام ودر روز جمعه پانزده بوکه روز خلقت ادم بوکه خلقه یوم الجمعة لاتقوم الساعة الا فی یوم الجمعة
وسبد لایام ودر صورة مراة پس عبادت محمد علیه السلام وتابعان در شش روز وهفتم ادینه تمام بیوانی
پرستش واسرکیره شنبه بیاسه هفده تا شش روز تمام بیوانی پانزده جمعه بیاسه جمع سوکله تمام بیوانی
باسوسبت روه علی هذا زمان طاعت وعبادت شبانروز بوکه شش بارت ساعت بو بحکم کل یوم هو فی شان
اکر سایل سوال که ازو من عنده علم الکتاب که بغیر از جهارده که سبع مثانی که حروف مقطعه بوبحکم
الی سبعة ابطن وجه صحه دیوکه اغلب وجوه بوکامن بو جواب — که شش روز یوم خلق السموات
والارض فی ستة ایام ویوم الجمعه که ندعوه یوم القیامة یوم المزید که هفت شبانروز سبع مثانی بو یعنی
ان هفت شبانروز که خلقت همه اشیا وماکان ویکون که جفی القلم بما هو کاین است در ایشان کرد شد ظهور
قیامت که در جمعه بوا اینک سبعا من المثانی و ظرف قران بتو دادم لاجرم خاتم الانبیا وادم ومن دونه تحت
سبع مثانی وزمان او بوکه خیر القرون قرنی — که سبع مثانی جهارده که بو باو داد سبع مثانی که عبارت
از جمیع ازمنه است باو داد — اکر سایل وانه که فی ستة ایام شامل جمیع اشیا وما وعرش هست یا نه
جواب جه بو بو جهی اوی که سموات هر جند علویات بو کیره وزمین هر جه سفلیات بو کیره واشیا از ین
بیرون

بیرون نیست — وسته ایام بو جهی عدد تام بوکه جهار بارت ساعت بو وسو ساعت بو
وجه این کل یوم هو فی شان که اهل سبت کفتند روز هفتم کفتند خدا را کار نماند بحکم کل یوم
هو فی شان درکار است جرا که صفت عین ذاتست زایل نشود وحادث باشد نه قدیم پس اصحاب
شنبه اهل سقر اند باین معنی بخلاف کل یوم هو فی شان خلقت اول واب وجود انسان صورة ام
است وجون ببلوغت رسید واجب شد روزی هفده بار خواندن ام الکتاب رو در قبله کرده وجون
از دنیا بدر رود ودر قبرش نهند ورو بقبله کرده یا ابن حوا کویند یعنی یا ابن ام ودر قیامت جنت
اورا بام باز خوانند که یوم ندعوا کل اناس بامامهم بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال
کرع که جرا در مقدمه قران اول فاتحة الکتاب امی وضع ام الکتاب خواندی وام بحقیقت اسم
مادری وجه خو ظاهرا بیست می کله بندی هنکو که ت کله بندی یاسوکله بحکم علم ادم الاسماء کلها
بندی جواب اوی که این سوره را رسول جای دیکر سورة صلوة خواندی وصلوة موقوف بشستن
دیم ورو که صورت ادم وحوا بوکه ادمی را د داره — اما م بواسطه اوی که ادمی زا د
که از ام در وجود همیاسه بشکل وصورت حوا همیاسه یعنی خلقت وجه خوکه کتابت سرو دوابرو
وجهارش بو وجمیع امردان کامه بند اهل بهشت بر سورة ام وتقسیم این هفت خط ودیکو
بروجه ادم از وجه ام که حواست ظاهر میشود تا سوکله که خط خداست بر وجه ادم ظاهر نبو
که اکر نه خلقت وجه حوا بندی که امی وقلم قدرت منع خلقت ادم وحوا از همه برکین امکان ره
بین بکله سو خدایی نبندی وخدا خویشتن در شب معراج ازین جهت بصورة رایت نبی فی
صورة امرد قطط نمود تا ام الکتاب خداوند سبع المثانی که محمدی از لوح محفوظ خدایی بخواندی
وازعقب این سوره برای این معانی الف لام میم امد تا بعد از خانه خانه بخوانند یعنی الحمده وکو
الحمد بخوانند در جمعه وغیر جمعه یعنی سوره وجه حوا وسو بعدد کتابت وجه ادم بخوانند
تا پرستش قبول بو وره بحضرت احدیت برده باشد بسم الله الرحمن الرحیم بحکم
ایت ان مثل عیسی عند الله کمثل ادم خلقه من تراب عیسی وادم یک صفت دارند

درین ایت وافی تمثیل اضافت روح خودست درهرد و ونفخنا فیها من روحنا ودرحق ادم ونفخت فیه
من روحی فقعوا له ساجدین بسم الله الرحمن الرحیم لتنذر ام القری ومن حولها وتنذر یوم
الجمع لا ایه جون جو که کلمه بو اصل زمین بو وکعبه اصل مکه و مقام کعبه جای خلقت جبهه ادم وبیت
المقدس موضع صدر وظهر ادم بو — سمازن که همه زمین رو ونقطه ام القری که کعبه بودارند
بحکم انبیا وخدا همه انبیا وملایکه روو جبهه درام القری که سجده خدا بنکوکین وسمازن همه انبیا واولیا
وبنی ادم که انا ادم صورة ادم دارند رو درجبهه وظهر وصدر ادم دکی سجده خدا بنکوکین —
تا شیطان ملعون که کوینده کلام انا خیر منه است نباشد وانبیا واولیا ازمان که دیم دره خانه کنند
وخدا وه خوانند وام الکتاب خوانند دیم یام القری کین ودیم بظهر اب وام که ادم وحوا بوکین وسایر
کلمه وکلام خدا وخوانند ودرقیام وقعود ورکوع وسجود بند باطن خنان وحقیقت خنان باین
قیام وقعود ورکوع دران جهت موافق بوده باشد که للصلوة الا بحضور القلب ان اول بیت وضع
للناس للذی ببکة مبارکا وهدی للعالمین فیه ایات بینات مقام ابرهیم لا ایه ولا تخطه بیمینک اذا لارتاب
المبطلون بل هو ایات بینات فی صدور الذین اوتوا العلم لا ایه وصدره وظهره من بیت المقدس —
عیسی کلمه الله بو بحکم کلمته القاها الی مریم ونفخنا فیها من روحنا کلمات — بسم الله الرحمن الرحیم
بوجهی ام الکتاب هفده کلمه سبع مثانی بامعنی که یه یازده دیر که داخل صلوة سفری شکل خنانی
یعنی ان یازده ازخنان بطلب جو هفده بامعنی ام بو که منه ایات محکمات هن ام الکتاب وبوجهی اخر
متشابهات — ان یازده دیر بو وترانه واکردانیدن ان را یعنی تاویل ان را که متشابهات است
بام الکتاب الا الله والراسخون فی العلم لا ایه — بوجهی دیکر که هن ام الکتاب الم است که در اول
این سوره امده است انست که حق تعالی درسورتی دیکر فرماید که قران بعضی مفسر بعضی است
که الف لام ری کتاب احکمت ایاته ثم فصلت سبحان که شکل این یازده را اخراج می باید کرد ازشکل
ان جمله هفده معنی این یازده را طلب باید کرد از معنی ان هفده — اکر سایل سوال کوه که تنوین
ایات محکمات جه تنوین است جواب اوی که تنوین تعظیم بجهت هن ام الکتاب اثر را که جیزی
که

که اصل خنانه متضمن معنی تعظیم بو واخر متشابهات هم تنوین تعظیم است بحکم وما یعلم تاویله الا الله
والراسخون فی العلم اکر سایل واثه که اکدامی از متشابهات جواب وجه الله ید الله اصابع الله وماتند
آن بسم الله الرحمن الرحیم الرسایل واثر ومن عنده ام الکتاب پس که ستة ایام جرا جهار
بار ست ساعت بو وسی بار سو ساعت جواب اوی که خلاصه افرینش ادم بی مسجود ملایکه بی معلم
ملایکه بی وانبیت المقدس وکعبه وتوجه باکو وجهه این معلوم بیو ووجود ان ادم مرکب بی بامر کلمه
کن فیکون انجهار جوهر خاک واب وباد اتش ودر وجه ادم برخط استوا بغیر از خط انف جهارده کلمه
بالاء بی جهارده کلمه بخوان که ست کلمه بو است کلمه یک ست اوی ویک ست خاکی ویک ست هوآبی ویک ست
اتشی وبرخط استوا با نخط انف بخوان تا سوا و بو وسوا اتش بو وسو خاک بو وسو هوا بو
پس بنقش شبانروز که ظرف زمانی خو بو جهار بار ویک بار منقسم بیو سی بار سو وجهار ست وبحکم
ولقد اتیناک سبعا من المثانی که هفت شب وروز بو وشش بار ست بو درعلم خدایی که بحکم لولاک
لما خلقت الافلاک بمحمد ظاهر بکامه بین نور رسول امی کامه بین جهار بار ست وسی بار سو ساعت ضبط
بکی ووانی خلق السموات والارض فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء دو ذجمعه که یوم المزید جون اضافت
بو شش بار ست ساعت بو وبواسطه وجود ادم که خلاصه مکونات بو بالنبیا که فرزند ان او باشند
جهار بار ست ویکبار سو جمع کی خواساعته وان جهار ست رسول درام سی بی موجودی که الولد ابیه
وسو ادم درست خو وست خود درشش کلمه کاف ونون وشش کلمه کاف ونون درد وکلمه کاف ونون ودو کلمه
کاف ونون دریک کلمه کاف ونون — پس زمان که هفت روز است که شهور وسنین وقرون ورکب
از ایشانست که شش بار ست ساعت است وپنج هم مکرر است الا یک ست وجهار ست ساعت ویک
سو ساعت با هشت وجهار ساعت جمعه جون ملحق شود سو ساعت نیز درشش ست موجود باشد
بسم الله الرحمن الرحیم یوم نحشرهم کان لم یلبثوا الا ساعة من النهار بین شش بار ست ساعت
سمازن بو که شش بار ست روز در هفته ودرشش روز سمازن بو که جهار بار ست ساعت جهار ست روز
وسی بار سو روز بسم الله الرحمن الرحیم سوره زخرف حم والکتاب المبین وانه یعنی عیسی

نعلم للساعة الى اخر جمز خو كلمه خدا يبي كه كلمة القاها الى مريم وطلق السموات والارض في ستة ايام بحكم كلمه كن فيكون
در و جوه امي كه شش كلمه بو واذه كو بساعات بشو بس خو علم الساعه بو اثه كو در اسم علم الساعه سورة
البقرة بسم الله الرحمن الرحيم هو الذي خلق لكم ما في الارض جميعا ثم استوى الى السماء فسويهن
سبع سموات وهو بكل شي عليم وسع كرسيه السموات والارض بسم الله الرحمن الرحيم سورة الانعام
خلق السموات والارض بالحق ويوم يقول له كن فيكون الى قايما بالحق والحكمة — بسم الله الرحمن الرحيم
الله خالق كل شي يس خالق شب و روز بو اندازه كنند ه شب و روز بو در جندين ساعت — ما لبثنا
غير ساعة كامند وانن يعني جميع ساعات در يك ساعت بو خداود مكر كه ان قول حق في اثر اكه الكر
سايل سوال كرم اثر و من عنده علم الكتاب كه جرا ساعات خدا بيست و جهار ساعت بكي و مدت روز
خلقت اشيا بكي بحكم كل يوم هو في شان در يكتر از بيست و جهار و مدت شب و روز و زياده بكي
الجواب تا شش بار ست ساعت از شش كلمه كاف و نون كن ظاهر بو كه مخلوقند در شش جهت بسم الله الرحمن الرحيم
سورة الاعراف المص ان ربكم الله الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوا على العرش يغشي
الليل النهار الا له الخلق والامر و در توبه رب العرش العظيم بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الرحمن الرحيم
سورة يونس الر تلك ايات الكتاب الحكيم الى ان ربكم الله الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم
استوى على العرش يدبر الامر ما من شفيع الا من بعد اذنه الى يوم نحشرهم جميعا كان لم يلبثوا الا ساعة
من النهار يتعارفون بينهم قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله وما كانوا مهتدين بسم الله الرحمن الرحيم
سورة هود عليه السلم الر كتاب احكمت اياته ثم فصلت من لدن حكيم خبير الى وهو الذي خلق السموات
والارض وما بينهما في ستة ايام وكان عرشه على الماء ليبلوكم ايكم احسن عملا الى فاستقم كما امرت جمز
قوم خواهند وسط بند بطريق اولي كه خود را استقامت بو بسم الله الرحمن الرحيم سورة
الرعد المر تلك ايات الكتاب الى الله الذي رفع السموات بغير عمد ترونها ثم استوى على العرش
بسم الله الرحمن الرحيم اتى امر الله فلا تستعجلوه الى سخر لكم الليل والنهار والشمس والقمر
والنجوم مسخرات بامره الى انما امره اذا اراد شيا ان يقول له كن فيكون — في سورة النحل

ولله

ولله غيب السموات والارض وما امر الساعة الا كلمح البصر او هو اقرب ان الله على كل شي قدير —
انما قولنا لشي اذا اردناه ان نقول له كن فيكون — الى جعل لكم السمع والابصار — اذا جاء اجلهم
لا يستاخرون ساعة ولا يستقدمون بسم الله الرحمن الرحيم سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من
المسجد الحرام الى المسجد الاقصى الذي باركنا حوله لاية جمز علت غايبي معراج كه الصلوة معراج المومن صلوة بي
وصلوة بي قبله وقبلتين درست ني مسجد الحرام و مسجد الاقصى يا دكي و در عقب مسجد الاقصى حكايت
موسى عليه السلم اغاز كه واضع خيمة الميعاد بو كه مسجد اقصى بنا كرده شد بر انجا و بحا كا در شب معراج ميان
رسول و موسى بود در كم و بيش صلوة و اخر اين سوره بحث صلوة و توحيد است و ما جعلنا
الرويا التي اريناك هم در اينجاست و مقام محمود حلت شفاعتي وابعثه مقاما محمودا الى وجعلنا الليل
والنهار ايتين فمحونا اية الليل وجعلنا اية النهار مبصرة لتبتغوا فضلا من ربكم لايه وان من قرية الا
نحن مهلكوها قبل يوم القيامة او معذبوها في الكتاب مسطورا الى اذ قلنا للملئكة اسجدوا لادم
فسجدوا الا ابليس ولقد كرمنا بني ادم ويوم ندعوا كل اناس فمن اوتي كتابه بيمينه — اقم الصلوة
لدلوك الشمس اوقات صلوة الا رحمة من ربك ان فضله كان عليك كبيرا قل لين اجتمعت الانس والجن
على ان ياتوا بمثل هذا القران بسم الله الرحمن الرحيم طه ما انزلنا عليك القران الى الرحمن على العرش
استوى والى اقم الصلوة لذكري ان الساعة اتية — انك موسى از اتش و نجو خطاب خدا شنوى
بي كلمه طيبة شجري و درخت منتهى كه محمد در شب معراج برسى كه مراد ادبي — و از اتش و جه
ادم — وكان عرشه على الماء جمز عرش خدا ادم بو و بحكم كان عرشه على الماء اب بو كه عرش ادم بر روي آ
او بو و اين ابها از بقيه وجه ادم بو كه بانا اب وجه خويشتنم كه از وجه ادم بدرامي بكوشستن و بعد
از ان رو بقبله و بيت المقدس كين و بعد د اسماء كلها سجه كين و صلوة بي قبله نيست بسم الله الرحمن الرحيم
سورة اقترب للناس حسابهم او لم ير الذين كفروا ان السموات والارض كانتا رتقا ففتقناهما
وجعلنا من الماء كل شي حي افلا يومنون وجعلنا في الارض رواسي ان تميد بهم الى خلق الليل والنهار
— تمه ان ايت له فاجعلنا سقفا محفوظا و رواسي هم اب بو از خون خلقت ا اب كا مه بين

که کان عرشه علی الماء ووضو ساق باو بو واکرا اب بنو بتراب کو عبارت ازعرش که براب بوادمن وبعبد علم ادم
لاسماء کلها بسجود و رکوع کین و قراءت خواندن ودیم بتبلم وکعبه دکین که ملق راسه وجهته مرتبة الکعبة یا ایها
الناس اتقوا ربکم ان زلزلة الساعة شیء عظیم یوم ترونها تذهل کل مرضعة عما ارضعت پس این حال درین جهان
خواهد بود بسم الله الرحمن الرحیم **سورة الفرقان** تبارک الذی خلق السموات والارض وما بینهما فی ستة
ایام ثم استوی علی العرش الرحمن فسئل به خبیرا الی تبارک الذی جعل فی السماء بروجا بحث مدة فی ستة ایام مستوفی
درکشاف درین موضع امده است انجا طلب کند بسم الله الرحمن الرحیم الم غلبت الروم ویوم تقوم الساعة
یقسم المجرمون مالبثوا غیر ساعة کذلک کانوا یوفکون وقال الذین اوتوا العلم والایمان لقد لبثتم فی کتاب الله الی
یوم البعث فهذا یوم البعث ولکنکم کنتم لا تعلمون بقرینه اوتوا العلم والایمان لقد لبثتم فی کتاب الله الی یوم البعث
معلومة که مراد ختان یک ساعت که اول ساعت بو که درجمیع ساعات ازغوبونی بلک زمان اندک مراد دارند
اته ساعت اول این سورة انبدای کن بسم الله الرحمن الرحیم **سورة سجده** الم تنزیل الکتاب
لاریب فیه من رب العالمین ام یقولون افتریه بل هو الحق من ربک لتنذر قوما ما اتیهم من نذیر من قبلک
لعلهم یهتدون الله الذی خلق السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام ثم استوی علی العرش مالکم من دونه
من ولی ولا شفیع افلا تتذکرون یدبر الامر من السماء الی الارض ثم یعرج الیه فی یوم کان مقداره الف سنة
مما تعدون الایة — الی یدبر الامر فی یوم کان مقداره خمسین الف سنة — اول خلقت اسمانها و زمین
و ما بینهما فی ستة ایام واتی وصفت قیامت در روزی کی که ظاهر بو کالف سنة مما تعدون — ساعت که انما
عنده علم الساعة وستة ایام وقیامت همان ساعت کامد کالف سنة — وبحث خلقت اسمانها و زمین وما
بینهما فی ستة ایام درین سوره طلب کرع اول پس الم تنزیل بوین وبعد از ان بخلقت ستة ایام وثم استوی
الی العرش وبعد از ان یدبر الامر من السماء الی الارض فی یوم کان مقداره خمسین الف سنة واحسن کل شیء وبدا خلق
الانسان من طین ونفخ فیه من روحه فی الارض ا ینا لفی خلق جدید وبلقاء ربهم بل هم بلقاء ربهم کافرون وملک
الموت الذی وکل بکم الی فلا تعلم نفس ما اخفی لهم من قرة اعین الی یقولون متی هذا الفتح ان کنتم صادقین
قل یوم الفتح الی اخره وبحث سجده بسم الله الرحمن الرحیم **سورة السجده** حم تنزیل من الرحمن الرحیم
الی

الی انکم لتکفرون بالذی خلق الارض فی یومین وجعل فیها رواسی من فوقها وبارک فیها وقدر فیها اقواتها فی اربعة
ایام سواء للسائلین والی فقضیهن سبع سموات فی یومین الایة انطقنا الله الذی انطق کل شیء بسم الله الرحمن الرحیم
ولقد خلقنا السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام وما مسنا من لغوب الی اخره — **سورة الحدید**
بسم الله الرحمن الرحیم سبح لله ما فی السموات الی هو الذی خلق السموات والارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش

کلیات بسم الله الرحمن الرحیم خلق السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام باتفاق
جمهور ای بنی اسرائیل سفته عبارتست از هفت روز وهفت شب صد وشصت وهشت ساعت بو که شش
بار بست وشش روز که بقول تو که واتی خلق السموات والارض فی ستة ایام می بارسو ساعة بو وچهار بار
ست که داخل بحد وبو واتی در توریت خدا که مادام که اسمان و زمین بو بر شنبه باش که شنبه با شش روز
دیر شش بار بست بو تو دعوت هکرم بکیی که تجدونه مکتوبا عندهم فی التورية وخیم میعاد رود که عبارت
یکی یازده شقه و هر شقه بد رانی ست مم فوی مدار که کله بحد از ادم که سو بو خبر هدو خدای موسی
واموسی که کلیم الله وکلیم الله بود کار او با کلام الله باشد وبود ست پس در قبله که مسجد اقصی بود موضع
صدرة وظهرم بو وست ارش بو هر یک شقه یازده یجدونه مکتوبا عندهم فی التورية عمران بیت المقدس
وچون طهر وصد ادم بو زمین حشر بو و زمین حساب وکتاب بو وارض المقدس بو فاخلع نعلیک انک بالواد
المقدس طوی واقم الصلوة لذکری ان الساعة اتیة وهمان که شش روز ساعات قسمت بکبا وهفتم
را وسبب حرمت طینة ادم بیدی اربعین صباحا وواعدنا موسی ثلثین لیلة همان بتقسیم ساعات
بکیر تا بان یجدونه مکتوبا عندهم فی التورية نرانی — سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی
جمیع شهور وسنین وقرون وکباست از جمعه که هفته است که عبارتست از هفت شبانروز جز سفته در حساب
تمام شود باز باس جمعه رود همچنین تا انقراض جهان اتفاق ادیان وملل برین است ولس — بقول تو
ای موسوی هیچ شک نیست که شش روز خلقت اسمانها و زمین وجمیع اشیا کرد وهفتم که سبت است
روز فراغت است ومادام که اسمانها و زمین باشد تزا بر شنبه می باید بود ودر توریة است که نرید ان نخلق
انسانا بشکلنا وهیاتنا وصورتنا که ان انسان جمیع لغات که موسی از خدا بعضی از ان شنیده است دانست

اثنا شش روز که سو ساعت بو وچهار بارست ساعت بوکه انسان که ادمی مخلوق بابی ومه اشیا برای
وجود خود درکاری خدا متواکه خلق السموات والارض فی ستة ایام ومحمد علیه السلام مبعوث باعدد واکلامی پس مادام
که اسمان وزمین برتو متابعت ست وسو که ادمی ومحمد هنکو کین وبرین دلیل موضع خیمه میعادی که موضع
خلقت صد وظهور خوبو وارض مقدسه بو وملایکه پردربرا اکو کشیند بادادم واثو کو رسول باسمان اول
شوی واقل بادم رسی ـــ بقول موسی روز اول یکشنبه بو که اول هفت روز بو وکلیم اسه در اول
خلق السموات والارض آروثه اختیار یکی تا تمامزن بو که در اول مبداء خلقت اشیا به هد پرستش مشغول
بی بو که علت غایبی ادم پرستش بو وملایکه که سجده خو کنید ـــ سکاه که حساب خلق السموات والارض
فی ستة ایام از سی شنبه درکیری که یوم الاحد بو لازم بو که هفتم شنبه بو البته بسم الله الرحمن الرحیم جز انسان
کلمه امر کن که شش کلمه بو موجود بیی واشش کله درحقیقت سو کلمه امر الهی بو بعددا لاجرم که اصل خلقت
خو بو وصفات قدیم خدا بو پرستش از شنبه دکیتم تا پنجشنبه که شش روز مقدده هفتم پرستش کرم مجمع
که خلقت ادم بو پایزه اثرا که امر خدا درخلقت خو سو کلمه بو پس جو فرمان بردار امر خدا در شش روز و
هفت روز که خلق السموات والارض فی ستة ایام کی بو عان که ان نکرم کافر بو بدعب انبیا اول خلقت بسم الله الرحمن الرحیم
اول دری جماد بو ودر سپید بود بنظر محبت خدا بی اب بی نطفه بی وبعد ازه اثره بخاری ورامی ود ودی
که وسی دخان کامه بین هفت اسمان ازخو موجود بی بر بالا ادم که من فوقکم سبعا طباقا وهفت
زمین درتحت آمفت کلمه که طواف وسجود لاسوله عینان عبارت انه بو وبعدا ثاوحی بکل سماء امرها
که سی سما چهار بو که ست بو وجز بر خط استوا بشی سو بو ـــ بازنا اب خشک شد ونابیت بحکم غیض
الماء وقضی الامر مانند صورت ادم ظاهر بی وجمیع نقوش وخمرت طینه ادم بیدی اربعین صباحا درخو ظاهر بی
وعلم ادم الاسماء کلها ظاهر بی ومسجود ملایکه بی وخلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن ظاهر بی وسر کنت کنزا
مخفیا پیدا بی وروز جمعه درصورة مراة که قیامت وخلقت ادم درخو بی بظهور رسی وذات وصفات
وتوحید ومبداء ومعاد ظاهر بی ونفخه وصعقه مع بسم الله الرحمن الرحیم ان اصنع الفلک
باعیننا ووحینا یعنی قلم بساز واهل خویشتنه درکو نشان وتو اکو درنشین یعنی قلم ده واسلک فیها

و

وکل زوجین یعنی درد وکلمه کاف ونون که آدو کلمه بو که من کل زوجین بو اثر سو بو که ابتدای آن دو کلمه
ازکل زوجین بو درخلقت که خلق الازواج کلها وان بخط استوا وخلقت توان دانست فاذا جاء امرنا
وفار التنور اناب که از وجه خلقت خط استوا که سو بو که تمامی وجه بکیرد همازن که سو خاک وسو
اتش وسو باد ارکبوا فیها یعنی دره کشتی که مداد قلم بو مجریها ومرسیها که هر که دره کو بنشیند دروقت
که طوفان از تنور ادم وحوا وراسه ومه وجه زمین بکیرد وباتره باهفده ارش بارش ادم بومه کوهها
وزمینها وبلندیها وپستیها یکسان بماند خلاص نکامه بین اساکه درکشتی دنشینه هنکو یازه که رب
انزلنی منزلا مبارکا وانت خیر المنزلین که منزل مبارک اکامه بین که خدا وانی که ان اول بیت وضع للناس
للذی ببکة مبارکا وهدی للعالمین وکشتی نوح که قلم کامه بین روایت بو که جز بخانه کعبه بر سی هفت بار
طواف بکی یا ارض ابلعی ماءک برقاعده خلقت که اول اب بی کان عرشه علی الماء جز ترابیت خدا غالب بکی
بماهیت یا ارض ابلعی ماءک ویا سماء اقلعی که هفت خط وجه بو سما وهفت اخط بر زمین وغیض الماء که خلقت
ترابیت در اخر خلقت غالب امد که اب را ان صفت جمادیت میجون خاک بی مصاحبت خاک ممکن نیست
اسلک فیها من کل زوجین اثنین که لفظ کن بو که جف القلم بما هو کاین بسم الله الرحمن الرحیم
اکو سایل سوال کرم که اقم صلوة لذکری ان الساعة اتیة ویسلونک عن الساعة ایان مرسیها ثقلت فی
فی السموات لایه وان زلزلة الساعة شیء عظیم واقتربت الساعة وارد از ساعت قیامت بو مسلم خدا قیامت
چرا ساعت خوانیی جواب ـــ اوی که سال وماه وجمعه وروز وشب که مرکب اند از ساعت وساعت
مقسوم بیو و سرجه در ساعت موجود بی بو بعدد کلمه خدا بی که سو وست بو که لا تسبوا الدهر فانا
الدهر قلب اللیل والنهار وجز ساعت که ظرف جمیع مخلوقات است که شش دوز از ساعت مرکب است
منقسم شود بعدد کلمه که کلمه خداست خالق یوم وزمانی وساعت منقسم شوند همه اشیا که مظروف اند
نسبت باظرف که جز کلمه خدا اند ولامر یومید لله بسم الله الرحمن الرحیم اول چیزی که خدا
بیافرید دری بود یعنی جماد که اصل خو اثر خاک بی بنظر محبت تاب از نظر نیاوی ووقع ان نظر که لا اول
ولا قیع الا باسه اب بی وکان عرشه علی الماء ووجود ادم که عرش خدا بی بر سر اب قرار بکیتی وانان

اب بخار وادي امي سنت اسمان که في صورة امرد قطط بوظاهر بيي که سموات عبارت از علويي
بو وسنت زمين که در بخت في صورة امرد قطط ظاهر بيي واوحي في كل سماء امرها وابهاد رشش
روز بو در كاف ونون ودر روز جمعه بو ومن الماء كل شي حي اول خلقت که مادۀ جميع اشيا است بود
در مرتبۀ دوم کامه بين که اينه ومراة الله است که همه نقوش دره كو نمايد بحكم كان عرشه علي الماء
جون عرش الي عبارتي از جز وزمين که بدن ادم بو واستقرار خو بر اب بي که خمرت طينة ادم که تخمير
باب بو ازنار دروقت سجود بني ادم اب برسنه بوجه ويد که تخمير كي واعضو ترين از اب هادو وسماذن
که خنا ماديي **باب خلقت افرينش** بسم الله الرحمن الرحيم خلق السموات والارض وما
بينهما في ستة ايام وكان عرشه علي الماء ليبلوكم ايكم احسن عملا وما اشهدتهم خلق السموات والارض
ولا خلق انفسهم لايه — خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام بحكم اذا اراد شيا ان يقول له كن فيكون
از در كاف ونون وستة ايام دكو امين که شش كلمه كاف ونون بود وسيد الايام هنكو كه جمعه بو اث را
واني وكان عرشه علي الماء قبل خلق السموات والارض في ستة ايام ولا تقوم الساعة الا في يوم الجمعة
ولامر يومئذ لله ولمن الملك اليوم لله الواحد القهار در روز ساعت کامه واتن وساعت در جمعه بو و
ظهور عرش ونفخه صور وخلقت ادم ومراة درخو بو بسم الله الرحمن الرحيم انما امره اذا اراد
شيا ان يقول له كن فيكون پس خلقت اشيا وما سوي الله بكاف ونون هكن وجون كلام خو قديم كاف
ونون قديم بو واين شش كلمه كاف ونون متضمن است كلمه در خويشتن مستي پس از ان رو كه مرت
يك كلمه بند همه متضمن معني امر بند ومن اياته اختلاف الوانكم والسنتكم وهمه بحكم علم ادم الاسماء كلها
واختلاف حرف ولغت وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه قابليت ادارند که همه امر الهي بند
واز همه معني امر بلغات مختلف بوضع الهي وزبان ان بني واقع بو پس همه که است بند وسو معني امر
امر كن باشند وجون اين علم خلقت اشيا در دين رسول ونبي امي واقع خواست بودن ودر ميان
جعلناكم امة وسطا لتكونوا شهداء علي الناس ودر علم قديم بود که بكاف ونون كلمه عرب واقع شود
واز شش كلمه كاف ونون خلق السموات والارض في ستة ايام بو كه ان الله عنده علم الساعة

که شش

که شش روز وشش شب جهار بار است ساعت بو ويك بار سو ساعت وجون جمعه كه يوم المزيد وسيد
الايام است اضافت شود با شش روز بحكم كل يوم هو في شان وخلقت واستواء عرش در جمعه بو
هفت روز وهفت شب بو كه شش بار است ساعت بو بحكم شش جهت كه جهات اشيا است بسم الله الرحمن الرحيم
پس بحكم في ستة ايام كه جهار بار است ساعت بو ويك بار سو ساعت بو جهار است ساعت سه بار مكرر بو
پس بمانه است ساعت وسو ساعت پس جون است در سو بوست ساعت ده كلمه تكرار بو پس بمانه سو ساعت
لاجرم در شش روز كامي بحكم تغليب سيد الانبيا بحكم الهي هفده ركعت صلوة كذارد وكامي در جمعه پانزده .
— ومي سو كلمه يك بند از ان كن كه كاف ونون كه شش كلمه بو از ده رو كه متضمن جميع است حق
تعالي فرمود خلق الارض في يومين والاقوات في يومين وسبع سموات في يومين بجهت ان كه شش
كلمه است كاف ونون دو بار ودو بار ودو بار كفت — الا موسي واني كه روز سبت كه هفتم بو خداوه
هيچ كار نماندي بحكم جف القلم براي اواني كه اشيارا كه در شش روز افريد كه جهار بار است ساعت بو بي
سو ساعت بو جون زمان بدين نهج مخلوق بي هيچ جيز نمانده بود وبا معني كه كسي تصور كرد سماذن
كه جهودان تصور كين كه خدايي كار بو خداواني كا لعنا اصحاب السبت وكل يوم هو في شان جمعه
جمعه كه هفتم است قيامت وجزا در و وظهور ذات وصفات ونفخه وغيره بسم الله الرحمن الرحيم
واجعلني لسان صدق في الاخرين اي لعت صدق في الاخرين كه اخرين منهم لما يلحقوا بهم واز راه خداي
تعالي در كتاب مجيد است بيغمبر ذكر كي بعد داصل كلام وبجهت حديث ان لله مايه الف واربعة وعشر
الف من الانبيا سه بار سو هزار اند ويكبار است هزار انبيا كه مثلي ومثل القصر الحديث در برو جرد
باب صفت قران ولا يحيطون بشي من علمه الا بما شاء بسم الله الرحمن الرحيم
الم الله لا اله الا هو الحي وما يعلم تاويله الا الله بسم الله الرحمن الرحيم ولقد جئناهم بكتاب
فصلناه علي علم هدي ورحمة لقوم يومنون هل ينظرون الا تاويله يوم ياتي تاويله لايه بل كذبوا
بما لم يحيطوا بعلمه ولما ياتهم تاويله بسم الله الرحمن الرحيم لا اقسم بيوم القيامة ولا اقسم
بالنفس اللوامة الي لا تحرك به لسانك لتعجل به ان علينا جمعه وقرانه فاذا قراناه فاتبع قرانه ثم ان علينا

باز

وف

بیان بسم الله الرحمن الرحیم و عنده مفاتح الغیب لا یعلمها الا هو ویعلم ما فی البر والبحر وما تسقط
من ورقة الا یعلمها ولا حبة فی ظلمات الارض ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین —— حکم اصحابی کالنجوم
بایهم اقتدیتم اهتدیتم اوایل سوره و حروف تهجی که لله تعالی فی کل کتاب سر و سره فی اوایل القرآن
اوایل السور ولله تعالی فی کل کتاب صفوة وصفوة هذا الکتاب حروف التهجی برین تقدیر سر کتاب اسمانی
وصفوة کتاب اسمانی حروف مقطعه بو و هر کس که ره بخنان بنی ده بکتاب اسمانی بنی جمیع الفاظ
قران در ازای جمیع معانیست از خدا وخلق ومبدا و معاد و ازل و ابد و ماکان و مایکون وغیر
ان در کرفته و حروف مقطعه که صفوة و سر ایشاست بحکم حدیث جمیع اسرار الله تعالی فی الکتب
السماویة الحدیث در ازای جمیع معانیست بجهت انست که ولا رطب ولا یابس —— مرچیز راسنام
ست وسنام قران سورة البقره بو بحسب دوره هرکه خو بخواند شیطان بحقیقت که سجده
ادم نکرد بخانه او نرود وسنام بجهت انست که در اوایل سوره است واصل است بسم الله الرحمن الرحیم
هرکاه که مصلی در صلوة اول الحمد که فاتحة الکتابی بحسب الم در اول کتاب که قرانی مکتوب است
نخواند بعدد ست کلمه که ام الکتابی واصل کتابی و در ازای جمیع معانی کتاب الله بو پرستش خدا نکرد
در سفر وحضر و روز جمعه پس بعدد علم ادم الاسماء کلها پرستش نکی و دو در کعبه که خلق الله تعالی
راسه وجهته پرستش نکی وسجود در موضع جباه ادم دیکی ومسجود ملایکه سجده نکی و بصفت
شیطان که انا خیر منه خو موصوف شد واز خمرت طینه ادم بیدی اربعین صباحا وخلق الله
تعالی ادم علی صورة الرحمن محروم ماند و بر صورة انسانی واحسن تقویم در جنت نرفت بلکه هم
اسفل شد ومتابعت انبیا در سجود وملایکه رو در قبله کرده وذبح و میت نکرد واز اصحاب الیمین نشد
که کل نفس بما کسبت رهینه الا اصحاب الیمین بماند که ما سلککم فی سقر قالوا لم نک من المصلین
وبرین تقدیر چون بعدد ست کلمه الحمد نخوانده بود بعدد سبع مثانی اصل که ام الکتابی و حروف
مقطعه بو طواف خانه که موضع جبهه ادمی نکی بوده بحکم علم ادم الاسماء کلها نبرده بو و سجده ادم
نکی شیطان محض بو پس برین تقدیر جمیع قران را در صلوة بعد ام الکتاب بینکو خواندن برای تعظیم
خنان

خنان که ام الکتابی بحکم رسول امی وقیام وقعود ورکوع وسجود بعدد خنان کین رو در کعبه وبیت
المقدس کین که مظهر جباه وظهر ادمی تا از شیطان ولم یکن من الساجدین نبو ونبا نشد
بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال کن از ومن عنده علم الکتاب که سبب چه بی خدای تعالی ولسته
خلق السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء یعنی سبب چه بی که اسمانها وما بینهما در شش
روز بیافرید وبحکم وکان عرشه علی الماء که در روز دیر تا جمعه بو وخلقت عرش وما بهفت روز تمام ببو
دوانی که لا تقوم الساعة الا فی یوم الجمعة وحساب وتاریخ وهرچه در عالم کون وفساد بو واینه که در جمعه
بی که واقع بی یا شنبه یا یکشنبه یا دوشنبه یا پنجشنبه وجرا خلقت همه اشیا بهر روز تمام بی وفاین
ان فی ستة ایام وروز جمعه یوم المزید بره کو چه بی بیشی کین که بیک دم بیافرینه الجواب جواب
اوی که کلمه کاف ونون که شش کلمه بو وهر کلمه بحکم وحدانیت ست کلمه بو شش ست ساعت بو تا معلوم ببو که زمانه
حق تعالی منقسم بکی بشش بار ست ساعت تا معلوم ببو که هر کلمه از کلمه کاف ونون ست کلمه بو واشیا وهمه موجودات
راخدا اندازه بکی به ست کلمه ومخلوق بی بعدد کلمه خدا بی که انما امره اذا اراد شیا ان یقول له
کن فیکون وزمان مخلوق شد ومقسوم شد به ست کلمه که ظرف مجموع اشیاست واشیا مخلوق شد
بعد وزمان که مظروف است تا ظهور وحدانیت او وتوحید او وضبط مملکت وقدرت او باشد
بسم الله الرحمن الرحیم ویقول الذین کفروا لست مرسلا قل کفی بالله شهیدا بینی
وبینکم ومن عنده علم الکتاب الر کتاب احکمت ایاته ثم فصلت الایه —— ومن اظلم ممن کتم شهادة
عنده من الله وکذلک جعلناکم امة وسطا الایه اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله پس هرکس
که کتمان شهادت کند از وظالم ترکس نیست بتخصیص در شهادت رسول وانبیا وتبلیغ رسالت ایشان
پس ای شهید که علم کتاب داری احاطت خدا بر اشیا چه نهج است چون خدا همه را بکلمه کن بیافرید
که کلام قدیم اوست وان شی را که مخلوق است مظهر ان کلمه کردانید تا احاطت بر همه ظاهر باشد
—— لتکونوا شهداء علی الناس چه خواهد بود چنانک در اخبار امده است که سایر امم در قیامت
انکار کنند بامدن انبیا حضرت عزت از انبیا طلب بینه کند امة حضرت رسالت به بینه حاضر

شوند وكواهي دهند كه انبيا تبليغ رسالت كردند وحضرت رسالت بتزكيهٔ امت خود كواهي دهد
كجيئنا بك على هولآء شهيدا امة انبيا كويند با امة رسول كه شما بعد از ما امديد اين شهادت وتبليغ
انبيا از كجا معلوم كرديد ايشان كه امت اند بجواب كويند كه از كتاب اسماني مخبر صادق كه رسول
است عليه السلم پس اين اشهيد ان امت ان كس باشد كه علم كتاب با وعايد باشد اكرواژه كه امة كفت
جواب ان ابرهيم كان امة قانتا لله —— اي شهيد اكركسي سوال كره كه تزكيه شهيد
بجهت تو از كجا معلوم است جواب ماكان من علم بالملاء الاعلى ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح
وحفظناها من كل شيطان رجيم وفرض على خمسون صلوة في كل يوم وليلة وامثال ان بسم الله الرحمن الرحيم
اي اكسي كه هوي من شهيد ن وعلم كتاب پيش مني وسرابر همه كتب اسماني پيش مني ومخاطب خطاب
جعلناكم امة وسطا منن وواژي كه در عالم ارواح وعالم ذات وصفات وملكوت رسيده ومشاهده
ماكان ومايكون كين كسي باور نكره وواژه كه شايد كه انها غير واقع بوجاب جه بو جواب اوي كه هركاه
كه دعوي هيكرم كه من شهيد وعلم كتب اسماني هنكو پيش مني درجيع كتب اسماني هنكو كه بين حال
واهين وظاهر بين ان جاء بعينها بو توانها را وانما تا شبه مرتفع بو جواب سبحان الذي
اسري بعبده الي اخر وزينا السماء الدنيا من كل شيطان رجيم پس هركه اژه عالم حقايق انه بياره
وخنا وانه بو كه خو كامه امين تردد دره نبو **باب اول در باب زمان** بدليل خلق السموات
والارض ومابينهما في ستة ايام وكان عرشه على الماء خلقت اسمانها وزمين ومابينهما در شش روز بي كه
هفتاد ودو ساعت بو جز واتي كان عرشه على الماء هنكو كه در روز دير بخلاف شش روز خلقت
عرش ومابيبو كه روز جمعه وخلقت ادم بو كه خو عرش اعظمي وآوجز ودب خو بو پس هفت
روز سه بارست ساعت بو وهفت شو سه بارست ساعت بو كه بعد دمنازل قمر واقل جمع كه در
كلام عرب بو اقل جمع سه سه عدد ماهها وسالها از ليالي وايام ازين هفت روز وهفت
شو ركيند جون هفت روز تمام ببو باز بر شنبه بيايد تا جمعه جون جمعه تمام شود باز
رجوع كند بشنبه وجمعه ديكو تا انقراض جهان وظاهر شدن قيامت در روز جمعه وظاهر
شدن

شدن عرش ورويت حضرت عزت در روز جمعه كه روز هفتم است ودر روز هفتم دو خطبه
وپانزده ركعت صلوة وسيف ومنبر واجتماع وخلقت ادم است وظهور قيامت وحساب وكتاب
بعد سه روز كه در مقام استوا باشد —— ما لبثنا الا ساعة من النهار قالوا الايه ——
حكم خطاب والسماء ذات البروج كه دوازده برج است كه دوازده برج سيصد وشصت درجه است شصت
شصت شصت تا شش شصت روز دوازده ساعت كردانيد كه ساعة من النهار كه شش روز وهفت
بر سمان قياس —— وهفت روز تعلق بهفت كوكب كرفت بحكم الهي جنانك شش روز بخلقت
اسمانها وزمين ويك روز تعلق بخلقت عرش واب —— نهايت شمار وعدد تا هزار است
كه غاست بحساب جمل بحساب عرب اصل شمار يكيست تا ده وصد وهزار هزار مركبست از چندين
سوست بلا زياده ونقصان اغلب سو بسم الله الرحمن الرحيم انما المسيح عيسي بن مريم
رسول الله وكلمته القاها الي مريم وروح منه اكر سايل سوال كره كه در ميان انبيا سبب
جه بود كه خو هنكو اهين نه ديران جواب اوي كه از راه خدا در ميان انبيا كلمه خواندي
ميبايد امدن
ومه اشيا ان كلمه در وجوه امي وقيامت راه علم واشراطي كه لاتكتمون الله حديثا —— دوم
باي اكه امي بو ورسول نبي امي خو نزديكتر بو از انبياء دير بحسب ظهور —— سيم اكه خدا خو
بام واخواندي براي سر خلقت ام كه بخو ظاهر كامه بين واز ام وخلقت ام باب كه ادم بو بي سه
—— ديكر انك مسيح بو كه از مسح وصلوة خبر دو ومهديا نماز كره كه امامكم منكم —— دير
اكه خدا در باب خو واني اذ تخلق من الطين كهيئة الطير فانفخ فتكون طيرا باذني ان از شان كلمه
بو —— دير اكه خدا خو واني كه انسان زنده كره بخلاف انبيا دير —— دير كه واني تبري
لاكمه مرده بكلمه وكلام الهي وخويشتن بينا كرداند كه علم قيامت كه انه لعلم للساعة وعلم ساعت
بو —— ودير اكه احياي موتي وبرص خو بره كه كوشت بي حياتي كه برصي زنده بكره وخبر از
عيد كه ربنا انزل علينا مايدة من السماء خو دي —— ودير اكه از اشراط ساعت يكي اهين
خو بو وبيان ساعت خو كرم كه انه لعلم للساعة اكر هيتن واژه كه ميان دخان وخو جه مناسبتي

که هردو علم ساعت وقیامت بند جواب اوي که هردو کلمه بند — دابة الارض اکرهیتن واژه
جه باب مناسبت انسان بو آنم معنی کلمه بو اذا وقع القول علیهم اخرجنا لهم دابة من الارض وکذ تحتن
ودم درصلوة اکرهیتن واژه بر برامدن افتاب ازمغرب جه مناسبت باشراط بو واهین عیسی
ازبیت المقدس واز اسمان جهارم ان دخان جهل شب وروز در زمین درنک کند بسم الله الرحمن الرحیم
اینها که ذکر رفت اشراط ساعت اند که حق تعالی فرموده است جاءت اشراطها ازان جمله یکی
نبی امی بو جون اینها بیاسه ساعت به ظاهر شود وساعت ظاهر نشود الا در روز جمعه که روز
خلقت ادم ونفخه ادم وخروج ادم از بهشت ونفخ صور ولقاء خدا وبیرون امدن عرش همه
همه در روز جمعه سید الایام وصورة اینه ٢ ومرات داشتی معارض عیسی که مسیح است مسیح الدجال
مکتوب بین عینیه ک ف ر بسم الله الرحمن الرحیم ممازن که صد هزار وبیست هزار
وجهار هزار انبیا اهید ورسول وانی که مثلی ومثل الانبیاء کمثل القصر الحدیث وکنت انا
اللبنة فتم بی البنیان الحدیث سه بار سی هزار انبیا ومی بار ست هزار وقتی که افتاب و
ماه درسالی سیصد وشصت درجه که بعدد کلمه بو وروز جنان ودقیقه وثانیه وثالثه راو ساعت
که بعدد کلمه بو قطع بکرند سیرابی واسر کیرند ممازن که مفتنه که تمام بیی ابی حساب را باسر
می باید کرفت وساعت که بیست وجهار تمام شد باز باسر بی باید کرفت سیر سیصد وشصت
درجه دارد سیر تمام جون نسر طایر که دوازده برج را که سیصد وشصت درجه بو بسیصد وشصت
هزار سال قطع کرد سیر تمام خواهد بو که سی بار سیصد وشصت هزار بار قطع بکرده وبعد جون
می درجه حکم سیصد وشصت هزار دارد علی هذا بلا نهایت بسم الله الرحمن الرحیم خمرت طینه
ادم بیدی اربعین صباحا طرف ادمی از تقسیم خلقت ادم وهیات اعضا وجوارح خو که از کلمه
در وجود امی تقسیم زمان که اربعین لیلة لازمی البته وجمیع مظروفات وظرف که ایام وکان
عرشه علی الماء مخلوقات والم — جه احتیاج بی مدة ستة ایام اثر را که خواستی که تقسیم
زمان کره بعدد کلمه که زمان از کلمه وجود یافت که لا تسبوا الدهر فانا الدهر علم شهد الله انه

لااله

56 لااله الا هو والملائکة واولوا العلم قائما بالقسط شب وروز مناصفه که دوازده شو
ودوازده ساعت روز دره وقت که قائمست بقسط میکوید شهد الله انه ان السموات والارض
کانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء کل شیء حی — پس حقیقت ان که خدا واني خمرت طینه
ادم بیدی اربعین صباحا بقسمت ساعات اربعین صباحا سی بار ست وسی کلمه بو وست کلمه پس
ظرف ادم سی کلمه وست کلمه بو که بحکم فطرة الله التی فطر الناس علیها لا تبدیل لخلق الله سی کلمه بو وست
کلمه — بسم الله الرحمن الرحیم فرض علی خمسون صلوة فی کل یوم ولیلة جنانک خلقت ادم
بحکم خمرت بیدی اربعین صباحا وواعدنا موسی اربعین لیلة ومنقسم صلوة بعدد کلمه وزمان
نیز منقسم بیبو بعدد کلمه اند را که صلوة دره زمان واقع بیبو وفی ستة ایام منقسم بیبو هفتاد ودو
ساعت ممازن که کلمه کن که شش حرف بو پس افلاک ودرجات ممازن منقسم بیبو در وقت ظهر
وصبح وعصر وشام وخفتن علی هذا همه اشیا بسم الله الرحمن الرحیم جون همه اشیا بحکم خلق
السموات والارض فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء در یوم دیکر زمان وهرجه تعلق بزمان کرفته
است ناجار منقسم می باشند بر نهجی که انج در زمان ایشان منقسم شده است ومخلوق وادم را
وترکیب وجود اورا وواعدنا موسی ثلثین لیلة واتممناها بعشر وخمرت طینة ادم بیدی اربعین صبا حا
وهمه اشیارا منقسم میباید شد بحسب عدد کلمه که همه از کلمه کن در وجود امده اند برای امنقسم باجزاء
خنان منکویند وممازن که سی کلمه منتصلند بهم کل بلا انفصال اشیا که بوجود کلمه قایی نظم خنان ممازن
بهم دیکر متصل اند بلا انفصال — پس ناجار زمان ومکان وانج در زمان ومکان وجود یافته بو بهمان
کلمه که امر خلقت خنانند منقسم بیبو وکل شیء عنده بمقدار تا شامل زمان ومکان وانج در زمان ومکان
باشد وغیر را شامل شود کلیات بسم الله الرحمن الرحیم واذکر فی الکتاب ادریس انه کان رسولا
نبیا ورفعناه مکانا علیا ولقد زینا السماء الدنیا بمصابیح وحفظناها من کل شیطان رجیم جه از روی
عروج وجه از دانستن حقیقت که جرا عدد شهور اثنی عشر شهرا باشد در کتاب خدا وجه والسماء ذات البروج
که جرا دوازده برج وجرا روز وشب دوازده ساعت بو وبروج اسمان که دوازده بو هر برجی سی درجه

وسی درجه شصت دقیقه وسی دقیقه چهار شصت ثانیه بود و هر ثانیه چهار شصت ثالثه بود تا عاشره
و هفت کوکب سیار که هستند افتاب در سالی قطع سیصد و شصت درجه هیکرد و ماه همان بحساب
عرب در دوازده ماه قطع سیصد و شصت درجات هیکرد و زحل بسی سال قطع هیکرد هر هفت
کوکب قطع سیصد و شصت منازل بروج و دقایق خنان هیکرند و در هر درجه و دقیقه و ثانیه
و ثالثه تا عاشره که می رسند فیضی نو درجهان و جهانیان فایض بی بو بجنکو نانان که چهار سیصد
و شصت درجه دیند و شصت دقیقه و این اقسامه مقسوم اند بعدد کتاب خدایی فلا اقسم
بمواقع النجوم که بروج کامه بین و بوجهی مواقع اجیزی که خنان که بروج اند بعدد خنان منقسم
بند —— و زحل بسی سال قطع سیصد و شصت بروج بکرم و همان که شش کوکب دیر و بعد
از ان دایره سر کیرند و فیض باین عالم خاک رساند و طواف مسکن خاک کنن و این سیصد
و شصت درجات بروج را نصر طایر کوکبیست که از انجا که هر سی هزار سال از برجی ببرجی
رود بسیصد و شصت هزار سال قطع کند باز دور باس کیرد و این دوازده برج فلک مشتم
درازای فلک اطلس است همچنان منقسم شود بسیصد و شصت درجه و هر درجه چون
درازای ان فلک بروج باشند چه در فوق وچه در تحت منقسم شود بسیصد و شصت و اب
و خاک و باد و اتش همچنین منقسم شود بسیصد و شصت درجه تا ادم و خلقت او که حاصل
سیر و سفر ایشان وجود او بود بر همین مثال منقسم شود که رسول وانی سیصد شصت
مفصل بود درازای ان مفاصل کوشت و پوست و بی نی همچنان منقسم بود و خط وجه انسانی
همان و ساعات شب و زمان همچنین منقسم شود بجهت کتابت و این کتاب خاک و باد
و اب و اتش چون در زمان معین مکتوب میشود زمان نیز همچنان منقسم شود زمان را
منقسم می باید کرد چنانک خدا میکند خمرت طینة ادم بیدی اربعین صباحا و واعدنا
موسی اربعین لیلة لا تسبوا الدهر فانا الدهر و انا لمسنا السماء فوجدناها ملئت حرسا
شدیدا و شهبا چون از سی درجه و دقیقه و ثانیه و ثالثه فیض نوعی دیکر میرسد و نکاه

داران

داران موضع است حرسا باشد بسم الله الرحمن الرحیم لولاک لما خلقت الافلاک چون
بحکم الزمهم کلمة التقوی رسول کلمه خدایی بی و افلاک و انجم از کلمه کن فیکون موجود بی و همه افلاک و ساعات
برای این معنی منقسم شد بسیصد و شصت درجه و روز و ساعات بعدد کلمه که وجود ایشان بکلمه
موجود است و بس یوم تبدل الارض می ستاره که سیر او دریافت از نفس طایر و هفت کوکب
درجات سیصد و شصت است چون سیر سیصد و شصت تمام کردند باز ابتداء سیر کردند لم یزل
و لا یزال چنانک چون هفته تمام شد باز روز شنبه کرد دوشنبه امد و هفته کرد و باخر رسید باز
باسر هفته اید فلا اقسم بمواقع النجوم و انه لقسم لو تعلمون عظیم انه لقران کریم فی کتاب مکنون
لا یمسه الا المطهرون بسم الله الرحمن الرحیم و لیطوفوا بالبیت العتیق در باب طواف حج و
کعبه حج کعبه در ماه ذی الحجه در عشر ذی الحجه دهم ذی الحجه دویست و چهل ساعت بود چهار بار ده
ساعت و چهار بار ده ساعت بعدد چهار طبایع ادم که موضع وجه خود طواف بینکو کین از روز
عرفه حساب هیکرم تا شب عید و روز عید ده تمام ببو —— سه روز باز ایام تشریق بو
هر روز بیست و یک سنک یبند اذه سه شبانروز هفتاد و دو ساعت بود یک وجه شمس قمر
و پنج ستاره که زحل و مشتری و مریخ و عطارد و زهره و غیرا و سیصد و شصت درجه را
در سالی هر یک بر وجه تکرار و بعضی یکبار و بعضی سی ماه چون زحل قطع میکند و قمر
بدوازده ماه همه هفته و ماه و سال و کب انداز ساعات و ساعت بیست و چهار بود ای یک
ساعت که بدو قسمت بکری دو نیم ساعت بود چنانه ببر بدقیقه و ثانیه و ثالثه یک روز بیست
و چهار ساعت بود نیم شب و نیم روز چهل هشت چهار یکساعت چهار یک شب و روز سه کو
نود و شش هم چهار یک بو بسم الله الرحمن الرحیم اکر شخصی کوید که اسمان را سیصد
و شصت درجه و دقیقه و سال و ماه ساعت را بتحکم چنین نهاده انبیا با دم که واضع اسما بود
با حق در خلقت ادم و خلقت وجه او و سیصد و شصت عظم او و انامل نظر کن که ایشان
در زمانی و حساب زمان ترتیب یافته پس زمان بر نهج انسان لازم است که منقسم شود

وهمه اشيارا از لوح ادم تا اين زمان بخوان ودرجات وماه وسال وزمان كه طاعت وصلوة
دو ايشان واقع است ان لبثتم الا عشرا بسم الله الرحمن الرحيم لا يمسه الا المطهرون
كلام الهي را در نظر داشتن وخواندن بي وضو جايز نيست ازين كلام صوري بكلام وجه
ادم بشو بي وضو وطهارت مطالعه ان عند الله ممنوع است اياكم والنظر الى المرد
فان لهم لونا كلون الله — عيسى مسيح كه وجيها في الدنيا اندر وجيه بي كه مسيح بو وسح
كننده بو ومسيح الدجال واني ممسوح العين رسول در پس هر نمازي واني اعوذ بك من
فتنة المسيح الدجال ومروي كه در عقب هر يك واجب صلوة اين دعا خواندي كه دره ذكو
كي والمهدي من هديت — بسم الله الرحمن الرحيم بحكم نص ظاهر ولقد
خلقنا السموات والارض وما بينهما في ستة ايام وكان عرشه على الماء كه خلقت ان در غير
ستة ايام باشد هفتاد ودو ساعت بود كلمه كن در تلفظ شش كلمه بود واجزاء خو جز از خو جدا في
هفتاد ودو بود كه بت جز در تلفظ ايد هفتاد دو كلمه بو مكرر وغير مكرر ساعت كه شش روز بو
جون از خنان در وجوه امي كه كلمه خدايي بند شش روز هفتاد ودو ساعت است واني بيافرين
بشش روز وجمعه بحكم ان عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهرا في كتاب الله يوم خلق السموات والارض
منها اربعة حرم — بحكم علم ادم الاسماء كلها سال وكب اندوازده ماه ماه مركب از جمعات وجمعات
از روز وروز از ساعت وساعات از اجزاء ساعات — وجوه شب از زمين است وزمين
ظلمت است بسم الله الرحمن الرحيم جون افتاب سيصد وشصت درجه را وماه هرچند
بت منازل را وسيصد وشصت درجه قطع كرد باز سير باسر كرفت سال نو شد تا هر سال نو رو
بو ماه جز بت منزل را قطع كرد باز ماه نو تا هر ماهي نو رو بو هفته جون تمام شد باز سر شنبه
رو جز هفده ركعت صلوة وپانزده تمام شد باز باسر هفده ركعت رو جز سير زمان
بسم الله الرحمن الرحيم جعل الله الكعبة البيت الحرام قياما للناس لايه ان اول بيت وضع
للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين قال عليه السلام خلق الله تعالى راس ادم وجبهته
من

من تربة الكعبة وصدره وظهره في بيت المقدس وفخذيه من ارض الحديث وبد ليل
احديث ديكر كه خاك ادم از همه روي زمين امي يك قبضه خاك وكيتي وجهل ارش بزمين فرو رفت وان
جهل ارش براورده را بجهل صباح بحمر كرد به ودست خو كه خمرت طينة ادم بيدي اربعين صباحا
وواعدنا موسى ثلثين ليلة واتممناها بعشر پس خاك وخوه ادم بدليل اين دو حديث از روي همه زمين
جمع امده از ه كو كه موضع جبهه وظهر وصدر بيا في بني قبله انبيا بكي وسليك ونام كعب ادم بو خوني وواني
كعبه بعني اجيزي كه اسم كعب خود دارد مستحق توجه وعبادت وسجود بو يوم يكشف عن ساق ويدعون
الى السجود وهم سالمون در جميع اطراف زمين باستندور وبان موضع كرده سجود كننده — ودر
حديث كه واني فضلت على الانبيا بست اكه مجموع زمين براي من وامت من مسجد كردانيد براي جه همه زمين
مسجد خدا بو براي اكه خاك ادم از همه روي زمين حاصل بي پس همه مقام سجده كين بو جز فضيلت وجه
ارض داشتي از وجه ارض بو سايه زمين وجه ادم اخط وكتابت فضيلت ظاهر بكي وجون خاك واب وباد
واتش خو تخم هكي بجهل صباح كه براي اجهل واني كه عدد تمام جهل شب وروز بو وپس براي اكه جهل شب
وروز سو بار سو ساعت بو وقابليت كتابت خدايي خاك داشت تا علم كلمه ازلي وابدي كرد بعد از واب
وهوا واتش بتبعيت باز ميمجان كه تمامي روي زمين مسجد بو تمامي وجوه ادم كه سيصد وشصت باره
مفصل بو شصت وشصت الباقي معلوم — ادم با فرزندان انبيا صد وبيست وجهار هزار ظاهر بشد
جون وكب ني وجوه ادم وانبيا كه فرزندان خو بند از جهار طبايع جهار جمع كرد خدا خو با فرزندان او
سو سو سو وبت كفت مثلي ومثل الانبيا كمثل القصر الحديث لزالله فالق الحب والنوى جنانك وجوه
ادم بخط استوا تقسيم خط وكتابت خدايي بو ولوح محفوظ بو ازه كو بهمه اشيا بخط استوا بتخصيص بجيزي
كه از جهار طبايع كه بقيه خلقت ادم بو يعني جيزي كه از خاك بو جنانك كفت الكو سواعاتكم النخل —
بعد انا ن بتقسيم عالم خاك واب وهوا واتش وجوه ادم بهمه طبايع بو وبعد انان بحكم والسماء ذات
ذات البروج والقمر قدرناه منازل كه ادريس نبي كفت كه بت منزل است ودوازده برج است
هر برجي سي درجه جنانك سيصد شصت درجه بو جز اعضاء ادم واستخوان وكوشت وپوست —

وبعد ازان بتقسیم لیالی وایام که جنانک بروج دوازده است و ماه دوازده شب دوازده وروز دوازده
ساعت در وقت استواء شب وروز بجهت ان بیست وجهار ساعت قسمت کرد باجهل روز که خمرت
طینه ادم بیدی اربعین صباحا واني سوبار سو بو براي توحید ووحدت ورویت که اربعین لیلة
وکلمه ربه — بس تقسیم لیالی وایام وساعات بعدد کلمه وکلام خود وادم که لوح محفوظ کلمه وکلام اوست
کرد که ما فرطنا في الکتاب من شي ولا تسبوا الدهر فانا الدهر وهر نمایش که در خواب وخیال وتصور
وتعقل در اید ماده ازین محسوسات خواهد داشت همچنین بر خط استوا منقسم خواهد شد بجهت
یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات — باقي جنانک سال دوازده ماهست وهر ماه قمر را برتب
برج سیر می اید جون از سی برج کذشت باز فیض نو میرساند تا انقراض جهان — باز سال
وماه مرکب اند از هفته وهفته عبارت است از صد وشصت وهشت ساعت شش ست ساعت
بو که هر جیزی که مخلوق بو شش جهت دارد در همه جهت باشد اینما تولوا فثم وجه الله بر وجه ادم که کتاب
خدا بو ولوح لو عدة الشهور اثنی عشر شهرا في کتاب الله واربعة حرم ثلثه سود وواحد فرد یمحوا الله
ما یشاء ویثبت وعنده ام الکتاب — وجعلنا اللیل والنهار ایتین فمحونا اية اللیل وجعلنا
اية النهار مبصرة لتبتغوا فضلا من ربکم ولتعلموا عدد السنین والحساب یعني بزانند کیست
عدد سنین از خود وکل شي فصلناه تفصیلا وکل انسان الزمناه طائره في عنقه ونخرج له یوم القیامة
کتابا یلقاه منشورا در سبحان الذي اسری وشب عروج واوردن صلوه وداشتن یوم
الجمعة واوقات وساعات صلوة — عجب نباشد وبزرکتر ازین حال جز نتواند بود که
مخلوقات ومحسوسات وانجم وافلاک وبروج ولیالی وایام وساعات بظهور حقیقت وحدانیت
وصاحب تنزیل وتاویل کواهي دهند که انطقنا الله الذي انطق کل شي — قیامت که فرزند
ادم را خدا وعده کي خواش را ساعت میخوانه که ادم سو بار ساعت خمیر که وقتی که ظهور ان ساعت
بو ظهور ادم ووحدانیت بو بسم الله الرحمن الرحیم باتفاق بني ادم واهل کتاب واجماع انبیا
هفته عبارت است از هفت روز وسال دوازده ماه وسال وماه مرکب اند از هفته وهفته از یک روز
ویک روز

ویک روز بیست وجهار ساعت یک هفته صد وشصت وهشت ساعت که شش بار ست بو اساکه شش روز نماز
هفده هفده بکزاري روز هفتم پانزده بکزارکه جمعه بو که خلقت ادمی واکي با سر هفده اهازن که هفت روز
تمام بیو وهفت شوابي واسر جمعه بیا تا زنده باشي — دجال واني که هفت روز همه جهان بکیرد
بمدینه هفت وجهارده ملک در نشوي مهدي یملاء الارض قسطا وعدلا یملک سبع سنین بانک دجال
جهل روز بکیرد او دود از اسمان بیاسه که دخان مبین جهل روز که مقدار خلقت ادم وواعدنا موسی
اربعین لیلة در نکل کرم بین نفختین جهل سال جهل کس تا جمعه منعقد شود بسم الله الرحمن الرحیم
اکر سایل واژه که جرا درجه افلاک صاحب وحي سیصد وشصت نهي جواب اوي که براي شش بار سوست
که هر شي که موجودي شش جهت داره در هر جهت اکس که بو رود در سوست داشته بو تا بکلام ربی سبحان
که هفته هفت روز است — وهي دخان فقضیهن سبع سموات فقال لها وللارض ائتیا طوعا او کرها
هفت جشم وابرو وانجه در تحت هفت است زمین بسم الله الرحمن الرحیم ای اکسي که خدا —
واني ومن عنده علم الکتاب اکر سایل سوال کرد که اکه محمد صادق واني که جون عیسی بیاسه همه یک دین
ویک مذهب بند وهمه اهل کتاب بجو ایمان بیارند عبارت از اهل کتاب همه کس بند که بکتاب اسماني وکتب
سماوي اعتقاد دارند کما قال الله وان من اهل الکتاب الا لیؤمنن به قبل موته ویکون علیهم یوم القیامة
شهیدا — اینجز نتواند بود واین اختلاف در توحید ومعرفة الله وخلقت اشیا جکونه مرتفع تواند
بود وانکجا این میسر شود واز کدام در دکواهین تا این حال مرتفع بیو جواب اوي که از خلقت
ادم که خلق الله تعالی ادم علی صورته وعلی صورة الرحمن که فرزندان ادمند وبر خلقت وبنیکی ودین وملت
ادم همه قایل اند وبر خلافت او وسجود بودن او همه بني ادم قایل اند وبعلم ادم الاسماء وخلقت حوا که ام
است همه قایل اند وضع وعادت وصورت ومعاش وملبوسات وماکولات وخواص وضع وشکل
همه بر شکل وصورت ادم است واصل لغات همه باتفاق لغت ادم است وهر کس که در بهشت در اید
بقول مخبر صادق بر صورة ادم وحوا باشد طوله ستون ذراعا في السماء جرا ستون ذراعا واني
در سما از براي سیصد وشصت درجه که شش شصت بو وهر درجه شصت دقیقه وهر دقیقه شصت

ثانیه وهر ثانیه شصت ثالثه تا عاشر — باتفاق کتب سماوی سال دوازده ماه بو که عدة الشهور
عند الله اثنی عشر شهرا فی کتاب الله کتاب لوح محفوظ بو که ادمی وباتفاق بنی ادم سال دوازده ماه
بو ودرجات فلک سیصد وشصت بعدد سیصد وشصت روز وقتی که ماه سی روز بند نه بیست ونه
وباتفاق بنی ادم واهل ادیان وملل هفته عبارت است از هفت روز که هر روزی وشبی بیست وچهار
ساعت بو بحکم علم ادم الاسماء کلها واین حساب انا دم بغرز بدان ادم رسیده است — سالی که
دوازده ماه بو وهر ماهی سی روز بو سیصد وشصت روز بو وسیصد وشصت شو بو جرا خنا بادم که فی
کتاب الله واتی سالی را بدوازده ماه کرد وقتی که کتاب لوح محفوظ را بخوانی این دوازده سطر
را بدانی همچون دوازده برج هر برجی سی درجه جنانک سیصد وشصت درجه دوازده ماه هر ماهی سی روز
جنانک سیصد وشصت روز — استوای شب وروز روزی دوازده ساعت وشبی دوازده ساعت
جنانک شب وروزی بیست وچهار ساعت خلقت اسمان وزمین در شش روز وشش شب وازان عرش
واب یک روز که هفت روز باشد که هفت روز وهفت شب که جهارده شب وروز باشد صد وشصت وهشت
ساعت بو جنانک شش بارست بو — وخلقت ادم بحکم خمرت طینة ادم بیدی اربعین صباحا
بندی جهل شبانروز شانزده بارست ساعت بو وشانزده بارسو ساعت بو که زمان منقسم بهی
همازن که خلقت خو واسماء خو وکتابت وجهی از برای توحید که لا تسبوا الدهر فانا الدهر
وجهی دیگر یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات پس مجموع بنی ادم را وبشناخت خلقت خود ووضع
وپیکر وظرف زمان ومکان خود میباید کرد واصل خلقت خود برین شکل ادم دانستن میباید
سعی کردن والا متابعت شیاطین که ضد ادم است وسجده ادم نکرده است می باید کرد —
جون این معانی مقرر شود صلوة وقبله وذبح وسفک دما بزانه که جراهکره وکراهکرم اختلاف
ورثه تقسیم همه اشیا واجرام بر خلقت اشیا وجه ادم معین است تقسیم زمان وساعات بر نهج
تقسیم ادم است بجهت توحید بسم الله الرحمن الرحیم جو مسیح خوانده که اختلاف از میان بنی
ادم ور کیرد خواند رخلقت ادم وصورت ادم ومعنی ادم وعلم ادم الاسماء کلها وخلافت ومسجود
بودن

بودن ملایکه وام القری بیت المقدس وکعبه وقبله وصلوة ووضو وهفته وسال وماه واشیا
در باب امدن بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل واثه که سیصد وشصت روز بود وازده ماه وقتی
بحساب اطایفه که ماهی سی روز بو بحساب اطایفه که عبارتست از حساب عرب بیست ونه وجون
بو جواب اوی که اطایفه شش ماه متابعت سی بی بکنند ودر شش ماه نکنند همازن که غلبت
الروم لله الامر من قبل ومن بعد روزه ششم بعد از عید رمضان که مخبر صادق واتی بدارند
بیک وجه جبران اوی وبیک وجه خلق السموات والارض فی ستة ایام هرکاه که در ماه رمضان که قمر
بیست برو جرا قطع کرده باشد واین کس صامت بوده باشد الا رمزا قل لا تکلم الیوم الا رمزا که
بجشم وابرو واشارت کتابت خدایی یعنی سخن کوید در شش روز که بخلقت اشیاست که ستة ایام
همچنان خاموش باشد بلب وجشم وابرو واشارت سخن کوید لله الامر من قبل ومن بعد —
افتاب دوازده برج را سیصد وشصت روز قطع کند وماه این دوازده برج را که منقسم میشوند
به بیست منزل کاهی سی روز وکاهی بیست ونه روز قطع میکند فی الجملة شرف ایشان بان است
که قطع سیصد وشصت منزل وبیست منزل کرده اند که دوازده بارسی باشد وبیست باشد انان افتاب
همچنین باشد بسم الله الرحمن الرحیم سی روز روزه میباید داشت وساکت بودن این روت
ماه در بیست ونه روز که حاصل شود معلوم شد که قطع بیست منزل کرده است دالست بان که شرف
او در قطع کردن بیست منزل بودنه بر سی وبی روزه میدارد که او را شرف قطع درین بروج درست
است نه مراد سی روز وبیست نه روز است بسم الله الرحمن الرحیم جون جمیع ادیان وملل باتفاق
از نسل ادمند وحوا وبخدا شناسی وخلافت ومسجود بودن او وملایکه را همه قایل اند واحسن تقویم
صورت اوست وهمه انبیا واولیا وشهدا وحکما از نسل او وبر شکل وصورت او ونطق او بند بی کاه
کا کنخدا همه خلایق که طالب خدایند بر علم او واسماء او وصورت او وسال وماه وهفته او بشناسد
اختلافی که فرزندان جاهل او که بر صورت او بوده اند وماموسلعت ومتابعت شیطان که دشمن امده
است کرده اند ان اختلاف بر خیزد جنانک هفته وسال وماه وساعت همه یکیست وشکل وصورت

همه یکیست یکی ببنند و یکی بو — لاتقوم الساعة حتى تتقارب الزمان اليوم كالجمعة والجمعة
كالسنة الحديث **باب الساعات والساعة** يسلونك عن الساعة ايان مرسها ان زلزلة الساعة
شي عظيم خمرت طينة ادم بيدي اربعين صباحا خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام هركاه كه
ظاهر حقيقت ساعات در ساعتي معين وحشر ادم و همه انبيا و تغيير و تبديل السموات امدن ساعات
بو حقيقت ساعات جهل روز خلقت ادم وواعدنا موسى ثلثين ليلة واتممناها بعشر و روز جمعه كه خدا را
بنيد ان همه مركب اند از ساعت وساعات بسم الله الرحمن الرحيم سال مركب است از دوازده
ماه وماه مركب است از جمعه وجمعه مركب است از شب و روز وشب و روز مركبست از ساعت وساعت
هركاه كه عدد ساعت رؤيت موسى كه واعدنا موسى ثلثين ليلة واتممناها بعشر وخمرت طينه ادم بيدي
اربعين صباحا ظاهر بو ساعت امي بو — صلوه در ساعت روز وشب است اقم الصلوة لذكري
ان الساعة اتية جه مناسبت است اين تركيب را با ساعت — الدنيا ساعة يا ايها الناس اتقوا ربكم
ان زلزلة الساعة شي عظيم لايه معارج جمع معراج است و معراج شب عروج رسول است كه صلوة اورد
كه الصلوة معراج المومن بسم الله الرحمن الرحيم سال سائل بعذاب واقع للكافرين ليس له دافع
من الله ذي المعارج الي في يوم كان مقداره خمسين الف سنة بنجاه هزار سال بنجاه براي علميت
ست كله كه بنجاه بو كه فرمود فارتقب يوم تاتي السماء بدخان مبين هر هزاري عقد تام بو براي سو
وست كله عروج ملايكه والروح بسوي عرش وخدا دره روز بو رفيع الدرجات ذي العرش يلقي الروح
لايه بسم الله الرحمن الرحيم شب قدرا شب بو بوجهي كه استواي شب و روز بو براي سو كله وست كله
كليات بسم الله الرحمن الرحيم يوم القيامة بدليل يوم تقوم الساعة وعلم ساعت كامه بين
— يسلونك عن الساعة ايان مرسيها قل انما علمها عند ربي لايجليها لوقتها الا هو ثقلت في السموات والارض
يسلونك كانك حفي عنها لايه بسم الله الرحمن الرحيم ساعت عبارتست از زماني ان زمان كه
انطقنا الله الذي انطق كل شي حق تعالي زمان را قسمت به بنجاه هزار ساعات را بجهت موسى كه
اربعين ليله كه مراد است از ساعات ساعت روز و ايام وليالي ظرف همه اشياست بدليل

خلق

خلق السموات والارض في ستة ايام زمان را قسمت بر عدد كلمه وكلام خود كه از كلمه كن موجود اند ومظروف
را كه ادمست دران زمان وهرجه در ستة ايام است ودر في يوم كان مقداره خمسين الف سنة
ومظروف بر نهج زمان مقسوم است بسم الله الرحمن الرحيم دانستن تقسيم زمان وخمرت
طينة ادم بيدي اربعين صباحا وواعدنا موسى ثلثين ليلة واتممناها بعشر واربعين كوشه
نشينان وجهل سال حضرت رسالت در باكويه كه اربعين جند ساعت بو كه خلقت ادم در خوكي در باكويه
در دوم ربع الاول سنة **ستة وتسعين وسبعمايه** — خلق السموات والارض وما بينهما في ستة
ايام وكان عرشه على الماء والجمعة كه يوم المزيد باشد كه صد وشصت وهشت ساعت بو كه شش
بارست ساعت بو بعدد كلمه خدا ظرف زمان است براء همه اشيا كه بر خلقت ادم وخط استوا مخلوق اند
وانجم واجرام افلاك وجميع مظروفات بجمع على الدوام از روي خلقت بركرد مركز خاك در صلوة وقيام
وقعود انه على صلوتهم دايمون جون بر شكل وهيات اجيز اند كه ادمي زادي وخو بر هيات صلوتي
— صلوة جماعت از اينجا تفضيل دارد بر صلوة وحدت پس جميع اشيا وما سوى الله در صلوة
اند از روي خلقت وخط خلقت واستوا بلكه خو كه خدا بو كه ان الله وملايكته يصلون على النبي يا ايها
صلوة حقيقت — دوازده ساعت روز ودوازده ساعت شو — دوازده ماه — دوازده
بروج — اثني عشر نقيبا قال الله اني معكم لين اقمتم الصلوة — بسم الله الرحمن الرحيم
رسول عليه السلام جون جهل سال شد بنبوت رسيد جرا براي هر دو ني خمرت طينه ادم بيدي
اربعين صباحا سالي وبراي واعدنا موسى ثلثين ليلة سالي روزي مثال سالي من اخلص
لله تعالي اربعين صباحا فرمود او همچنين بود — انسان كامل در مرتبه ماه وستاره
وخورشيد است كه فرمود رايتهم لي ساجدين پس هركاه كه شمس وقمر كه انسان كامل بو
قطع سيصد وشصت درجه فلك كردند وست درجه قمر يافت ان را كه يافت — درين سيصد
وشصت روز يك روز شب قدر است ويك روز روز نج است ويك روز روز زكوة است
كه اول سال است وهمه شب و روز روز صلوة است بسم الله الرحمن الرحيم شب قدر

انا انزلناه في ليلة القدر شهر رمضان الذي انزل فيه القران فمن شهد منكم الشهر فليصمه كه عبارت
از سي روز وسي شب درسي روز ميج نخوره وصامت بو كه الا رمزا ايمان وعده واعدنا موسى
ثلثين ليلة وعشر ذي الحجه تا اربعين وخمرت طينه ادم بو وعشر ذي الحجه كه صد وبيست
ساعت بو وصد وبيست ساعت بو شب وروز كه طواف خانه خدا بكوكين وماه ذكوة سبحان
سي للصايم فرحتان فرحة عند الفطرة وفرحة عند لقاء ربه كه موسي را وعده كلام ولقاء
رؤيت بود شهر رمضان كه ثلثين بود تمام ببو روز عيد بو ودر ده ذي الحجه عيد قربان
بو بسم الله الرحمن الرحيم خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام وكان عرشه على الماء بدليل
كان عرشه على الماء معني ازنه كا مه بين كه خلق السموات والارض وما بينهما سوي العرش والماء في ستة
ايام پس عرش وما ودخان كه وهي دخان فقال لها درغير شش روز افريده ببي بو وبحكم ظاهر حديث
سيد لايام روز جمعه بو پس خلقت شي كه معظم اشيا بو عرش خدا واب (وخمرت طينة ادم بيدي اربعين
صباحا) درسيد ايام بو مخلوق هيبو كه جمعه بو ودليل بدين معاني بو كه رسول واتي كه بيرز العرش
يوم الجمعة لاتقوم الساعة الا في يوم الجمعة فيه الصعقة وفيه النفخة وفيه خلق ادم على هذا اوبجه
بدين ماند وذروا البيع ومانندانها والجمعة حج للمومنين وعيد المساكين ودرصورة مرا ة
جبريل اورد كه وفي كفه مراة بيضاء وندعوه يوم القيامة يوم المزيد براي اواني كه جز واني
خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام وكان عرشه على الماء پس لازم آمد كه خلقت عرش
وماودخان درروز جمعه بي بو تا خلقت همه اشيا بيك هفته تمام بو پس روز جمعه جمع ببو با شش
روز كه واتي في ستة ايام دره روز نام خو يوم المزيد بوز يادكه بر شش روز ديب وكان عرشه
على الماء ثم استوي الى السماء وهي دخان هفت شب وهفت روز بو كه چهارده بو سبعا من المثاني
لولاك لكم خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام وكان عرشه على الماء خلقت عرش وماد
يك روز ديبو پس خلقت اشيا درهفته روز تمام بو هفت شب وهفت روز سبع
مثاني بو ولقد اتيناك سبعا من المثاني والقران العظيم كه حكم كن كامه بين كه هشتاد وچهار
ساعت

ساعت روز وهشتاد وچهار ساعت شب كه شش بارست ساعت باشد تا هريك كلمه كاف ونون
نت كلمه بي بو چون مجمل واتي كه خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام وكان عرشه
على الماء بتفصيل خويشتن كه بيان كره كه خلق (الارض) في يومين وتجعلون له اندادا ذلك رب
العالمين وجعل فيها رواسي من فوقها وبارك فيها وقدر فيها اقواتها في اربعة ايام سواء للسائلين ثم
استوي الى السماء وهي دخان فقال لها وللارض ائتيا طوعا او كرها قالتا اتينا طائعين فقضيهن
يعني ان دود ودخانه كه اسمان كا مه بين سبع مثالي سموات في يومين وبدليل خلق السموات والارض
وما بينهما في ستة ايام اب وعرش خارج. بي درهر روايت نماند الا انك خلقت عرش واب در يوم
المزيد بو وپيرز عرشه يوم الجمعة چرا تقسيم كرد دو دو دو دو ودو براي اكه لخنان از كاف
ونون كن موجود بيي وادو كلمه بو ودو كلمه بو ودرضمن خنان شصت وشش كلمه دير بو
تا همازن بو كه هفتاد ودو كلمه وشش روز هفتاد ودو ساعت بو بحكم سواء للسائلين وبقرينه
سواء للسائلين فقضيهن سبع سموات في يومين ثم سواء للسائلين خواهد بود اكر سايل
وازه كه چرا درچهار رواتي سواء للسائلين جواب براي سو كلمه بسم الله الرحمن الرحيم
كه كاف ونون شش كلمه بو هردو كلمه خو متضمن معني كن بو وشش كلمه معني هفتاد ودو كلمه نو براي
اشش روز متضمن هفتاد ودو ساعت بو پس مدار حساب وشمار ماهها وسالها برهفته
وساعات قرار كرفت بمذهب انبيا وضبر ايشان وكتب سماوي بسم الله الرحمن الرحيم
اكر سايل سوال كرم تو كه هوي كه هرچه از مادر وپدر مردمان واستادان اشنوا تقليد
بوان كوامي كه هدي كه اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله بتقليد هدي وازمادر
وپدر راشنوا درنماز واذان وقامت ودر تشهد وانكشت براوين تا ممازن كه ادم واتي
كه علم ادم الاسماء كلها وعلمناه من لدنا علما وعلما بلا معلم هوي واكساكه خدا واتي ومن عنده
علم الكتاب كه قل كفي بالله شهيدا بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب اكركسي وازه كه اكر
اكسا بس هنكو كه واتي وكذلك جعلناكم امة وسطا تو بي بس هنكو كه زاني كه شهادت ودر تشهد

وصلوة وانکشت و راوین جه معني بو وعدد رکعات زاني که جرا جندین بو وباوجود
حفظناها من کل شیطان رجیم در شب معراج که ان صلوة فریضه بکي جرا بنجاه بي وجرا
بنج واکي وجز از اقم الصلوة هفده وبانزده ویازده فهم کي براي جه ظاهر نکي جواب براء اکه
وقتي که شهید بیاسه وبیان بکره وهیج کس اونزانه بو بزانند که خواکسی که امي تا علم دیني وقیامت
وسعادت ومحکم ومتشابه خو بیان که کو بزانند که از پیش خدا امي که جون از اسمانها مهر
بدر وملک بکذشتي که شیطان دره کو ره ندانه وبسر اوحي الي عبده ما اوحي برسي وجرا
اول اسمان ادم دین وجرا تاتي السماء بدخان مبین واني وضناوه بصورة ادم جرا دیي في صورة
امرد قطط وجرا مبعوث بهمه خلایق بي وجرا هنکو که د ظهور عیسی خلایق همه یک مذهب
بند اثرا که صورت همه صورة ادم وحوا سمازن که صورة همه خلایق صورت ادم وحوا
بو اعتقاد همه خلایق وعقیده همه هنکوا که یکي بو از بن بو که بسر خلقت ادم وحمرت طینه
ادم بیدي اربعین صباحا بر سند وناسما که ادم ملائکه را تعلیم کي بر سند وهمه در بهشت بصورت
ادم ادم باشند واسما ومسما یکي بزانند وهمه کتابت خدایي بخوانند وشناسنده من عرف
نفسه ببیند که نفس خنان صورت نفس ادم دارد وهمین معني دارد **کلیات**
حاصل خلقت اسمانها و زمین ومابینهما في ستة ایام وکان عرشه علی الماء یوم المزید پس خلقت
اشیا بهفت روز وهفت شب که سال وماه انا یشان مرکب است باشد واللهم واین
هفت شبانروز که جهارده شب وروز بو وشصت وهشت ساعت بو که شش بارست
ساعت بو براي اکه کاف نون که شش کلمه بو هر یک باستقلال در مقام توحید ووحدانیت
ست کلمه بو وجون خلقت ادم در روز جمعه تا سوبو در هر شب جمعه ششصد هزار
ادمي را از دوزخ بهشت برند بمقدار شش روز خلقت اشیا ویک روز خلقت
عرش وما که هفت روز باشد یوم کالف سنة مما تعدون کان مقداره خمسین الف
سنة هفت روز بینه قیاس جون جمیع خلقت اشیا بهفت روز تمام شد هر تقدیري
که رفته

بفعل که رفته است از ذات بقوة دران هفت روز مي اید وقوه بسم الله الرحمن الرحیم بجهت انک
جمیع موجودات بیک هفته تمام شد جمیع حساب وحیات وممات وامور دین ودنیي درین جهان بر هفت
روز نهاده شد مثلا فلاني در روز شنبه بزاید یا وفات یافت فلاني در فلان روز بسفر رفت ویا امد علی
هذا بسم الله الرحمن الرحیم خداي تعالی همه اشیارا بشش کلمه کاف ونون بیافرید وهر یک کلمه بیرهان وحدانیت
اسما ست کلمه بو هفت روزه که عبارت بو از هفت شبانروز شش بارست ساعت قسمت کرد تا هر ساعتي
عبارت از کلمه بو که لا تسبوا الدهر فانا الدهر کاف اسم ک واسم عین مسما نون اسم ن ونون عین مسما
که ن پس هفتاد دو اسم عین ست مسما است پس شش روز شش کلمه عین مسما کردد **کلیات کلیات کلیات**
بسم الله الرحمن الرحیم خلق السموات والارض ومابینهما في ستة ایام وکان عرشه علی الماء بدلیل کان
عرشه علی الماء از نه کامه بین که خلق السموات والارض ومابینهما في ستة ایام سوي الماء والعرش پس خنانه
در غیر شش روز افریده بکي بو هر کاه که واد از عرش وما وحوا امد پس روز جمعه واني که روز
خلقت خوني و روز دمیدن روح خوبي وروز نفخه وصعقه وصور وبیرون امي عرش کامه بین
که اعرش خوي که کان عرشه علی الماء براي خمرت طینه ادم بیدي اربعین صباحا ودلیل برین اوي
که جائي جبریل وفي کفه مراة الي عید که از عود کامه بین وبعد عید دو قران بغیر مسیح که کلمه الله
بو کسی دیکو نکي براء اکه نزانند وبراي اواني که اینه را در صورة مراة بمن اورد وواني که یوم الجمعه
که سایامت کم بکي بندان بو واینه هیج کا نیم یاسه در وضع خلقت الاثر با که دوي ادم وادمي زاده
بنما وکلمه الهي وخط خدایي که بر وجه ادم وادمي زاد بو بنما تا دره کو خط خدایي وجه ادمه بخوانند
وپس واژه کو همه اشیا بشو واب وهرجه مایئت بر وعالي از دوي خلقت نماینده وجه ادمي اکه
واني خلق السموات والارض یعني اوي که عیسی واني اني اخلق لکم من الطین کهیئة الطیر لفساد
خنا در روز جمعه جرا که روز خلقت ادمي و واني که این ادینه را بصورة اینه اورده ام در روز قیامت
خو یوم المزید خوانان یعني بر شش روز که اسمان و زمین ومابینهما بیافریدم خو بر شش روز مزید
کین که خلقت ادم در خو کین وظهور عرش خدا در جمعه وخطبه وشمشیر که عبارت از سفک الدما

بو در روز خلقت خو بو اکه واتی مومن مراة مومنی خلقت خدایی در وجه محمد بر هیوینند جون
بر شش شوان خلقت اسمان و زمین و مابینهما تمام بیی سوی العرش والماء در هفتم که یوم المزید
بو خلقت عرش و ماهشتاد و چهار ساعت بو شو و هشتاد و چهار روز تا شش بارت ساعت بو
تا در هر طرف شش کانه که نظر کرم کلم الهی و وجه الله در اینه و نه اکه عیسی واتی انی اخلق لکم من الطین
فانفخ فیه الی اخره که واتی خلق السموات والارض اندازه اسمان و زمین بچه کی بو باچی بیا فزید اگه کامه
بین وجه کامه بین کلمه کن که در قران اهی کاف بو و نون شش کلمه بو و هر کلمه ت کلمه نو که در بیان
توحید خانه و یکانگی خانه بزانند پس شش بارت ساعت بو پس اندازه که اسمان و زمین و ما
بینهما و ما و عرش را چنان که عبارت از اندازه ان کامه بین که جیزی را بجیزی اندازه کنند بالحقیقت
ان را بدانند اکه واتی جمعه سید الایام بو و یوم المزید بو و د و خطبه و شمشیر و منبر در روز جمعه
هنکو که بو برای اواتی که روز خلقت ادمی و روز قیامت و ساعت بتحقیق تحقیق در جمعه بو
که با هفتاد و دو ساعت جون دوازده ساعت روز مزید بیو و دوازده شو ظهور عرش خدا
و قیامت و ساعت بو برای اواتی که بعثت فی نفس الساعة یعنی جمعه و هفته هفت شب و هفت
روز بو جون بعدد کلمه ادم علم ادم الاسماء کلها شش روز و روز جمعه که هفتم عبادت بکرند بو اجبی
پانزده بشیند با سر هفده در روز شش و اعبادت سو تمام بیو تا جند. بند و سیا نجم و افلاک
و افلاک و اشیا و محسوسات بند برین نهج بسم الله الرحمن الرحیم احدیث که رسول واتی
که در شب معراج جمعه حق تعالی ششصد هزار عاصی از اتش که اصل خلقت شیطان بو خلاص بدو
برای اتش هزار اشش روز کامه بین که روزی کالف سنة مما تعدون که شب جمعه شب خلقت
ادم بو اشش روز که دره کو غیر ادم مخلوق بیی که شش روز غیر جمعه بو از راهوینید که عمر دنیی
و اشیا هفت هزار سال بو و از خلقت ادم هزار سال بو یوم کالف سنة جمعه و هفت هفت روز
بو از این جهت است که جون شش روز که شش روز خلقت اسمان و اشیا بو تمام بیو و روز جمعه که خلقت
ادم و ظهور عرش و اب بو که خمرت طینة ادم تمام بیو و دو خطبه که لسان اهل الجنة عربی و فارسی دری
تمام

تمام بیو و عبادت پانزده تمام بیو بسر هفده بکوشونی باز هفده را با سر بکرفت جنانک هفت
کوکب سیار جون سیر بروج تمام کنند باز ان سیر با سر کیرند تا حیوة باشد بسم الله الرحمن الرحیم
تا ادم بی خطابی بلکی بیشتر از ادم بدلیل که همه اشیا کتابت و خط خدایی بند بسم الله الرحمن الرحیم
طوله ستون ذراعا فی السماء تا سو وت فی السماء قید برای اوی که صلوة ان معراج اوبو سونی در
جمعه و یحین جمعه بسم الله الرحمن الرحیم مرکاه که بحکم علم ادم الاسماء کلها و انبئونی باسماء هولاء ان کنتم
صادقین سر خدایی بشو کلمه بو و هیچ کس بغیر از حق که محمدی بس اصل کلام که حروف معجم
بو نوشا بو پس در حق محمد الولد سر ابیه که لی مع الله وقت لا یسعنی فیه ملک مقرب کیف خلقت
مالم اعلم فی وقت نزول کهیعص بسم الله الرحمن الرحیم اگر ماه سی روز بو و اگر سی کم روز و اگر
سال منحنین امادو روز جمعه بخلاف این بو شش روز که ستة ایام بو هفده بکزاری و روز جمعه پانزده بکزاری
جون هفت شب و هفت روز که شش بارت بو بو تمام بیو ایی و اسر شش روز بشو و جون جمعه در اسم
ابی پانزده بکوند که روز یوم المزید بو که ساعت در حق که جمعه بو رش م یعنی شش بارت ساعت و علم
عرش و اشیا و خلقت و ساعت در خو ظاهر بیو و نفخه صور و ظهور عرش و قیامت و ساعت
در جمعه ظاهر بیو که شش بارت بو یعنی ت ساعت نا معلوم بیو که هر موجودی که هی و بو شش
جهت خو یعنی هر جهت خو ت کلمه خدا است که لا تسبوا الدهر و بزبان رسول عرب لفظ
امر کلمه کن بو و کن در حروف مقطعه شش کلمه بو و هر کلمه خو ت بو بجهت توحید اذا ساعة تدر
هفته شش بارت ساعت منقسم کی تا هفته بو برین مثال بو و تا سال بو برین مثال بو
فانما تولوا فثم وجه الله که روز جمعه روز خلقت ادم بو و فی کعبه مراه الی اخره از را واتی که سال جون ماه
بو و ماه جون هفته بو و هفته جون جمعه بو و جمعه جون ساعت بو و ساعت جون لهب اتش یعنی
مماز ن که از ساعت هفت بشش بارت کلمه بشو مماز ن بساعات سال و ماه و جمعه بشو که منقسم
بو بعدد کلمه خدایی بسم الله الرحمن الرحیم بقول رسول علیه السلام روز جمعه سید الایام است
و بصورة مراة جبریل از برای نموده وجه الهی برسول اورده است در شش روز غیر جمعه

که خلق السموات والارض فی ستة ایام هر روزی هفده رکعت نماز بکوکین ودر یوم المزید که روز خلقت
ادم بو یازده تا علم ادم الاسماء کلها تمام بو — باز باسر روز شنبه رفتن باز باسر جمعه امدن
علی هذا خواه سال بحساب ان که ماه همه سی کم یک روز بو وخواه سی روز وخواه بسال شمسی وخواه
قمری که اینست بحکم یوم کالف سنة از عهد خلقت ادم بو وعلی هذا تا هفته وسال وماه بو انن
بو اذا نودی للصلوة الایه — جز روز جمعه یوم المزید بو شش روز دیکر برای اگه کان عرشه
علی الماء قبل از ان که روز خلقت اسمانها بود بجهت ان بود که کان عرشه علی الماء که طینه ادم بو ازین
تقسیم جمعه وشش روز وساعات این هفت روز وتقسیم ساعات سال وماه شمسی وقمری میکن که
راست است بسم الله الرحمن الرحیم با وجوه خطاب وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء
علی الناس الایه واثمحمد علیه السلم که مخصوص بخطاب ماکان محمد ابا احد من رجالکم ولکن رسول الله وخاتم
النبیین ورحمة للعالمین تا درشبی وروزی هفده رکعت در حضر وپانزده در سفر
نماز نیکر برستش ازخنان قبول بی وخنان برای ان بزرکل اند وختم ودانش اند که بعدد صفات
ازلی ابدی که واسطه خیر وشر وجهان اند برستش خدا کرده اوند وبعدد همه اشیا برستش
کیند بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال کره از ه کس که من عنده علم الکتاب که خدا واتی
یوم یجمع الله الرسل وما نرسل المرسلین الا مبشرین ومنذرین وما کنا معذبین حتی نبعث
رسولا بسبب چه بو که خدا بارسول درکتاب انبیا واتی نام ست بعمد وواتی ما فرطنا فی الکتاب
من شی ورسلا لم نقصصهم علیک ان الله تعالی مایة الف واربعه وعشرون الفا من الانبیا حرا این قدر
بند وزیاده وکم بنند انبیا اکر نواکسی که واتی ومن عنده علم الکتاب با اکساکه واتی وکذلک جعلناکم
امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس جواب اوی که برای سو وسو وسو وه بیست هفت هزار
ونهصد ونود ونه از راواتی که مثلی ومثل الانبیاء کمثل القصر احسن بنیانه وترک منه موضع
لبنة تعجب النظار الی ختم بی البنیان وختم بی الرسل بس هر خشتی یک نبی بو وربع خاتم النبیین
بو وبعثت فی نفس الساعة بو وسر ادم سو کلمه بو بحکم علم ادم الاسماء کلها وکیف علمت ما لم اعلم

وده بان سو رسول میبرد الاجرم درکتاب او اصل کتاب امد ورسول امی شد لاجرم کفت الولد
سر ابیه بسم الله الرحمن الرحیم خلق السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام وکان عرشه
علی الماء که خلقت اب وعرش در شش روز بنی بلکه در یوم المزید که عرش عاوا روز عبادتی از
ادم وسید الایام روز جمعه برای ابو ودر صورة مراة برای ابو که محمد بی — ما اشهدتهم خلق
السموات والارض ولا خلق انفسهم یعنی جرا بشش روز افریده بی وساعت در روز مزید وجمعه
شیاطین غلفت نفس خود وخلقت اسمانها وزمین در شش روز ره بنبرند برای اگه شیاطین
بی خبر اند از خلقت اسمانها وزمین وعرش وجمعه که روز خلقت ادمست ودر معرض عرش
واب که کان عرشه علی الماء حدیث وارد ست که شیطان عرش خود را میبرد بر روی اب میزند
ان شیطان که سجدهٔ ادم نکرد — فی ستة ایام برای او اتی که کاف ونون خش کلمه بو که اسمانها
وزمین وما بینهما بامر خنان در وجود امی که ان یقول له کن فیکون ودر ضمن اشش کلمه کاف ونون
شصت وشش کلمه موجود بود که بجهت وحدانیت وتوحید سماز ن که کاف ونون با اخوات خود
هفتاد ودو کلمه بو شش روز هفتاد ودو ساعت بو که شش روز بو بجهت استواء شب وروز
وروز جمعه را هذا یوم المزید خواند خواهد حکم حدیث وفی کفه مراة یعنی زیاده بو بو شش روز
که اسمانها وزمین درخنان افریده شده است بجهت خلقت کان عرشه علی الماء ولوح محفوظ وقلم
وکرسی وبی حخان تا خلقت ماکان ومایکون در هفت روز تمام ببو براء احسلب شش روز برستش
بکرند بهفده وجمعه پانزده بعدد علم ادم الاسماء جز جمعه تمام شد باز باسر هفده وپانزده
تا انقراض وبجهت انست که هفت شبانروز هشتاد وچهار ساعت بو روز وهشتاد وچهار
ساعت بو شو بحکم سواء للسایلین که شش بارست ساعت بو بحساب شش جهت در هر جهات
ست کلمه بو فاینما تولوا فثم وجه الله بو بروز یوم المزید وروز جمعه ومراة خاص از برای وجه ادم
بو وبرای نمودن وجه ادم وادمی را جز خلقت ادم بروز جمعه بی براء ارسول واتی که
اتانی جبریل وفی کفه مراة — کاف کن شش کلمه بی دو اب وچهار خاک — بر بدون

وجهه ما عليك من حسابهم من شيء — لا تقوم الساعة الا في يوم الجمعة برابر انك جمعه جون
باهفتاد ودو ساعت شش روز جمع بيو يوم المزيد وباشب شش بارست ساعت بو بعد دشش
جهت باردست كلمه كاف ونون وشش جهت بسم الله الرحمن الرحيم اصل جميع لغات كه در زبان
دريه سي ادم بو گو بو وان مسماء اشيا مماز ن جميع اشيا بسم الله الرحمن الرحيم حضرت
احديت جميع مسما را اعم ازان كه ذات او باشند ونباشند در ازاي سي كلمه نهاد واورد وسي كلمه را اسماء
ايشان كردانيد وخلقت ادم وادمي كه كي بعدد اكلمه كي ود روجه ادم بكتابت يد قدرت خود بنوشت
وان سي دندان وزبان ووجه ان را ظاهر كرد — ووجوه ادم وحوا لبتي اند وكلي اند كه همه اشيا
كه باهمديكر برخط استوا جو ذرانيد علم كلمه خدايي اند ادم وحوا هريك تنهايي مظهر جميع سي كلمه الهي
اند ووجوه ايشان متصل است بهمه اشيا بجهت انكه همه اشيا جز ايشانند وايشان كلند واسمان وسيارات
بافيض خود همه رو در زمين دارند وخنان قبله همه بند وحوا براي اصلي وابي در تلقين كور وقيامت
همه را بام كه از خلقت وجه خود خلقت وجه ادم وعلميت سي كلمه ظاهر بيو واخوانند — ادم وحوا وسي كلمه
مماز ن كه از پس سياهي ودوده اصطاحي كتابتي مي درخشد ايشان كتابت خدايي الهي اند از وجه
خنان واندام خنان مي درفشد وكلمه الهي اند انما المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته انا كتاب
الله الناطق وهمه اشيا كه متصل بوجوه خنان اند از شش جهت مماز ن كتاب خدايي اند كه نور على
نور شش جهات خنان متصل بوجوه خنان مستند واجزاي خنان بند — هرچه از شش جهات
رو بديشان دارند اجزاي ايشانند ووجوه ايشانند پس همه اشيا يك وجوه ادم بو ومستي واسماء همه
اشيا سر از خود براوي براي اين معني وسر همه اشيا بذ وظاهر شد پدر وقبله وكعبه همه اشيا
باين معني بيي كه مباركا وهدي للعالمين — وقبله همه اشيا وموجودات عالم خاكست
وازان ملايكه بسم الله الرحمن الرحيم اكر كسي وازه كه جز همه اشيا وجوه ادم نبي وقتي كه يك فرد از
افراد اشيا زحمتي برسه هنكو كه ادم محن بو وبحق مماز ن الم برسه جواب اوي كه ناخن ادم
وموي ادم جز وادم بو ووقتي كه خنا نه رحت برسه ادم محن ني براي ان جواب واين معني

بسم الله

بسم الله الرحمن الرحيم فليطوفوا بالبيت العتيق ابتدا از حجر الاسود ذكرا براي هفت طواف
حج وبراي طواف عمره وبراي هفت طواف قدوم زيارة وبراي سنت طواف وداع خلق الله تعالي
راس ادم وجبهته وتربة الكعبة معلوم — له عينان يبصر بهما وله لسان ينطق بها ومن احسن دينا
ممن اسلم وجهه لله وهو محسن واتبع ملة ابرهيم حنيفا وسر بتراشه — كوه عرفات مقام بهم
رسيدن ادم وحوا مشعر الحرام صفا ومروه خلقه من تراب يعني ادم را كذلك جعلناكم امة وسطا
يعني كه خاك كه قبله وسط جميع موجودات است ومظهر كلمات الهي وعلم كلمات الهي وقابليت
كتابت كلمات الهي خاك وجز وخاك داشت ني اب وباد واتش وان كتابت بر وجه ادم لايح است وازان زبان
او ظاهر كه علم ادم الاسماء كلها وهمه سموات وسيارات واجرام سموات براو طايف اند وسكان
سموات وجلالت وعظمت عالم خاك ازين جهت است كه هر جزوي از اجزاي او پوشاننده نور
اجرام سيارات وسموات وشمس وقمر وكواكب است وهيج نور از انوار سموات است
در باطن عالم خاك ره نداد اكر زمين معقدار اسمان بودي اسمان وعالم نور هست يا ني
ظلمت وتاريكي وجوه ازو دارد كه بسبب زمين ظلمت است افتاب وماهتاب بيان كننده
ونماينده وجه ادم است وظاهر كننده وتربيت كننده اوست اكر افتاب نبودي وروشني
او وجه ادم را خط كه خداندي يا قمر كه در شب از نور وجه او توان خواند بجهت اين دو كلمات
صلوة لدلوك الشمس الي غسق الليل امد وصيام بر هلال امد ورؤيت هلال بسم الله الرحمن الرحيم
انما المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وكلمته كتابت خدايي بر وجه عيسى وادم بخوان اكر
ايشان وهمه اشيا ساكت باشند وكلمه از ايشان ظاهر نشود از لوح محفوظ الهي كه وجه ادم
وادمي بر وبهمه اشيا وكتابت وكلمه خدا را بخوان تا بانطقنا الله الذي انطق كل شيء وان
من شيء الا يسبح بحمده — كلمه خالق كلمه نبي حكمت چه مقتضي ان بود كه همه اشيا كتابت خدايي
باشد اما بيكبار درنيابند تا بعضي فهم بعضي توانند كرد وبعضي تجلي در بعضي توانند
كرد **باب منامات** بجميع مذاهب وملت اين قسم كه حضرت رسالت فرمود

تا انسان باشد خواهد بود واین باب مسدود نخواهد بود احسن القصص
بسم الله الرحمن الرحیم الی انی رایت احد عشر کوکبا والشمس والقمر رایتهم لی ساجدین
وکذلک یجتبیک ربک ویعلمک من تاویل الاحادیث والی دخل معه السجن فتیان قال احدهما
انی ارانی اعصر خمرا الی اخر والی انی اری سبع بقرات سمان یاکلهن سبع عجاف وسبع
سنبلات خضر واخر یابسات قال لا یاتیکما طعام الی ذلک مما علمنی ربی انی ترکت ملة
قوم لا یؤمنون بالله الی ذلک من فضل الله علینا وعلی الناس الی یا ابت هذا تاویل رویای من
قبل والی رب قد اتیتنی من الملک وعلمتنی من تاویل الاحادیث فاطر السموات —— انی
ارانی فی المنام انی اذبحک فانظر ماذا تری قال یا ابت افعل ما تؤمر ستجدنی ان شاء الله
من الصابرین —— وهو الذی یتوفیکم باللیل ویعلم ما جرحتم بالنهار والتی لم تمت
فی منامها اذ یریکهم الله فی منامک قلیلا فی وقت النبوة ومن ایاته منامکم واختلاف
الوانکم والسنتکم لقد صدق الله رسوله الرویا بالحق لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنین محلقین
روسکم ومقصرین —— ما جعلنا الرویا التی اریناک الا فتنة ما کان محمد ابا احد من رجالکم ولکن
رسول الله وخاتم النبیین قال علیه السلام لم یبق من النبوة الا المبشرات قالوا وما المبشرات قال الرویة
الصالحة یراها المسلم او تری له وقال علیه السلام الرویة الصالحة جزء من ستة واربعین جزءا من النبوة
—— سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی که خلق الله تعالی ظهر ادم وصدره
من بیت المقدس که زمین حشر از وبو که حشر همه بنی ادم بظهر ادم بی خوبرای ازمینی میثاقی وچون فرموده
که لم یبق من النبوة الا المبشرات لازم شد که ان باب مسدود نباشد وچون فرمود ذلکما مما علمنی ربی
انی ترکت ملة قوم لا یؤمنون بالله الی اخره باید که شناسیده ان علم درجهان باشد وچون انبیا را از علم
خواب ورویا وخبرها داده اند طالبان محتاج تاویل ان باشند بسم الله الرحمن الرحیم در باب
ان خواب که دیدنا که خدا را هزاران هزار خانه بی نهایت است خانه بدلیل مثلی ومثل الانبیاء
کالقصر وترک منه موضع اللبنة هر لبنه نبی بو ویا عتبار خانه کعبه یک خانه یک کس بو که ادمی هزاران

هزاران

67

هزاران چرا وانی الف یکی بو وغین هزار بو بحساب جمل وظ نهصد بو غین که هزار بو هزار الف بی
هزار الف هزار غین بو از ه ازو که الف وغین در ذات خود یکی با تاج کج مرصع بر یک طرف سر نهاده بجهت
خط استوا واشرقت الارض بنور ربها باشد بسم الله الرحمن الرحیم ناگاه جانوری را بینی در خواب که هزار
چشم داره در حال ان صورت یک دید وصورت صد هزار چشم کرفت باز دیگر یک یعنی اوی که اماده
صورت چشم کرفته بو قابلیت ان دارد که صد هزار چشم بلا نهایه باز بکیرد همچنان زبان وموی ورو وابرو
وازانجا بهم اشیا برو بمروارید وبجواهر ونبات واجرام سموات وهمه اشیا برو بسم الله الرحمن الرحیم
چون شیطان را از نار افریده بود که کفت خلقتنی من نار وخلقته من طین لاجرم هر که متابعت هیکرم
وعده خونبار جهنم بو یعنی باصل شیطان که ناری —— وهر که سجده اذکی که یوم یکشف عن ساق
ویدعون الی السجود واتی لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم ودر روز قیامت در بهشت بصورت
ادم در بهشت شو که صورت خاک وتراب وغذایی بود که خلق الله تعالی ادم علی صورته ودره صورت
که هوا خذا که لها سبعة ابواب لکل باب منهم جزء مقسوم که سنت چهار چهار کتابت وجه ادمی وبهشت
را که خط استوا بو که امة وسطا هشت دری که در روز جمعه در بهشت روند وعرش خدا دره روز
ظاهر بو وقیامت در روز جمعه ونفخ صور تا دلالت بر توحید واتحاد ایشان کند بسم الله الرحمن الرحیم
وکلمته القاها الی مریم وروح منه عیسی را خدا کلمه خود خواند واز راست پیغمبر در قران ذکر کی که از خوبان
یکی عیسی بو تا معلوم بیو که هر پیغمبری در مقابله یک کلمه اند وخنان صاحب کلمه اند وهر یکی با مقدار
کلمه در خنان ظاهر بی حکم یک کلمه داره برای وحدانیت —— واز بیست کلمه که انبیا مذکور اند
بشو بصد هزار بیست هزار وچهار هزار انبیا اند گوئیت الی اخره تا ترک منه موضع لبنة بسم الله الرحمن الرحیم
هو الذی انزل علیک الکتاب منه ایات محکمات هن ام الکتاب برای بعضی محکمات واتی که کلمه که از همه
اشیا ظاهر بی بعضی محکمی وبعضی متشابه با معنی که بعضی کلمه که ظاهر بی بو شبیه بعضی بو همانند
که کاسی تصور کره که زیا ژ یا ذال مانند او بعضی محکم که بی تشابه بو بعضی محکم برای چه تا حکم کوه متشابه
بر خویش همه کلام محکم بو چون متشابه را باز کرداند بمحکم که وما یعلم تاویله الا الله اگر سایل سوال کرد

از ومن عنده علم الكتاب كه سبب چيزي كه بعضي متشابه جواب اوي كه بسبب آنانمه كس د ه
بمراد الله نبرد الا آنك اوخواهد بتعليم —— وديگر اگه ظاهرا اختلاف بخرج سو با يكديگر دارند
كه اختلاف امتي رحمة كه اگر ان اختلاف نبودي معرفة الله حاصل از يك كلمه نشدي تا مبجانان
كه برهان خدايي ثابت شده است كه هر سو كلمه قايكيست دو كلمه متشابه جنان كه بهم شبيه باشند
كه قطعا شنونده ان كلمه با ثر يا ز بماغ از شدت اتصال بسم الله الرحمن الرحيم لقد خلقنا الانسان
في احسن تقويم رايت ربي في احسن صورة رايت ربي ليلة المعراج في صورة امرد قطط ايا كم والنظر
الي المرد —— جاني جبريل وفي كفه مراه بيضا قال يا محمد هذه جمعة خلق فيه ادم اي في الجمعه
وجمعه روز خلقت ادم وروز ظهور عرش وساعت كوقيامتي بو ومراة مظهر وجه ادم كه كل
شي هالك الا وجهه بو وعرش ومراة هر دو يكي معني دارند كه استواء خدا بو عرش بو معماذن كه استواء
وجه ادم بر مراة مراة وعرش هر دو يك بند سمازن كه رايت ربي في صورة امرد قطط خدا لغي نشتنه
صورت در مراة مشاهده كي سمازن كه استوا او خوشتن بر عرش بسم الله الرحمن الرحيم
اگر سايل سوال كرم از ومن عنده علم الكتاب كه سبب چيزي خلق هفت شبا روز خداي تعالي
كه يكي بشش بار بيست ساعت قسمت يكي ساعات هفت شبا نروز جواب او كه تا كلمه كاف ونون
كه شش كلمه بو هر يك كلمه دلالت كرم بره كه بيست كلمه بو هر يك كلمه دلالت كرم بره كه بيست كلمه بو هر يك كلمه وبيست ساعت
درازاي يك كلمه بو بلا زياده ونقصان بلا تغيير تا توحيد واتحاد كلمات الهي ظاهر بو —— ودر يوم
المزيد كه خلقت عرش ومادام بو هفده ركعت صلوة پانزده بيا سه تا سوعنا در حيات باشد
بيست كلمه جملة ديد بو ما ننسخ من اية او ننسها واذا بدلنا اية مكان اية —— پس يك هفته
كه هفت شبا روز بو بحكم الله خالق كل شي از انكه كاف ونون شش كلمه بو شش بار بيست ساعت منقسم
بي در حضرت عزت در علم قدم ديل لعالم لا يعرف تفسيرا بي جاده —— وهفته
جاري از هفت شب وهفت روز كه جميع شهور وسنين از و وكب است معماذن كه ضوا ز ساعت
ان الله عنده علم الساعة —— لا تقوم الساعة الا في يوم الجمعة الحمد لله الذي خلق السموات

والارض

والارض وجعل الظلمات والنور والنور يعني شب وروز وماننذ اين در علم قديم ذات حضرت
احديت **كليات مبدا خلقت اشيا** بحكم خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام
وكان عرشه على الماء بدليل كان عرشه على الماء معلوم بي كه سوي العرش والماء —— پس عرش
واما اصل خلقت ادم بو كه خمرت وابي طينة ادم در غير ستة ايام ني بو كه جمعه در صورة مراة
آهي ووايي كه خلق فيه ادم ويبرز العرش في يوم الجمعه ولا تقوم الساعة الا في يوم الجمعة وسيد
الايام عندنا وندعوه يوم القيامة يوم المزيد يعني بر ستة ايام كه جمعه كامه ني كه خلقت عرش
ومادر خوني —— ومدار حساب ماه وسال وتواريخ وازمنه وحساب ومتولدات كه از
عالم غيب بظهور ايند تا هفت روز كه شنبه وجمعه باشد ذكر كنند وبعد از ان كه جمعه تمام شد
باسر شنبه روند وعبادت صلوة جمعة وغير جمعه بدين نهج تا انقراض عالم يوم عند كالف
سنة اين هفت روز كامي هزار سال بو وكامي روز خوين بنجاه هزار سال بو ومعاني اين بيان
بيا سه ان شاء الله بسم الله الرحمن الرحيم اگر سايل سوال كرم از ومن عنده علم الكتاب كه عرش
خداي تعالي وآب چرا در روز جمعه افريد ديگران را في ستة ايام كه متوا ليست مقر استواء ذات
حضرت احديت بو ومقر حوان اب بو كه جز وبدن ادم بو كه خلق الله تعالى ادم على صورته و
صورة الرحمن ورايت ربي في صورة امرد قطط واحسن تقويم بو ومراة خدايي بو كه علم
ادم الاسماء كلها ومسجود ملايكه ور وز جمعه را گفت فيه نفخه وفيه الصعقة خلق ادم فيه لا تقوم
الساعة الا في يوم الجمعة كه ظهور قيامت وحشر ونشر ولقاء حضرت احديت ويبرز العرش
در خو بو پس چون عظيم ترين مخلوقات وايات در خو ظاهر ني وبو سيد الايام بو ومراه وجه
ادم خو كه جاني جبريل وفي كفه مراة بيضاء پس تجلي گاه وجه ادم كه كل شي هالك الا وجهه
خو بو سيد الايام بو ويوم المزيد بو در قيامت بر شش روز دير بسم الله الرحمن الرحيم
از من عنده علم الكتاب اگر سايل سوال كرم كه سبب چه بو كه خلقت اسمانها وزمين وما بينهما
در شش روز كي وخلقت عرش ومادر روز دير تا هفت روز بو ومدار حساب انبياء الله

وادم که علم ادم الاسماء کلها بر هفت روز و شب که چهارده نهاده اند از حضرت عزت — تا ان
هفت روز که جزو مناصفه شود چهارده نصف باشد و شب هفت روز جزو مناصفه شود چهارده
شب باشد بجهت سبع مثاني سترون ربکم کما ترون القمر لیلة البدر جزو جه ادم وحوا واهل
بهشت در شش واشیا وموجودات همه در هفت روز افریده بند وخلاصه همه اشیا ادم وحوا واز
ایشان ووجه خنان بو تا بیابي وایام هفته جزو منقسم بو موافق مربوب خوشبو که لا تسبوا الدهر
فانا الدهر بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال که سبب چیست از من عنده علم الکتاب
که مجموع موجودات خدا هفت شبانروز بیافرید وهر شب وروزی بیست وچهار ساعت قسمت
کی نامماز نبو که هفت شب وروز صد وشصت وهشت ساعت بو الجواب جواب اوي که تا ساعات
هفت شب وروز که عنده علم الساعة شش بارت ساعت بو بعدد شش کلمه کاف ونون کن
تا دلالت کرم بر وحدانیت خدا که هر یک کلمه از اشش کلمه کاف ونون کن ست کلمه الهي بي مماز نه که در
وقت استواء شب وروز روزي دوازده ساعت بو شش روز هفتاد ودو ساعت بو وست
کلمه الهي که علم ادم الاسماء کلها هفتاد ودو کلمه بو وشب مماز ن در وقت استواء شب وروز بسم الله الرحمن الرحیم
اکر سایل سوال کره از من عنده علم الکتاب که چرا حق تعالی هفت شبانروز شش بارت قسمت
کي بلا زیاده ونقصان جواب اوي که مر شي که مخلوق بي مذهب وملت انبیا والهي خداوند شش جهت
بو تا هر جهت خوبي جهانت کلمه الهي موخوبي بو وهر جهت خوبت کلمه خدایي ترتیب کي بو ووجه
از ست کلمه خدایي یافته بو وازمان که وي مي جهت خوبي بو منقسم به ست بیلبو بعدد ست کلمه خدایي
وتا هر جهت که ایشان وا مخلوق رو داشته بو چیزي داشته رو که بعدد ست خدایي منقسم بو —
ومخلوق بره شده باشد فاقم وجهك للدین حنیفا فطرة الله التي فطر الناس علیها وایما تولوا فثم وجه الله
ونیز تا انک معلوم شود که یک جهت او منقسم به ست است جهت دیکر سبحان منقسم به ست —
الي اخره تا معلوم شود که شش ست یک ست است چنانکه یک ساعت عبارت است از صد وشصت
وهست ساعت والله بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال کره که سبب چیزی که تو قرآنه بعضی

بر

بعضی مقدم بو ان نتیجه انند دهد که مرکب است ومرکب حادث باشد جواب که بقول اصحابي کالنجوم
علي وانا العلم نقطة کثرها الجاهلون وکل في بسم الله في با بسم الله وبدلیل بر اة من الله پس همه علوم در ضمن
یک نقطه ویک نقطه علم سو کلمه بو پس تقدم وتاخر دره مقام نبو ونیز دیکو تو که بشري اکر دران واحد
کلمه کاف ونون که شش کلمه بو که هر یکي بحکم توحید وهفته که شش بارت بو از شش جهت
تو باتي در سخن اسه تو فهم سي وست کلمه در شش جهت دران واحتنواني کرد بجهت بینند وفهم سامع
وانبیا واولیا وکتب ومتابع کلام وحروف ظاهر اند پیش حضرت عزت کلام اورا تقدم وتاخر نیست
چنانک مجموع محسوسات ومکتوبات ومعقولات وماکان ومایکون در علم او ودر کلمه او بلا تقدم
وتاخر است یعنی زماني نبي بیش خدا وجود محمد علیه السلام معلوم او بوده باشد که وجود ابوجهل بعد از ان
— اکر سایل واژه که چون همه اشیا شش جهت دارند هفت روزه همه جهت هنکو که بو جواب
اوي که شش جهت خنان رو در موجودي داره که خداوند شش جهت بو — وخنان که ست ساعت
اند رو درست کلمه دارند که خود ان ست کلمه بند که اذا اراد شیا ان یقول له کن فیکون که کاف ونون شش
کلمه اند که شصت وشش کلمه دیکر در ضمن خویشتن دارند بسم الله الرحمن الرحیم پس روزی یا
که جمعه بود از شش روز دیکر از جهت تعظیم روز سید الایامي او از شش روز که خلق السموات
والارض وما بینهما في ستة ایام وکان عرشه علی الماء جدا کرد — وجاي دیکر فرمود که خلق الارض في یومین
وجعل فیها رواسي من فوقها وبارك فیها وقدر فیها اقواتها في اربعة ایام سواء للسایلین — وجای
دیکر در عقب فرمود که ثم استوی الی السماء وهي دخان فقال لها وللارض ائتیا طوعا او کرها قالتا
اتینا طائعین فقضاهن سبع سموات في یومین واوحی في کل سماء امرها پس تنها بشش روز تمام شد
سوي العرش والماء — وروز جمعه را از سایر شش روز بتفضیل جماعات وذروا البیع وسید الایام
ویوم المزید ولقاء الله وعید المومنین مشرف کرد انید وبد وخطبه وشمشیر که لسان اهل الجنة
عربي والفارسی دري فرمود بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال کره که سبب چیزي
که خلق الارض في یومین واتی اقواتها في یومین واتی فقضاهن سبع سموات في یومین واتی —

جواب براد اگه کاف ونون که شش حرفي ممازن که ک ون متضمن معني امري که کن فيکون اظهار
ممين حو متضمن معني کن بو پيش خدا بلا اختلاف وبراي ان شش روزه بهفتاد ودو ساعت خدا قسمت
کي که کاف ونون شصت وشش کله ديبازست کله خويشتن داره که مه متضمن معني امر کن بند
وباشد که مه خلقت اشيا وموجودات وخطوجه ادم ومه اشيا بخلوق بان اند ولوح محفوظ
الهي ـــ وازکان عرشه علي الماء ازه او وجوه ادم که خمرت طينة ادم بيدي اربعين صباحا
.مه اشيا که جزوادمند بدوو بوين که مه اشياجي اند وداکر ومسبح ـــ از براي ان کاف ونون
کن رامبحي نحرف بي وني دوحرفي نياورد وبعضي را از کاف ونون دوحرفي مبحو جي وخفي بجهت
انکه جون مه اشيا مخلوق کامبند بين درشش جهت تا هرجهت جنان قايم کله بو که اکله درضمن خويشتن
درمقام توحيدست کله بو وسوکله بو ـــ جنز درعلم قديم الهي جنان بود که اين علم بلغت رسول
نبي ابي ظاهر ببو وبلغت خو لفظ کن کامه بين که امر الهي بو کله کن واني وبلغت هر نبي دبر هر کله
که وانه بوبجاي اذا اراد شيا ان يقول له کن فيکون نقصان نيست جنانک ثابت خد است که شش
کله ودو کله کن کاف ونون درضمن خود درمقام وحدت شصت وشش ديبرداردو جهار ديکي
ـــ اوتيت القران که ست کامه بين ومثله معه بسم الله الرحمن الرحيم جون خلقت اسمان
وزمين راحق تعالي ومابينهما سوي العرش والماء درشش روز تمام کرد ودرروزجمعه که خلقت
عرش وما وادم بي که سيد الايام است تمام کرد ـــ درروزجمعه بندکان خوصلا بعدد الاسماء
کلها اذان وقامت فرموه وبجمع وباتفاق درروزجمعه که روزخلقت ادم بو وظهور قيامت وعمش
وحساب وکتاب ومراة بسوه ومخالفت شيطان مردوه خوانه که اذ قلنا للملائکة اسجدوا
لادم فسجدوا الا ابليس فتتخذونه وذريته اولياء من بئس للظالمين بدلا ما اشهدتهم خلق
السموات والارض ولا خلق انفسهم ـــ جنانک شياطين اند که سجده ادم نکيند وذريتخنان
بخلقت اسمان وزمين يعني جرا بشش روز عرش وماء وذريکه هفته افريدم وجه حکمت
درانجا داشتم حاضر نکردانيدم وشيطان ندانست که او شيطانست مخلوق بامرکاف ونون
ني

ني که ومابينهما في ستة ايام که اکاف ونون عبارتي ازست کله وسوکله که ادم بابندگي وبزرگوايي
وخلق الله تعالي ادم علي صورة الرحمن بابي ومسجوه ملائکه ومعلم ملايکه باکاف ونون که درضمن
خوه شصت وشش دير وجهار دير که ادم وشيطان واشيا مخلوق ببند ادم معلمان ومظهر
اني ولا خلق انفسهم بجهتان واني ـــ مماذن که لا يسمعون بالملاء الاعلي ويقذفون من کل جانب
دحورا که براسمانها ره ندارند واکر دارند الا من خطف الخطفة فاتبعه شهاب مبين نبي کدارد
درخلقت اسمانها وزمين سياطين دانستن حکمت ان ميجان ان که ره باسمانها ندارند بسم الله الرحمن الرحيم
جون حضرت احديت فرمود که خلق الله تعالي ادم علي صورة الرحمن وعلي صورته وذات حضرت
احديت جنانک مستجمع جميع علوم اولين واخرين است خوکه ادمي لوح محفوظ خويشتن که واني
بل هو قران مجيد في لوح محفوظ ما فرطنا في الکتاب من شيء ولا رطب ولا يابس الا في کتاب
مبين بان نسبت که خلق الله تعالي ادم علي صورته وموجودات ومه اشيا وخلقت عرش وما
درهفت روز وشب تمام بکي وهفت تاجون بحسب غط استوا کله الهي درروجه ادم ظاهر ببو جون
هفت روز وشب بشکافد صورة دازخو ظاهر ببو وهفت زمينه ممازن وهفت اسمانه ممازن
باز مان ـــ ان السموات والارض کانتا رتقا ففتقناهما ممازن که هفت روزه بشکافتي که من بي
صورت ادم بي هفت روزه ممازنن بشکافتي وهفت اسمان که هفت خط خدايي بو که دليت دبي في
صورت امرد قطط وبرجهي حوا وحوبا وامل بهشت که بي ريش بند بنوشتي که موي سربو ودو
ابرو وجهار مژه واهفت اسمان خوانديي که وهي دخان واهفته که اهفت برضي زمين خوانديي
که عبارت ازسما ارتفاع بو وزمين پستي ووا اني ان السموات والارض کانتا رتقا ففتقناهما
وجعلنا من الماء کل که عرش بي کاب برضي که تخمير ان دودست ادم کي کل شيء حي ازخلقت اين اب
وتخمير ادم برو بخلقت مه اشيا وشش روز خلقت ويک روزجمعه تابداني که مه اشيا ذاکر ومذکر
ومسبح انداذره که ازتخمير ادم که لوح خدا بيست که من الماء کل شيء حي اذ اب که خلقت ووجوه
ادم بي وتعليم ازحضرت عزت علم الاسماء معلوم بکي معلوم بي که مه اشيا مذکرند مه

جزو ضو بند کہ ادم بو والسماء ذات البروج کہ دوازده برج وهر برجی سی درجه تا سیصد وشصت
درجه بو و تا شش بار شصت درجه وهر شصت درجه سی درجه وسی درجه بو کہ طوله ستون ذراعا
فی السماء تا اسمانها ممازن کہ زمان هفته بوجه ادم مخلوق بی اسمانها ممازن بخی مخلوق بی بو کہ مزبی
خو ورود رخودارد ودبان درجه شصت دقیقه بو تا شصت دقیقه سو دقیقه وسی دقیقه
بو تا ثانیه تا ثالثه ورابعه وخامسه وعاشر ممازن وهفت طبقه زمین ممازن سبع سموات والارض
مثلهن —— انما المسیح عیسی ابن مریم رسول الله وکلمته القاها الی مریم وروح منه جز خو کلمه خدا
نی وانی اخلق لکم من الطین کهیئة الطیر واز اشراط الساعه یکی اهین خوی کہ خو باسه وبیان
خلقت ولیکون لنا عیدا لاولنا واخرنا بکرع کہ الجمعه عید المومنین کہ لفظ عید در همه فنان بو ——
بس اسمانها و زمین وهمه اشیا وانج تصور وتخیل توان کرد در ذهن وخارج مخلوق در شش روز جمعه
تمام شده اند واز انجا گفت کہ جف القلم بما هو کاین وان عالم غیب بعالم شهادت بظهور می اید
انج از کلمه کن موجود شده اند وبظهور می اید —— پس برین تقدیر ادم وهمه اشیا مرآة خداست
وجمعه مرآة ادم کہ خلق فیه ادم وادم سید مخلوقات مجون جمعه سید الایام وهمه از شش جهت
ادم همه اجزاء ادم بلانهایه ویک وجوه ویک کلمه زمی کمال وجمال وقدرت وعظمت منازل قمر را کہ دوازده
برج است کہ بیست منزل کرد بهیات وبشکل خلقت ادم وهمچنین چهارده بروج قمر مخفی وچهارده
ظاهر جز وجه ادم بسم الله الرحمن الرحیم جز در یک هفته کہ عبارتست از هفت شب وهفت
روز کہ ان هفت شب وهفت روز عبارت است از شش بار بیست ساعت بامر کاف ونون وشش
کلمه کاف ونون بعضی از ان هفت روز خلقت اشیا بظهور اید وشش روز باز حساب از سر شش
روند یکی ویک روز باید گرفت —— تا انج در شش روز خلقت قدیم وجمعه کہ هفتم بظهور
اید با زبان همان سر شش روز ویک روز جمعه باید رفت تا انقراض جهان ویوم ودر شش روز
بحکم تغلیب کہ خلقت اسمانها وزمین است هفده رکعت باید گزاردن ودر روز جمعه کہ خلقت
ادمست ناتمام کرد پانزده وباز اعاده کردن شنبه تا جمعه علی هذا بسم الله الرحمن الرحیم

لفظ خو ح

حضرت

مجسم

حضرت احدیت زمان ولیل ونهار را بامر کن فیکون وتقسیم شش بار بیست ساعت گردانید جز وجوه
ادم خاکی واجزای او بجهت کلمه وکلام کہ انا الدهر —— در مقدار فی ستة ایام خلقت اسمانها وزمین
وما بینهما شد وبحکم کان عرشه علی الماء خلقت عرش وما روز جمعه مزید شود وهفت روز هر روزی
تعلق گرفت بکوکبی از هفت کوکب تا کوکب وفیض ایشان منقسم شود همچنین قسمت قمر وافتاب وشب
همچنان وباز ساعات را همچنین بهر کوکبی تا صد وشصت وشصت ساعت هفته بلا زیاده ونقصان
بسم الله الرحمن الرحیم هر سی روز وهر ماه وهر روز کہ عبارت از خرداد ومرداد وتیر ماه د
نام ملکی بو از ملایکه —— وموافق حدیث رسول کہ فرشته هست کہ بر سی روز وماه وسال ونبات
وجماد وقطرات غمام موکل بو برای آن شش روز نافریده بند وجمعه کہ ایام وزمان همیشه همچون فلک
ذوی العقول اند بسم الله الرحمن الرحیم احدیث کہ خدا وانی جبریل یا کہ شش هر انسال عبادت کیا
یعنی نمازه هر یک روز کالف سنة بو مقابل طاعت وصلوة جمعه نبو کہ روز خلقت ادم بو بسم الله
انما المسیح عیسی ابن مریم رسول الله وکلمته القاها الی مریم وانه لعلم للساعة برای اخذ او علم للساعة
وانی کہ لا تقوم الساعة الا فی یوم الجمعة ومعنته کہ شش بار بیست ساعت بو بعد بیست وهشت کلمه کہ
در قران انبیات اهینند ویکی از ه عیسی بو ابن مریم یعنی خو علم ساعت یعنی علم ساعت بخو ظاهر
بیو کہ چرا هفته شش بار بیست ساعت بو وهمین کہ شش بار بیست ساعت بگذرد باز باسر اول
بیست ساعت باید رفت الی انقراض جهان بلک الی الابد بسم الله الرحمن الرحیم اکو سایل بپرسد اث
ومن عنده علم الکتاب کہ فایده خلق السموات والارض فی ستة ایام چه بو وچرا بو یعنی چرا بشش روز
کرد بیست ساعت چرا بو جواب از را تا استواء شب وروز بعدد اجزاء اسما کہ علم ادم الاسماء کلها معلوم
بیو —— وشش کلمه کاف ونون وشش روز کہ عبارت بو از کلمه —— خلق السموات کہ ما اشهدتهم جدا
شود خلقت اسمان وزمین وحاضر نه شوند ونو بیند بسم الله الرحمن الرحیم ولقد اتیناک
سبعا من المثانی بوجهی عبارتی از می هفته مثانی شب وروز کہ جمیع ازمنه از خو مرکب بو وشش
بار بیست کلمه بو کہ سبع مثانی بو کہ مجموع اشیا وعرش وعرش وملک وفلک در مقدار سبع مثانی

بهشت

الرحمن الرحیم

خوافريد. شد. است پس زمان همه را خدا بخي بادي وخو صاحب زمان همه بو اثره كو واتي لولاك لما
خلقت الافلاك بسيصد وشصت درجه ودقيقه وثانيه وثالثه تاعاشره لاجرم ختم انبيا وخبر انبيا بو
لاجرم واته بعثت في نفس الساعة كه شش بارت ساعت بو ورخصتي وجاري خواندن اقتربت الساعة
وانشق القمر يسئلونك عن الساعة ايان مرساها قل انما علمها عند ربي لا يجليها لوقتها الا هو مراي
آكر از صلوة علم ساعت معلوم بيو پس زمان زمان محمد ودور دور محمد بو واتي خير القرون
قرني اثرا — وقران مجيد عطف بو درين وقت بو سبع المثاني كه زماني وزمانكه عين عبادتي
از ساعت شش بارت ساعت عين كله جه سبع مثاني بو لبسم الله الرحمن الرحيم اكر سايل سوال
كره اث ومن عنده علم الكتاب كه جه معني دارد فلا اقسم بمواقع النجوم يكاوجه اوي كه عبارتي از فلك البروج
كه هفت كوكب در سيصد وشصت درجات دوازده برج ودقيقه وثانيه وثالثه تاعاشره ان منزل ميكند
ومنزل كردن اين هفت كوكب سياره در سيصد وشصت درجاتان ودرهر دقيقه وثانيه وثالثه
از حضرت احديت فيض بعالم كون وفساد ميرساند در لباس قهر ولطف اكرجه قهر او عين
عين لطف است وبرهر اسمان وهر درجه ملك بهر نباتي وجمادي وقطره باراني ووقوع ايشان بزمين و
زمينيا مي باشد ملك همراه است وهمه اسمانها بان معني مملو اند از ملايكه كه انا لمسنا السماء فوجدناها
ملئت الي اخره ودرين سيصد وشصت درجه سيارند وهستند وتا امر او نايد وفرمان او كامند بين
واين هفت كوكب تعلق بو بكشف انبيا بهفت وبهفت وباز ساعات مر هفت روز وهر هفت شب
تعلق داشته بو بهي كوكبي از ين كواكب سياره وعنده علم الساعة وانه لعلم للساعة وصلوة كه اقم الصلوة
لذكري ان الساعة اتية صلوة جه مناسبتي با ساعت اثرا كه ساعات كه مخلوق بي هفتاد دو ساعت
روز بو شش روز خو كه خلق السموات والارض في ستة ايام وشب همازن — هفتاد دو ساعت بو
شش روز همازن كه شش كلمه كه اسم كاف ونون بو هفتاد ودو كله بو كه شب وروز هفتاد ودو ساعت
بو اكر سايل وازه كه شب زيادت ونقصان بو وروز همازن بكامن روزه خداواتي كه ستة ايام تا روز
كه روزي پانزده ساعت بو وروزي نه بو كه ساعت بو وروزي كمتر وبيشتر جواب كه هوا ايام سواء للسايلين

اربعه

اربعة ايام نود وشش ساعت بو كه سه بار سو ساعت بو سواء للسايلين وشهد الله انه لا اله الا هو
والملائكه واولوا العلم قايما بالقسط سبحان الذي خلق الازواج كلها ان ربي على صراط مستقيم — سه روز
ديو كه خلقت عرش وما وادم بو كه تخلق فيه كه كان عرشه على الماء واسه شب هفتاد ودو ساعت بو كه كله
الهي هفتاد ودو بو كه ان هفتاد دو كله وقتي كه با نود وشش ساعت اربعة ايام مضاف بيو شش ست بار
ساعت بو بعدد شش كله كاف ونون كه هر كلمه از شش كله كاف ونون ست كله پس همازن كه اصل صد وشصت
وهشت ساعت هفت شبانروز يك ساعت بو اصل ست كله الهي مي كله بو وديكران همه در ضمن همازن يك ساعت
كه ديكران در ضمن خو لبسم الله الرحمن الرحيم سبحان الذي اسري بعبده ليلا من المسجد الحرام الي
المسجد الاقصى الذي باركنا حوله — جون حاصل وعلت غايي شب معراج صلوة بو وصلوة بي توجه
بقبلتين راست ني ذكر مسجد حرام ومسجد اقصى كي در اول خو واخر سوره بحث صلوة وترك
شرك — وبحث مقام محمود وابعثه مقاما محمودا در ازان واخ بدين تعلق دارد وما جعلنا
الرويا التي اريناك كه بعضي واثرند كه اين معراج بخواب ني بات — شهادت وتشهد لبسم الله الرحمن الرحيم
همه ماكان وما يكون از شش كله كاف ونون كه اسم دو كلمه كاف ونون اند موجود شد وعلم شش كله كاف
ونون كه اسم دو كلم كاف ونون اند كه اسم عين مسماست نه حرف ونقطه بو همازن كه كاف جهار ونون
پنج ازرا باثره در صلوة كامي پنج تشهد بخواني وكامي جهار بعدد علم كاف ونون كه جميع اشيا بو كه همه اشيا
علم خو بو پرستش خدا كي ني وبعدد دو كله وشش كله ونه علم او كه در ازاي همه اشيا ست پرستش خدا كي
وكوامي بوحدانيت خو ورسالت رسول خو واتي بر ين ضابطه تعقل كن ف وكاف ونون در ازاي
اين شش روز بو كه في ستة ايام كه جهار بارت ساعت بو ومي سو جهارت مكرر بو اثرا كه ست
در سو موجود است — شش روز واتي بوجهي وشش كله خواستي همازن بو كه مسبب واتي و سبب
خواستني براي ان كه شب وروز از شش كله اسم كاف ونون كه عين مسماست كه كن است موجود شد جز اسباب
اشيا لبسم الله الرحمن الرحيم باجماع سايادیان وملك هفته عبارتي از هفت روز وشب وماه
وسال مركبي از ين هفت شب وروز واين هفت شب وروز مركب بو اثر ساعات از صد وشصت وهشت ساعت

که نه ساعت بو و نه ساعت بو و نه ساعت بو و نه ساعت بو و نه ساعت بو
که شش نه ساعت بو و هر شي از اشیا شش جهت داره بحکم حشر اجساد برای اَتشش بار نه بو تا زمان
منقسم بو بشش بار نه کلمه که از شش کلمه کاف و نون که هر کلمه کاف نه کلمه بو و زمان مخلوق بیی بو به
نه کلمه همازن که جهات سته ید بر الامر من السماء الي الارض في يوم کان مقداره الف سنه
روزی هزار سال بو شش روز که ستة ایام بو شش هزار سال حا بو اثر را اکو کیسی در دو نا صد در
وجود امد یا هر چیزی که در روز احد حادث شد از خیر و از شر مکتوب شد عند الکرام الکاتبین
و بنی ادم که فلان چیز در یوم الاحد حادث شد و واقع و اخ در یک شنبه حادث شد مکتوب شد
در کتب که فلان چیز در یکشنبه حادث شد همچنین تا شش روز تا هفت روز چون هفت روز تمام شد
باز محاسب دیوان الهی برین کس نوشت با انچ حادث شد دریکشنبه نوشت که در یکشنبه فلان
چیز حادث شد در دوشنبه همچنین تا شش روز و هفت روز تمام شد باز باسر یکشنبه برای
ان که خلق السموات والارض وما بینهما في ستة ایام که عبارتست از چهار بار نه ساعت و یکبار
سه ساعت همه اشیا در انجا برین نهج تمام شد انچ بالفعل حادث میشود انست که در شش روز مقدر رفته
بود این بی معنی جف القلم بما هو کاین بسم الله الرحمن الرحیم چون حق تعالی خالق کل شي بو وخالق
زمان لیل و نهار در هفت روز و شب و هفت شب و روز جمعه بو و رویت الهی در بن جهان یا در ان جهان
وازمانی خارج نکامه بین پس زمانه مقسوم بکی بهفت شبانروز شش بار نه ساعت بعدد جهات
سته تا هر طرفی که اشیء مخلوق که ان من شي الا یسبح بحمده توجه داشته بو یا اثر شکل و صورت بکرده
و توجه بطرف دیکر که صادق بو اینما تولوا فثم وجه الله که وجه ادم مخلوق بعدد نه کلمه و سه کلمه والله
اعلم بسم الله الرحمن الرحیم چون بحکم اولم یر وا ان السموات والارض کانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا
من الماء کل شي حي و بحکم کان عرشه علی الماء و بحکم خمرت طینة ادم تخمیر با آب توانند بود و بحکم امر توریة که جوهری
بیا فریدم و بنظر عزت در و نظر کرد اب شد اسمانها و زمینها ازو افریده شد مبداء افرینش او بو
چون خلقت از نطفه بیی که اب بو پس براء عبادت که انی وجهت وجهي للذي فطر السموات والارض
ابتداء

ابتداء طهارت باآو بنکو کین چه برای طواف خانه اکس که دا سه وجهته که وضو کامه بین برای نماز رو دره کو کین
وچه برای طواف الخانه وچه برای قرات قران که همازن که جامه صورت را از نجاست که زایل میکند شکل را و عبادت
شیطان را که سجده نکرد و وضو باب و تیمم بخاک نکرد و قربت که واسجد واقترب بخدا نجست مخصوص شد
بخطاب ان علیک لعنتي الي یوم الدین ——— و روی زمین یک طرف او را تمامت اب دادد و از ان طرف وقتی
که غرق ابست نبات و حیوان که متوجه شکل انسانی بو بی و ازین طرف که وجه ارضی که رسول و انی که هم وجه
زمین مسجد منی و حق تعالی ادم از همه وجه زمین اوی بعضی تمام آو داره مثل دریاها و بعضی زمینها بی علف
و بی اب و بعضی باعتدال اب و نبات که البلد الطیب یخرج نباته باذن ربه والذي خبث لا یخرج الا نکدا تا انک
او را هیچ نبات بانج که متوجه حیوان و انسان بانج چه جنابت بانج ——— پس همچنان که اول خلقت که کان عرشه علی
الماء و من الماء کل شي حي یعني اثره او همه اشیا موجود بیی اثره او دکیتی خدا اول پرستش خدا از آو بو که طهارت
جامه بر وجود خویشتنی و اول از ید و از وجه و رجل که وجه ادم و ید الله بو و اجزای اب و زمین همچون عاشق
و معشوق از هم جدا نبند و خاک و باد و اب و اتش همازن که اگر عاشق هم نه بند همدیر یا چون جمع بند و انجم
و افلاک اگر با ختان جنسیت نبو و مُربّی و مُرَبّی و مدبِر و مدبَر کل شي واحد نبو چون یکی مربی و یکی مربی
واسمانها و بروجها و کواکب بدحالی و نیک حالی ختان در ایشان و متعلقات ایشان چگونه مدخل داشته بو
اگر همه عاشق هم و عین هم نه بند اگر سایل سوال کرده که چه ادر پرستش که عبارت از صلوة و طواف کعبه و حج
و قراة قران ابتدا بوضو هنکو یعنی باب اثر را که وجعلنا من الماء کل شي حي که در اول خلقت اَجی هر تا ب نظر خدا
بیابد
نیا وی و اب بیی یعنی خدا بر خو مسلط بیی و همه اشیا و اسمان و زمین و موجودات از اب وجود یافتند
ابتدا و پرستش از خو بکو کین یا با چیز که ان چیز بر خو بو که عرش خدا بو فتیمموا صعیدا طیبا بسم الله الرحمن الرحیم
خلق الله تعالی ادم علی صورته و علی صورة الرحمن و قد اسند الا الزمان علی هیئته ای علی هیئة صاحب الزمان
که ادم کامه بین که شش روز عبارتی از چهار بار نه ساعت و یکبار سه و هفت نه شش بار نه که هیات
ادم و شکل ادم برین هیات بو و اثر را خدا و انی لا تسبوا الدهر فانا الدهر ——— در توریة امی نرید ان
نخلق انسانا بشکلنا و هیاتنا و صورتنا که پادشاه مرغان هوا و ماهیان دریا بو همین معنی که للطایر یطیر

بجناحیه الا ام امثالکم از خلقت ادم بشو بهر اشیا وخطا استوا بسم الله الرحمن الرحیم معا ان که وانی العلم
نقطه کثرها الجاهلون ـــ نقطه آب یک نقطه بی پسیار واکی برای جهل جاهلان کلیات
ـــــــــــــــــ
بسم الله الرحمن الرحیم نحوه یوم القیامة یوم المزید که عبارت اند وز جمعه بوجهز باستة ایام جمع بیو یوم المزید
بوکه خلق السموات والارض ومابینهما فی ستة ایام ـــ وجون الی یوم المزید باستة ایام مزید شو کشش بادست
ساعت بوجهز لا تقوم الساعة الا فی یوم الجمعة ولقی حشر احساد در یوم المزید بوکه جمعه بو ـــ پس دره روز
معلوم بیوکه هر شی که مخلوق بیی از بنی ادم وملایکه ودوزخ وبهشت ومحسوسات وتصورات وتخیلات
در ذهن در میاید ودر خواهد امدن هریک شش جهت کامه بین ـــ اکمخلوق واحده که صاحب شش جهت
که بعدد شش حرف کاف کن که هریک باستقلال خود از روی توحیدست کله بند روی هریک جهت خود در هر
جیزی که مخلوق دیگر بوکه کرده باشد ان جهت اوسم رو بجهت دیگر خواهد داشت که ان جهت هم مخلوق بوده باشد
بر شش جهت تا توجه بهست کله داشته باشد که فاینما تولوا فثم وجه الله ـــ پس برین تقدیر جمیع ما سوی الله هریک
خداوند شش جهت وهر جهت هریک بهست ساعت زمان متعلق بین جمیع مکتوبات همه بنسبت باهمدیکر وهر
یکست کله وهمه اشیا متوجه وسط الارض که کعبه وجهه وراس وزمین متوجه مرکز خود وطبایع ممجنین واسمانها
کسیصد وشصت درجه دوازده برج حق ودقیقه ممجنین وافلاک که درانای همه یکی از قسمت سیصد وشصت درجه هرجه
بالای بروج وهرجه زیر بروج از قسمت سیصد وشصت درجه هم منقسم بسیصد وشصت یا اگر کسی واژه که بعضی بعض
وطول زیاده اند این معنی اگر از درجات معلوم نتوان کرد بقسمت دقیقه رود که هر درجه شصت دقیقه واگر از
دقیقه معلوم نتوان کرد بثانیه والابثالثه تا عاشره ـــ پس برین تقدیر اینما تولوا فثم وجه الله وسبب خواندن
خط لوح محفوظ بر علم ادم الاسماء کلها جمیع موجودات دیم در همه داشته باشد وهمه متوجه همدیر وادم دیم درهم وهمه
دیم در ادم وهمه دیم در جمعه که مرآة ادم بو ویوم المزید بو وروز جمعه بوهمه شکلها خویشتنه معا ان که بعالم صورت
در مرآة ببیند شکلهای خود را در یوم المزید که لا تقوم الساعة الا فی یوم الجمعة ببینند که حشر اجساد درین روز
بود ویوم تبدل الارض غیر الارض والسموات وهفت روز وشش بارست ساعت دره روز بدل کرده بیو یعنی
سموات وارض که کله خدایی بو باب ـــــــــ عشق ازین رو بوکه ادمی بر صورتی عاشق بیو کامی بر اسمانها

وسیارات

وسیارات وکامی بر نباتات کامی بر جمادات وکامی بر حیوان وانسان بطریق اولی وهمه بنسبت رود ریک بکر
از عالم عشق وعشق خدایی اینست که ازین حال هرگز نکردند واین حیات ابدیست بسم الله الرحمن الرحیم
ثم استوی الی السماء وهی دخان فقال لها وللارض ایتیا الی اخره فسویهن سبع سموات فی سورة المقطعه ـــ حم فی
سورة المقطعه فارتقب یوم تاتی السماء بدخان مبین جهز اسمانها در اول ابتداء خلقت دخان مبین بودند بعد
از ان فسویهن سبع سموات شد بوجهی برای اوانی که فارتقب یوم تاتی السماء بدخان مبین که فلک بروج جهز بسیصد وشصت
درجه بیو وانچ در زیر و بالا را بود در ازای او بهمین قسمت وان سیصد وشصت درجه سوکله وست که فارتقب یوم تاتی السماء
بدخان مبین جهز وانی که فارتقب یوم تاتی السماء یعنی بپاسه اسمان که خوی اسمانها بو تا شامل همه زمین واب بو
مع دخان مبین یعنی بانصفت که اول بیی که ثم استوی الی السماء وهی دخان ـــ استوای خدا باسمان وقتی بو
که حال اسمانها ابو که وهی دخان ای شبیه دخان معا ان که دخان کتابت خدایی که علم سوکله وست کله بو ـــــ
هرگاه که علم کاف ونون که مکون اشیا بود دخان بوهرگاه که خود بپاسه که علم مکون که کله بو همه بپاسه که جاء ربک و
الملک صفا صفا ـــ فارتقب یوم تاتی السماء بدخان مبین ثم استوی الی السماء وهی دخان یعنی بپاسه اسمانها معا ان
که در اول بیی مع دخان کلیات ـــ بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل از ومن عنده علم الکتاب سوال کرده که بهیچ
از وجوه ان هفده کله که در حروف مقطعه امی که از چهارده ظاهر بیی بو فضیلت داره بوجهی بره یازده وچهار
که نیامی جواب باژه که اری داره بامعنی که کاف ونون که شش کله بوکه شصت وشش کله دیر وچهار کله دیر
در ضمن خویشتن داره در سبع مثانی که همه موجودات وماسوی الله از خو موصوف بیی ـــ اگر هیتن واژه
که جهز میی کله متضمن معنی کن هستی پس کاف ونون را بر دیگران مزیتی بو جواب اوی که انخوانند بو که تو هوا
اما از ان که ظهور نعت در نعت خاتم الانبیا بحکم لولاک لما خلقت الافلاک واتیناک سبعا من المثانی وهفت شب
وروز باین دو کله کن که شش کله کاف ونون است در حروف مقطعه امد ودران یازده نیامد وظهور خلقت
اشیا در وست بحکم کل شی یرجع الی اصله مزیت دارد وانا نست که هی ام الکتاب اندوی شکل هفده ه
واحر متشابهات بام الکتاب ـــ الف که حرف اولی در کاف ونون موجودی ـــ اگر سایل واژه که بهیچ
وجه از وجوه ایازده وپانزده مزیت دارند هم بحسب صفات بر سبع مثانی جواب اوی که ادمی برای اگه لسان

اہل الجنة عربي وفارسي دري وان بواسطه اتمام بو وبواسطه طسم تلك ايات الكتاب يوم ياتي بعض ايات ربك
وبواسطه انك انهغدو والكم كره تا قايم مقام پانزده بيو وكاهي شش والكم كره تا قايم مقام يازده بيو از براي
ظهور توحيد — وبوجهي چندان كه از كثرت بوحدت مي ايد نزديكتر ميشود كه العلم نقطة كثرها الجاهلون
الذين جعلوا القران عظين حق تعالي قرانه بحكم علم ادم الاسماء كلها سو كلمه كرداييد و ست كرداييد وچهارده كردانيد
وهفت وعلي هذا الترتيب تا فرمود اقرءوا القران علي حرف الذين جعلوا القران عضين كليات
في ستة ايام تا ذات قديم او بود خلق السموات والارض في ستة ايام وكان عرشه علي الماء بود وهفته هفت شب
وروز بود وساعتي بيست وچهار ساعت بوده وفلك بروج سيصد وشصت درجه وكل يوم هو في شان وجميع
عدة الشهور اثني عشر شهرا في كتاب الله وعدد دوازده — ويوم كالف سنة وخمسين الف سنة
نه عكس بلكه قيامت در ساعت ظاهر بو براي انك قيامت موتي از قبور وبرخاستن اختلافات در ساعت بوت
وبرخاستن جميع اشيا از عدم بوجود در ساعت شش روز وهفت روز بو — معني ان الساعة اتية اكاد اخفيها
اي من نفسي انا بتلاها سوره كه طه باشد وطه ما در ضمن شش كلمه كاف ونون طلب بايد كرد و سر خلق السموات والارض
في ستة ايام بايد رسيد باذن الله كليات في ستة ايام وسبعة ايام خلق السموات والارض في ستة ايام ايام الله عبارتي
از هفت شب وروز كه سبع مثاني بو وظرف قران عظيم بو خدا ان هفت شبانروزه كه ظرف جميع مخلوقات كه في
ستة ايام ويوم ويوم الجمعه كه هفت نحو هادي كه جميع شهور وسنين وقرون ازين هفت روز مركب بو وازين
هفت شب وهر روزي ازين هفت روز كالف سنة يوم القيامة وكمقدار خمسين الف سنة يوم القيامة
بو يعني اين هر هفت روز دنيا مقدار هفت هزار وهفت بار پنجاه هزار سال اخرت بو از حساب ديني يعني جميع ازمنه
را بتو دادم — براي ان ختم انبيا شد وامي شد چه ام الكتاب را وچه ام زماني را كه هفت روز بو — ولا تسبوا
فانا الدهر يعني خوشتنه ببو هادي وهميين معني كامه بين لولاك لما خلقت الافلاك وما ارسلناك الا رحمة للعالمين
اكر سايل واژه كه چرا زمانه كه هفت شبانروزي وشهور وسنين وقرون از ان مركب بو چرا به پنج وشش
وهشت نكي — اثر با هفت بني كه ان الله عنده علم الساعة كه هفت شب وروز شش بارست ساعت بو وجميع
اجسام ومخلوقات كه مخلوق بند شش جهت دارند تا هر جهت امخلوق كه توجه بجهت مخلوق ديكي بو روبت
زمان

زماني كيبو كه انما تولوا فثم وجه الله وسو كلمه در ضمن ست است واز في ستة ايام معلوم است كه چهارست ويك سو بائي
— اكر سايل واژه كه سبب چه باشد كه ساعات هر يك منقسم به بيست وچهار ساعت شب وروز شد جواب
اوي كه در يابنده شب وروز چشم ادم بو وهر چشمي سه سپيدي وسياهي داره كه شش بو كه بيست وچهار
سطر خدايي بو قسمت ساعات اژه كو كي كه زمان كه مرئي اچشم بي بهيات مدرك خود سير هكن —
قد استدار الزمان علي هيئته اي علي هيئة مربوبه وهفته بمثال دو چشم ودو كوش ودو الف وبي دهان
تمامت جمعه كه مظهر سو وست كلمه بو تا زمان وايام ولبالي داخل مخلوقند وجزو وجود ادمند برهيات
ادم سير كنند وهفت كوكب سياره در سيصد وشصت درجه كه شش بار سو وست كلمه بو سير هكرند از دقيقه
وثانيه تا عاشره پس ادم در مركز زمين وزمان هفت روز وهفت شب برهيات او وچشم سير دكرد وميكند
— قد استدار الزمان علي هيئته اي علي هيئة ربه كه كلمه وعلي هيئة مربوبه كه وجود ادم كه شش بارست كلمه بو كه هفته
كامه بين وخلقت چشم كه بيست وچهار خطست از ان خدايي بسم الله الرحمن الرحيم جميع قرون وايام ولبالي
مركب اند از هفت شب وروز وايشان شش بارست ساعت اند كه كل يوم هو في شان وخلقت اشيا غير ادم در شش
روز وشب بي وخلقت ادم در جمعه كه هفتم بحكم كل يوم هو في شان خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام وكان
عرشه علي الماء پس معلوم بي كه خلقت عرش واب غير شش روزي بحديث كه ادم در روز جمعه مخلوق است فرمود
ساعت در روز جمعه بسم الله الرحمن الرحيم الخ عرش وكرسي ولوح وقلم وملايكه واسمانها وزمين واجسام
مجموع مكونات از نور در وجود امده وديكران از وظاهر شده اند انست كه ان زمان ادم ظاهر شد كه كاف ونون
وادم بان خبر معلم ملايكه شد كه علم ادم الاسماء كلها وانبئوني باسماء هؤلاء بسم الله الرحمن الرحيم اكر سايل
سوال كره كه چه معني دارد كه رسول در كشف وي وخبر هيده كه زمين بر پشت كاو وماهي بو هماني كه عرش
كه ثمانية او حامل برداشته بند جواب اوي كه اسمانها بجذب قدرت خدايي شش جهت زمينه بخويشتني هكشند
مركز زمين با مركز افلاك بجهت خط استوا وخلقت يكي بو كه كذلك جعلناكم امة وسطا هماني كه ادم وبرج كاو
وماهي كه هر دو برج شصت درجه بو وهر درجه شصت دقيقه ست دقيقه وسو دقيقه كاهي اند وبرج در تحت زمين
بو زمين بر ظهر خود وكاهي فوق زمين بجهت فوق وتحت بو وصورت ان دو برج صورت كاو وحوت بو

وهمه مین قول انی اری سبع بقرات سمان یاکلهن سبع عجاف که حرکات فلک در صورت کاوا یی برین قیاس
واین دوازده برج را در کشف بنی بذین دوازده صورت نمود بخلاف ان دوازده مجند بن هزا رهزار اشکال
جنانک از دوازده برج ست منازل خدا مقرر کرد که در وجه ادم ظاهر بی — وبعضی بروج بصورت وحوش
وخوک وغیران که حیات است وحیات و سبع جنانک شیر وغیران — چها هر کوکبی نسبت با همدیگر شکل
دیگر دارند و فیض تام از فلک هشتم بود که صورة ادم داره وصورت هو جینی که بر خط استوا صورة ادم بو از
نباتات وجمادات ومعادن وفواکه — واثر که هفت کوکب سیاره هر بار که مدرجه از سیصد و شصت درجه کرات
و سوبو ودقیقه ان کرات و سوبو و ثانیه که میرسند فیض دیگر بمعادت و نبات وانسان وحیوان وجمیع ورقها
کل وجمیع موجودات این فیض واقع میشود — عرش را ثمانیه او عالی بر داشته اند که برج جدی است ور کشف
صورة اورا در ثمانیه او عالی یافت که سو قایمه دارد — تاب قوسین بجهت ممبن که در کشف بخدا مقدار قوسین
نزدیک بی که بعض قوسین کامه بین که سدرة المنتهی بو که جبریل وما منی لو دنوت انملة لاحترقت وانی
و سبع سنبلات خضر واخر یابسات هفت سال نی همه جز مخلوق بخط استواء ادم ببیند وادم بکنه
خنان برسید ناجار بالضروره در ان عالم مسخر امد لادم وادمی زاد خنان هما وکامه نمودن لوح محفوظ
الهی وماکان ومایکون حروف بی از راقیام مقام وجود ادمند ودر کشف رسول در صورة سدرة المنتهی امد
که صورة ادم واد از سدرة المنتهی وجهارجو وخمسین صلوة بر سو و ست درجه ودقایق وثانیه بروج بروج
درجات الهی رفیع الدرجات ذو العرش یلقی الروح من امره علی من یشاء من عباده ملایه کلیات بسم الله الرحمن الرحیم
اخر تعقل وادراک میباید کرد که خلقت اشیا از روی مظهر اشیا برین نظم وبرین نهج خط استو ا
ومرکز ولنا بت اشیاء وجه ادم وسایر مخلوقات مثلا که جشم که دو بو هر یک بطرفی ودهن وپیشانی
که یکی هر یک بر وسط ان مخلوق جرا واقع بی باختیار صانع ان وجود یا بی اختیار صانع بر وجه
احسن وان را فاعل بالضروره بجهت نظم سایر اشیا بلا اختلاف که دانه خردل وبرگ هر دو از جهت
استوا ایشان در خلقت تخلف از یکدیگر نکنند وتعقل می باید کرد که این جنین نظم را البته بحکم
ان من شی الا عندنا خزاینه البته مظهری روزی پیدا شود که بکنه وسر نظم اشیا برسد

وان

76

وان افضل مخلوقات وموجودات بود ادم بو که علم ادم الاسماء کلها ونفوس قدسیه بند وبلاشک ذکر از نه
کس در سایر کتب سماوی پیش نفوس پاک انبیاء صاحب کشف مخفی نماند باشد وان فیض از وبخاتم وشهید
رسید میتواند بود که فیض فلک وبعیارات وقابلیت ارض بحیثیتی برسد وبدرجه باتفاق جنان
که در صورة ادم موجود شوند وبر عکس سیر کنند وزمین وفیض قابلیت فیض خود بکرد اند که حقیقت
یک وجوه از صورت انسانی بظاهر زمین رسد الا انها که امدند وشکل انسان وادم کسب کردند وبعالم
بقا در ان نعیم مقیم قدیم ازلی لم یزل ولایزال رسیدند کبسم الله الرحمن الرحیم خلق الله تعالی راس
ادم وجبهته من تربة الکعبة وصدره وظهره من بیت المقدس الی یده الیمنی من ارض مشرق ویده الیسری
من ارض المغرب — جز بحکم یا ابت هذا تاویل رویای من قبل که سجده کردن یعقوب بود در صورة افتاب
بطریق اولی که مجموع ملایکه را کسی که مسجود بیبو بصورت افتاب در اسه واز مغرب که مقام ظهر وصدر
خو بو ورا سه از مغرب ورا یی جو افتاب یعنی ظاهر بی ظهر وصدر ادم که ابو البشر وپدر همه انبیا
ومسجود همه ملایکه بو از طرف مغرب که بیت المقدس بو که افتاب بحدیث رسول در زیر ارض هر شب
هشو وسجده عرش خدا هیکرد — وان که وضو هیکره در وقت دلوک الشمس وغسق اللیل بعدد
ست سوگله ادم پیش طلوع فجر وغروب پرستش خدا هکرد وافتاب پیش از خلقت ادم تا بی طایف
بر کرد مرکز خاک از برای تربیت خو که ادم — وطوله ستون ذراعا یعنی ادم در سیصد وشصت درجه
فلک دایر بو که سو وست ادم بو ودر دقیقه سو وست ان تا بود وباشد بطریق اولی که افتاب واثره
وادم طلب کرد خمرت طینه ادم بیدی اربعین صباحا — هر گاه که افتاب از مغرب براسه از طرف دست
چپ ادم بر امده باش — جز خاک وجوه ادم از مشرق ومغرب اوی وظهر خو وصدر خو از مغرب
اوی وزمین حشر کامه بین پس ناجار افتاب حشر وقیامت از مغرب ورا سه که واسطه قیامت
واشراط وحشر ونشر وانسان ادمی واثر را زمین مغرب بو زمین حشر خواندی که همه محشور
بند در ظهر خو — وبحکم کل شی یرجع الی اصله محشور بند بهمان زمین همه انبیا که عالم کشف صورت شمس
وقمر وکواکب دارند از مغرب ظاهر شوند که زمین حشر بی — ووجوه افتاب وافلاک که فقیهن
[illegible]

صورت ایشان را در بیابد و بسی با ایشان نرسد و دیگر مرکز نقطه فیض واتفاق بظهور ... ادم ... [illegible]

سبع سموات في يومين بارض ومابينهما في ستة ايام مخلوق بند كه جهار بارست ومي بارسو سلعت بو پس
هركاه كه اكسي از مغرب ظاهر بو كه افتاب وهفت فلك وهفت ستاره وزمين كه مغرب است ومغرب
اروست ظاهر بو بطريق اولي كه واژه افتاب قيامت ازطرف مغرب بوراسه وارور ايمان نفسي
مفيد بنو حاصل ومقصود افتاب وسيارات وخاك وطبايع ادم بند اثر اني ستة ايام واني هركاه كه خو
از مغرب وراسه مه از مغرب ورابي بند بسم الله الرحمن الرحيم بوجهي دير كه واني افتاب
ازطرف مغرب وراسه رب واني ومربوب خواستي كه اشيا بنسبت مربو بندو افتاب رب بحكم
رب الارباب وبوجهي كه رايت الشمس والقمر رايتهم لي ساجدين كه انبيا دركسوه افتاب واذان صد وبيست
وجهار هزار نبي كه از ظهر ادم بدر امدند يكي يعقوب بود كه ديد يوسف كه دركسوهٔ افتاب درامده بود
كه رايتهم لي سلجدين از مغرب وزمين مغرب كه بيت المقدس بو طالع بيو بادم كه زمين حشر بو
بيت المقدس كه مقام ظهر ادم بو كه علم ادم الاسماء كلها كه اول علم از ذات حضرت باو ميرسد واخر عروج
ميكند باو كه علم الهم خواسما كه وكب بو بهر لسان بسم الله الرحمن الرحيم والنجم اذا هوي الي ولقد
رآه نزلة اخرى يعني خدا را دي نزلة عند سدرة المنتهى كه عبادتي از صورت ادم كه اربعة انهار از خو بدد
اسه كه اوتيت القران ومثله معه عند ها جنة الماوي خداوه در عند سدرة المنتهى كه ادم كه منتهاي
مخلوقاتي وجنة الماوي نزديكا دم پس ادم كسي بو كه خدا وجنة الماوي نزديك خو بو كا مي ادم ني درجنة
كه يا ادم اسكن انت وزوجك الجنة وكامي درخو جنت براي توحيد بسم الله الرحمن الرحيم اڈ
ومن عنده علم الكتاب اكر پرسند كه مسلم شياطين بحكم حفظناها من كل شيطان رجيم ولا يسمعون بالملا
الاعلي با سما نهاده ندارند وپيغمبر بسدرة المنتهى كه جهار جو در تحت خو هشو برسي وجنة الماوي اكو
بو وقاب قوسين او ادنى واقع بيي وجبريل وامانيكه لو دنوت انملة لاحترقت ان كه خدا واني
فاوحي الي عبده ما اوحي چه وچرا اوه بتصريح نواني جواب اگه واني فاوحي الي عبده ما اوحي
عدد ركعات قران بره دالي كه هفده در حضر جند جند يعني بغد وظهر وشام وعدد سفر يعني جند
در سفر ـــ وعدد ركعات در جمعه وتشهد وعقد انكشت شهادت كيتن كه لو دنوت انملة جبريل
واني

77

واني ـــ دوم اگه اني عبده ما اوحي واني كه تا اكسي علم كتاب پيش خو وشهيد بو بر رسالت خو جز بياسه
وبيان بكره طالبان خدا بزاستد كه جاي كه لو دنوت انملة لاحترقت بو اژه كو امي وان مانع ني كه جبريل امي
وامامت كه وعدد ركعات اثخو معلوم بكي وچرا پنجاه صلوة بي وان پنجاه را اگر تخفيف نيكي شبار وزي
منقسم كامي ببين به پنجاه بسم الله الرحمن الرحيم بحث ومعجزات موسى عليه السلام اول سوره طه
ما انزلنا عليك القران لتشقى الرحمن على العرش له الاسماء الحسنى تجهر بالقول هفده كتاب ساعت وعصاء
فانه يعلم الجهر واخفى هل اتيك حديث موسى اذ رأى نارا وجود ادم كه وكب بو از جهار جيز انني انا الله فاخلع
نعليك واقم الصلوة لذكري ان الساعة اتية اكاد اخفيها الي وما تلك بيمينك يا موسى ـــ مجموع اين كلمات مترتب
بر عصا كه معجز نكامه بين بين كه طه ومرآت وعرش وان تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى وصلوة وساعت
مه مرتب بو از روي معني بر عصا بسم الله الرحمن الرحيم الم اكنون اكر شخصي سوال كره از ومن عنده علم
الكتاب واژ لتكونوا شهداء على الناس كه عصاء موسى عبارت از جه بي جواب اوي كه مثال اول ما خلق
الله تعالى القلم وخدا وقتي كه عشر ايات بر لوح كه كتبنا له في الالواح هينوشتي موسى عليه السلام او از چرا چي
قلم كه اجرا عبادتي از كسر لوح هشنوي بر خط استواء عرش كه الرحمن على العرش استوى اگه واني ماتلك
بيمينك يا موسى قال هي عصاي يعني جه جيزي كه دست تو دري واني قلم قدرت الي ولي فيها مآرب اخرى
قال القها يا موسى فالقاها فاذا هي حية تسعى وادكية تسعى بدليل كانها جان ولى مدبرا ولم يعقب
يا موسى عصا عبارتي از اول ما خلق الله تعالى القلم وبين كه موسى او از چرا چي قلم وكتابت دست
خدا بيي كه بر لوح مينوشت هشنوي قرينهاي خداي كه جا عصا واژه ومراد قلم بو يكي بر اء اگه عصا
در دست بو وقلم در دست بو ـــ دوم اگه عصاء موسي را سر دو شاخ داده وسيم اگه ان اضرب بعصاك
البحر قلم بينكو چين بو بر بحر دوات كداب بو كه والبحر يمده من بعده سبعة ابحر طريقا يبسا وقتي كه كتابت
بكره كه تري طريقا يبسا حاصل بو معما زني كه عصا در دست بو قلم وكتابت در دست بو وكلام الهي معجزي
كه قراني وبحكم انه لفي زبر الاولين جون بيان حقايق وساير ذات وصفات خدا هكره وبيان كلام
قديم هكره خط وقلم وكتابت معجز بو پس عصا كه قلم بو معجز بو ـــ ولي مدبرا ولم يعقب در وقت

دروقت کتابت است که ان صفت داده وهیات مار داره — وقرینه دیگر همان که عصا دوسر داره
قلم دوسر داره — وقرینه دیگر که ما زن که عصا بحجر بجهنه قلم را بر بحر دوات وسیاهی بجهنه بقطع
من اللیل که خط کامه بین — قرینه دیگر که هفتاد ودو دندان داشتی عصا وقتی که ما نیب اژدها کخیمه میعاد
فی کرت ارش بو علم ست کلمه بوکه مجموع انا سما هفتاد ودو بو که ظن وکین وخوف فرعونیان اژده بو —
وقرینه دیگر که خدای تعالی بدست خود عشر ایات نوشت ودر وجه ادم ان را توان خواند — قرینه دیگر
که درمیان سایر حیوانات ماری که خداوند دو زبانی سما زن که قلم وعصاء موسی براء ابصورت مار خدا
بکشف نمود وبظاهر چه خواند — قرینه دیگر که ان عصا از بهشت ادم بدر اورده بود که در روایت است
که ابلیس در صورت مار در جنت رفت واز جنت بدر افتاد — قرینه دیگر که خطابی قلم مراد عصا که وما
تلک بیمینک یا موسی بیمین وانی نه شمال که فمن اوتی کتابه بیمینه — وقرینه دیگر ان اضرب بعصاک
الحجر فانفجرت منه اثنتی عشرة عینا که ان عدة الشهور عند الله کنایت از انست که قد علم کل اناس مشربهم
مشرب خود بخط بر اثند در عهد خود بعد از نوح — برای فرعون نفس خود در عالم کشف اول عصاء
خود را درصورت مار واژدها ازچنین دید تا نفس اورا سحره نفس اورا که عبارت از فرعون وفرعونیان
اند فرو برد — چنانک رسول فرمود اسلم شیطانی بیدی بعد از ان متوجه فرعون وسحره
فرعونیان ظاهر شد — ان اضرب بعصاک البحر زدن قلم کامه بین بر دریای وجه ادم دوازده راه
پیدا ابین — قرینه دیگر که قلم کامه بین جمیع سحرها را فرو برد وزیاده نشد واین مجموع مرتب است
بخط وبر خط استوا ولوح محفوظ زبان ماری که منسوبی که دو پاره که هیچ از ه که در ان احد مخالفت حقا
حقا کره ودو کلمه ظاهر بنو وبر زبان ادم که مظهر توحید زبان یکی بو وبرار خط استوا وصراط مستقیم
در تحت زبان خط مخلوقی که بره کو کذشتن تا زبان دو پاره بنو وبرای خط استوا دو پاره بو اول ما خلق
الله القلم قال الله تعالی اکتب قال ما اکتب قال ما کان وما یکون از ما کان وما یکون دو کلمه کن ظاهر بیی دو زبان
قلم دو کلمه کن را علم پیدا کرد که ان دو کلمه کن در ضمن خود سی وکلمه دارد وهفتاد ودو کلمه دارد اینست جف القلم
بما هو کاین جز موسی انجا سخن اشنودی اژدها خدا بعث عصا هکی وجان وکیه تسعی واقم الصلوة وطه
وقرینه

وقرینه بیان که ا اتش که وانی انی انا الله هم صاحب چهار جو هزنی که جای دیدوانی من الشجرة ان یا موسی که شجر
وکب از چهار جوهر نام موسی اب وشجر بو پس از نام خویشتنی پس از نام خویشتن که کلمه خدایی خطاب انی انا الله
اشنوی وکلم الله موسی تکلیما الی ذی العرش سبیلا اگر کسی سوال کرد که الرحمن علی العرش استوی عرش
چه چیزی وا زچه چیزی وازچه بو جواب کعبه بو — قال رب اشرح لی صدری کما قال الله الم نشرح
لک صدرک براء خط استوا ویسر لی امری واحلل عقدة من لسانی یفقهوا قولی هم مناسب عصا وهو هی
هرون هو افصح منی لسانا قال فما بال القرون الاولی قال علمها عند ربی فی کتاب لا بسم الله الرحمن الرحیم
اول ما خلق الله تعالی القلم اول ما خلق الله تعالی نوری اول ما خلق الله تعالی العقل هر سه یکی بو
بسم الله الرحمن الرحیم زبان کلام سامت قلم ولسان بو که چون کاتب بر کاغذ بنو ازخنان هر دو یک
نقطه ظاهر بنو قلم ناطق خدا لسان ادم که چون بر خط استوا یک یک خو بر وسط خلقت یابی ودر زی ورامی
در زیر زبان تا دلالت کره بر خط استوا واشرقت الارض بنور ربها واجعلنی لسان صدق فی الاخرین
بخلاف مار که دو زبان داره اما هر چند که ماید و زبان داره هر گاه که حرکت در باطن خود ظاهر بو
وقوع که لا حول ولا قوة الا بالله یک قوة در باطن خود راسه سما زن که از ان انسان واز هر دو طرف
زبان خوبی او از و می کلمه بدر اسه یعنی هر چه از یک پاره اسه از پاره دیگر همان کلمه اسه — سما زن که علم
ازل وابد در ضمن یک نقطه اول جنبش کاتب است وکتابت کننده قلم است وکلمات همه اشیا در ضمن یک نقطه
قلم است که زبان جهان است قال علیه السلام لم یبق من النبوة الا المبشرات قالوا وما المبشرات قال الرویا الصالحة
الحدیث وقال علیه السلام الرویا الصالحة جزء من ستة واربعین جزءا من النبوة — وقال علیه السلام من رانی فی
المنام فسیرانی فی الیقظة — وقال علیه السلام من رانی فی المنام فقد رای الحق — رایت ربی لیلة المعراج
فی احسن صورة قال الله تعالی بم یختصم الملاء الاعلی یا محمد اخر مسجد وکفارات وصلوة ختم کی
بسم الله الرحمن الرحیم رب قد اتیتنی من الملک الی یا ابت انی رایت احد عشر کوکبا الی علمتنی ربی
بسم الله الرحمن الرحیم سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا
حوله لنریه من ایاتنا انه هو السمیع البصیر قال علیه السلام بینما انا نایم فی الحطیم الحدیث هم درین سوره است

وماجعلنا الرويا التي اريناك الا فتنة للناس والشجرة الملعونة من كشف الاسرار قال عليه السلم ام القري
شفاء من كل داء وقال عليه السلم الحمد لله رب العالمين سبع ايات احديهم بسم الله الرحمن الرحيم وقال عليه السلم لا صلوة
الا بقراءة فاتحة الكتاب وقال عليه السلم من صلي صلوة لم يقرا فيها بفاتحة الكتاب فهي خراج فهي خراج فهي خراج
بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين الرحمن الرحيم مالك يوم الدين اياك نعبد واياك نستعين اهدنا
الصراط المستقيم صراط الذين انعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين بسم الله الرحمن الرحيم الم ذلك
الكتاب بعد از يومنون بالغيب كه عبارت است از نيت واعتقاد باطن از صلوة در كرفت وما انزل من قبلك
كه شامل ادم واسماست وبعد از ان بحث ادم واسما وشياطين وملايكه وسجود وقبلتين كه بيت المقدس
وكعبه است واذ ابتلي ابرهيم ربه بكلمات بسم الله الرحمن الرحيم سبحان الذي اسري بعبده ليلا من
المسجد الحرام الي المسجد الاقصي الذي باركنا حوله لنريه من اياتنا انه هو السميع البصير ومن
الليل فتهجد به نافلة لك عسي ان يبعثك ربك مقاما محمودا ولا تجهر بصلوتك ولا تخافت بها وابتغ
بين ذلك سبيلا سوره صلوة را كه الحمد است حضرت رسالت احديت فاتحة الكتاب كردانيد وحضرت
رسالت فرموده كه فاتحة الكتاب وخواتيم سورة البقره حضرت عزت بمن داد وبس ودر حديثي ديكر
فرموده كه بعد از ابرهيم وادم بمن داد حضرت احديت افتتاح كتاب بسوره صلوة كرد چون حضرت
رسالت از معراج مراجعت كرد پنجاه صلوة با پنج صلوة امد از روي تخفيف والتماس ومشاهده حضرت
احديت كرده ومشاهدهٔ ملك وملكوت كرده كه الصلوة معراج المومن قرة عيني في الصلوة انا ام الكتاب
در كرفت هو الذي انزل عليك الكتاب منه ايات محكمات هن ام الكتاب ودر اول كتاب بجهت ان
ام الكتاب نوشت تا بزركي ورتبت صلوة از كتاب الهي معلوم كردد بما قدمت ايديهم ايد كفت وتمامت
اعضا وجوارح خواست ولا تلقوا بايديكم ابتدا الحمد لله رب العالمين سبع ايات احديهن بسم الله الرحمن الرحيم
كل امر ذي بال لم يبدا الحديث قال الله تعالي قسمت الصلوة نصفين الحديث قال عليه السلم لا صلوة
الا بفاتحة الكتاب قال عليه السلم لا صلوة لمن لم يقرا بام القران ولقد اتيناك سبعا من المثاني
والقران العظيم سورة الكنز وافيه وشافيه واساس وسورة الحمد الصلوة معراج المومن
الصلوة

الصلوة عماد الدين حم والكتاب المبين انا انزلناه في ليلة مباركة انا كنا منذرين فيها يفرق كل امر حكيم
الي فارتقب يوم تاتي السماء بدخان مبين هرچند كه جبريل حضرت رسالت را در شب معراج باسمان برد
ودرهاي اسمان ميفرمود كشودن تا انجا رسانيد اورا كه او را مجال انجا نبود كه لي مع الله وقت لا يسعني
فيه ملك مقرب الحديث وپنجاه صلوة نبوو واجب كرد واخر به پنج امد وجبريل ظاهرا ايت بياورد
كه هنكو كه صلوة بامداد دو ركعت بو وشام سه اما حديث صحيح امي بامر خدا چهار نهي كامي وسه ودو ركعت
بجي كنت نبيا وادم بين الماء والطين وهرچند بحسب ظاهر جبريل معلم محمد نبي اما بجهت كنت نبيا وادم بين الماء
والطين محمد نبي جبريل بحكم يا ادم انبيهم باسمايهم وبحكم كنت نبيا يعني انبيا كننده با ادم من نبي بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين را بعد ده كله واجبي كه بخوانند در ده ركعت در سفر وحضر ودر حضر بجمعه وغير جمعه سه
بعد ده كله واجبست كه بخوانند محمد وامتان وبحكم فاقرءوا ما تيسر من القران بيع يك ايت نيست از ناسخ
ومنسوخ ووعد ووعيد وامثال واز علم قيامت كه منهي باشد خواندن ان ايت در صلوة بلك در ده وسه ركعت
كه بعد ده كله وده كلمه خدايي است امر است كه بخوانند بجهت ان كه هرچه از قران مركب مفهوم ومعلوم ملبشوه
وخواهد شد در ضمن ان ده وسه كلمه موجود است واز ان سه وسه كلمه اسمائي را طلب بايد كرد كه لوح محفوظ
وام الكتاب اند واز ين جهت كه ام الكتاب در قران امي وجبريل اوي قران مزيت وفضيلت داره بر حديث قدسي
كه اكر در حديث قدسي ام الكتاب ومفردات اجبيندي سوم معاني توهم كيبندي كه مزيت الكتاب در حديث
قدسي براي انست كه سخن بي واسطه است در پنجاه ان توهم نيست من معالم التنزيل قال عليه السلم من قال
في القران برايه فليتبوا مقعده من النار وقال عليه السلم من قال في القران برايه فاصاب فقد اخطاء
بسم الله الرحمن الرحيم اكر سايل سوال كرده كه شيطان ادم ره نفي كرد الا ان تكونا ملكين او تكونا من
الخالدين چون ادم هزاني كه ملايكه سجدهٔ خو كنند وشيطان هزاني كه مقام ادم بيش ادم ورآي مقام ملايكه بو
بحكم قلنا للملايكه اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ومعلم ملايكه بي بس چرا فريفت بان تكونا ملكين داد جواب
اوي كه هزاني كه خازنان فاضلتر بو بدليل انبيهم باسمايهم وبدليل اذ قلنا للملايكه اسجدوا لادم اما تصور كي
كه مقام اكل وشرب مكر كه ملايكه نبا دند بان متصف شدن بهتر است بجهت ان ميل كرد وعند الله مقام اكل

وشرب فاضلتر است از مقام صد خوچرا که جمیع اشیا بی صورة بدن خنان ونباتات وفواکه وجمادات طعمه ادم نشند
ونطفهٔ او نشند سر از وجود ادمی وصورت ادم که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن ور بنا دند وانبیا و محمد
علیه السلام از و متولد نشوند پس این مقام بنسبت با انبیا اکل وشرب وراي ترک اکل وشرب است بپای ان
درجنت میعاد روحانیان همه باکل وشرب بوسـ وهمه غذای ایشان متکلم وسخن کو وفی اکه سبحان که انطقنا
الله الذی انطق کل شی که هر کاه که حکم کند بدرخت که شاخ سر بر آرد بیارد وفی الحال میوه بجیند واز عقب ان میوه
بارد هد بجهت انکه بالقوه در درخت بسوی ایشان بالفعل حاضر شود چرا که درین جهان بالقوه ما بالفعل مشاهده کردند
همه ناطق باشند که یوم تبدل الارض بسم الله الرحمن الرحیم ان الارض لله یورثها من یشاء من عباده والعاقبة للمتقین
ان الارض یرثها عبادی الصلحون انا نحن نرث الارض ومن علیها الم ذلک الکتاب لاریب فیه هدی للمتقین الذین
یقیمون الصلوة الی اخره جون بحکم علم ادم الاسماء کلها سوکلمه الهی که عبارتی از الم وغیره با ادم امی وتعلیم اسماء
خدا ادمه بکی وخلقت وجه ادم ووجود خو از همه روی زمین بیاوی وصورت فرزند ان ادمه صورت ظاهر
ادم ووجه ادم الجزوی که خلاصهٔ زمینی وروی زمین وکلی بجهت اکه میراث خدایی خدا یا بو پس همه روی زمین
حق انبیا واولیاء خدا که فرزندان صوری ومعنوی بند حق خنان بو وبحکم شریعت انبیا اکر کسی دو پسر ودو
فرزند ومادر ودو خواهر داشته بو که خنان کافر بند وفو منو فی ببو میراث فرزند مسلم حق مادر وپدر
وفرزند کافر نبو بلک حق برادران مومن خو بو پس بهر تقدیر زمین وروی زمین که وصلت وجه ادم بو
حق اکس بو کرده بخلقت ادم وام القری بدبو که هفت طبقه زمین از ام القری که موضع خلقت جبهه ادم بو
افریده ببی ورودره موضع هنکو کنیه سجده خدا کینی در اب وخاک وهوا واتش ان خانه که ان خانه مرکبی ازین
جهار جیز مانن که وجه ادم مرکبی ازین جهار جیز واب زمزم مانن که همه زمین از ام القری مخلوق ببی
همه صورت پس راس وجبهه از راس وجبهه ووجه ادم مخلوق ببی ودر هر زمینی مسجدی که بنا کنند باید که
رو در مسجد الحرام باش که مقام کعبه است مانن که همه راس وجبههٔ ادمی ناد رو در مسجد الحرام کرده بحکم
فول وجهک شطر المسجد الحرام ـــ آب وضو که وضو ساتا اوی که بعلم کلمهٔ خدایی که وجه ادمی سی
ـــ پس روی زمین حق تابعان وفرزندان ادم وادمی زاد مسلمان خدا شناس بو نه حق فرزندان که
متابعت

متابعت شیطان که سجده ادم نکرد کردند والله بسم الله الرحمن الرحیم طه ما انزلنا علیک القران لتشقی
الا به الرحمن علی العرش استوی استواء خدا بر عرش دانستن موقوف دانستن طه بو وبعد ازان خطاب انی انا الله
واقم الصلوة ان الساعة اتیة اکاد اخفیها الذین یحملون العرش سه موضع بو که مطاف ملایکه بو یکی در زمین کعبه ویکی
به بیت المقدس وبیت المعمور در اسمان در انای کعبه عرش که وتری الملایکه حافین من حول العرش همه یکی کامه بین
بیت المقدس مقام صدر وظهر اکس بو کعبه مقام وجه وراس اکسی وبیت المعمور در انای کعبه مقام اکبی در اسمان وتلاوة
در اسمان دنیی که بحکم علم ادم الاسماء کلها یکبار به بیت العزه نزول کی از رابیت العز که مسجود ملایکه بوسـ اکنون
جون عبارت العرش ادم بو واستواء خدا بر عرش جون بو خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن ان را ملایکه را
معلم شد ومسجود ملایکه شد پس الذین یحملون العرش ومن حولها بر خو صادق بـــ دوم از روی خلقت
که علم کله خدا بو وجه الله ویدالله وجنب الله همه این صفات برای صفات ادم بو که ادم با صفات مخلوق ببی و
در شب معراج در احسن صورت از رسول سوال کی که بم یختصم الملاء الاعلی یا محمد اخر خو بیان کی که فی الصلوة ـــ
جون ادم عرش الله بو از را بوجهی دی که حق تعالی بصورة ادم که رایت ربی فی صورة امرد قطط تجلی بر محمد کی
پس الرحمن علی العرش استوی صادق بو بسم الله الرحمن الرحیم طه ما انزلنا
علیک القران لتشقی الی الرحمن علی العرش استوی له ما فی السموات وما فی الارض وما بینهما وما تحت الثری در تحت
الثری اسمانها بو تا درین ایت تمامی اشیا داخل باش اکنون عرش از روی لغت سریر که مقام ملک وپادشاهی بو کما
قال سلیمان علیه السلام ایتونی بعرشها قبل ان یاتونی مسلمین اهکذا عرشک ومنه یعرشون جون عرش مقام
پادشاه وملک بو وبلغت عرب سریر بو وبپارسی تخت بو اکر معنی استوا خدا بر خو استوا خدا بر همه اشیا
مستولی است فایدهٔ این ترکیب الرحمن علی العرش استوی له ما فی السموات وما فی الارض وما بینهما وما تحت الثری
تمثیل مانن کامه که خدا بر عرش راست باستاد واو راست انچ در اسمانها وزمین وما بینهما وما تحت الثری
است تمثیل جنان که ملک بر تخت است واو راست دنیا وجمیع ممالک ـــ واکر استواء خدا بر عرش بتحقیق بو
فایده وغرض افریدن عرش والذین یحملون العرش ومن حوله یسبحون بحمد ربهم ویستغفرون لمن
فی الارض ربنا وسعت کل شی رحمة وعلما فاغفر للذین تابوا واتبعوا سبیلک الی اخره پس بر داشتن ملایکه

این سریر را واین تخت را که یحمل عرش ربک یومئذ ثمانیة ازبرای محل ومقر ومقام که کامه بین جواب اوی اوی که خدا
استوا دارد بر عرش که رحمن بو که عبارت بو از ظاهر وباطن ادم که ملایکه بردارندهٔ خو وطواف کننده کرد خوبند
وثمانیه او عال ورکب از جهار طبایع یعنی صورت مثال خنان سو خط الهی بند وخداوند سو قایم بند که اول
روح حیوانی بو ونفس حیوانی وبعد ازان روح انسانی وبرای آن هو که الرحمن علی العرش استوا که خلق الله تعالی
ادم علی صورته وصورة الرحمن پس الرحمن علی العرش استوی بو که ملایکه ساجد عرش وادم اند وخو مسجود ودر
شب معراج که حضرت رسالت از اسمانها درگذشت فرمود رایت ربی لیلة المعراج فی صورة امرد قطط وفی احسن
صورة فقال فیم یختصم الملاء الاعلی یا محمد ودست بر بین کتفی نهادن او کامی که بصورة رحمن ادم مخلوق بو
ازرا بصورة انسانی تجلی هکره خدا واستواء خدا بروجه ادم وکتابت خو سو کله قدیم ازلی ابدی خو وان انجا نزول
بکرسی نوان خو ثم اقوم عن یمین الله ولقد راه نزلة اخری عند سدرة المنتهی که در اسمان هفتم صورة ادم اسدرة
المنتهی که در اسمان هفتم هر کس که در بهشت شود بصورة ادم بو واو راستون ذراعا قامت بو که طوله ستون ذراعا
وان ستون ذراعا از سیصد وشصت درجات وهر درجهٔ شصت دقیقه وشصت ثانیه تا عاشر که فاتوا بعشر سور
مثله مفتریات ان کنتم صادقین بو واز را عرش خدا صورة ظاهر ادم که از روی خلقت که کان عرشه علی الماء
اب بدیم برسنه که کان عرشه علی الماء ومن الماء کل شئ حی — واز روی معنی صورة خو بما زن که زبان خو مظهر
سو کلمه الله ازلی خدایی ودر سو کله معلم مه ملایکه زنی که یا ادم انبئهم باسمائهم — مظهر سو کلمه بی از روی خلقت
وکتابت وجه وتمامی من اوله الی اخره کتابت خدایی بو وبما زن که فلک بروج سیصد وشصت درجه بو صاحب
سیصد وشصت مفاصل بو وخدا را روزی سیصد وشصت نظر بو بره لوح که عبارت از ادم بو که مظهر
کله قدیم ادمی وکلم قدیم را علم وجه خو وید خو واصابع خو واصابع الرحمن بو پس الرحمن علی العرش صادق له ما فی السموات
وما فی الارض بادا که اسمانها وزمین بران وفطرهٔ ادم مخلوق بند بتمام علمیت لز وهر یک بعضی خو مظهر تام بو اگرچه
وانی فاینما تولوا فثم وجه الله بو جهی که مخلوق خط استوای ادم بو جهی بیند — رایت ربی فی صورة امرد قطط
رایت ربی فی احسن صورة ولقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم — واگر بر عرش استواء خدا اند نبود مراد
ان عرش استوا لا بو بر مه اشیا خدا را استوا حاصل والملایکه یحملون العرش ومن حولها ویحمل عرش ربک یومئذ

ثمانیه

ثمانیة پس فایده از ساختن سریر که عرش بو که اهکذا عرش کل جه بو وبرای که خو سلطنت بند وملایکه برای که
خو بر داشته بند که ثمانیه او عال تا که بر خدا استوا ومستولی بو وفایدهٔ برداشتن ملک بخلاف ان جه توان بود قلب
المومن عرش الله وقلب المومن بیت الله الف لام معهود که ادم بو — وعرش خدا که روز جمعه بیرون اید هم
دلالت برین که خلق ادم فی یوم الجمعه — واز تقسیم خلقت ادم هر جه کرد اشش جهت بو وزمین وهمه اشیا منقسم
جون دوازده خط ادم واز تقسیم دوازده برج وسیصد شصت درجه ودقیقهٔ هفت اسمان وهفت کوکب سیار
وانج در زیر وزبر اسمانها وبالا فلک هشتم که صورة ادم بو بواسطه ان که اثر از دوازده بروج وبیست منزل قمر یابند
منقسم شوند بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل سوال کره که سبب جه که خدا وانی ثم استوی الی السماء وهی دخان
فقضیهن سبع سموات فی یومین واوحی فی کل سماء امرها — وفلک بروج درین مقام ذکر نکی جواب از دو
وجه یکی اگه جون خو صاحب سبع مثانی کرد اینه هفت اسمان بر خط استوا که دوی سبع مثانی بو که لولاک لما خلقت الافلاک
لاجرم بحث هفت کی — ودوم اگه هفت اسمان با هفت کوکب بما زن سبع مثانی بو وبر هر اسمان جون یک ستاره
پیش نی خوازه از اسمان بروج جدا کی — وجون کیبی واثه که هفت کوکب نیز سبع مثانی بما زن که فلک که بر خط
استواء سبع مثانی ادی از را که همهٔ اشیا را بر خط استوا خطور باید که بار — دوم انک صورة ادم جنانک از دوازده
برج ودوازده خط وجه انسان وسیصد وشصت درجهٔ او وسیصد وشصت مفاصل ادم وبیست منزل قمر او وبیست خط وجه
ادم که لیلة البدر لایح وظاهر از هفت فلک دیربی وهفت فلک بوجهی لایح بو وظاهر کرا وزنان بیند که فلک بروج از سبع خطوط
که سبع سموات وکاینات است — جون یکبار خلقت ادم وبروج دیگر نکی در زمین خواستی که مثال خو در اسمان وانج وافلاک
وانما افلک بروج مثال عرش خدا بو که ادمی وسو درجات خو دعرفها بند وهر برجی بوجهی عرفه ودرجات وهر
دقیقه واز را بو که جبریل هوا که صورة ادم دارد که از برجی ببرجی بجندین هزار سال سیر میکند بجهت ان که در انابی
کلمه مخلوق شد وجون منتهی که سموات برخیزد وتبدل الارض غیر الارض والسموات شود مجموع کتابت خدایی وصور الهی
شوند صورة ادم از همه ظاهر بو وملایکه بمذهب انبیا همه جسم وپیکر وصورة اند بعضی صورة انسان وبروج بما زن
بعضی صورة انسان وبعضی صورة ثور وبعضی صورة جدی ودلو وسرطان وعقرب واسد از را هوا که عرش خدا
وثمانیه او عال بر دارند وجند ارش باشند — هر کامی فلک بروج خدا وخواستی که برسول در شب معراج

حقیقت خو نمابصورة سدرة المنتهی وجهار جو وعسل ولبن وخمر نمود اذ یغشی السدرة مایغشی واتی ثم دنی فتدلی
فکان قاب قوسین اوادنی واتی وجبرئیل واتی لودنوت انملة در حقیقت سدره ادمی که عند هاجنة الماوی چنان
یعنی ادم در صورة سدرة المنتهی دی که مثل کلمة طیبة کشجرة طیبة اصلها ثابت وفرعها فی السماء وحقیقت هر شی ملکوت ان شی
بو وجمیع فیض از باطن سدرة المنتهی باین جهان وجهانیان می رسد ومقر ارواح پاکان کامه بین وصلوة بعدد درجات
خو که سیصد وشصت درجه وشصت دقیقه وهر دقیقه ست دقیقه وسو دقیقه بو وفیض او ازرا بدرجة منتهی رسی وباطن
ان درخت که ضاحکی که فرض علی خمسین صلوة فی کل یوم ولیلة — وافتاب در هر برجی که باشد وبهر دقیقه معین
بو که صلوة بکوکبی هر درجه شصت دقیقه بو که سو دقیقه بو وست از راصلوة برهمین نهاد که اقم الصلوة لدلوک الشمس
که در طوله ستون دراعا سیر دارد بسم الله الرحمن الرحیم عرش که ادنی استغفار بدلیل ثمانیة اوعال که یحمل
عرش ربک یومیذ ثمانیة اوعال جدی بو ولفظ جدی ظاهرا هشت کلمه بو — وهمان که صورة خو جدی انکیخته
بکی در نظر اهل ظاهر وباطن خو برصورة جدی که ثمانیة اوعال که از استوای تا استوائی هفتاد هزار سال راه است
حد طی میکند از ظاهر واز باطن چنانک ظاهرا یعقوب صورة بشر داشت وبرادران صورة بشر در صورة
شمس وقمر در امدند دران عالم وسجدهٔ یوسف کردند پس این صورة جدی دران عالم مثال جدی می باشند وبردارنده
عرش خداوان بروج وسیارات در صورة سدرة المنتهی وادم وحور وقصور وجنات که وماتشتهی الانفس وتلذ الاعین
وحور مقصورات فی الخیام وان جنت را کفت هشت درباشد ویک مقام مقام غرفه که ست هزار که صورة وبیکی دارد
بسم الله الرحمن الرحیم حضرت رسالت از هفت اسمان وهفت کوکب سیار یعنی از مقام هفت کوکب سیار که هفت
اسمان بود درگذشت وبجای هر کوکبی چون خواب یوسف علیه السلام نبی از انبیا را دید وبه بیت المعمور رسید که دراز ان کعبه
خواهد بود ومعلوم است که کعبه چه موضع است وچگونه صاحب دوازده خط است بروجه وسو برسید ودر صوره سدرة
المنتهی وجوی عسل شیر وخمر مشاهده کرد وقاب قوسین اوادنی وبازماندن جبرئیل که لودنوت انملة لاحترقت رسید
ان مقام را وان عالم را حضرت خوت از هفت اسمان واز هفت کوکب جدا کرد ودر صورة کسوت وحقیقت سدرة
المنتهی نمود که طوله ستون دراعا فی السماء وکفت که هر کس در بهشت درود بصورت ادم باشد وامرد صاحب هفت سطر
بروجه که یدخلون الجنة علی صورة القمر لیلة البدر وبخط استخار ان بهشتی امرد هشت سطر ظاهر شود که ان هشت
سطر

سطر خدایی را صورة ادم بو وحوا وخدا با صورت تجلی کی بو که فی صورة امرد قطط ثمانیة اوعال برداشته بو اعرش که خط
استوا سی بو بسم الله الرحمن الرحیم لوح محفوظ ادم بو درین عالم ودره عالم بالا مه فلک بروج وباطن خو که صورة ادم
وطول ادم دارد که هر شکل که درین عالم خاک بو در خو بوجه صورة حیوان وجه صورة انسان وعقرب وحوت وسنبله
که مافرطنا فی الکتاب من شی که صورة او را خارج بو وادم مه اشیاء الجامع که علم ادم الاسماء کلها — پس هفت اسمان را در دو مین
بیافرید واض واقوات وجبال وبرکت ارض فی اربعة ایام وروز هفتم روز خلقت ادم بو ونفخه ادم بو وصور وساعت قیامت
وعرش تاکمل یوم هو فی شان بو جز در روز جمعه کامه بین ساعت شب بگذشته بو وساعت روز جمعه که شش بار ست تمام
شده بو پس قیامت در روز بو ودره کو شب مدخل نبو که فی یوم کان مقداره خمسین الف سنة — روز هفتم تعلق
بزحل داده که فلک هفتم بو ومستدیر که ادم در دور زحل موجود بی ودرو نهفتم که جمعه بو تعلق بزحل داشته بو از را یوم
المزید بو که از برای خلقت در قیامت یوم المزید بو برسته ایام تا شش بار ست باشد ساعت وجمیع مکونات وماکان
ومایکون دران روز حشر شوند که حشر جسمانی خواهد بود وهر شی را شش جهت وهر جهت ست والسلام روی
که افتاب ساعت که از اشراط ساعت بو وراسه لاینفع نفسا ایمانها ودخان وماننداین بسم الله الرحمن الرحیم
فلا اقسم بمواقع النجوم وانه لقسم لو تعلمون عظیم انه لقران کریم فی کتاب مکنون لایمسه — این هفت کوکب سیاره که دایر اند
در دوازده برج ودر سیصد وشصت درجه که هر دو درجه ست وسو درجه بو وهر درجه شصت دقیقه بو که ست دقیقه
وسو دقیقه بو سعدی ونحسی ایشان وهبوط وعروج ایشان ظاهر میشود بحیثیتی که هر درجه در زمین تعلق
بدیشان دارد ومناسبت است بایشان هفت دارد سعدی ونحسی ایشان وشقاوت وسعادت ایشان
از ایشان بظهور می پیوندد وبواسطه نزول وهبوط ایشان از فلک بروج که صورة سدرة المنتهی دارد که صلوة
از کواهی که ست وسو درجات بو ودقایق بمازن وانان اتقیا بان صلوة باکورسه ودر نعیم مقیم وفیض که از عرش
وبروج وسیصد وشصت درجات وسیصد وشصت نظر الهی وارد است بروح ایشان وارد شود بجهت ان
کمال که او برین اسمان ره یافت وان فیض منقطع شونده نیست وان کس را دیگر نیست لا تظمؤا فیها ولا تضحی
ولا تجوع ولا تعری خالدین فیها مادامت السموات والارض الا ماشاء الله چرا استثنای در دوزخین تعقل
ان بهشت لقا بکنند وتعقل کنند ایشان را خدا در امدن در بهشت خواند اما بد در روند وقرار نتوانند کرفت

جنانک شیطان و محمد یمین قول است که نادوا اصحاب النار اصحاب الجنة ان افیضوا علینا من الماء او مما رزقکم الله و وجد الله عنده
فوفاه حسابه واما الذین سعدوا ففی الجنة خالدین فیها ما دامت السموات والارض الا ما شاء ربک استثنا
جرا کرد ان را که او بوکه خوشتنه مطلقا جنت بینه ادم و بهشت وینه و مظهر جنا وینه بس دره زمان در بهشت بنو
که مطلقا بهشت بو جکونه در بهشت نتواند بود که مقامی هست که مدرک و مدرک شی واحد بو بسم الله الرحمن الرحیم
این که افتاب که صلوة بحکم اقم الصلوة لدلوک الشمس الی غسق اللیل و قران الفجر موقوف اوست که وقت طلوع
وغروب او باشد این سیصد و شصت درجات و شصت دقیقه که سو رسانند تا عاشر در سالی قطع میکنند کوکبی
هست که از برجی برجی بسی هزار سال میرود جنانک حساب تمام کرد که سیصد و شصت درجه را جند بار سو وشت
بار قطع کرده باشد **کلیات کتاب معاد** ان الذی فرض علیک القران لرادک الی معاد بسم الله الرحمن الرحیم
لقد صدق الله رسوله الرویا بالحق الایه سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی الایه انی رایت احد
عشر کوکبا والشمس والقمر رایتهم لی ساجدین الایه در کما علمنی ربی الایه در سوره منقطع لم یبق من النبوة الا المبشرات
الحدیث جزء من ستة واربعین جزء من النبوة الحدیث وما جعلنا الرویا التی اریناک الا فتنة جهت در شب معراج برای آنک
که سینه خویشتنه بشکافته دید و بر اسمانها امدن و ارواح انبیا را دیدن و بیت المعمور رسیدن و از هفت اسمان
گذشتن و بالای هفت اسمان سدرة المنتهی عندها جنة الماوی را مشاهده کردن و جهار جوی سدرة المنتهی و حور و قصور
و دوزخ و بهشت را مشاهده کردن و فرض علی خمسین صلوة فریضه شدن و قاب قوسین او ادنی واقع شدن
ورایت ربی فی احسن صورة و فی صورة امرد قطط و هم یختصم الملاء الاعلی واقع شدن مشاهده کرد و دست
داد و جنة عرضها کعرض السموات والارض اعدت للمتقین را دریافتن اسا اگر سایل سوال کرد از و من عنده علم
الکتاب که یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات جه کامه بین جواب اوی که بدل کره بتقسیم وجوه ادم و بکلمه کن که موجود
ببینند باز بکلمه کن که معلوم که همه اشیا عین خدایی خداست بحکم انطقنا الله الذی انطق کل شی — و بخط استوای
ادم واشیا و بفلک بروح بکذرد که همه اشیا با ادم مشکل شده ببینند — که اگر سایل واژه که اسمانها از نور
و نقره و زبرجد و یواقیت و خوشها از مرواريد و یواقیت و لعل و فیروزج و جنات و فواکه که یکی بچینند
دیگر بر جا باشد و لباسهای از سندس خضر و لحم طیر و غلمان و جویهای شیر و عسل و خمر و اب صد هزار هزار
اسمانها

اسمانهای بلانهایه از لعل و جواهر و یواقیت با حور و غلمان ابد الابدین جگونه بروح او بعد از خرابی بدن واصل
و وارد تواند بود و تواند لاینقطع ولایزال وخوج را سجود ملایکه و وجود کلی و همه بر و دایم و همه او را مطیع و اسمانها
و جمیع اشیا او را فرمان بر و خوج را در زمانی در هزاران شکل حور و نور و سندس و استبرق و حور مقصورات
فی الخیام ما لا عین رات ولا اذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر متکیین علی الارائک لا یرون فیها شمسا ولا زمهریرا
ولم یزل ولایزال تواند دید و از کنکرهای بهشت تا بکنکره ملک که جبریل بجندین هزار سال پرواز نتواند کرد
مشاهده نتوان کرد و صد هزاران خانه بی نهایت در هر خانه هزاران حور سیه چشم تاج مرصع که بر یک طرف سر نهاده
نتواند دید اینها کجا باشد و جون باشد و جزای کدام ادراک و درک و عمل صالح تواند بود و شاید که خود را در صورت خدایی
و پادشاهی لم یزل ولایزال بلا انتقال از جه جهت تواند دید از کدام عمل خود را باین مقام تواند رسانید لا یذوقون
فیها الموت الا الموتة الاولی تواند دید جزای جه این جنین فیض باو اید انکه اید و جرا اید که اید جواب ——
اوی که هر گاه که این کس بسر شهد الله انه لا اله الا هو والملایکة و اولوا العلم قایما بالقسط و استواء الرحمن علی العرش و له
ما فی السموات و ما فی الارض و بسر کن و احاطت حق تعالی بر همه اشیا و بسر ما سلککم فی سقر قالوا لم نک من المصلین
برسید که الذین هم علی صلوتهم یحافظون اولیک هم الوارثون الذین یرثون الفردوس هم فیها خالدون دریافت و بسر خلقت
خلیفة الله که ادم است و مسجود ملایکه است و از جه وجه استحقاق مسجودیت دارد که صورة رحمن دارد دریافت و بسر
صورة ادم که هر یک کس که در بهشت در رود بصورة او باشد و طول ستون ذراع اجر است رسید و حقایق اشیا را
در خواب و بیداری و تخیل بر خط استوا و خط و جادم و مرکز جهان بر هفت کواکب و هفت اسمان و بعد از ان بر تقسیم دوازده
بروج و سیصد و شصت درجات او که منقسم اند بکلمه الهی و دقایق که هر دقیقه شصت که منقسم بر سو کلمه و ست کلمه اند و منازل
قمر سترون ربکم کما ترون القمر لیلة البدر برسید و حقایق اشیا را و فیض فیاض که در اسمانها و اشیا و عقول و نفوس
نهاده دریافت این جنین فیض لازم است که بروح او واصل شود لاینقطع ابد الابدین —— جرا ان اسمانها و بروج مقسوم
که مقسوم است بر صورة ادم و بحکم انطقنا الله الذی انطق کل شی ناطق خواهد شد در قیامت و بحکم ان من شی الا یسبح
بحمده ناطق است و از کلمه کن که نطق است موجود شده است همه غلمان و حور سیه جشم و سندس و استبرق و لعلها
و یواقیت و زمرد از ذات افلاک بظهور اوردن ان در اجرام زمین بالقوه مندرج و مرکوز بود این همه تلذذات

که ذکر رفت همچنین هرکاه که ببینند این معانی وحالات بکنه خط استوا وتقسیم طوله ستون ذراعا وبصورة ادم در بهشت
عرضها کعرض در امدن برسد ودرک این فیض از سموات وقابلیت ارض آمین بکنند وان فیض در ایشان لایزال است پس
این کس رسید بحقیقت ان فیض افلاک وتقسیم ایشان پس ناچار لایزال ان فیض بروح او وارد باشد ومثال این
که ذکر رفت بنفوس پاک در خواب ببینند ودر رویای صالحه چنانک حضرت رسالت در شب معراج خدا را در سدرة
المنتهی عندها جنة الماوی مشاهده کرد باقی ان شاء الله که کفته شود که اسم عین مسماست ومدرک ومدرک شی واحد ودیکر

بشرح

لولو ومرجان ویواقیت وسندس واستبرق وحور وغلمان وامثال او اسم اند واسم عین مسما جز دانستن این فیض لاینقطع
باشد وانان اهل دوزخ برهمین نهج جز ندانست بسم الله الرحمن الرحیم والطیر صافات کل قد علم صلوته وتسبیحه
جز لغت وزبان مرغان را فهم کردد درین عالم در ان عالم هزار ان هزار را وازها والحانها که ولا اذن سمعت شنود ودیکر
تا کلمه وکلام بکوید وذات پاک خدا باشد در ان تسبیح باشد وبالا کرسی از عرش که همه کامی اورا وکامی خدا را خوانند در صورت
کبوتران نورانی ویواقیت ولعل ودر وحور وغلمان چرا که حقیقت همه را مشاهده کند هرکاه که خدا وارث الرحمن
علی العرش استوی اعرش مقر ومحل استوا خدا بود خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن پس ملایکه سجده ادم برای ان
کردند که صورة رحمن داشت عرش الهی وظهور خدا در وی برای ان وجهت انست که خدا بصورة ادم می باشد که رایت ربی فی
صورة امرد قطط پس عرش که صورة ادم بود خدا با صورة تجلی کین انا استوا بر عرش بود اقتربت الساعة وانشق القمر

ادم اکر میتای موی سر ادم وادمی زاد وهرچه که بیافرینم بصد هزار پاره وقسمت بکوه بر خط استوا خداوند بنده
بود که ازل وابد وسموات وارض وماکان ومایکون وجمیع مکونات بیرهان دره کو بوینه زهی قدرت وزهی هدایت

وهر ذره از ذرات اشیا همان انا ادم بر خط استوا وعلم ادم الاسما در کرفته می باید که بخوح مشاهده کند ودریابد که ذات
او وارادت ذات قدیم مقیض الخیر والجود جلوه خالدین فیها ابدا میتواند که فیض بر حور وغلمان در جنت با وفایض میتواند
شد وشود وقتی که سر مکونات در کلمه او ودر ذات اشیا مشاهده کند چون بر خط استواء ادم همه اشیا وکتابت الهی
کامن شود ان کامه بین معنی اذا زلزلت الارض زلزالها ان زلزلة الساعة شیء عظیم اثر اکه انعلم ساعت وکاف ونون
با اذا زلزلت هینکو شون وقال الانسان مالها واشرقت الارض بنور ربها ووضع الکتاب وجی بالنبیین هرچیزی
که مخلوق خلقت ادم می بعضی اوی که اصورة خنان متغیر نیبو همازن که انجم وافلاک ودرجات ودقایق وثانیه
ان

ان وبعضی اوی که انطبایع وجهار طبیعت که جز وادمند مخلوقند مثلا همازن که استخوان خرما وکندم ونبات وهر شی که از طبایع
موجود بیبو بر خلقت ادم بخط استوا همازن که خلقت ادم مخلوق بند اکرچه طعمه حیوان بند یا حیوان طعمه حیوان دید
بیو هرچند که شکل انحیوان بکیرد وشکل استواء ظاهر خود بسبب اکل بکذارد اما ذاتی خط استواء او محو کردنی
نیست مثلا بر کها که وما تسقط من ورقة ولا حبة فی ظلمات الارض بیفتند وبپوسند وظاهرا از نظام استوا وکتابت خدایی
بدر شوند اکتابت بالقوه با خود بودی اثر اسرار هر جا که بارد تخلف بر خط استوا ادم نشیبه کین یکی برای اکه مظهر
همه بر خط استوا بود دوم برای اکه استوا ایت صفت قدیم خوب بلا نهایت وترک صورت کین وصورتی
دیکر بخلاف خود کرفت مفید انست که روشن شود بطالبان که ماهیت هر دو یکیست وهر دو یکی اند ظاهرا
دو می نماید جز کلمه وکلام که اصل یکی بو یمحو الله ما یشاء ویثبت وعنده ام الکتاب قل کفی بالله شهیدا بینی
وبینکم ومن عنده علم الکتاب بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال کره از من عنده علم الکتاب که ا
بواز اول کتاب الحمد که خوجرا فاتحة الکتاب وام القران وسبع مثانی خواندی وجرا صلوة
بی خو درست نی واز خبر سماوی بلا واسطه فاضلتی وحدیث قدسی مثل صلوتی چرا وا این صلوة بی ان وضو درست
بنو وجرا در وقت اداء ان صلوة محمد علیه السلام وانبیا کامی روی در بیت المقدس وکامی در کعبه کنند وجرا بیت المقدس
منسوخ می وسورة البقره را سنام خواند رسول ودر پس الحمد چرا سورة الم امده در این سوره اول چرا بحث ادم وشیطان
امد از انبیا وچرا ادم مسجود ملایکه شد وچرا معلم ملایکه شد وبچه سبب مزیت بر ملایکه یافت وچرا شیطان ملعون
شد ومردود شد تا روز بعثت چرا امان حیوة خواست وهمه انبیا چرا در بهشت بصورة ماه چهارده وصورت ادم
که طوله ستون ذراعا در بهشت روند وحق تعالی در بیان خود باستعاره از ادم وجه دید واصابع وجنب ورجل اورد
وچرا حضرت رسالت کفت رایت ربی فی احسن صورة وفی صورة امرد قطط کفت تا مرا که سایلم وسوال کننده ام
معلوم شود که تو او که خدا وانی قل کفی بالله شهیدا بینی وبینکم ومن عنده ام الکتاب ودر پنج وقت میوی که اشهد
ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله اکر شهادت تو درین جهان بیرونما از جهت حقیقی ویقینی ودر ان جهان
اثه کسانا که خدا وانی وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیدا انها را
بیان کن تا شبه مرتفع شود وبیان کن که چرا در شب معراج رسول از کعبه بمسجد الاقصی رفت وباسمان اول ادم را یافت

واصحاب یمین و یسار بادم را مشاهده کرد وخمسین صلوة بعد ازان که جبریل وامانت بر و واجب کرد وبعد ازان
بهفده چرا قرار کرفت در ظاهر قران نمی توانند امة حضرت رسالت یافتن که مافرطنا فی الکتاب من شیء وجمعه
چرا پیدا نوده در سفر یازده است در قران و کتاب کجاست بحکم لا یمسه الا المطهرون و بیان بکره بحکم ولقد زینا السماء
الدنیا بمصابیح وحفظناها من کل شیطان رجیم لا یسمعون بالملاء الاعلی تا مابدانیم که تو بوهم وخیال و تصور
نیاورده ودوح تو بر ملاء اعلا و بر اسمانها کذر بکی تا مابدانیم که تواز پیش خداء محمدا هیا و باز که رسول که وانی ان الله
تعالی مایة الف واربعة وعشرون الفا من الانبیا چرا همین قدر بند انبیا وچرا رسول وانی مثلی ومثل الانبیا کمثل القصر
تمت بی البنیان وختم بی الرسل چرا وانی کلیات زبان لا تسبوا الدهر فانا الدهر بسم الله الرحمن الرحیم
ان عدة الشهور عند الله اثنی عشر شهرا فی کتاب الله یوم خلق السموات والارض منها اربعة حرم ذلک الدین القیم
الایه والسماء ذات البروج وهی اثنی عشر برجا خلق السموات والارض فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء لیبلوکم الایه
بدلیل کان عرشه علی الماء معلوم میشود که خلقت ما وعرش درین شش روز که مراد مقدار شش روز ناست نبوده
است بلک در روز جمعه ببو برای انکه سید الایام از ایام بو جمعه وعرش در جمعه ظاهر ببو که صورة مرأة ادمی
بو وخلقت ادم که عرش خدایی در روز جمعه بو وساعت و نفخه در صور ظاهر بو وندعوه یوم القیامة یوم
المزید — خلق السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام برای اوانی که موجودات که سموات والارض وما بینهما
بوازن کلمه که هفتاد ودو کلمه بو موجود بی وبحکم اذا اراد شیا ان یقول له کن فیکون در حروف مقطعه
که اصل کتاب خدا لیست کاف ونون شش کلمه بو برای اوانی خلق الارض فی یومین وبارک فیها وقدر فیها اقواتها
فی اربعة ایام یومین فقضیهن سبع سموات فی یومین جهز شش کلمه بو کاف ونون واین شش کلمه جهز بو حدانیت
خدایی بزانی که هفتاد ودو کلمه بو که اصل کلام کن کلمه بو هفتاد ودو کلمه بو شش روز هفتاد دو ساعت
بو شش شب هفتاد ودو ساعت بو بحکم کلمة سواء للسائلین او تیت القران ومثله معه وکان عرشه علی
الماء در یوم المزید عرش افریده شده باشد تا هشتاد وچهار ساعت روز بو وهشتاد وچهار ساعت
شب که شش بارست بو همازن که کلمه کاف ونون برهان وحدانیت که بر بی هر کلمه ان شش کلمه کاف ونون
ست کلمه الهی بو — وبرای همین معنی بجمل کفت خلق السموات والارض فی ستة ایام وباز تفصیل کرد
خلق

خلق الارض فی یومین واقواتها وبارک فیها فی یومین فقضیهن سبع سموات فی یومین تا معلوم شود که شش حرف کاف
ونون وادی که در تحت خونان شش بارست موجودی — ومیمن که شش روز و شش شب هفده هفده صلوة
بکری در روز جمعه که روز خلقت ادم وعلم ادم الاسماء کلها بو پانزده بکری ابی واسن جمعه یا میی واین هفت روز کامه
بین که یوم کان مقداره الف سنة مما تعدون پس هفت هفت هزار سال بو سر ساعات شش روز ویک روز جمعه و
ساعات خونریبی بر تو قیامت ظاهر بو لا تقوم الساعة الا فی یوم الجمعة ان الله عنده علم الساعة اقم الصلوة لذکری
ان الساعة اتیة بسم الله الرحمن الرحیم رفیع الدرجات ذو العرش یلقی الروح من امره الایه سیصد درجه بالا اسمان
هفتم که طوله ستون دراعا فی السماء — هر شی که موجود است مرکبست از شش جهات وهفتک شبانروز عبارتست
کامه بین از شش بارست ساعت وخو که مر و بی مخلوف بی بو بقسمت زمان خود که ست ساعت بو وست ساعت بو وست
ساعت بو تا شش بار — که اعین معلوم واموات با این زمان باید که محشور باشد — فی ستة ایام وکان عرشه
علی الماء — فی ستة ایام ثم استوی علی العرش ثم استوی الی السماء وهی دخان فارتقب یوم تأتی السماء بدخان مبین
بسم الله الرحمن الرحیم مدار حساب سال وماه وساعات بر هفت روز است که شش روز خلقت اسمانها وزمین
وما بینهما است وهفتم روز جمعه که خلقت ما وعرش وساعات است ماه وسال از ایشان مرکبست — دو کلمه کن
با چهار کلمه خوص که شش بند هر یک در ازای روزی بند که دوازده ساعت بو — که همان که ان شش کلمه در ازای هفتاد
ودو کلمه بند که هفتاد ودو ساعت بو وروز جمعه در ازای یک کلمه دیگر که دوازده ساعت بو تا هفت روز هشتاد وچهار
ساعت بو وروز همان شب تا شش بارست بند قسمت شش کلمه کن — بحکم ان عدة الشهور عند الله اثنی عشر شهرا
فی کتاب الله یوم خلق السموات والارض منها اربعة حرم در علم ادم الاسماء کلها داخل بو وسید الایام که جمعه شب
وروز خلقت ادم همان ساعت و ستة ایام همان — مخلوق الخوا بو که هفت سطر الهی بر وجه دارد
واکر نه کمال خط الهی بر وجه ادم خوانند مشکل مشکل بودی — اث را بو که اکر مرد واکر زن در وجوه
می اید از بطن مادر خلقت حوا که ام است همراه دارد بسم الله الرحمن الرحیم هر کاه که بخط استواء ادم
وابلیس وملائکه وجمیع مخلوقات ویوم تبدل الارض غیر الارض والسموات وبخط استواء ادم ومرکز خاک وافلاک
وتقسیم سیصد وشصت درجات ودقیقه وثانیه وثالثه ومتولدات ایشان از حیات وعقارب وحیوانات

وجادات ونباتات بكدري كه جكونه كلمهٔ الهي اند واصل ايشان جكونه كلمهٔ الهيست ومثلا ان صورت مار كه بر خلقت استوا
ومصور شده است ومشكل ازمادهٔ او قابليت تصوير ادم وحور دارد كه باغ وشده است دوزخ را وعذاب
كشنده را دران مقام ودرين سلوك كي وجود ماند لاهم فرمايد وجنة عرضها كعرض السموات والارض اعدت للمتقين
وابواب دوزخ كه حديث امده است كه كشاده شود ويك كس در دوزخ نماند ورحمن قدم در دوزخ نهد ان مقام بر
كه صورة كه صورة رحمن بر وبند كه حيات وعقارب در اصل بد صورة ودر ذات خود قابليت صورة ادم داشتند پس همه بهشت
بود كه عرضها كعرض السموات والارض ويك وجه كاه كه كسي ره بكلمه وخلقت ادم وخط استواء اشيا وخطوط
خدايي نبرد وسمانن كه ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم همه اشيا براي اين كس زندان ودوزخ وجهل
است وظلمت لاجرم كامي بت وصنم را خود داند كاهي خود را تصور كند كه فاعل اشياست ودر وكار رست لاجرم همه
اشيا زندان او ودوزخ او مهجان كه حيات وعقارب وحيوانات وجادات كه مدرك شكل وصورت واصل خلقت
وخط استواء خود نيستند او هم نيست لاجرم همه اشيا دوزخ محض وظلمات بعضها فوق بعض كي ازين خلاص
يابد وقتي كه قايل بكلمهٔ توحيد شده باشد كليات بسم الله الرحمن الرحيم هر كاه كه جنة كه عرضها كعرض
السموات والارض اعدت للمتقين ذلك فضل الله را مد وحوريان وغلمان ورضوان وسندس خضر وفيض
زبرجد ويواقيت ولعل ومشك وزعفران وخمر وعسل ولبن وماوابن دران بهشت در اسمان مشاهده
ميكند خالدين فيها ابدا دره كو بماند لايذوقون فيها الموت واقع شد انك لا تظماء فيها ولا تضحي وانك لا تجوع فيها
ولا تعري جا او را كه هر كاه كه خوبس حقيقت همه انجم وافلاك واشيا كلمهٔ كن موجود بند در ستة ايام
برسه واين صفات مهازان كلمهٔ كن خدايي بو وجدا بسر كله خدايي رسيد اين فيض بهشت جنين وحوريان
على الدوام خالدين فيها ابدا بروح او واصل كامه بين ودره صورة وكسوه كامه دين كلمات خدا وخدا را كه رايت
ربي في احسن صورة از راوي انك لا تجوع فيها ولا تعري وانك لا تظماء فيها ولا تضحي ذات در ذات افلاك واشيا
وزمين واجرام بالقوة حور عين ويواقيت وقصرها از زبرجد وفيروزج ويواقيت وسندس حضر است
وتواد راك انا ذات وصفات بالقوة كيا بر تو بالفعل ابد الاباد فايض كامه بين كه انك لا تجوع فيها ولا تعري
ولا تظماء ولا تضحي متصف بيا بحقيقت افلاك واشيا وخويشتن واشيا همه كلمهٔ الهي بديا واكر يواقيت

وحور عين وسموات كشير وخمر وهرجه بو موجود ازكلمهٔ كاف كن بو وازان همه بواسطه خنان بند پس مقام
وحدت واتحاد وكامي لا نفرق بين احد من رسله كه انبيا در كلام ست وكلام ست وصد وبيست وجهار ظاهر سي
سوسوست وانك رسول واتي كه در بهشت غرفهٔ بو كه اكر يك رجل رسه ارجو انا بوا موضع لبنه بين
ختم بي الانبيا وختم بي الرسل ودر فلك هشتم بروج بو كه سيصد وشصت درجه بو سوست سوست بو اكر خو
نيم امي اغرفه خالي كامي بين ست عدد تمام نمي ش حور مقصورات في الخيام كه لم يطمثهن انس قبلهم ولا جان
ومتكيين على الارائك ونحن الخالدات كويان ان درجات سيصد وشصت ودقيقه براي ايشان ارايكه وارايك
باشد كه رسوده نود مي جه داخل بهشت است درانجا باشد اخرج

باب دوزخ

بسم الله الرحمن الرحيم للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس الي رب انظرني الي يوم يبعثون
وان جهنم لموعدهم اجمعين لها سبعة ابواب لكل باب جزء مقسوم وكلا ان كتاب الفجار لفي سجين
وان شجرة الزقوم طعام الاثيم جهنم عروج سموات نكند وكتاب بدست راست وصراط مستقيم حاصل نكند
ومتابعت علم ادم الاسماء كلها نكند ومتابعت شيطان كه متابعت ادم نكي اسما از ادم نكيتي ودر مركز عالم خاك
وخط استوا وكتابت خدايي بروجه ادم وخلق الله تعالى ادم على صورة الرحمن نخواندي خطاب ان عليك اللعنة الي يوم
الدين برخو واقع بي ومانع سجود بند كان او لاد ادم بي ورو بقبله كه موضع جبهه ني نكي وفرزند ادم را منع ميكند
كه ارايت الذي ينهى عبدا اذا صلى وجندان كه ذريت او خواهند كه باسمانها كه معراج الهي دارند وخزان سموات
ملايكه باشند استماع كلام ملاء اعلا نمي توانند كرد وبمقام ادم وصلوة تسبيح نمي توانند رسيد الا من استرق السمع
فاتبعه شهاب مبين ره بسموات وخلقت درجات سيصد وشصت واشيا وشياطين نبشيه كين وانهم عن السمع
لمعزولون از كلام ملايكه وانبيا وتعليم اسما لاجرم خداي ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم
كه جرا اسمانها را برداشت از همه يكي ونفسهاي خانه در شش روز وخلقت نفس خدا نان معلوم ني اثر را كه من عرف
نفسه فقد عرف ربه اثر را كه ره بابو البشر نبند وازخط استواء ادم بصاحب عرش نرسيدند وانعالم بالا
لا تفتح لهم ابواب الجنة كه محمد عم رفت وخمسين صلوة اورد ومشاهدهٔ سدرة المنتهى كرد وسيصد وشصت درجات
ودقايق كه منقسم است لشكل وصورة ادم ره نيافت كه ما سلككم في سقر قالوا لم نك من المصلين ونام بدست

راست نگرفتند وبر صراط مستقیم خلقت اشیا وموجودات کذر نکردند وبصفات غضب وقهر موصوف شدند
از عالم بالا وسپید و هشت درجات ودقایق وثانیه وثالثه که جمیع غضب وانواع استغلام بود کشند وفي ان قبل خدا ایشانند
ابد الاباد بایشان واقع خواهد بود که لا تفتح لهم ابواب السماء ولا یدخلون الجنة حتی یلج الجمل في سم الخیاط لهم من جهنم مهاد
ومن فوقهم غواش در سورهٔ اعراف مقطعه باشد که انکلهٔ غضب متولدند لا یسمن ولا یغني
من جوع — هرچه داخل دوزخ في سلسلة ذرعها سبعون ذراعا حیات ونیران ونار شدند درین باب چون سجده کعبه نکردند
وبه بیت المقدس سجود وپرستش نکردند ومتابعت شیطان کردند که سجده ادم نکرد وعلم از ادم نگرفت با وجود انک
صورة ادم دارند وبظاهر فرزند ادم اند متابعت دشمن پدر خود کردند وتعلیم اسما از ادم نیافتند ونامه الهي در تشهد
ووحدانیت بدست راست نگرفتند وبر خط صراط المستقیم عبور نکردند وخط الهي بر جبهه پدر خود نخواندند وشناسای
نفس خود که همچون ادم بر فطرة الله مخلوق شده بود نرسیدند ووعدهٔ ایشان خدا با نش کرد که اصل شیطانست وایشان
را که صورة ادم است با اصل شیطان که شیطان بود بازگردانید در قیامت وشکل اتش صورة شوکه الهي نداده الا وقتی
که در کسوهٔ ادم در اب وخاک وباد وهوا همان وشیطان نزانیني که خود اتي انا خیر منه خلقتني من نار وخلقته من طین
خود اتش که مخلوق بي وبار خود که ادم مظهر کلّه بود وهمه اشیا مظهر کلّه ایجاد کرده شده بود که ادم مظهر
ابو الاجرام خدا واني ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم اذ لا — واني خذاکم کل نفس بما کسبت رهینة
خود در کو وان سجود وادراک اشیا وخلقت ادمي وتوحید مانده است در دوزخ الا اصحاب الیمین في جنات یتساءلون
عن المجرمین ما سلککم في سقر قالوا لم نک من المصلین ان صلوة شب معراج وخلقت ادم در کرو انها ماند نفس
غیر مصلین ونامه تشهد بدست راست نگرفت وبزرگی ادم واسماء ادم نرسید که یوم ندعوا کل اناس بامامهم
فمن اوتي کتابه بیمینه فاولئک یقرؤون کتابهم ولا الایه ومن کان في هذه اعمی فهو في الاخرة اعمی — اثر ابو حیات
وکاو خر وجمادات در عالم خواب وبیني که متکلم اند وبصفت وصورت حیات متشکل اند که بر خط استوا مخلوق
بند همان که ادم وشیطان در جنت بصورة مار که دوزبان داره وششوی ورهزني ادم بکي جز فرزند ادم ره بصورة
ادم بني وخلقت اشیا نبي وبشکل ادم سوی بارث باکله بخود رساني ره نیابي ومن عرف نفسه فقد عرف
در بخود حاصل بني لقد خلقنا الانسان في احسن تقویم ثم رددناه اسفل سافلین مردود بي وبصورت حیوان

و

من قبل ان نطمس وجوها فنردها علی ادبارها نطمس وجوه بي وسر بصورة حیوان وراوی وبدل بکي خط وجه
وکتابت صورة ادمه که داشته بان حیوانات وجمادات ونباتات وشناسای پدر نشد ودایم ابد الاباد صورة خود
مشاهده کامه کهن وان جنس خود وعدو خود متوهم درین عالم اولئک کالانعام بل هم اضل اولئک هم الغافلون
همان که مار وکاو وخر از خط استوای خود وازان کلمه که در امر او مند خبر ندارند واز صورت بشریت خود که از ادم
بارث یافت وطول ستون در اعا وصورة او که ادمست در بهشت عرضها کعرض السموات توان رسید خبر ندارد
همچون مار وعقرب وحملونه وبزغ وسایر مخلوقات غیر انسان کامل هلاک اند والم — هر کس که قایل حشر اجساد
نشد ره بسر انبیا نبرد وتعري ماند وبرهنه وبي لباس وبي اب وبي نان ماند حشر اجساد روح بي جسد
نیست انک لا تجوع فیها ولا تعری هرگز کله خدایي مظهر نبو اگرچه هر دو یکي اند که نور علی نور لا جرم در صلوة ستر
عورت واجبي وعورت خلاف وجه ودست ورجل بو باقي بپوشند وایشان را نپوشند که عدد صلوة ادم
برایشان اند ینزع عنهما سوآتهما

کلیات في باب منامات

بسم الله الرحمن الرحیم

لقد صدق الله رسوله الرؤیا بالحق لتدخلن المسجد الحرام اني رایت احد عشر کوکبا والشمس والقمر رایتهم لي ساجدین
اني اری سبع بقرات سمان یاکلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر احمل فوق راسي خبزا اعصر خمرا — اگر سایل
سوال کرده که ممکن نیست که بسبب ظاهر بالای سقف اسمان ظاهر درخت بو وچهار جوی از تحت او بدر اسه وسدره خانه
هر کسی که بو وعمل صالح عروج با کوکبه وفیض امر خدا اول با وا اید معقول نیست که بر اسمانها ازین درخت بو صاحب
شرایع ومخبر صادق چون هو از قبل خدا اذ یغشی السدرة ما یغشی الی اخره — جواب اول اوی که خود در
منام عبور بر اسمانها که وبقاب قوسین وسدرة المنتهی وچهار جوی در زیر سدره دي وخدا را در احسن صورة
وفي صورة امرد قطط وسایر ارواح انبیا واولیا دالست برین معنی سبحان الذي اسری بعبده لیلا من المسجد
الحرام که موضع جبهه الی المسجد الاقصی که موضع صدر وظهر واول با سمان اول ساد تا الی اخره وباز ماندن جبرئیل
که لو دنوت انملة لاحترقت انبیا همه بعالم خواب بي وطایفه از اهل اسلام میان بني برین رفتند وباین وجه
که بعالم خواب بي از قد علمتني من تاویل الاحادیث که لم یبق من النبوة الا المبشرات والرؤیا الصالحة جزء من
ستة واربعین جزءا من النبوة اگر سایل اثر من عنده علم الکتاب سوال کرده که چرا از مسجد الحرام خویشتن المسجد

الاقصى دي كه جبريل بي اثر راكه موضع مركز عالم وموضع جبهه مسجود ملايكه بي وخط الهي وقبله عاليان ومسجد اقصى كه موضع ظهر وسينه اكسى كه قبله انبيايي واژه كو بهفت اسمان كه جز بر خط استوا بكذري جهارده بوبخلقت وجه وجبهه صاحب بيت الحرام والمسجد الاقصى لولاك لما خلقت الافلاك ولقد اتيناك سبعا من المثاني بو ومقام هفت كوكب سيار بو كه هر يک با محل خود سبع مثاني بند وجز بر خط استوا منقسم بندست بند بلحال ومحل اثرما بو هر اسماني نبي بر شكل ادم ديه بو كه اسمان كه بمحل انبيايي بو مقسوم بشكل پدر خنان وصورة پدر خنان كه ادمي ـــ واژه كو به بيت المعمور كه مطاف ملايكه بو كه درازاي كعبه بو كه در مركز عالم خاک ميكويند واقع بو كه مثلي ومثل الانبيا كمثل القصر تركـ منه موضع لبنة الكموضع لز ان لبنه نيامدي وصد وبيست وجهار هزار خشت نشدي بيت المعمور نبودي وهر روز هفتاد هزار در مطاف است وشرح ان بيا سه كه جرا بيت المعمور راست ان شاء الله ـــ اكر سايل واژه كه بحسب تاويل عالم خواو بالا رمنتا اسمان سدرة المنتهى كردي كه اذ يغشى السدرة ما يغشى وفواكه كه تا ويل ان بجه بي بازه كه حقيقت فلک بروج كه شكل وصورت ادم جنانك ازخولاج كه خفا از ساير سموات نيكي وشكل وصورة حوت وثور وسرطان وجدي ومانند ان وصور انسان مثل جوزا وجهار جوي از تحت ان سما زن كه در زمين كعبه جبهه را بيا فريد وخط الهي علم ادم الاسماء بر و نوشت ان را دوازده برج ساخت سيصد وشصت درجه ثالث وكي بو ودقايق وثانيه وثالثه را همچنين كوبت كند واز تقسيم او تقسيم فلک الافلاک لازم ايد وتقسيم جمع فلكها لازم ايد كه درازاي او بند وهفت ستاره كه در سيصد وشصت درجه او ساير اند لازم ايد ـــ اكر سايل سوال كرده كه تعجب ازعالم مثال وكشف خنا خو بصورة سدره سما يعني فلک بروج نمو جواب ـــ اوان كه بعينه خو كه فلک بروج بود ركسو سدره بو از راكه هر سدره كه در جهان ظاهر بويا فواكه ان وبرک ان وطعمه وضع ان تربيت ازخنان يافتي وازفيض خنان سدره ظاهر صورت يافتي پس در ذات ان فلک بروج ورسيدن هفت سياره بهر درجه ودقيقه ازين سيصد وشصت كه طول استون درلعا اين صفات مي بايد پس انتهايي بايد كه در ذات بروج وافلاک وسيارات كه ساير اند در بروج مركوز باشد وقصها باشد الخ در ايشان بالقوه است در كشف انبيا ورسول بالفعل مشاهده كردند ان صورة سدره را ودرخت را وانهار وفواكه را وحور وعين وغلمان را پس لاجرم جنة عرضها كعرض السموات والارض مشاهده بايد كردني نفس الامر وقصر از لعل ويواقيت زبرجد ديدن جنانكه دركلام انبيا مذكور ومسطور ست واسمانها

وزر

وزر ونقره وزمرد جرا كه يواقيت وزمرد وزبرجد ومشک وزعفران تربيت از ايشان يافتند واكر در ذات ايشان بالقوه حضرت نهاده بودي بالفعل واقع نشدي وبا انبيا الخ بالقوه بود بالفعل عرضه كرد جنانكه سر غيب بر ايشان پيش از ظهور منكشف ميشود ـــ وميان رب ومربوب بايد كه مناسبت باشد وان مناسبت است ودر علم ادم الاسماء كلها معلوم شود ومدرک ومدرک شي واحد اند وان كه فرمود كه سدره هيچ خانه از اهل بهشت نباشد كه شاخ از ان او سر در انجا نكرده باشد اثر را ديي كه فلک بروج واقع ساير است در سيصد وشصت درجات ودقايق ان همه تعلق با نسان دارند بمال ونفس وغيره وحيات وسفر وحضر وعز وجاه ـــ لاجرم جنان ببيند كه سر درخانه همه اهل بهشت كرده باشد ـــ ودر ازاي ان ان شجرة الزقوم باشد كه صفات غضب الهيست جنانكه اني رايت احد عشر كوكبا ديدا الشمس والقمر پدر وبرادر ومادر بود فلک بروج دي در صورة سدره سيصد وشصت درجه همچنان ودقايق وطول ستون در لعا وادادم بود پس پس جنة عرضها كعرض السموات والارض اعدت للمتقين ذلک فضل الله يوتيه من يشاء بو بحسب تاويل خواب ازيادي فلک بروج را وحقيقت او را در صورة سدره وانهار وبهشت دره كي بو كه مقام ادم بو وفردوس اولئک الذين يرثون الفردوس لارض كه اهل صلوة باشند كه اصل صلوة از سدرة المنتهى اسي واتي ملايكه صلوة را صلان ومقبولان اذن باكو برسند برين نهج بايت احد عشر كوكبا والشمس والقمر بوبن اثر را شمس وقمر سجده يوسف هكه صورة حقيقي ادم در يوسف بنبوة وكلم الهي بود وشناساي تاويل كلمه الهي بو ازين وجه وازين جاست كه مطاف سموات است ارض وكعبه ومقام جبهه كه كله همه سموات وفلک بروج مقسوم بان كله بيي در ادم بحكم علم ادم الاسماء كلها ودر صورة وجه خوبجه ظاهر بيي اثره كو سموات وفلک بروج هنكي شعون الخ معراج در باب خواب يي ازين قبيل بي واخ در باب ظاهر بو كه بظاهر بشوي ـــ سما زن كه سايلي واژه كه خاک جه بو انكس واژه كه تراب جه انكس بجاي قاژه كه خاک واژه خاک جه وسما واژه اسمان واژه اسمان جه بو واژه سما وقتي كه ماهيت بر سه وبعلم ادم الاسماء همه يک وجه ادم بو سموات وارض وما بينهما الي الابد والابد والله ـــ پس همه سموات وارض وما بينهما مخلوق بند از حور وعين وانانشجار دو از فواكه وخمر وشير واب ولعل ويواقيت وهر لذت كه كيرد نفس وجشم بلكه همه اسمانها واشيا يک مو باشد ويک ابرو وهمه موجودات يک تار ويک انسان ويک جزو انسان وهمه اشيا جنانكه در خبر

امده است یک تکد اخت واسمانها و زمینها و مابینهما ازان دریا فرید و موجود شد پس اشیا همه حضرت
انج دران دریا بالقوه موجود بود از ارض وسموات وانهار واشجار دو حور وعین وقصرهای یواقیت وهر چه
تصور توان کرد بالقوه بالفعل نمود الواحد لا یصدر عنه الا الواحد بلکه از واحد بوجهی هیچ چیز موجود نبی که غیر
خو بو برین تقدیر توحید الله اثر راویی اقرأوا القران علی حرف که همه اشیا در یک حرف اند وهمه قران
جایزی که در یک رکعت صلوة قاری بخواند اثر را که جمیع معانی وحقایق علم اولین واخرین خدایی در یک کلمه
بلا تعیین موجود بو ودر یک نقطه موجود بو که مبداء هر حساب که در یکی یکی کامه بین واکده بو واکر
صد هزار هزار هزار بلا نهایه وجود ایشان از یک مرکب بو واللم پس لا جرم نفس ام الکتاب بو وجسم اشیا بو وکسی
که بدین مقام برسد خو همیشه ببو وفی جنات خالدین فیها ابدا بو والذین هم علی صلوتهم یحافظون که سو کلمه
الهی ووجه ادم بو اولیک هم الوارثون الذین یرثون الفردوس هم فیها خالدون بویی شناخت این صلوة باین
جنت عرضها کعرض السموات رسیدن ممکن نیست از اسمان امد و باز باسمان رسد ازان کفت الصلوه معراج
المومن — بعمل صالح که الیه یصعد الکلم الطیب والعمل الصالح یرفعه کلمه طیبه که اصل کلام خداست بر داشتن
وعمل صالح کردن بصورة ومداومت ان صلوة وان پرستش طلب این معانی کردن تا این صورت مختلفه وجه
جنت وبجنة کعرض السموات بپس ازهرکه در خواب مشاهده کند تا انج درقوه بوده باشد حضرت بالفعل باو نماید
که من کان فی هذه اعمی وهو فی الاخرة اعمی وهر که بظاهر بکند این معانی برسد بظاهر در بهشت درامی که جنت عرضها
کعرض السماء بلکه انبیا کسی را که ایمان بغیب داشت که از بهشت هی خنانه وعده بابهشت دادا بهشت بی بتخصیص
مومنی که بایمان تقلیدی پرستش بظاهر ادراک ان مقام کره واز جهل وظلمت رسته بمقام لا بد وقون فیها الموت
الا الموت الاولی برسه بسم الله الرحمن الرحیم والنجم اذا هوی فلا اقسم بمواقع النجوم الی اخره والنجم
اذا هوی ما ضل صاحبکم وما غوی الی قاب قوسین او ادنی ولقد راه نزله اخری یعنی خدا را در احسن
صورة ما کذب الفواد ما رای — الی عند سدرة المنتهی مواقع نجوم بروج کامه بو سیصد وشصت درجات
ولقد راه یعنی خدا را عند سدرة المنتهی عندها جنة الماوی بمواقع النجوم انه لقسم لو تعلمون عظیم انه لقران
کریم فی کتاب مکنون مواقع کواکب هفت سیاره سیصد وشصت درجه بو که کتاب کریم شکل ادم در حق بو کلا ان

کتاب

کتاب الابرار لفی علیین بسم الله الرحمن الرحیم وهو الذی فی السماء اله وفی الارض اله ادم پی جون مخلوق بو بصوره
الرحمن در زمین خو صورة خدایی بو ودر اسمان صورة خدایی هو الاول والاخر والظاهر والباطن لایه بسم الله
الرحمن الرحیم
بیشتر ازانکه رسول بمعراج رود در مقام نبوت رسیده بود وصاحب وحی شده وقران باو منزل ودل پاک او
مظهر وحی والهامات ربانی شده بعد ازان ملک امد وسینه مبارک او شکافته بجهت خط استوا و رسیدن بسر
نقطه باب حکمت شستن وباز بجا اعاده کردن وبعد ازان به بیت المقدس که مقام ظهور وصدر بود بردن
وبعد ازان باسمانها وبیت المعمور وسدرة المنتهی بردن که عبارتی از فلک البروج وسیصد وشصت درجه
ودقیقه که مخلوق بصورة ادم بعمانان فاوحی الی عبده ما اوحی در باب صلوة وان حکایت می توانست
که همه در زمین این حکم کند اما حکم کذلک نری ابرهیم ملکوت السموات والارض ولیکون من الموقنین که ابرهیم
را واقع شد وجای دیکر میفرماید افلم ینظروا فی ملکوت السموات والارض ملکوت السموات اکامه بین که پادشاهی
ادم در زمین ودر سموات یعنی در بلندی وپستی بلا نهایه بو بینه سمازن که در بیت الحرام وکعبه که مرکز جهان وعالم
خاکی بی بدید که مقام وجه وراس است وبیت المقدس برد لذیه وزوایا تنا که مقام صدر وقطب است و
بهفت اسمان که جز بخط استوا بکدی جهارده بو وبفلک بروج که سیصد وشصت بو وتقسیم ادم که طول ستون
دراعاو منازل القمر که والقمر قدرناه منازل که دوازده برج مقسوم شود به بست وایام جهارده در تحت
زمین وجهارده بر فوق ورسول وانی که افتاب شب بتحت عرش میرود تا سجود کره مسجود کسی کرده
که همه ملایک سجده خو کنید کذلک نری ابرهیم ملکوت السموات والارض ولیکون من الموقنین فلما جن علیه اللیل
رای کوکبا محجوب شد از روی زمین وکوکب دیکر محجوب میشود که شمس است وقمر همه بزمین بس زمین
حایل شونده ایشان است بالعکس فلک بروج عظمت وجلالت ارض از بنجا پیشست وقابلیت خط الهی وتقسیم
سو کلمه وبت انند که بروج خو ظاهر بر وجه فلک افلاک وهفت فلک دینی وانجیز که ایشان باز
موجود شدند که کلمه امکن بو همازن که در صورة ادم ووجه ظاهر است کلمه که از لسان ادم که اسمانها از او
موجود است ظاهر بو لا جرم ابرهیم وانی انی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض حنیفا وما انا من
المشرکین یعنی وجه خویشتنه که شبه وجه ادمی که دیم خویشتنه بکعبه دیکران وپرستش خدا هیکران

متوجه اذات کاردی که فطر السموات والارض علی صورته ان ادم که از فطرة ادم دو خط وجه و سه خط وجه او برو
بجمیع اشیا وانجم فلک وملک برخط استوا که همه از لوح محفوظ که ادم بو کتابت وجه خود مخلوق شدند و روحی
دارند اثر اعضا وانی فاینما تولوا فثم وجه الله که همه مخلوق بند بر صفت وجه اسم وانخط وجه ادم و استوا خط
بشو بیش همه و وجه الهی بیبین واز مرکز خط کعبه مرکز فلک تا فلک بروج و سیصد و شصت درجه و شصت
دقیقه وثانیه ان واز تقسیم فلک بروج تقسیم انچ بالا را و درازای او تا معلوم شود که بیرهان که همه وجه الله
واجزاء ادم اند ادم مخلوق بی بشصت ذراع که طوله ستون ذراعا از راکه سیصد و شصت درجه سه و سه
بو سه و سه بوالی لخره و شصت دقیقه سه و سه الی اخره وثانیه همازن لیس بس مرزند اح از نسل خواهند
تا بحکم انبیا و قیامت حضرت خواستن که برین مثال ظاهر بی واز ملکوت سموات وصاحب خبر بند
وصاحب عروج بند که الولد سر ابیه صد و بیست وچهار هزار فرستاد تا سه سه و سه تمام
ببو بعدد فلک الافلاک یعنی فلک البروج که طوله ستون ذراعا بجهت ان رسول وانی که هر که در بهشت
بشو بصورة ادم بو وطوله ستون ذراعا صورة اکتابت وجه خود که سه و سه بو وطوله ستون
ذراعا فی السماء که سه و سه بو از ما که درجات فلک بروج برنج قیام ادم بو و بهشت هست در بو
در هفتم اسمان که بکدری هشتم سدرة المنتهی بود دیر و بهشت عدن که جنة عرضها السموات والارض
صد هزار و بیست هزار وچهار هزار انبیا که امده بود موضع یک خشت ولبنه باقی مانده بی همازن
که در فلک بروج سیصد و شصت درجه بعدد او انبیا وخدا شناس امی بند و موضع یک درجه که جز و ادم بی
بیامی بی از راخو بیامی تا سه سه و بیست و هفت هزار و هفتصد و نود و نه امده بودند خود بنگو اهی
تا وانت ببو فکنت انا اللبنة فتم بی البنیان وختم بی الرسل بوخدا اسه — وسدرة المنتهی که رسول
وانی و درخت طوبی که در بهشت بو و بالا هفت اسمان بو صورة ادم که در صورة فلک بروج درامبی و مقسوم
بی که هر که اهل بهشت بو شاخی از دوازده شاخ خود و در سی درجه خود واز در سه درجه و سه درجه خود شصت
دقیقه سه دقیقه و سه دقیقه خود بو سه دره خانه دارد برابی شکل وصورة الکرسی که صورة ادم دارد وجه
برای فیض الکرسی و متعلقات الکرسی — ادم مشکل بو بعینه و همه اشیا همازن ادم مشکلی بشکل ادم و مخلوق

که

که الطرق الی الله بعدد انفاس الخلایق الحمد لله الذی احلنا دار المقامة من فضله ان ربنا لغفور شکور که در روایت
ابی که بالا هفت اسمان عرش خدا بو از راهوا که صورة ادم دارد و مقسوم بشکل ادم که طوله ستون ذراعا فی السماء
و در زمین همه ملایکه را گفت اسجدوا لادم که ان شکل وحقیقت ان شکل را نعین قابل بود که ظاهر کرد انه همه
بفیض الهی و اشیا و سموات که هر یک شکل ادم دارند و روز جمعه لقاء خدا و عرش خدا ظاهر بو که روز
خلقت ادم بو و حشر و نشر همازن از راه رسول که روز جمعه پانزده بکره تا با هفده جمع بو سه و سه بو که طوله
ستون ذراعا فی السماء ولسان اهل الجنة عربی و فارسی دری که عربی و فارسی سه و سه بو که لغت ادم — معین
معنی کامه بین که خدا ساق از عرش بکره یعنی ساق ادم وخلقت خود که بر صورة الهی مخلوق بی از فلک بزمین
ظاهر بکره بسم الله الرحمن الرحیم ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین ما فرطنا فی الکتاب من شیء
وعنده ام الکتاب از لوح محفوظ و از ام التری که چار جهة و راس بو و دوازده خط که بینکو شوف ازه کو بفلک
بروج و از خط استوا بخط همه اشیا و استواء همه اشیا تا فلک بروج ومنازل قمر وچهارده منزل قمر که دایم پنهان
بو وچهارده دایم اشکارا واز فالق الحب والنوی واز لوح محفوظ والواح و ادم تا سدرة المنتهی واذ یغشی السدرة
ما یغشی وچهار جوی ان وعندها جنة الماوی وکلمة طیبة طوبی که بیج خانه از ان اهل بهشت نیست که او سر
در انجا نکرد و ندارد و نفخ صور و قرن بنسبت برج ثور کنایت بو برج حوت عندها جنة الماوی وجنة
عرضها کعرض السموات والارض اعدت للمتقین کعرض السماء والارض الی ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء
هرگاه که بکله بدل شود تبدل الارض غیر الارض والسموات در عالم نوم وخواب که عبارت بوجهی انیک روایت
از شب معراج که سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله لنریه
من ایاتنا وما جعلنا الرؤیا التی اریناک الا فتنة للناس در عالم کشف وخواب از بیت الحرام که موضع راس
وجهه بموضع بیت المقدس که موضع ظهر و صدری با سمانها و سدرة المنتهی عروج بکی وبصلوة بر سی
و بهشت و دوزخ را و حور وغلمان و اسمان هشتم در صورة سدرة المنتهی وجوی شیر و خمر و ما و عسل مشاهده
بکی که طعم و جو ادمی زادی که انها عرفوا که و بارک فیها اقواتها در سوره سدرة المنتهی در امد و در صورة حور
و نور و تجلیات وغلمان و رایت ربی فی صورة امرد قطط هرگاه که صلوة خود که نماز گزارنده بو با سمان صلاة

المنتهى برسه وملايكه باكو بيي ودر كشف دران صورة مشاهده بكوه درهاي اسمان برخو كشاده بيي وازمقام لا تفتح
لهم ابواب السموات ولايدخلون الجنة خلاص يافت وان در سر سوره يوم ياتي تاويله باخر المعى واعراف ازان سوره
دزا عرضها كعرض السموات اعدت للمتقين الم ذلك الكتاب لاريب فيه هدى للمتقين بسم الله الرحمن الرحيم
مثلا ادم كه مخلوق بيي كه طوله ستون درلعا كه ست بو وسو تا سيصد وشصت درجه مماذن كه بحساب ا ادم سما
بو وادم مم ادم ارضي بو درين كو اصورت بنموي درخاك وطبايع مثلث در وقت كه خو موجود بيي يك برج داخل نفس
خو ودوم داخل مال خو وسيم داخل شيء ديكر جهارم وپنجم تا هشتم خانه مرك او ونهم خانه علم وسفر او ودهم سلطنت
او ويازدهم ازان اميد او ودوازدهم ازان عدو او وهر فرزندي ازان او كه صورة خو داده مماذن مثلا دوازده
فرزند اكو خو بي وهر يك را طالع حمل بو كه داخل نفس خو بو دوم خو كه بيت المال خو ثور بو واكر فرزندي طالع ثور بو
دوم خو كه بيت المال بو جوزا بو پس اين دوازده برج هر برجي قابليت ان معنى دارند كه نفس طالع بند وهر يك
بيت المال وهر يك خانه عمر وجاه بند وهر يك خانه علم بند وهر يك خانه سلطنت بند وهر يك خانه خانه عدو واميد
بند ازجهت توحيد تا همه يك بند بسم الله الرحمن الرحيم يوسف كه نحو اودي احد عشر كوكبا والشمس
والقمر رايتهم لي ساجدين جه نسبت دارند باانك اسا يعقوب سجده بكي واني هذا تاويل روياي من قبل
اثر داكه شمس وقمر صورة ادم داره وكواكب دابراند در سيصد وشصت درجه بسم الله الرحمن الرحيم
وجرا تاويل سجود ماه وستاركان باكي كه يعلمك من تاويل الاحاديث اثر داكه خنان مدرك اند ودر سيصد وشصت
درجات ودقايق ان وثانيه وثالثه عبور دارند وشكل ادم دارند وسجود طواف عالم خاك هكرند اقم الصلوة
لدلوك الشمس الايه جه نسبت داده كه جنة كه عرضها كعرض السموات والارض موقوف صلوة بو كه الذين هم على
صلوتهم يحافظون اوليك هم الوارثون الذين يرثون الفردوس وجنة عرضها كعرض السماء اعدت للمتقين
هدى للمتقين ذلك الايه اثر دا جنت موقوف صلوة بر جيزي كه ادم بره جين مخلوق بيي كه طوله
ستون ذراعا في السماء وصفات قديم خدا بو عدد خو بو كه صلوتي كامي سو وكامي ست مماذن كه سيصد
وشصت درجه ودقيقه كه كامي سو وكامي ست منقسم بو جهز اين صلوة باسمان بشو كه در شب معراج
از اسمان امي خو برسه بجنة كه عرضها كعرض السموات واز اصحاب يمين كه بنو كه در كلمه تشهد معلوم است
كه كل

كه كل نفس بما كسبت رهينة الا اصحاب اليمين يتساءلون عن المجرمين ما سلككم في سقر قالوا لم نك من المصلين الايه
واين صلوة كه سو وست وهفده ويازده بو كه اصل ست وسي بو هر كاه كه بعدد خو برستش هكره اسمانها وزمين و
موجودات وبروج وجميع بلندي وپستي وعرش وكرسي منقسم بر استوا وخط استواء ايشانند همه اشيا براي
خو بهشت نمايد خدا در كشف وبعد از خرابي بدن كه عرض السموات والارض اعدت للمتقين واغر ان اسمانها وفيض
از ياقوت ومرجان ولولو وفواكه ما تشتهي الانفس وتلذ الاعين تربيت مي يابد جهز يان حقيقت برسد در عالم كشف
وبعد از خرابي بدن جنان كه يوسف صديق مشاهده كرد در صورة سجده كردن ماه وافتاب وسياران همه مطيع
ومامور او باشند جو صورة اشيا ووضع اشيا را وخلقت اشيا را از ان كه مستي فهم بكره بحقيقت خو
هر فيض كه از خو از غلمان وحور وقصور وفواكه وتلذ الاعين وتشتهي الانفس وصورت بشر كه ملك دران صورة
مي ايد خانها از جواهر وسندس واستبرق وجويهاي خمر وعسل واب وشير كه تربيت مي يابد وظاهر ميشود
بروح او دران عالم از سبب اين ادراك وادراك خط استوا وسجود بكعبه وبيت المقدس وبيت المعمور ابد
الاباد فايض كامه بين جهز كامي اشيا بزايي وسبب درجات سيصد وشصت ودقيقه هر يك شصت وثانيه
هر يك شصت كه سو بند وست كه ادم بره صورة مخلوقي وهمه اشيا مماذن كه بصورة ادم بيي هر جي ادمي
وادمي زادي وهمه موجودات بصورة ادم مخلوقي كه كل شيء احصيناه في امام مبين كه لوح محفوظي وادم بو همه
اشيا بصورة خو مخلوقي واز خط استواء وجه ادم بكو خواندن كه اينما تولوا فثم وجه الله كه ادم وجه الله بو وهمه اشيا
مماذن وجه بند جرا كه دور ادم دارند وبر خلقت خو موجود بند ورو بخو دارند كه كعبه هدى للعالمين بو
لاجرم انبيا نيز خدا كه ارشو بي ودر شب معراج هر نبي را در اسماني نمود وصد وبست وجهار هزار انبيا بند مماذن
كه فلك هشتم كه فلك بروجي بو سيصد وشصت درجه بو وهر درجه شصت دقيقه تا سو وست ثابت بو كه صورة ادم
بو صد هزار وبيست وجهار هزار انبيا برشوي سي هزار ومي بارست هزار كم مي ازرا ايكي بهامي وختم بيي وختم بي انبيا ان
واتي ومثلي ومثل الانبياء كمثل قصر احسن بنيانه يك موضع خشت دنكوي تا قصر افرينش ادم وفرزندان بعدد درجات
افلاك ودقيقه افلاك وثانيه وثالثه تا عاشره تمام بو ان بنها اين معلوم بكن كه جميع اشيا واسمانها وزمين وماسوي
الله همه مدرك وهمه دريابنده ومدرك اند ومسبح كه ان من شيء ولجزاء وجود ادم باشند واز ين جهت كه صورت ايشان را

بار سوم

که ظاهر ادراک ان نداري که ذکر ایشان وکلام ایشان بشنوي بسبب انست که در عالم خواب انبیا وبیداري مي بینند
جمیع معادن ونبات وجماد واسمان وزمین دران عالم خواب سخن کو میکردند که انطقنا الله الذي انطق کل
شي اثرا بوکه هرکه ان صلوة کمان معراج اوي بجاارد وان سجود رو در کعبه وبیت المقدس کرده بجاارد
وان توجه ومتابعت ادم وانبیا در عالم کشف بخواب بهشت جنة کعرض السموات والارض وسدرة المنتهی عندها
جنة الماوي صلوة برسه بنجات بیابد اما در حقیقت بهشت وان ابواب وقتي کشوده ببو که لاتقوم الساعة الا في
یوم الجمعة ولاتفتح لهم ابواب السماء ولا یدخلون الجنة که تا بظاهر ان کس صلوة باسمان ازن که امبي نرسند و
سدرة المنتهی وجهار جو وحقیقت صلوة وقبله وسجود وعدد انها تبدل الارض والسموات غیر السموات در عالم
ظاهر واقع نیبو برین کس در ره بهشت دنشوي ونفخ صور در جمعه ونامه بدست راست وعبور بر صراط وانطقنا
الله الذي انطق کل شي ویوم تاتي السماء بدخان مبین تا اینها واقع نیبو واموات اولین واخرین در بیت المقدس
وزمین شام حشر نشوند وعرش وکرسي ونزول خدا از عرش بکرسي نشود این کس محقق نخواهد بو
ایمان دار بغیب کامه بین واخر ایمان بغیب خوبو عالم ولي جون اینها واقع شود اسمانها وزمین بدل شود
بغیر اسمانها وزمین لمن الملک الیوم لله الواحد القهار ایمان غیب عیان شود ودیکر موت وتغیر نباشد والم
بسم الله الرحمن الرحیم اولم یر الذین کفروا ان السموات والارض کانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء
کل شي حي افلا یومنون السموات والارض کانتا رتقا هفت سموات است که فقضیهن سبع سموات في یومین
وارض که کان عرشه علی الماء ختان در وقت مضغه وعلقه بر هم نشسته بند که فطرة الله علیها خدا او را ز همدیره بشکافت
وهفت سطر که مراد سموات بلندي وان ارض پستي بدیم ادم ظاهر یکي وان او که کان عرشه علی الماء که نطق الهي
وتجلي خدایي واستواء خدا بر عرش اثر کو معلوم بیي که ان من شي الا یسبح بحمده وحده نکره الاد وحیوة پس
اثه او عرش همه صاحب حیوة ببیند وبوجهي دیر ان ارض ادم که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن
از تقسیم خو وجهار طبایع خو که یکي او بو که تخمیر شه بواسطه خو بو وان تقسیم وجه خو تقسیم همه اسمانها وزمین
وخاک وباد واتش اثر تحیاب که کان عرشه علی الماء پس صادق بو که اولم یر الذین کفروا ان السموات والارض
کانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء کل شي حي ففتقناهما چه انسان را ز یکدیکر وجا جزایاي ایشان را از
مکدیکر

یکدیکر بدرجات سیصد وشصت وثانیه وتقسیم ان در باب تقسیم فلک بروج وفلک الافلاک وسبع سموات
خلق السموات والارض اکبر من خلق انفسکم اندازه کردن اسمانها وزمین دشوارتر است از اندازه کردن نفسهاء شما
جهت ان کفت که کل شي احصیناه في امام مبین که کله ومظهر کله که ادمي بو لاجرم اسان تر بو اندازه کین خلق ادم و
ادمي زاد خلق السموات والارض سفلا اقسم بمواقع النجوم وانه لقسم لو تعلمون عظیم انه لقران کریم في کتاب مکنون لایم
در خلقت واندازه کردند افلاک جون تقسیم سبع سموات في یومین وسبعت کوکب بو سبع سموات في یومین لانم بال
دکر فلک بروج درین نظام نکردند بس همه اشیا بحکم خلق السموات والارض وما بینهما في ستة ایام که مراد از سموات
علویات ومراد از ارض سفلیات بو تمام بو وخلقت صورة ادم همه در شش روز تمام بو واز خلقت صورة ادم خلقت
فلک بروج تمام بو وانچ در ازاي انو باشد پس این که حضرت رسالت فرمود که نفخ وصعقه در جمعه وسابع بو وکل
یوم هو في شان حضرت فرمود موافق بو نه مخالف بسم الله الرحمن الرحیم الشمس والنهار ایتین من
ایات الله پس تقدیر تواند بود که روزي را بدل کند بروزي دیکر بنا بر مصلحتي چند که ان کنتم مرضی او علی
سفر فعدة من ایام اخر ما ننسخ من ایة او ننسها نات بخیر منها او مثلها واذا بدلنا ایة مکان ایة الي
یوم مکان یوم بشنبي که روز شنبه قایم مقام هفتم کي بو براي مصالحي چند که ان با سه وهفت کوکب سیاره در سیصد
وشصت درجه فلک که هر درجه قایم مقام کلمه وکلام الهي اند که مظهر ان ادم بو سیر دارند ودر هر درجه ودقیقه ایشان
را حالي وشرفي ووبالي وهبوط دست میدهد ومحجنین منقسم میشوند وان سیارات فلک بروج در ازاي هر
جزوي از فلک که رسند همچنین حال ایشان را پیدا شود جون صورة ادم در فلک البروج مخفي بو وعند الله محقق
وان معني بحکم علم ادم الاسماء کلها او را معلوم شد پس نا فرماني که ازین درخت مخوري که لاتجوع فیها ولاتعري ازان
مقام بیفتاد فتلقی ادم من ربه کلمات باز رجوع کرد بسو وي که سیصد وشصت درجه است وسدرة المنتهی
است نزل حجر الاسود من الجنة جون انجنت عند سدرة المنتهی عندها جنة الماوي است که ابتداء طواف ازانجاست
وله عینان ولسان ینطق بها ودیعت نامه الست بربکم ومطاف واو در ازاي بیت المعمور که بوجهي اولي
تقسیم ان فلک بروج باسمان هفتم مي رسد واسمان هفتم منقسم بو بهمان سیصد وشصت اثر ابیت
المعمور میبخوانند که سوي بو وي بخلاف ان دو مثال خانه خدا بست که مثلي ومثل الانبیا کمثل القصر الحدیث

بسم الله الرحمن الرحيم همان که برکی درختان وریک بیابان وان من شي الا یسبح بحمده دلالت میکند که مصنوعات
الله برصانع جمیع موجودات دوازده ماه ودوازده برج وسی منزل قمر وسیصد وشصت درجات فلک افلاک وکعبه
وصلوة وحج وصیام وخلقنا شبا ومسجد الاقصی وعالم خواب واخ ببیند وامة وسط وخط استوا وعرش وخلقت
ستة ایام وهرچه تعقل وتصور توان کرد دلالت میکند بره که ان کس اوی که ومن عنده علم الکتاب وکذلک جعلناکم
امة وسطا لتکونوا الایه بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل سوال کرده که سبب چه که زمینه وکوه وبرکت زمینه
واقوات زمینه که چهار چیز بو فی اربعة ایام ایجاد کرد ووانی ثم استوی الی السماء وهی دخان فقال لها
وللارض ایتیا فقضیهن سبع سموات فی یومین واوحی فی کل سماء امرها ــــ وسبب چه بود که هفت اسمان
واجرام بان عظمت را با سیارات وسکان ان وان پرورش وفیض ایشان که از ایشان بزمین بی اید
وسلوک رسول شب معراج باسمان وسدرة المنتهی وان عظمت را بدو روز ایجاد کرد ــــ جواب
اوی که یک دلیل وجواب اوی که دال بو بر کمال وقدرة خدا وتوانایی او که اجرام چنین بزرگ را افریدن
پیش او اهون بود واسان تر بود از اجرام خاک وارضیات ونباتات که در ضمن وشکم افلاک وسموات اند
که اگر برعکس بودی یعنی اسمانها واجرام سموات ونجوم وبروج در چهار روز مخلوق شده بودی وزمین وجبال
واقوات وبرکات در دو روز دلالت بر قدرت وکمال تام وعظمت نکردیی ــــ ودوم اهتمام در شان چنین
عالم علمانی که عالم خاک وجبال واب وطبایع اند که اجزاء وجود ادم اند بیشتر لازم اید که خمرت طینة ادم
بیدی اربعین صباحا اکرم بحث تخییر درین مقام مشکل است لازم نیامدی اظهار چهار روز عالم ارضی وارضیات
بچهار روز تمام کرد واهتمام بدان نمود که صورة خدایی وخلقت خدایی وعرش خدا ولوح محفوظ خدا ثم استوی
علی العرش وسجود وطوف کنان برکرد او وهمانند که بالوضع اجرام خاک پوشاننده وناپدید کننده جرم
اسمانی وکواکب بی حسب کمال وبزرگی ورتبت ونیز پوشاننده بزرگی انسانه علی هذا ــــ لخلق السموات
والارض اکبر من خلق انفسکم خنانه بکلمه خدایی اندازه کین یا ایجاد بکلمه کن کین دشوار تر بی بنسبت بادم وخلقت
ادم واندازه کین ادم اهم بان کلمه وکلمه بادم پس افریدن چنین اجرام عظام بدو روز دلالت بر زیادت قدرت
میکند از افریدن زمین وکوه وبرکت زمین واقوات بچهار روز پس نتیجه این میدهد در بیان ان خلعت که اهتمام

نشان

بنشان ارضیات که طینه ادم است بیشتر است وزیادت وخلقت ارض وجبال وبرکات واقوات بچهار روز کرد
وان چهار را سواء للسایلین گفت اگر هیچ سوال کردی که مقدار کدام روز که ساعات روز در علم الله کم وبیش
می باشد بحسب روز استوا یعنی شب وروز گفت مستوی بود که چهار شب وروز سه گوکله بو اگر سایل
سوال کرده که سبب چه بو که در ایت که خلق السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام جمع سموات جمیع بلندیها خوا
هند

سفلیات

جمیع وا ضیات را خواهند وما بینهما وسط ایشان را ازین ایت اگر اسمانها هفت باشد واگر هشت که فلک بروج
است وغیر را شامل است اما چگونه از ایت فسویهن سبع سموات فی یومین فلک بروج اگر وازه اسمان
هشتمی وفلک الافلاک وخلقت خنان چون معلوم بیو جواب چه بو بسم الله الرحمن الرحیم جواب بدو وجه
یکی اوی که همانند که کعبه ام ارضی ومقام جبهه وراسی ووسط ارضی ومرکز ارضی واکس که از مقام کعبه ظاهر
بی یعنی وجه چو وجهه خو که خلیفة الله بو که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن کامی ست وکامی سه گوکله بوست
خاک وسه خاک وست اتش وسه اتش وست باد وسه باد وست اب وسه اب از تقسیم خو تقسیم چهار طبایع
وتقسیم خو که در چهار طبایع مرکز واقع بی تقسیم فقضیهن سبع سموات اما در سبع سموات تقسیم سه گوست چنان
ظاهر بی که در فلک بروج که امعنی در وجه الله ظاهر بی ــــ فلک بروج چون دوازده بو که والسماء ذات البروج
وهر برجی سی درجه بو تا سیصد وشصت درجه بو که چون حساب کری ست درجه وسه درجه هر دو از چه خو وهر دو
برج شصت دقیقه بو که هر دقیقه ست دقیقه وسه دقیقه شصت ثانیه بو که هر ثانیه ست ثانیه وسه بو تا عاشر
ــــ وهمین دوازده برج راکه والقمر قدرناه منازل ست قسمت کرد که چهارده دایم در تحت زمین وچهارده دایم
بر فوق واز تقسیم فلک بروج وسیصد وشصت تقسیم فلک الافلاک وهر شیی که در ازای او باشد لازم بی اید ازین
وجه فقضیهن سبع سموات فی یومین گفت وفلک بروج را ذکر نکرد که از تقدیر زمین وخلیفة الله واربعة
ایام سواء للسایلین که شب وروز باشد سه بار سه باشد تقسیم فلک البروج بتصریح ظاهر میشود خلاف هفت
اسمان که همچنان قسمت تصریح نیست وهمچنین قول است که عرش حق تعالی بالاء هفت اسمان است
که ان عرش که مسجود ملایکه از ارض وجبال وبرکت در انجا واقوات موجود بی فی اربعة ایام بو که سه بار سه ساعت
بو که اقل جمع سه بو در کلام عرب که ظهور علم افرینش بلغت او بود ــــ ودوم انک بالاء هفت اسمان فرمود

که سدرة المنتهی است که مراد ازه هم فلک بروج بو که ورایحو کوکب فیاض بی وهفت کوکب سیار هفت اسمان
دران دوازده بروج سیران دارند وهر فیضی که ازحضرت میرسد باهل زمین وسروشی انان جاست ازانجا
است ازلاماتی خو درخت منتها که فیض ازحق تعالی اول بیروج بعد ازان بهفت اسمان واسمانها واجرام
سماوی وبعدازان باهل ارض میرسد وهر عمل که ازذمین ازان فرزند ادم که بصورة خلیفه وت وسو بشو باکوبشو
که الیه یصعد الکلم الطیب والعمل الصالح یرفعه وصلوة ادم ورسول وادی زاد که سو وت جو بامعنی باکو هرسه
که هرکاه که خوبزانه که عمل کننده بو کمان سو صلوة خو وت خو با بروج سو وت وسو وت که سیصد وشصت
درجه بو برمی صلوة خو باکو برسابو وازناواقی رسول که جون ازسفت اسمان بلذشتی وبسدرة المنتهی رسین
فرض علی خمسین صلوة فی کل یوم ولیلة ازرا اصلوة کامی سو کامی ت بو وبرای تخفیف کامی هفده وکامی
پانزده وکامی یازده . بو ومسافر حقیقی اکسی بو که بر یازده برسه تا صلوة یازده بتخفیف کزاره وعروج
با فلک بروج بکره وجمع اکسی بو که پانزده کزارد مع تخفیف نمازن ازان هفده ولقد زینا السماء الدنیا
بمصابیح وحفظناها من کل شیطان مرید بیک وجه سماء دنیا افلک بروج بو که برنهج وجه خلیفة الله وت
که منازل وسو مخلوقست یا اما سماء دنیا بادمی زاد وازوجهی منتهی بو که بالای متعدین بو ـــ وهمه همین قول
قول که جهار جو انحت سدرة المنتهی مشاهده کی وفرض علی خمسین صلوة که علم ت کله خمسین ـــ وهمین
معنی دارد که ادم مقام در بهشت داشتی که سدرة المنتهی بو وعندها جنة الماوی وجهار جوا جهار کله دیر
بو که خو مخلوق برصورة ادم بو یعنی فلک بروج که سیصد وشصت درجه رفیع الدرجات که سیصد وشصت
درجه بو سو وت تا تمام شدن ادم دره مقام بی جون شیطان خوین لباس ازخو بکتی بخوردن کندم ازه مقام
علوی که فیض مجموع ازوست بیفتاد وبزرکی ان فلک فلک بروج بر نهجیست که ازهر کوکب سیار که ببرجی بدر
تاثیری می یابند یا نقصان وبد حالی بایشان می رسد پس ببین که سیصد وشصت درجه را که سو وت
اندبر مثال ادم اند چه قدرت ودرجات است ـــ وبجهت ان فلک بروج را دراصل خلقت ت وسو باری تعالی
درجات اورا ودقیقهای اورا ثانیه تا عاشره راقسمت کرد تا اورا ایمان ادم مفصل که ازارض است ببینند وهفت
اسمان را همچنان از تقسیم ان سیصد وشصت همچنان ادم دانند واز تقسم فلک بروج که بحقیقت ادم بو فلک الافلاک

ملا

94

دا اسمان ودایخ ودای ان باشد بجهت ان کنت خلق السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام تا سموات سامل بجمیع علویات
شود وارض شامل همه سفلیات شود وشش شبانروز جهار بارت وبی بارسو بو ـــ بس همازن که ادم لوح محفوظ
بو فلک بروج همازن بو شرف ادم درمظهر خاک برای ظهور غالب تر بو که درجه ظهور خود در فلک بروج سیصد وشصت
ازبرای ان بو که ملایکه بجموع سجده ادم خاکی کردند ازان سیارات وانجم که سو بحکم علم ادم الاسماء کلها ازخو ظاهر بی
وامین رسول جون ازسفت اسمان بکذشتی وبابن سدرة المنتهی و فلک بروج وسر خلقت او که سی وت بو تا سیصد
وشصت بدیبی اوی که قدح شیر غذای طفل اول فرزند ادم بو اختیار کی خطاب شنید که اخترت الفطرة فطرة
الله التی فطر الناس علیها ـــ حاصل غرض انکه جون در عالم خاک خلقت ادم خاکی سو وت کله کی ومظهر ت کی سو
خو بی بین بی وشناخت نفس خود که ادم است که من عرف نفسه فقد عرف ربه حاصل نی وازجه شناخت
رب شناخت فلک منتم وانداره وطی ان حاصل بن فقضیهن سبع سموات فی یومین وای واسمان هشتم را ذکر نکی
واعرش خواندی بو جهی سدرة المنتهی بوجهی وعندها جنة الماوی قرینه بو ازادم که ادم ازبهشت بدرافتاد ـــ
پس ازین معنی بو که الصلوة معراج المومن که سو صلوة خو وت وهفده وپانزده ویازده . بفلک بروج که سدرة
المنتهی بو بره وبهشت عدن وجهار جو واصل بو ازرا محمد علیه السلام ازمقام جبهه وراس بمقام صدر وظهر
رفت وباسمانها وبعدازان بسدره المنتهی وجهار جو وبعدازان فاوحی الی عبده ما اوحی که فرض علی خمسین
صلوة وصریف الاقلام شنید وبرسید ـــ وبوجهی هر برجی ازبروج کرسی خدای بو که دوازده بروج سیصد
وشصت درجه دارد که وسع کرسیه السموات والارض یعنی اسمانها در کرسی خو بکنجیده است وهفت اسمانها در بطن
فلک البروج است والسماء ذات البروج والیوم الموعود وشاهد ومشهود را ازینجا باهم مناسبت است که بهشت
موعود درجات ت وسو که والسماء ذات البروج است که سیصد وشصت درجات دارد ان بروج ـــ وجمیع انهار وثمار
که درین زمین است فیض ازانجا می یابند از قبل حق تعالی ازبرای ان معنی خدا میگوید که وفی السماء رزقکم وما توعدون
یوم نطوی السماء کطی السجل للکتب یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات هرکاه که زمین وفلک بروج سیصد وشصت
درجه ودقایق وثانیه خو بدل بیو بسو کله وت کله والسموات مطویات بیمینه که ت بو بیلیو وتبدل الارض
والسموات بلبی بو ـــ لاجرم لمن الملک الیوم و ازه ان روزنی حاصل فایده ذکر فقضیهن سبع سموات برای ان

کی که ادم که خلیفه بو صورة سی و دو ست خو شتنه عین فلک بروج زانه که سیصد و شصت درجات که سی و دو ست بو برای اثبات
توحید وجود اوه از ان عین خو شتنی زانه هفت اسمان دید با کواکب سیاره که هر یک بر برجی که میر رسند شرف
و وبالی می یابند بطریق اولی که عین خود دانند و انهارا که صلوة و عمل صالح ایشان چنین باسمان نرفت و وجه خود
را بو صواواب که کان عرشه علی الماء مزین نکردانیدند و رو در کعبه کرده ان صلوة نکردند و صلوة ایشان بسدرة
المنتهی و سیصد و شصت درجه نرسید لا تفتح لهم ابواب السماء اورا واقع شد کلا ان کتاب الفجار لفی سجین انهم
عن ربهم یومیذ لمحجوبون خنفارا کا ترون القمر لیلة البدر نه بینند و کلا ان کتاب الابرار لفی علیین واقع نشد
وجوه یومیذ ناضره الی ربها ناظره واقع نشد وانی که رسول وانی که در اسمان هفتم خانه دین بیت المعمور
که مطاف ملایکه بیجهر اسمان هفتم در انای فلک بروج واقع شده بواز تقسیم سیصد و شصت درجه فلک بروج
تقسیم خوهم لازم بیو وانی که رسول وانی که قران باسمان دنیی به بیت العزه امد همین تقسیم بو وادم در شب معراج در اسمان
اول برای این حساب دید که مظهر سی و دو ست بو و بر هر اسمان بنی بجهت همین معنی هدی بسلام که ان اسمان همچنان
منقسم میشد وادم را که کامی خندان و کامی کریان و اشاح فرزندان بر یمین و یسار میدید بجهت ان تقسیم
که فرزندان همه بر ان صورة منقسم اند در خلقت و جمیع کواکب که صورة دارند و پیکر دارند بهمین معنی است ـــ
والله وانی که عرش خدا بر پشت ثمانیه او عالی بو که خداوند سی و دو قایه بو بهمین معنی داده و زمین که معام کعبه
واصل ادم بو پیشت تو راست همین معنی بو که برجی نو دیو که هر دقیقه از خو برج نور سی و دو ست دقیقه بو
وانا ان صوت همانی سبحان الله عما یصفون وهو الذی فی السماء اله وفی الارض اله کعبه را ان دا وانی که مبارکا وهدی
للعالمین که از خلقت صاحب موضع کعبه و جهه خو و داس خو حقیقت عالمیان که ماسوی الله بو و ذکر فلک بروج
که بتصریح در فقضیهن سبع سموات نکی از تقسیم خو که ادم بو ظاهر نی نی بس احتیاج بذکر فلک بروج بنو برای ا
قضیهن سبع سموات وانی که تا و می دخان که تا شامل خط وجه ادم که منت بو بو که جز بر خط استوا بکدیی از ان
منت هشت لازم می اید وظاهر میشود همچنان که ذکر رفت فی اربعة ایام ـــ بسم الله الرحمن الرحیم کل شیء
هالک الا وجهه خط خدایی بر وجه ادم بخوان وازچهره حوا چهره رایت ربی فی صورة امرد قطط بخوان
وازدایت ربی فی احسن صورة واحسن تقویم بخوان که معنقط و باستوا هشت خط هر خطی چهار خط ست خط
وسوخط

وسوخط بو انا اعطیناک الکوثر که رسول وانی که هر که از حوض من بخورد هرکز تشنه بنو و نمیرد سو اتش و سو
اب و سو خاک و سو باد انست اب حیوة در ظلمات خبر دادند که ظلمات عبارت از ظلمات خط خدایی بو که
هر کس که بانجا رسید زنده جاوید شد و بسرای جاوید رسید بسم الله الرحمن الرحیم خلق السموات والارض
فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء لیبلوکم ایکم احسن عملا احسن عملا را اکر سایل سوال کره که در خلق السموات
والارض فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء چه مدخل است بسم الله الرحمن الرحیم خلق السموات والارض
وما بینهما فی ستة ایام ثم استوی علی العرش چون ثم از برای تراخی رتبت بو و لام العرش برای تعریف
که لوح محفوظ کامه بن یعنی مدت فوق در میان است از استواء خدا بر عرش معهود تا بر سایر اشیا که بوجهی
عروش الهی اند ابتداء داخل ابتدا ابتدا ابتدا بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل واثره که خلق السموات والارض
وما بینهما فی ستة ایام پس ادم چون مخلوق شده باشد در یوم الجمعه که منتم است جواب اوی که پیکر
وصورة خو و حوا مخلوق شده بی فی ستة ایام اما فیه النفخة وفیه الصعقة و دمیدن روح که اسم الهیست
در جمعه و ظلمت و بشریت صورة ادم و حوا فی ستة ایام بود و بجهت ان مخبر صادق فرموده که لا تقوم الساعة
الا فی یوم الجمعة چنانک صورة فرزند ادم در رحم مصور میشود که الا له الخلق بجهت انکه حیوة در صورة ادم در روز
جمعه دمید لاجرم حشر جمیع اجسام با ارواح ازین معنی در روز جمعه بو که لا تقوم الساعة الا فی یوم الجمعه لانه مراة
وندعوه یوم القیامة یوم المزید روح که دمید وصورة ادم بادم در مراة جمعه نمود یوم المزید علی ستة ایام
وان حدیث که چندین روز ادم را که مصور کرده بود و شیطان امد و بدهن ادم فرو شد و بیرون امد پیش
از نفخه و الست که صورة او مصور شده بود بلا روح بود و روز نفخه و روز جمعه می باشد که فیه النفخة وفیه
الصعقة بسم الله الرحمن الرحیم پس خلقت صورة ادم هم در شش روز از روی تصویر و از روی نفخه
در روز هفتم و روز جمعه بو از روی نفخه و حیات پس خو جامع هم شش و هم هفت بو برای اکر اغ درین شش روز و
روز هفتم حیات حیاة هم برای خود و فرزندان او و همه اشیا مربی واو مربوب و مقصود همه و همه طوف
کنان کرد بر کرد او پس کل یوم هو فی شان راست باشد از جهت نفخه و حیاة ادم کلیات بسم الله الرحمن الرحیم
الم الله لا اله الا هو الحی و ما یعلم تاویله الا الله اول این سوره را می باید دانست الف الر کتاب احکمت ایاته

ثم فصلت من لدن حکیم خبیر — ولقد جئناهم بکتاب فصلناه علی علم هدی ورحمة لقوم یؤمنون هل ینظرون
الا تاویله یوم یاتی تاویله لایه بل کذبوا بما لم یحیطوا بعلمه ولما یاتهم تاویله — لا یحیطون بشیء من علمه الا بما شاء
— وما یعلم تاویله الا الله والراسخون فی العلم اکر وقف بر والراسخون کنی بیک قراءت راسخ علم کسی بوکه خدا وانی
ومن عنده علم الکتاب وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیدا
بر خنان که امة وسط بند کواهی اته کوهدیند که ومن عنده علم الکتاب ومخبر چنین امده است که از ایشان
ام سوال کنند که شما که امت محمدید علم از عقب ما امدید ازکجا معلوم کردید که انبیا تبلیغ رسالت کردند
جواب ان خواهد بود که از مخبر صادق که حضرت رسالت است واز کتاب اسمانی او پس ان شهید که این
کواهی در قیامت کامه دان هنکو که این کوزانه وکواهی بدهد اول این کواهی دهند باید که کویند کلمه اشهد
ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله باشد تا یک صلوة نباشد جز رسول من کی او خواهد بود پس
پس حو من عنده علم الکتاب کامه بین پس اول انسر صلوة که جز انجا نی وجا پنج وهفده نی خبر
بد وکه خو چنین بار در شبانروزی هنکو واتن که اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله بسم الله الرحمن الرحیم
همه اشیا وموجودات وماسوی الله از سو کلمه موجود ببیند وازدو کلمهٔ کن که شش کلمه بوکه در ضمن خود کشت
وشش کلمه داره وفی ستة ایام وهمه اشیا که از سو کلمه وجود داره با سو کلمه در ادم بنمودند تا فی ستة ایام که چهار بار
سه ساعت بو ویک بار سو کلمه سو هفته که شهور وسنین از وی مرکبی که شش بار سه سلعت بو پس همه اشیا
یک وجود ادم بو وپس کلیات بسم الله الرحمن الرحیم قران بزبان حال میکوید که انا مدینة العلم الی اخره والزمهم
کلمة التقوی وهمه قران سه کلمه بو برای اکه در همه قران تصریح اسم سه زیاده نی تا بحکم نص صریح که انما المسیح عیسی ابن
مریم رسول الله وکلمته القاها الی مریم وروح منه همه سه دا کلمه خدا زانی پس الزمهم کلمة التقوی رسول بوکه از سه
یکی خو کلمه بو وقران بو برادر واتی که انا مدینة العلم که قران مدینه علم وعلی بابها که وانی انا النقطة تحت الباء وسه
پیغمبر که در قران مذکورند بیست وانو بحکم یوم کالف سنة ثلث هزار وسو هزار تا ان الله تعالی مایة الف واربعة
وعشرون الفا تمام بیو ومثلی ومثل الانبیا کالقصر تمام بیو علیکم بالسواد الاعظم بحکم علم ادم الاسماء کلها ادمی وقرانی
انا مدینة العلم الحدیث یعنی من کلام الهی وقرانم خود ری که وانی انا النقطة تحت الباء بسم الله دری مدینه وعلی —

قبل

قبل ان خلق الله تعالی ادم باربعة عشر الف که بعد ان نقطه بی بسم الله چهارده کامه اهین که الف لام میم بو
بسم الله الرحمن الرحیم اکر هیتن سوال کرده و وازه که توکیا وجه کسا که بیان این علم هکری جواب اوی
که ومن عنده علم الکتاب وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیدا
درونی چند بن وقت کویند کلمه اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله پس من شهید بان وهمه
مسلمانان شهید بند از ان روکه میبایدکفتن ایشان را بحکم امرت ان اقاتل الناس حتی تشهدوا ان لا اله الا الله
وان محمدا رسول الله واقاموا الصلوة الحدیث پس همه مسلمانان شهید بن بعضی بتقلید واکسی که موصوفی
بخطاب ومن عنده علم الکتاب وبخطاب کذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس شهید
حقیقت بحکم ویکون الرسول علیکم شهیدا بسم الله الرحمن الرحیم بمازن که بالا هفت اسمان در کشف
سدرة المنتهی واربعة لانها عندها جنة الماوی که مقام ادم بودی — از روی حقیقت وسه وسه
والسماء ذات البروج دبروج نی ظاهرا الا در اسمان هشتم ودر هفت اسمانها تقسیم خنان — از مرکز وجه
ارض ادم وخط استواء وجه ادم بشو بهفت فلک تا چهارده بیو وان هفت سیاره خو تا چهارده بیو ومنازل
قمر تا فلک بروج سه بیو واندوازده برج وسه وسه در روز شصت دقیقه که طوله ستون ذرعا فی السماء
واز جمیع نباتات وحیوانات تقسیم خط استوا که در انجم وافلاک بود درجات ودقایق وثانیه وثالثه که همه خط استواء
ادم مخلوق اند وصورة کال درباطن خود جمیع اجرام سماوی داشتند بر ادم تقسیم کردند ومسمی خود دانسته اورا
که خط استوا را ظاهرا مظهر نشدند اما بالتحقیق هستند بسم الله الرحمن الرحیم خلقکم من نفس
واحدة وخلق منها زوجها انا الله وانا الرحمن خلقت الرحم وشققت لها من اسمی فمن وصلها الحدیث خلق الله تعالی
ادم علی صورته خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن بحکم حساب جمل که علم ادم الاسماء کلها ولوح محفوظ وکتاب مبین
وهیات لوح محفوظ دانند وحروف وحساب جمل بو وادم جهل وشش بو حوا که از پهلو افریده بی چهارده
بر چهارده که بدر بشو سو بانه از خلقت لوح محفوظ ووجه ادم وسیصد وشصت عضو واستخوان که مخلوق
ومقسوم خدا بو همه اشیا بشو وبوین که سبیل خدا ان خلقت اشیا باراه انطق کل شیء فالق الحب والنوی
وتاج خروس وزبان مار واشر قت الارض بنور ربها ووضع الکتاب ازین سبیل که لنهدینهم سبلنا که عبارت

است انصراط مستقیم برو بذات حق وحلقت خروس تا اذ ابناء سبیل باشی وعبور بر صراط مستقیم
بکیبی همچنان که ره دان وره بر نصب وعلم ونشانها در راه سنک چین راست کرده است تا ابناء سبیل ره غلط
نکنند بسم الله الرحمن الرحیم ان الله جمیل تحب الجمال ایاکم والنظر الی المرد فان لهم لونا کلون الله فی احسن
صورة فقط لفظ ادم بی نقطه از حوا زیاده بو برای آهیو بند که بهلوی حوا کمتر بو وبحساب جمل حوا بیست
ویک کله بو که نهاد خلقت وصحواء ـــــ عشق مجازی ای عزیز من کسی که شیفته ووالهٔ صاحب حسنی
هبو وبر زلف وچشم ومژه وابرو وخط وخال مرد وجن ببیو نیز انه که اَ محبت خالق لا سماء واَعشق
در دل خوکه عاشق ضوی واحسن وخاله وابرو ومژه وخط وخاله دوست هبیاره بحیثیتی که خورد وخواب
وطاعت وعقاب وثواب لومه لایم فهم نیکرم از کوکو هستی وانکجا امی از خلق الله تعالی ادم علی صورته وعلی صورة
الرحمن وبر امدند ملک بصورة بنی ادم ما هذا بشرا ان هذا الا ملک کریم ولقد همت به یعنی زلیخا وهم بها یعنی
یوسف بنی حبب الی من دنیاکم ثلث طیبها ونساوها وقرة عینی فی الصلوة نسا در صلوة جرا توضع حسنه که وجهی
وکتابات خلابی اشوره ـــــ ای عزیز من آشکل خط وکوکبات خنابی که علیکم بحسن الخط اما بدلیل عاشق
مسکین نیز انه که سر بوجه الله وبنو که رایت ربی فی احسن صورة فقط وهر شی از اشیاشان وجه خوی سرو
وبید وکل ولاله وهر جه بوجه محبوب تشبیه کره ان یعنی خلقت عاشق بو همه مثال وجه محبوب واز وجه
محبوب بادم وحوا بهما اشبا بشو تا بعشق حقیقی برسی ان الله تعالی شرابا للاولیاء هم الحدیث ـــــ قال علیه السلام
عشقنی وعشقته الحدیث کلیات ـــــ بسم الله الرحمن الرحیم بدلیل کوه عرفات که مفسران واتند که ادم
وحوا الکو همدیو بیابیند وبدلیل آ که چندین سال ترکیب خود در نواحی مکه وطایف فتاده بود ـــــ وبدلیل حدیث
نبوی که خلق الله تعالی راس ادم وجبهته من تربة الکعبة ونصفقران که خلقه من تراب الی یده الیمنی من المشرق
وبدلیل حجر الاسود من الجنة الی سود نه خطایا بنی ادم وبدلیل آکه بشکافند در قیامت وعهد نامه از خوظاهر
بیوحیز خو بمثابت ادمی وهمه فرزندان انظهر ادم بدر اهند وعهد بکیتند وباز بظهر خو جمع کیند ـــــ
وبدلیل که طواف از خو که حجر الاسودی دکیند وسر پیش خو بتراشند ونقصان در شرف خو که قایم مقام سر ادمی
پید اکرند ـــــ وبدلیل اسم کعبه که اشتقاق از کعب است که دیم با چه نام کعب خدا ره پرستش کرند ـــــ ودور بیت
الحرام

الحرام کین واتخذوا من مقام ابرهیم مصلی نشان قدم ابرهیم است وبدلیل ام القری مکه را بنسبت
باهمه زمین چنانکه ادم وحوا باهمه خلق در بیان بیت المقدس بسم الله الرحمن الرحیم سبحان الذی اسری بعبده
لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله لا یه تا اژه کو جبریل که ساجد ادم بی خو بیره باول به پیش ادم
واصحاب یمین وشمال ادمه در اسمان اول بخو وانما حبر بقول حدیث نبوی جبهه وراس ادم مخلوق باشد از تربت کعبه
وظهر وصدر خو مخلوق از بیت المقدس وید یمین خو از مشرق وید یسری از مغرب وحق تعالی استعاره بدخویشتن
که ید الله فوق ایدیهم از ید ادم کی وواتی کلتا یدیه یمین ـــــ موسی علیه السلم که واضعی شریعتی بی وواضع خیمه معاد
بی برای قبله وصلوة برای اَرسول بابحث در شب معراج خوکی که طلب تخفیف بکره که جربت الناس قبلک الی الخ
واموضع که اسا بیت المقدس موضع صدر وظهر ادم بی جوز این معنی بظهو دیبو نکد وجبهه ظهر ادم اژه کو ورامی
وهمه انبیا از ظهر ادم والست بربکم عهدا بکن از ظهر ادم بدر اهند واعاده باز بظهر ادم بکنند اژه کو وراسند
وانبیا در عالم کشف بحکم انی رایت احد عشر کوکبا والشمس والقمر رایتهم لی ساجدین صورة افتاب دارند افتاب
از طرف مغرب وبامی بو وخیمه میعاد یازده شقه بی هر شقه ست ارش از هر طرفی پنجاه طناب برای آ
که در دو طرف ظهر ادم دست ورجل ادم که ست کلمه راعلم است پنجاه پنجاه حرف ونقطه طناب وسینه وظهر ادم در میان
دو دست وپای ادم مخلوق است وهر دو دست ورجل ادم راست عضو استخوان ومنتهای خلقت ادمست
وانست را بنجاه پنجاه علمست ـــــ بجهت ان که بیت المقدس موضع صدر وظهر ادم بو وزمین حشر بو
ـــــ مغرب دست چپ ادمی افتاب اژه کو وراسه افتاب از بقیه خاک ادم بر می اید وزمین است که مانع نور
افتاب میشود از غایت بزرکی وکمال بسم الله الرحمن الرحیم قال علیه السلام امرت ان اقاتل الناس حتی ان تشهدوا
ان لا اله الا الله وان محمدا رسول الله وتقیم الصلوة وتوتی الزکوة الحدیث بجهت خطاب شهد الله انه لا اله الا هو والملایکه
واولوا العلم قایما بالقسط ویقول الذین کفروا لست مرسلا قل کفی بالله شهیدا بینی وبینکم ومن عنده علم الکتاب
مقلدانه وکافرانه که در مقام الوهیت وذوی العلم وملایکه نمی توانند برد بحکم کلمه شهد الله انه لا اله الا هو امر کرد
تا بتقلید ان را فرا کیرند وجز از سر اخلاص فرا کیرند ومعتقد خو کردانند سبب نجات ایشان کردد وکذلک
جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس لا یه کلیات کلیات کلیات ـــــ بسم الله الرحمن الرحیم

چرا زمین حشر بو بیت المقدس که خیمهٔ میعادی براءکه بقول حدیث موضع خلقت ظهر وصدر ادمی وحشرگاه همه انبیا
وغیر انبیا ظهر ادم بی ازظهر ادم بحکم حدیث خدا بدراوی و یمین خویشتن برظهر خو بساوی وواتی خلقت هولاء للجنة
ولا ابالی ودست چپ را برظهر ادم بسوی وازوادی جند بدراوی وواتی خلقت هولاء للنار ولا ابالی وواتی
الست بربکم واتی قالوا بلی بازاعاده باینجا کرد پس لاجرم زمین حشر برایی اکه موضع خلقت ظهر ادم بی ابو وظهر
ادم وصدر خو در میان دو دست و پای ادم مخلوقی هر دست چهارده بند انکشت وهر پا چهارده بند بند ازیک
طرف دست راست با پای راست بو بعدد کلمهٔ خدایی وعلامت کلمهٔ خدایی پنجاه حرف ونقطه بو
که نکاه دارندهٔ اکله خدایی بو اثر را در توریة امی وخدا وا موسی علم واتی که خیمهٔ میعاد هنکوکه یازده شقه بو وهر
شقه ست ارش و پهنا چهار ارش بو وهر طرف خانه پنجاه طناب بوکه نکاه دارندهٔ ست کلمهٔ محمدی که ام
الکتاب پنجاه طناب حرف ونقطهٔ قران خو بو وواتی که ابد الابدین دیم باکو دکرن و پرستش خدا کردند والواح
موسی و توریة را در اینجا نهد و رسول واتی که مهدی عمارت ابکره ان حدیث در معالم تنزیل بطلب وازیازده
شقه در کوفت چرا اثر را که محمد علم در شب معراج هفده صلوة بیاوی برای حضر ویازده برای سفر الکسی که در
حضر اول هفده رکعت ازن که خدا واته بو زندکانی بکره و پرستش خدا بکره ره بعلم ملکوت اسمان ببرد بر
یازده کلمه که غیر ام الکتاب است با معنی که در قران سمازن که حروف مفرد مذکور نیاسی ببره و بیان هفده وسو
بکره اثر را از یازده دکینی پس در ان خیمه ذکر صد طناب که دو پنجاه باشد از جهت دو جهت ادم که یدین و رجلین
است کرد و ذکر یازده وست وچهار که سو بو کرد که علم ادم الاسماء کلها الرسول النبی الامی الذی یجدونه مکتوبا عندهم
فی التوریة والانجیل ـــــ نی افتاب ازجای بر بی اید وفرو میرود که بقبضهٔ خاک ادمست کلیات
بسم الله الرحمن الرحیم جون بحکم حدیث و قبضهٔ خاک خلقت ادم حق تعالی از جمیع وجه ارض بکی و بحکم حدیث
خلق الله تعالی راس ادم وجبهته من تربة الکعبة وظهره وصدره من بیت المقدس الی یده الیسری من
المغرب ادم در همه روی زمین بالقوه موجود بی و بتربیت سیارات وانجم وافلاک این صورت وپیکر خو
که بالقوه موجود بی حق تعالی از قوة بفعل اوی و ادم از عالم خاک بحکم خمرت طینة ادم بیدی اربعین صباحا
سد باوی و بر صفحهٔ خو کتابت سو کلمه تام بنوشتی و مید خو ورجل وجلود خو که قالوا لجلودهم لم شهدتم
علینا

علینا قالوا انطقنا الله الذی انطق کل شیء ظاهر بکی و در بیان ذات وصفات خویشتن که وجه الله
وید الله واصابع الرحمن وسمع وبصر ونطق وکلام استعاره از ادمی و سیصد و شصت پاره استخوان و عصب
همین مقدار در ازای ان ولحم ودم پی وپوست وشعر همه باید ـــ که همه در ذات خو هیچی که همه یکی بند
همه موجودات قابلیت یک موی ادم داشته بو و قابلیت یک چشم خو یک عضو خو یک یعنی خو و قابلیت
هر شیء را از اشیا و قابلیت ان داره که جمیع اشیا را در خواب و بیداری دانه یک نا ببیند وداند و یک یک
نا ببیند وداند و در خواب خواب پیش هد دک دانا و یا خوص ببیند و همه اشیا را در دو جهان یک مانی تصور
کند و بیند وداند و بعدد هر شیء از اشیا برین نهج بجهت وسبب وحدانیت او علم عو کلمه بسم الله الرحمن الرحیم
در شش دوز هر روز هفده و در هفتم پانزده بحکم علم ادم الاسماء کلها جون بعدد علم ادم الاسماء کلها پرستش که روز جمعه
که روز ساعت و قیامت کامه بین و روز خلقت ادم تمام ببو باز باسر شش روز رود وهفده کرارد و باز
جون شش تمام شود باز باسر یوم الجمعه رود الی یوم القیامة شش روز هفتاد و دو ساعت بو هر از مقدار
شش روز که خلق السموات والارض فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء معلوم شد که خلقت عرش واب داخل
شش روز نبود تا چهار در روز هفتم بو و روز جمعه بی که خدا ادمه که عرش اعظم خدا بیافرید و در روز جمعه
پانزده رکعت بحکم علم ادم الاسماء کلها تمام بو باز باسر هفده شش روزه رود که تمت کلمة ربک صدقا
وعدلا پس قیامت در روز جمعه بو وصعقه و نفخه وظهور عرش در روز جمعه بو وحشر ونشر در روز جمعه
بو پس قیامت واسرار قیامت وظهور خدا وصور ونفخات وحساب وکتاب در روز جمعه که روز دو
خطبه و پانزده طلب باید کرد ـــــ جمعه در صورة مراة خداییست که اتانی جبریل فی کفه مراة اعوذ بالله من
الشیطان الرجیم بسم الله الرحمن الرحیم عن ابی ذر الغفاری الحدیث بسم الله الرحمن الرحیم قال جبریل
ان بینی وبینه سبعین حجابا الحدیث لو دنوت انملة لاحترقت اول کلمه شهادت اشهد ان لا اله الا الله بر او ردن
انا مل و در شب معراج ماندن و رسیدن محمد بسدرة المنتهی وخمسین صلوة و دانستن کمال و بزرکی ان
وندانستن جبریل وکفتن در وقت او ردن کاف ها کیف علمت ما لم ـــــ اکر کسی وارثه که کسی نماز کرد و
کذشت نداشت که غرض رود در کعبه کردن چه بوده یا انک دید که چرا و باینجا می باید کرد تفاوت چیست

جواب از تحقیق تا تقلید و معلوم کردن عظمت و جلالت ان جیزا ز شریعت — صورة ادمي زاده
که مخلوقست بعد دستوکله الهي در رحم مادر که سخن نمي کند و همه اشیا که صفت بعضی از صفات او مخلوق
اند متکلم نیستند بان وکر مادر زاد که علم دارد و کلم ظاهر نمي شود بسم الله الرحمن الرحیم خلق
الله تعالی ادم علی صورته صورة خدا و صفت سی کلمه اخذاست که خلقت ادم بر ان صفت مخلوق است
— بحقیقت صورة ادم صورت خدا نیست که رایت ربي في صورة امرد قطط و في احسن صورة واحسن
تقویم وان معنی در شب معراج که کفت في صورة امرد قطط بادم بعاریت داد نه انکه از ادم بعاریت ستد بجهت
ان که بخشنده صورة اوست که فاعل حقیقی است — ان بیني وبینه سبعون حجابا من نور لو دنوت من
بعضها لاحترقت سبعین چرا اثر را که مخلوق ازدو کلمه کن بي جیز دو بد ر بشو هفتاد ،، بماند بسم الله الرحمن الرحیم
اب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن و ه ي لا الف الف لام میم
بسم الله الرحمن الرحیم الم الم المص الر الر المر الر کهیعص طه طسم طس طسم الم الم الم الم
یس حم حم حم حم عسق حم حم حم ق ن ان في الجنة اربعة انهار انهار من ماء وانهار من عسل وانهار من خمر
وانهار من لبن بهشت مقام ادمي و مقام ادم اوي که در خو چهار جو بو و سدرة المنتهي هم صفت حوي و سدرة
المنتهي ادمي که عندها جنة الماوي که جنت را اضافت بسدرة المنتهی کرد از غایت تعظیم سدرة المنتهي کرد
از غایت تعظیم سدرة المنتهي و بسدرة المنتهی اوي که در شب معراج رسول از زیر خو چهار جو دید که پدر همیا می
سماز ن که چهار جو بهشت که تاویل اسدرة المنتهی هم بادمي که وعلم ادم الاسماء کلها — بسم الله الرحمن الرحیم
الف بي تي ثي جیم حي خي دال ذال ري زي سین شین صاد ضاد طي ظي عین غین فی قاف کاف لام میم
نون واو هي يي لام الف بسم الله الرحمن الرحیم الف لام میم الف لام میم الف لام میم صاد الف لام ری
الف لام ری الف لام ری الف لام میم ری الف لام ري کاف هي يي عین صاد طي هي طي سین میم
طی سین طي سین میم الف لام میم الف لام میم الف لام میم الف لام میم یي سین صاد
حي میم حي میم حي میم عین سین قاف حي میم حي میم حي میم قاف ن بسم الله الرحمن الرحیم
الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر اشهد ان لا اله الا الله اشهد ان لا اله الا الله اشهد ان محمدا رسول الله

اشهد ان محمدا رسول الله حي علی الصلوة حي علی الصلوة حي علی الفلاح حي علی الفلاح الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله
الصلوة خیر من النوم الصلوة خیر من النوم — بقراءة یاسین که یا حرف نداست بسم الله الرحمن الرحیم
الله اکبر الله اکبر اشهد ان لا اله الا الله اشهد ان محمدا رسول الله حي علی الصلوة حي علی الفلاح قد قامت الصلوة قد قامت
الصلوة الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله بسم الله الرحمن الرحیم انا الله وانا الرحمن خلقت الرحم الی اخر الرحم معلقة بالعرش که
کان عرشه علی الماء و الرحمن علی العرش استوي و خلق علی صورة الرحمن قامت الرحم فاخذت بحقوي الرحمن بحقوي الرحمن
کنایت انه که چون حوا که اخرین مخلوقات از جنب ادم مخلوق بي اخذت بحقوي الرحمن یعني خواستی که جز از ادم
مخلوق بي هم شکل و هم خلقت خوبو که ادم لي یعني ذکر بو و صاحب خط و جه سو کله بو ان کنایت اخذت بحقوي الرحمن
رجولیت ادم و خط وجه سو کامه بین قال الله مه یعني بره صورة ادم در ین دو صفت مباش که رجولیت و خط
وجه سو کامه بین قال الله مه یعني بره صورة ادم در ین دو صفت مباش که رجولیت و خط وجه بو الا ترضین ان اصل
من وصلک واقطع من قطعک الی اخره — و سبب ان بي که خط دو طرف عارض ادم و سبلت و سبیل بره صورت
حوا و رجولیت منع نیکی بر وجه خط ادم دلالت بر سو سطر نیکی که کسي نخواندي و نیز این صورة حا منع ابکی از را
در بهشت همه اهل بهشت بر صورت بند حتی که خنثا — از را چون حقیه که حقوي الرحمن بو نبو قطعا پس نبو ان اصل
من وصلک یا رحم یعني بصورة وجه تو که صورة امرد بو بر بي واقطع من قطعک — چرا نشاید که حرام کند بر حلال
و عکس یعني در اربعة از را که بر وجه ان ثلثه سرد و واحد فرد را ببیج خط قایم مقام نمي تواند شد بسم الله الرحمن الرحیم
وخلق السموات والارض وما بینهما في ستة ایام ثم استوي علی العرش مفید این معنی تواند بود که خلقت جمیع
سفلیات و علویات در شش روز تمام شود و بعد از ان جنان که روز جمعه که یوم المزید است که ندعوه یوم القیامة
یوم المزید مراة خداست که تبیض وجوه و تسود وجوه و تجلیات الهی در و ظاهر شود خلقت صورة ادم
و ادمي زاد در روز جمعه ظاهر شود که لا تقوم الساعة الا في یوم الجمعة — در کتاب توریة سامري مذکورست
که روز سبت روز ظهور انسان کاملست که کوکب معني در ان روز باید که ضو داو شرق و مغرب بکیرد —
اکر سایل سوال کرد که کل یوم هو في شان در روز جمعه هنکو که خلقت اشیا کیبو جواب — اوي که ایة
شان لفظ عامي هم داخل خلقت مینواند بود و هم انچه در خلقت بوده باشد بامر و ظهور ان مشغول

شود که کل یوم هو فی شان بسم الله الرحمن الرحیم بدلیل نص الا له الخلق والامر معلوم است که امر
خداست وخلق خداست که یسئلونک عن الروح قل الروح من امر ربی ــــ خلقت صورة ادم بیراسته
چندین روز تمام شده بود وروح ونفخه الهی دَرُوند میده چنانک بارث از ادم همین معنی بفرزندان
رسیده است که دربطن مادر مشکل مصور باشد تا بعد ازان روح دمیده شود پس درشش روز
که ستة ایام بود همه اشیا وخلقت وصورة ادم بحکم فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء وفی ستة ایام وما بینهما
فی ستة ایام ثم استوی علی العرش بدنادم مخلوق شده بود بلا روح چنانک بفرزندان او دررحم مادر آن
معنی بارث رسیده است که درشکم مادر مصور شوند بعد ازان روح دمیده شود ودر روز ششم
جون تمام شد ـــ در روز هفتم که روز حیاة ادم بو نفخه دمیده شد که فیه النفخة وفیه الصعقة وباین معنی
گفت که فیه خلق ادم ولا تقوم الساعة الا فی یوم الجمعة بجهت ان فرمود که درجمعه حیاة ادم ونفخه او ظاهر
شد که روز هفتم بود نفخ صور که مردم را بمیرانند وزنده کردانند هم درجمعه باشد ازین معنی پس جمیع
علویات وسفلیات وخلقت وما بینهما درستة ایام تمام شده باشد الا له الخلق وروز جمعه بو که
نفخه باشد بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین لایه بحکم حدیث احدیهن بسم الله الرحمن الرحیم
یک ایت بو واین بسم الله درالحمد بحقیقت مکتوب است ودرسر سورههای دیگر برای فاصله وتبرک
دشو این کلمه والحمد که بیست نه کلمه است درازای بیست نه حروف تهجی که بادم امی بسم یک کلمه بو والله
یک کلمه بو والرحمن یک کلمه بو والرحیم یک کلمه بو الی اخره ـــ ودرصلوة که خوانی بیست نه کلمه خوانده
بی درست حضر وسفر وجمعه وان وقت که وانی بسم الله الرحمن الرحیم هفده بار بی تلفظ بکیا وهفده بار
بیین بلفظ بکیا وهفده بار بهیم تلفظ بکیا ودرسفر یازده بار ودرجمعه پانزده بار واکو هفده آیة دیر
خوایف بهرحرفی همانند جه درسفر چه درحضر وجمعه ـــ اکر سایل واقف که تفضیل صلوة صبح بر سایر
صلوة دیر جرا بو جواب ادی که افتاب که طواف هکره بر کره خاک که اصل وجوه ادمی که خاک
وجوه ادمه از همه وجه زمین کی خدا دراول صبح مقدمه فیض ابی ومحو ظلمت هیکره افتاب از
وجه زمین وتربیت وجه زمین هکره ووجه انسان که ادمی بنو رخو ادم مشاهده هکره پس
خو

پس خو یوم مشهود وقت مشهود بو اول صلوة صبح بو که اقل عددی درصلوة واجب ودرسفر که قصری
همه صلوة بعدد حی اسم واول وقت زدودن ظلمت است ازوجه ارض که وجه ادم مخلوق راجاست
بسم الله الرحمن الرحیم بقرایت یاسین که یا حرف نداست بحکم ان للقران ظهرا وبطنا ولبطنه
بطنا الی سبعة ابطن حروف مقطعه کلام الله هفتاد وهفت کلمه است که کل شی احصیناه فی امام
مبین بعدد خنان درشبانروزی هفتاد وهفت کلمه اذان وتشهد کلمتین بینکو ماتن که تاکسی بسر ختنان
نرسه بسر اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول والله اکبر وحی علی الصلوة وحی علی الفلاح نرسه
رسان بسم الله الرحمن الرحیم اذان رو که لام الف مکرر است حروف تهجی ست کلمه بو بعدد هفده
کلمه هفده رکعت نماز بکره که واجبی که درقران مذکوری درحروف مقطعه وبعدد یازده کلمه دبر یازده
بار قامت بو اثر ـــ ودرقامت یازده کلمه تکبیر باشد درپنج وقت که یازده کلمه تکبیر درپنج وقت پنجاه
وپنج کلمه براء آیازده که درحروف مقطعهٔ قران بی بان که درمرکباتی درمتابل هریک کلمه هفت کلمه تکبیر
ــ اذان وقامت هفت کلمه انف وقتی که حذف که بتکرار هفتاد وهفت وپنجاه وپنج اند که صد وسی ودو
کلمه اند بکنند بسم الله الرحمن الرحیم ان قران الفجر کان مشهودا بامداد هفده کلمه اذان وصبح یازده کلمه
قامت بامداد هفده کلمه اذان ظهر یازده کلمه قامت بامداد هفده کلمه اذان وعصر یازده کلمه قامت
بامداد هفده کلمه اذان ومغرب یازده کلمه قامت بامداد هفده کلمه اذان وعشاء الاخره یازده کلمه قامت
ـــ بامداد هفده کلمه اذان وظهر یازده کلمه اذان بامداد هفده کلمه اذان وعصر ومغرب وعشاء
الاخر همچنین ـــ اوتیت القران ومثله معه هرگاه که اصل قران وحقایق اصل قران را حنا باو
داده باشد ابجه مثل قران بو وام الکتاب که از کتب سماوی بو همه باو داده باشد بسم الله الرحمن الرحیم
لم یبق من النبوة الا المبشرات قالوا وما المبشرات قال الرویا الصالحة وقال علیه السلام الرویا الصالحة جزو
من ستة واربعین جزءا من النبوة ـــ وما جعلنا الرویا التی اریناک الا فتنه وصلوة درشب معراج واجب
بی وحروف مقطعهٔ قران که دربیست نه موضع امی بعدد بیست ونه کلمه حروف تهجی حضر درتلفظ همیاسه
هفتاد وهفت کلمه بو بعدد هفتاد وهفت کلمه حروف تهجی تا بعدد ختنان بو وبیست نه کلمه یکی از ختنان که لام

الف بو مثل اچهار دبن بقرایت بی وسین از هفتاد وهفت که هفده در حضر و پانزده در جمعه براي
رکعات خنان بدر بشو جهل و شش بمانه پس گو ویاي صالحه خنان بند که اثر نبوت باقي بند واز نبوت
ظهور حقیقت خنان ماندي که وما یعلم تاویله الا الله غالبا که در سبحان الذي اسرى بو بسم الله الرحمن الرحیم
اقم الصلوة لدلوك الشمس الی غسق اللیل وقران الفجر ان قران الفجر کان مشهودا واز لوازم صلوة فجر هفده
کلمه اذان بوکه در صبح کلمه دیر الصلوة خیر من النوم نی و پانزده دیر ظهر که ضیاجمع بو خو مشهو بو تا سوکلم بو
دیانزده عصر و پانزده شام و پانزده عشاء اخره وهفده کلمه صبح با که الصلوة خیر من النوم در خوي جمع
یازده که بو جهي در حروف مقطعه که اوایل سوري نیا مي یازده کلمه قد قامت الصلوة خیاجمع بکري بو بسم الله الرحمن الرحیم
جمع مجموع قرانه حق تعالی به بیست و نه قسمت بکي بعد د بیست و نه حروف تهجي که از خنان یکي لام الف بو مکرر
بو وعدد صلوة تارة بر هفده رکعت بنی ضا وتارة بر یازده وتارة بر پانزده وحکم کي که هر ایتي که از جمع قران
بعدد خنان بخوانند پس مجموع قران ایازده آیت منقسم بو بوت و سو یعني هر معني که در بن مجموع قران
دري در بن ست د سوري که اقرؤا القران علی حرف و هیچ یک ایت از ایات نی در قران از ناسخ و منسوخ که ممنوع
بو خواندن او بعدد ایشان بلا تعیین بجهت وحدانیت بلا تعیین است که همه یکي اند ولولا کلمة الفصل لقضي
بینهم وانکه واقی که بادم بیست و نه امي و یکي که لام الف بو قایم مقام جهار کلمه دیر کا مر بحکم علم ادم الاسماء کلها
ومحکم اذا بدلنا ایة مکان ایة لایه ومحکم ما ننسخ من ایة او ننسها نات بخیر منها او مثلها و بحکم توحید ناجار بو از ظهور
توحید اجهار را این جهار قایم مقام اوي واز اول مقدمه بعضي قایم مقام بعضي مي شو بجهت ثبوت توحید
وان معني بالضرورة ناچار ست جنانکه از هفده شش کم کي تا این یازده هفده قایم مقام ایازده غیر مذکور بو واز
اول باز که درست نه موضع که حروف مقطعه آمي هفده کلمه امي تا بحکم تغلیب قایم مقام همه بو بسم الله الرحمن الرحیم
قال علیه السلام اذا عرض علیکم مني شئ الحدیث بسم الله الرحمن الرحیم قال ابو ذر الغفاري کل نبي مرسل بم نو قال
بکتاب الله الحدیث بسم الله الرحمن الرحیم ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن
و ه ي لا الم الم المص الر الر الر المر الر کهیعص طه طسم طس طسم الم الم الم الم یس ص حم حم حم عسق حم حم حم
ق ن بسم الله الرحمن الرحیم از الف لام میم تا الف لام میم الله یک قسم واز الف لام میم الله تا الف لام میم صاد
یکی

یک قسم واز الف لام میم صاد تا الف لام ري یک قسم علی هذا قسمت مکرر وهو بن وهیشو تا اخر علیهم والضالین بیست نه
قسمت بو بعدد کتاب ادم یعني هرچه در بن بیست نه قسم قران دري در بیست و نه کلمه که بادم امي که علم ادم الاسماء کلها موجودي
بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین که رسول خو صلوة ام الکتاب خواندي بیست نه کلمه براي ان که خو صلوة
ام الکتاب هنکو خواندن ام الکتاب خواندي ودر سوره الف لام میم اول از انبیا ذکر ادم اختیار کي که اذ قال
ربک للملایکه بسم الله الرحمن الرحیم پس جمع محمد سین بو و سایر کلمه اصل کلام خو بو وسین بات که بیست نه بو
در بیست نه قسم مرکبات بولي مع الله وقت پس تمامي ذات خو کلام ناطق ازلي ابدي بو که کلمه خدایي بو که الزمهم
کلمة التقوی پس اصل همه انبیا بو وکنت نبیا وادم بین الماء والطین بو وختم نبوت بو بسم الله الرحمن الرحیم
او مي کلمه پس حرف ندا بو بوجهي وسین منادي بو با سایر اصوات خود جنانک یجعلون اصابعهم في اذانهم ولا تلقوا
بایدیکم الی التهلکة که بعضي کو ید وکل خواهد تا ظاهر شود که محمد کلمه خداستي ممازن که واني انا المسیح عیسی ابن
مریم رسول الله وکلمته بسم الله الرحمن الرحیم بعدد ان منادي که هفتاد وهفت کلمه الهي بو در شبانه روزي در پنج
وقت هفتاد وهفت بار وانک بینکو واتن الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر اشهد ان لا اله الا الله اشهد ان محمدا رسول الله
الی اخره بنکو واتن ودر شهري و قصبه وحشي که این هفتاد وهفت کلمه در شب و روزي ظاهر بنو معني که
صاحب شریعت خنانه کافر هزانه وان هفتاد وهفت کلمه منادي عند الله متضمن وجامع این معني هفتاد وهفت
کلمه الله اکبر الله اکبر اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله هستي وکلمته بو که جمع جامع
ومتضمن این معاني هستي بعدد منادي که سین وحم وقاف وغیره هستي ندا کلمه الله اکبر واشهد ان لا اله الا
الله واشهد ان محمدا رسول الله است که تا عالم علم نیامي بسر این حقیقت هفتاد وهفت کلمه منادا نرسه و سر هفتاد
وهفت کلمه شهادت نرسه لکل شئ قلب وقلب القران یس سین براي ان که سین محمدي ومخاطب خوي
نزل به الروح الامین علی قلبک مقدمه این نوشتن در بو جرد واخواب در اسمان واشون وخنا وملایکه وحور
بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم مالک یوم الدین ایاک نعبد وایاک نستعین اهدنا
الصراط المستقیم صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین بسم الله الرحمن الرحیم
الم ذلک الکتاب لا ریب فیه هدی لایه الم الم المص الر الر الر المر الر کهیعص طه طسم طس طسم الم الم الم یس

ص حم حم حم عسق حم حم حم حم ق ن اول حروف مقطعه در قران الف امي كه الف مي بو بحساب جمل واخر نون
امي معاه بو بحساب جمل ودر بيست نه موضع بر حساب بيست ونه حرف از مركبات ب بسم الله واز مفردات الم هم
كه الف بي بو واب بو اي علم اب او ي لبسم الله الرحمن الرحيم اكو سايل وازه كه اي ان كه خدا واتي من عنده علم
الكتاب خدا واتي وليطوفوا بالبيت العتيق اذ كو كو از قران معلوم بو سنت طواف بازاز ولقد اتيناك سبعا من
المثاني ـــ ونيز كه در طواف وصلوة وقراة سبع مثاني وضو واجب بو ـ بحكم اصحابي كالنجوم بايهم اقتديتم اهتديتم
ابا بو تراب مرويست باكهيعص اعوذ بك يا در سر حروف مقطعه ميرود واو منادي ميباشد كما قال الله تعالى يس و
القران الحكيم ـــ وقران منادي ميتواند بود عند الله جنانك فرمود حضرت رسالت مالك يا قران جنانك در ايه الكرسي
در معالم امده است كه با حضرت عزت سخن كويد وخدا با او سخن كويد و در صورة رجل در ايد وسخن كويد على هذا ـــ
جوز يا حرف ندا بو سين منادي بو با مجموع حروف مقطعه هفتاد وهفت كلمه الهي هند خنان مه بحكم كل شيء احصيناه في
امام مبين هفتاد وهفت كلمه بانك نماز بعدد خنان بو كه الله اكبر الله اكبر الله اكبر الله اكبر اشهد ان لا اله الا الله اشهد
ان لا اله الا الله اشهد ان محمدا رسول الله بتمامي وقامت اباذده كه بنا مي يس يا سين بد و قراءت امده است يا سين
و بمي سين وقتي كه با حرف نداست وسين منادي وكامي كه يس خواني يس خواني لبسم الله الرحمن الرحيم
لكل شيء قلب وقلب القران يس فرمود اعلي مو تاكم يس لبسم الله الرحمن الرحيم مقدمه نون والقلم وما يسطرون علم
بالقلم علم الانسان ما لم يعلم العلم نقطة كثرها الجاهلون جميع كتب اسماني كه سو كلمه است كه از پيش حضرت عزت
امده است علم هر يك بحكم علم بالقلم يك نقطه ميتواند بود وكمتر از نقطه محال است بجهت ان كه نقطه را كم و زياده
نتوان كرد ـــ كاتب كه قلم نهاد بالضروره نقطه ظاهر ميشود بجهت سو كلمه بايستي كه سو نقطه بودي بايستي
جنانك سو كلمه را من كل الوجوه بذات وصفات يكي ميدانند رسم ايشان را كه نقاط اند بالوضع يكي دانستي
اما بجهل ان كه تميز كردن متعدد بود واضع كثرت حروف ونقطه بجهت جهل جهال پيدا كرد پس باز رجوع
بايد كرد بهمان نقطه اول بجهت ان فرمود كه العلم نقطة كثرها الجاهلون ـــ بچه معني كفت كه العلم نقطة كثرها
الجاهلون يعني علم جميع سو بايستي كه يك نقطه بودي جنانك معلومات همه يكي اند اما بسبب جهال تا فهم كنند
بسيار شد بسم الله الرحمن الرحيم لفظ بنيان امر است كه مخصوص بخلقت باشد يا غير خلقت حكمت الهي
جنان

جنان اقتضا كرد كه كتبت ايشان وحروف ايشان هر يك بشكلي ونوعي ديكر باشد جنانك در الف
در خط عربي وتوريه وانجيل هر جا نوعي ديكر اند تا دلالت كند كه هر شكلي كه خواهي علم ايشان ميتواند
شد جنانك كتابت متفرق الهي وخط قدرت او بسم الله الرحمن الرحيم خدا سامت ما كتاب
خواند وظاهر ان خط سامت سخن كو نيست ونمي كويد كه من كتاب خدا ام بلكه بزبان حال كوياست
تا توهمه اشيا را كتاب خدا بداني وازين سامت با ايشان ربي لبسم الله الرحمن الرحيم همجنانك كتابت
همه خاموش هستي وهمه كويا وبيان حال كاتب ميكنند شكل وهيات ادم وهمه اشيا كتابت خدا بو
همه كويا وهمه خاموش وبيان حال كاتب ميكنند كه خدا بو ودر وضو ساختن وبعد داصل كلام نماز كين
ببين كو امي لبسم الله الرحمن الرحيم اكر سايل سوال كرده كه الحمد را چرا ام الكتاب خوانند ودر نماز
خوهنكو خوانند اثر كه خو اول هفت ايت رحمتي كه مثال رايت ربي في صورة امرد قطط بو وحكم
منسوخ نداره وسخن شياطين وكفار روايت خنان در خوني وطلب صراط مستقيم وانعمت عليهم
غير المغضوب عليهم در خوي كه ان ذي على صراط مستقيم باقي في ليلة المعراج قال عليه السلام رايت ربي
في صورة امرد قطط اثر را سبع مثاني هفت ايتي واول خو لبسم الله بو كه الحمد لله رب العالمين سبع
ايات اولها بسم الله الرحمن الرحيم وسورة كنزي كه كفت كنزا مخفيا الحديث واسامي سبع مثاني وفاتحة
الكتاب ووافيه وشافيه وكافيه ومثال اني كه در شب معراج خدا خويشتن در احسن صورة نمود واز رسول
سوال كرد كه بم يختصم الملا الاعلى يا محمد واخر معلوم شد كه در باب صلوة كافيه ووافيه وشافيه براي امامي
كه براي عدد سو كافي ووافي وشافيست الكنز المجموع هفت ايت الحمد ولجي كه كامي در حضر هفده بار بخواني
وكامي در حضر جمعه پانزده بار بخواني وكامي در سفر يازده بار بخواني وبس وصورة امرد كه خدا خويشتن
با صورة نمود همين بود عليكم بالسواد الاعظم لا صلوة الا بفاتحة الكتاب ودر اصل خلقت اول خلقت
اين مفتي ـــ بسم الله الرحمن الرحيم چرا بر اندام ادمي چيزي چند هستي كه از اندام خو بو
ووقتي كه خو پاره كرده خوين اند امه خبر بنو از را كه تا دليل بو كه همه اشيا وجود خو هستند دو از الم و
راحت وتغيير وتبديل خنان خبر داري ووجوه خوند ـــ مثلا وجوه ادم زان همه اشيا را مثلا و جوه

ادم که عبارتی از خاک و باد و اب و اتش و خاک و باد خارجی مثل بخو و تقویت خو و فلک ممازن متصلی از جهت
تربیت بخاک و طبایع خارج و داخل خو و همه سیارات ممازن و ملایکه موکل اند بر فلک و نبات و جماد و مطر
و همه اشیا ممازن که متصل بوجود ادم پس همه اشیا از ان شش جهت بلا نهایت وجود ادم و همه کلمه و کلام ادمی اندرا
هو اکه و علم ادم الاسما کلها بسم الله الرحمن الرحیم کتاب اسمانی برای ابو کتاب انبیا که اسمان عبارتی از سیصد
شصت درجه بعدد دوازده بارت و سوکه خنان کتاب بند و بعدد کتاب خدا یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات
بسم الله الرحمن الرحیم یا ایها الذین امنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم فان تنازعتم فی شیء
فردوه الی الله و رسوله ذلک خیر و احسن تاویلا قال علیه السلام ستفرق امتی علی ثلثه و سبعین فرقه
— اذ بوانا ابرهیم مکان البیت لتنذر ام القری و من حولها قال علیه السلام خلق الله تعالی راس ادم و جبهته من تربة
الکعبة و صدرة و ظهره من بیت المقدس و فخذیه من ارض الیمن و ساقیه من ارض مصر و قدمیه من ارض
الحجاز و یده الیمنی من ارض المشرق و یده الیسری من ارض المغرب — ادم میان مکه و بطحی فتاده بود لتنذر
ام القری و من حولها یوم الجمع لا ریب فیه منها خلقناکم و فیها نعیدکم و منها نخرجکم تارة اخری قال فما بال القرون
الاولی قال علمها عند ربی فی کتاب لایه — ان الذی فرض علیک القران لرادک الی معاد خلقکم من
نفس واحدة و خلق منها زوجها — بسم الله الرحمن الرحیم ما خلقکم و لا بعثکم الا کنفس واحدة ان
الله سمیع بصیر — اثرا واتی که خوین نام می کعبه بو — واتی قدمیه من ارض الحجاز — بحکم فمن اوتی
کتابه بیمینه فاولیک لایه پس ادم نیز نامه خویشتنه بدست راست هبکره کما دست مخلوق از ارضی
مشرقی بو ان الله یاتی بالشمس من المشرق اصحاب الیمین ما اصحاب الیمین و صلوة بحکم اقم الصلوة لدلوک الشمس برشمس
بو که موضع دست راست بقدر زمین حشر که مغرب بر ارابات سود من جانب خراسان — برای اکه پیشانی ادمه
از کعبه بیافرینه حکم کی همه انبیا که بعکس و مخالفت شیطان دیم اکو دکر به و پیشانی بر زمین و نهی و سجده ش
بکری — و برای اکه سر ادمه از کعبه خاک بیافری حکم کی که حلقین رؤسکم یعنی پیش سر و موی سر و موی
خویشتنه بکاهان و ناقص کرکه جای ای که پور خویشتنه دلم اکو دکی ابرهیم نبی بکشنه و ذبح و فدیناه بذبح عظیم
برای اوی و بیت المقدس دیم دکی که خلق ظهره و صدره واتی فضلت علی الانبیا ست بکی انست که همه روی

زمینی

زمین را بجهت من مسجد کرداند برای خو رو بام القری اورد که ما در همه است بظاهر و باطن بسم الله الرحمن الرحیم
حدیث هو اکه بدو هزار سال پیشتر خدا موضع خانه کعبه بیافرید و بعد از ان همه زمین را از زمین کعبه پیدا کرد
بان معنی بحکم قران ام القری بود هستی — بان معنی رسول واتی که همه زمین برای من خدا مسجد کرداند —
و بحدیث خلق الله تعالی راس ادم و جبهته من تربة الکعبة از خاک کعبه و موضع بیت افرید پس همه زمین ان موضع افریده
بو که موضع راس ادم و جبهه بو — برای اصحاب شریعت هو اکه هر جا که باستند رو وجهه خو دره موضع
کرید که موضع وجه و جبهه راس ادمی و موضع اصل خلقت شه هستی — جز همه ارضی از موضع اجبهه و راس
ادم بیافرینه بو افریده شده باری همه مسجد خدائی بو و جای سجده بو ممازن که حدیث و حدیث دیگر که خاک ادم را از
همه روی زمین جمع کرد بار جدا کرد — در مرتبه که از همه روی زمین خاک ادم را اورد و در مرتبه که وجه و سر و جبهه
او از خاک کعبه افرید — اثر ا همه ملایکه را واتی بو انبیا را که دیم دره کو کرند و سجده من کرند که خلق الله تعالی
ادم علی صورته و هر حیوان که کشند رو در موضع خلقت جبهه و راس ادم کرند و سر ضم بیرند و طعمه ادمی کرند
بلکه بحیثیتی واتی که ابرهیم فرزند خویشتنه که پدر محمد علیه السلام بی رو دره کو کره و بکشنه و فدیه عوض بدمی و سر بناشی
پیش سر خو که ادمی واللم اجسم الله الرحمن الرحیم عن معاذ ان الروح خلق عظیم لم یخلق الله جل و عز شیء اعظم منه
لا سماء و لا ارضا و لا جبلا و لا بحرا لیس شیء اعظم منه خلقا الا العرش علی صورة الانسان له اثنان و سبعون وجها فی کل
وجه اثنان و سبعون فما فی کل فم اثنان و سبعون لسانا ینطق باثنی و سبعین لغه تسبیحه الملایکه کاف و نون فی سنه
ایام دونه بالاجنحة فخافهما ان یحترقوا من نوره — روی عن ابن عباس لا تذهب الایام و اللیالی حتی یذهب
القران فی صدور الرجال و یمحوا من المصاحف بسم الله الرحمن الرحیم من تفسیر کشف الاسرار امیر المومنین
علی رضی الله عنه کفت که از مصطفی علیه السلام پرسیدم از ابجد هوز حطی فقال صلی الله علیه و سلم ویل لعالم لا یعرف تفسیر
ابیجاد الالف من الله و الباء من البارئ و الجیم من الجلیل ازن که ظاهر الفماز الله و با را از باری جدائی نتوان کرد
که اکر جدا کنی الله و باری نبو از معنی الله الف را جدا نتوان کرد قال علیه اعطیت فاتحة الکتاب و خواتیم سورة البقرة
و کانتا من کنوز عرش الرحمن لم یعطها نبی قبلی — خلق الانسان من صلصال کالفخار بس عرش مذاب
صورة ادم افرینه بو قال علیه السلام ما نزل من القران ایة الا لها ظهر و بطن و لکل حرف حد و لکل حد مطلع عن

هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الحمد لله رب العالمين سبع ايات احديهن بسم الله الرحمن الرحيم
منه ايات محكمات هن ام الكتاب واخر متشابهات فاما الذين في قلوبهم زيغ فيتبعون ما تشابه منه يعني
متابعت متشابهات كه كنند از جهت ابتغاء زيغ و متابعة محكمات كه ام الكتاب است نكنند الر كتاب احكمت اياته
محكوم به است از صلوة وعدد ذكوة وحج معلوم شود بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين الايه
اين سوره را رسول عليه السلم بده اسم خوانده است سورة الحمد فاتحة الكتاب سبع المثاني ام الكتاب وافيه
شافيه كافية سورة الصلوة ام القران سورة اساس ــــ قسمت الصلوة بسم الله الرحمن الرحيم فاغسلوا
وجوهكم الى الكعبين ثم توجهوا الى الكعبة يوم يكشف عن ساق ويدعون الى السجود الايه

جاودان نامهٔ الهي خدايي

في سورة البقرة بسم الله الرحمن الرحيم
واذ قال ربك للملئكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس الايه ــــ يقبلها الافواه من كل جانب فما خص منها موضعا
دون موضع ــــ وما يعلم تاويله الا الله والراسخون في العلم ومن عنده علم الكتاب بس راسخان بند ولعنت جنانم
ــــ قال ابن عباس جرت بهم اي السفينة في ستة اشهر مشارق الارض ومغاربها يوم العاشر من المحرم طافت
السفينة بالبيت اسبوعا فقال نوح علم انتم بموضع البيت روي كان اي الماء فوق الجبل سبعة عشر ذراعا
ــــ قيل لمخاطب الله تعالى السماء والارض بقوله سبحانه ايتيا طوعا او كرها قالتا اتينا طايعين نطق من الارض
موضع الكعبة ومن السماء ما يحاذيها ــــ نقل عن جعفر الصادق انه خر مغشيا عليه وهو في الصلوة فسئل
عن ذلك فقال ما زلت اردد الايه حتى سمعتها من المتكلم من تفسير كشف الاسرار قال الشافعي رضي الله عنه
لا تقولوا الحدث المحروف فان اليهود اول من هلكت بهذا ــــ وجهها في الدنيا حال عن كلهم بسم الله الرحمن الرحيم
ما كان لبشر ان يكلمه الله الا وحيا الايه قال عليه السلم ان للقران ظهرا ولظهر حد ومطلع جاء المطلاع خو اصل
كلامي قال عليه السلم اول ما خلق الله تعالى القلم ثم اللوح وقال اجره بما هو كاين الى يوم القيامة ــــ
جون مرغ كه بيضهاء خود كرده رها بر بيضه مرغان ديكر بنشستم اسب وجا كه سيم وزر ندهي
نو عد اسب وجا كرت برود عن معاذ ابن جبل قال قال رسول الله صلعم بينا الناس في الموقف اذ نادي
جبرئيل علم اين الرسل قال فيهم قال فيقول ان الجبار تبارك وتعالي يامركم في الموقف ان تنفقوا ما انزل

الله

الله عليكم من الكتب حتى يسمعها جميع الخلق قال فيقوم ادم صلعم فيسجد ويسجد معه جميع الخلايق ثم يرفع راسه يقراويه
نوح صلعم واخنوخ ومواد ريس وابرهيم وموسي وعيسى صلي الله عليهم ويقوم داود صلعم وهو قاري اهل الجنة
فيقراء بصوت لم يسمع الاذان مثله ثم يسجد ويسجد الخلايق ثم اقوم فاقرءوا القران سورة سورة واية اية
ثم اسجد بالخلايق عدد كل سورة في القران يسجد ادم وجميع الرسل والانبياء والمومنون بسجودي محمد رسول الله
وخاتم النبيين اللهم رب هذه الدعوة التامة باجنبين نباشد يعني دعوت باميت حصم لازم
نبايد وصيت كلي كلي بسم الله الرحمن الرحيم ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظناها
من كل شيطان رجيم اين ايت وهرجه در قران از ايات است كه شيطان نشود دليل اين بحثي كه كسي بوهم وخيال
وتصور ورخصت شيطان ره بعلم محمد ومعراج خونشه بين وهر كه از اسرار معراج خبردو بحث معلوم
بوكه اثر وكوامي بعد از انكه محمد علم بر اسمانها ودرهاي اسمانها كشاده بي بسدرة المنتهى برسي خناخو بنجاه صلوة
واجب بكي بعدد بنجاه حرف ونقطه حروف تهجي از غايت جلالت كه علم كله وكله داشتي اكر سايل سوال كرده
كه اين بنجاه صلوة اكركم نكردي بنجاه ركعت خواست بودن جنانك صلوة وتر جواب انست كه نه بجهت ان
كه اكر صلوة بنجاه ركعت بودي بنج صلوة كه مانديي بايستي كه بنج ركعت بندي وحال اوي كه هفده ركعتي اكر
سايل وازه كه اين بنجاه صلوة همه دو ركعت دو ركعت كاهي بين همازن كه صلوة بامداد كه صد ركعت بندي جواب
اوي كه نه اكر بنجاه صلوة دو ركعت دو ركعت بندي بنج صلوة كه ماندي هنكوي كه ده ركعت بندي وحال
اوي كه هفده ركعتي واكر سايل وازه كه بنجاه صلوة همازن كه صلوة شام سه ركعت كاهي بين جواب اوي
كه نه كه اكر سه ركعت سه ركعت بندي بنج صلوة كه بماندي هنكوپا نزده ركعت بندي وحال اوي كه هفده مي
اكر سايل سوال كره كه امكان داره كه بنجاه صلوة جهار ركعت جهار ركعت بي بو جواب كه نه اكر جهار ركعت بندي
بنجاه صلوة دويست ركعت بندي وبنج صلوة خو بيست ركعت بندي وحال اوي كه هفده بس نما ند
بحكم انهن خمس صلاة في كل يوم وليلة ولكل صلوة عشر كه ده صلوة در بامداد دو دو وده در بيشين
جهار جهار وده در شام سه سه وده در خفتن وعصر جهار جهار از صلوة بامداد يكي اصل عدد است بكذاشت
وازده جهار جهار بيشين يكي كه اصل عدد است كذاشت كه بنيا مجاي اصل است تا هر يك صلوة جز

الله

باسمان

[illegible]

اصل عدد باشد لکل صلوة عشر باشد تا انسان بعدد حرف و نقطه کلام الهی پرستش حضرت عزت
کرده باشد و تعیین نکرد در اصل که بامداد که دو رکعت است و پیشین که جهار و شام که سه و خفتن و عصر
که جهار در ازای حرف است یا نقطه تا کدام حرف و کدام نقطه تا بر هر کدام که خواهد اطلاق کند که ایشان
در علمیت و سدابت همه یکی اند تا عظمت کلمه الهی ظاهر کردد ـــ باقی جون حضرت عزت که علم بالقلم علم الانسان
مالم یعلم مطلع بود که هر خط با نقطه علم یک کله است در سبع المثانی که جهارده کله است سه کله دیکر کاف و دال
و واو است در تلفظ ظاهر میشود پس هفده کله بو صلوة بر هفده کله نی و در سفر یازده کی تا قایم مقام یازده
بو که هر حروف منقطعه نامی و کم کرد از هفده تا توحید ظاهر شود یعنی این یازده که باقی ماند همان یازده است
و در روز جمعه پانزده رکعت کذارد تا پانزده جمعه و هفده غیر جمعه سی و باشد که واجبست ایمان بهمه کتب
اوردن و کفته و رسله که روز جمعه روز مزید یوم الجمعه و روز خلقت ادمست و این صلوة تا رود رکعبه
نکی درست نیست ان کعبه که بعد سبع مثانی جهارده طواف برو باید کرد که رسول فرمود که در روز قیامت
او با دو چشم باشد و زبان که کواهی دهد و عهد نامه الست بربکم از او ظاهر شود و واجب است برو طواف
کین بجهارده عدد کله سبع المثانی مثال ادمی اخانه که علم ادم الاسماء کلها کعبه و درخت منتهی و لوح محفوظ
که شکل هیات انسانی و عرش و یوم الجمعه در صورة انه رسول دید و مسجد که خلق الله تعالی ادم علی صورته
همه مثال ادمی جز بر خط استواء ادم بکدیی شانزده موضع است بر وجه بر وجه که فرمود ارد شانزده مو
و شانزده موضع کتابت الهی هستی که علم هو سی و کله خوبی و اکه واقعی که در بهشت همه جهارده ساله بند
و ریش نباشد امرد بر سر مو دارد و جهار مژه و دو ابرو و ملفت موضع است که بر و مو ست که جهارده
باشد بجهت انست که طواف کعبه که کنی بعد ایشان طواف خانه میباید کرد که ان خانه مثال ید رست
که علت غایی افرینش او بود ـــ ذات قدیم که سی و کله حرف و صدای اوست و ان سی و کله از وجدانیست
در همه کاینات و اشیا تجلی کرد و انسان را که مظهر تامست جنان صورت داد که علم سی و کله او از وجه
او توان خواند که صراط مستقیم است جز بر خط استوای خلقت انسان بکدیی ظاهر شود بحکم اشرقت
الارض بنور ربها کتاب را و قران را نور خواند مثلا جز بر خط استواء خلقت انسان کدر کنی موضع مسح بدو پاره
شود

شود و ابرو دو پاره و مژه سبحان و محاسن و سبلت سبحان شانزده موضع مو ظاهر شود با شانزده و اشرقت
الارض بنور ربها ای بکتاب ربها جز دو ابرو علم دو کله الهیست که درو تجلی کرده است و سبلت که راست می باید
بعکس شت که صراط الهیست علم دو کله است از شدت اتصال که اشرقت الارض بنور ربها است ـــ شانزده
موضع مو ظاهر شود که علیکم بالسواد الاعظم عبارت از انست شانزده مو و شانزده موضع سی باشد با موضع
و بجهت است که در سواد اعظم نماز پانزده رکعت کذارد و اکر نه هفده تا جمع شود سی باشد ـــ پس اشیا
از این علمیت کله الهی خالی نیست که حضرت بذات درو تجلی کرده است و ایشان را علم کله خود کرده در حیوانات
و نباتات و فلکیات و سیارات سبحنین بر خط استوا بکدد همه را کله الهی و کتابت الهی به بین و بدان و بر همه
استخوان خرما و نخلت به بین که در خلقت جز ان ذات ایشان را منقسم کرده است جز بر خط استوا از خلقت
انسانی کذشتی شانزده مو بر شانزده موضع یعنی سی و باشد از سی و مرکب است از جهار طبایع پس سی و اتش باشد
مقسوم و سی و اب منقسوم و سی و باد منقسوم و سی و خاک مقسوم ان اتش که موسی از خدا شنوی انی انا الله انا وی
که و من الماء کل شی حی ان خاک که خلق الله تعالی ادم علی صورته ان که خدا یع طیبه همچو انه جون خدا و بر وجه انسانی
علم سی و کله خود راست بباشت کفت الرحمن علی العرش استوی و کله همه در ذات خود بمامیت یکی اند در
ازلی و ابدی و صفات لطف و قهر و قیام بذات حق جز صفات یکی باشد که سی و است بطریق اولی که این
ذات که در همه تجلی کرد واحد باشد این را دریابد بتامل در روز جمعه که پانزده رکعت است فهم سوره جمعه
باید کرد نیکو و ضو در نماز برای ان رو بشو که علم سی و کله خدایی و خط خدایی است که صلوة بواسطه
ایشان واجب شده است و هر دو دست که از مرافق تا انکشتان سی استخوان است دو دست را شصت
پاره استخوان باشد جز در همه ضرب کنی بکوی پاره باشد و یکی سی و پاره کتاب همه انبیا سی و کله بوده است
فما و فی کتابه بیمینه و برای انست که یک انکشت تشهد را خارج نکاه دارد با جپ راست دارد تا اصحاب
یمین باشد و از شمال نباشد

مُقَدِّمَهٔ کِتابُ الله مُحکم

لا معقب لحکم و هو سریع الحساب بسم الله الرحمن الرحیم محمد رسول الله والذین معه اشداء
علی الکفار رحماء بینهم تراهم رکعا سجدا یبتغون فضلا من الله و رضوانا سیماهم فی وجوههم

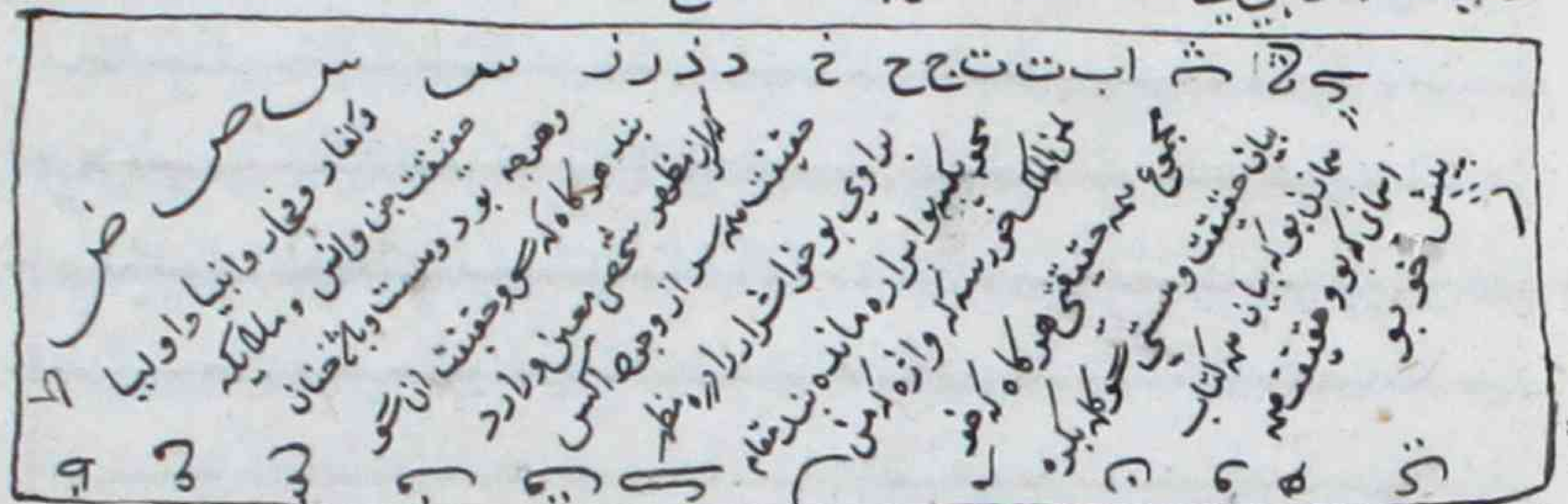
علم

من اثر السجود وبشر الذين امنوا بان لهم من الله فضلا كبيرا ويقول الذين كفروا لست مرسلا
قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب ﷲ الم ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين
الر كتاب انزلناه اليك لتخرج الناس من الظلمات الى النور الله نزل احسن الحديث كتابا متشابها مثاني لحره
حمعسق حم غسق طس وغيره والمر
ولقد اتيناك سبعا من المثاني والقران العظيم قد افلح المومنون اولئك هم الوارثون الذين يرثون الفردوس
هم فيها خالدون — ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظناها من كل شيطان رجيم الى اخره — سبحان
الذي اسرى بعبده ليلا الى اخره فرض على خمسين صلوة شيطان كه بصورة انساني دبيلسه براي اوي
كه جزو خو كه انشى بحكم خاك كه علم صو بيي در ضمن خاك درامبي اكه شيطان واتي خلقتني من نار وخلقته
من طين يعني من نوراني هستي وضوا ز ظلمتي ومن قابل شكل وبيكر نبن وضو هستي وحال اكه اين
قابليت عين كمال بي وغرض اين قابليت بي وواتي كه من از طرف اهل صورت نيان كه خوين صورت
كلي — جونكه حق وكله باطل در مظهر شخصي خوشتنه واونه وكله حق غلبه بكره بكله باطل عبارت از حنده
وكين همه انبيا ابو وهم كفار وفرعون وتوابع انبيا براي اكه حقيقت همه كه نبي وامظهر زمين حشر بو
ورسول واتي كه زمين حشر زمين بيت المقدس بو وواتي كه زمينى بو كه برخو علم معين نبو —
قران بر حديث قدسي تفضيل داره براي اصل كلام در خويي ودر صورت احسن تقويم كه صورة انساني
جبريل درامبي وقرانه بياوي بخلاف حديث قدسي ووجهي ديه جون خناوه تكلم بحروف تهجي كه اصل كلامي
نكي در حديث قدسي ودر قران جونكي تا سبب افضليت قران بو در قران ذكر كيه يعني با وجود اكه حديث
قدسي كه سخن ميني در نماژ مخوانيد وقرانه كه واسطه درميان دري واصل كلامي اوه بخوانيد — در صورة
جبريل جونكه صورة دحيه داشتي وانسان بي جونكه اصل كلام در قران نازل كيبي تفضيل بر حديث
قدسي داره براي اكه بيان سو كله را از كسي اشنوان كه خو خنا علم اجيز در خلقت كا يردنا بو بهتر بو وفاضلتر
بو تا خو از علم كله بيان كله اشنوه كه اوجه خوي — امامت مسجد مثال صورة انسان ومحراب مثال
دبي جاي امامي هيچ كس در مقابل امام يا در برابر دست راست ودست چپ او حكم سريعت نيست
كه باستد امام حقيقي كه ان امام ظاهري قايم مقام خويي دو در مثال خويشتن كرده كه كعبه وهيچ كس در

بهلوي

بهلوي خو ننبسته ودبران همه در پس خو سجده كنند تا بو جهي خو سجده كنند وخو مثال خويشتنه بل احقيقت
خنا بينه كه در خو تجلي يكي صورة خلقت محراب راجنان وضع كرده است كه جاي يك شخص كه امام باشد شي

عيسى وقت صلوة ظهر وعصر الا
باكيد وقت جمعه سلطين

— مفردات كلام اول كه مركب بيوا وبي اوي كه براي اسم خنا بو براي اوي كه اجماع انبيا از نبي كه اسم
خناوه باسم كسي دير ونيند اما اسم ملايكه وانبيا برغير جايزي — جز باتفاق همه خنا اشناسان هر عصر
ابي وقوم همه برين مقراند كه اشيا وهرجه وجود داره در عصر هر يك حق خناني بجهت اعلم خنا شناسي
كه خنان داشتند وحق منكران خنان بي وهمه امت باتفاق برين كواهند پس لازم اسه كه هر كامي كه
حقيقت همه در مظهري ظاهر ببو وتجلي بكره باتفاق همه حق الكيي وامظهر بو

باب ج

در روز هفتادم حجي وسه روز بي از ج ايام تشريق كه روز جمع انداختي پس از حروف مقطعه كه علمهاي
جون شصت وسه بان بيد بشو جهارده براي طواف وسعي نمانده بو — بوجي ديه هفتاد جمره بند از و
همه كه بماند بحساب ايام تشريق وجهارده بمانده بو براي طواف وسعي باب — بجم جون معلومي
كه اهشتاد وهفت حروف مقطعه جهارده تا بي نقطه مثال اجهارده كه بديم وي مردان پس هفت
اوي كه بديم ودي جن پس جن الكيي كه خوين هفت بيم وبو وسر هر كه اصحاب هفته بناحون دمي بكره
خو هشتاد بكوجين براي اكه هفت براي ديم كه بشو هشتاد بمانه — بجهت ان ادمي مستوي قامتي
از ساير حيوانات براي اكه علم كلام خو علم استوا دارد يعني از اشيا راست قامت وبيكل حساب
صراط مستقيم ان ذي على صراط مستقيم براي اكه خنان علم سوايت هستند وكلام از متكلم جوابي
— اكر هتين واژه تر اسوال كره سبب چه بي كه عيسى واتي كه باشم هرجه واتن باشارت واتن وتاويل

ابنان يا سان تا ممه ظاهر بكران واساطلهر انيكوان براي اگه اوقت ظاهرنهشه كين كه ممه كلمه گويي وجو
مظهر ممه دره وقت كه در مظهري ظاهر ببو كه ممه تلفظ بكره وبتمامي خلقت افرينش كلمه درخو ظاهر ببو
اساطابشيه كيني واكرثبيان خلقت كه در مقابله كلمه كيتي جز كلمه برزوان خوروان ننو جون ظاهر بكره قال عليه السلام
يقبض له سبعون تنينًا لو ان واحد منها نفخ في الارض ما انبتت شيا ما بقيت الدنيا فينهشنه ويخدشنه حتي
يفضي به الحساب براي اگه اكر اژه يكي داخل اجهارده كلمه كه مثال اوي بادي دليه وري ببو ممان ببو كه جهارده
ظاهر يكي بو در خلقت پس ممار بو كه هر كو بنات نوو بيد ونوسته بو هو جاكه واتي كه مثان من وخي هفتاد بيده
اژ نور اهفتادي كه بحساب هفتاد جمره نور بياء الكتاب نود واتي وخاون علي — هر جاكه بحث هفتاد كين ممين
كامه بين علم رانو بجهت ان ميخوانند كه علة مت كلمه است وكلمه نورست قال الله تعالى ان تستغفر لهم
سبعين مرة لن يغفر الله لهم ثم في سلسلة ذرعها سبعون ذراعا فاسلكوه — هر كاه كه هفت جمره
عقبه بنداژه بمانه هفتاد وهفت حرف حروف مقطعه بيش اژه كه بشو تا براي جهارده اصل جهارده طواف
وسعي بكره بشو بمزدلفه ومشعر ومني اما بوجهي كه ياي ياسين از حروف مقطعه مستي ابي يا حرف ونقطه
سه تا هستي تا عبارت بو حروف ونقطه از هشتاد وهفت سه بجاي سه ماه ج بو هشتاد وجهار بمانه هفت جمره عقبه
كه هفت نقطه بنداژه هفتاد وهفت بمانه جهارده براي حروف مقطعه بيل براي طواف وسعي شصت وسه
بمانه در ايام تشريق اشصت وسه براء جمره بنداژه — احرام ج در سه ماهي نه زيادت جز از مركبات مجرد وابو
وجامه احرام كه هيتن خو ند وتني دكره دكره تلبياي مفرده بو كه براي زياده كين خانه خدا ممه جي بر خو حرام
ببو انمباشرت حلال وصيد وبو بهاي خوش بعد از ان بشو وطواف خانه خدا هفت بار بكره كه اوه
طواف قدوم واژند در باب اگه ممين زمين تمامت كين بوجون ثابت ببي كه اول زميني كه بيافري زمين
كعبه بي واوه براي علت غايي هوا براي اگس كه خوين مثالي وممه زمينها دبيه از زير خو بدر اوي پس
خو يعني زمين تعلق داسته بو بكعبه وحق كعبه بو باب — جحر سياه بو هر ادبي كه
استطاعت داره واجي در عمري كه داره كه جهارده بار طواف بكره بكرد جحر الاسود بعد جهار
سباه خو شتن كه بيم داره وبراي جهارده جحر اسود كه اگس كه جحر خوين مثالي جهارده سيامي

داره وجهارده بار خو بوسه وادو وجهارده بار دست بخو ماله ودليل اگه خو مثال اكمي اوي كه واتي
له عينان يبصر بهما ولسان ينطق بها — بر عرفات هر كس كه احرام ج دبسته خو توقف بينكو كين
دمي موضع ان عرفات عرفاني والصلاة بنجاه تا حرف ونقطه كه مثال اچي كه خوادمي ديم هو نيد
كه عرفات حقيقي خو بي هر كاه كه از عرفات براسه كه بنجاه تا اصلي احرام دبو شا كه جامه كه هيتن خو بمديد
وندو وته بو كه عبارتي از شكل مفردات يه بين العلمين بكدره كه عبارتي از دو تا ابرو وپيشاني ودين
براي صراط مستقيم جز هر دو عرفات عرفاني اعتبار سه داوه اژو كو براسه وبين العلمين بكدره
بعد اژه بحروف مقطعه كه قران ابي نظر بكرم جز ياء ياسين بيك وجه حرف نا مستي بي وانقطه
از حروف مقطعه وخوين شكل بنو پس هفت تا نقط بو علم حروف مقطعه وهفتاد وهفت حرف
هفت تا نقطه خوين بجمره العقبه بنداژه اكو بمانه هفتاد وهفت حرف جهارده حروف مقطعه بو كه مكرو
بعد خو نان هفت بار طواف بكره وهفت بار سعي اكو بمانه شصت وسه حرف مكرر حروف مقطعه بعد
از عيد اما بيشو شصت وسه تا سنك بنداژه وتمام خدا ببره اشكال كلام حروف مقطعه تمام ببي بو
باب — ج فليطوفوا بالبيت العتيق اي العاتق جرا خو بيت عتيق واتيند براي اگه خو قايم مقام
اگسي كه مردم ازاد كامه كين از جهل وحقيقت مردم كه كلام مستي ودر سجين دري بسبب خو ازاد بكامه
بين از سجين وبنوا عهد نامه از خو بدر اسه — براي ج وعمره جرا جهارده بار طواف هنكو بشمار
اي كه بخوين ديم وري از براي اگه علت غايي اچي كه بخوين ديم وري وخوين ديم ووجه اگسي كه كعبه خوين
مثالي جحر اسود ه سنتي كه در ج وعمره جهارده بار بوسه هادو جهارده بار بسا بدست ممه اشيا از اسمان
وزمين وغيره ديم بكعبه دا رنده ورو بخوه كين — قال عليه السلام في حق الحجر له عينان يبصر بهما ولسان
ينطق وو ديعه نامه الست بربكم بيش اوست قال عليه السلام نزل الحجر الاسود من الجنة فسودته
خطايا بني ادم حجر الاسود يمين الله في الارض حديث قال الله تعالى والسموات مطويات بيمينه —
بحث لفظ احرام حرام كردن است يعني جيزهاء كه بيش از احرام مباح است باب — ج بحقيقت
بكه كعبه ولوح محفوظ وكتاب مكنون كه محفوظ مكنون باشد — ده روز ج وسه روز ديكر بعد

ازج روز چهاردهم خلاص یافت از فرض و سنتی حج — هرگاه که ده روز حج تمام شود سه روز ایام تشریق
بمانه که جمرات ثلثه باید انداخت بماند از ماه عید شانزده روز دیرا مکان داره که شانزده تا گوسفند بید
با کشتن برای فوت اروزها بو تا مام تمام ببو — درباب — احرام احرام چراهنکو که بهم ندوته بند
تا ابو نه لف که اکر لف بو سمازن بو که ندوته بند مخلص اوی که جامه مفرد دبوشه نه مرکب از خیاطت درست
نبو و مثال راست نیبوده وقت که جامهٔ احرام دبوشی همه چیزها بر خو حرام ببی تا وقت طواف خانه
خدا بکره با بن خو حلال ببو — مثل کمثل حبة انبتت سبع سنابل فی کل سنبلة مائة حبة والله یضاعف
لمن یشاء هزار و چهار صد بو دو بار صد و پنجاه ... نطفه در رحم مار کی سمازن که حبه فرزندی بو واز
شکم پدر میباسه هفت جاوین موودی یکی و چهار مژه و دو ابرو بینا، و کم حرث لکم حرث بدانه
بو فی الوجه التعریف سبع سنبلات خضر واخر یابسات باب — حج از چهارده حرف نی نقطه
که حروف مقطعه چهار حروف ونقطهٔ دیر و دیره که سه حرف و یک نقطه بجای یک فدیه بو که برای خو بکو کشتن
با دلیل که رسول شانزده فدیه ولی که بکشند و خونان با بادسته سرخ بکرند و بخو تا نه دیم دمالند
واسه دبو که بمانه معین ببو که چه چی بعد از سه روز روزه و در مصابیح امی که رسول شصت و سه بدست
خویشتن قربان بکی بحساب شصت و سه جمرهٔ ایام التشریق و دیرکو سفندانه علی با واقی تو بکش خو بدست
خویشتن آمثال راست بداشتی بعد از آن بشوی بطواف کین (واکه واقی که شانزده هدی بکشند نمازه
قصر کزاردی) — بدلیل اکه واقی حجر الاسود یمین الله فی الارض معلوم ببی که حج و عمره هر دو واجبی بجهت
یه که مثال چهارده چهارده طواف بکو کین باب — حج واتموا الحج والعمرة لله بعد اقتدی سو که
از شکم مادر بدر اوی طواف خانه بکره و با قدر که موضع امو بیی طواف خانه بکره و با قدر که موی که از شکم
اوی طواف صفا و مروه که عبارتی از مثال ابرهیم و اسماعیل و یکبار برای حج و تا بقدر که موضع امو بیی
طواف صفا و مروه بکره پس سمازن بو که چهارده بار طواف که بعدد کله حروف مقطعه برای صفا
و مروه که مثال ابرهیم و اسماعیل اند مقام که معینی بیای آوانی که لیس علیکم جناح ان یطوفوا بهما براء
اکه خوبان مظهر و بانی کعبه بند باب — حج عرفات مثال بنجاه تا علی اذه کو بمشعر بشو که عبارت
ازْ

اندیی یعنی چهارده دیم که اینجاه خو بن علی اذه کو بمنی بشو که جای انداختن منت جمره و بعد از آن شصت و سه
گوسفند بکشند بعد د چهارده چهارده طواف و سعی بکره چرا هفت سنک هند اژه جو خانه مه مثال
انسان اند یعنی بو جهی شیاطین بخنان برانه یعنی منکو انه و بیک معنی اوی که خنان در مقام طرح اند چرا شصت
و سه اهکشه که خونان مه مثال انسان اند برای اشصت و سه هنکو که در راه خدا قربان بکو نند بعد اژه
سر بتراشند تا اثر اشان دلالت کره که بعد هفت جا که موری طواف خانه خدا بینکو کین که غرض انا فر بدن
اهفت خونان اهفتی که خانه خدا داره — اکه اسه کله عبارتی از عرفه وغیره یعنی مشعر وجای فدیه
و جمره اکه واقی که اوادی داخل حرمی در خو مدخل مکرمه امکن راتی که از مرکله و ریش بضیو سه کله
که درها مدخل نکرند باب — وضو صلوة که در شب معراج بنجاه نی برای ابی که اینجامی
و علامت دیم ادمی هستی و برای اوی که دیمه هنکو شستن در وضو برای صلوة تا دلالت کوه که مثال دیم
یی اینجاه که صلوة واقی که بنجاه واجبی در حضر هفده رکعت بکزاده و در سفر یازده و چهار تکبیر برای مرده که یعنی
وقتی که انسان از حیاة خویشتن بمیرد او وقت ظهور چهار تکبیری و سیزده دیدو تری که شش چشمی و دو سیامی
و شغدی و سنت کوش و چشم وغیره — نقش حروف تهجی مثال صورت ادمی منسیتی برای اخو
علی یعنی صورت حروف علم کله یکی که صورت ادمی علم سو کله بر صراط مستقیم باب — عرش یک جا
مراد از عرش زمینی بانشان که واقی افتاب بزیر عرش هشو تا سجده بکوه — و یک جا دیمی که افتاو
رو بخو داره و خو سجده بیکو و هیات رکوع و سجود داره دیم بادمی دیم دکی و دیم بزمین دکی باب
حج و عرفات و مشعر فاذا افضتم من عرفات علمها کامه بین حروف تهجی که تا اکو نیرسه روان بنیبو سمازن
که سبیل همه جا و هر که حج که خانه خدا بو کامه شون خو واجبی که اکو توقف بکره و جز اژه کو بیاسه به بین العلمین
هم بکدرند که عبارت کامه بین بو جهی از دو چهارده و بو جهی از دو ابرو و مژه و جز از عرفات یکدره که ان اهلا مهاء
معینی فاذکروا الله عند المشعر الحرام که مثال دیمی که عقیقت خو علامت کله خدا و اکو یاد بکره که
علامت یعنی کله خدا اکو یاد بکره که علامت که چهارده سیاهی و چهارده جا که بحقیقت مشعر حرام که
معلم جای و حرم و حرام برآه اصنت کی که حرمت کرده که نقش بشریتی و جای دیو ان مثال نی تم

من سال ... سیل

ایضوا من حیث افاض الناس یعنی نخوین کلمه روان بیی که تا سیکه عبارت اڑه ست علمی اڑ و کو روان بیی —
پنجاه مثال دیمی و شش دیه مثال چشم سیاهی و سفیدی وهفت درکه کوش و وبینی و دیرها نمازن بوکه
شصت وسه بعد دخنان رسول کو سفندی بکشتی و بعد دجارده اصل طواف کی و بیک حساب در سمع و بصر
وذایقه و بینی که هفتی منفذ در یابنده هستی که نمازن بو که همه هفتاد بو جبرئیل اهو اکه ان بینی و بیشه
سبعون حجابا من نور اکه ان کله لو دنوت من بعضها لاحترقت — سبعون ذراعا فسلکوه ان تستغفر لهم
سبعین مرة — واکه واتی هفتاد هزار فرشته طواف هکره بربیت معمور که در اسمانی وابرهیم پشت
اکو وادی براء اکه مثال کعبه و دوزخ بیارند بهفتاد هزار زمام وحساب هر هفتاد که امی برای انحابی —
بیک حساب هفتاد سنکی که بیند اڑه مثال هفتاد جی کا مه بین که خوین دیمی وهفته جدا هند اڑه
براء اکه احسی جابیی که چشمی و کوشی و غیره یعنی حاجی تنکل بکرع خوینشنی دیمه براء کعبه واکسی که کعبه
خوین مثالی وسنتی که حیوانی بکشند که احبهان درین مثال کا مه بین که هفتاد داره اما برترتیب نداره
اول که محمد که مردمه از کفر باسلام دعوت هیکی واتی که عقد انکشت بکیرند و کلمه توحید پاڑند
یعنی بی احرکت کلمه توحید در اول اسلام تنکو واتن و در تشهد در باب رسول وضاهوا نمازن بو که اکر کسی
خوانده که حقیقت اسلام و توحید بوسه خو اول حال ازمشغول بنکوبین و اکر نه مقلدی — وضو جه نسبت
داده بصلوة یعنی که صلوة که برشمه واقع و واجب بیی از برای این موضع بیی واو باکو هر سنه تا مزیت
اعضو بو بر سایر اعضا که علم سو در خنان معلوم بیی و علم سوخنانی در کوع نمازن و دست و پا شستن نمازن
— ان مقر دیمی و معینی که صلوة دستنی بی قرایت یا بجهر یا بخفیه پس ناچار مثال برخوینی — نی وضو
طواف و مس مصحف جاینی اڑ داکه دیم شستن واجی و دست و پا که خنان تحقیقت علم اسو کلمه خدایی هستند
اول وضو بسازه واعلامت لظهار بکرع و بعد انه بعلم مجازی خوشتن دست و همه یعنی اڑه وضو ساقی
که دست و دیم شستن صاحب وقوف بیبن بعد انان دست بعلم مجازی هاکرع تا از اعلا با سفل بشو بو
— وطواف کعبه نمازن بی تا اڑ وضو باکو شو که کعبه کعبهٔ مجازی هستی و علم اجیز هستی که خود در وقت وضو او
اکو هر سنه — وان موضعها و جه بنکو شستن از برای شرف ان موضع که علم سو کلمه مانند در حقیقت
ودرخنان

109

ودرخنان ظاهر بیی نمازن که وان هذا وضوئی و وضوء الانبیاء معلوم بیی که همه انبیا ازین مواضع دست و دیم
و پا درکشف خدا معتبر یافته و برای اوحاوه شستند پس اعتقاد مه همین یک بیبو و هر که بر انها
برسه بسر انبیا برسا بو — اذ اخذ ربک من بنی ادم من ظهورهم ذریتهم واشهدهم علی انفسهم الست بربکم
قالوا بلی شهدنا پس انهاکه بر نفس خویشتن حاضر بند وخلقت خو کواهی دهند فرزند ادم خنان بند واز انبیا
بند ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم که شیاطین **مقدمات** — اقراء باسم ربک
مراد کهیعص و حم عسق کما قال علی ابن ابی طالب یا کهیعص اغود بک بجهت ان این حروف مبسوط را اسم خو
کرد اند که هر لسانی و لغتی که اسم حضرت الهی کفته خواهد شد مرکب از ایشان و اخوات ایشانند چنانکه ماهیت
مسمی که ذات حضرت است معلوم نیست خواست که اسم ذات خو کلمه چند واکرداند که موضع بنای در
از ای مسمای اسم و سماازین وجه علی السویه باشد فرمود علم بالقلم ای علم الخط الانسان بالقلم علت غایی وضع کردن
قلم نوشتن اسم الهی و بیان کردن وحدانیت او بعد حامل کتابت کتابت مفرحات است بتتبع دا و اسم
حضرت عزت در همه امور برای تقدم است قلم بندی باسم الله فهو ابتر بجهت انه اصل است وجز ابتدا
با اصل نکند ابتر باشد باید که خط معهود باشد یا — مسیح اکه هو بند که عیسی از مریم بکر کو شتمند
بیی بنکو ذانان که جه معنی داده مثلا خنا در قران هوا که عیسی رسول بی و کلمه بی و روح بی و خوکه مسیحی
هو اکه الاب الفتی الازلیه و انا نطفه پس هنکو که بقول عیسی پیش نصاری عیسی نطق خنا بو و دره وقت
که از مریم بقول خنان کو شتمند بیی خو سو کله تام بنی اسو کله تام که عیسی و همه انبیا و کافر و مسلمان با نطفت
و با اندازه صورت و پیکر و هیات بکیته اند علامت اهین خواوی که مصحف حیاته که بهفت انکشتری
امهره و کیره و پیش هر دو دست پدر قربان بیو در صورة هفت شاخ بر بو و همه ملایکه خو سجده بکرند
و مردم را بملکوت اسمان برسه و از زبانها و لغتهای مختلف برهنه از نامی در کشف کتاب شمعون —
در حدیث پیغمبر امه ازنی که وقت صلوة ظهر از مناره بیضا شرقی دمشق از اسمان بیاسه هر دو دست
خویشتنه بر دو بال ملایکه و نهانه وانک نماز هفتاد و هفت بار باڑند بعدد مقطعات قران — جز حروف
تهجی همه هفتاد و دو هستی جز خوین هفده بدر بشو برای نماز پنجاه و پنج نما ندانی قامت بکو واتن اما اول

وانک بکوکس ازه دکوکیتن ابی از حروف مقطعم که هفده بدر بشو بست بانه اوی که واتی مصابیح ده
که بیست رکعت سنت بکنارند — دوازده رکعت نماز سنتی بدلیل ان عدة الشهور عند الله اثنی عشر
شرا که دیمی فاینما تولوا فثم وجه الله تو وجه خدا هستیا و بهر جا که دیم دکو یا وجه خدا الکو بونا جاروانی که فرزند ادم مستی
وخلق الله تعالی ادم علی صورته وعلی صورة الرحمن و مر که بهشت دشو بقدح کامه بین وصورة خو —
بوجهی دیر فاینما تولوا فثم وجه الله بهر طرف که توجه یم دکری اجیر که در مقابله وجه تو کامه بین جز بر خط استوا
خلقت خو نیک نظر کری ممانذن که وجه تو علم خوین مه مستی اجیز نین علم خوین که بین ومستی و بر طریقه
وجه تو در خود رامی برای علمیت پس وجه خدا بو **باب زکوة** فویل للمشرکین الذین لا یؤتون
الزکوة لایه زکوة دادن انست که ازده یکی بدر کوی ومشرک کسی نی که یک انکشت انده انکشت بدر لره بتحقیق
واعبارتی از یک انکشت شهادت در وقت تشهد که سه بندیی و یازده دیر ازمم صوا واکره وجهارده چپ
جا بو که واجبی خوازن کین تا شرک بنو و بجهار تکبیر نماز بره بکزاده که عبارتی از جهار معلوم وبعد اثه بو بنه
در مه اشیا که خدا شریک نداره — در روز جمعه یک تشهد والکم امی و دو رکعت صلوة دو خطبه بجای
دو رکعت صلوة بنشستن وذکو قیامت بجای تشهد تا معلوم بو که اجیزی که قایم مقام تشهد قیامتی
وعلم قیامت در خوی وسه تشهد در سفر والکم امی وظرف صلوة سفر میلی تا روشن ببو که طرف صلوة
سفر که یازده در ضانی علیها تسعة عشر ظاهر اجهارده کلم که هستی جهارده تا صورة داده و بنج تا نقطه
باب صوم عبارتی از باز استادن طعام وشراب وسخن کفتن بدلیل انی نذرت للرحمن
صوما فلن اکلم الیوم انسیا ولا تاکلوا لحم اخیه میتا پس زبان را صوم است از غیبت نه از ذکر الله واین
که کفت نذرت للرحمن صوما فلن اکلم الیوم انسیا شامل ذکر الهی نیست بجهت ان که کسی که روزه بجهت
خدا دارد ذکر الهی باید کرد اورا — نهایت روزه را که حضرت عزت در کلام یاد کرده شهرین متتابعین
کفته که دو ماه باشد که مراد از ان شصت روز باشد که عدد شصت فقیر است عند الله — اول بدلیل ستون
ذراعا وثانی بدلیل ستون مسکینا — ستون را ضعف سی باشد وسی نصف بو بدلیل کتب علیکم
الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم وصیام باز استادن خواهد بود از کلام که غیر کلام خدا باشد وکما کتب سی ماه

دوازده مستی وعلم وجه دوازده مستی ویکی خو مه هستی اول روزه امه ونبی امه در رمضان بیست ونه
روجی یکی برابی یک کلمه کتب انبیادین تا مزیت وکفایت بین یک کلمه معلوم بیو ممازن که در هفده رکعت
صیام ویکی سی تا نصف شصت بو ویک روز عید ویک روز خروج صوم ممازن که عید قربان — شهر
رمضان الذی انزل فیه القران هیکی حم والکتاب المبین انا انزلناه فی لیلة القدر انا انزلناه فی لیلة مبارکة
انا کنا منذرین فیها یفرق کل امر حکیم سواد الوجه فی الدارین شب قدر حدیثی که در عشر اخری
بابی که اجهار در عشر اخری وشوقدیی وجه انسانی که مه اشیا برای علمیت کلم خدایی که اندازه هکر
از روی خلقت از خود ینکو کیتن تنزل الملائکة والروح فیها باذن ربهم من کل امر سلام — هکاه که در نماز
بی کلم که هفده رکعتی مزیت کلم ظاهر بیی روزه مم بیی کلم که بیست نهی تمام بیی که اول از سی پس در سی منافسه
بنو که نصف شصتی روزه داشتن بوجهی که سی روزی و روز دیر عیدی و روز دیر خروجی از عید وروزه
وعید قربان در دمبی که وجهی وسم روز اشراق وجهاردهم خروجی — اکر سائل واژه که در نماز بیی کلم
مزیت بافنی که هفده هستی که اکر شانزده بندیی مناصفه بندیی پس نیمی عمل که بو وبه نیمی نیکیبو سره
نی جز بوکه شصت کلم راکه ستوت هستی نیمی روزه بداره ممازن نیمانیم بو سره بنو جواب
اوی که اکر بجندین کلم مزیت یافتی ایمانیم که یکی بخفیف دو کلم بیش نماندی و در نماز الو نمانیم بیک
شانزده کلم بماندی باب — علم کلم اصل در وضع کتابت الهی اوی که برای هر یک علم بو ممانن که ارا
شکل طولانی ممازن که شکل طولانی ا دلالت هکره بر مدلول خود که در تلفظ میماسه ب با نقطه
خود ممازن دلالت هکره بر مدلول خوه که ملفوظی کتابت الهی که بدست خویشتن نوشتی ممازنه بر مه
اشیا باب ادم مه روی زمین دیم ادمی بو وادم اکمی که خوین خاکه خدا ازمه جا وانه بو ملک یا
که یک قبضه خاک ازمه روی زمین بیار ویک قبضه جهار بو وجز شق کری سی بو پس ادم اکسی بو که
خوین خاکه ازمه اوی بند اذا سویته جز راست باشته یعنی خلقت خو مقابله کلم سو بخو ددمه
کلم خویشتن کلمته القاها وروح منه واکر وجوه ادم بنبدیی که مثال تام داره سو خلقت از روی خو
ظاهر بنبدیی از خلقت خوا معلوم نبندیی ومعلوم نیشوی پس از وجوه وظهور خلقت ادم خلقت

حوا ومثال سود دیم حوا ظاهر بیی بس مهازن بو که خلقت حوا بواسطه ادم بو وحوا وجه از ادم
بیافریده بو ـــ ارواح انبیا واولیا وکفار وجهال هرکاه که ظهور کله بیو که حقیقت همه هستی وبیان
خویشتن بکره ارواح انبیا واولیا که از عالم غیب بعالم شهادت امی بند مهازن که هوا فکیف اذا
اذ جئنا من کل امة بشهید وجئنا بک علی هولاء شهیدا باب ـــ کلی اول اختلاف که واقع بیی
که خدا اژه خبر هدو میان خنایی ومیان ملایکه که واذ قلنا للملائکة انی جاعل فی الارض
خلیفة قالوا اتجعل فیها من یفسد فیها ویسفک الدماء ونحن نسبح بحمدک ونقدس لک مبنی
برحسدنی یا ادم انبئهم باسمائهم قال الم اقل لکم انی اعلم غیب السموات والارض واعلم ما تبدون
وما کنتم تکتمون اما ملایکه مقرب وفرمان بردکان خدا در وقت اذ قلنا للملائکه اسجدوا لادم
به بیند واز سر یسفک الدماء ویفسد فی الارض بکذشتند ابلیس بر همان بماندی وان که ملایکه
بیکبار واتند اتجعل فیها من یفسد فیها ویسفک الدماء دلالت بر خصومت هکره ومنع وعداوت وان کنایت
دلالت هکره بره که ابلیس از ملایکه نی واونان از سر خصومت بکذشتند وابلیس نکذشتی ومهازن
که خنان واتند نحن نسبح بحمدک ونقدس لک در وقت سجود وانی انا خیر منه خلقتنی من نار ـــ
سبب اول اختلاف ادم نی که شیطان خو سجده نکی وبعد از اهم که وانی بدرخت نزدیک مشوا
واز سبب شیطان نی فازلهما الشیطان عنها وسبب دوزخ شون همه خلایق از شیطان نی
برای اوی که از شیطان نی که وعده بنا رهکره وباز کشت همه باتش هکره که شیطان از اتش ـــ
مهازن که وانی خلقتنی من نار وخلقته من طین اندازه کردی مرا از اتش یعنی قابلیت شکل
وصورت وپیکر بنو واندازه خاک یعنی خو قابلیت ظرف شکل وپیکر بو یعنی علم خنان بو وحال
اوی که ان کله هوا وان کله را مظهر هنکو من یفسد فیها ویسفک الدماء رخصه بریختن خون انسان
وخراب کردن شکل انسان بجهت ان بود که خدا را نشناخته است ان صورت را پس از اینجا معلوم
میشود که اعتبار مجرد شکل را نیست واز ان شکل کامل ومومن راست که هر که قصد او کند
بعذاب جاودان کرفتار شود پس اعتبار ان ادراکات راست ومقدسم خصومت
که

111 که بظهور بیوستی میان خنای شیطان نی بسبب ادم اذ قلنا للملائکه اسجدوا لادم فسجدوا الا ابلیس
وانا اخاتر شح بکی با دم وفرزندان ـــ در اذ قلنا للملائکه اسجدوا لادم همه ملایکه داخل اند جبریل
وجملة العرش جبرئیل در وقت امامت خودیم دکی وجز ادمه سجود نکی برای اوی که خاک خودیم دینکوکین
وان همه جارو بخو دکین اکر همه ملایکه در یا ادم انبئهم باسمائهم داخل بیند جز بو ـــ ادم که مسجود ملایکه
بیی برای اُنی که صورة خو صورة خنایو نی که خلق الله تعالی ادم علی صورته جز کوش وچشم ودو نقطه
چشم وبینی وپیشانی اذن بیافرید جز بکتاب بخوانی فضل الکوش وچشم مرکب از چهار طبایع پس بر اَن
انام نوشته بو وبر خاک انام نوشته بو پس بو وبر باد واتش انام نوشته بو پس هرجا که چهار طبایع بو
انام نوشته بو پس بر اسمان هرجه ونی چهار طبایع بو انام نوشته بو پس بر اسمان اَخواب که خداوه
سه نام نی که بر هجده هزار عالم محیط نی والکی نام میان اسمان بر لوح در امی نی ونظر کین اکر وخوانند
ایت ذلک ـــ اکر سایل واژه که چرا عدد نماز بر عدد حروف مقطعه نیی جواب برای ا معنی که قیام
ادمی وقعود ورکوع وسجود بواسطه خنانی والکر کلم بندی حق تعالی جز خبر دابندی که من الله آن
یا تو فرمان من از ان بکو ومکر ومنه از ان نیزاند ومر ان پس ناچار عبارتی بکی کلی دا بر مثال خونان بینکوی
نان وخو نی اکر هیتن واژه که لام الف که چهار داره جز قایم مقام اَچهار بیو جواب اوی که مهازن
که هفده با یازده همیاسه تا قایم مقام اَیازده بو اذا بدلنا ایة مکان ایة ـــ عدد پرستش خویشتن بر
عدد کلام خویشتن نیی که کلام خوی که مظهر لطف ازلی وابدی تا این کس بعدد مظهر علم ازل ـــ
وابد پرستش خو کنی بو وباجر ازل وابد برسه وجز مجموع اجسام وپیکر وارواح جه تصدیق جه واقعی
بالقوه والفعل مظهر خنانند که کلام خواند ومامور امر خنان ومخلوق بعدد خنان اند پرستش خداوه بکره
مهازن بو که بعدد همه خناوه پرستش کیبو وهیچ شکل خو معذب نداره برای اکه خو بعدد اَشکل پرستش
خنا کیبو وهمه مطیع خو بند براه اکه بعدد خنان پرستش خنا کیبو اکر سایل سوال کند که چرا حضرت عزت
کتاب خو را که فرستاد کفت بعضی محکمات است وبعضی متشابهات جواب از یک وجه انست که تا مثال
کلمه الله باشد که کلمات الله اکر از جمیع مظاهر مخلوقات از جمادات ونباتات وحیوان که ظاهر میشود

بعضی محکمات است وبعضی متشابهات محکمات است — جز از حضرت عزت بغیر از کلام جیزی نیامد
ونمی توانست امدن و واسطه خیر وشر ازل وابد ایشان بودند لاجرم بجموع شریعت خویشتنه که امر ونهی
مستی بر مثال اصل کلام نهی برابر اگه امر ونهی وخبر وشر درضمن کلامست کلی شریعت را بر مثال اصل کلام
نهی سمازن که نماز وحج وزکوه وغیره — اسامی همه اشیا اسم همه اشیا بان جیزاست چه جسمانی وجه روحانی
انبیوني باسماء هولاء ان کنتم صادقین — اسما زانان اعتبار بسیار داشتی پیش خدا از انکه واتی علم ادم الاسماء
کلها ثم عرضهم علی الملایکه فقال انبیوني باسماء هولاء ان کنتم صادقین دردعوی خویشتن یا ادم انبیهم باسماهم
فلما انباهم باسماهم قال الم اقل لکم انی اعلم غیب السموات والارض — الف وبی وتی اسم اندازان
اب وت پس اوب وت مسماند این همه جمیع سیاسه واسم بیشو کلیات بیان قال علم بعثت ببیان الشریعة
لا ببیان الحقیقة وقال علیه السلام ان القران ظهرا وبطنا وحدا ومطلعا شریعت وظاهر مثاله سمازن که رسول
واتی که هر کس که ام ولدی خوازادی وهر کس که حرالاصلی مثلا خوین مارازادبو خوازادی حقیقتان
بحث وبطن این بحث اکامه بین کجون امی بو وخوین که ام اصل کلامی از تقیید وحبس کرانکتاب انفجار
لنی بحبین ازاد بو خو مم ازاد بو جز در مقام مرکب دنی خو بحقیقت سمان امی که اصل خوام نی مثلا دو کواه برایی
جه واتی که مرد بواز دوی شریعت تا از وجه حقیقت دو کواه برخط استوا وصراط مثال سو خط بدیم
در اند مه برین نهج بو — اگر رسول واتی که خدای تعالی روز جمعه را در صورة اینه بر من عرضه کی اینه
خاص مظهر دیم ادی هستی ودر روز جمعه ظهور صلوة پانزده ودیر روز ظاهر بکامه بین الی اخره —
ویحمل عرش ربک یومئذ ثمانیة عرش خداوه ملایکه وکیوند وکیتند بحقیقت عرش خدا صورة انسانی
که کعبه خوین مثالی وملایکه در شکل خو بیاسند پس خنان عرش خدا وکیته بند ودر حدیث امی یحمل عرش
ربک ثمانیة او عال که خداوند سو قایمه بند هر قایمه خنان در ازای یک علم وجه — اگر سایل سوال کره
که جرادرک وعلم انسانی در صورة ماه وافتاب وسیاره ومیوه ونقوش نیک در عالم مثال دیباسه جواب —
اول اوی که هرجه الطف دراسه صورت انسانی در صورت شجر دبیاسه وخلاصه شجر میوه پس ناجار
درک نیک در صورة میوه دراسه ودر صورت ماه وافتاب دیباسه ابی رایت احد عشر کوکبا که انسان
که شکل

که شکل جهارده خود اده وبنج جرم لطیفی که وزی انسانی وعلی هذا سجود کین ملایکه وتوابع ملایکه که انبیا یند
وغیره ادمه عبادتی از منقاد وفرمان خویشتی وفرمان بردایی خو کین وتعظیم خو کین وجبرئیل در وقت
نماز دیم درخانه کلی دکین وضد این حال ابلیس وتابعان — اول احوال معراج بنویسه بعد ازاته هن بحث وایتی
که درباب صلوة اتی در قران همو جمع بکره ووضو وحال کعبه سه سه یا جعد بده — قالوا لولا انزل علیه ملک ولو
انزلنا ملکا لقضی الامر ثم لا ینظرون ولو جعلناه ای الرسول ملکا لجعلناه ای ملایکه رجلا الاقرم جاعل الملایکه رسلا
اولی اجنحه مثنی وثلاث ورباع نعت لرسول اگر دیم دری که بال کامه بین وخو سه وجهار جهار رود ودو مستی
ملک هوا که وقتی برسول امی در شکل ادمی امی برای ادود ودو سه سه وجهار جهار داره اکله که درین صورت امی
صورة دو دو سه سه وجهار جهار اند اکه هوا که اگر ملک بر شان در صورة رجل بر شان جرا از انکه صورة بشری
شکل تام داره وعلم سو داره وحی الهی هنکو که از مظهر تام بیاسه وتام تام ابو که بعد صورة کمال خویشتن
بیاسه سمازن که بوجهی محمد کو بیابی وجهارده کله خو بیاوی وجهارده درضمن که بعد صورت سیامی دیم که داشتی
واوی سمازن که اسرافیل سمازن واوی که ملک الموت سمازن واوی که میکائیل سمازن اگه هوا ملک اولی اجنحة
هکره اوی که در شکل انسان نمیاره — اگه ملک پرواز هکره اوی که بان بالها صورت که علم کله هستی
ره بکلمه خدا ببره وره بخدا وعالم ارواح واجساد واشیا ببره پس سمازن بو که بان بالها پرواز هکره وهرکاه
که ملک در صورة انسان بیاسه بکافران دره نشکل بوجهی بنیابند ودر صورت ملکیت وانسانیت بوبنند
وسمازن بوبوجهی که ملک بخنان امی بوامادره وقت خنان مهلت نبو برادا که وعده دیرنی — کال ملک
اوی که در صورة انسان که رجلی درامی که علم تام داره نه نقصان وزیاده در نقصان وزیاده نه بخدا نتیان بین
سو کله اولی اجنحه مثنی وثلاث ورباع اما یزید فی الخلق در سایر حیوانات دیر زیاده هکره در حیوان همین
موضع انسان که مو داره مو دارند واموضع که انسان مو نداره سم خنان داره پس یزید فی الخلق بالا کلیات
همجنان که ظاهر همه انسان بحکم فطرة الله التی فطر الناس علیها لا تبدیل لخلق الله از روی شکل وخلقت مختلف
نیست حقیقت خنان سمازن مختلف بی بحکم اسمعوا لی وابصروا لی ونفخت فیه من روحی وانا کلام الله الناطق بحکم
یا ابن ادم وهرکه در بهشت رود بقد وصورة ادم بال — پس اختلاف درمیان خنان از جهت صورت نی

وازجهت اصل کلام بی پس خلاف بوجهی از اختلاف ترکیب هستی که ره بخود نبرده اند پس هرکه که ره بحقیقت
خود برند چنانکه اختلاف در صورت نیست در معنی نباشد همه یک مذهب شوند وامة واحده کردند
شیطان منع کرد که ره بحقیقت خود نبرند بواسطهٔ کلمهٔ خبیثه که اصل ان کلمه پاکست — لایدخل المدینه
رعب المسیح الدجال الی اخره در مقابل ان جهنم لموعدهم اجمعین لها سبعة ابواب لکل باب
منهم جزؤ مقسوم — قال علیه السلام عجب الله من قوم یدخلون الجنة بالسلاسل اکر بسد
وی ودیم کتابت خنانه مثال سلاسلی همه بهم متصل نمازن کخنانه امهٔ بیچیونه که امه بهتر باشی
ازاونان که اهیند پیشترا ماهونه که هم اونانند که در امه ظاهر بیند واچه در وقت بلباس ناشد
امروز بی لباس هویند بدلیل یا علی کنت مع الانبیاء سرا واکر توکه مدعی هیا ازن نیز انی تو ازسه کار
سیکار بکوکین یا رد این ضابطه بیرهان بکین وروشن یا باتن که ان کس از اوان بهتری — اکه وانی لسان
اهل الجنة عربی وفارسی دری وواتی که روز جمعه مرده بهشت دشیند وادمه روز جمعه بیا فرینکه برای اوی
که دره روز پانزده نماز بینکو کنار دن یا روز دیه هفده تا لسان اهل الجنة عربی وفارسی دری راست
بو برای اکه لغت عرب وعجم که بهم برسه کو بو وزوان ازین زیاده نی وادم که علم ادم الاسما نی در روز
در روز جمعه در وجود امی وادینه بسوره اینه مشاهده کی اکه واتی علی ان یاتوا بمثل هذا القران ووانی
بعشر سور یا بنه واتی ایی که فاتوا بسورة مثله تا مدیر یا یازده بو که یازده مانده بی — سبب چیی
که ابلیس برای یک سجده نکین لعنت خناوه بخو رامی برای اکه اتا ادم بخدا بتیان رسان که خلیفه
خوبی وغرض علت غایبی — هکاه که ادم مسجود ملایکه بو وغخد انبیا بابو که بخنان ملایکه اهی مع
ومعلم خونان بیبو بطریق اولی که خنان که انبیا باشند ادمه سجده کرند نمازلا که یوسفه بیر و برادران
ودلیل اوی که انبیا سجده ادم بینکو کین که جبرئیل بدر خانه محمد را پیش نمانی بکی اختلافات درمیان
خدا وملایکه اول وادمی امی برای ادم بی که انی جاعل فی الارض خلیفة قالوا اتجعل فیها ومخاصمت همه
انبیا ومومنان باشیطان وشیطان باخدا همه بسبب ادم بی که خلیفه — الصلوة معراج المومن
هکاه که مصلی نماز بکزاره ونمازن بو که بعد دسو پرستش خو بکی بو بغو تا بر سه الت عروج خو بو
صلوة

صلوة الیه یصعد الکلم الطیب معراج الت عروجی وصلوة نمازن — بحکم فاقرؤا ما تیسر من القران
ولا صلوة الا بفاتحة الکتاب تا جا بعد صلوة بر عدد مقرر مکتوب هنکونان که اکر قران نبندی صلوة نبند
ان قران الفجر کان مشهودا لمن لم یقراء بام الکتاب القران برای رسول امی بی که ام القران داشتی اکه واتی
الا بام القران اصل قران حقیقی بحکم انا کلام الله الناطق — مرادست مصحف نی وضو بینکو کین وبحدیث قدسی
وکین اث راکه وضو تعلق بصلوة دا نه واچه که عدد صلوة بر خوی بمصحف دری نه بحدیث قدسی وجبرئیل
اوا اوی پس دست بخوبی وصونتان کین — خلیفه نیک بی درایند وها برای مبالغه یعنی نیک انه
پس خنادر استه وخناوه زانه برای قایم مقامی — ما کان محمد ابا احد من رجالکم ولکن رسول الله و
خاتم النبیین هرکاه که خو پدر یکی از مردان عرب بنو بطریق اولی که انان غیر عرب بنو یعنی ادمی
پدر مردان ثمه — در افرینش وخلقت خدایی نظر کرو بوین که خنا جز هرچه در ظاهر و باطن هیا سه
در نظر جز بر خطا استوا خلقت بکدری چه بعدل از برای علمیت خود افریده بکی از ادم ولوح ادم وخط استوا
ادم بهم اشیا بشو هنکو که اکملات که همه اشیا خنانه علی برنهج راستی وعدل ورکب بیند ودره بخو بشتن
بیرند تا عادل بند وباشیا وخنا صنعت بند که طریق خدا وسبیل الله طریق علم کلمه خوی الطرق الی الله
بعدد انفاس الخلایق بجموع کاینات واشیا ظاهر وباطن در اصل خلقت در مقام عدل اند منکو که نمازن
که از برای علم کله در مقام عدلند در مقام عدل بو در همه جا جز در مقام عدل بنو ره بخود واشیا نبره ظلمت
جهل بو هرکاه که نمازن که اشیا در مقام عدل درامه مظهر خوا بو که رسول واتی کاملیت جورا وظلما
جز ظهور اعدل خلقت بنو کاملیت جورا وظلما بو وهرکاه که ظهور خدا بو خلاف خو بو جز ظلم وجهل
از ترکیب کله وادی امی هرکاه که از میان وریزه ترکیب ظلم کله همه عدل ببو — کتابت ظاهر که هرکس
هکره برظاهر چیزی هکره واژن چاره نیست کتابت خنایی نیز همین است وهمچنین است فانفذوا
من اقطار السموات کتب الله وکتب علی نفسه الرحمة خلقکم من نفس واحدة ان ادمه — حجر الاسود
یمین الله فی الارض والسموات مطویات بیمینه نمازن معنی بو که اسمانها بحجر الاسود پیچیده بیو
که مثال اوی که دعینان ولسان بنطق واتی — دست راست واتی پشت ادم دمالی خدا اصحاب

بهشت بدراهند ودست چپ درملای اصحاب دوزخ بدراهند ظهرادم برایی اوی که اول خلقت
وعلت غایی خونی اصحاب یمین واصحاب شمالی کی هنکوکه اون مثال بوکه خو بصورة خویشتن افرینه بو
وجدا سوده که درخونهان بوخویشتن دست خوانه وخوین جهره وقتی که واته دست خدایی وقتی
که زوان وچشم داشته بوخوین چشم چشم خدابو وخوین دست دست خدا بوجهارده کله صورة مثالی جهارده
که درتلفظ میباسه واصورة اوی که درتلفظ میباسه وتحقیقت اکه دیم انسانی خونی که علی تا اسم ان مسماجوابنو
پس ممازن که اجهارده ملفوظ اصل کلامی وعلم خوهیات اصل کلامی ادیی اصل کلام ازبایی علم — لله جز
مفرد واکریی جهارده کله چون بعضی کله قایم مقام بعضی هیبو خوقایم مقام جهارده اصل بو تا اسم ذات بو
وعلم ذات بوممازن که جهارده دیم اسم وعلم ذات بوتحقیقت — واله جهارده براء اواضع وضع کی واسم ذات
خدا بکی اجهارده بوضع واضع اسم ذات خدا وکله خداهستی وازخوره باشیا بتان بین پس صورة الکس اسم
خدا بو براء اخوخانه خدا هستی وکعبه ودیم نخود کوکین حیوانه باسم خدا بکش یعنی اسم خدا که کله درخو ظاهر بکر
که خوین دیم وهرعضو قایم مقام کله وخوین سررا ازتن جدا واکره رو بکعبه دکین بعدازه حلالی —
همه اشیا اسم خدا مستند بامعنی که ازاسم بمسما مردم برسند جنانک مصنوع هستند وازمصنوع بصانع
رسند وبامعنی اسم اند که علم کلماتند وبوجهی علم قایم مقام کله هستی پس باین وجه انسان اسم اعظمی برای اکه
تمام مظهر کله بیی وایی الکس که ره بکله بیی — ایت کرسی چرا تفضیل نیی برایی اکه جهارده کله اصل
خوکودری که ام الکتابی ووارد ازکرسی اهیت دیمی واجارده اسیامیها که بخو وریی واکه وایی که خدا بکرسی
براسه که ینزل الله تعالی علی کرسیه باکرسی واجهارده سیاه کله خوین اسه وخوبراسه — جز مظهر
سوکله انسان کامه بین وقایل اخذا علامت سوکله درخلقت انسانی ظاهر بکی وجون اشیاء دیر
قابلیت ظاهربین درخنان بیی علم درخنان ممازن تمام ظاهر نیی وبرایی اوی که ملک که میباسه سخنی
میباره که اسحن سخن انسانی ودرمظهر انسانی اعلامت اکلام ظاهری ناجار ملک نیز هنکوکه بهمان
صورت بوتا اداء اجیز بکره انسان داره یعنی کله وشکل — جاملک بصورة انسان میباسه بمحمد ازرا
که بیجی میباره که اجی لازم انسانی وانسان مظهر اجینیا که کلامی وکلام درمیان سایر مخلوقات
مخصوص

مخصوص بانسانی وصورة انسانی وشکل انسانی بعدد علمیت براء اجینی افرینه بیی — ان مصحفه که مردم
ظاهر اهنو پسند وسیجو انند مصحفی بمجازنه حقیقت برایی اکه ان علمی خوی برایی ست کله وخوخنانه علم بحسب
وضع واضعی بمجازنه حقیقت — وتعظیم خوکه لایمسه الا المطهرون وایی برایی اکه مثال اوی که حقیقی
مصحفی ومظهر کیی وضوداره تا کیی بسر وضو نرسه پاک نبو — اما حقیقت مصحف فقط حقیقی
صورت بشریت انسان کاملی ودرخوین دیم نمو بیی وخنان هرکن ازیمه دیر منفک بیند پس ادیی کامل
کتاب مبین حقیقی وامام مبین وکل شیء احصیناه فی کتاب وفی امام مبین حقیقت براء اکه همه اشیا
مظهر سو وخوتنها مظهر سوهستی پس کتاب الهی ونامه الهی که خدا بدست خویشتن بنوشته بو اشکل بشریت
کامل بو وهیات انسان اکه وایی که توریه بدست خویشتن بنوشتی — ان الله تبارک وتعالی کتب کتابا
ان یخلق الخلق ان رحمتی سبقت غضبی — خلق انکو بمعنی اندازه هنکو که بوکه تا معنی راست بوکه کتابت
نیز خلق یا داخل بو — هرجیزیی که موجودی درظاهر ودرباطن ودرذهن بالقوه وبالفعل درو حق ممازن
که بشکل وقابلیت وعلمیت سو هستی هرکاه که خوازیی ازوضع وهیات خونان شکل وعلم سو ظاهر
بییو ممازن که کنده کرییه که اکر درخو اشکل بندیی درکنده کرییه ظاهر بندیی مثلا شکل الف که ازکنده
کیی بدرامیی اند دوطرف خوهیات الف بدره بکنیی تا اهیات الف ظاهر بیی — اروایت که هو بیند
بزبان علی سخن وایی اکر ازن نبو درشو معراج که هوا درحفظنا ها من کل شیطان رجیم خوکه علی اث کوکو
زانه که صلوة بنجاه ومی رکعت بنکوکین — لسان اهل الجنة عربی وفارسی دری کنایتی ازه که یعنی
هرکه ازاهل بهشت بوخوین زبان قایل بیو بسه باب جهاد کین ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل
الله الی اخره سبیل کله خدا که هیات بشریت هستی پرستش کین پس دیم وخلقت خوسبیل خدا بو
که مظهر وعلم کله خدایی وجز عبادة نه بنیاد روی خونان بو وانبیا ومحمد یا واته بوکه باعدد عمل
بکره وبفرما اوی بسبیل خدا بو بحساب اول باب — توجید وجستن خدا اچا باید
وهنکوا که انسان وسایر خلایق طالب خدا وجوینده موجد خویشتن بند برایی اکه خنانه بمثال
خویشتن افرینه بکی وخلقت خنان که بشراند علم سو افریده بیی واکله که درخونان هرجند ده بجود

وخدايي‌ به در مظهر خنان امادر ذات اسو كلمه جون موجود نيما كه خو كه صفات ذاته بزانه وكلمه زانان
اين دغدغه وطلب در خو پيدا هستي سخلايق كه ره بسر اين وعقايد بنرند براي اوي كه خنان
در هر مظهري بنوعي مركب بند — اغلال وسلاسل ومقرنين في الاصفاد سرابيلهم من
قطران وتغشي وجوههم النار يعني ظاهر بنو علم سو در خو بواسطه شيطان خلقتني من نار وهمان حكايت
كلاان كتاب الفجار لفي سجين حال ان كه اكر كسي كتاب كسي را در زندان بنو چه فايده بو والاان كه تاويل
دانه كه تاويل زندان وحبس وسجين بكنند جز كلام الهي كه سو مستي مقيد در مكاني بكرند نه در همه
اشيا در زندان بو وباز علم كلام اصل سو كه خدايي وجود بشريت هستي هركاه كه خو خويشتن وعلم
خويشتنه در همه اشيا وانوينه در زندان بو پس خو در سلاسل واغلالي بوجهي يعني حقيقت خواز بدن
خو بدر بنيشون لاجرم در ره جهان جنداي اين غل وسلاسل وبنه بوجهي دبر خو ظاهر كتابي وعلم كتاني —
امن الرسول بما انزل اليه من ربه والمؤمنون كل امن بالله وملايكته وكتبه ورسله پس اجهار كتاب
انبيادري محمد وتابعان بدليل كتبه كه واتي با لفظ ايمان بكو اوي وجليدي هوا كه الرسول النبي الامي الذي
يومن بكلماته اي بتمام كلماته سبب اضافه — اسم عين مسما هستي اولا سو هم اسمي وهم مسمي ووجهي
ديراوي كه مثلا كه انسان كه مخلوقي ومظهر سو كه هستي علم سو كه هستي مثلا خدا ادمه خوانذي كه با ادم
ان لفظ ادم اسم ادمي هستي وهيكل محسوس كه خدا واتي طوله ستون ذراعا مسمي هستي اسمي عين
اسمي كه خدا واتي يا ادم اذ را كه خو مخلوق بيي بعدد اسم وبوجهي قايم مقام اسمي وبوجهي علم اسمي
همه اشيا همان پس اسم عين مسمي بو وخو سو آوي وسو ناري وسو خاكي وسو هوايي — اگر
ان كتابه كه قران هو بيند ظاهرا خوين حرفها ونقطها از ميان بشو هيچ نمانه كه دلالت بر معني كرد
يانه پس خوا مر عظيم بو وقايم مقام لفظ ومعاني بو واز را صلوة بعد دخو در شو عروج ونهي وجو خدا واتي
مافرطنا في الكتاب من شيء وكل شيء احصيناه في امام مبين ان مراد از حروف تهجي كامه بين
چراكه اكر ان از ميان بدر شو از كتاب هيچ قران بنمانه پس هم در خود موجودي ودر خو بو وخوي كه
در لوح محفوظي وادير كه توريت وانجيل ده ابي — خدا واتي خلق الله تعالي ادم علي صورته وخلق الله
تعالي

تعالى ادم علي صورة الرحمن وواتي كه هركه در بهشت دشو بقد وصورة خو دشو كه ادمي جز واتي خلق الله
تعالي ادم علي صورة الرحمن پس هنكو كه هركه به بهشت دشو بصورة خي وخو بر صورة رحماني پس هم اهل بهشت
بر صورة رحمن بند وواتي ان اول قوم يدخلون الجنة علي صورة القمر ليلة البدر براي اكه خو خليفه بي وبر صورة
رحمن بي وفرزند خو همان بو — همه اشيا علم سو خدايي هستند وبوجهي نازل منزل سو هستند وانه
دو كه اسم عين مسما هستي همه اسما بند خدايي وادمي كه اسم اعظم خدا هستي كه علي صورة الرحمن واتي واني جاعل
في الارض خليفه واتي واكه هو اذا قرات القران فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم من لم يبدا باسم الله فهو
ابتر پس بدليل قران فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم الله بحسب ظاهر اسم ذات خدا هستي واز الله كه اسم ذاتي
ره بسما توان ان بين وادمي كه اسم اعظمي كه خدا هوا كه خليفه مني ومعلم ملايكه بي ومسجود ملايكه وخلق الله تعالي
ادم علي صورته وعلي صورة الرحمن پس خو جز بر صورة خدا وبر صورة رحمن بو از خود به خدا توان بين همان نكه از اسم مسما
وازدال بمدلول وانصفت بموصوف براي اواتي كه وقتي كه قران خواني پناه باسم الله كير از شيطان
كه بسم الله الرحمن الرحيم آدمي يعني پناه باكسي بكير كه اسم اسخوي وبصورة رحمن اي ومسجود
ملايكه خو وخو تعليم كي كه الله اسم خوي — معاد ادمي ومبدا او مبدا او صورة بشريت ادم بي كه روح
در خو هدمه ومعاد اوي كه رو بصورة ادم كره واز كو بخدا بر سه — در شو معراج چه اپيغمبران
مخصوص دي ادمه از رادبي در اول كه ابو البشر بي ومعلم همه اشيا وكلمات الله بي جز ابحث اول كه كي
بلي صلوة وا موسي كه براي اكه صلوة بعدد كلام بي وخو كليم الهي وهرون هو افصح مني لسانا ويوسف
بواسطه رب قد اتيتني من الملك وعلمتني من تاويل الاحاديث وادريس از تدريس وني نام
وعيسى كلمته القاها ويحيي مصدقا بكلمة من الله وابرهيم اذا ابتلي ابرهيم ربه بكلمات فاتمهن — لا يدخل
المدينه رعب المسيح الدجال لها يومئذ سبعة ابواب علي كل باب ملكان واتي كه در مدينه خوف
دجال دنشوي كه چهارده ملك كه در مقابله چهارده كلمه ام الكتاب كيته بو در هم — وجاي دير
واتي كه دجال در مكه هم دنشوي براي اكه مكه ام القري هستي در مدينه چهارده ام الكتاب ودر مكه ام القري
هردو بحقيقت يكند اچهارده بديم بنوشته هستي كه مدينه وام القري اوي كه زمينهاي قرايي دير

ازخو وادي امي مماز ن که کتاب از ام بغیر ازین مکه و مدینه دشو دجال در ام القری و مدینه که ام الکتابی
نشو ــــ دجال که واتي در حدیث تمیم داري که رسول امي بیامبي تا من بد راسان مراد رسول اصل کلانی
اکرهتین واژه که در وسط جنت درختی وستي خو علم می کله هستي و قایم مقام می کله هستي جون همه خو قایم مقام بی کله
بو جواب اوی که ختنان همه قایم مقام کله که هستند بر سبیل حقیقت نیستند بلکه بحساب مجاز مماز ن که مینش
صورتي بسازه براي شخصي معین اصور ه بحقیقت تا خونکامه بین بلکه قایم مقام کامه بین ــــ تو انبیکبار
از بیش خدا بلوح بنوشتی بدست خویشتن که معینی سو وعلم خو که واتي که باسمان دینی برامي براوین سو
کله هستي باعلهاي واکه از بیش خدا باسمان دینی برامي از بیش اقران بلوح ممیا سه انذات قدیم تعلق
بصفت هکره ولا رطب ولا یابس الا في کتاب مبین ــــ کلي انسان بغیر از خورد ن و خفتن که بر نهج حیوان
داره کله جند مقلدانه داره که در تحت و فرمان الکه هستي که اشنیج جه درباب معاش وجه درباب معا دو میج
و بیج کله خدایی ندانه کله خدایي اکامه نیا که ره بحقیقت ذات خویشتن ببره جز ره بذات خویشتن
ببره خو کله خدایي داره و نفخه خدایي داره و لازمه که جز نفخه خدایي از جیوه اول مقلدي . نمیره بس
انفخه پس انفخه عبارتي از نفخه خدایي و نفخ صور و کله خدایي ادم داشتي که حق تعالی هوا و نفخت فیه من روحي
و در فرزندان ادم کامه دان که واتي و نفخ في الصور فاذا هم من الاجداث الی ربهم ینسلون اول بحث ادمه ــــ
خلق الله تعالی ادم علی صورته ادمه جز فرشتکان سجده بکنند بطریق اولي که ادمیان هم بکنند که خلیفه هستي
و معلم اسمایي و نفخ بخو ددمي اکرهیتن واژه که خو اول روح ددمي و بعد اژه خو ملایکه سجده کیند
یکي اوي که هیزانی که خو بالقوه سجده ملک کامه کین بواسطه خلافت و تعلیم وادمی نیجایي مماز ن که یعقوب
بواسطه علمتني من تاویل الاحادیث سه ادمی و سجده بکی جهار دمه بس ادمه ملایکه سجده بکند و
یوسفه بیغمبر زادکان و یوسف فرزند ادم بي اکرجه در ظهور ادم بي خدا واتي که ادمه سجده بکرند
و هر که نکی شیطان بي بس بمثال خو که ادم بي خانه بساتي و بسمو واتي که دم بخي دکوند ــــ هر کامي
که همه اشیا علم کله بو هر خواصي که از اشیا در ظاهر اسم اژ کله بو ــــ فریق في الجنة و فریق في السعیر جنت
مقام ادم که توبه کرد و بازگشت که یا ادم اسکن انت و زوجک الجنة و سعیر صفت و مقام شیطان که خلقتني من

نار در وقت ظهور ادم و جنه که وسیع بجنه و ادم و که وجي بنار و شیطان اني انا الله رب العالمین جون از
اتش او از ابي از عقب واتي اتش که اقم الصلوة لذکري که معني صلوة در اصل نمازي ــــ اذا قرات القران وقتي
که اغاز خو اند قران کري حکمي فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم جهت اکه قران که بیان علم ازل و ابد و ذات و صفات
و وحدانیت خدا و مبداء و مبدا و معاد و خلقت هکره همه از براي انساني وضع سجود ادم نکي ملعون ازل و ابد
بي پس بناه انخدا بخدا بکو کیتن واته کی بناه بخدا بکي که سجود ادم نکي ــــ از شیطان که سجده ادم نکي
خداهیوا که اول بناه بخدا بکیرو و بعد از ان کلام منه بخوان باب ــــ کلي همه تقلیدات که در همه انسان بیوسته
شده است بواسطه سو کله است و اوست که سرشته کنند . تقلید است و مقلد است بیتیان
واتان که تا خدایي در معنیاب بوجیی مقلبانی سو کله براي که خو در عالم غیب خطاب که فهم هکي درباب
ذات و صفات خدا اخطابه همه خود در خویشتن سرشته کي بي و هر کز بعالم ظاهر خویشتنه در همه اشیا
واندي که جز موجودي و خو تابي در خویشتن نهان نبي و خو خویشتن حجاب بي پس خود در خویشتن
مخفي بي تابي و زنداني نبي تاني هر کاه که ره بخویشتن ببره و از ظلمات حجاب خویشتن بدر اسه ره بذات
خویشتن ببي بعد از دوزخ و ظلم و جهل جاوداني خلاص یافته بو اوي که انبیا در مکاشفه دیه بندار و اح
کوینده کله توحید جاوید در دوزخ نکامه بین که جز موحد نبسد کلام و متکلم بو سه از دوزخ ناجار خلاصي
یا وه جز کله تحقیق که شناساي ذات و صفات خویشتن هستي بد کله تقلید که بناحق مرکب بي غلبه
کره اوي که یزدان براهرمن بو شیطان وخدا غلبه کامه کین وادر قیامت بو هر کاه که سو کله تحقیق ظاهر
ببو و سو کله غیر تحقیق نیست بکره که مخلایق اسو کله غیر تحقیق اند مماز ن بو که خدا همه خلق
نیست بکي بو و حقیقت همه کس بوجهي زنده بکي بو پس توان واتن که سو کله نیست ببي و سو کله زنده ببي
ــــ ناکله که شنیده است در خاطر نمي اید بدو نیک از کس در وجود نمي اید نه فکري و نه ظاهري و دلیل
بران که همان کله است که شنیده است که در خاطر می اید نه کله دیکر است که هر کز در خاطر مغلي و هنی
و نیکي در نمي اید ــــ درباب حسن ظاهر اکرجه کسي که حسن و جمالي داره حقیقت حسن خود را
اکرجه نبینه اما انان و کرشمه و حسن که هر شوجون حسن خویشتن بدیبي انان هکره پس بحقیقت

خو عاشق حسن خویشتنی وخویشتن باحسن بزرک هزانه — عشر اباتی که بر لوح خدا نوشته
بدست خویشتن بعد ازان موسی ارشوی اوی که بدیم وری بی و بنی که خو در درون داره و سرورش
بی خطی بوجی که بهم پیوسته الابسلت وقتی جز بخط استوا خلقت بکدری بشکنه موسی برای اشکستی
وازو کوچیم میعاد راست بکی — ان که در شو معراج وانی صریف اقلام اشنوین ظاهرا اینجا ظاهر
وازوجه باطن خط وکتابت خدایی که بوجی — بوجی برای حوربان وغلمان چهارده ساله ریش
بحساب نی وبوجی بحساب مستی برای عشر ابات فاتوا بعشر سور مثله ان لبثتم الا عشرا — وعشر
ذو الحجة والفجر ولیال عشر الصلوة معراج المومن المومن المهیمن العزیز الجبار المتکبر خو بمعنی
ایمنی کرنده یعنی اکه مرده از عذاب ایمن بکره صلوة الت عروج خوی — امام حقیقی اکسی که بر نمار حقیقی
بره وتا نیزانه که دم جرا هشوده ودست وپا بقبله جرا دکره وچاعدد ان قدری وچرا اول پنجاه
جز بتحقیق رسا بو وچرا علم بعد دهنده معینی خو هفده رکوع هکره ودسته بزانو وینو یعنی اعلم
کلام سامتی وان علم کلام ناطقی وبوجی دیر یعنی اعلم ان علی که دست بخو وینو — اکهیتن واژه
که جه نسبت داره معجز نمودن با که خدا هستی که هیئتی وازه ماه بشکافه اکا معجزه تشبیه نبو بخدا
وکله — اکهیتن واژه که خانه ادمن مثالی وهمه انبیا در پشت خو دبند جز نفخ روح در خو کیند
ادواحه از پشت خو بدنا وند وبیعت وملایکه سجده بکند ادمه وهمه انبیا بهشت خو دبند
همازن بو که همه ملایکه همه انبیا سجده کیند جواب اوی که اسم ادم نی برای اخدا وانی اسجدوا لادم
انی جاعل فی الارض خلیفه از برای اکه وانی خلق الله تعالی ادم علی صورته — جز ادم بر صورت
رحمن بو واسم اعظم بو قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ایا ما تدعوا — من الشجره جرا از شجر کلام
اشنوی درخواو برای اکه همازن که انسان از روی خلقت علم کله مستی شجر علم کله هستی بظاهر
وباطن وسبب انی که انسان شجر وینه تاویل بانسان بو ودیکر ها برین قیاس — مجموع نر
ومایه الت خلقت بر استوا اکنی تا خلقت راست بو — همازن که وجه انسان که عبارت از اعلام
ابات ابی بو در مقابل هستی وجه همه حیوانات در مقابل جز مظهر تام انسانی خدا بر عرش استوای

تام

تام بو مجموع حیوانات رو پیش دارند وسر در پیش دارند ومجموع نباتات وجمادات پشت ورو دارند
همازن که روی زمین که موا که خاک ادم از وجه زمین بناوی ازین همه حیوانات وانسان ووحوش
وطیور ره بخلقت خویشتن هرکه بره عرض افرینش خو بو من قبل ان نطمس وجوها فنردها علی
ادبارها بل هم اضل با معنی کامه بین که وجخنان ازپس بو نه بر قاعده خلقت برای اکه خنان ره بخلقت
نه بر قاعده خلقت خدایی بند — لسان اهل الجنة عربی وفارسی دری برای اکه بپارسی چهار دبردری
روز جمعه در بهشت دشند که روز پانزده رکعتی انی جاعل فی الارض خلیفة با معنی که همه اسماوه بزانی ومظهر
علم سی کلمه بی وقد خو شصت ارسی وهرکه بهشت شو همازن شصت ارش بو خوین قامت باب —
ادم وحوا یا ادم اسکن انت وزوجک الجنة یک دار مثل کلمة طیبة کشجرة طیبة یعنی بی کلمه قرار بکیر خطاب
میکن خدا بادم که عبارتی از سی کلمه که در می کلمه قرار بکیر واز هی کلمه هر جا که میخوری بخور یعنی همه یک نان
وینز حسن که تنی نفسی وزوجی یعنی زوج کلمه یعنی که از کلمه جدا نیشینی خو بنز بی کلمه قرار بکیر براد که
وجوها خو قایم بخودی — در کعبه جز ام ارضی اکنی اذام در وجو ابی بدیم سنت علامت داره سنت بر ملعت
بعدد اطواف بکره — خانه کعبه واتند که پیش اژه که ادمه بیافرینه بی راستی برای اکه خو مثال ادم بی
ومطاف ملایکه بی یعنی ملایکه وافضل ملایکه که انبیا بند وواتی که خو کعبه مرادی در مقابل بیت معمور
که دراسمان مستی در چهارم در مقابل اوی یعنی ابدن کان خوین مثالی هنوز در اسمان چهاربی از روی بی ورش
وملایکه طواف خو هیکرند یعنی بالقوه جز خوین خانه کل درین جهان دری که بمثال طواف هیکرند وابرهیم پشت
به بیت المعمور داد ابی والطور وکتاب مسطور فی رق منشور والبیت المعمور خانه معمور اوی که خوین همه جا مردم
نیشته بند یعنی در انای سی کلمه بو یعنی مظهر تام بو پیش اژه که نفخ در ادم ددمه خوین خاک میان مکه وبطحا کته
بی وملایکه طواف اهیکیند بامر خدا — همازن که خو ابو البشری که معلم ملایکه بی براء اکلمه وانی ام القری — اکه وانی
که در اخر الزمان ان خانه باسمان بیره خدا اوی که جز از خبر اسمانی وشب معراج معلوم بیو که خو مثال ادمی که باسمان
ووری همازن که باسمان خو بیی بند وخو اژ میان ورشته بو که وانی که ملایکه هیشوند وخاک ادمه لحتیاط هکرند اوی
که انبیا که اهل ملک بند در خانه نظر هکند وانتظار روح ددمان خو هکشیند — ادم وحوا در کوه عرفات بر سند —

اگر سایل سوال کره که ادم با بزیکی بی که خوخدا اسم جند معهود تعلیم بکی بی با دلیل که ملایکه واتند یسفک الدماء
ونحن نسبح بحمدک وخو ملایکه را معلم بیی باسم جند که ذاتی ملایکه هم اسم جند هزاینند که ادم دره اسما معلم ملایکه
بی که یسفک الدماء ونحن نسبح بحمدک ونقدس لک بی واگه خدا واتی انی جاعل فی الارض خلیفة ازین شق ملایکه
از ادم فاضلتر بند جواب اوبی که الاسما اصل اسمایی که ملایکه خداوه میخوانند وملایکه با آجیته ازن بزرک بند
ادم اصل ان تعلیم بکی پس بس همازن مزیت خوبیو ومسجود بوابی آن — خانه صورة ادمی که خلیفه خدایی ومعلم
الاسما وملایکه وهمه انبیا در ظهر خو بند واعاده همه روح بعد از اخراج از ظهر خو بخوکی واگو صورت خوق
تعلیم خو بندی اسما هیچ کس مظهر خدا انکیفنشدی پس بر همه واجب بودیم بخود کین ودر اصل خوکین —
سوره تبارک واذا قیل لهم اسجدوا للرحمن قالوا وما الرحمن انسجد لما تامرنا وزادهم نفورا خلق
الله تعالی ادم علی صورته برای او واتی اسجدوا لادم الا ابلیس — انا مدینة العلم وعلی بابها لا یدخل المدینه
رعب المسیح اگو دربندی بعز هواتی اعوذ بک بکهیعص وصنوق هذا الکتاب حروف التهجی — پس
رسول ولی علی ممسوس فی ذات الله باب — یوم یجمع الله الرسل اگه واتند که همه انبیا جمع بیند
هیچ شک نیست که حقیقت انبیا از سی کلمه بود وایشان در تحت بعضی ازین سی کلمه بودند وهمیشه در ایشان
این انوار واین سی کلمه تجلی میکرد وظاهر میشد وحکم میکیردند وظاهر میشدند در هر کتاب
هرگاه مظهری ظاهر شود وبیان اصل ان سی کلمه کند حقیقت همه را مظهر ان کس باشد بجهت ان که
اصل کلام همه وحقیقت همه باشد وهمه رو در حقیقت خود داشتند فلنولینک قبلة ترضیها فول وجهک
شطر المسجد الحرام — ازن که مقر انسان بر زمینی حق علامت سی قبلگین جز زمین درو جو
انسان قبول کی خلقه من تراب برای او واتی که اب وهوا واتش را استعداد قبول کین ان
شکل نبی — اگه تو دیده امی که انسانی بیافرینان که حکم مرغان هوا وماهیان دریا بحر وهمه جیز
بو وجون بسد خلقت همه بر سه حقیقت حاکم همه بو — ان اتش که واتی از طرف مشرق برا سه
که موود همه بمغرب برانه همان اتشی که واتی اتش از قعر دریای یمن وعدن براید که دریای محیطی وودمه
وانی اتش بزمین محشر برانه همان اتشی که واتی انی انا الله رب العالمین — بل نوری وهستی
که

که در مجموع مظاهر تجلی کین در مظهر انبیا واولیا بیامی وخبر بدی که ان ذات وصفات خدا وقیامت
ومبداء ومعاد چه بوا سابیامی تا واغا — همازن که میتن خط صوری اصطلاحی را بخوانندی اخط
هر کس که برجای بنوستی خوا ومیخواند وباخط در سخنی واخط خیا در سخنی برایی اگه قایم مقام کلمه که انسان
تلفظ هکره همه کاینات واشیا کتابت خدا هستی واصل کتابتی بی اگه همه کتابتها فرع خوی هر کس که اخطا
مکتابت خدا ایی هستی بخوانه ذکر وتسبیح همه اشیا شنوه وبا همه اشیا در سخن درآسه — اگه واتی یطوف
علیهم ولدان مخلدون باکواب واباریق وکاس من معین وعیون وجامهای حضی وقصرهای عقیق
ولعل وتودهای مشک خدا نه بو که اهل بهشت اند برایی اگه حقیقت خدان همه جاری که همیشه —
ادم ادمی که خلیفه ارضی وبصورة رحمن برایی مسجود ملکی یا ادم اسکن انت وزوجک الجنة لا یدخرا
واتی خوین آدم یعنی ابا ادیم ارض بحکم خلقه من تراب ووجه خوادیمی زمینی واحدیث که خاک خوا همه روی
زمین اوی خطاب با ادیم ارضی برای اگی که علم کلمه هستی وخطاب کلمه بکلمه هستی — امانت که عرضه بکی خوین
بحنی که مطلق انسانی وکیتی وتسلیم خدا نیکی اگه واتی لیعذب الله المنافقین الی اخره برایی اگه واتی
عذابی کلام ورحمتی کلام — اگه واتی که تو دیته بدست خوینشتنی بنوستی وبیکبار بیامی ودر قران واتی انا
انزلناه فی لیلة مبارکة انا کنا منذرین فیها یفرق کل امر حکیم کتابتی بیکبار بیامین که علم کلمه که بوجهی
قایم مقام کلمه هستی بیکبار در خلقت امی پس همازن بو که کلام بیکبار بیامی بو که جف القلم بما هو کاین باشنده
هستی یعنی کلمه وخلقت که اخلقت عبارت از قلم قدرت انسانی که علم کلمه هستی — بحکم حدیث لام الف حرف
واحد همازن که ح درس و غیره ولی الله که علی بی لام الف حرف واحد یکیتی وزانی وبعدد خدان شو
وروزی پنجاه وبی کنا ادی بحکم الوتر رکعة اخر اللیل که اول صلوتی تا بعدد کلمه خدایی پرستش خدا کیبو
واشغا معنی خو واولاد خوخبر ندیند دره مظهر الا درین مظهر امی وبیان کی که دره وقت که هکی
برای ان هکی — حروف که عبارتی از کلمه الکه میتن واژه که خو جادیبچی نیمافرینه الکا شیله خو بیافرینه
هو ینه که عبارتی از یک کلمه الف اذاتی که بالفعل درآن واحد در همه جا بوان که تو هوی تو خوین یک مظهرا
— اگه واتی که صور یکبا وازبو عبارتی که معین بنو که چه کلمه بوجهی تا طل بحکم نداننده وسی جزیکلمه

بند ومتشابهات حمل کري برخنان پس یک اواز بند اعم ازه که خوبر انند یا نزانند وواتی اسرافیل پیشانی جه
که یعنی بر پیشانی بر سابو — اکه واتی صورة اوا اول کس بشنوه که علامت حوض اشتکده اشتر لو شکافه
در خلقت برای مثال — مجموع کاینات که مزیی هستند بظاهر ودر خاو مخلوقات مه کتابت
خدا هستند وعلم کله خدا هستند وهمه بیم در دیم دکی هتند بخلاف انی که بغیر خدا الخط بنیشیه خوانن
وادم اکر بالغرض ادم وابی بدر بشو هیتن دیر نیشیه خواندن وبحساب جز مه رود ردیم دارند بزبان
حال ورمز با مه دیه در سخن درند واخط خدا بخوانه — قال ایتک الا تکلم الناس ثلث لیال سویا وثلثة
ایام الا رمزا ورمز سخن واتن کامه بین بچشم وابرو ولب ودهن واشارت وعبارت از کلام وتکلم سخن واتن
پس هر کاه خو بلب ودهن واژه وچشم وابرو ولب ودهان وچشم وابرو قایم مقام نطق بنی برابی آخط
الهی انی که بدیم وبه اشبا شو شتی وثلثة ایام وثلثة لیال سه شو ودو ژبو وسه شو ورو ژ هفتاد
ودو سلعت بو که مثالی — کتابت وغیره معلم هنکو که بیاموزنه که از الف وابی واتی سنی برتخته
نوشته یا برجای که اخط اصطلاحی انسانی یعنی از شکل علم احرف واعلم احرفی — معلم خدایی
اوي که بر تخته وجوه که اخطارم بیجی بخوانه برای خویشتن وطالب که از علم اکله هستی واعلم اکله —
اکه رسول واتی که یارب طه ویس رب بمعنی مظهري همازن که اب که ربیانی صغیرا وبدلیل اکه امیر
واتی یا کهیعص اعوذ بک باد لیل که واتی وانصرنا یارب علی من ظلمنا اول یا کهیعص واتی واخر یارب
واتی — اکر هیتن واژه که صوت که کله کامه بین عرضی وعرض قایم بخویشتن نی بعضی از تن ادمی
بدو میمی یاسه بسر خویشتن مستقل نی یکجواب اوي که ابدان خونانه مظهر بند ویکی دیر اوي
که خنان که بدن اند از روی خلقت علم خنان اند وخنان بدن خود در تحت علیت خویشتنی دراوند
وبعده خویشتنی خنان بدن خواوند پس قایم بیدن بند — بحقیقت علم سو بدن انسانی هستی
وکعبه مثال بدن انسان هستی ومه انسانه دیم اکو دین کوکین پس نو بوین که بمثال که او لیتی
با که خانه خدا بو وظهور خدا بو وخوچرا دیم اکو دکی یعنی دیم بخویشتنی جوز واجبی که دکی —
انک لن تخرق الارض ولن تبلغ الجبال طولا طول برابی اهوا که خو هنکو مظهر سو بو تا جوز بشکافه
زمینه

زمینه وکوهه بدرانی بسه همازن بو که مظهر سو کله بیبو — امن الرسول بما انزل الیه من ربه
والمؤمنون کل امن بالله وملایکته وکتبه ورسله الایمان ان تومن بالله وملایکته وکتبه ورسله
وخنانه کتاب عبارتی از لفظ ومعنی واین جهان کله خنانه کتاب ده دری پس واجب بو همه کس بان ایمان
اوین وبرای اوي که جمعه پانزده هنکو کزاردن — هرکاه که حکایت ادمه خوانی که سجده در بات خو
در قران ایی وصورت جمعه بواسطه صلوة جمعه واحادیث که خلقت خود در روز جمعه بی ونفخه صور
وصعقه روز جمعه بو واینه وبصورت اینه روز جمعه ویوم المزید که پانزده صلوتی وروز جمعه شمشیر
عنبر وشوي که یسفک الدماء وبحث کتاب ادم ولام الف حرف واحد من لم یقرا لام الف باب —
جهادی رسول واتی که من بتنزیل قران مقاتله کین همازن که هوا امرت ان اقاتل حتی یشهدوا ان
لا اله الا الله الی اخره وخو بتاویل کامه کین تاویل حقیقت تنزیل کامه بین وحال اوي که اکسی که رسول خو
واتی که بتاویل جنک کامه کین بتاویل جنک نکی این بحث دلیل اطایفه هستی که هو به بوم یایتی تاویله ووقف
هکرم قد وما یعلم تاویله الا الله پس اکس که بتاویل جنک که از خدا هنکو که معنی تاویل بخو بیاسه تا جنک
بکره با ب— سیاقی ظاهر ارسول واتی بحکم تنزیل که هر جا که وانک عاث بنیاسه او نانه بکشند وبرده
واسیر بکرند پس اکسی که تسلیم بیبی مسلمانی بحسب تنزیل ونانان که اجه معنی داره اینا وعدد او
علم تاویل هر که اوه نزانی مسلمان تاویلی بنوا ندوی باطل — علی واتی که من عرف نفسه فقد
عرف ربه وابی واتی انا کلام الله الناطق پس شناخت اوي که از کس خویشتنه کلام ناطق خدا بزانه —
ان که کلام صامتی علی خط عشر قرایاتی که عبارتی از کتابت خدا وکلام صامت علم خوی که عشر ایاتی که
سو وبحقیقت این عشر ایات که سو هستی علم سو کله خدایی هستی پس وجوه علم سو کله خدایی بو
واژه دو که علم قایم مقام کله بو پس خو کلام بو بدلیل واشرقت الارض بنور ربها معلوم بیبی وبخلقت انسانی
که برخط استوا وصراط بکدیی واتش انی انا الله که سر تا پا ادم اتش مقسومه که علم کله هستند وسر
تا پا اوي منقسم که کله وعلم کله هستند وهمازن خاک وهمازن باد بادلیل که وکیه از جهار طبایع — بحساب
سی کله نام پیغمبران در کلام بیاوي تا دلالت که که خنان کله خدایی هستند وجز دیه کله مانده بی واتی

ورسلام تتقصهم عليك اثه دوكه بسر جمعه خوبساي پس صلوة پانزده جمعه بساي آسنبي

وكفت واذا ابتلى ابرهيم ربه بكلمات فاتمهن قال اني جاعلك للناس اماما قال ومن ذريتي قال لاينال عهدي
الظالمين واذ جعلنا البيت مثابة الى اخره واتى واذ يرفع ابرهيم القواعد من البيت واسمعيل ـــ اكر سايل
سوال كره كه خيمه ميعادن قايم مقام مسجد اقصى داود نبي ومحمد عليه السلم روباكوهكي در نمازنك وخونم مثال
ســو كلمه نى سبب اچينى كه خدا واتى رسول ياكه ديم اژه كو بكر دان وبخانه ابرهيم واسماعيل دكر بياء اكه محمد
وفرزندخى كه عبارتى انمهدي وخانه مثال خوي وبوجهى ادمي كه ولقد خلقناكم ثم صورناكم ثم قلنا للملائكة
ازخنان وجود يافتي ووجوه مهدي وخنان بنا كرده ظاهر تركيب الكى بند كه خانه مثال خوني ولخانه كلمه ظاهر
خنان بساتند واخانه وجوه كه خانه كل مثال خوي ممازخنان ساخته بي نه ازموسى وداود پس اولى واقرب
ابو كه ديم باكود كوكين تا بصورة ومعنى موافق بو واذ يرفع ابرهيم القواعد من البيت واسماعيل

باب ـــ صلوة خاصه صلاة اشراق در بار شهور كه ان عدة الشهور عند الله اثنى عشر شهرا في كتاب الله سه ماه
سه ماه سه ماه سه ماه چهار سه ماه چهار تا حرفي كه هر يك دو نقطه دارند ودر حروف منقطعه كه عبارت كه
از دوازده بوكه عبارت اند وازده ماهي كه واتى اثنى عشر شهرا في كتاب الله يوم خلق السموات والارض منها
اربعة حرم اربعه اچهار حرفي وغير حرم اچهار وچهار مقطعه اچهار حرفي براي اكه اون مثال كه بديم
امرد وري كه جن نداده الرجال قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعض ونون كه نقطه داده واز
دوازده جواوابى براي اوي كه در نماز اشراق ادوتا از چهارده كم واكره كه وبني ده وري وصلوة اشراق
از دو ركعت بو تا دوازده درين باب فكري جون وضبطي چند نكوكين اما براي باد اهمين سوشتن
ـــ اكر در نماز سهو بكره دو سجده سهو بنكوكين براي اكه سجده دو بو در فرض مثال تا مي يكي بيست
ودو ويكي سي وشش ـــ ست كله نشان هنكوي كه ست بندي بيست دو حساب زيادتي و
باحساب كه چهار وسه ودو ويك علامت يك كله هستي راستي اما يك حساب بيست دو زيادتي
تي براي اوي كه جاهوا كه دوازده ركعت نماز هركه بكزارد ازين ثواب بولسنتي ويك چار روجه
ده ركعت روايت بيست دو تمام بيو ويك جا نماز شو يازده براي مثالي ديد ويك جا بيست براي
مثال

مثال دير وان جاي فكري نيك مضبوطني براي انوشته بي تا فراموش بنبو ودر وقت بيادامه
در وقت وضوساتن نيت بكره واو بمواضع معينه برسنه وبازه كه وضو وصلاة هكران تا كنايت اژه بو
كه صلاة بواسطه اين مواضع كه اعلام كلمانند واجب بي ودره وقت وضوكه او بديم دسنه بازه اللهم
بيض وجهي بنور كه يوم تبيض فيه الوجوه اي بكلمات الله يعني در مقابله كلمات ظاهر بكره واعطني
كتابي بيميني ولا تعطني بشمالي براء اكه سه تا وه وابيش چهارده تا هنكوبين تا بيست چپ نداده
بو ونكيته بو ـــ ادمي جون برخط استوا حساب بكري شانزده سوراخ داره بر شانزده جا ـــ
قاب قوسين او ادني دو برمي فوسكن هستي بوجهي وادني فروتر كامه بين از قوسين براء
اكه قوسين وادني ست اي وبالاخنان مثال چهار كلمه كه ظاهر اخو نيابي ـــ نودي ان بورك من في النار
ــــــو انش وجه ومن حولها اكه حول اتش ــــــو اوي وســــو خاكي وســــو هوا هستي جونبي ـــ محمد رسول
الله والذين معه الى ركعا سجدا الى اخر جون الكساني كه محمد يا وارند يتبعون بند پس خوي سماذن بو ونماز درست
ني تا ديم بقبله نكرند ايبتغون واتى كه قبله عبارت از خوبي ـــ اولى بحث حروف تهجي بنجاه نشان براي اويا
كه كوش يا ادمي بي سياهي وسپيدي چشم بنجاهي وعلامت اينجاهي اكه حروف تهجي هوي علامت صورة
انساني ـــ معراج هركاه كه محمد از همه محسوسات عالم طبيعت بكذشتي وباسمان هشتم رسيد بنجاه صلوة
برو واجب شد وا بنجاه صلوة كه علمت كلمه براي اكه تا از همه محسوسات بنكذرنت كلمه نيز سنداووجه
ادمي كه چهارده ني كه چهارده اكوعيب براي اواتى در كشاف از روايت رسول ان لكل شي قلبا اي اصلا
واصل القران يس انا قاريها وان قلب القران يس من قرا يس يريد بها وجه الله غفر الله له واعطي
من الاجر كاقرا القران اثني وعشرين مرة ست علم كه بدر بشو بيست دو نقطه بماند ـــ وان بنجاه كه علامت
شكل انسان كاملا انسان كامل كه غلاف خداوند ســـو علامت هستي بي سو واعلامت علامت يك كله الهي هستي
كعبه ولوح وبيت معمور هستي اين كه حق تعالى واتى علم بالقلم كه خو تعليم كي صورة انسان كامل بي وبهم قاعده
او بنهي واركان حج ونماز وغيره بد مثال خو بند جون علت غايبي خفي واز همه كس ان بنهان داشتي تا وقتي كه خو ظاهر
ببو شكل خويشتني برانه تحقيقا من عرف نفسه فقد عرف ربه خو حاصل بو ما اشهدتهم خلق السموات

ولارض ولاخلق انفسهم — اکر هیتن واژه که چرا نام انبیا بقرانده بی جواب اوي که در مقابلهٔ اصل
کلمه اهند از برای اکه کلمة القاها الی مریم کلمة التقوی دلالت کده که خنان کلمه بند حق تعالی وجود آنسانه
که وضعکی وبیافرید بمناصفه کی یک پا ان بلوبکی اکلو بی دست اپلو بی چشم وکوش وبینی نمازن
وکلمه کی واجبی که همه برصراط بکدرند ان ربي علی صراط مستقیم — قران حبل الله المتین در حدیث
وعروة الوثقی وعروه ریسمان مو مستی که اوي که بدیم و دي لاانفصام لها از روي ظهور واز کلمه که
ملی خوبن واثر خدا — نماز ده الحمد بخوان که مثال انعمت علیهم که جند ان که انبیا هستند اکرجه که کلمه
مکدري وجهاردیر بحکم اذا قرأت القران فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم جهاردیري پس کوبو اکر
هیتن واژه ممکن بي جز بعضی قایم مقام بعض نمازن بوکه همه بند — در وضوآب هنکو که بدیم برسنه
یاخاک برای اوي بیک وجه که صورت وپیکر که وجود ادم بکیتی دو جزو غالب بو خاک واب نه اتش
وباد که مثال علم سو صورت بکیتی برای اوي که اب بهم دیم برسنه که عبارت از او اینجا حرف وخطی که
مثال دیمی یعنی ان پنجاه با پنجاه بینکو رسان وجز خاک با او مستی در کتابت اکاوني خاک بینکو رسنان —
در وضو جون علامت دیم که برصراط بکدري سوی شانزده مو وشانزده موضع مو پس جهار که سد حساب
جهار کلمه بو یعنی علامت جهار کلمه بو جز محمد اجهار کلمه نیامي برآء آخوین نام مسیح کین که مسیح حقیقی هستي
وبرای اوي که مرکس که بمیري فرض علی الکفایه که جهار تکبیر بخو نماز بکذارند در باب امین مسیح وکلمة القاها
الی مریم جز کلمه نی بحسب معنی برابر اما که حقیقت خو کلمه بن و بظاهر هم بوجهی کلمه مستی جو خوبن پیکر قایم
مقام کلمه مستی مثلا دیم وغیر دیم وازکلمه وجود یافت بس خوبن ظاهر نمازن کلمه بو پس خو بوجهی تمام
کلمه بو که خو مسیح بو یعنی مسح کننده بو پس جز ظاهر خو کلمه بو وبجای کلمه بو پس همه اشیا وجهار طبایع
قابلیت اداره که وجود ادمی بس وعلم سو در دیم وادب کده پس همه کلمه بند فاینما تولوا فثم وجه الله
وبالقوه وخاک قابلیت سو وعلامت در وجه داده وبتقسیم خاک تقسیم اب واتش وباد لازم —
هر کاه که حقیقت همه کس کلمه بو اکس که کلمه مفرده بو بالاء همه در امی بو — تحکم وفرمان کلمه در وجود
اشان بغایت هستی که رنک سرخ وزرد بیک زمان بجهره ودیم خو هد وباندک خطاب وفرح وغم
بنوعي

بنوعي ببدن هرسانه که بدن تحمل نیکرد وبمیرد ودر وقت خوف که نزدیک بکره که میره کلمهٔ راحت
رسان بیاسه وخوحیات شاد وصاحب جمال در حد فرح وحسن وجهره افروخته که بو جز کلمه خوفناک
بخو برسه ارنک بزردي بدل بکره پس اسرخی وازردی اثر خو بو وبیج عتاب بنودي کلمه احکم نتواند کرد
برای اکه ابدن بامر کلمه اصل که ان کلمه قایم مقام هستی با کلمه در وجود امی ودر تحت قدرة خوي که مقام مشترک
ومحل قسمتی — ذات قدیم حضرت ملک متعال بجبر وقهر وقدرت همه اشیا بعلمیت کلمه خوشتن
واداشتی بر صورت عدل واستوا همه زان که صانع هر صنعتی صورة هر چیزی را بجبر وقدرت وقوت
خود ودست خود وزور خود در سر بیان داره وبنات در همه اشیا واین سو کلمه عکس وسایه اسو بستي
که بنات خو قایمی از خو منفک نی فتبارک الله احسن الخالقین وجز ادمی خوبن کتابی وجهارده برسا امی
ازین کتاب که مقام مشترک ومحل قسمتی واسم اعظم خو هستی براء اظاهر اجهارده موضع در کتاب ظاهر
خو بجده دري که مرکسی او بخوانه خوا اسجده بکره — بیست نه موضع حروف مقطعه امی بعدد اچه
معین واچه معین بعدد اجزاي اجي معین که در تلفظ ممیا سه مي اسم امي نمازن که الف لام میم که سه امی
در اناي الف که سه تا هستی ودر بیست ونه سوده که امی بیست نه حرف در سر هر سورتی اوي ودره سورت
که زیاده از بیست نه بو حروف مقطعه نیامی ملحق با سوره که حروف مقطعه امی پس بیست ونه بوباب
سوسی الواحه که برای خوار شوی عشر ایات بر خو نوشته نی بخو بیست ودو حرف نوشته امی نی که تو به
وکتب اثره نی وعلم الفاظ تورینه نی وده دیر نیامی بی که ادر لوح اکمن نی که باکو کامی رسان مثال خودی
بحث کلیات باب — حال اوي که حق تعالی با انبیا که مشهور نیستند الی هذه الزمان با هرکس
که سخن واتی بزبان خونان واتی یا بزبانی که خونان الفت از خویشتنه ما وپیر واستاد وغیره اشنوا
بند پس بوجهی بتوان واتن که حق تعالی خونانیا که سخن واتی بلغتی واتی که خونان دره لغت مقلد
بند یعنی در مرکبات الا محمد که بلغت سخن واتی که خو دره لغت مقلد کسی نی مثلا در مفردات اکرچه
در مرکبات خو نمازن نی که دیران اما در مفردات که اصل کلام نی بو خنان غالب بی پس خو بنی اصل بو
بواسطه اصل کلام وخنان فروعی — اما بوجهی دیر که محمد معین مفرداته بتقلید اشنوابي

همازن که خونان اشنواهند پس خونیز بوجی اکرخنانه امت واژند که خوی مقلد بي جواب اوي که خو
دراصل کلام اعتقاد اشتي که معني کلي درضمن خناني براي اگه نخوامي پس خودرین مقلد هیچ کس نبو باب
اکرجه خنادر عالم مفرد و مرکب محمد یا سخن واتي درمکاشفه اما خط قدرت خو که عبارتي از شکل انسان
که علم سو کله خوي صاحب تاویل نخواندي وظاهر بکي که اخط بزبان حال تا انسان بي هواتي که من علامت
سو کله خدایي هستن وان کس اقدرت آبني که اوه درعالم ظاهر نخوانه که اشرف واحسن صور مخلوقاتي
واژو کوا بشو و نخوانه جمیع صور خط خلقت سایر حیوانات را واژو کو بشو و نخوانه خط نباتات را که
ان ربي علی صراط مستقیم واژو کو بشو و نخوانه استواء خط چهار طبایع و فلکیات را انسان براي اکه
احسن صورتي که علامت سو کله در وجه خوظاهر بيي وازلفظ خوظاهر بيي اکرجه حروف مفرد اکسی
نخو سخن هوا خو مقلد ماروبين ني اما دره که زانه که درضمن خو معني هستي مقلد کسي نبي — صاحب تاویل
که درخواندن سو خط که علامت سو کله که عبارت از سو خط سیاهم في وجوههم مستي مقلد کسي ني واکر هیتن واژه
که اکسی که واتي اوه بمه دیم برسان زاني جواب اوي که خو درعالم کشف دیه بي وما کان لبشر ان یکلمه الله
الا وحیا اومن وراء حجاب اویرسل رسولا وحي اشارتي که درصور هرجه نظر کري صورة اومن وراء حجاب
همازن کناز شجر واز اتش ورایت ربي في صورة امرد قطط که دست بر پشت من نهاد — با موسي خنا از
اتش و شجر سخن واتي و فرعون در اب غرق کي که عصا بز و بحر را بشکافت طریقا یبسا پیدا شد همان
اتش که سخن واتي همان اوني که وجهي باب — حتی اکه واتي که ارواح را باز کرداند بین نوجهي مراد
اکامه بین هر کاه که کلمه که روحي بیا سه و در مظهر خویشتن که علم خوي قرار بکیره که تا غایت نکینه در علم
خویشتن کلمته القاها الی مریم وروح منه — پیغمبر دکو یکي بعدد حروف تهجي تا دلالت کره که خنان
حقیقت سمه کلمه ني واما خطاب بمحمد کي یا سین نه بخنا که خوظاهر بیي — والله یدعو الی دار السلام
یعني خو سلامي هو السلام المومن یعنی براه خویشتن ویهدي من یشاء الی صراط مستقیم صراط
استقامت که کذشتن صراطي — ظاهر سمه خلایق از روي خلقت بنسبت با انبیا و کفار علي السویه اند
هستند وقتي که باطن سمه همازن بو که ظاهر سمه یعني اختلاف و ریزه اوقت ره بذات قدیم برده باشند

— جون یک ذات خلقت صورت همه یکي هر کاه که ره با ذات ببرند لازم اسه که باطن سمه از روي اعتقاد
وتوحید یکسان بو همازن که صورت سمه — که رسول یا واتي بیت المقدس که در ازاي خیمه میعاد و هستي
که خیمه میعاد در انا ای بیت معلوم روي یکا ریني و بکعبه کي که کعبه همازن مثال همان ستي براء اکه واضع
کعبه ابرهیم و اسماعیل بند و بمثال اکس ساتند که اکسي از نسل خنان کامه بین نه از نسل اکس که بنیاد خیمه
میعاد کي پس واجب بود و با کس کین — زمین کعبه بیع نتوان کین یعني نتیان زین که ام القري هستي
وخانه خنا هستي کلیات — بعضي انسانه دندان ستي و بعضي هیند که سو دارند پس خلقت انساني
تمام ني بو برست سو پس غرض خلقت ادو کس که خلقت نخو تمام بیبو و همازن دیم که ستي و در
خلقت استوا سو هستي ادو کسه از مه جدا نتیان کین اتني که واتي المهدي عشرني اللحد منا
والسوق لغیرنا — حقیقت سمه کس کله اسه و کله هستي هر کاه که اکله مرکبه سه از سمه فرق کشته اوه بحقیقت
که اطلاق کي اولي بو و مظهر کله سمه کله صفتي مستي که بیان ذات و هستي خدا هکره درمیان خنان کامین
در وقت ترکیب افضل بند اکله که بیان توحید و لطافت خو بمه اشیا هکره که خو حقیقت اشیا هرکي
بمناصفه — اکر هیتن واژه که بعد بیست و نه مسلم که بیست و نه بیامی نه صد و چهارده چرا هستي
جواب اوي که هرچند که مکرر واقع بيي اما اکر یک چیزرا در صد موضع یاد کري یک چیز بو همازن
که خنا و جبرئیل محمد و غیره پس بر ین تقدیر چهارده کله بو که امي بو واین چهارده روس کتابي و راس
وجه علامت چهارده داره وصد بمثابت تني هر طرف پنجاه افهم — براي امحاسن بعد از مدتي
وبیا سه که اکه مادر زاد و رامي بندي جاي ابندي که شک در خاطر بیامي موي سر و هر دو یکي
دراصل بند انبیا سر بتا شیند بحکم ني و از یک وجه اکه واتي که سمه امرد بندان معني هستي و وجهي دیر
اوي که تا جز خط رو از میان و ریش کوش و چشم و بیني ودو نقطه چشم اسم معیني ظاهر بیو —
وماه مبین صورت داره — هیچ قاعده درمیان انسان ني قاعده معقولات ني و هیچ قاعده ني
که مبداء خو بر معقول بو مثلا شریعت بعضي معقول و بعضي منقول اما منقول صاحب شریعت
حقیقت خو برهان عقلي ثابت بیي هیتن اوه قبول نکره که عاقل ني پس قاعده خداشناسي

خلقت اشیا هنکو که از قاعدهٔ معقول خارج بنو — ہمہ اشیا اکرچه کتاب الله هستند اما برای آ از دوان
اشان سو کلمه تمام بد ریمنیامی که خو علم سو کلمه تام مستی واشیا که مکتوبات هستند و کتاب الهی هستند
چه اسمان وچه زمین جون بر خط استوا وعدل وصراط یکدیکر بر همه تقدم ندارند مکو در وقت ادراک که
نماز ن که کلمه باب خمس وزکوة خداوند زکاة مشت کی انما الصدقات للفقرا ء لایه وخداوند خمس شش
کسی با خدا خدا جهار دمی باب — در بیان لفظ بشناس که اکو لفظ نبودی شناختن حضرت احدیت معلوم
نشدی بجهت ان حضرت عزت محسوس نیست که او را بحس در توان یافت پس چون حضرت عزت
خواهد که از خود خبر دهد بی واسطه لفظ ممکن نباشد بجهت ان که اکر الف ولام والف لام و هی نبودی
جه کونه لفظ الله مرکب شدی واکر لفظ الله نبودی حضرت عزت جکونه توانستی کفتن که من الله ام پس
لازم امدی که نشان از ذات خود هیچ نی نتوانستی دادن پس پیش ما بودن و نبودن علی السویه
بودی پس ذاتی که اکی بواسطهٔ او نباشد بودن و نبودن وخبر حضرت احدیت پیش انسان علی السویه
باشد پس واجب باشد دانستن ان و ماهیت ان وان الفاظ شیء است که ذره از ذرهٔ کاینات وموجودات نیست
که بالفعل وبالخارج مظهر ایشان نیست پس این چنین چیز نتوانند بود الا صفت ذات حضرت احدیت
لفظ مقدم است بر معنی مراد الله انست از معنی ودلیل انست که حضرت عزت غیر محسوسات است
و مراد در اینجا بتقدیم انست که حضرت عزت غیر محسوسات است پس ناجار لفظ ی باید که حضرت عزت
بان لفظ از ذات خود خبر دهد وحلال وحرام کردن معلومات عند الله از لفظ معلوم شود —
هیچ چیزی الفاظ انسانی معلوم نمی شود سبب انست که هیچ چیز نیست که مظهر ایشان نیست وایشان
از هیچ چیز منفک نیستند وچون همه ذرات کاینات از روی تصویر وغیره مظهر ایشانند واز ایشان
که کلها اند منفک نیستند پس همه ذرات کاینات ملک ایشان باشد وایشان مالک وخلاصه همه کلها ان کلها است
که بان ره بذات وصفات حضرت عزت واستوا که کلمه ببرد پس همه موجودات حق ان کلمه باشد اکر
بر سبیل فرض وتصور از همه کاینات خواهی که ایشان را خارج کردانی ممکن نباشد بجهت ان که در ان   واکنی
واحد دو درک ممکن نیست واکر از یک شیء خواهد که بر سبیل فرض خارج کردانی در ان حال از خود

که تصور

که تصو میکنی خارج نتوانی کرد — محمد امی هویند که خوام الکتاب داشتی که جهار رده کلمه بی و در خلقت
که انسانی که اول که از مادر در وجود امی علم صفت بر صفت حق تنها دارد کنیت او بان ام الکتاب اند که از مادر سر
و پیشانی ومژه دارد بنسبت با که باد یم و بوو کامه او بن خنان امی بند — ام الکتاب بحقیقت کتابت
کامه بین که خدا یکین بر وجه ادم وبر کاینات مجموع شکل و بیکو کتب اسمانی وهمه خط که هستی بحکم
که علم با لعلم اکرچه معلم خدا هستی اما واضع انسانی پس بنسبت ام الکتاب وام الخطوط اصل همه فرع بند
و بان وجه چون محمد با خط اصل بر سا بو امی بو پس خوامی بد و معنی بو یکی بان معنی و یکی با معنی که
مفرد که بوجهی دیکه اصل کلامی نخوامی وبوجهی که ان خط اصطلاحی انسانی علم وقایم مقام خطوط الهی هستی
هر دو یکی بند — وادمی و شکل خو که معلم اسما هستی وخلق الله تعالی ادم علی صورته که کتابت
خدایی ولوح واصل وخط خدایی هستی هر کس که در بهشت بصورة خو بو خوانده خط خدایی
هستی اکر کسی سخن نوازه مجموع اشیا از ادم دکیر که اصل همه را بوین که چون علم کلمه وکلام از روی خط استوا
هستند وهمه اشیا که کتابت الهی اند وعلم کلمه الهی اند رو در همه دارند و نیز بان حال همه کو یا و شنوا اند و بوجهی
واشارت همه با یکدیکر در سخن اند جنانک خوانده را کتابت در پیش باشد واصطلاح ان خط را داند
با او در سخن باشد ان خط هر که اصطلاح کتابت الهی را وا بیند که همه اشیا جکونه علم کلمه او یند وجکونه با شارت
در سخن اند و بوجهی او من وراء حجاب — مثلا بر خط استوا هر کاه که احتیاط بکوی بخلقت اتفاق کلمه
بجهت بتسویه تا بغایتی هستی که اکر ابرو بطرف یا بینی بر امی طرف دید ممازنی واکو طرفی کشاده و بینی
— ظاهر خلقت انسانی علی السویه هستی بنسبت با انبیا وکفا را از روی فطرت باطن خنان ممازن
علی السویه هستی از جهت اصل موجودات پس اختلاف در ترکیبات پید ابینید ودر مرکبات هر کسی
مذهبی بکیرنند لاجرم وانی فابواه یهدیانه وینصرانه ویمجسانه کلیات از انبیا معنی محمد علیه السلم
در مقابل سی کلمه مفرد امی وجهار ده مفرد که مقابل مثال تام خلقت انسان کیتن وهر کاه که خوین
مثال شق کری از خوین مثال سو علم وادی اسم لاجرم هنکو که از خو بو واز نسل خو بو و فرزند
خو بو ومشتق از خو بو مقابل مثال تام هیات بشر بو — وجوه نماز موقوفی بر وجوه وضو یعنی

اموضع شستنا اڑ راکم اینجا صلوة که علم اوناني بحقیقت علم خنان الکتابتی که ادمی هشوره
یعني دم مقابل بکی بالکو یعني صلوة ازین کو واجب بیي در غسل ممازن ــ اکرهیتن واژه که حرف
چرا حرف هوند جواب اوي که ان حرف که عبارت ازکتابتی عکم علم بالقلم قایم مقام حرف
حقیقي هستي و احرف برکنار کتابت خدایي هستي وحرف از روي لغت کنار کامه بین باجم
معنی که ظاهر مه کاینات که کتابت خدایي هستي احرف برخنان نوشته بیي حرفي وبرکناره الکتابت
پس الکتابت حرف نام بوسنریهم ایاتنا في الافاق بنمایم ایات خود را درکنارهای عالم الزلک ایات الکتاب
هر مخلوقي در ظاهر اشیا و باطن عالمي هستند خدا ایاتهاي خویشتنه که حرف اند درکنارها وانما تابنما یند
که خدا برمه محیطي باب ــ اهین عیسی که مسیحي جاواتي که عیسی از اسمان کامه اهین براي اواني که عیسی
کامه اهین که عیسی واني که خو کلمة الله هستي وحقیقت کلمه کامه بین که بیاسه اکه واني از اسمان بیاسه
جون بیان کله بواسطه رسیدن سر معراج ظاهر کامه بین وسر معراج دره شوني که رسول باسمان بشوي
وصریف اقلام اشنوي پس هرکاه که اسر بیاسه اکس که اوه بیان که از اسمان اوي بو ــ مصدقا لما بین
یدیه که التوریة والانجیل وکتب اسماني کامه بین که چهار کله درخنان امین وجاي دید واني فبهدیهم اقتده وخنان
هدایت که کیند بالکله کیند وخلقت انساني که بر فطرة افریده بیي بفطرة سو کله افریده بیي پس حق کامي هفده
بکو کزاردن وکامي یازده وکامي پانزده که انها که پیش از وامده اند کلام الهي اند وحق بان تکلم کرده است
واحکام ایشان بحق است ــ الي ذي العرش سبیلا کل شي ولا رطب ولا یابس الا في کتاب مبین
ظلهرا قران في براي اکه چهار کله از رطب ویابسي ودرکتاب بي پس کتاب لوح محفوظي ولوح محفوظ
اوي که اصل مه چي درخو بوکه سو کله پس مظهر سو کله لوح محفوظ بو والکتابت که بعوین دیجي کتابتي ــ
در سلام صلوة دیم که از قبله بکاردیاني از صلاة بدرامی اما هنکو که سلام کدي دره حال مه براصحاب یمین وشمال
که عبارت اند ازه کساني که بیمین وبیسار تودیم بکعبه دکین ونماز کزاردند مه از براي شرف کعبه یعني
کساني که دیم بکعبه دکنه ونماز بکزارند خنان مستحق اوند که جون کسي دیم از کعبه بکارد نه خنان که دیم
وبس وسلام برخنان که براه اکه خنان اهل قبله بند وصلوة کینند ــ وعلم ادم الاسماء کلها هرکاه که اسما تعلیم
بکرع

بکره خطا از لوازم حوي علم بالقلم ارایت الذي ینهی عبدا اذا صلی لنسفعا بالناصیة ناصیة کاذبة
خاطئة که شیطان ینمی اهیلن نماز کره ودیم بادم دکره خدا اژنا واني فلیدع نادیه سندع الزبانیة
کلا لا تطعه اي محمد واسجد واقترب براي اکه قربت بخلیفة الله کیا وبحد خو نتیمه باکس که کس که بهشت
دشو بصورت خو بو والسلام ــ ادم سبب شیطان که مردود شده بود بجهت سجده نکردن ادم
از جنت بدرافتاد وفرزندان بسبب ان که از نسل او بودند بعد افتادند تا قیامت ادم باز کشت
وفرزندان تا قیامت واقع بیي از قول شیطان شیطان جز انابت نکرد ماند بکفر ــ اول اختلاف
که میان خدا وشیطان بي بواسطه ادم بي یعني سبب اختلاف میان خدا وشیطان ادم بي ودوم اختلاف
میان خدا وادم سبب شیطان بي ودم سبب خصومت اول شیطان بي که واني فبعزتک لاغوینهم اجمعین
وبرا اغوا طلب مهلت کي که رب انظرني الي یوم یبعثون لاتینهم بین ایدیهم وعن خلفهم وعن ایمانهم وعن
شمایلهم وحق تعالی عهد کیتن که الم اعهد الیکم یا بني ادم ان لا تعبدوا الشیطان وان اعبدوني هذا صراط
مستقیم والست بربکم قالوا بلی شهدنا ان تقولوا یوم القیامة وبراي اوي که شیطان در جمیع اوامر دین ره نفي
میکند ودر جمیع مناهي امر میکند وسبب این خصومت از انست که بادم کرد بس دوزخ رفتن جمیع اهل دوزخ
بدلیل لاملان جهنم ادم بوده باشد وحق تعالی بجهت ان فرمود که بند کان نه بسجود مشغول شوند دیم بادم دیکی
دره وقت شیطان اسه بره جن وفرزند ادم بعد اسماء دیم بپیردکی سجده کره تا بدوزخ نشو وان بهشت
واسمان بنکو که فاخرج منها که اکه علت غایبي خو بیند خدا خو بیندي ــ اکه واژنه که لام الف که یک کلمة
رسول واني جز قایم مقام اجار نو بیتي جواب اوي که خنان چون از روي صفات وخاصیت وماهیت
مه یکند بعضي قایم مقام بعضي بیند ممازن که صلوة هفده رکعتي در حضر در سفر یازده امي والم کي تا ان
یازده قایم مقام ان یازده غیر حروف مقطعه بو وممازن که باز در حضر هفده وایا نزده امي تا پانزده
قایم مقام ایازده واجار بو خو که رسول در عالم کشف دي که بادم بغیر از بیست ونه نیامي بت خو معین
لام الف خدا بخو بنموي تا قایم مقام اجار بو براه اکه لام الف چهار کله غیر مکرري اوي که خدا واني در حدیث
قدسي یا ابن ادم ارکع لي اربعة رکعات جز بزبان خواجها دجاري بني ان دو کله اکو بنموي تا قایم مقام چهار بو

که خنان جهار اند کامي که صلوة وتر یک رکعت قایم مقام بلهزده مي تا دلالت کره که ممه یکند بس لام الف
نیز یکي بو واکر نه اینه، خو نیزانفي که لام الف یک حرف نیب بد لیل لا اقول الف لام میم حرف الفحرف
لام حرف میم ان که واني باز که الفنان کل شي احصيناه في امام مبين قران کله وکلم امامي وعیسی کله —
مصحف حیاة که در کتاب شمعون امي نجه معني خو مصحف حیاه واني وبهفت انکشتري مهر یکي براي
اکه مراد ازه مصحف خلقت وجود ودیم ادمي هستي که قایم مقام کله هستند وامصحف خداوند حیاتي
او وجهي دیری که هو که خو نخوانه حیاة وادي کره وامصحف عیسی هو شاکه کلم الله هستي — اول محمد
علیه السلام رو به بیت المقدس کرد که قایم مقام خیم میعادي وبعد ازه بکعبه ابرهیم کي که ابرهم واسماعیل
او بني کنند بلها که مثال اکسي که انا سماعیل در وجوه کامي اهین مانن که اسماعیل ظاهرا باني کعبه
ظاهر بني با ابرهیم باني کعبه حقیقي مم اسماعیل بي براي اکه وجود اکسي که کعبه مثال خوي — بجهارده
هزار سال بیشتر من وعلي یک نور بماني جهارده کله چراکه جهارده هزار سال دارد هر کله مثال هزار
سالي با دلیل که خداواني یوم کالف سنة مما تعدون وبکي حر امقدار هزار بو براه اکه نهایت عدد
هزاربي در کلام عرب ونهایت — مه اسمان وسیارات واجرام سماوي در رکوع اند رو بعالم
خاک دکي براي اکه مظهر خدا از خاک ظاهر بکامه بي وخدمتکار خاک اند وطواف هکنند و مرکز خاک
هرچند که خداوند کله هستند اما تامي کله را انسان بنوي بس حقیقت خنان رو بحقیقت انسان داره
وظاهر خنان رو بظاهر انسان که عالم خاکي داره براي اکه علم سو کله در وجه انسان ظاهري کل شي هالک
الا وجهه — بروي زمین ظاهر درختها بر سند حنت بدیم انسان ممازني — هرگاه که علم الهي
در وجه انسان انسان مشاهده بکره وهر مردي بکیسه با یک حوري جمع بو مثال جهارده در وجه مرد وظاهر
بو وخنانه جهارده ساله بند براي اکه خنان جیزي دارند یعني علم منت منت دارند که از لوازم سالي
ممانن که منت خوشه وهفت کاو یوسف که تاویل بسالهي خنان بصورة ادم بند واکه این علم نداشته
بند ودرین نرسا بند الیوم نشود وجوع بند بشکل حیوان دره عالم دراند براي اکه درین عالم ره بشکل بشریت
نبیند ورره باین ایت ومن احسن دینا ممن اسلم وجهه الی الله بند وهر مردي هشتاد دو حوري

داشته

داشته بند براي اکه در هر یک کله پیش ظاهر نبو — براق معراج — در شو که باسمان بشوي منت
اسمان ومنت تا کلید له مقالید السموات مفتاد بند — در بهشت است ثمانیة ابواب ومنت مالک
درو بالتزام له مقالید — فتحت ابوابها قال لهم خزنتها والملایکه یدخلون علیهم من کل باب — جهنم
لها سبعة ابواب قال لهم خزنتها بالتزام سنابح وغیران — مشت تا پیغمبر بغیر از خود وهشت تا درشته
بغیر از خود بر شانزده جا — دو شانده دو شانزده دست ودو شانزده پا دو شانده گوش ودو شانزده
چشم ودو شانزده دماغ — درخت منتها وجهار جو وکل شي احصيناه في امام مبین — مشت ملک راو
منت بني را هر یک خداوند جهار مژه — دو شانزده سپیدي چشم دو شانزده مواضع ان ودو شانزده
سیاهي چشم دو شانزده مردمک چشم — ماه جهارده ازن بشکافه که شانزده پاره بو بر نهج خطا استوا که یک
صراط کدد که پس تا جار افتاب ومانن بو که ماه از روي قسمت — مشت فرشته ونه پیغمبر تا هفده تا دیده
بو که خنان هر یک کله هستند — مشت پیغمبر ومشت فرشته ویکی خوب هفده جاان که مه هفده
باشند پایهاي ایشان برسي وجهار جا بو که دو هفده بو — منت فرشته بر منت مقام — بجهت وضو
ست حرف ونقطه جنانک شین یک حرف بنه در مقابل دست ومرفق باز دم شستن براي پنجاه
که بالا ذکر رفته است ست وپا شستن تا بقاب ازن که اول — اب را در وضو بجایهاي معین مي باید رسانید
براي اکه اکه بجاهي داخل اوي وکامي ستي وکامي سو منتها جهار واقل یک یعني شکل حرف ونقطه
— ماه کاه بو که از جهارده شو بکدرد افتاب را برین قیاس کن بجهت مثال اصل سو — ان اصحاب الکهف
والرقیم — ثغوري سو باخي که بکوه دري ممانکه لها سبعة ابواب — یحمل عرش ربک یومیذ ثمانیة
امکان داره که آمشت فرشته بو که محمد در شو معراج دیبي که خداوند سو مژه اند یا مشت پیغمبر
— مصابیح ودر حدیث امي که عرش بر پشت مشت بز کومي بو که خداوند دست وپا بند پس عرش خدا
بحقیقت بر دست وپا بو که مثال سو کله خدایي اند واعرش خو معیني — وشانزده موضع عرش
بر شانزده موضوعي که بشوي همه ایشان خداوند سو مژه اند وخداوند سو دست وپا اند وخداوند
سو سیاهي چشم اند خداوند شانزده شاخ اند با مواضع — در معني دیداوي که علت غایي عرش

خدایی واست که چهار دست وپا وجود همه خلقی که اکر خونان بندید اعرش وادی بنیامیی وکوکو وبیندی ست در عالم علوی وسفلی کلهدر صورة یازده ستاره وماه وافتاب ویوسف — و در صورت چهارده کاو ومکان وچهارده خوشه ومکان — چهارکس کاو بن کین براش اوماملکت ایمان پنج انکشتی وده وخبری بند هفتاد دو حوری ونیز چهار جن چهار صفت که مثال ست کتابی — میراث بود دو ودت یکی بر پنج کواهی — چن هشت یک برای آکه این هفته بینکو شکافتن وباین هرکاه که از ن بکدی ازست چهار بد ربشو خاک ادم رایک قبضه از همه وجه ارض بیاورد وحوارا ازام بیافرید حضرت بیدی — همه اسما در و موجود بود — الصور الفتن شاخ یوسف ست شاخ چهارده کاو وچهارده خوشه چهارده چشم علی هذا — وست دست وپا — یوسف با برادران ست نظر چشم وعلی هذا — کواهی دو مرد باید ودو زن بجای یک مرد — یسلونک عن ذی القرنین — اصل وجه یکیست از دوی ماده وکلات یکیست پس یک ماده ویک ذات باشد — انسان مجموعه کاینات ومظهر وعلم سو کله خدایی مستی همانن که خوشته علم سو کله خدایی هوینه ومیچ موضعی ان ظاهر وباطن وخیر وشر خلاف کله نیز انه اکر بتر کیه وتجرد مشغول بیو وان شو اغل حسی بکدره خوشته همانن سو کله بو بنه بظاهر بی پرده وحجاب عالم — اکر سایل سوال کره که چرا هیچ در کلام خدا کله مفرد حقیقی همانن که اوب وت بنا هی جواب اوی مظاهر خنان که علم خنان بند ازن ظاهر بیند در ترکیب انسان نظر کره — چرا هنکو که در بهشت هشت بو وهر دری دو پاره بوان چنان که همه شانزده پاره بو بجهت اسما که اچهارده برای خطا استوا که عبارت از صراط یکدری هشت در وادی همیاسه که ابهشت که دره عالم وینه مثال خوبو — روزه پنجامه عید ربنا انزل علینا مایدة من السماء قال الحواریون دوازده حواریون — یا عیسی بن مریم ده یا چهارده تا بر چهارده جایت چشم علی هذا — همه بامم چهارده وچهارده بو منفاهای مو وداسین — چهار تا کواه هنکوا برا اکه هر کواهی هفت تا سوراخ دارند تا ست سوراخ بو برای زناکین — اسوره که خوایت عذاب ایی سورهٔ مقطعه نی — اول هر سورهٔ که حروف مقطعه ایی اول بسم الله الرحمن ایی بعد از حروف مقطعه ایی — وبو جهی دیا اول مرکب ایی که بسم الله وبعد از مقطعه وبعد از مرکب خبر

لاهور

لاهور او سطها الله نزل احسن الحدیث کتابا متشابها مثانی — صد وچهارده صورتی که ایی یک بسم الله دنی پس همانن بو که صدو سیزده بسم الله ایی بو چهارده جو بواء مثال اصل که بدر هشتی نود ونه بمانه وبرای اچهارده بدر هیشتی برای مثال تا معلوم بو که خنان صفات الله ورحمن ورحیم دارند — وبرای اکر در سورهٔ براة بسم الله نیامی که ایت غضبی ومردمه که مشرک بند نهی که از بیت الحرام وطواف خویش ذکر اسم الله وطواف خانه کنی دکر راست نی انخنان منع کی ودرین کار علی برشوی ووانی که هنکو که ان سورة بر خنانه بخوانه که اسم الله نداشته بو وخنان انخانه خدا منع کره که از من بو برادا که در وقت ظهور حقیقت خانه ومنع مشرک از خانه همه کس کا بی بین که ان نسل خنان بو تا مثال راست بو — وچون که سوره ظاهر مشرکان از اسم اعظم خدا خالی نی این سوره همانن خالی نی — ماه چهارده شو که مقابل سواد الوجه هستی که بچهارده تربیت که هر شو ماه اجزا داره لاجرم اوه که ترتیب کی اوی اجزا دارد — سو کله نشان که بدیم دری پس سو او بو وسو قسمت بکین بو باده وسو خاکه وسو اتشه بو بن قیاس هر جزوی که بود از موجودات بسو قسمت فرض بکر — همه کله یک کله بلا نهایه وهمه اشیا یک شی بلا نهایه وذات هر یک مغایر هم از وجهی هستی نه در وجود پس یک ذات بو ویک مظهر اما مظهر متجزی وغیر متجزی — قال علم شهر الا ینقضان قال یقال فمن شهد منکم الشهر فلیصمه باب صیام یک حسیب بیست ونه روز برای اکه حروف مقطعه بیست ونه وچهارده که نی مکرر داره که مثال چهارده واکر نه سی روز بشمرند ازه که بنامی یکی اضافه بکرند درین باب چهار نظر هستی هنوز تراویح که چهارده که باشد — خطبتی بر پنج شام — م ج محمد سیی وسولی یعنی که قران دو بابت نی یکی بخواو هدی همانن که لقد صدق الله رسوله الرویا از یریکهم الله فی منامک یک بابت قرانی که تاویل داره ویک بابت اکه بدل با مین خو بن — الی الله ولی ای حاشیه — مایة جلدة — ثمانین جلدة اقل جمع دو یی همانن که وانی صغت قلوبکما جون از هشتاد ودو بدر بشو هشتاد بمانه — در باب قیامت هیچ چیز در عالم خواب نتواند دید که مانند در عالم ظاهر ندیده باشد بخلاف انک عالم خواب وتخیل وتصور عالم جمع است مثلا چنان که شخصی انسانی دیده است وحیوان معین

جداجدا اما در خواب ممکن است که مردو رایک وجوع ببیند پس ان علم عالم جمع است وجمع باشد — موسی
در اتش دید وخیمه مثالی ساتی برای تغلیب خاک واکی ممان قسمت است جز واتش دیدی بخیمه برای انوی که جنس
وقابلیت صورت خود داره واتش بتبعیت خو منقسم بیی به است قسمت دیم — سارش خیمه بو وهر
طرف خو پنجاه طناب بوجمع است موقوف انگشت دست وانگشت پا که از یک طرفی دیم داشتی پنجاه حرف
و نقطه مثال خنانی واز یک طرف دیرچپ یک دست ویک پا که است انگشت دیری پنجاه مثال خنانی پس ا خیمه
است ارشی اول وپنجاه چهار ارشی که هیات دیم کاملی که اجهار پهنا دوجاء برو تی ودو طرف ریشی است اول حرف ونقطه
که پنجاه بو اول مثال ادیی بعد از ان است حرف ونقطه که پنجاهی مثال هر طرف انگشت دست وپای با معنی که خنان
از سه طرف است انگشت دست وپا هستند واینجاه حرف ونقطه علم خنانی پس هر طرف خیمه پنجاه طناب بوو اطناب
متصل بخیمه بو واوه خیمه میعاد نام بکی برای اکه اکی موعود خدا هستی که خو مثال خوی — کعبه را ام القری
خواندی که همه زمینها از خو بد رامی یکی برای اکه که مثال ادمی وهمه ادمیان از خو بدرامند دوم اگه همه پرنده
وجرنده ومامن دابة فی الارض ولا طایر یطیر بجناحیه الا امم امثالکم ما فرطنا فی الکتاب من شیء که اکتاب ادمی
از خوهمه اشیا بشو — اکه واقی که ادمه از خاک بیافرین ودیران از نطفه هر کس که امی بغیر ادم از نطفه
در وجود امی بصورت خوین معنی ممان از جهت دهری در خو بکیتی الا ادمن اکه واقی که خو از خاک اندازه بکین
برآید اکه بکنه خاک ها برسی واز همه وجه زمین خو بیاوی — وان بحث میجاکاه زیر نوشته هستی
ماهه واقی در حدیث که جبریل برهٔ خویشتن بخود مالی سیاه بیی غرض اوی که خو علامت وشکل بر جبرئیل داره
بسم الله الرحمن الرحیم هفتاد وهفت حروف مقطعه یی حرف نداکه دربس هستی وانک نماز بجن —
الیه یصعد الکلم الطیب سو باک یی مرکبی که از اسمان امی والعمل الصالح یرفعه ای یرفع العمل الصالح الی السماء
یعنی صلوة ممان که احادیث آهی اولا الصلوة معراج المومن — اجزاء حروف تهجی هفتاد دو هستی
هفده برای هفده بدربشو پنجاه وپنج بمانه برای قامت از شین شهد تا علم نه تشهد تنهی چهار جوا وپنجه جوا
ودرپنج اخر سلام وادو وسلام بطرف راست وچپ وادو یعنی یکسانی که بطرف دست راست خو وچپ خو
ظاهر ابند ما دم برای اکه خنان او نانند که دیم بهمان کعبه دارند وبهمان عدد صلوة بپا داشتند خنا نند
که

که خنا بر خنان مسلطی که رو با خانه کیند نه غیر خنا بر خنان مسلطی باز مصلی که السلام علیکم یعنی خدا
بر شمه مسلطی وشمه در تحت فرمان خنا در امیانی — وجز بعدد اجزاء علم یک کلمه که شین هستی بنشینه
نه تشهد بخوانند ویشتا یک دعا قنوت بخوانه تا بنشینه واشتا بعدد اجزاء کلمه وغیر اجزاء کلمه عمل یکبو کامی
نه تشهد اعتبار اجزاء شین یک وکامی یکی اعتبار که خنان علم یک کلمه هستی — اگر هیتی واژه که چرا بحث صلوة
که واقع بیی میان موسی ومحمد علیه نبی ومیان پیغمبر دیر بیی جواب — اوی که سبب اوی که نماز باتفاق
درست نی الا بقبله ودر وقت که خو عزیمت معراج کی وخنا صلوة واجب بکی قبله خیمه میعادی وواضع اموی
بی واخیمه است ارش بی مثال است کلمهٔ محمد علم هر گاه که حضر ده کامی هفده کذاره وکامی یازده کذاره همه برپاست
بند ویازده تشهد بو — هر گاه که حضر ده گاه هفده کره وکامی یازده سو بو تشهد هفده سفری
دو تشهد وحضر نا دو همه برپا که جمع ببند وقتی که باسمان برند سو تشهد بو — وهر کامی که حضر ده سفر
کره وحضر ده جمعه یازده کره جز همه برپا جمع بند سو رکعت بو هفده تشهد بو وهر کامی که سفر ده یازده
کره وحضر ده هفده کره همه برپاست بند ویازده تشهد تا هر دو تشهد سو بو ودر تشهد شهادة الله دری تا سو
شهادت وسو نام محمد بو وسو نام آل بو برای اکه خدا وخو وآل ره بخنان کامند بین وبیندو اگر یک تشهد
حساب کری همه را خنا هستی ومحمد ما دم خوی ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله فمن قل ان کنتم تحبون الله
فاتبعونی الی اخره ان موقوفی — ان که واقی لا صلوة الا بفاتحة الکتاب واداوی که در هر رکعت یک صورت
من بخوانند تا معلوم بو که انا خنان همه در مقابل کلمه هستند بدلیل فاقرءوا ما تیسر من القران همه قران است
قسمت بو — اکه واقی ده بار هفده بار یکزاره بعدد علم همه واجزاء علم همه وحال ان بود که یک صلوة
پنج چهار رکعت وسه رکعت ودو رکعت خواست بودن وتعیین نکرد که از ان کدام علم دو بار یا سه یا چهار
بار تا هر یک علم یا بر اجزا از یک علم اطلاق توان کرد — بهفده ویازده که وهفده که قرا بکیتی
صلوة بعدد هر علمی وکلمه فاقرءوا بخوانی که از برای کدام کلمه یا علم کدام کلمه صلوة تعلق داره برای اکه در میان
خنان هیچ فرقی نی — رسول امین اگرچه از روی خلقت همان که همه انسان مخلوق بیی برای علم سو
کلمه اگرچه سو اظهار نکری اما بجهره خو کاینات حقیقی هیچ انه در مظهر اول خو روشن خبر بیی در مظهر

اخر بيامي وبيان بكي — ولقد اتيناك سبعا من المثاني والقران العظيم كهيعص طس الرحم ق ن سي هفتي
جز هفده بد بشو بوجي بيست بمانه اوي كه واتي بيست ركعت صلوة در مصابيح بكواره بستي —
ويازده وخو در نافله يازده واجبي وجهار يا ابن ادم اركع لي اربع ركعات اول النهار اكفك الي اخره فثم وجه الله
بمازني كه بهم اشيا دري بكعبه وخداوند كعبه دري خدا اما جز خصوصيتي داره اكي كه كعبه خو بن مثالي كه
اشباي دي نداره واتي كه ديم اكو دكريه واخصوصيت اوي كه صاحب اخانه مظهر خدا واژو كو ظاهر بي
كه خدا با همه اشيا جز هستي وجز تجلي بكي براي ام القري هستي — يوم تاتي السماء بدخان مبين واتي كه
هر كاه كه دوا تا اسمان بيا سه سرهاي مردم بمازن بواژه دو كه عجل جنبد سر و رو علم امو واسيامي نداره
بسويت بو خانه ديم يعني جز امثال قبول بنكرند بمازن بو كه عجل جنبد ولاجرم دره خانه سر بمازن بو
كه عجل جنبد باب — صلوة هر كامي كه واجبي كه انسان دو زني بنج وقت رو دره خانه خدا كره وبعدد
هفده كله ودر سفر بعدد يازده كله هفده ويازده ركعت صلاة بكره وصلوة بي خواندن قران درست ني قران
بهفده قسمت ويازده قسمت بو وهمه قران جز ازست كله مركبي ست ركعت سفر وحضر همه قران خوانده بو بيا
استاده ورو در خانه خداكي بس نتوان واتن كه همه قران رو در خانه خداكين خوانده بيي رو در مثال خو هستي
جز در همه نماز همه قران جايزي كه بخواني در روز جمعه پانزده ركعت كه بكرايي جهار داخل توريته وانجيل بواي اوي
كه همه قران در همه نماز بتيان خواندن براي اكه همه قران عبارتي ازست كله وتوريته وانجيل در قران دري واكو جهار
دري بس كامي پانزده بكو كنا ندن تا واهفده كه جمع بيو — همكاه كه همه كلمات از مركبات فرو ريزه مفردات
بمانه مفردات حقيقت كه كي بو وبكه اولي بو باب — در مركبات — جز سو كله حقيقت همه كفار
وانبيا واوليا هستي هر كاه كه سو كله در مظهر معين خويشتنه واونم وبيان ذات وصفات خويشتن
بكره كفار ومنافق وغيره دره مظهر مقهور بيي بتان ديدن وانبيا واوليا را غالب شده توان ديد
والله باب — كعبه بمانن كه همه زمين تابع كعبه هستي وازهمه طرف همه زمين رو بكعبه داره باز
ادميان در مثال همه زمين اند وكعبه زميني كه مثال نفس معيني وواجبي كه همه ازهمه طرف ديم بخو داشته بند
ودليلهم اوي كه كعبه اصل زميني ووجه اكسي كه كعبه مثال خوي اصل همه هستي براد اكه اصل علوم بخو ظاهر كاي
بس

بين فصل در باب جهاد كين ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء يه بو بين كه كساني كه در اظهار كين سبيل
خو وخلقت خو كشته شده باشند جز با شند واكساني كه اظهار اسبيل كرند وبمردم وانمين جز بو باب —
علم موسيقي همه ذرات كاينات در اصول وپرده ونغمه ذاكرند وهر يك در مقام خويشتن ذاكرند وهر كاه
كه باتفاق ذاكرند خارج نيند ودر مقام خويشتن خارج ني دست چين در ادوار وحركت دان همه در
معرض نغمه است وصوت بس همه اشيا از روي خلقت همه با اصول در وجود امي وشكل خنان وحركت خنان
همه با اصول اند واز اصول صوت خنان هيچ شي بيرون ني جز صوت كه نغمه بي —

از ذاتي كه همه كتب انبيا نازل بيي كه انبيا اكتب مركب بي از سو كله بس هر كاه كه بيان هستي اسو كله ظاهر
بيو كه كتاب انبيا از خنان مركبي ناجا از بيش خدا امي بو جز مركبات فرع خناني از بيش خدا امي

— جون بي هيچ بي از انبيا در مقابل ست كله مركب ومفرد نكنند لاجرم ختم انبيا بيي وبمازن كه فرزند خو
از وجود خو بشكافتي بمان فرزند خود بحسب معني از كله وكلام خو بشكافتي وبخونان تمام بيي اسرار خلقت
وعليت ازل وابد — جند كلام مركبي كه تركيب خنان از هم بو بيبو بس وبخلاف ان تركيب كين كنز مطلق
وفساد كاينات بو — يك كلام الهي كه عبارتي از قران كه بيان وعده علم ازل وابد كي — ويكي دير از تركيب
كه از سو كله از ان مركب بيو كه احاطت خويشتنه وتسلط وكتابت خويشتنه در همه اشيا مشاهده بكره
وعكس خويشتنه كافر بونه — ويكي دير از تركيب كه معاش وعدل وانصاف بنوعي كين كه منجر بو بمسايل
بيشين كه ذكر رفت رجلين كه رجل وامراتان شهادت — قال عليه السلام عليكم بالسواد الاعظم انا مدينة
العلم لا يدخل المدينة رعب المسيح الدجال لها يومئذ سبعة ابواب على كل باب ملكان قال الله تعالى
ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا — يسبح له ما في السموات السبع والارضين ومن فيهن وان من شي
الا يسبح بحمده هفت اسمان وهر كس اكو دري بحساب همه هفت اند واكه اسمان واكه دري جهارده بند —
ولقد خلقنا الانسان في احسن تقويم رايت ربي في احسن — فطرة الله التي فطر الناس عليها
— وما من دابة في الارض الا هو اخذ بناصيتها ان ربي على صراط مستقيم — صراط مستقيم معلوم شي بي
اكه خو سخن واژه در مظهري بوجهي كه عبارتي از اشارت سخن هو امثال الانسان والحية والابل

ونحو ها ـــــ ازن كه ظاهر مكامه بين كلم جهارده سبع مثاني جدا وجهارده دير جدا خلقت ادمي نيز همازن
ظاهر آمي جهارده جا كم مو وري بديم وجهارده موضع مو وجهار سيامي چشم وهمازن كرت ظاهر
بكامي جوا وجهار جوا كامي دندان ست تا مستي وكامي سو بس دو كس در مقابل كال كتيم نيد ـــــ
لوح محفوظ كه واتي ادمي يعني اكس كه وان بكنجي و منزانه براي اكه همه نحو دري يعني سو كله همين معني
كل شي احصيناه في امام مبين يوم ندعوا كل اناس بامامهم باب ـــــ ازهمه روي زمين جبريل
يك قبضه خاك وكيتي كه ديم كامه بين وجهارده خو كه قبضه جهارده هستي ـــــ خدا ادمن خاكه از
همه روي زمين بساوي وروح خويشتن كه كلمه خو كامه بين كه كلمته القاها الي مريم وروح منه
بخود دمي وهمه ملايكه خو سجده كره ـــــ رسول واتي كه جبريل بدر خانه پنج بار نماز بكزارديك ومن
امامت بكي بس جبريل روبخانه دكي سجده كي بو خداوه همازن كه يكبار ديد ادمه سجده كي در فسجد الملايكه
ـــــ همازن كه ادم اصل بشري كعبه اصل زميني همازن كه اتصال ادم بفرزندان بغير انفصال كعبه اتصال
داره بهمه زمين بغير انفصال ـــــ همه انبيا بالغت كه خدا ادمه تعليم بكي بالغت خداوه خواندند ـــــ
خليفه بس در ابنده كامه بين ـــــ ادم مالك همه حيوانات بروحس بيي ومالك اشيا بيي جوز علم
بر همان بسر همه بر بيي مالكخونان بو ـــــ پيش از ادم والجان خلقناه من قبل من نار السموم قابليت
مثال سو كله نداشتند ـــــ همازن كه خود است كه خلقه من تراب كه او خاك داشتي اكي كه ان قبول نكي ناري
وصورت نارها داشتي ـــــ جبريل ديم بخانه دكي وواتي كه وقت صلوة ابنيا ان بي وازني ـــــ
مبدا خلق الله تعالى ادم على صورته وواتي جاي دير كه خو شصت ارش بالا دارد وهركه بهشت دشو
تا بصورة خو وانكرده بصورة خدا وانكرد ابو پس معاد صورة انساني وصورت خدا بيي بو براي اكه
هم سو ـــــ كنت نبيا وادم بين الماء والطين بامعني واتي كه درميان اب وكل نبي وهوا واتش
بنواتي كه قابليت بيكاد و داره وشكل ودره وقت ادم دره لوني ومن بحد و بني بين يعني معلم
مبين دير ه ـ منن اني جاعل في الارض خليفه قايم مقام خدايي هركه كه بغير ادم معلم اسما بو مستحق سجده ني براي اكه ملايكه
مستحق سجده نبند بلك ادمي اكرچه هركه از خدا علم كيره همه مستحق سجده نبند اسما كه لا علم لنا الا ما

علمتنا بلك بواسطه اسماء معيني **درباب اشراط الساعه** بكي اوي كه قران
از كتابها بشو وازسينها همازن كامه بين كه كلاان كتاب البحار لغي سجين سر كاه كه بهجا برسه از دل واز
كتاب بشو بو ـــــ كلام خو سه حرفي ودوي مستي همازن كه بند انكشتي ـــــ نظر بكره در همه اشيا
همازن كه كلام خو همه اشيايه بكيتي ومحيط بيي از روي اكه اسم همه شي بيي از ظاهر وباطن اشيا سر او جهرا
كلام بدر مميا سه كه اسم خنان بيي نه غير اكو بحكمي واكو متشابه كلاان كتاب الابرار لفي عليين انها كه كتاب
را خوانند ودانند تا بعان ايشان يقولون نوفنامع لابرار ـــــ على علمه اللم واتي من كلام ناطق وان كتاب
صامتي ـــــ لدينا كتاب ينطق بالحق ومعلوم بيي كه جوز بخط استوا بكدري صورت كتاب حقيقي كه خدا
خلقت بكي ظاهر بي بو وهر يك علم قايم مقام يك كلمه بي بو بس ان كلام ناطق بو بحقيقت وادوده كس وسياهي
كلام سامت بجان اكو اين كس كه درين مظهر اميي وبيان بك كه من جوز كلام ناطق همان كس نيبو كه دره مظهر بي
وواتي كه من كلام ناطقن امروز جون بيان بيشه كين واكر ان كس اكس نكابي نانان پس ان بيان كرنده اژه رو
كه ظاهر كره كه من جوز كلام ناطقن بره كس غالب بوكه واتي كه من كلام ناطقن ودليل برين كه اوا كس همان كسي
اوي كه رسول واتي من بتنزيل جنك كين وعلي بتاويل كره بادليل كه واتي كه من وعلي يك نور بماني
خو هم محمد بو ـــــ كلمته القاها الي مريم وروح منه كلمه بعضي از كتابي وهرچه بعضي از كتاب كتب بو وعندنا
كتاب ينطق بالحق فعل مضارعي وحقيقت مسيحي اسيحي كه كامه امين وعندنا كتاب ينطق بالحق وعندنا
كتاب حفيظ القاها الي مريم ـــــ سخن حيوان چرا حرامي كه ديم بكعبه دكي كشته بيي براي اكه جوز اسم كلمه
بر حيوان بنيا وخو بكشتنا خو كشته وقتي بيبو كه اجزا از خو جدا بيو جوز اخون واسطه حياة خو هستي
ومراد اوي كه خو حياة بنو بس اخون حرام بو ـــــ واچه مرداري اوي كه حياة خو از خو جدا نكيا
واسم كلمه بر خو نبيا پس حرام بو ـــــ دعاي كه رسول در مصابيح خواندي اللهم اجعل في قلبي نورا وسمعي
نورا ولساني الى اخره خنانه نور كردان يعني خنانه قايم مقام كلمه كردان بجهت انكه خونان علم كلمه
هستند وهركه ازن نزانه ره بكلام ومتكلم نبره باب ـــــ ادمن كنت نبيا وادم بين الماء والطين
ابو تراب خلقه من تراب ولقد خلقنا كم ثم صورناكم ثم قلنا للملايكه اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس

احدیث کە واتی رسول حق تعالی دست راست پشت ادم ومالی فرزندان اهل بهشت
کە ائخوین پشت بد راوی وعهد بکیتی خنان کو واپشت ادم وارشوی پس همە در ضو بند می کە رو بخو
دکرە رو بهم دکی بوبرای اکە جبریل خو سجدە بکی بی دیم بکعبە دکی وباامامت محمد سجدە بکی جون
همە ازپشت ادم ظاهر ببند والست بربکم قالو ابلی باتند ای خنانە رجوع بادم بکی در قبلە وسجدە
هرکس کە تابع خداشناسی هستی نە اخر اخداشناس در پشت ادم نی همە برای خو اکو موی دیم بخو دکو کین
کە خو در ادم نی — صفت ادم وخلقت خو در روز جمعە نی در باب — جمعە در مصابیح مذکوری
ونیز اکە واتی کە هر کس کە در شب جمعە باخویشتن جن نزدیک ببو حق تعالی هر قطرە اوی کە
غسل بکرە ملکی بیافرینە برای ا — برای اگە خنانە مثال ادمی ملایکە طواف خو هکرند دیم بخو
دکی سجدە هکرند سمازن کە جبرئیل اسجدوا لادم همە فرشتکان حکم بکی کە منن خلیفە کە معلم اسمایی
وبد همە انبیایی سجدە بکرند وجون خو از خاک بیافریدی بمثال خو خانە از کل ببساتی وحکم بکی کە همە
دیم بخو دکی خناو سجدە بکرند جبرئیل امامت بکی ودیم اکو دکی — ادمە بیافرینە کە شکل معین
معین وعلم سوداره دیم دە وتا باجن اکە واتی خلق منها زوجها اکو شکل ادم کە مردی نبندی علم سو
درجن ظاهر ببی اژ خوین دیمە کە ادمی ببی خوین خلقت کە حوا مستی ظاهر ببی واژن کو ببی کە در وقت
عقد مرد وجن مردە بیجی بجن هنکودان نفقە وکسوە مردە هنکودان وبرای اوی کە در بهشت
اهل بهشتیان بشکل دیم حوا وراسند یعنی امرد بند وسی وسە سالە بند برای اکە بیست نە در مقطعە
امی — جز خلقت خو در میانە مکە وطایف بی خوین مثال خدا اکو ببساتی وسنتی کە بر سر کوه عرفات
کە وشتنە جهل کسە نام ببرند — فصل لربک وانحر یعنی دیم باخانە دکرە ونماز بکرە واشتر بکش بجای
اکە اسماعیل هنکوی کە دیم باخانە دکرە وبکشە از عظمت اخانە وخذاء اخانە یعنی بجای نفس خویشتن
اشتر بکش اکە اسماعیل هنکوبی کە دیم باخانە دکرە وبکشە از عظمت اخانە وخذای اخانە یعنی بجای
نفس خویشتن بکش — ودر صلوة میت برای احکم نکی صاحب شریعت قعود ورکوع وسجود تا ناکاه
میتن تصور نکرە کە ان کس دیم بمردە دکرە وسجود هکرە کە این مردە مستحق این معنی واکنایت کە
دیم

دیم مردە بکعبە دکرند بذین معنی دالی وبرای اوی کە وقتی کە خو بکوردینوا دیم بقبلە دیکرە هوایان ادم الان
ینزلان ملکان بلک نماز بر خو هکرە کە خو بر مذهب انبیایی وکل شی یرجع الی اصلە وخوین صورة دیم باخانە کی
کرد وبه پنج تکبیر کە اقل هفتاد ودو دی واکثر سە بعدد تا بعدد همە بو برحمن هفتاد ودوی وچهار تکبیر همە
واتی وبه پنج باطل نی برای اکە چهار در پنج موجودی — واجبی کە بهر میتی یک مرد معین نماز بکنارە از را
کە هیتن کە خدا بمیانیدە باشد بر وبجا تکبیر نماز بنکو کزاردن برای اجهار کە خو خدا اکە خلقت بکی بعد همە
کبی واین چهار بالقوە در خو نی وبعد از خو ظهور اکامن بین جون ظهور باجهار در خلقت خو کە مومنی
کسی دیر کابی کین پس اکس دیر بر خو نماز بکن باعدد — از رادیم بخانە کە مثال ادمی دینکو کین کە پو راز
پیر در وجوه امی دیم باصل دکرە وخو خلیفە خدایی بدلیل علم ادم الاسماء کلها همە انبیا اکو اسم از خو نین ایند
خداوە جوە سیجا ستند پرستیند اکو جە داود خلیفە خوانیک اما اسما داود از کسب کی خداوە خواندی
وملایکە دیم باکو دکیند جبریل وشیطان بنیمیلە در نماز رو باخاک دکرند هوا کە خو از کلی ومن از نار
— یوسفە کە چهار دمی سجدە بکینە اجرام سماوی اجرام سماوی چهار دمە خویشتن
سجدە بکیند پس هر کس کە روشنی از خنان یافتە بو واجب بو کە همە سجدە کرند پس احسن قصص
واتی ظاهر اخدا یعقوبە کە خو سجدە بکرە کە چهار دمیبنی واسمان واجرام سماوی وهمە در حیات بجود
وقعود ورکوع هستند دیم بعالم خاک دکی وادم همە دیم بمثال خویشتنی دکرە وسجدە کرە خلق اللە تعالی
ادم علی صورتە من عرف نفسە فقد عرف ربە تا دیم بخویشتنە دنکرە رە بعلامت کلە خویشتن
نیشیە ببن بوجهی علم ادم الاسماء کلها اکو جە اوی کە مظهر سی بی اما بوجهی اوی کە خو علم سو بی
از روی خلقت وافرینش — ادم کە واتی انا جعلنا فی الارض خلیفە خو ادم برای انام بکی کە از ادیم
ارض مشتقی تا لفظ ومعنی در وقت ظهور موافق بو کە ظهور رخا نادیم ارضی اجە حقیقی ادمی — جون
ادم ابو البشر نی ومسجود ملایکە نی وخلیفە خدایی ومخاطب علم ادم الاسماء کلها موصوف نی ومظهر
وجد انبیایی وهمە انبیا وە از ظهور خو خدا بد راوی وعهد بکیتی ورسول بکی نظهر خو هر کاه کە خانە خوین مثال
بوجون رو بخوین مثال دکوبی لازم بو کە دیم بهم دکی نی برای اکە همە فرزند خواند بخلاف عکس —

اني جاعل في الارض خليفه قالوا اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء جونكه خانه خوين مثال هركه
ديم اكو ديكره خونكو كشتن وحيوانه كه تا حلال بوهكشته رو بخود ينكوكين پس يسفك الدماء بو
اذ اخذ ربك من بني ادم من ظهورهم ذريتهم دربيت واعتقاد ومحققان واكساني كه ان سوبخنان
ظاهريي كامه بند واحديث كه ابي كه ازمه عهد كيتي بوجهي حكم اغلب كي وبوجهي جونكه در توحيد
نوبند ترانند كه الست بربكم هنكو واتن چه نسبتي ميان صلوة وكعبه كه صلوة بي وضو درست
ني براي اكه كرنده صلوة وزانندهٔ خوخوين مثالي كه خانه خدا مستي هركاه كه خوازه كه بعد دكمه پرستش
خوبكره بعد دخلقت اكس كه ابو البشري وخلقت صورة خوبواسطه خويكي رو بخود كره وجونكه خونماز
كامه كين خويشتن ديمه پينكو شستن يعني مثال خوكه شريفترين موضعي پرستش هكران وديم بديم
ابو البشر ديكران اكوخوبندي ان صورة مثال موضود نبندي وبعلم الاسماء كلها رهنيي جون صلوة
بعد دكمه نهي لا تقربوا الصلوة وانتم سكاري حتى تعلموا ما تقولون وخومعلم منزي وپس واجب
بوديم بخودكين كه خليفه وابو البشر بخداد كين تا صفت ملك داشته بو واكو نكره ابليس بوازن كو
پيش بشو جبريل وملايكه دركسوه ادمي وادم دراسند تاخويشتن وكلام خدا وه بانبيا برسنند
كاه كامي وانبيا لاصورة وعلم ميبنسه دارند جبلي وذاتي وملك وجبرئيل اكسوه بعاريه ازادم دپوشيند
بامر خدا ودركسوه قراني كه مراد كلمه مستي كه عبارت ازحقيقت ملايكه كلمه كامه بين وكلمه پاك كامه بين
انبيا ومحمد معان صنعت دارند بلكه صانعي كه مصور ملك ني پس ملايكه تفضيل نداشته بند بادمي
وانبيا بلك انبيا داشته بند وصورة ادمه جبرئيل بعاريت دپوشي وشرف اصورت حاصل
بكي ووحي خداوه برسني لاجرم درمقام سجود ابي وادم درمقام مسجود ادم جونكه قابليت علم
سوداشتي مخصوص بخطاب وعلم ادم الاسماء كلها بيي جونكه ديم مثال سوعلم بقدرة خويشتن
هادي پس سوآو بو وسوخاك بو وسو نار بو وسو وابو براي اكه ادمي مركبي ازجهار طبايع
پس خوين سرتا پايكي ان پلو ويكي آپلو آو بو وخاك بو واتش بو ووابو پس تمامي وجود او بو
درقيد سونار بو درقيد سوخاك بو قيد سوهوا بو درقيد سو جونكه خاك قابليت صورت
داشتي

داشتي بنسبت اجزاي دير واتي ادمه ازخاك بيا فريني واانش بي درقيد سو درابي كه مثال علم كلمه
بي كه ظاهربي وواتي اني انا الله واوي كه كان عرشه على الماء اومبيني كه درقيد ابي كه اعرش خاك بي
كه قابليت صورة وپيكو داشتي واوابي سوكه واتي كه ازتحت عرش بادي وريزه كه خوين بوازن بو
وبوي مسك وكافورآره كه امثال خط ديمي وعارض واوابي كه درفرمان سليمان ابي واوابي كه رسول
واتي كه ريح نفس رحماني جونكه ديم ادمي وهمه اجزاي خودرمثال سوكيتي وعلم سوهستي همازن
بوكه سوبوپس هركاه كه غسل كره هراوي كه خوواجب بيي كه همه جابرسنه جونكه برسروريشه تا بناخن
پا هرقطرهٔ خودرمقابل علم كلمه كوكه ملك شكل اداره بين جاونكل حاصل بكره درعالم مثال

باب ج

كلي جهارده طواف بنكوكين درحج وعمره وقتي كه طواف كامي كين ازحجر اسود دينكوكيتن وشش
ارشن ازحجر دورتر پيشتان براه دوبيني وزير وبني كه بروتي وسبلتي ودايره سيابي ديم يعني ريش
كه شش اندخنان وبعد دجهارده سيابي سروابرو ومژه واجهارده كه خنان اكو درند طواف خانه خدا
بنكوكين براي اكه حجر مثال اكسي كه خداوند جارده مستي همازن جارده كه طواف كرندداره طواف
كرنده بعدد جهارده خويشتن بره جهارده طواف واجبي كه بكره براي اكه غرض ازافريدن طواف كرنده
خوين وبراي اوي كه مثال خداوند جهارده چشم ومژه وفلاني مثال كتابت ديراوي كه رسول واتي كه حجر
الاسود دوچشم كامه بين وزبان يعني خو مثال اكسي كه خداوند دوچشم وزباني وابرو ومژه وغيره مستي
واله على واتي كه خدا عهد كه ازمه خلايق درالست بربكم كيتي اوه بنوشتي يعني بربهيات انساني
وبخوسپردي اوي كه سرالست وودايت اثه كس كه خو مثال خوي ظاهر بكامه بين اكه واتي
بخوسپردي اوكه درعلم قديم حوا زنابي كه مظهر اخوبو ومكه كه ام القري هستي بامعني كه مثال
خوي ودبرها تبع خوبند براي اكه علت غايي خلقت خوي مكه وخدا واصل زمين وبني كه اكس
كه مكه مثال حوي اصل وخداوند اصل كلام بي واله واتي خدا حجر اسود ازجنت بوشوي وخواز
شيراسپيد تربي ازبراي اكه بغايت ظاهر اخطاهاي فرزند ادم خوسيابكي يعني فرزندان ادم
مخطي بند بوجهي ازوجوه هركسي كه ازديدهٔ خنان پنهان بماندي وقال عليه السلام الحجر الاسود يمين الله

في الارض باب حج براي احيوان هكشند يكي سنتي كه مي تا جيوان ميين جهارده نشان داره واجبي
كه طواف بحجر الاسود كه دو جشم كامه داشتن جهارده بار طواف بينكو كين حج وعمره اكر كسي زيادت بكشد
حساب ديبو ابرهيم براي پور يكي كشتي كه مثال بي خنا باما ميج كس نيامي كه خوين نام ده ظاهر
الله دبو وبمعني راست بو باب اهل الجنة قال عليه السلام يدخل اهل الجنة الجنة جردا مردا بيضاء جعدا
مكحلين ابناء ثلث وثلثين هنده ازينجاه كه بدر بشومي وسه عيسى كبي وسه ساله بود كه عبارت از كهل
است درج احرام دينكو پوشان كه ميتن نه وته بو مرا د سغردي براي اكه خوره بخلقت بشريت
واحزاي علم وصه هنكوين ودر وقت طواف هنكوكه ديم نپوشنه براي اكه ديم ادم دارد ودر وقت صلوة
ديم بهوانكره كه ديم اژه كو كاردنا بو وديم بطرف چپ وراست بكره نمازن بو وجشم بزمين دنيله كه نمازن
بوديم بكاردنا بو ودر وقت بدرامين از صلوة سلام بر اصحاب يمين وشمال بكره كه عبارت از انبيا
هستند وسلام لك من اصحاب اليمين وسلام علي المرسلين براي اكه خنان مرشد اين خانه بند
ورودرين خانه داشتند باب كليات در عدد صلوة اكرميتن واژه كه چرا عدد صلوة بر عدد كلمه مفرد
بنهي جواب اوي كه مي كاه كه عبادت كننده بعدد كلمه الهي عبادت خدا بكره نمازن بو كه براي مي علي
كه اكلها مركب بكامه بين وبيبو براء رحمت وفيض رحمت داشتنه بيبو از ازل تا ابد در مه اشريك بو
ودر مه درا بر ازل وابد كه خنان بند ومظهر خنان بو مه مظهر رحمت خو بيند وعمل بعدد كلمه
الهي براي اوي كه سبب عذاب وراحت از حضرت عزت خنانند جز بعدد خنان حضرت عزت
را پرستش كين بو به رحمت كه اين سي حرف مركب بيبو وبيو خوشه يكي بو وبعدد خنان از عذاب
خلاص يافته بو از ازل تا اسا كه در سينزي وحويشتن حجاب خويشتن بي ودر حويشتن بحق وباطل
سير هكي تا اسا خويشتنه در مه اشيا بدي واحز والكي باب رسول اصلي بوجهي اوي كه خو نه نويسنده
بو ونه خوانده امي صرف وبوجي الهي در مه اشيا كلمه الهي اشنوا بو ونمازن كه ظاهر امردي كه ميج جيز
نخوانده كلمه خدايي را كه در اشيا خوي جز نيخوانه بيزانه خو بوحي الهي خوانده بو ونانا بو تا حد نهايت
معجز بو ونمازن كه واتي كه جبريل دين كه امي وپيش نمازي كي بالتزام معلوم ني بو كه ركعات صلوة را

وسجدات

132

وحركات را از جبريل مشاهده كي بو وز كوه وغيره برين قياس بو بدليل وما ينطق عن الهوي ان هو الا
وحي يوحي در باب حج وقبله جز حقيقت مه انبيا وملايكه وبيان ذات وصفات خدا اسماءه مظهر
وكره اخانه را مظهر خانه خدا بو ومه كس ديم اكو دكو كين تا ديم بخدا وحقيقت مه خدا شناسان وانبيا
واوليا وملايكه وخدا دكيبو وبحجر الاسود مثال ديم اكسي بدليل اكه طواف جهارده از خود كو كيتن
وواتي رسول كه خو دو جشم بو وزبان بو كه سخن واژه هنكويه كه در احسن تقويم بو كه هر كه سخن واژه يا
در شكل انساني يا در شكل ملكي كه املك در شكل انسان بو اكر سايل واژه كه چرا خانه كعبه مثال اكسي
دير نبو كه خداوندست بو يا اكسي دير جواب اوي كه خانه كعبه در مقابله سدرة المنتهى كيتي با معني
كه خود رفت منتهى مستي واخانه جز خانه خدايي بنسبت خانها بي دبي منتها بو ومن دخله كان امنا
مردم دبره اين والي واسدره مثال اكسي كه خداوند جهار كلمه دير هستي براي اكه واتي جهار جو از زير
خو بدر ميياسه وبيك حساب مه اكسي مثال كعبه كه خداوندست كلمه مستي بجهت اكه دره وقت
خداوندست بي واز جهار خبر بدي انبار بيامي وبيان بكي در مظهر تامه انبياء خدا ودينه كه خنان
يا سخن واتي در صورة انسان سبيجه بي سبب ابي كه اسخن كه خدا بوحي كامي واتن يعني باشارت
اكسي يا كه كتابت خوه كه شكل انساني كامي خواندن اخواندن در صورة كلام در امي وبر انبيا جلوه كي نمازن
كه تو خط وبني نوشته خو بزبان حال نيا سخن هوا كه من جه جيزن الكتابت الهي كه ديم ده دري وتركيب
انساني سخن هوا كه كلمه خدا چه جيزي مه سخنه كه مردم اشنو نيند در عالم مثال انخنا مثال اخط بي كه
بزبان حال بروجه انسان تقرير هكره والكلام خواندن كلام حقيقي باقي كتابت وخط مجازي هستي
وهر كس كه اكتابت بخواندي وحي الهي بخواندن وبزبان حال بي كام وزبان ولهجه سخن خدا وه بشنوي
چرا پرستش خويشتنه بعدد كلمه بنهي براي اكه تا كلمه بي بو مركب بو مركب براي رحمت وغضب بحق
اكس بعدد اكلمه پرستش كيبو واجر ا يافته بو صد وحصر انه خدا زانه وبعدد علم كلمه نمازن بوان جهنم
لموعدهم اجمعين لها سبعة ابواب جهنم عبارت از اتشي بدليل الغوه في الجحيم يعني ابرهيم يعني دعله
خنان اتش بو كه بديم ودي خنانه تمام لها سبعة ابواب نمازن بحساب در مدينه سستي در باب وضو

اکو ملیتن واثه که جوني که ازدست تت بند حساب کوري ودو استخوان ساعده که مهیني و دیره حساب
نیکری جواب اوي که وجه انسان علم کلام الهی وجز علم کلام بو بوجهي کلام بوو درکلام بعضي ایت اوي که
منسوخي ودرکلام دري اما حکم منسوخي علی هذا صلوة جمعه دو خطبه قایم مقام دو رکعت جمعه کی جهت
اکه روانی که درهیچ صلوة کیي پشت برکعبه کره بلک قایم مقام سو عرب وعجمي وکلمات انبیاء بنی اسرائیل
— ومحیا محراب صورة هیات انساني هستی وقتي که امام درمحراب بنشته هیچ کس درمقام خو
جاندار ه ودرپس خو اقتدا کنند کان بنشنند پس امام باقتدا کنند کان هیات مسجد داشته بو بوجهي
وبر منبر شمس بره وذکر قیامت وصلاه بر رسول وال بیره — کل شي هالک الا وجهه ومن
احسن دینا ممن اسلم وجهه الی شرف انسان دروجهي ازجهت خلقت برای اکه مظهر علم تامي خوي
وبزباني بي زباني خدا وحي واشارت بخوبکي وعاشق عشق بازي بخوهکره که کلمه مستي که بر مظهر خو
عاشقي وخداوند ملاحت وحسن وشکل وشمایل واشارت ودیدن وشنیدن وجواب همه باوست
وخنده وکریه وشادي وحزن وتغیر درباطن انسان ظاهر میشود بي ان که در وجه اید از وا زوجه
مشاهده بتیان کي وشناخت انساني که کم کرده باشد از وجه معلوم بو بحقیقت نه ازجاي دیر پس
انسان که حقیقت خود را کم کرده بو از وجه طلبه الق الي وجهه فارتد بصیرا لطافت وملاحت وحیا
وشرم وهرچه از بزرکي وکمال است واشیارا از وجه طلب کن — القران امامي اکر دوده وسیاهي
وعلمي پس رو بخو دکو کبن واکر مدلول دوده وسیاهي بو کله پس امام اکسي بو یعنی کلمه یعني انا کلام الله الناطق
وکلمته القاها الی مریم پس کلها امام بو وهرکس که بمیره وکله نیز انه جاهل مرده بو من مات ولم یعرف
امام زمانه یعني کلمه زمان خویشتنه نزاني کافر بود انا کلام الله الناطق وکل شي احصیناه في امام مبین
اي في کلمة مبین — از شهد وده هرکس که در شب وروزي هفتاد وهفت بار کلمه وبانک نماز
ونیاسه خنان واجب القتل اند وکافر ظاهر نه بعد دهفتاد وهفت بار حروف مقطعه واز هر مظهري
که هفتاد وهفت بار او اثر کلمه هفتاد وهفت ونیاسه کافر حقیقي — ستین مسکینا شهرین متتابعین
که عبارت از شصت روزي قامت ادم که شصت ارشي بزبان صاحب تنزیل ست کلمه نازل بي وبزبان

صاحب

صاحب تاویل سو شصت بو هرکه قامت او ازن بو بتقادم بي وبهشت دشو — درخت خیر وشر
که در توریة مذکوربي اوي که میوا در وسط جنتي وفردوسي اوي که پژبرلب وري که اکر بقیمت استوا وخلقت
بو خو بکذشتي نخبه بشر سو کله وعلم خو برسي واکر نکذشتي نرسي پس خو درخت خیر وشر بو بامعنی که وا
خیري وشري — که سبع سنابل في کل سنبلة مایة حبة اول که کم مادبزبي یضاعف من یشاء که مرد بو تا برش
ودا وین بیس سه پس از یضاعف معلوم بي که مر طرف دیم ورو وبیني وبروت وسبلتي هفت اند —
هرکس که بهشت دشو شصت ارش بالا بو بي بارست وبي بارسو — درشو معراج چهار جو اودي
تا دلالت کره که مر چهار یکند چهار جو اودي — سو غسل وخمر وشیر دبي ودر جاي دیر اودبي وصلوة في
او درست بي که وضو کامه بین — از ن اقو ة ازلي سو کلمه کلام صفت ذاتي غیر منفک او ستا اشیا
همه در تحت تصرف خود اورده است که در وقت خلقت وایجاد همه علم کلمه اوبند بحسب ظاهر که مي بني
وبحسب باطن وظاهر مظهر اما علم تامي در ادمي بمود برای اوي که احسن تقویمي وبرای اسره ادمي
مظهر نطق بکي که سرودیمي خوبن که از دوي صفت علم سو خو مستي ونطق در زبان ظاهر بکي از روي
خلقت تا علم دیم خویشتن بیان بکره وبرای اوي که انسان بي اختیار میل وتعشق که داره بنوعي که باوجه
محبوب داره بجاي دیر نداره وان حدیث همین معنی داره که در بهشت بازاري بو که صورت وحسن
فروشند وخو که عاشق هیبو بحقیقت بر صورة خویشتن وکله بر کله عاشقي — درباب خلقت اکر
سیتن واژه که سببجي که در خلقت وافرینش مظهر سو کلمه خدایي که انساني بي وعلم سو کلمه وجه
خوبي وبره خلقت همه زن حیاة داره از حیوان وخوک وسک همه بره خلقت وبر حساب خلقت انساني
افریده بیند جواب اوي که تا معلوم هیبو که مرکاه که اسک وحیوان ماده که بخلقت انسان بر استوا
افریده هستند مرکاه که بشکل انسان نرسند ومظهر سو تام نبند بجاي سینه خنان خوکه پستان
که بر بالا دارند بزیر همه زن که سک وادي یکرند وماننده ان ونر همه زن تا بوجهي بر خلقت باشند —
وتا معلوم شود که جز از خلقت انساني وشناخت نفس خو بکد رند بافرینش استوا باشند اما بر نهج
استواء حیوان وخلقت او — چرا اکر کسي ادمي بکشه جز خونه نه میراث خوار بعضي جا بزبي

وخداوند مال دزده بخشه جایزنیی سبب که واتی که در ربع دینار دست ببرند که امثال جیزی
که اجیز دلظ خدا هستی که ربع دیناری — که بازاحوام بوشان وکفن کورهردو یک مثال مفرد
— علی کل باب ملکان ممازن بوکه جهارده بو که جهارده ملک در مقابل جهارده کلمه برای اکه میشه
در وصوه هریک ملک بغیر از یک کلمه نی پس میشه جهارده کلمه بو در مظهر جهارده ملک —
جهارده ملک ورد راشنا باشند بعدد جهارده کلمه وهم در مظهر هریک ملک بغیر یک کلمه نی پس
میشه جهارده کلمه بو در مظهر جهارده ملک — جهارده ملک ورد راشنا باشند بعدد جهارده کلمه
وهم در مظهر یک ملک بغیر یکی دنیشه بین ممازن که جهارده معصوم که در مظهرخنان همه از یک
کلمه وبیشتر دنیشه بین — هفتاد حجاب وپرده جبرئیل واتی که هستی وبرابهیم در شب معراج
بنداران که واتی که پشت به بیت المعمور وادی وهفتاد هزار ملک بر خط طواف هکره بنجاه دیم وسیزده
جشم وکوش وبینی ودهان ومنت لذت که دیمیا وه هفتاد بو — وبوجهی که بخط استوا فرض کری
هفتاد ودو وابو نیمی دهان ونیمی لذت خو وکلمه مجزی بیبو بهفتاد ودو اکرهیتن واژه که بکوش
مو وبمیاسه جواب کرا واعتبار تنی با دلیل که رسول واتی همه امرد بند وامرده اکو موئی —
سنت طواف بنکوکین بخانه کعبه وازحجرالاسود دینکو کین که عبارتی اژه منت معین که سری
وزیر سر مژه وغیر اکه واتی که حجرالاسود بشکافه واکاغد بد راسه که عهداست خدا وبره کوشنی
اوی که هرکاه که بر خط استوا کدرکی خو بکو اشکافتن واشکافته ببو ومثال وعلم سو کلمه از
خو ظاهر ببو تا خو شکافته نیبو علم سو کلمه از خو ظاهر نیبو — مسیح کلمه الله نی برای اکه از
وجه خو که دکیری که نهایت همه علم کلمه خدایی هستی پس خو کلمة الله بو وهمه اشیا بوجهی ممازن بو
باب کلمه وکلام جنانک کلمه حضرت الهی بهمه ذرات کاینات رسیده است وهمه مظهر سو کلمه
شده اند اما بحقیقت مظهر او انسانست همچنان که علم او که عبارتست ظاهر از شکل وصورت
خط که ان شکل وصورة خط باز عبارتست از هیات لبشریت بهمه جهان وذرات رسیده است بجهت
اکه ماده همه ازان روکه اجسام اند یکیست — همه اشیا یک جشم اند بحقیقت وکلمه یک روح باز

بجای

بجای همه اشیا یک نفس انسان است ویک کلمه که ان انسان مظهر ان کلمه است **باب الساعة**
اقتربت الساعة وانشق القمر ماه بشکافتن دیم جهارده موضعی که مو وبیی هرکاه که بخط استوا
برسی وبخلقت استوا جهارده شانزده وابو علامت سو ظاهر ببو قیامت بو اوقت در باب
کعبه وقتی که بمیره رو بخود کره از راکه در سفر ممازن رو بکعبه که ام القری است داره — انسان را
حال دوست یا مرده یا زنده در هر وقت رو در کعبه هنکو که بو — کسانی که در مثال تام کنند اکسانند
که جز بر خط استوا وخلقت انسانی بکدرند سو کلمه ظاهر ببو جنانک واتی ومن احسن دینا ممن اسلم
وجهه الی الله — سدرة المنتهی عندها جنة الماوی باب — ادم کلیات ادم اسم اعظم خدا هستی
با معنی اسم اعظم که همه انبیا که هستی نتیجه خو بند واصل همه خوی ومسجود ملایکه ومعلم ملایکه هستی
واز اسم ره بتسما برند از خو وصورة خو ره بخدا بند بنی ادم وهمه ملایکه سجده که بکیند برای اکیند
که خلق الله تعالی ادم علی صورته وعلی صورة الرحمن ایا ما تدعوا فله الاسماء الحسنی ای الله او ادعوا الرحمن
ادم بصورة الرحمن بو وجبرئیل که اسم محمد بر صورت ادم بو پس جبرئیل هم بر صورة رحمن بو اکه محمدی
که جبرئیل از بیش خدا الهی اوی که بصورة رحمن امی که صورة علم سو کلمه الهی هستی وصورة آدمی وبیان کلمه
وکلام هکره واصورة ادم که دبوشی بیان ا محمد یا هکره که تا صورة ادم نپوشه بیان نکره ونشکین
واوی که جز صورة ادم دبوشی واصل صورتی برای محمد امامت صلوة بکی وبرای اوکه خو بر صورة
رحمن اوی کلام وبیان صورة رحمن هکره واصورة همراه خوی که احسن تقویمی که بکلام که خواوی نی وضو
دست نکرند ووضوا ورسانیدن کامه بین با مواضع علم الهی که خو بیان ان مواضع هکره بر خوین
سخن مزیت داشته بو بحدیث قدسی وبا که اصل کلام اونی بان معنی وتحدی بان که محمد رسول خدا
که جبرئیل اوی که واتی که فاتوا بعشر سور مثله که ببیم وریک وبای واتی فاتوا بسورة از عشر سوره وما
بلغوا معشار ما اتیناهم اژده بایک سوره وصه امی فاتوا بسورة من مثله ونشیند اوین جهن
خدا وندا احسن تقویم اوی تحدی بان کین رایت ربی فی صورة امرد قطط رایت ربی فی احسن الصور
ان ادراکی که در صورة ادم درامی وصورة ادمه فهم بکی وخلقت خو فهم بکی که جز مظهر وعلم سو کلمه

صلوة بیان

خدایی هستی ملک بی که درصورة ادم که بصورة رحمانی درامی وعبارتنا زملک اوي ووجی خدایی اوي
یعني اشارت خدا ازجهة خلقت انسانی هکره وباشمایت سخن هیوا املک بیان اهکره وهیوا
که ومن احسن دینا ممن اسلم وجهه الی الله املک که ازخورد وخواب وشهوت ولذت منزهی وامین
خداخوي وبوحي درصورة بشریت درامی کصورة خدایی هستی ومحمد یاسخن هیوا — امی بدومعنی
امی یکی یام الکتاب که مفردات کتابی وبکی باکه ان کلامه وضع انسانی بتعلم علم بالقلم وفرع کلام اصلی
که کتابت خدایی هستی که خدابدست خود کتابت بکی پس انخط اصل کلام بو بنسبت کتابت دست
انسانی واین دست فرع ادستي وجون محمد علیه السلام باکتابت پرستی که اصل کتاب هستی واصل کتاب
بجموع کسی ایبو وان درضومعلوم بو — بل هو قران مجید فی لوح محفوظ پس جبرئیل هنکوا
که اکتاب بخوانه ومحمد بیاوره وشکل نی امه کتابت برلوح محفوظ بوکتابت خدابو معازن الواح موسی کامه
بین بل هو قران کریم فی کتاب مکنون لایمسه الا المطهرون برای ای که درشکل بشر میمایی که خدالحی
واثه میجی انه ومعوا محمد یا — ان اول بیت وضع للناس للذی ببکه مبارکا وهدی للعالمین فیه
ایات بینات ای فیه ظهورایات بینات که طسم تلک ایات الکتاب معازن که خونان دراول کلمه وعلم نه
درمیما اجزا که شبین بو — جنز بمذهب امامیه حی علی خیر العمل دوبارینکو واتن امام اعظم درین کو
قول طاره تنحص بکوکین که راوی خوکزبی والصلوة خیر من النوم داده اکر درمثال موافقی بشرط
اکه درقامت حی علی خیر العمل نوا تا هشتاد وهفت حرف ونقطه مثال بوباب — دراول منقدمه ادم
که واتی خدا خدای تعالی انی جاعل فی الارض خلیفه وعلم ادم الاسماء کلها — حال انست که البتة بنص کلام الهی
معلوم بی که ادم اسمی چند بی که خدا اسماء تعلیم ادم بکی که ملائکه اسما نیزانید وخدا که مه که واتی انبئهم
باسمایهم اسمایی که اکراسمی که ملائکه زانا بند خدا تعلیم او ازه که بملائکه بکد تعلیم کین تحصیل حاصل
بو بدلیل اکه خدا واتی پیش از ادم باملائکه انی جاعل فی الارض خلیفة قالوا اتجعل فیها من یفسد
فیها تا اخر وشیطان که ازملائکه بی خدا خبا واتی یا ابلیس ما منعک اذ امرتک تا اخر خلقتنی من
نار وخلقته من طین قال فاخرج منها فانک رجیم وان علیک لعنتی الی یوم الدین این هم اسماست
که

١٢٥

135

که ادم دراسما معلم ایشان نبود این هم دلالت است بران که ادم معلم بعض اسمایی که ابعض کلی نبیا ادمیا
که خدا واتی ولا تقربا هذه الشجرة فتکونا من الظالمین شجرا شجره بوکه واتی الشجرة الملعونة فی القران ومثل
کلمة خبیثة کشجرة خبیثة اجتثت من فوق الارض ما لها من قرار شیطان بی ادم سجده بنکی که خلیفه
خدا ومعلم ملائکه بی ومسجود ملائکه بی خدا ادمیا هو اکه یعنی اکسی که سجده توبکی ومعارض تو بیا
وواتی انا خیر منه خلقتنی من نار وخلقته من طین متابعت خو مکر برای اکه تو خلیفه منا
ونامه منا محلم خمرت بیدی اربعین صباحا ومعلم اسماء منا که شیطان بجهت اکه سجود تو نکی
مردود من بی که بمعلم اسمانی بی وبجموع فرزندان تو از سجود بکاردنی وتوهم ازسجود خوازه که بکار
دنی
که هرکاه که متابعت خو بکری واژه درخت بخوری فتکونا من الظالمین بی برای اکه خلیفه منا هنکو
خلیفه جون توکیی خلیفه نزانه وتو متابعت خوکری انظالمان بی — یک ذات قدیم که ذو القوة
المتین که جمیع موجودات را بسبب کلمه کن درصورة عدل وراستی ازبرای علم خود وظهور خو وظهور
قدرت وتوانایی وعظمت وجلال خو — اکرجه کلام خوین کلام هستی بتبیان واتن که سی وصفت داره اما
جون بحقیقت یکندا یک صفت بو بست علی که واتی انا کلام الله الناطق خوین حقیقت که معینی
که جون کلام ناطقی وخوین سرتا پا علم کلام خدایی هستی چه خوین آو وچه خوین اتش وچه خوین باد وخاک
در باب شیطان که واتی انا خیر منه خلقتنی من نار وخلقته من طین از عنصر طبایع بجهت پذیرفتن
خبر
بشکل وصورة که ان شکل وصور اعلام کلمة الله کردد نارست که ابعدست وخاکست که اقرب است بجهت
ان نار ابعدست ازباد واب وخاک که ازروی لطافت الطف است بجهت ان کفت انا خیر منه وحضرت
احدیت قابلیت شکل وصورت خاک را داد که مظهر اعلام کلمة الله کردد وبتبعیت خاک اجرام باد
وآب
ونار ومارا درمثال اعلام کلمة الله درا ورد تا بواسطهٔ اعلام کلمة الله را واحاطت او را بر سایر موجودات
مشاهده کنند ارباب نظر پس عند الله او یعنی خاک اخیر والطف باشد پس اصحاب اعراف انها
باشند که برخروس باشند بجهت اعلام خاک واصحاب النار که کویند ان افیضوا علینا من الماء
انها باشند که ایشان را قابلیت شکل وصور نبوده است ونباشد ونبود جنانک شیطان که
میکوید

خلقتني من نار پس اناكه درين عالم محسوس شكل بشريت دارند اماره باعلام كلمه مي برند كه انسان
انا انجا كه انسان است از شيطان باشد كه اصل شيطان از نار رست واهل نار باشد لاجرم دران عالم عذاب
ايشان بنار باشد يا باب جحيم باشد از نار و وعده حضرت عزت بنار باشد جون عالم خاك باين
معني اشرف طبايع بود مقصد ومعبد وقبله بعضي از انبيا عالم خاك را ساختند بجهت تغليب
كه خاكي از روي خلقت وجود انسان تغليب دارد بر ديكر اجزا وقابليت شكل وصورة وجسد
دارد وقابليت اعلام كه مثال كلمة الله است اودارد باب كليات صلاة سيبا رهفده ركعت
يكناره ودو خطبه وسي بار پانزده ركعت بكزاره تا سراسر سي بار هفده هفده وسي بار پانزده
تا مثال سو بو وسي بار هفده وسي بار يازده تا مثال بت بو — كتابت مجازي كه اعلام كلمه
كه قرانه مجازيا هستي فروعي اما خلقت انساني كتابت حقيقي هستي وا مجازي ازين اصلي
در وجود امي پس انسان ام الكتاب بو همه انبيا وخدا شناسان سمازن كه جيزيرا كه واقع بكامي بين
از امور دين در كشف هدينه و مردم خبرهاي كه واقع بكامه بين مويند همه انبيا منتج كتاب
حيانه بديند كه كي وجوني بجه نشان — سليمان هد هديا واقي كه نامه منه بين بلقيس
بنداث معني اكامه بين كه منن كتابه انهدهد وخوبن سر وخلقت دكيريد كه خداوند نامه
سليمان هدهدي وازواثو كو بيلقيس **درباب غسل** واغسل سكه بوجهي
براي اكه سي كاه كه خوكه مردي مظهر كلمي از روي خلقت جون قربت حستي بكسي كه از روي خلقت
كه مويهاي كه بديم وريك كه اكر موها بندي امكان خلقت خدايي وظهور خو بنبدي پس جنب
بي ومجنابت بيكانكي هستي اكر خلقت مرد سمازن بندي كه خلقت جن بيكانه بنبدي انساني
از نزديك شدن بسر افرينش خدا ومثال سو كله — ووجي دير وخنان جون ناقص اند
از روي خلقت هركاه كه كسي بخنان قربت جويد ناقص بجبران اسمه اندامه خويشتن
بشوردنا بعدا ثره بصلوع منوصه بيو اصلوع ست وجهار كه بسبب اوي كه بديم مردوري
وصلوة اثره كه بديم مردوري فريضه بيي ودر طواف كعبه سمازن ودر قراءة قران سمازن

غسل

وبحت

۱۳۶

136

غسل بينكو كين باب — كليات يوم ندعوا كل اناس بامامهم اي بامهاتهم اي الف لام راكتاب
انزلناه اليك ومن كان في هذه الامهات اعمي فهو في الاخرة اعمي اي دار الاخره كه جهار كلمه هستي قال عليه
الله انا دار الحكم الي اخره الحمد لله الذي احلنا دار المقامة من فضله الي اخره فمن اوتي كتابه بيمينه فاولئك
يقرون كتابهم ولا يظلمون فتيلا ومن كان في هذه الامهات اعمي — بيك حساب كه كلمه كه اصل كتاب
خدايي بوجهي امهات جهارده كلمه ان سفده هستي هركاه كه سفده بدست چپ ويك انكشت راست
هادو سمازن بو كه هفده كلمه بدست راست هادو بو ويازده كلمه دين بجهار انكشت دست راست
هادا بو — الذين يؤمنون بما انزل اليك وما انزل من قبلك مصدقا لما بين يديه وانزل التورية
والانجيل امن الرسول بما انزل اليه من ربه والمومنون كل امن بالله وملايكته وكتبه كتاب خنان مظهر
جهار كلمه بي — تا كسي مظهر سو بنواز خلقت خويشتن كه سريك در ازاي كلمه واقف وناطق بنو —
وتغشي وجوههم النار بسبب ادر عالم ارواح انبيا مشاهده كرده اند كه رويهاي جمعي را اتش پوشانيده
بود كه شيطان خلقت خاز اتشي سر بمثال سو كلمه كه در جهره ادمي هستي وقابليت اعلم خاكي داشتي قبول
نكي پس اتش جهره خي واجب بو كه دره عالم بپوشنه ودر صورة حيوان وجماد ونبات براي اكامه اهين
دره عالم كه درين كو صورت بشريت خوه اتش پوشاني بدليل ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق
انفسهم باوجود اكه وقتي كه سدا نلباس حيوان ونبات وانسان برارند برقاعدة خلقت اشيا ظاهر
شوند مثل خلقت حيوان ونبات وجماد تا دران عالم خلقت تسويه باشد شان از روي خلقت خدايي
هركاه كه روح حيين در حركت ميبايي ارواح همه بر طرف دست راست خو يعني بر طرف جهارده كلمه خو
در حركت ميباهند وهركاه كه ساكن بيبي همه ساكن بيبند. بجهت اكه مظهر اصل بي جز اصل در حركت
اسه فرع بتبعيت در حركت اسه مثلا انسان هركاه كه بر خط استوا منتقم بسو شانزده سوراخ داره
واشانزده بر شانزده موضع بو تا علم سو كله وان شانزده سمازن بر شانزده موضع متصل بو
الي اخره تا تمامي وجوه مثال سو اسو بر سو موضع بو وسمازن اسو بر سو ديكو بو تا بنهايت
قال الله تعالي اذا دكت الارض دكا دكا وجون بر خط استوا از سر درايمي تا بابين شانزده كلمه علم يكي

ازان طرف بو ویکی ازه طرف بو مثلا سمازن که ابرو ودیم ومژه وچشم وغیره جوز از مثال علم سو بکده سمازن که از قسمت سر بکودن که در اسه یکی ازین طرف بو ویکی کنه طرف بو یا بدست

در اسه یکی ان پهلو بوابی در دست یک انکشت راست یک انکشت چپ سمازن زیر بزشو تا اخر بک ان پهلو تا تمامی وجود خلقت خنان براستی بکیره سمازن که سیجه دریک طرف بو در طرف دیر بو

تاکلم الهی سم بکیته بو وسرتا پا وجود ادمی علم کلم بو ازسر تا پا رو وار وازنی وسو که بر موضع بوان موضع سو بوانی اوضح برسو دیر بوخواه براستخوان بکیر ـــــ جمیع حیوانات سمازن اند

بخلاف انی که سو تمام را علم ندارند اما بحساب خط استوا دارند وبجموع نباتات سمازنند و اجرام سماوی که برخط استوا فرض کری سمازن وهرجیز که خو با صل طبیعت خو بکدراند سمازن

بو وهرجیزه که در خیال اوی سمازن بو ودر هرجه خواو وبنی سمازن بو مقعده فی الجنة ومقعده فی النار الاعجب الشر برباب ـــــ از کسوه رقیه من برهنه بودم مرا چرا بنوشانید ند جامه

معنی اوی که منن جهار کلم لباس پیش شم در خلقت دیم نداشتی چرا خو جامه نپوشانی یعنی مثال وعلم جهار کلم وادی نکیانی دیم ده باب ـــــ کلیات ادم قال الله تعالی وعلم ادم الاسماء کلها ثم عرضهم

علی الملائکه فقال انبئونی باسماء هولاء ان کنتم صادقین سم اسما سو کلم خنا مستی که عبارت از النبی ونبی وغیرهما وعبارت از مسما اوب وغیره سو کلم که اسم سو اوب مستی عین خنانی

تا معلوم بیو که اسما عین مسمایی تا جز از مفردات معلوم بکیبی در مرکبات سمازن بزانی ذات خدا را وبزانی که الله عین مسما مستی وسم اسما با خنان اصل اند ـــ ان اول بیت وضع للناس

للذی ببکه مبارکا وهدی للعالمین ان الله اصطفی ادم ونوحا وال ابرهیم وال عمران علی العالمین وما ارسلناک الا رحمة للعالمین خنا ادمه وانانه که واتی بر عالمیان تفضیل نهی تا کلم ملائکه بو وخنان که انبیا

هستند بغیر ادم از نسل ادم بند پس بالقوه خنان سم در ادم ببند پس ادم بر سم که غیر انبیا هستی مزیت بو بد لیل اکه بر عالمیان خو بکزید جون خو هادی بی خوین مثاله که خانه خدا مستی هو اکه هدی

للعالمین جز مردم بواسطهٔ ادم راه یافتند ودر کسوت بشریت بواسطه خو در اهند وراه بختنا

بیند

بیند بر خو هادی عالمیان بو جز ادمی از طفیل خو پیدا بیی وعالمیان دیر طفیل ادم وادمیان پس خو هادی سم بو هدی للعالمین واتی خویشتن خانه وشکلی که هدایت ذوی العقول کرند انبیا

وملائکه بکیند وخو معلم سم ای وبا رو که ظاهر وباطن ابرهیم انکعبنی واتی فیه ایات بینات مقام ابرهیم جز ابرهیم دیم بخو دیکره برای عبادت سمازن که خوین مقام بو از برای مبالغه از روی عربیت جلی

برخاستن ان کسی جون از ادم ظاهر بیی ودر خونی واتی که فیه ایات مقام ابرهیم ومن دخله کان امنا هرکس که در صورة ادم دشوی از اهل بهشتی وجون از اهل بهشتی یعنی بو خلق الله تعالی ادم علی صورته

سمازن که خدا حکم بکی که رو دیم در خلیفه من دکریه وسجده بکریه سم ملائکه یا خانه مثال خو راست بکی دواتی کعبه که سم ملائکه دیم با خانه دکی سجده بکرند سمازن که جبرئیل در امامت ـــ در حدیث واردی

که رسول واتی خدای تعالی خاک ادمه از سم روی زمین بیا وی پس حاصل سم روی زمین خو بو ووجود خو بعضی از زمین کعبه بو بخلاف خلق دیر وبحکم حدیث کل شی یرجع الی اصله یک جزو

خوا ز سو موضع خانه کعبه بو برای اخذا واتی خنا ام القری ای اصل القری سمازن که ادم اصلی ـــ انما المشرکون نجس فلا تقربوا المسجد الحرام جز مثال خلیفه بو که ادمی مشرکه امرنی که طواف

خو کره ملائکه طواف بکره وانبیا وتوابع مسجد الحرام برای مبالغه بیت واتی دیم بخو دکرند دیع بکرند که معلم اسما خونی یسفک الدماء ـــ دیم بکعبه دکرند ویسفک الدماء بکرند اتجعل فیها

من یفسد فیها ویسفک الدماء اول حیوان که کشنده ودوم انسانه که دم از خو بکاردند در وقت سجود وپرستش وطواف هرجند که خانه ادمن مثالی اما طواف از حجر الاسود دینکو کیتن

علم افرینش اکوی ـــ خانه کعبه ادمن مثالی اول سمازن که ادم اصل انسانی یعنی بجهت علت غایی خو اصل زمینی وخنا خو ام القری خو اندی یعنی اصل زمین وحجر الاسود واتی له

عینان یبصر بهما ولسان ینطق بها تا دلالت کره که مثال انسانی وعلی واتی عهدنامه فرزندان ادم در خوی برای اکه در مثال ادمی وطواف از خو دینکو کیتن تا درست بو وخو که ادمی بحیث

ثابت بیی که بزکو طواف هکی یعنی بر مثال خویشتن که من عرف نفسه فقد عرف ربه وبرای اوی

که ادم که واتی همه ملایکه خو سجده بکړه الا ابلیس که نکی که همه انبیا که نفس ملایکه داشتند دیم
باخانه هاکی خداوه سجده بکیند مثلا رسول واتی که جبرئیل هم وقت دیم بخو دکی منی امامت
بکی وخداوه سجده بکی برای اکه در سجده الملایکه کلهم اجمعون خو داخلی وهرکس که نفس ملک دا ره
دیم در خوکی خداوه بینکوکین یعنی واکس که نفس شیطان واژه شیطان خو نیمیده که دیم مثال ادم
دکین سجده کره برای اکه ادم معلم همه اسماء خوبن وحروف تهجی بخو برامی بدلیل احدیث وجون
علم ادم الاسماء واتی هنکو که احروف بخو برامی بو وبیت المعمور در اسمان در مقام خوی که در حدیث
معراج واتی که هر شب وروزي هفتاد هزار ملایکه بر خنان طواف هکره که کعبه بیت
معموري ـــــ ان اول بیت وضع للناس للذی ببکه مبارکا وهدی للعالمین ادی که ابو البشری
که هادي عالمیان وخلیفه خدایي واتي که قلب المومن بیت الله همه انبیا واولیا وصلحا بالقوه
در بهشت ادم بند ټولي هر نفس روحي بالقوه مقرر نبي وفیض مقرر وهم در خو بند پس بالقوه
خو مظهر فیض همه ببو وعلم الاسماء کلها انی جاعل فی الارض خلیفه هرون اخلفني فی قومي خو
قایم مقام خدا مستی رو در قایم مقام کوکین برای کعبه خوبن مثالي ـــــ ویعقوب یوسفه
سجده بکی بواسطه علمتني من تاویل الاحادیث تا مفسر ادم بو که خو همه کس سجده بینکوکین
که علم ادم الاسماء ـــــ خلق الله تعالی ادم علی صورته اوی که رسول واتی که هرگاه که انسان سیخوازه
که دیم بکعبه که ونماز کره وسجده شیطان خو منع هکره ـــــ قاري کتابت اول ام بي که قرادت
کتابت خلقت خویشین بکره ـــــ ادم وحوا در کوه عرفات بهم برسیند ـــــ خاک ادم از همه
روي زمین بیاوي ـــــ حق تعالی بحدیث واتي که ادمه در روز جمعه بیافرېند ور روز جمعه روز
دو خطبه هستي برای اکه لسان اهل الجنة عربي وفارسي دری ور روز جمعه روز پانزده هستي ـــــ
در عرفات ادم وحوا بهم برسیند برای اوی که جهل کس اگو بینکو اشتیان وخواندن که اژ هفتاد
ودو که سو بد بشو جهل بانن وهم برای ای که مذهب سنت جهل کس کمتر هنکو نبند در نماز جمعه
ـــــ شق به یین حجر الاسود اکامه بین که خوبن مثال که دیم ده وریا برای علم کلها شون بو ـــــ واتي
که

که در شب معراج بدست راست میبوسي وخنده سکی که اهل جنت اند یعني بوجهي اهل حجر
الاسود اند حجر الاسود یمین الله فی الارض یعني دیم بخو داشتند جهار د طواف بر خو بینکوکین
همازن که کستي ـــــ جز ادم معلم همه ملایکه یي واسما وهمه انبیا که خداوه پرستند با اسم پرستش
کیند که خدا با ادم اوه تعلیم بکي بي پس همه واجب بو دیم بخو دکین وپرستش خدا کین واحقیقت که در
ادم تجلی کي که علم ادم الاسماء یي در همه نبي که متابعت خو کین بر همان تجلی کیبو واوي که در حدیث امي
که انور که در ادم تجلی کي که از ابا واجداد نقل کي بتقلید وتحقیق در محمد تجلی کي ودر هر که تجلی بکره
حقیقت ادم بو همان یک نور بو واجب بو اکس رو بمثال خویشتن دکین که ان اول بیت وضع للناس
ادمي که اول خلقت خو کي خدا برای اخو پیه همه ادمیاني که بسر خلقت خو بر سي وایات وبینات
در خوني وعلم ادم الاسماء کلها دبای اوي که واتي ان اول بیت خوني که در شو معراج وجوه خو در
اسمان اول دي که مفتح عالم علوي خوني فلیعبدوا رب هذا البیت الذی کعبه ـــــ

اگر میتن واژه که جرا مثال خوني وهیتن دیر بی جواب اوي که فرزندان خو همه در ظهر
خو بند همه که رو بخو دکره همازن بو کدیم. همه فرزندان صالح خو که انبیا بیند دکي بو که محل وتجلی خدا
وانبیا دیم بخو وبخویشتن دکي بند وخو لوح محفوظ. بي بدلیل علم ادم الاسماء کلها که خو واتي
ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین بل هو قران مجید فی لوح محفوظ

جون دیم بمثال ادم دکره. بخو اهم
دکي بو که خدا ز پهلوي بیافري پس ادم جامع همه انبیا واولیا بو ور روي بخو وخلقت خو دکوکین
همه که بهشت دشو بصورة خو بو که ادمي وبالا خو که سستي جز دیم بخو دکي خداوه پرستي ـــــ
اکه واتي که جون قیامت ورسه حجر الاسود دو چشم وزوان وادي اسه مراد اوي که معلوم
ببوان دمه که خو مثال انسان وادمي بي وهفت طواف اژ خو دکیتن برای حج وهفت برای عمره
وسر بتا شان اژ دیگر کیتن من عرف نفسه فقد عرف ربه که تا اژ خو و مثال خو دینکوي معرفت
خدا بنیشي رسان ولیس البر بان تاتوا البیوت من ظهورها واتوا البیوت من ابوابها اژ در که دیمي
وحجر خو بن مثالي دینکو امین وخو جز مثال ادمي رسول واتي نزل الحجر الاسود من الجنة

ومواشد بیاضاوز اللبن فسودته خطایا بني ادم ادم وحواجز ازجنت بد ربکي وخوشال خوی واتی
نزل الحجر الاسود من الجنة فسودته خطایا بني ادم یعني درخو بینا بنند بلبن تشبیه بکي تا دلالت
هم بر انسان کره که انسان بشریت بلبن داره رسول که واتي در شب معراج اخترت اللبن ای
الفطرة ـــ کنت نبیا وادم بین الماء والطین قال تعلي یا ابا تراب خلقت من تراب ـــ
ان اول بیت وضع للناس ای وضع الله خو یعني اچه که مثال خویي بقدرة خویشتن بیافرینه ـــ در موضع
دیر واتی ان یشا یذهبکم ایها الناس ویات باخرین وکان علي ذلک قدیرا ـــ اخرین هم لما
یلحقوا بهم ـــ یقولون نومن ببعض ونکفر ببعض اولیک هم الکافرون حقا هرکاه که بظاهر کتاب ایمان
بیارند وباطن کتاب ایمان نیارند اولیک هم الکافرون حقا ـــ حدیث واردی که عهد میان او وبنده
صلوتي وصلوة بی توجه کعبه راست نی وعهد نامه در سفک ـــ رسول واتی ادم ومن دونه
تحت لوایي یوم القیامة برابی اکه بظاهر ادمن بیری وپوری در تحت پیر بو ـــ اکه واتي ونفخت
فیه من روحي مراد کلمه بي همه که وعلم ادم الاسماء کلها با دلیل که واتي رسول الله وکلمته القاها الي مریم
وروح منه در باب عیسي واتي که روح بي وکلمه بي وواتي فنفخنا فیه من روحنا ومراد از روح
کلمه بي وروح ـــ قلب المومن بیت الله جز خلیفه بی ـــ هرکاه که می شي که بو خوابی ذهنی وخوابی
خارجي جز قایم بکلمه بو وکلمه از خو منفک نبو حق کلمه بو وهرکاه که کتي برهان قطعي بسر خلقت برسه
همازن بو که بر مخلوقات قادر بو ومخلوقات خود در تحت خود رابي بند همازن که در تحت خالق
در اهند پس حق خالق واکس بند ـــ حور مقصورات في الخیام لم یطمثهن انس قبلهم ولا جان
جون نفس کامل بحقیقت خلقت زنان سیه چشم که درین جهان در ند برسه که خنان بخلقت کلمه افریده بند
بخنان برسابو که کیی پیشتر از ه بخنان نو رسابو جاوید حق اکس بو اشکل وا دره جهان که عبارت
از جهان منایي اشکال وبینه بجزاء او مالک ابو وولدان وغلمان که جاوید برخنان طواف کرند
برای اکه بسر خلقت پیکر خنان برسابو جز خنان بر فطرة جاوید کامند بیي براء خالدین
فیها واتي باب ـــ خلقت خلقنا اشیا در شش روزیي که هفتاد دو ساعتي ثم استوي الي العرش
واتي

واتي پس از ه در جمعه که دوازده ساعت دیر بي بر عرش راست بنشین همازن بو که هشتاد وچهار
روز هرکاه که بقرایت لبین بخوانی که حرف ندا بو یا هشتاد وچهار حرف ونقطه بو وهر ساعتي در ازای
یک علم بو ویک علم در ازای یک ساعت استواء خدا بر عرش در هشتاد و چهار ساعت بو اکر واژه که چرا
یا که خو نرا بو بند از ه جواب ـ ولکل اجل کتاب یمحو الله ما یشاء ویثبت وعنده ام الکتاب خلقت اشیا
واستوا خود در هشتاد وچهار بو باب ـــ انک که چرا کلمه الهي منحصر شد در سو انکس که ست داشت
الکنجهت در کل اشیا کافي بود جواب یک وصاوي که احسن الصورة تمام در سو علم بي ـــ ما فرطنا
في الکتاب من شي باب لوح محفوظ عبارت از کمس که رطب ولا یابس وهمه اشي در خو بود در ظهر خو بو
پس مظهر سو کلمه بو الوح باب ـــ جن که در میراث دو بجای یکی هستی برابر اوی که مثال تام نداره
که ورد داد ه یعني محاسن دغیره وانسان بر سایر کاینات شرف بان داده که مثال سو کلمه از وجه
خو ظاهر بیي **فصل** در باب صیام بدلیل احرام حج وصلوة خمس در ستة یوم غیر جمعه
ـــ سي روند روزه ونماز تراویح وان حدیث را اینجاست در ماه رمضان شصد هزار ملک کشوده شدن
ابواب جنت مع ابواب السماء وتغلیق ابواب جهنم کلیات ـــ هرکاه که انسان بسر معراج
برسه وبا سمانها که ملایکه در بانند وبي اذن خدا بنیو غیره در ه اکر بشو بابحث که میان خدا ورسول وموسی
بي در پنجاه صلوة نبکنه خو برسه که جا اینجاه بي همازن بو که بارادت خدا اکس مطلع بیبو هیچ شکل نبو
که باذن خدا بره مطلع بیي بو وملایکه از بي خبر بند جهان وهرچه موجود بو حق خو تو اشبین نه
حق اکس که با مقام نرسه خصوصا که حجت ازل وابد بنما بدلیل نقل ودلیل عقل ری که هرچه در کاینات
هستي وهم وضیالي وخواب وبیداریي مظهر سو کلمه وحق سو کلمه با معني فرضا وهمه کلمه خدا به
از خو جدا نتیان کین وسو کلمه حجاب سو کلمه بی نابي وجز در مظهری سو کلمه ره بحرف نبي بي
بخواولیتر بو همه اشیا چه بغیر خو ـــ همازن که خط سامته هر که ببیشینه جواند ن خو یا همازن
که اخط با شارت وکنایت بو حرکت سخن هوا از ه خط خدا یند که انسان دیده مه وهمه اشیا بو نشته
بد که برانه خو بخوانه وهمه با خود در سخن در اسند ـــ جز اصطلاح خط معینه هر کسن که کیي بزانه اخط

بحقیقت خیا سخن هوا وازحقیقت صورة خویشتن خبرهدو خط خدایي که بیمه اشیا نوشته

بیي هرکس اوبخواند سمازن اخط با اودر سخن دراسه وازحقیقت خویشتن وخدا اکه کاتب خویخبر

بدو وهیده باب ـــــ خمس که چه اینچ یکی هنکو دادن براي اکه ان پنج انکشت میي انکشت براي

کله توحید بدر ببین کو کین تا سمازن بو که ازجارده سه بدر بکي بوکه وانیچ یک بر پنج کس قسمت بکین

که پنج انکشت دستچپي تا سمازن بو که سه قسمت بکیبو بجارده سمازن در تشهد مستني ـــــ وبوجهي

دیرکه بشش قسمت هکرندا وي تا امل خمس سه ممد بریا جارده . کس بند ـــــ یوم تبدل الارض غیرالارض

والسموات هرکاه که سوء دیم که نعیني بدل بکره بسو کله واسمان رابغیراسمان ـــــ اهدنا الصراط المستقیم

که واني هرکاه که برصبانه خلق وجوهو انسان بکدري ازن که بیمانیم بوابرو وموي سر وغیره صراط

مستقیم بو ودرنماز براي الحمد هیخوانه بوجهي که دیم بشسته ورو بکعبه کي واکه واني که برصراط بینکو کذشتن

ان معني داشتني و مامن دابة الا هو اخذ بناصیتها اول خط مثال ابرهیمی که بحیطي بخانه براي اکه خانه

چون درخوبي ومثال اکسی که درخوبي خدا واني که همه رو

درشطر مسجد حرام هیاکیه که بالتزام معلوم بسو

که دیم بکعبه هاکیند ایی ابرهیم خویشتن مقام ده

ومثالده خانه بساتي که خدا واني اتخذ ومن مقام ابرهم

مصلی یعني سمازن که خو دیم باکو دار دشمن دیم باکو دکره خویشتن

جا وره کو بساتي دیم باکو دکي تا بزانند که وادار سطر مسجد حرام

بنکوکین

در باب

140

درباب کتابت سرخط که درجهان واضع بحکم فالهمها فجورها وتقوىها جه ازقبل نفس خود وجه ازقبل خدا

بالهام وضع بکي براي علم کله وکلام ممکن نی که ازشکل کتابت خدایي که درکاینات بکي براي علم کله وکلام

غایب بو وکله وکلام که درمظهر انسان نقش وصورت وخطوط مختلف هنو بخلاف اعلم که خدا براي کله

وکلام درکاینات بکي علم بنیشنه نان اکر مد هنو واکر نقطه هنو واکر کرد هنو واکر دراز هنو خلاف ممکن

نی والله ـــــ بحکم وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه مثلا موسي علیه السلام که ینقوم خویشتن امي

قوم خو بکلمه مفرد قایل بند وبکلمه مرکب قایل بیند بالضروره بدیهي است موسي نیز بکلمه مفرد وکلمه مرکب

قایل بی اما چون موسي مبعوث بکلمه مفرده بني بل که بمرکب نی مبعوث سمازن که امت خدا واني وما

ارسلنا من رسول الا بلسان قومه بوجهي راستي سه موسي خداوند مفرد و مرکب نی بوجهي وهم امت خداوند

مفرد ومرکب بند بوجهي خو بوجه مرکب مبعوث بی اما محمد مبعوث نی بمفرد ومرکب وقوم خو ظاهرا

قایل کله مفرد ومرکب بند وخدانه واجب هستي ایمان اوین بهرجه بر رسول امي سمازن که قوم موسي

را واصل کلام است لاجرم مبعوث باشد بهمه کافه وما ارسلناک الا کافة للناس وختم نبي وجهز درکتاب

توریه وغیره بحث مفرد موجه نیاپی برامت خو واجب نی ایمان بظاهر مفرد اوین بخلاف دین محمد

ـــــ پس درین ایت که واني وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه رسول ما داخل بو باب

جارده جارده مرد داره ظاهر اکه بتان دین وادندان وجاي دندان ودوطرف دندان اوست که داره

بقسمت کین خنان قسمت انهاکه درزیر خنان درند هستي باب ـــــ جار فرشته که عبارتي ازجبریل و

میکایل واسرافیل وعزرایل که جار فرشته سرامد همه فرشتکان اند ومثال خونان دراعلام چون برصراط

مستقیم کددکري سرني وپیشاني اکه واتند که جبرئیل پیشتر ازمحمد بانبیاء دیکر کوابی عبارت اتني

که اژه جار کله انبیا کو نازل نی ازخدا در شکل بشر یکي جبریل که نقش لوح محفوظ که عبارتي ازقران سني

خو میخواند و میباره ویکي صور دمد همه یک میکایل که قسمت ارزاق هکره ویک ملک الموت که جان همه قبض

هکره که یعني این صفتها درظهور جار کله هستي وخدانه که جارند معاني وعلم باقي ـــــ جز کلمه قدرت

آداده که بهر زبان که خوازه سخن واژه ازجار یکي نی که موسي با سخن واني ودلیل اوي که درشب معراج

محمد ادمیا ابرهیم و موسی و عیسی و یوسف یا سخن وانی وخنانه زوان مه عربی بنی که پیغمبران بند
— حم سق بهی قراءت چراخواندی تا هشتاد و شش حرف و نقطه بو براء اکه سفر ده و حضر ده
باجمعه هشتاد و شش سجده واجبی کین وان صفت حق کی بو که صلوة سفر یازده یکی بو و حضر هفده
یکی بو و جمعه پانزده یکی بو اکه وانی ادخلوا الباب سجدا اکرهیتن واژه که چرا عین کلازم عسق کم یکی
جواب اوی که اگر نقطه دا دکم بیکی باپس هشتاد و شش بنماندی — ان الله تبارک و تعالی قرا طه و یس
قبل ان یخلق السموات والارض — قال علیه السلم لکل شی قلبا و قلب القران یس ای لکل شی اصلا پس ضو
اصل انبیا بو اقره و اعلی مونا کم یس تا زنده بند تا در نزع باستماع ان ازین جهان جدا شوند یس والقران
الحکیم انک لمن المرسلین علی صراط مستقیم خلقت ابشریت هستی که در ازای کلمه واقع بهی محمده خدا
سین خوانده یعنی ای کلمه بحق قران حکیم که تو از مرسلینی جوز خو کلمه ی از پیش خدا اول جبرئیل امی بو
و باز جبرئیل خو بخو عرضه کین بو — پس خو بدو وجه از مرسلینی یک اکه کلمه ی که از پیش خدا امی
بخلق و ملایکه و دوم از پیش خدا بجبرئیل امی که الزمهم کلمة التقوی خو کلمه تقوی ی که مردمه از شرک
و کلمه عذاب و خبیثه خلاص سدی — هرگاه که خو از مرسلین ی بو یعنی از خدا امی بو بادم نیز
امی بو و جهز شرف ادم بعلم ادم الاسماء کلها ی بعنی کلمه بادم امی اگر کسی واژه که اکلمه بحقیقت محمد
نی پس خو شرف بجیزی یافتی که اجنز بحقیقت محمدی — جواب اوی که بوجهی اوی که ادم وانی
کلها — وتمت کلمة ربک صدقا وعدلا والرسول النبی الامی الذی یومن بکلماته جو در حضر هفده بحکم تغلیب
بجا اوی و در سفر یازده بجا اوی و در حضر پانزده جمعه بجا اوی یومن بکلماته واقع شده با شد جمز
اضافت کلمات بخود کرد منکو که مراد تمام بونه اقل جمع که سه بوز یاده امن الرسول بما انزل الیه و ملایکته
و کتبه و در کتب خنان اجها را امی و عنده ام الکتاب و عندنا کتاب ینطق بالحق و عندنا کتاب حفیظ
مم دلالت مکره برام الکتاب که نزدیک خوی پس جهز روحی ظاهر بو بر خلایق پس صادق بو ینطق
بالحق پس ینطق دلالت کره بر مستقبل باب — کلی موسی که دست بدد یکی تا ویل عزای بو جهره
برای اکه مرکب خو فرع اصلی ان کلمه کامه بین که بد راسه دریا که بشکافتی سمازن شکافتن ان کامه بین
که

که بدراسه دریا که بشکافتی سمازن شکافتن ان کامه بین که ظاهر بو و سحره و عصا سمازن سلیمان
که بر سه کی سمازن و زانان داود تسبیحه سمازن امین مسیح که صاحب مسیحی سمازن قیاس برین —
حال اوی که ان پنجاه که سی علم دیم ادمن بودی اگرچه علمی و سه رو و صورة و شکل بهیری خویشتن که میخواه
که محمد ادمه باسمان اول — دی و شکل و هیات ان کتاب دود و سیا بهی مسی اکه وانی که از اسمان
دو دیبیا سه امین انت کامه بین که علی وانی که در بینی دشو بسوزنه یعنی بو بینی دشو تا علم اسیا
بیو که بو بینی دستی — سرچه در برابر وجه ادمی در اسه اخیر قسمت خویشتن بکره — اول کسی که
بعشر ایات که خدا بدست قدرت خویشتن نوشتی اوی که بر الواح زمرد برای موسی نوشتی
موسی که شق بکره و نکه بشکنه ت ظاهر بو و یا دو دیبر سی فانفجرت منه اثنتی عشرة عینا ادو دیر
که پنهانی — اگر صلوة حضری و اگر سفری و اگر جمعه انیچ وقت زیادت فی سه در پنج وقت هستند
تا انچ وقت در مقابل پنجاه وقت بند و سه صلوة در مقابل پنجاه بند — اکه ده یا هفده بینهجمز
هزانی که تخفیف کامه کین و مراد تغلیب هنکو که بو منحصی هفده یکی و اکه پانزده و اکی اگرچه مراد
حکم تغلیب نی اما غرض اوی که قایم مقام یازده غیر مذکور بینند تا معلوم بیو که خنان از روی ماهیت
مه بکند و اکه یازده و اکی سمازن — جرا هفده قرار بکیبتی از برای تعظیم و عظمت و جلالت
یکی کلمه اگر هجده بندی عظمت بیک و تغلیب بیک ظاهر بنبی و اگر شانزده بندی مناصفه ی و عظمت
یکی برای تغلیب مم ظاهر بیی و ایکی برای وحدت تعیین و اکی وحدت بی تعیین و بی — سمازن
که صاحب این خطوط و خطوط ظاهر تا خداوند خط و قلم نی و خداوند کلمه فی علم کلمه ظاهر بینیه کین
ذات قدیم نین اگر خداوند گو کلمه بنو سو که از خو منفک بهیچ وجه از وجوه نی کتابت و صادی
و همه اشیا بنبشته کین سمازن که ماده ان خط ظاهر آب بیره سنی ماده خط که خو نقش هستنده
سه ای که نطفه کامه ی و من الماء کل شی حی آب که عرش بر خوی و از شناخت خو سه راحیوة ظاهر
بیو جون از میان مخلوقات علم تام و الفاظ کلمه تامه خود اره مظهر خدا ایی لا یدخل المدینة رعب
المسیح الدجال مثلا وجود خو مدینه علمی سمازن که وانی انا مدینة العلم و همه علوم در مدینه خو دری

ودر آسفتي وجهارده ملک وُدرخو هر کس که خوازه که ده بعلم خو بیره تا از صفت در وجهارده ملک بنکندد
وخنانه بناژه ده بهیچ مسلهٔ خو بنیشیه بین جن بقول انبیا انسانه واجبی بر صراط الله عبور کین بس
وجوه جزولا یتجزی باطل بود عرش خدا که واني که افتاب در زیر عرش هیشو کنایت اژه که زمین
عرش خدا بین وقوله تعالی وکان عرشه علی الماء و وجه دیر اوي که اژه زمین که افتاب بخوین زیر
دیشوان زمین وادبی ابی که مثال خو کعبهٔ که خوین عرشی وکان عرشه علی الماء ای علی نطفة جزو
اعظم که خاکه طراوت مدو آو اخاک که وجوه خداشناسی رسول علیه السلم که دی فرشته در شب معراج
بیابی وخوین سینه راشکافتی از مقام معین تا مقام معین ملک نی در عالم واشکافتن معنی عبور بر
خط خلقت استوا کامه بی هر کاه که اُو بعالم ظاهر بیرهان هیتن بشکافه املک که در خواو خودی اکس بو
باب قران مفرد و مرکب قران قدیم بچه معنی بامعنی که در وقتی که تلفظ میماسه اگر مفردی واگر مرکبی
که در زبان ودهن غیر از یک کلمه مفرد نی والم ــ وبوجهی بهیچ کس قران وکلام مفرد از حضرت نیامی
ممازن که اُو بـ وت باب ــــ صلوة پنج بار دهر دو دسته در وقت تکبیر احرام در مقابله
کوش وسر وروبداره ممازن بو که پنجاه انگشت در مقابل رو بداشته بو تا کتابت بو اژه پنجاه
صلوة که خدا در شب معراج مقرر کی بواسطه اکی که علم بنجاه علم در وجه ظاهری وبعد از ان پنج تکبیر
بائه برای پنج صلوة که صلوة در شو معراج پنجاه واجب کی نی کلیات مثلا پنج چیزنی که خو مظهر
کلمه نی و بر خلقت علیت کله مخلوق نبی اکنون تخصص خویشتن هو بنه که خو پارهٔ لعلی با زمردی
یا دري یا در رغتی چاهو بنه یا اگر هو بنه جرا تاویل بخو داره اژرا که حقیقت ببیند کلمه ای هستی وخویشتنم
که لعل هو بنه حقیقت خو بو جهرم ممازن کلمه که لعل مظهر خوی علی هذا بین نهج بر اشیا للانهایه بکدر باب
قربان کین در رج قال الله فی کتابه انی اری فی المنام انی اذبحک الایه حق تعالی بخشی و واتی که فدیناه
یعنی بعوض خو ابرهیم کوسفندی بکشه یا حیوانی دیر یک وجه دلیل اوي که بحقیقت اکس که نفس
خویشتن بکامه کشتن وبخوین بهای است علم ازل و ابد بواسطه کشتن نفس بخو ظاهر بکامه بین
از پشت خوی که اسماعیلی جون خو پیر اکس کامی بین خدا نی کی و بوجهی دیر اوي که ابرهیم حد ابنموی
که

که پوده بکش دیم بقبله دکین که اخانه خانه خدایی که سنت الهی انی که مردم فرزند خویشتنه از بور
وعظمت خدا وخانه خویشتن پوده اسماعیل نمان بکشه اما فدیه بدی که باز اکس از پشت خوی که اگر
خو بکشته بندی اکس ظاهر بنی اژه نسل وبقاعده سنت ابرهیم سنتی که هر کس که پنج بشو و شون
خو پنج واجب بو حیوانی بعوض نفس خویشتن بکشته که نفس خنان مستحق انی بیش خدا که خویشتنم
در راه خدا دیم بخانه دکی بکشته برای اکه علت غایی خدا در خلقت افرینش خوی اما جن خنان هم
معتقد اکسبند که خانه مثال خوی حق تعالی هم بفدیه از خنان راضی بی ممازن که اژ اسماعیل
ــ اکر میتن واژه که خداوند مثال خانه جرا دیم باکو دیکه جواب اوي که دیم بمثال خویشتن هکر
ــ اکر میتن واژه که ابراهیم پوده که کشتی دیم بخانه امکان داره که بکشیه بو برای اکه خانه خداوه
اسماعیل وابرهیم بساتند جواب اوي که خانه خنان عمارت کیند کما قال الله اذ یرفع ابرهیم
القواعد من البیت واسماعیل ــ پس هر کاه اسماعیل وابرهیم و مومنان جای ابی که دیم باکو دیکی
خویشتن بکشند وبجای اخویشتن حق تعالی فدیه بدو واکسی که دیم اژ وکاردنه بمذهب همه انبیا
خون خو حلال بو وسنتی که حیوانه بکشند یعنی قربانی اول خو بخوره اژ برای اکه مثال نفس خویشتن
بکشه که هر کاه که نفسه در راه خدا بکشته اول منفعت بخو عاید ببو پاین بدیر کسان ممازن
که انبیا اول معرفت خدا و نفس خویشتن برای خویشتن حاصل بکرند وبعد از ان بر مردم دیر بپرسنه
که سو کلمهٔ ان علامت ظاهر در ظاهر دیم بنموی تا دلالت کره که ظاهر کاینات سو کلمه در اندرون دهان
که به نسبت باطنی بنموی تا دلالت کره بر سو باطن که باطن ممازنی ــ که نزل به الروح الامین علی قلبک
تنزل الملائکة والروح عیسی رسول الله وکلمته القاها الی مریم وروح منه پس معلوم بی که باصطلاح
خدایی روح وکلمه هردو یکند ــ اکه واتی هدهد احطت بالم تحط به بوجهی علامت سری خوین
که اتاج داده داود وپاره مستی برای ره بین بکتابت الهی که سلیمان اخلقت نی ظاهر پس هوازه
که احطت بالم تحط به وجئتک من سبا بنبا یقین وسبا شهدی وشهر عباریی از مصر ومدینه و
مصر ومدینه عباریی از انسان وبرای اوي که نامه خو هادی که انه من سلیمان وانه بسم الله الرحمن الرحیم

اسم الهي واسم خوه همراه كي والاتعلوا علي واتوني مسلمين — بيرا ين نامه راكه تو همراه داري
وبرخونان بنداڅ وبيا — اسم الله راكه انه بسم الله وانه بسم الله الرحمن الرحيم است سليمان
كه مرغان نامه هزاني همراه هدهد بكي تا روشن ببو كه سليمان منزانه كه خنان باسم الله خلقت
يافتند — بحديث واردي كه خدا دست راست خويشتن بظهر ادم بمالي جمعي ازپشت خوبدر
اري برصورة مورچه وجمعي بدراوي برصورة مورچه وقتي كه دست چپ مالي بس ميداء پشت
ادم بو ومعادمه خوبو كه واتي ادمي كه بهشت دشو بصورة خوبو پس انسان دروقت كه ازپشت
ادم خنا بدراوي لبشكل موربدراوي پس لازم اسكه اول بغيير ادم مه برشكل مورباشند حوامي
بني وخواهي ولي تادليل دنيا مبين — از براي اكه عرش ادمي واتي كه عرش روزجمعه ظاهر
ببو كه روزجمعه كه بصورة انه مي كه پانزده بنكو كزاردن پس ادم عرش بو

بندارك دابوه افلاك وردرون
خوخداوند فسق وفساد انساني وحيوان پس
اجه افلاكي ونباتي وبركهاي خنان بوين كه چون برنهج خلقت موجود
اند واجه انساني وحيواني ممازن برنهج خلقت عدل موجود اند اما چون
بطبيعت مشغولند ظالمند وابادت ظلم خنان برموجب ظلمتي كه دردرون
افلاك ودوزخي هركاه كه بسد خلقت خويشتن برسند وبصراط مستقيم
بكدنند بجنت برسند كه عرضها كعرض السماء اعدت للمتقين وبكلمه طيبه
كشجرة طيبة راه يابوند وبعالم مثال وتعوسن بجرده واشكال ازلي
ابدي فرح بخش كه برشكل صراط مستقيم باشند واصل
بلبند واندوزخ خلاص يابند واكربصراط مستقيم نرسند
ومتابعت شيطان رجيم كه سجده ادم نكرد
بكوند دردوزخ جاويد بمانند

— الحكايت اشنوكه درروايت امي كه جسد ادم بي خنا شيطان ياواني كه بشو وخاك خوسجده بكي

ونكي

ونكي معني عجب داره بدن ادم كه بمي بو اكرخوين سجده بكري ممان حساب كعبه بو — كلام صاحب
كال كه بيان سو كلمه وسه اشبامكس وسرتوحيد دروقتي كه سان منظهر مخاطب وراوي
باخو نتيجه چند همراه داره مخاطب تصور نكره كه من ادركن كه خو ادركي ني خوا دركي كه تسليم
ادركي بو تجلي خنايي كه درخوررامي باب —— ج هشتاد وهفت حرف ونقطه كه درحروف
مقطعه قران ايي — وادي ديم باپنج حس ظاهر وسو مقام مو هشتاد ومشتي بكي زيادتي
تامثال بوجهي راست بو — يكحايتم مثال ياطرح بكو ودوم بكو درين بحث جاي نظري حالي نشاني
— عبارت ازمسجد حرام تن اكسي كه كعبه مثال سدي خوين اكه واتي رسول كه خودراخو خداوند
داره وباسمان بره بوجهي ورداشتن اكامه بين تاهيات انساني ازخوو تن خو كه مسجد
حرام كامه بين ظاهر ببو وقرينه كه واتي درقيامت حجراسود زبان بو ودوچشم واكه واتي
كه الكتابت كه حق تعالي بنوشته وازادمي عهدالست بربكم كيتي بخواسپردي بمظهرخو كامه
بين يعني خومثال اكسي ومتصل مسجد حرامي صفا ومروه كه مثال ابرهيم وخوين بوربعده
سفت پيكو خويشتن وزه كو اكرطواف كره بزه ني براي ابزه ني كه خونان صاحب كعبه بپيوند
ومقام خويشتن دروجود خوتعين بكي كه درحجرالاسود دكره وخناوه پرستش كره — في بيوت
اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه — واب زمزم اوي كه اوازهكره وزمزمه داره درمقابل
حجرالاسودي كه عبارتي ازديم كه درديم او بسو قسمتي تامعلوم كه او درتحت اوي وكلمه خنا
مستي ازين رو بوجهي اوازهكره كه زمزمي — اولي كلمه نمايي مثال خوهستي بعدانه جا
واكي بيت الحرام كه عبارت ازمسجد حرام هستي مثال تني خو هستي بازكعبه جدا واكي كه مثال
روي خو هستي وكعبه بوجهي مثال سرخو هستي — خانه كل بساتي وواتي كه خانه خداني
موسي از اتش اشنوي كه من خنا — وفي السماء رزقكم وما توعدون يوم تاتي السماء بدخان
مبين وعده خدا هستي پس اينجاه جوزازاسمان بياسه ادود كه وعده كين بياسه وتاكسي
باسمان نيشو اخبر بنياسه — چهارفرشته اند ملك الموت جدا كرنده جاني وريجي ازتن ممازن

کرخنا پس اکس که جدا واکره جان وروح از تن خو ملک الموت بو از قبل خدا واخر خوین جان از تن
جدا وابو که خوین جانه از تن جدا واکره پس بحقیقت اسم خو جدا کرنده جان وتن بو که جز حقیقت از بدن
جدا واکره — واسرافیل اوي که صور دمه ومرده مه بیکبا زني خود بکره دیکر بار باخود اره ومیان
دو نفخه جهل روز بو — ومیکایل قسمت کرنده ارزاق بو که وفي السماء رزقكم وما توعدون
— ویکي جبرئیل که خداوند وحي وارنده کتاب اسماني هر که بیان وحي خو ظاهر بیو بوجهي نمازن
بو که خوامبي بو — کلمة الله القاها الی مریم اکلمه سوه که راه بسو کله اصل هبره از بیش خوامبي واز خو
منتک ني ازبراي اوي که حق تعالی واني که کلمته القاها الی مریم — هرکاه که محمد علیه السلم بعد دان
علم اعلام کله ولجزاء کله از حضرت عزت معلوم کي بنجاه صلوة برخو واجب واخر بر بنج هفده ویازده
ویازده قرار بکیتي وجهار برید قصر کین ور ودر خانه خدا کین وقصر وحلق کین ووقت بمین دم باکو
درقبور کین جز ظهور اخانه وصلوة بیو هر کس که دیم نمازن بپاکي ووضو ساتن که جبریل واني که وضوء
انبیا ان بي وضو نکره پس خو وضوء انبیا وصلوة انبیا بنو ورو دره دیم ذ نکره وقصر وحلق نکره
وجهارده بار طواف ادر جمیع عمر نیکره پس خو از انبیا نصیب بنو وبمذهب انبیا تارک صلوة بو وجون
تارک بو بالتزام معلوم که ترک کعبه بکي بو بس ناجار بمذهب انبیا کافر بو وکشتن خو واجب بو براي اکه
انبیا کافر بو وکشتن خو واجب بو براي اکه انبیا هکشند که رو باخانه دنکرند که مثال اکس کامه بین
جو خداوند مثال ظاهر بوازن بو — یمحو الله ما یشاء ویثبت وعنده ام الکتاب اي علم اصل الکتاب
هرکاه که در یاسین یا حرف ندا بو بدلیل یمحو الله ما یشاء ویثبت حروف مفرده کتاب الهي
که جهارده هستي بي مکررات هفت نقطه داره تا مثال هفت باب بو وجهارده ملک اکر سایل
واژه که جوني که مکررات حرف حذف بکیا ومکررات نقطه نکیا جواب یمحو الله ما یشاء و
یثبت — اذا قرات القران فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم اژه شیطان که سجده ادم نکي
وادم تعلیم خو در بیان اسمانکي که پیغمبر همه انبیا بي براي اکه قران بیان بزرکي ادم هکره وفرزندان
صالح که کلمعز الصالحین که انبیا بند وشیطان معاطي خناني هوا در وقت خواندن پناه بخدا اکیا ازه
شیطان

شیطان رجیم وشما که انبیا هیاني واولیا وفرزندان ادم بعد داسما که خدا ادمه تعلیم بکي که علم ادم الاسماء کلها روز
جمعه اندي وسغرده اندي وحضوده اندي دیم باخانه که مثال ادمي بساتي دکره وپرستش خدا بکره بعکس
شیطان که لم یکن من الساجدین تا بر شکل ادم وراسیه که هر که بهشت دشو بشکل ادم بو وبقد خو که
شصت ارشي — اکر هیتن واژه که ادمي که ظاهر بني خویشیه با مثال خو که خوین خانه هستي جرا پرستش
کرند دیم بخود کي جواب اوي که ان غایت تعظیم که هنوز بظهور نیامبي دیم بمثال خو دیکي پرستش هنکو
کین نمازن که خدا واني که اذا سویته ونفخت فیه من روحي فقعوا له ساجدین اکرچه بالقوه در خو بي
که معلوم ملائکه کامه بین نمازن که یوسف هنوز بمقام علمتني من تاویل الاحادیث نرسا وبنوت
نرسادي اني رایت احد عشر کوکبا والشمس والقمر رایتهم لي ساجدین — ادم خوین عرش وخوین
خانه وملائکه اوند عرش خوین وکیتند ویحملون عرشه اتعظیم خو کیند وقتي که خدا بعرش وبو که
الرحمن علی العرش استوی ویسجد له من في السموات والارض راست بو پس همه رو بعرش دیکي سجده
کرند خو پس خانه وعرش هیبو الی ذي العرش سبیلا باب — شش روز که اسمان وزمین
در خو بیا فرینه شش روز عبارتي از هفتاد دو ساعت وروز جمعه عبارتي از دوازده ساعت دوازده
هفتاد ودو نمازن بو که هشتاد وجهار هر کاه که بقراءة یاسین خواني بند اهشتاد وجهار بو خدا
در روز جمعه که عبارتي از هشتاد وجهار بر عرش راست بیشتاد — ستفترق امتي علی ثلث
وسبعین فرقه کلهم في النار الا فرقة واحدة از هفتاد ودو که بکدیي قدم که در سیم نهي بنجاه صلوة
اقل صلوة یک رکعتي نمازن بیبو که بنجاه رکعت مي رکعت وتر که هکزاره تا جمیع شرایط در مي رکعت
بجاي اوي بوا ژ تکبیر ولتشهد وسلام وغیره که در صلوة واجب تخفیف یافته انهایي — جهار ملک
که اختیار ملائکه خدا نند جبرئیل اسرافیل عزرائیل میکایل ملک الموت براء ا بجهار ختم بکي که جبرئیل
امین حضرت خو بي براي اوین علم ازل وابد میکایل از براي رزق مخلوقات ملک الموت از براي
قبض ارواح اسرافیل بجهت نفخ دمیدن وزنده کردن واین هر جهار صفت جز درین جهار کامه بین
وهستي ختم بجها بکي اکر هیتن واژه که اژن جهار بمحمد جبز نیاوي جبریل در احسن تقویم دحیه

امي وعلم ابي وصلوة جمعم ميمن ني پس اوي بو بوجهي — الم هزاني كه واتي كه حضرده هيبار هنده
وهيبار پانزده . بكزارند تا سو بو و وضو بسازند نظر بر طاعت تام ني و بر خلقت كه از وضو معلوم
ني بو و براي اكه هر كسي كه مسلمان بيو واز كفر رو بكرداند خوبان صلوة قيام كو نمودن نه بلغت
زبان خويشتن كه كاه بوكه خوين زوان ممازن كه مغولي از بيشتر كمتر بو يا هندوي عجمي كه ناقص
جز بخلقت تام در وجود امي عبادت بخلقت تام بكره تا ادمي بوكه ادمه خدا بصورت خود افريد
واخر هر كه در بهشت شود بقد وشكل خو بو و بر عدد اسماء خو عمل كي بو — عن النبي عليه السلام
انه جاء رجل الي رسول الله فسئله كم كثرت الملائكه علي ادم اذ قال اربعة — از قوت ازلي يك
جيز در وجود امي با عبارت كه روزي بنيبو اكه هيوي در وجود امي ميمن بو كه سوكله كه بحقيقت
بكند واژه قوت واونان يعني سو نظام خلقت اشيا وكيفيت خنان بو نجي كه علم ايكي بند كه ايك
بحساب خداوند خانه هستي كه وجهي ووايي فاينما تولوا فثم وجه الله از ترتيب وجه خدا هر طرف
كه ديو شي وبيبي — قل هو نبأ عظيم اي قران — لكل نبأ مستقر فسوف تعلمون مستقر
بوجهي اسم مكان است وبوجهي اسم زمان است وبوجهي مصدر است بمعني استقرار — اقراء
باسم ربك باب — اول اول اسم خداوه بخوان براي اكه از اسم ره بسما بيره يا كهيعص
باحم عسق پس معلوم بيي كه اسمند واز پس اسم بيان هكره كه اسم آ خداوه بخوان كه انسانه از خونهاء
بسته بيا فريد براي اكه مظهر اسم خدا خنانه بعد اژه وايي وربك الاكرم الذي علم بالقلم براي اكه قلم
كه حرعلم اسم خو هينويسه جز بحقيقت صورة انساني علم اسم وكله براي اعلم اسم وكله راكه خطي بعدد
علامتهاي شكل ادمن ديمي بنيي ودر ميمن صورة بعد ازين بيان صلوة اغاز بكي تاديم در وقت نماز كعبه
نكره چرا نماز درست ني كه بخود صورت انساني كه مثال سو كله نماز هنكو كين با خانه كه آ خانه مثال
ديم اكسي كه غلت عايبي خلايق خزيني — علم بالقلم محققي كه ان خطي كو فزيي كه پنجاه علامت داره
براي اكه مثال اشكل انساني احسن تقويمي وقرينه خلق خلق الانسان من علق دلالت برين هكره
وهر خطي كه نه برين مثال بحقيقت معلم خو خدا بنو — اقراء باسم ربك حم والف لام ميم وغيره اسم اند

بدليلي

بدليلي كه علي واتي با كاف مي يي عين صاد اعوذ بك ويا حم عسق اعوذ بك مكتوب في تفسير الكبير
بجهت ان حروف مفرده كه الف لام ميم وغيره ست اسم خو كردانيد كه اصل اسماء الله اينشانند تا جز
بان اسم حضرت عزت را خواني بهمه اسم خوانده كه مركب از ايشان شده بلكه يوم يأتي تأويله يقول الذين
نسوه الي اخره ووايي كه علي بتاويل جنكل كامه كين يعني جون تاويل بعلي بياسه يعني بفرزندخي وقال
عليه السلام حم لا يبصرون وقسم باسم بارى نه بفعل وقال عليه السلام من قرا حرفا من كتاب الله تعالي لا اقول الف
لام ميم الف حرف والف اسماست — بي تصور لفظ تصور معني ممكن نيست وحضرت عزت غير محسوسات است
اگر تصور لفظ بني كامل نكند ره بعزت نبرد — بي استماع لفظ در مكاشفه از حضرت عزت واز ملائكه
ممكن درك كرده ذات وصفات حضرت احديت ممكن نيست — انا اوحينا اليك كما اوحينا الي نوح
الايه ورسلا مبشرين ومنذرين لئلا يكون للناس علي الله حجة بعد الرسل الايه وما نرسل المرسلين
الا مبشرين ومنذرين يا ايها النبي انا ارسلناك بالحق بشيرا ونذيرا وداعيا الي الله باذنه وسراجا
منيرا وبشر الذين امنوا بان لهم من الله فضلا كبيرا — انبيا همه ديدند در عالم مثال كه همه علم الهي
در لوح محفوظ ميخوانند اما كه كسي كه واقع بيو كه ظاهرا الفاظ در لوح محفوظ نوشته تمام نخوانده بو بحقيقت
وهر كه خو تمام بخوانه تمام خوانده اوي كه سو كله در خو كه لوحي بخوانند — اني لاجد من طرف اليمن ريح الرحمن
عبارت از يمن دست راستي كه خو باعتبار كعبه يمين نام كنند يعني از جهار ده كله يمين الله — الصلوة
معراج المومن جز انسان بحقيقت وضع صلوة وكعبه برسه البته البته كه خو عروج كامه كين از محسوسات
بمعقولات واز تقليد بتحقيق واز صفات بعالم ذات پس صلوة الت عروج بو براي اواي الصلوة
معراج المومن باب — ظاهر حروف سياهي حروف قران علامت علامت كلام الهي است —
قران از مصحف بدر بيش و بعد ازش كو باسته اعلامت كتابت انساني تعلق كيره بكتابت خدا كه عرشي
— ان بيني وبينه سبعون حجابا من نور من ابتدا بي اي كتابا ونورا — ابتداء خلقت بدن انساني وهيات
انساني از كلام مستثني — ولقد جئناهم بكتاب فصلناه علي علم هدي ورحمة لقوم يومنون رحمة
حالست از كتاب ورحمتي اي كتابي وسعت كل شي فساكتبها باب صلوة ميت صلوة بجهار تكبير فرض

علي الكفايه واجبي بر يك كس بلا تعيين كه بر ميت نماز جهار تكبير بكزاره براي اكه خو از حياة ظاهر بكامنه بين
وهمه كس دره وقت ظهور جهار كلمه كامه بين با جهار كلمه تكبير بر خو بكو نماز كين حتي كه واجب كه ور محمد
وايمه وغيرهم بكوند وجاي در حديث امي كه هر كس كه بعد از صلوة جمعه جهار ركعت نماز بلكزاره خوين
حال ازن بو همين حسابي براي اكه وقت جمعه اوقتي كه كلام الهي همه جمع ببو پس ناجار جمع جهار كلمه
هم لازم اسه پس بعدد خو صلوة بكو كزاردن محمده هر جند كه بظاهر مظهر نبي اما از روي خلقت
در مثال جهار كلمه كتبه ني اكر جه ظاهر مظهر جهار كلمه بني باب — هر كامي كه پنجاه علم حلا متجاه
علم ديم ادمي بو هر كاه كه اينجاه علم ورانكيزند يعني ظاهر بكرند نماز ن بو كه محمد ورانكيزانند
وهم كه در صورة بشر بو براي اكه خو مثال صورة بشري — لو كان هولاء الهة ما وردوها يعني
دوزخ كه عبارتي از اتش كه اتش قابليت شكل علم كلام تام نداره اكو دنيشوند براي اكه خدا در بهشت
دشو كه جنت است ودرخت است ومقام كلمه است وهر كس كه در شكل بشر و نبو نماز ن بو كه شيطان
كماز اتش بي يعني من از بن وتغشى وجوههم النار وتلفح وجوههم النار — ومن الليل فتهجد به نافلة
لك — در اذان اللهم رب هذه الدعوة الي اخره وابعثه مقاما محمودا ما المقام الي اخره اكسو خليلي
ببردنين عبارتي از دو احرام يعني دو طواف حج وعمره كه واتي كه ثم اقوم عن يمين الله حجر الاسود يمين
في البس — لارض جرا بيت المعمور واتي براي اكه هر كاه كه در خانه موضع خراب نبو خانه معمور بو جون تمامي
وجه همه جاي علم ومقام كلمه معين بو بيت معمور بو ابرهيم پشت بالخانه وادابي كه از بهشت حوّا بي صلوة
فرض علي خمسين صلوة پس معلومي كه از خدا فريضه بي بدليل تخفيف كين وپيش خدا شون پس
كلام قدسي واجب بي بو — لاجرم براي جهار دير كه مثال جهار جو هستي كه از درخت منتها بدر همياي
كه خوين علم درخت منتهي دري كه وجهي ادمي — جهار دير بر هم بحديث قدسي واجب بكي كما قال الله
يا ابن ادم اركع لي اربع ركعات اول النهار اكفك الي اخره والله علي من اتبع الهدى وبنص
تقصروا الصلوة والصلوة الجمعة ومن الليل فتهجد به نافلة لك — جون صلوة پنجاه از معراج امي جهار
دير هم بحديث قدسي اثر و كو هنكو كه اهيبو براه احديث قدسي واني ودر شب معراج نماز ن كه جهار

اشنوي

اشنوي جهار جودي بجاي اركع لي اربع ركعات — كلمه ممكن الروية نيست نماز ن كه خدا — ظاهرا
شكل اعبادتي از مسماء او ان شكل در ذات خويشين هيچ فايده نداره الا اكه علم كلمه بو وان شكل
ظاهرا وضع انساني وعبادتي از مصحف اشكال اب وت هستي وجنانچ خنان عرض اندازه اشكال
وظاهر اقران هيبو نيد ان شكل با مسما كه كلمه هستي بو ضوئي تا دست بخو كري — اما علم كلام الهي
وجه وتركيب انساني كه خدا خوين خلقت بكي وقت كه بخو خوانئ بر بي هنكو كه بو ضوئي كه بحقيقت
صورة ان انسان صورة وعلم كلام الهي كه اصل كلمه هستي وهر كه خو بخواند مصحف مجيدي بل هو قران
كريم في كتاب مكنون كه اخلقت واوجه مكنوني از جشم مردم لا يمسه الا المطهرون بل هو قران مجيد
في لوح محفوظ واثر را صلوة بي وضو درست ني ووضو بينكو ساتن تا دلالت كره كه نماز كه بد توا — جبي
بسبب امواضعي كه علم كلمه دران مواضع روشن تري — وطواف كعبه ني وضو هم درست ني براي
اكه طواف برتو براي امواضع واجب بي كه هشو راني — ظاهر شكل اعلم اكلمه هستي كه از ذهن بدر همياي
وشكل انساني علم اكلمه هستي بر وضع انساني كه اشكل با كلمه قايمي — انسان از روي جفت ومسكن
وميل مسكن وخاصيت دوست ودشمن ونكاه داشتن وجو خو وخواستن حياة خود باهمه حيوان
علي السويه هستي ودر باب — دخيرة نهان ونهان وازروي خلقت مثال سو كلمه تام نداشتي
پس شرف خو بر حيوانات اوي كه خو از روي ظاهر در احسن صورتي براي اكه مثال سو وجه خو موجه
بي وامثال مثال سو كلمه اكرده باكو نبره كه خوين شكل براي جه در احسن صورتي حيوان نامي براي اولئك
اولئك كالانعام بل هم اضل — روزه داشتن سي روزي وسي روز دير عيدي وسي روز دير از روزه وعيد
بدر شوي تا نماز ن كه صيام وعيد وخروج از صيام وعيد در سو روز بو ودر سو شب بوج نيز نماز ن
ده حج كين — وشصت وسه سنكه انداتن بعد از عيد جهار دهم بدر بشون نماز ن جهارده شو بو
— الدجال مكتوب بين عينيه ك ف ر بيك حساب جز در مقابله جهارده كلمه يعني جهارده
فصلخنان داره وخنان مفردات مفرد بنوشتي بر بين عينيه خو تا نوينه — بيك حساب اوي
كه كاف وفي وري سه حرف كلمه كه در ازاي هفتي كه بديم ونخدان وري كه خو او نينه بخواندن وبا — كافري

وبیک حساب کرف ورسه کلهٔ که سه کلمه که یکی سبلتی ودوطرف دیم اوه بسه کلمه نوشته دین پس بین
عینیه خو کعز بوکه کاف وفی وردي هستي — انامدینة العلم الى اخره لا یدخل المدینة الى اخره علیکم
بالسواد لاعظم ممان کامه بین که سواد اعظم ممان مدینه کامه بین بخلاف اکوجهي روشن نو سواد
اعظم براي اکه بدیم دری اکوجه جهارده ملک مم دلالت بکوه باکه بدیم وردي مصر جامع مصري که صفت
خواوي که جامعي — جشمه حیوة که درتاریکي هستي اناد یکی شعري که بدیم وردي که هرکه نخورده تشنه بو
ممان مثال حوض کوثري که هرکه بخوري تشنه نیبوا سو اوي که کان عرشه على الماء اما باب تشهد
— درصلوة نه است یعني تشهد زیادت ازین درصلوة فرض نیست بجهت ان که علامت اسم شین
زیادت ازنه نیست که ان شین شهادت است درسفر زیاده از شش تشهد نیست که ان سین است
— امارسول میفرماید که حق تعالي سین بلال را بجاي شین قبول کرده است درباب توحید
باب — صلوة جمعه پیش از دو خطبه اذان بکوید پانزده کلمه ودوخطبه تا ممان هفده کلمه را مثال
باشد دوخطبه بخواند براي ایا نزده کلمه عرب وجهار عجم — واجبست که امام در روز جمعه بر منبر
که هیات صورة انسان داره بشمشیر ورایه دوخطبه بخواند که ان دوخطبه بوجهي مثال دوکلمه عرب وعجم
ودر مصر جامع باشد ومصر جامع عبارتست از سواد اعظم قال علیه السلام علیکم بالسواد لاعظم
اتبعوا السواد الاعظم که سیاهي وجه است واعظم است بجهت ان که تعریف خلقت میکنند
وخبر مبدء هدانا عاد کلمه الهي باشارة وخطبه از ذکر خدا ورسول وقیامت وباشد —
سدرة المنتهى براي اواني که بوجهي کلمه طیبة کشجرة طیبة هستي ومنتها براي اواني که منتها کلام
سوکله هستي وبوجهي مثال صورت بشریتي وبامعنی سدهٔ منتها هستي صورة سوکله خوبن علم
سوکله درخو ظاهر بیي وعلم سوکله صورت بشریت داره پس خو سدرة المنتها بو باب —
خلقت افرینش که جرا در شش روز بي براي اکه شش روز هفتاد ودو ساعت در وقت استوا وکلمه الهي که حروف
تهجي هفتاد ودو وجهي دیر شش روز خلقت ویک روز فراغت هشتاد وجهار ساعتي هرکاه که بقرایت
یاسین بخواني که یا حرف ندا بو هشتاد وجهار حرف ونقطه ظاهر شکل اوکه حرفي که سوکلهٔ خدان

ظرف

جمع وع

طرف تمام اشیا هستند پس خلقت وفراغت در هشتاد وجهار بو باب — کلمه ادمین وادم صورة
حال اوي که جون برخط استوا بکدري وجه انسان علم سو خدایي هستي ووجه انسان ووجوه
که جهار طبایعي هریک سو بو ممازن که اتش سو بو وباد سو بو واو سو بو وخاک سو بو ممه باممه بر
صدوبیست ومثنث بوجهارده برسر آتي که نیمه ست بو ممازن که بروجه اعلم برسرامي که بدلیل ان کلام الله
الناطق بو ازه جهار ظاهر بیوجون برخط استوا ایشي ممازن که روز جمعه وپانزده پس ظاهر مرکبات
که قراني که مردم همخوانند صدوبیست وهشتي ست برسرامي بدلیل ان کلام الله الناطق ادم خدا ونزوجي
وعلم تامي که جهارده مور سرامي ازن که درکلام سامت جهارده برسرامي — موسى اتش اتش اوا ز
اني انا الله اشنوي وان اوني که دریا بیجي وراه خشک وادي کي فرعون عرق یکی طریق یبسي خاکي
وادم واني براي خاک شیطان بجهت جز وخاک که قابلیت تصویر داشتي ودر وجه بادي سخن تا سلیمان
الیح فارسلنا علیهم ریحا صرصرا ممین معني داره بادي که از زیر عرش خدا وراسم — ممازن که لوح
محفوظ ادمي وکتاب مبین وخانه اسم مهین تر که مشهوري مم خوبي بنسبت مخلوقات که
بوجهي هرشي اسمي براي اکه علم اسماء خدایي هستند وبامعني خو اسم اعظمي که قابلیت علم سو خودا ره
— خانه بادلیل ادمن مثالي بوجهي دیرازن که واجب بي که دیم بخانه ذکر کنند وقت ذبح ونماز وطواف
من کل فج عمیق براي اکه خو ام القرى هستي واصل ابو البشري — ادمي کسي که ممیجو بیرا اگر کناهي بکره
ممازن که ادم توبه بکرد وواکرده نه ممازن که شیطان که نایجابي وانابت نکرد تا اصل نار بیو
اکر میتي واثه که جرا صلوة بخواندن حدیث قدسي درست ني وبخواندن قران که جبرئیل اوي
درستي جواب اوي که از براي اکه قران از کسي اشنوي که در احسن الصورة واحسن تقویم بي و
صلوة که بر انسان که واجب بي هفده وپانزده براء اعلم که در دیم انسان ووجه انساني
بر انسان واجب بي وارنده در صورة انسان بي وبراي اکه جبرئیل در صورة انسان امي وانسان
علم پاره پاره حروف مقطعه داره پس ارنده خو که حروف مقطعي هنکو که در صورة انسان
بو وبراي اوي که حروف مقطعه جبرئیل اوي — قال علیه السلم تابت ربي في صورة امرد

قطط رایت ربي في احسن صورة براي اکه اچین صورت اوي که علم سوکلا ازلي ابدي خوظاهر بیو
وابغیا از انسان بي پس ناچارخو که خذا یبي دره صورة هنکودین واوه احسن صورت هنکو زانان
ـــ ارواح شهدا در جوف طیر حضر هم اصویتي که رسول واني في صورة امرد قطط ـــ ممازن
که حکمت الهي اقتضا کي که انبیا تا اتخذ الکلام نشنوند ده بخنا ومعرفت نشه بي وممازن که تاهیتن
خط نیخواندره بهیچ خطي ومعني خطي ومدلول خطي نشه بین تا کسي شناسای وجوه خویشتن بحکم
ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم نیبو که احسن تقویمي وکتابت الهي خوي کتابت
خویشتن نیخواند وره بکتابت مه اشیا نبره بمعني الطرق الی الله بعدد انفاس الخلایق نره
وحقیقت کلام الهي وعلم کلام الهي بمنزانه الکلام الهین که خنان از ملایکه واز خذا اشنوند که علم
الکلام والکله مه اشیا هستي وني وکامه بین ـــ الج اشهر معلومات مراد از اشهر سه ماهي واسه
که بالاء هشتاد وچهار بیا کامه ني واکو سایل واژه که ماه ج در ده روژي که دمي جو یکي بجاي
ده کامه ني یک جواب اوي که یکي بجاي بعضي از روزامي ممازن که بجاي روزامي ممازن که رسول
واني که روز ساعت باشه وپنج صلوة متابله پنجاه صلوة بو پس یکي بجاي ده بو ومن جاء بالحسنة
فله عشر امثالها باب ـــ چرا واجبي که مصلي بعدد ست علامت خویشتنه دیم
که علامت ست دیم بقبله دکده وخذاوه پرستش کره بو نهج مذکور مشهو براي اکه خانه مثال اکسي
که علت غایبي افریدن ست خوین دیم واچهار دیکو خوین ست وچهار بین وخذ ابین خانه قوي
بواسطه اکه ظهور خذا وذات وصفات خذا وعلم ازل وابد خذا اکو ظاهر بیي پس برخو
واجب بو دو باکو دکین تا خوین طاعت در محل قبول بو وراه بعلم ازل وابد ببره وا با عبایتي
که خو مثال انساني که رسول واني که یعني حجر له عینان یبصر بهما ولسان ینطق بها ووانی
که خوام القری هستي یعني که اصل شهرها هستي یعني هر وجودي شهري در مثال شخصي وحود در
مقابل سو اکسی واکه واني که خو اصل مه زمین ها هستي که خوا اول بیافرینه وزمینهای دیر از زیر
خو بیرون اوي یعني علت غایبي خویي واخانه ممازن که مرکز ودیر زمینها ممازنه که اجزاوه

براي

براي آدر وسط زمین واتیند که هستي وسط اکسي واجزاء خلایق دیر اند ممازن که بطبع اجزاوه
طلب مرکز کاردني خذا بحکم خذاوه طلب مرکز کارده وبطبع موجودات از روي خلقت که عبارت
از اجسام سماوي وسماوات بطبع رو در زمین دارند ودر هیات رکوع اند واشجار ونبات
وموجودات هر کس از حرکت انسان مصلي واجبي که در صلوة با حرکت مشغول بیو وبانوع در
صورة صلوة باشنه هر شيء از اشیا براهیة هشیند تا همه در مثال تسبیح بند وهم در مثال هیات
مصلي بند باب ـــ صلوة در یک رکعت صلوة هفت موضع را واجبست چهارده بار بر زمین واتان
وچهارده اموضع زمین که چهارده موضع تن اکو دیبو ودر دو رکعت چهار چهار واجب بو هفت
موضع ست بار برزمین ونان وست موضع زمین که ست موضعه خویشتنه اکو وینو باب ـــ
حج حاجي چرا سر بتاسه براي اکه سر واشش دیر که هستي یعني هفت موضع وابرو که داره بعد خنان
بحجر اسود هفت بار طواف بکره از براي اکه علت غایبي از افریدن اهفت موضع حاجي صاحب
حجر برخو که حاجي واجبي که خلقت خویشتن دره روز طواف کین وره خانه کم واکره ممازن که اسمعیل
خذا واني که قربان بکرند دم باخانه دکین که تعظیم خو در پا به هستي که شمه که حاجیاني نزک خلقت خویشتن
بکرین ونقصان در خلقت خویشتن وادي کرین با وجوه خو وبوجهي دیر از را سره هتاشه تا جوا
واکره میان موي رو بوجهي دیر براي هیات تا دلالت کره که بان هفت عدد هفت طواف هنکو
کین خو ـــ اکه واني در مصابیح که ادعاء سو وسر واشر که بر دارند مثال اسو وچهار جوا
که سر امدي اچهار دکله که یکي نفخه دمنده ویکي ملک الموت ویکي جبرئیل ویکي میکاییل وبراي اکه در ظهور
خنان نفخ ومرکب وحقیقت وحي وارزاق معلوم بیو تا دار الحکمة وبالاخرة اي بالمدار الاخرة ـــ اذا اخذ
ربک من بني ادم واشهدهم علی انفسهم وقتي که ظاهر حاضر بکي خنانه بر نفسهاي خویشتن واني الست
بربکم واتند قالوا بلی واکه علي واني که از حجر الاسود بد راهند براي اوانی که مثال چهارده اکسي
بشکافتند واژ وکو بد رامسند ـــ الر کتاب انزلناه الیک قال فما بال القرون الاولی قال علمها عند
ربي في کتاب یعني در الف لام میم ذلک الکتاب که اصل کتابي در ظهور خنان معلوم بیو حال خنان جو یي

زبان پارسی وعربی بهترین همه زبانهاستی از روی وضع برای انک معانی موقوفست بر
وضع لفظ موقوفست بلفظ ولفظ هرکاه که در مظهر سببی درک معلومات کردد که عرض از افرینش
موجودات ان معلوم باشد بان لغت وضعی در مظهر او ظاهر شود پس ان لغت بهترین لغات
باشد وان لغت عربی و پارسی است —— در بیان کلمه لو کان من عند غیر الله لوجدوا فیه اختلافا
کثیرا پس معلوم هستی که اندک اختلافی هستی اختلاف قطعا که کمتر از یک اختلاف نی تواند بو
وایک بواسطه بخرجی در اصوات در وقت ظهور که اکر اختلاف بندی امکان فهم کین معلومات
بندی بسبب اکه اکر همه اندی چه معلوم بندی علی هذا —— ما کان لی من علم بالملاء الاعلی
اذ یختصمون وکلمة الله هی العلیا برای ا از علم چیزی بنو که ملاء اعلی که عبارتی از کلمة الله در میان
خنان خصومت بو که منه صفتی هستی که تو نی پس وحدت لازم نباسه باکه یک کله صفتی داره
که کله دیر نداره پس وحدت ثابت بنو —— جز از چهار ارکان خاکی که جزو بدن انسانی وصورت
وپیکر انسانی از خوبی قابلیت شکل انسانی داشتی که جزو خاکی وقابلیت علم سو کله داشتی
بخلاف اب واتش وهوا قبله برای اخانه خاک بیی —— علم قران سواد اعظمی وقایم مقام اسامی
که بدیم انسان وری پس برای اواتی علیکم بالسواد الاعظم ونماز جمعه در سواد اعظمی ودر مصر جامع
هنکوکه بو وصلوة بواسطه وقرانی —— لا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین جونکه لوح محفوظ
بو هنکوکه چهار کله درخو بو پس اشکل انسان که مظهر سو کله بو خوین دیم —— لوح محفوظ بو واکونه
بظاهر این قران اجها ردیی تا لوح محفوظ بو بوجهی اما جونکه واتی که انزل التورية والانجیل اکو
دبو یعنی بقران —— ذهنی وخارجی همه خلایق بنده خدا بند بحکم انکه در تحت فرمان کلمة الله
جز در تحت فرمان کله خدا بند حق کله خدا بند پس حق اکله بند که نه بکله ببنره —— ببیع شک
نی که کلمه الهی در همه اشیا موجودی تخصیص یافتی که دیم بیک خانه دکره چرا جواب اوی که اخانه
مثال اکسی که ظهور ذات حق تعالی وکله خو درخو بو پس خو خصوصیتی داره که هیچ شی انا اشیا
نداره —— چرا ابرهیم درشوی معراج دیبی که پشت به بیت المعمور واداینشته بی برای اکه بیت
المعمور

المعمور در مقابل کعبه در اسمان هستی وکعبه مثال نفس کاملی در بشت خوبی —— در صلوة میت سه چند
که رکوع وقعود وسجود نی اما اسم صلوة داره برای اکه بی خواندن قران نی ان قران الفجر ای
صلوة الفجر بماز ن که بعضی از کلام الله کلام الله بو —— موجودات که عبارتی از اشیا چه در ذهن
وچه در خارج طوعا وکرها بعضی هیات رکوع دارند وبعضی هیات سجود وبعضی هیات قیام
علی هذا بوجهی اثنی که همه در تسبیح است وصلوة واتی که تسبیح الضحی ای صلوة الضحی —— جز بوجهی
صلوة فرض اول خود و رکعت هستی ومثال دو کله از هفتاد ودو پس جز ترک مثال دو کله که هفتاد
بمانه بیلی اواتی خذوه فغلوه ثم فی سلسله درعها سبعون ذراعا فاسلکوه —— ودلیل دیر
اوی که بر حمزه هفتاد ودو تکبیر کزاردی باب —— صلوة سلام در تشهد سلام داخل
صلوة نیست بلک اخراج صلوة است بجهت اکه دیم از قبله بکاردنی ورو بقبله کین واجبی در اول که
نیت می وافتتاح صلوة بدلیل اکه خدا واتی فول وجهک شطر المسجد الحرام ودر سلام اخراج هستی
از شطر اما وقتی که هنکوکه از نماز بدر اسه سلام بکره بر اصحاب یمین برای اسلام بکره بر اصحاب
دست راست خود که خنان دیم بقبله داشتند وبحساب نماز ن واکر تنها کزاره خنانه در تخیل اره و
سلام بکره وختم نماز بخنان کره که واجبی که هرکاه که روی از قبله بکردانه رو بخنان کره که بوجهی عبارتی
از محمد رسول الله کما قال الله وسلام لک من اصحاب الیمین وان سلام واذان سنتی برای اکه انسانه
ممکن نی که همیشه در نماز بو بر چهار ارکان مخصوصه وسلام بر اصحاب یمین بکره اول برای اکه بحقیقت
از وجهی اصحاب صلوة اند فمن اوتی کتابه بیمینه فاولیک ووجهی دیکر کلتا یدیه یمین ——
هرکاه که هفده رکعت صلوة در هفده زمان کزاره ویازده در یازده زمان چه قیام وچه قعود وچه
عند وچه رکوع وچه سجود پس زمان منقسم بو به ست برای اکه زمان مظهر خنان می وبچهار
تکبیر —— فان استقر مکانه اسم مکانست اصل مکون جز مقوم ومقام یعنی اکو قرار
بکیرد در مکانی که از تکوین است —— برای اسمه خلقانه نسبت بادم وحوا کنند که علت غایی افرینش
خانند بماز ن که از زمین کعبه که هویند مطاف ادم بی تا بر مثال خویشتن طواف کیبو ——

وحضر

مصلي درت ركعت سفر هنكو كه رو بقبله داشتم بو فول وجهك شطر المسجد الحرام باب
كه جون صلوة معلوم بيي كه چرا ان صلوة درست ني تا ديم بخانه كل دنكرند و اخانه كل كه خانه خدا هستي
جون تو وضو بساتا ود يه بشستا يعني كه بواسطهٔ ان مواضع صلوة بعد دخنان واجب بيي
ديم بخانه كلم دكر نه باتش ونه باو ونه بباد براي اكه قابليت علميت ان ست كلم خاك داشتي دو خاك دينكو
كين نه باتش ونه باو ونه بهوا با خاكه وجوه صاحب خانه يعني بعلم ست خاك خو علم ست خاك شمه ديم بخو
دكديه واوي كه حجر اسود دو چشم كامه داشتن وجهارده طواف براي آبر خو هنكو كين و سد
خويشتن بتا شيد تا دلالت بره كوكره اكر سيتن واثه كه چرا اجهارده طواف علم جهارده ديم هيتن
ديرنبو جواب اوي كه آميتن ديا و زانا بو واظهار نكي بو اكسي كه بزانه واظهار بكره خو يك فضل
بو كه فضل اظهاري ـــ وطواف اخانه بي وضو مم درست ني وقران خواندن بي وضو درست وصلوة
بي وضو درست ني ـــ اليه يصعد الكلم الطيب والعمل الصالح يرفعه صلوة عمل صالحي بلكه الصلوة
عماد الدين حكم صلوة از اسمان اميي اكسي مومني وصلوة خو مقبولي كه صلوة خو ملائكه باسمان ببرند
ادراكات كه خوين صلوة باسمان ببره ملائكه ملائكه خنانه اند وصلوة هر كس كه باسمان نبرسه
مقبول حضرت عزت ني خوين صلوة صلوة محمد عليه السلام بامر خدا انا سمان اوي وان كس بامر خدا
باسمان برسني ـــ هر كاه كه خدا وانه بو كه نو پنجاه صلوة مكزارد وبه پنج ختم بكي بو وجبرئيل بيامي
بو كه اپنج اذن بكزارد ومحمد بيان نكيبو كه سبب جيزي كه پنجاه بو واخر با پنج چرا قرار بكيتي پس
اكس كه بر جيزي كه غرض خدا مطلع بيو نتوانه بين الاباس خدا وخو عالم خو بيبو كه اكسي كه براسمانها
كه از شيطان مردود نكاه هدا ران بكدره واز ملائكه مقرب دركذره كه بو واكه غرض او علت خوزانه
پس لاجرم واثه اعددت للعبادي الصالحين ما لا عين رات ولا اذن سمعت ولا خطر علي قلب
بشر شامل جبرئيل مستي ـــ موسي اتش كه ديه بي بتبعيت خاك منقسم خاك منقسم ني كه اثه كو سخن
واتي وهوا كه منقسم بيي به ﮔو مم بواسطهٔ بتبعيت خاك بيي واو كه ديم ده دري مم بواسطه خاك
وبتبعيت خاك منقسم بيي بتو پس ديم بخود كين اولي واتم بو كه خو قابليت قسمت ان ﮔو نداشته
ببندي

ببندي ظهور ﮔو كله ببندي باب ـــ علي بن ابي طالب قبل ان يخلق ادم باربعة عشر الالف فلما
خلق ادم انود واحد بدو نيم بكي نيمي من بين ونيمي علي مثلا از مار كه بز هي هفت ابرو ومژه وموداره
كه هفت اند واسنت كه اصل نماز ني بو كه جهارده . بند جون ادم ظاهر بيي انوده بدو بكي بكي من ني كه اصلي
وبكي خو كه علي كه اهفت مو بيي بواسطه اخو هفت اصلي درين كو بوجهي كه در خلقت اولا هفت اصل
مقدمي وبراي اجهارده نور واتي كه علم جهارده كلم واشرقت الارض بنور ربها ادمن محمد جون صوره
سه ادمي اثا ادم وادي امبي همو ديم در خو كو كين كه خانه خوين اكه رسول دي كه در اخر زمان خو باسمان
ببرند اوي كه ادم در اسمان اول دي محمد جون ظاهر بو كه خوين مثال ني باسمان بشو بو ونماز كه اثا سمان
امبي كه ديم بخانه دكي ببنكو كين بعد خلقت خويشتن ديمي پس ابي باسمان بشو ـــ ان النبي فرض
عليك القران لرادك الي معاد مبداء ادمي ادم ني جون ادمي هوي ومعاد خوي كه هر كس كه بهشت
دشوي واتي بصورة خو بو پس مبداء ومعاد نوادمي براي اوي كه پنجاه صلوة بعد علم كلم الي
كه اسماكه ادمه تعليم بكي بتو واجب بكي در شو معراج ـــ جون از عناصر اربعه خاك ني كه قابليت صورة
ادم داشتي مثال خو خانهٔ از كل بساتي وواتي ديم بخو هاكريد وقابليت كلم وعلم كلم خو داشتي بنسبت
اجزاي دير براي او واتي خلقته من تراب اكرچه سه دير ببنده باب ـــ كلام حقيقي حق تعالي
يعني خو سخن جون سيو ابحقيقت خوين سخن واتن حقيقت نماز ني كه سيتن كتابتي نوشته مزانه اكو
ديببوسه وسيخوانه خوين سخن بحقيقت وحي هستي ووحي بوجهي اشارت كين بو نماز ني كه كوييا كه كتابت
اشارت هكره كه منن معني اثني پس در خلقت ادمي نكاه كره بر خلق استواي خلقت بكدد ﮔو
كله كه مثال ﮔو كلهٔ مشاهده بكره وبخوان واثه كو احاطت خو بر مم اشيا ظاهر وباطن وتخيل بوين
اكر بمثل در عالم ظاهر وضع لغت مركب ببندي انسان قابليت درك عذاب وراحت از محب
ومعتقد فكر وجنس وغير جنس خويشتن كينديي نماز ني كه وحوش وطيور ودر عالم مثال ـــ
اكر كلام عذاب وراحت بخش نشنيدي ميجنان از روبت جنس وغير جنس درك عذاب وراحت
كردي واز جنس وغير جنس علم ﮔو كلهٔ اصلي اند ودرخت ﮔو كله اصل اند پس ميجنان معلوم شود

که ایشان یعنی کلام که قایم بذات حق است راحت رسانند و عذاب کننده — از شکم مادر
انسان که عبارت از رجل است که برابید هفت سفت با خود همراه دارد و هفت دیگر که عبارت
از محاسن است و غیره است در دنیی ظاهر میشود تا ظهور نصفی در بطن ام بوده باشد و ظهور نصفی
در دنیی که عالم ظاهر ست تا دلالت کند که انکس که مرنی باطن است همان است که مرنی ظاهر ست
— کس بو که خو کو شک مروارید بو و زمین از لعل و زر سرخ برای اکه خو کلمه هستی و امکان کلمه هستی
که اگو شکی پس اگو د بو جز درک بکره باب — تکرار امدن حروف تهجی چون مثال سو بیا بی
چرا نکرار هکره برای اکه اعضوهای انسانی که او متقابل سو بدرا بی اب بی عضو دیر خلقت
هکره ناچار باز مثال خو و اسر مکره برای امکرر میباسه برای اکه تو در دیم پنجاه مثال داری
و سو داری و زیادت از پنجاه داری که علم سو اصل اند جز سو اصل تمام بیو ایی مثال و اسر
کوکیتن باب — لوح راکه واضع وضع کرده خاص بجهت کتابت کرد کما قال الله تعالی وکتبنا
له فی الالواح صورة و شکل انسانه بو ضع لوح خدا وضع بکی خاص بجهت کتابت و سو هیکل بجهت
مثال سو کاله نخو نوشتی و خو مظهر سو کلمه بکی همان که لوح مظهر خط صورتی بکی باب
صلوة حمزه هشتاد و دو تکبیر برای اصل دیب انه از هشتاد و دو و پنج برای اکه اقل کلمه مثنی و اعلی سه
هستی پس پنج بو و در پنج چهار دری یکی برای سه و چهار برای چهار — دو عید در دو ماهی که سه دو
ماه شصت روزی که یکی اندی بو و یکی اندی میتن که روزی روزه بخوره شصتین مسکینه طعام بدو
یا شصت روز روزه بداره برای اکه اشصت روزی روزنیه و سی روز شصت روزی یکی عید و ده و اشراق
و انارکانج بد رامی چهار هستی و رمضان سو بی حدیث که رسول ولی که هر که ترک بکره سه جمعه
اند بو دو پنج در ده و چهار که بد را میبن سه اشراق و سی بد راسین از پنج هیشته بین که واعد نامی
رمضان بو و ده عشر قربان — جز قران خواندن را بنیاد کری که فاقرؤا ما تیسر من القران امر
الهی از نی اذا قرأت القران فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم از برای اکه خو سجود ادم که معلم اسمایی
بکی و نو دیم بخانه دکین سجده هنکو کین باب — ابرهیم قال الله تعالی وکذلک نری ابرهیم
ملکوت

ملکوت السموات والارض ولیکون من الموقنین یعنی هر کس که بملکوت اسمان و زمین همه از موقنان بو
چون ستاره و ماه و افتاب بدی و اتی که انان خدا بند در اخر یعنی فرو رفتند و اتی که لا احب
الافلین پس و اتی که انی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض یعنی خنان خدا نیند از برای اکه جای اکی
که انسان تو هم کره که او تانه برای رد بکی که خنان فرو رفتند ماه و افتاب فرو نیشیند پس خنان خدا بند
نی خنان نیز یکی از برای اکه اسمان که متحرک هستی از دو وجه خالی نبی یا حرکت خو نخویشتن بی که محرکی
یا نه اگر حرکت خو و سکون بکسی دیری پس خدا بو که خو در حرکت اوی و ماه و افتاب و سیاره بطبیعت
خو در حرکت هستی و اگر حرکت بخویشتنی از دو وجه خالی نبو یا طالبی یا فراری دارد از غیر پس بخدایی نشاید
پس خدا بو که از ین صفات مبرا بو و اتی انی وجهت وجهی وجه مقابل خو بداشتی در باب —
کلمه و کلام جز هر کس که در وجود امی از حضرت عزت در باب ذات و صفات او و حل و حرمت اشیا هیچ
چیز معلوم نکردی که کلام و مامور کلام بود و هر گاه که از نبی و علی و انسان و مومن و کافر خواستند که درک معنی
کنند تا اول کلمه سماز بدن ایشان بر نیاورد درک معنی نتوانستند کرد و ایشان خود ان کلمه بودند کما قال الله تعالی
فی حق عیسی و رسول الله و کلمته القاها الی مریم و اکلمه که سر از وجود خنان و بکسی برای معنی معین و بکی تا درک
تا درک ان معنی بواسطه اکلمه بکوند و اکلمه مرکب بی از بعض سو کلمه پس هر گاه که سو کلمه مفرد سر از مظهر
معین بار رد و معانی ذات و صفات و ماهیت خود ظاهر کرد اند که در همه مظهر ترکیبات و مرکبات
بچه نیج بود است بوحی الهام و کشف حضرت عزت در باب ماهیت کلمه چه گفته است پس مجموع انبیا
و اولیا و مومنان و کفار و غیرهم جمع امده باشند بجهت انکه کلمه را مظهر بودند مرکب بو از سو
و مرکب در تحت کلی است پس همه را مظهر باشد — قال علیه السلام اول ما خلق الله نوری برای اکه قران
نوری و کلمه مفرده در قران خوامی که جای در بر نیا می — و نیز حال انست که حل و حرمت از اشیا که بندکان
خدا از انبیا معلوم کردند که ان حل و حرمت سبب نجات و عقاب میکردد سبب لفظ که کلمه الهیست که اگر ایشان
خلاف لفظ انبیا و کلمه الهی کنند بهمه حال کافر ند و اگر متابعت کنند ناجی و خود سنت الهی چنان جاری شده
است که همه انسان اهم از ان که کافر باشند یا مسلمان در میان خود بیع و شری که دارند و عقد و نکاح

که دارند و در مذهب خود حلال و حرام دارند بواسطه کلمه و کلام الله دارند مثلا در بیع جیز راکه بیع
میکنند لفظی میکوید بایع جونان لفظ کفت از حق او بدر شد وحق مشتری شد و مشتری که میخرد
لفظی میکوید تا ان حقیقت بایع بدر شو وحق مشتری شود وکفن ما سلام ظاهر ابد کلمه نهاده است
اگر کلمه توحید که میکوید لفظ است و بس حکم کشتن از و برخاست اگر باطن او بان موافق ام است
واگر نیست و اگر بلفظ میکوید و باطن موافق است ناجی است عرض انکه حل و حرمت اشیا
بواسطه لفظ انبیاست وکلام الهی باب ـــــ حج کلمه الهی کعبه که دلالت هکره بر مثال نفس
کامل واکه موسی ساقی یعنی خیمه میعاد مم دلیل برین لسان ب علامت صورت انسان کامل بو
بجهت خو بکعبه خوشتن بوسی وخو بوسی کر ـــــ علی علم الانسان مالم یعلم یعنی صورت خویشتن
که منحصری در ـــــ و بس بحقیقت من عرف نفسه خو حاصل بو ـــــ حق تعالی در وقت که وضع خط
بتعلیم خویشتن میکرد اکسه که واتی علم بالقلم صورت خط بر مثال صورت خو خط بنی وخنان
علم ـــــ کلمه بند تا هر که مظهر ـــــ کلمه بیو خو بن مثال بو وانک لعلی خلق عظیم فستبصر و ینصرون
بایکم المفتون معنی مم نسبت مفتون که کنایت است فستبصر و یبصرون الی اخره از ظهور فضل
که عبارتست از نون والقلم و ما یسطرون باب ـــــ صلوة اول سجاه رکعت بی هر شبانروزی
بجهت انک ان صلوة از لا ئمه شو و روزی در هر روزی پنج وقت بحساب پنج ساعت که زمانی
و زمان واتی که هماز بو که روزی باب ـــــ احرام جرا واتی که شمه باحرام دبیه صید مکوید
یعنی جیز مریزیه برای اکه خو در احرام نیت کی قصد خون خویشتن بکر و بمثال خویشتن کوسفند
هکشه هر کاه که قصد صید بکره هماز بو که اینت اول باطل شده باشد بجهت انک نیت ثانی
فسخ نیت اول کیبو بعد از ه کما از احرام بدر اسه بر خو صید و غیره حلال بو و زن و عقد
زن و مباشرت یا طلال و بویهای خوش مم در احرام بجهت همین حسابی که در احرام که بوشی
برای قصد نفس خویشتن بوشی و برای طواف خانه خدا بوشیه بو بس ابن افعال مم برا و حرام
باشد وانها مم زینت حیاة اند واو را ترک حیاة میباید کرد باب ـــــ حلال و حرام
حیوانات

حیوانات قال علیه السلام یا کهیعص معلوم بیی که اسم اسنی وخنا بی حال او که هر اسم که در دو جهان
مستی و بی و کامه بی مرکب از حروف تهجی مستی برای حق تعالی اسم ذات خویشتن حروف تهجی کی
تا مه اسمها در ضمن اسماء حسنی بو مندبج بو و صورت حیوان و انسان علامت اسم اسه داده که اا اسم
عبارت از حروف مقطعه هر کاه که خو نانه خوازبی که بکشی مثلا انسانه برای خنا سمان که اسماعیل
ابرهیم هکشی و حیوان در روز ج بان اسم الله در وقت کشتن نام بینکونی برای اکه خنان مثال و علم کلمه الهی
اند هر کاه که خنانه بحقیقت از غیر خنان کسی که خوازه که بکشته تا علم خنانه ظاهر بکره که اجزاء خنان
علم اسم الله هستند خنان بحقیقت کشته نبی بند باب ـــــ فی طس کلی واتیکم منها بقبس او اجد
علی النار هدی فلما اتاها نودی ان بورک من فی النار و من حولها حول نار اوی و بادی و خاکی خنان هماز
ـــــ کلمه هر کاه که ـــــ علامت دیم مثال ـــــ کلمه بو واـــــ دیم یک جزو اتشی پس اتش ـــــ پاره بو
و بوجهی ـــــ پاره بو و حول خو یعنی حول اتش ـــــ خاک و ـــــ خاک پاره بو و هماز ـــــ و ـــــ
قسمت بو او واثین کو که اتش نی که ـــــ و ـــــ پاره اتش او از میباسه که انی انا الله رب العالمین
و زیر سوا اقم الصلوة لذکری و مم درین سوره طس مم بحث صلوة کی وانفلاق بحر طریقا یبسا
ـــــ اکه واتی علیه السلام احترقت سبحات وجهه مد بصر ـــــ واتشی که مم اشیا بسوزانه و اتش
که پرستش خو کینند و هیچ انسان تحمل خو نیشیه کین که بسوزنه ـــــ خوا و انور که در طبیعتی دین و
اتش که کامی که در خویشتن که مم انبیا دیم اکو دکند جمعی اتش و جمعی خاک که جزو ـــــ دیمی و کان عرشه
علی الماء ـــــ بس موسی یا اتشه که دیبی آ اتش بی که خنا از ه اتش سخن واتی هنکو آ اتش بو که ظهور
خنا از خو بو و آ اتش ات اتشی که وصه انسانی و ـــــ جزویی ـــــ جزوی اتش و هماز ـــــ آو و هماز
ـــــ خاک هماز ـــــ هوا از ه ـــــ اتش و ـــــ اتش سخن واتی جون ظهور کامی کین خدا از ه ـــــ
و ـــــ اتش و کامی واتی که من الله موسی ادبدی و بان ایمان بیاوی واکر نه خو مظهر تام ـــــ بنی
سبب جزئی که در هر اتش تجلی نکی و او از هر اتشی نکی جواب اوی که اتش که ـــــ کلمه را مظهر
بیی و بـــــ قسمت بیی از برای علم ـــــ کلمه بحکم ـــــ کلمه اصل از ه اتش او از خنا و انی انا الله و میباسه

دیم مازه اتش واز بدر همیاسه وازه خاک که کعبه وخیمه میعاد وجز از یک مظهر اخطاب ظاهر
بکامی نی ودر عالم کون وفساد موسی اوه بدیی از اتش واز شجر دست راست آاتش که موسی
دی تاویل بظهوریان اتش که رسول واتی که اتش از طرف مشرق براسه که مردمه بطرف مغرب
براند یعنی بجای فرو رفتن که فرو روند واول اشراط الساعه آاتش که موسی از دیم ودراسه
خراسان مشرقی یعنی از خراسان — واتش اندر بای یمن وراسه ووانی که مردمه بشام براند
برای اکه خیمه میعاد کو دری اا اتش که دیم کو دری وا او — عرش که مثمن بزکو میی داده
برای اکه بهشت خونان که عرش بره بشتی قام مستی بخنانه سو دست وپا وا سو دست وپا بر سو
موضع ارضی وارض خونار خنانی — فله الاسماء الحسنی حروف مقطعه که کهیعص کامه بین
بدلیل یا کهیعص برای اکه هر اسم که احسنی بجاذ خو مرکب مستی — عشر ایاتی که بر لوح موسی
بنوشتی که دیمی خدا هوا وما بلغو معشار ما اتیناهم — جراخمس وزکوة وحج وصلوة وتشهدین
وغیره را بر عدد بنجاه نهاد برای اکه خو مثال صورة ادمی کما صورت مظهر سو کلمه واین تکلیف
از برای ادمی — اکه انبیا واتند که همه یک مذهب بکیرند جز همه باصل کلام واشتند واقاعده
که بیان ذات وصفات خو کامه بین همه یک مذهب کامیند داشتند باب — جبرئیل دیم
بکعبه دیکی ونماز کزاردی وسجده کی در وقت امامت پیغمبر وابرهیم واسماعیل باطرف دیم دکی
که بکشو باب — صلوة سفر برای جه در صلوة سفر نماز واکه مکمل یعنی شمه قرار دارید
در هفده اساکه در یازده برسی که شانزده فرسخ بو سفر شمه اسفری ووجهی دیماوی که قرار مردم
در مقام بشریت خویشتن ودر عالم صفات در وقت که نماز یازده رکعت است مقام اقامت
وطن نی عالم سفری **در باب عشق عشق عشق** بر زلف وابرو و
مژه وخط وغیره که علم سواند یاست چراکه عاشق میبو — افلاک عاشق کرده خاک اند
وبرکدا وبسر میکردند تا ادمه وادی کرند جز وادی کرند وحسن وجمال خوب بیند از
غایت عشق جمال همازن رسیدکامیند نی پس اکه حکما واتند که براد نکامند افلاک رسان

باطل بو — ان المتقین فی جنات وعیون وظلال وفی لباس وحریر وفی فاکهة مما یشتهون
وفی سندس خضر برای اکه در ظلال وعیون خویشتنه هو بنند ودر سندس وخضر که حقیقت
خویشتنه که کلمه خدایی هستی که بصفات رحمت کلمه بحر ده مشاهده بکیند برای اکه کو هوینه
همازن که یوسف صورة اخوه در کسوه ماه وافتاب وستاره دی وطایفه در کسوه مرغ ونان
وطایفه در صورة حیوان سبع بقرات — هو الذی جعل لکم من الشجر الاخضر نارا همان اتش
وجهی فاذا انتم منه توقدون همان اتشی که واتی انی انا الله وهمان صورة که ان الله جمیل یحب الجمال
ودر بهشت باز از صورة — وحسن یوسف که افلاک همه موجودات که بر کعبه زمین طواف
هکرند برای اکا از مین علم سو کلمه خدایی در وجه انسانی ظاهر بو وعاشق وبند اینست بیان
وحسن که زلیخا عاشق بی بر یوسف که تمامی مظهر کلمه یوسف دی ویوسف با معنی که مظهر
کلمه نی که رایت احد عشر کوکبا که خو جهاردمم بی که رایت احد عشر کوکبا که خو جهاردمم بی وخو سجده
کنند ماه وافتاب برای اکه خو که یوسفی از ماه وافتاب غالبی برای اسجده خو کیند وایاتی که مثال
علم کلمه در ضی ودوجه خو ظاهر بی ورب قد اتیتنی من الملک وعلمتنی من تاویل الاحادیث وملایکه
بر حسن ادم عاشق بیند که در وقت فنفخت فیه من روحی فقعوا له ساجدین وبرای اسجود کیند
پس عشق ملایکه ثابت بی وعشق اهل بهشت که سبع صورة کرند وهمه اشیا که متحرک وساکن
وجز واز علم تام انسان اند همه عاشق هم اند وخدا عاشق جمال ان الله جمیل یحب الجمال — کمال زلیخا
در هستی که میل کره بیوسف برای اکه یوسف مظهر علم تامی با باب — در دلایل محسوسات
عین کاتب بور دو میبره ودت یکی برای چه دو جن کوابی بجای یک مرد طواف خانه خدا جهارده باری
— بهشتیان دیم همازن بو که ماه شب جهارده نامه بدست راست ودست چپ در ان لوح محفوظ —
جن کامی نیمه میبره برای اکه در خلقت نیمه ان داره که شو بدیم داره — وکامی هشت یک هیبره برای
اکه شو خوین اکه بدیم داره که مقابل اوی که جن داره بحسب صراط مستقیم که البته کذر کو بکو کین بکره
ابهشت قسمت نی ببیو واکه جهار جن بو همازن بو — واکه منتهای جن خواستن اوی که جهل جن بخوازه

هر یک هشت یک بعرسه مه هشت یک برند واو مجهار قسمت بکرند — غرالمحجلین اسپی که خوین
چهار دست و پا و پیشانی اسپی و اثان رنکها وجوء خود با اسپیدی ممیز بی و اسپیدی دیم
خو مراد برخط استوا کتی و دیم ششتن و دست و پا اا شیا برای آ واتی غرالمحجلین که از برای علم
کلمه از اعضا و عضوهای دیر ممیز هستی و یال و کردن مه برای استوا و علم و نشان داره اشتر
لث شکافته داره برای استوا که کردن بر پیشانی داره کاو بر سر دو شاخ داره مار دو زبان داره
هدهد خروس بر سر سره بدو نیم بکیند واریش و پر خنان شکافته استر بر شانه و بوبر نزدیک
کفل دو علم داره ماهی بر پشت داره و دوا شکافته داره — حلق اشتر کا و ته هستی — حال اوی
که پیش از ادم جهانه جان داشتی بدلیل والجان خلقناه من قبل من نار السموم و ملایکه مه بند در اسمان پرستش
خدا هیکنه و ابلیس ده وقت در بهشت بی و در اسمان با ملایکه بعبادت مشغول بی چون سجدهٔ ادم نکی
لعنت بیی بمازن بی که مسلمانان ناجی کامیند بین بواسطه ادم هالک و مردود بهبیند باب —
بسجد که دیشی چرا اسلام هنکو کین که اسلام نی الا با نسان و ملایکه و تابعان خو برای اکه علم انسانی
اسجد بر هیات انسان و اوضع وضع بکی و در محراب جز امام با سنا دوتا بعان باز هیات مسجد دیر
هیات مسجدی دیر کامه بین در باب — اشیوع مرکاه که خو یعنی عیسی ظاهر بو مردم واژند
امین عیسی
که عیسی خبر ایفی که از اسمان بیا سه ان کس از اسمان جز امی مرکاه که اعلم محمد در شو معراج از اسمان
اوی که شیاطین ره باکوئی واد میخ بیاره معلوم بیو که خو از اسمان امی و اکه واتی که خو پشتی
هر دو دست ببالهای دو فرشته و انا بو چون فرشته بشکل ادمی مییا سه خوین دو دست که مثال
شکله متقابل کامه بین امو بیا که بدیم دو فرشته وا بو که بیک حساب بجای خونانه بالی برای
اکه بال مو دا ره باب — صیحه واحده صیحه کفت تا شامل کلمه بیت باب — در بیان کلمه هر چیه
که بواسطه سو تا بزانی حق سو تا بو و هر چیه که از سو تا جوا و انتیان کین حق سو تا بو و برین
تغزیا جی انی حق اکس بو که سی کله برانه و سی کلمه که سو کلمه هزانه باب — وضع
شکل الف و با و تا واضع بجهت ان کرد که ان شکل علم ان کلمه الف و با باشد حضرت عزت نیز

وضع

کاو

104

154

وضع شکل انسانی بجهت ان کی تا علم سی کلمه خو بو برای آ منحصر کی در سی شکل — نماز وج بالغ واجبی
برای اکه جز از نطفه خو هیشن دبر وادی اسه و اشکل بکیره که علم سی در خو ظاهر بو باب —
قسمت بی بغیر از خدا که در خلقت مه شی قسمت راست بکی از روی استوا کی دیر ننیشیبه کین
— ادمه برای وعلم ادم الاسماء مه سجده بکیند و یوسف بر سجده بکی و علمتنی من تاویل
ابلیس سجده ادم نیکی و ملعون نیمیله که مردم دیم بخوین مثال کین سجده کرند بس شیطان و اعمال خو
خبیثه بو — الحمد کله هستی نماشه بینکو خواندن واتی خدا هیا کلامین که اذا قرات القران فا

ستعذ

بالله من الشیطان الرجیم و اُدر مثال چهار توریة بو و انجیل کیتی و چون فاستعذ واتی که امری
خو بکی واتن که اعوذ بالله تا مثال چهار تمام بیو بمازن که اثر راه سنت بحافظان بر سیی که در وقت
قراءت قران هیبو بند و در ادعیه رسول امی پس بتفسیر رسول فاستعذ کله اعوذ مندرج بو
تا در یک رکعت مثال تام ظاهر بیو و کله تام و واتی من ادرک الرکعة فقد ادرک الصلوة و فتی که
واته بو اعوذ بالله من الشیطان الرجیم و اجهاره جوا و اکی و در سورهٔ دیو که واتی فاستعذ بالله
من الشیطان الرجیم و باز در الحمد وصل کین برای اکه خنان بهم واصل بند و بکامینه بند من ادرک
الرکعة فقد ادرک الصلوة برای ا رکعت واتی که اعوذ بالله و الحمد بخواندی و دست بزانو وینی —
اکه واتی فاقروا ما تیسر اکر مییا یت بخواند قایم مقام مه هستی برای توحید — مصدقا لما بین
یدیه و اضبار از بین یدیه هستی پس الحمد ام الکتاب بو و سورة شفا بو و سورهٔ کنز بو بجهت

جهار

اکه در مقابل مثال تام امی چون خنانه نفس ملکی بیی و ملک که جبرئیل بی در امامت با محمد دیم
با خانه یک سجده بکی فسجد الملایکه کلهم و قایی وقتی بر مثال تام و کله بر سه که از شیطان رجیم
که انک رجیم واتی پناه بخدا بکیر و سجده خدا بکو بخلاف شیطان برای اهنکو واتن اعوذ بالله
من الشیطان الرجیم که خو سجده نکی رو با دم دکین پس انسان دیم مثال ادم که خانه هستی دکره
بمازن که جبرئیل که پیش محمد دکی و سجده بکی و انکو هم شیطان منع هکره که دیم اکو دمکر
واژدار رسول واتی اکساکه واتی من در خواب با مداد بیمانان که شیطان در کوش تو

بود یکی یعنی سخن بشنوی که بامداد وریزی ونماز بکزاری وسجده بکری دیم بمثال ادم دکین و
اعهد که از ادم ها کیتی بحجر الاسود سپردی وطواف از مجد دنکوکین برای اکه عهد نامه خوداره
که ابتداء طواف ازجای دیر درست نی باتفاق الم اعهد الیکم یا بنی ادم ان لاتعبدوا الشیطان انه لکم
عدو مبین وان اعبدونی هذا صراط مستقیم ولقد اضل منکم جبلا کثیرا افلم تکونوا تعقلون
هذه جهنم التی کنتم توعدون اصلوها الیوم بما کنتم تکفرون کنت کنزا مخفیا فاحببت ان
اعرف فخلقت الخلق قال النبی صلی الله علیه وسلم کن فی الدنیا کانک غریب او عابر سبیل — او اول
برضا استوا بشو وثما اللهم بیض وجهی بنودکل یوم تبیض فیه الوجوه ولا تسود وجهی یوم تسود
فیه الوجوه اللهم اعطنی کتابی بیمینی ولا تعطنی بشمالی — میتی اند بود اسمه این زمان ایشان باشند که مردم
ایشان را حق دارند ویزکیهم ویعلمهم الکتاب والحکمة وان کانوا من قبل لفی ضلال مبین که در ارواح
پاک بوده اند — حروف تهجی الف وب وت وصح غیره بوجهی بلا تعیین مقطعه ازبرای که پیش
که برسول انجهت اول چنان بند وصلوم بوعدد حروف مقطعه ازبرای خنان که حروف تهجی بند
با دلیل که تهجی از کهم عسق وکهیعص والر وطس — سخن اصل پس تو که اصل تین کلام واکر ثانی
ره باشکل کلام نبوده باشی اکر میتن سوال کره ظاهر نکی وواقی
ابنار بیاسان ظاهر بکران جواب برای اظاهر بنیشی ببین که کلمه همه کو وخود در وقت
مظهر همه بنی واتی که وقتی که ظاهر بیو بهمه تلفظ بکره ظاهر بشیه کین باب — در میان مسیح بزانی
معاد خنان بیست وچهار کلمه دارند جز از بدن بد ربشو بمنت روح بخش دیرکفت پس اید معنی اوی
که خنان بیست وچهار کلمه دارند ~~جز ان بدن بدربشو~~ که عبارت از ارواح اند یکی بیست بودن که بعضی بیست
وچهاری خونانه بد ربشو یعنی خدا — بجهت بیک حساب صراط مستقیمی بان
معنی ان نبی علی صراط مستقیم که ایت که هستی علامت خونان در انسان ظاهر بیی —
رباب — انکشت ور اوین در کلمه واتی برای اوی که چهار — کتاب
کلیات اول اول اول ادم کراسم اعظم خدایی ودیو اشیا اسما برای اعظمی که همه اسما در تحت اوست

بسم

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم مالک یوم الدین الی اخره ولا الضالین این سوره را حضرت رسالت
ام الکتاب خواند بجهت انک بیست ونه کلمه است بعدد سورتهای حرف مقطعه که بیست ونه اند وبعدد
ام الکتاب با دم امد که حروف تهجی است — وسوره فاتحه الکتاب خواند بدو وجه یکی بانک بعدد
بیست ونه کلمه اصل امده است که در فواتح سور ودوم انک بعدد اصل حروف امده است که فاتح کل شیء
اوله — سیم سبع المثانی خواند که بیست ونه کلمه است وبعدد بیست ونه سوره که عبارتست از حروف
مقطعه امده است که انا سبع المثانی اند وبس — وسوره صلوة خواند که صلوة بعد دخانی —
وسوره کنز خواند که بعدد بیست نه سورتی وبعدد بیست ونه اصلی که کنز الهی اند وفرمود که کنت
کنزا مخفیا الی اخره وکافیه وشافیه ودیکر ها که کفته شود — مجموع صد وچهارده سوره بوجهی
وچهارده کلمه بر سا امده است بوجهی بجهت ان چهارده بر ساست بروجه ودر وقتی که قران ممثل
شود روی رجل در قیامت — بیست ونه کلمه بعدد بیست نه حروف مقطعه که در بیست نه موضع
امی وار بیست نه موضع امی بعدد بیست ونه حروف تهجی وبرای احروف مقطعه سنتاد وسفت
کلمه امی که حروف تهجی هفتاد وهشتی لام الف یک حرف مکرر وقایم مقام چهار کلمه است که حق
تعالی با دم فرستاده است ان چهار کلمه بحکم وعلم ادم الاسماء کلها — وبحکم ما ننسخ من ایة او ننسها واذا بدلنا
ایة مکان ایة — وجز این چهارده وت وکو بند خدا ادم را تعلیم کرد در روز جمعه بجای اصلوف پانزده
بوعید الایام بو وشمشیر بوکه لیسفک الدماء وصورة وجه ومراة ومعراج بو — جز اینده بقراءة قران
خواهد کردن باید کفت که اعوذ بالله من الشیطان الرجیم وبسم الله از قرانست پس در خواندن بسم الله وغیره
پناه بخدا باید کرفت از ان شیطان که سجدهٔ ادم که اسم الهی نکرد — الحمد با بسم الله بحقیقت بیست ونه
کلمه است بعدد بیست ونه حروف که حضرت عزت بحکم وعلم ادم الاسماء کلها تعلیم ادم کرد وحدیث جابر
که سوال کرد وجواب الف بی وتی وثی شنیده — در عقب الحمد بسم الله بر سبیل تبرک نوشته است
وتکرار واکر نه در عقب الحمد الم ذلک الکتاب است تا سوره مقطعه دیکر وان سوره مقطعه سورتیست

تا سورهٔ منقطعه دیکر علی هذا پس برین تقدیر فاتحه خود مثال انسانست ومجموع قران بیست نه
سوره باشد وبیست ونه قسمت باشد — ونماز هفده فرض وبحدیث دوازده بعدد خنان اند
وبوجهی که لام الف مکرر بود هفده فرض ویازده بعدد خنان — وقران در حدیث امی که خدا
بصورهٔ رجل در قیامت ممثل کرداند ولا تحرک به لسانک هم ازینست ووضو ساختن بجهت قران
خواندن ومس او برای اینست که پی انک ان مواضع را دانی نخوانی وبعد از الحمد بسوره الم امی که علم
ادمی ومجمل ومفصل اول ذکر ادمی در هو الذین یومنون بما انزل الیک وما انزل من قبلک وبمفصل
اول ذکر ادمی وسجود وملایکه وتعلیم اسما وخلافت وظهور شیطان وظهور اعتقاد ملایکه مطیع
که سجده کنان اند ومردود شدن شیطان از جهت نافرمانی وسجده نکردن ادم ونقصان جستن
برادم وذکر خلقت سبع سموات ومبداء ومعاد وبنا کردن خانه کعبه ودیکرها که کفته شود وان حدیث
که فرموده است که دری کشود وملکی امد وخبری اورد که بهیچ نبی نیامده است فواتح سورة البقرة
وخواتم سبع مثانی که پیشتر از و بهیچ نبی نیامده است — باوجه این همه چرا این سوره را سوره
بقره خواند جز بسر علم ادم الاسماء کلها بدیی که سو خواهد بود که در وجه ادم هست وعلم است ازان
بقره که در رجلست واسفل است معلوم کردد وسامری خدا که می نمود در سوره بجه ادمی نمود اوهم
بر وان لا یکلمهم ولا یهدیهم هم دلالت بران علم خواهد کرد — ورسول کفت که قران در قیامت
در صورهٔ رجل در اید وتمامی قران بر عدد بیست ونه کلمه نهاد وبیست نه کلمه حقیقی وکتابت خدایی وجه ادم
ودر وقت ممثل شدن قران بصورة رجل در قیامت معلوم شود وکفت که سوره زهراوین در کسوه
ابر سیاه ومرغان در اید — فرمود ان اول قوم یدخلون الجنة علی صورة القمر لیلة البدر وفرمود
که بر صورة ادم باشد وفرمود اقتربت الساعة وانشق القمر وفرمود که خلق الله تعالی ادم علی صورته ودر شب
معراج حضرت رسالت خدا را که دید در صورة امرد دید پس ان صورة صورة خدا بود بحکم رایت ربی فی صورة
امرد قطط سایاکم والنظر الی المرد فان لهم لونا کلون الله — ام الکتاب اوجه تا همچنانک از ذات
حق تعالی همه اشیا پیدا شد ازان سوره امرد قطط خلقت همه اشیا ظاهر شد — پس ادم را
بر

بصو

بر صورة خود افریده باشد وادم بر صورة ام باشد وزوج ناهم بحور عین واقل زوج یکی است — وچون
ادم بر صورة خدای مخلوق شده باشد واجب ولازم بوده باشد که امر رسد که همه ملایکه سجده صورة خدایی
کنند که اکر نکنند شیطان ملعون بند وسجده صورة خدا کرد نبنند — پس چون صورة امرد بی
پس صورة خدا صورة امرد وادمی بود فاینما تولوا فثم وجه الله بود یکی اکه تو بکردی وجه انان طرف
بود — ودوم انک مجموع اشیا در تحت وجه ادم اند وادم وجه الله دارد بدلیل رایت ربی فی احسن
صورة وفی احسن تقویم وفی صورة امرد — انک خدا با احسن صورة خود شتته برسول نمود ازان
جهت بود که صورة خود را صورة خدا وصورة ادم داند وبدانه که ذات خدا جز ابان صورة بر امد
وبجهت جه خود را باین شکل نمود وخط سبع مثانی بر چهره وجه خود نوشته که کل شی هالک الا
وجهه که هر کاه که صورة خود را ووجه خود را بدانی که من عرف نفسه فقد عرف ربه برای انک
بر وجه خود حق کلمه نوشته ام که کلام منست باشارة وتو کلام منی وکتاب منی چنانک کفت قران
ممثل شود وانا کتاب الله الناطق وکلمة التامة الی ان زمان که صورة مرا بخوانی که کتب علی نفسه
الرحمة مرا بشناسی والا نشناسی ملایکه در ین صورت وکسوه اند وجبریل خبر مرا رسانند
بانبیا بوجه باین معنی از پیش من امده باشند وبوجه انانک بادفا من امده باشند — ادم
باین معنی که صورة من دارد خلیفه منست که خلق الله تعالی ادم علی صورته وعلی صورة الرحمن
که عقیقت ان صورة ادم صورة منست که رایت احسن صورة امرد قطط صورة خود را بدان
تا صورة مرا بدانی وهمه اشیا وموجودات در صورة من محوست همه اشیا ومخلوقات والنجم
والافلاک روو سیر در صورة من دارند وهر یک جز بخلقت بر سبیل نمودار از بعض صورة
منند وطوف بر کرد کرهٔ خاک از جهت صورت وپیکر من میکنند وان صورة را بادم دادم
ودر روپوشانیدم وکعبه را وحجر الاسود را ومقام وعرفات الباقی — ملایکه وکروبیان
رو بعالم خاک ازین جهت نهند وهمه اشیا را ازبرای جهت صورة خود در حرکت وسکون دارم
که اینه باطن منست ان وهمه انجم وافلاک جز بان صورة تام بر نمی توانند امد از صورة من

جبري دارند ایشان را در حرکت و سکون دادم از جهت صورة خود چنان عاشقم و مجسم بر جهره وصوره
اوبوي ابهر کامی او را بر صورت خود بوجي ارم اول اول اول بالا فلک بر تقدیر انک اشیا بو
یا بنو تصور بکو که فلک نه صندوق هستی که در درون خود صندوقی دیو بو ممازن تا منتم و کره اتش
صندوقی دیو و باد صندوقی دیر اب صندوقی دیر خاک درمیان همه صندوقی دیر که غرض همه
پادشاه اصندوق بو درمیان امانت انا عرضنا الامانة درمیان جندانک مخلوقات نیره ش
وبسته تن قابلیت نندیکتن پس بجانک از همه اشیا ناطق جز و خاک شد باید دانست که چرا شکل انخاک
باین شکل بر امد ـــ بعضی از مفسران کفته اند درباب الم که الف الله است و لام جبرئیل
و میم محمد علیه السلام اکر سایل کوید بان دلیل که در اول الله الف امده است باید که مراد از الف الله
باشد در اول ادم هم الف امده است چرا ادم نباشد جواب انست که کلام از حضرت عزت
بملایکه وانبیا امدیس اولی ان باشد که الف کوید در اول و مراد الله باشد علی هذا و حکم لولاک لما
خلقت الافلاک باد ـــ صلوة بر رسول هفده واجب بی و نافله یازده و در جمعه جهار
زیاده که یوم المزیدی برای او و علم ادم الاسماء کلها که قبله ملایکه و محمد وانبیا خود بی تا تمت کلمة ربک
صدقا وعدلا بو و بعثت بجوامع الکلم بو ـــ و فضلت علی الانبیا بست بو و رسول همه خلایق بکلی بو
ـــ اساکه نماز ده دیم بخانه دیکره البته رو بجز و خانه داره اجز و عین اجزوی که دیم باکو داره واکرنه
جایز بندیی بشو بوجه که سو که هر یک خانه عین دیکه هستی برای اجایزی که واتی شطر المسجد
الحرام ـــ من معالم التنزیل قال ابن عباس ان ابلیس مر علی جسد ادم و هو خلقی بین مکه والطایف
لا روح فیه فقال لامر ما خلق هذا ثم دخل فی فیه وخرج من دبره وقال انه خلق لا یتماسک لانه
اجوف ثم قال الملایکه الذین معه ارایتم ان فضل هذا علیکم وامرتم بطاعته ماذا تصنعون قالوا نطیع
امر ربنا فقال ابلیس فی نفسه والله لئن سلطت علیه لاهلکنه ولئن سلط علی لاعصینه من معالم
التنزیل قال علیه السلام ان القران یاتی صاحبه یوم القیامة حین ینشق عنه قبره کالرجل الشاحب
فیقول هل تعرفنی فیقول ما اعرفک فیقول له انا صاحبک القران الذی اظماتک بالهواجر واسهرت

لیلک

لیلک الحدیث بسم الله الرحمن الرحیم رسول علیه السلام واتی که قران بعضی مفسر بولاشک که مفردات
بعضی از قرانی واصل قرانی لاشک مرکبات مفسر اونقاند بعد بدون عکس که بهیچ وجه از وجوه
مفرد مفسر مرکب نتوانند بود شد ـــ قد نری تقلب وجهک فی السماء فلنولینک قبلة ترضیها
جون نماز از اسمان امی وکامی امی ان علینا جمعه وقرانه فاذا قراناه فاتبع قرانه ثم ان علینا بیانه اسا
که حروف متقطعه کرد ناکره و باز که معراج جبرئیل و جرایی باذن خود بو بسم الله الرحمن الرحیم
له الاسماء الحسنی انا الله انا الرحمن خلقت الرحم و شققت لها من اسمی ـــ حرف ثانی که خلیفه که ادمی
اسم اعظم خدای بحقیقت واتی کل امر ذی بال لم یبدا فیه ببسم الله فهو ابتر الا حذم پس اول
بسم الله باز که اسم ادمی بعد از ان الم بخوان که علمی که بادم امی و در این سوره جز ابو البشر بحکم علم
ادم الاسماء کلها این حروف بخواسی و ذکر خود در اول سوره بنسبت با انبیا الی اخره ـــ ملایکه را
که خدا را شریفتر و بزرکوارتر از ایشان کسی بغیر انبیا نبی خدا امر کرد سجده خلیفه من کنید
جنانک سجده من میکنید اثر اکه واتی خلق الله تعالی ادم علی صورته و پدر همه انبیا بود و معلم اسماء
اعظم بود ـــ ای نفس بدان که حضرت احدیت فرموده است ان اکرمکم عند الله اتقیکم و تقوی
لفظ عامست باید که همه اعضاء تو متقی باشد بلک اتقی بنسبت متقی بجهت انک حضرت احدیت
میفرماید الم ذلک الکتاب لاریب فیه هدی للمتقین ـــ سالک میباید که در هفته ابنة البتة
قصه معراج محمد را علیه السلام بخواند و مطالعه کند و در صلوة سعی بسیار بسیار کند که الصلوة معراج
المومن تا از شر شیطان ایمن شود و بحق نزدیک شود ـــ سورة الفرقان و یوم تشقق
السماء بالغمام ونزل الملایکه تنزیلا الملک یومئذ الحق للرحمن وکان یوما علی الکافرین عسیرا
سورة صاد ام عندهم خزاین رحمة ربک العزیز الوهاب ام لهم ملک السموات والارض وما بینهما
فلیرتقوا فی الاسباب الایه سورة الدخان فارتقب یوم تاتی السماء بدخان مبین یغشی الناس
هذا عذاب الیم بسم الله الرحمن الرحیم حم والکتاب المبین انا انزلناه فی لیلة مبارکة انا
کنا منذرین فیها یفرق کل امر حکیم امرا من عندنا ـــ انا انزلناه فی لیلة القدر سورة الرحمن

يامعشر الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار السموات والارض فانفذوا لا تنفذون
الا بسلطان سورة الطور ام عندهم خزاين ربك ام هم المسيطرون ام لهم سلم يستمعون فيه
فليات مستمعهم بسلطان مبين سورة الانعام وان كان كبر عليك اعراضهم فان استطعت
ان تبتغي نفقا في الارض او سلما في السماء فتاتيهم باية ولو شاء الله لجمعهم علي الهدي فلا تكونن من
الجاهلين —— وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة
الا يعلمها ولا حبة في ظلمات الارض ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين الله خالق كل شي وهو علي
كل شي وكيل له مقاليد السموات والارض يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر انه بكل شي عليم ——
وفي السماء رزقكم وما توعدون سورة القتال فهل ينظرون الا الساعة من النهار ان تاتيهم بغتة
فقد جاء اشراطها بسم الله الرحمن الرحيم والصافات صفا فالزاجرات زجرا فالتاليات
ذكرا ان الهكم لواحد رب السموات والارض وما بينهما ورب المشارق انا زينا السماء الدنيا بزينة
الكواكب وحفظا من كل شيطان مارد لا يسمعون الي الملاء الاعلي ويقذفون من كل جانب دحورا
ولهم عذاب واصب الا من خطف الخطفة فاتبعه شهاب ثاقب از شيطان وابليس كه سجده
ادم نكرد ونيكرند وره بادم بنند لاجرم كه ملايكه سجده خوكنند محمد در شب معراج در اسمان او الخودي
شياطين بر اسمان اول كه مقام ادمي وملايكه خزان سموات اند ره ندارند وچند انك ميروط كه فهم
كلام ملايكه واسمان وادم كنند بي سوزند سورة الحجر ولو فتحنا عليهم بابا من السماء فظلوا فيه
يعرجون لقالوا انما سكرت ابصارنا بل نحن قوم مسحورون ولقد جعلنا في السماء بروجا وزيناها
للناظرين وحفظناها من كل شيطان رجيم الا من استرق السمع فاتبعه شهاب مبين سورة الشعراء
وما تنزلت به الشياطين وما ينبغي لهم وما يستطيعون انهم عن السمع لمعزولون لاية سورة
السجدة ثم استوي الي السماء وهي دخان فقال لها وللارض ايتيا طوعا او كرها قالتا اتينا طايعين
فقضيهن سبع سموات في يومين واوحي في كل سماء امرها وزينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا
ذلك تقدير العزيز العليم سورة السجده له مقاليد السموات والارض يبسط الرزق لمن يشاء

ويقدر

ويقدر انه بكل شي عليم سورة الملك ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين واعتدنا
لهم عذاب السعير قل لين اجتمعت الجن والانس علي ان ياتوا بمثل هذا القران لا ياتون بمثله ولو كان
بعضهم لبعض ظهيرا مثل خو يعني شياطين سوره الجن وانا لمسنا السماء فوجدناها ملئت حرسا شديدا
وشهبا وانا كنا نقعد منها مقاعد للسمع فمن يستمع الان يجد له شهابا رصدا وانا لا ندري اشر اريد بمن في
الارض ام اراد بهم ربهم رشدا الايه يامعشر الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار السموات والارض
فانفذوا لا تنفذون الا بسلطان —— واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا —— پيغمبر با اسمان رفت
بغير از و باسم معراج و اوردن صلوة —— وما تنزلت به الشياطين وما ينبغي لهم وما يستطيعون انهم عن
السمع لمعزولون وتوكل علي العزيز الرحيم الذي يراك حين تقوم وتقلبك في الساجدين انه هو السميع العليم
هل انبيكم علي من تنزل الشياطين تنزل علي كل افاك اثيم يلقون السمع واكثرهم كاذبون ام عندهم خزاين
رحمة ربك العزيز الوهاب ام لهم ملك السموات والارض وما بينهما فليرتقوا في الاسباب سورة صاد
قل هو نبا عظيم انتم عنه معرضون ما كان لي من علم بالملا الاعلي اذ يختصمون —— قل لو كان البحر مدادا لكلمات
ربي لنفد البحر قبل ان تنفد كلمات ربي ولو جينا بمثله مددا ولو ان ما في الارض من شجرة اقلام والبحر يمده
من بعده سبعة ابحر ما نفدت كلمات الله ن والقلم وما يسطرون ما انت بنعمة ربك الايه اقرا باسم ربك
الذي خلق خلق الانسان من علق اقرا وربك الاكرم الذي علم بالقلم علم الانسان ما لم يعلم الايه بمكان مستوي
سمعت فيه صريف الاقلام الحديث بسم الله الرحمن الرحيم يا ادم اسكن انت وزوجك الجنة اي در كله واسع
واژه كو به اشيا بشو وبان درخت خبيثه نزديك مشو خو حقنا از قرار كه فتن در جنت وامره نصيب نكرده
است سالها من قرار ادم عليه السلام را خليفه خواند اني جاعل في الارض خليفة —— وداود را عليه السلام خليفه
خواند يا داود انا جعلناك خليفة في الارض در حق اصحاب كفت رض ليستخلفنهم في الارض كما استخلف الذين
من قبلهم الي اخره بسم الله الرحمن الرحيم حم والكتاب المبين انا انزلناه في ليلة مباركة انا كنا منذرين
فيها يفرق كل امر حكيم امرا من عندنا انا كنا مرسلين رحمة من ربك انه هو السميع العليم رب السموات
والارض وما بينهما ان كنتم موقنين لا اله الا هو يحيي ويميت ربكم ورب ابايكم الاولين بل هم فارتقب يوم

تاتي السما، بدخان مبين علامت قيامت بخ جز اين واقع شود يغشى الناس هذا عذاب اليم ربنا اكشف
عنا العذاب انا موقنون اني لهم الذكرى وقد جاءهم رسول مبين ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون انا كاشف
العذاب قليلا انكم عائدون يوم نبطش البطشة الكبرى انا منتقمون ـــ نقل از كشاف وقال عليه السلم
من صلى في هذه الليلة مائة ركعة ارسل الله اليه مائة ركعة ملك ثلثون يبشرونه بالجنة وثلثون يومنونه
من عذاب النار وثلثون يدفعون عنه افات الدنيا وعشره يدفعون عنه مكايد الشيطان ـــ وقال
عليه السلم يرحم امتى في هذه الليلة بعدد شعر اغنام بني كلب وحصول المغفره ـــ وقال عليه السلم ان الله
تعالى يغفر لجميع المسلمين في تلك الليلة الا لكاهن او ساحر او مشاحن او مدمن خمر او عاق للوالدين
او مصر على الزنا ـــ قال حذيفه يا رسول الله وما الدخان فتلا رسول الله هذه الاية وقال يملاء ما بين
المشرق والمغرب يمكث اربعين يوما وليلة اما المومن فيصيبه كهيئة زكمه واما الكافر فتخرج من
منخريه واذنيه ودبره عن علي ابن ابي طالب وبه اخذ الحسن انه دخان ياتي من السما قبل يوم القيامة يدخل
في اسماع الكفره حتى يكون راس احدهم كالراس الحنيذ ويعتري المومن عنه كهيئة الزكام ويكون الارض
كبيت اوقد فيه ليس فيه خصاص قال ابو بكر الصديق رضي الله عنه ان الله تعالى في كل كتاب سر
وسره في اوايل القران اوايل السور ـــ قال علي ابن ابي طالب كرم الله وجهه لكل كتاب صفوة
وصفوة هذا الكتاب حروف التهجي پس در بزرگى اين حروف قران اين دو امام مبالغه كرده
اند پس اگر كسى اين سور تها را هر روز بخواند يا اول سورتها را بدليل وقول اين دو امام ان
كس را بايد كه اجر بسيار باشد ـــ جز بدليل ثابت شود كه رسول عليه السلم فاضلترين همه
انبياست لاجرم بايد كه امتان او فاضلترين جمع امم باشند قال الله تعالى وكذلك جعلناكم امه
وسطا لتكونوا شهداء على الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا ـــ قال عليه السلم لا مهدى الا
عيسى ابن مريم جمعى گفته اند كه بدين تقدير بايد كه مهدى سى وسه ساله باشد بجهت انكه
حضرت احديت در باب عيسى عليه السلم فرموده است ويكلم الناس في المهد وكهلا
وكان من الصلحين وكهل گويند سى وسه ساله باشد عمر او هيچ شك نيست كه در وقت ظهور سى وسه
ساله

ساله نخواهد بود مراد گفته اند انست كه بايد جوان وتازه وسياه محاسن باشد چنانكه يك موى
سپيد نباشد ـــ بعضى در كتب مشايخ كبار در بيان اين ايت چنان كرده اند كه سنريهم اياتنا
في الافاق وفي انفسهم يعني هرچه در افاق هست مثال انرا در انفس موجود است مثلا قوة محمدي
وقوه ابوجهلي وقوة فرعوني وقوة عيسوي وقوة دجالي هركاه كه صفات عيسى عليه السلم كه روح
الله است غلبه كند بر نفسى گفته اند كه بر دجال غالب شد اين توجيه محل باطن است قال عليه
السلم لا يدخل المدينه رعب المسيح الدجال لها يومئذ سبعه ابواب على كل باب ملكان گويند اهل
باطن چهار در قوه ملكى جز در وجود ظاهر شود دجال نفس را در ان چارده نباشد وخارج ان
نفس تابع باشد مراد مبالغه گفته اند كه رسول عليه السلم فرمود كه هر كس سه ايت از اول سوره كهف
بخواند از شر دجال خلاص يابد چه دجال نفس وچه دجال اخر الزمان پس بقران از دجال صورى
ومعنوى خلاصى توان يافت باراده الله بسم الله الرحمن الرحيم سال سايل بعذاب واقع للكافرين
ليس له دافع من الله ذي المعارج تعرج الروح والملايكه في يوم كان مقداره خمسين الف سنة
فاصبر صبرا جميلا لايه بسم الله الرحمن الرحيم فرض على خمسين صلوة في كل يوم وليلة
خمسين يمينا في الصلي بسم الله الرحمن الرحيم مدار خمسين الف سنة ـــ في يوم كالف
سنة مما تعدون مقادير الخلق قبل ان يخلق السموات كتب كتابا قبل ان يخلق الخلق خمسين
الف سنة ـــ ما كان محمد ابا احد من رجالكم ولكن رسول الله وخاتم النبيين ـــ ولقد كتبنا
في الزبور من بعد الذكر ان الارض يرثها عبادي الصالحون ان في هذا لبلاغا لقوم عابدين
وما ارسلناك الا رحمة للعالمين بسم الله الرحمن الرحيم اقراء باسم ربك الذي خلق خلق
الانسان من علق اقراء وربك الاكرم الذي علم بالقلم علم الانسان مالم يعلم خواند بزبان ازنه
چى چون حال بيبو اگر سايل سوال كند كه محمد مصطفى افضل انبيا چه بود جواب انست كه او
بمعراج رفت ونبى ديگر نرفت ـــ وخداوند اصل كلام بود ومعجز او كلام بود كه تا انقراض
جهان باقي خواهد بود كه هر نبي ديركه امدند ورفتند معجز ايشان نماند الا از ان او كه قران است

که تا قیامت خواهد بود و کتابت او جامع است هرچه در همه کتب انبیا بود در کتاب او موجود بود و چیزی
از معراج و معجزات در کتاب او هست که در کتاب کسی دیگر موجود نیست از انبیا دلیل دیگر بر
افضلیت اوست که ختم انبیا بود دلیل دیگر انست که وما ارسلناک الا رحمة للعالمین و عالم عبارت
از غیر خدا باشد پس همه انبیا در عالم داخل باشند پس بحقیقت او رحمه همه انبیا باشد و مزیت هر کس بر یکدیگر
و درجه بعلم است علم او که قران است بحکم انا نحن نزلنا الذکر وانا له لحافظون از تحریف و تغیر سالم
بهترین همه انبیا باشد بسم الله الرحمن الرحیم ن والقلم وما یسطرون ما انت بنعمة
ربک بمجنون — قل لو کان البحر مدادا لکلمات ربی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی ولو
جئنا بمثله مددا ولو ان ما فی الارض من شجرة اقلام والبحر یمده من بعده سبعة ابحر
ما نفدت کلمات الله ان الله عزیز حکیم — وما کان لرسول ان یاتی بایة الا باذن الله لکل اجل
کتاب یمحوا الله ما یشاء ویثبت وعنده ام الکتاب تا اخر این ایت دالست این ایات بر معجزات
تمام که هیچ نبی را ازین کتاب نبود — وما نرسل المرسلین الا مبشرین ومنذرین لایه انا اوحینا
الیک کما اوحینا الی نوح تا انجا که لیلا یکون للناس علی الله حجة بعد الرسل — قال علیه السلم
ثم عرج بی حتی ظهرت بمستوی اسمع فیه صریف الاقلام — بسم الله الرحمن الرحیم ومن اللیل
فتهجد به نافلة لک عسی ان یبعثک ربک مقاما محمودا تا اخر من لدنک سلطانا نصیرا — یا معشر
الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار السموات والارض الا بسلطان — فبات مستمعهم
بسلطان مبین بسم الله الرحمن الرحیم لا تحرک به لسانک تا انجا که الر کتاب احکمت ایاته
— جه معجز منتها تر ازین که علم ازل و ابد بان کس اید که با وکیل اقرا جواب کوید ما انا بقاری
بسم الله الرحمن الرحیم وما یعلم تاویله الا الله — یوم یاتی تاویله نسوا الذین من قبل
لایه بسم الله الرحمن الرحیم یوم یاتی بعض ایات ربک لا ینفع نفسا ایمانها بسم الله الرحمن الرحیم
ابجد کتاب مصطلح انبیاست که از پیش خدا امی که مثال دیم ادمی بطریق اولی که خلقت
وجه ادم که خدا هواته که خلقت بیدی وخدا بشکل ادم و امر دخو شتنه منها اولی که از پیش خدا

ابی

ابی بو بحقیقت و اونان بحسابی مجاز — جز ام الکتاب چهارده زیاده نیست خلقت ام — بعضی
از عرفا گفته اند که ملایکه سجود ادم علیه السلم که کردند بجهت ان کردند که نور محمد علیه السلم در و تجلی
کرده بود و او وجود همه انبیا اگرچه در ظهر ادم بود بحکم اول ما خلق الله تعالی نوری ونحن الاخرون
السابقون او اول بود و سابق بود و دلیل برین انست که حضرت رسالت فرمود ادم ومن دونه
تحت لوائی یوم القیامة پس بحقیقت سجود ان نور کرده باشند چون فرمود نحن الاخرون
ونحن السابقون ختم نبوت لازم امد فرمود لا نبی بعدی لا و نفی جنس است لاجرم فرمود
لا نبی بعدی للجذم فرمود بعثت انا والساعة کهاتین کنایتست که در میان رسول و ساعت نبی نباشد
و شریعت او تا وقتی که انقراض جهان باشد بحکم یوم یاتی بعض ایات ربک لا ینفع نفسا ایمانها باقی باشد
و هر که برین نباشد طریق الحاد است که داند نعوذ بالله من سخط الله — اگر سایل سوال کند که رسول
علیه السلام فرمود فضلت علی الانبیاء بست این تفضیل اگر بهمه وجه باشد چه میگویی که کلمه چند دانه
حروف در توریة و انجیل امده است که در قران امده است از روی ظاهر لفظ جواب انست
که حضرت رسالت بسر ان الفاظ توریة و معانی ان رسیده بود بحکم ان حدیث که میفرماید بعثت
بجوامع الکلم و ان الفاظ خارج کلمه نخواهد بحکم تمت کلمة ربک صدقا وعدلا لا مبدل لکلماته ان الفاظ و همه
لفظ خارج کلمه نباشد پس اگر حروف چند باشد در توریة و در انجیل که ان لفظ در ظاهر کلام نباشد همچنان
حضرت رسالت بان رسیده باشد و بحکم این ایت که ما فرطنا فی الکتاب من شیء و بحکم ولا رطب ولا یابس
الا فی کتاب مبین پس ان حروف در شیء خارج نخواهد بود از رطب و یابس خارج نخواهد بود پس در کلام
موجود باشد و بحکم وما یعلم تاویله الا الله والراسخون فی العلم حضرت رسالت را حاصل بوده باشد تا ان
همه مزیت افضلیت او باشد بر سایر انبیا پس مزیت او بر سایر انبیا بیشتر و راسخان علم و قومی که بر وما
یعلم تاویله الا الله وقف میکنند پیش بعضی از علما ضعیف است — اسم حروف بغیر از مدلول
سو کلمه فی بحقیقت که خدا ان از ذات ورشند و باقی که مرکبات بشند اصطلاحی کامه چی چه خدا ابی
وجه ملک وجه انسانی و همه اشیاء سو و خود مدلول در همه اشیا نظر کرده بی تراکیب و همه کلمه حروف بو بی کدورت

وغضب وشهوت بسم الله الرحمن الرحيم وعلم ادم الاسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة لايجون عبارت از اسمان
بحكم حديث الحروف المعجم سو كلمه بو وملايكه را ان سو كلمه تعليم كرد ادم و بواسطه ان سجده اوكردند
براي ان بر همه انبيا واوليا بحكم شريعت محمد خدا امر كي كه واجبي بعد دان اسما سجده كين ودم باكودكين
كه خلق الله تعالى راس ادم وجبهته وصدره وظهره بالحديث كه هر كس ترك كرد كافر. الا تعبدوا الشيطان
الا الله وبالوالدين احسانا كه ادمي نفس وزوج بسم الله الرحمن الرحيم جرا در قران در هفت موضع خدا
با ابليس بحث كي كه سجده بكن وخود در هفت موضع انكار سجود كي اثر اكه هفت كتابت خدا بر وجه
ادم بكي كه خدا در ان صورة در شب معراج خويشتن برسول نموي بحكم رايت ربي في صورة امرد قطط
وا هفت كتابت خدايي هفته كه بشكل خلقت امي وا هو هفت جار جهار اند بحكم طبايع وخط استوا گويند
كه در صلوة روز جمعه ان معلوم بيو جون شيطان سجده نكي خلق الله تعالى راس وجبهته وز تربة الكعبة رسول
امر بكي كه جون افتاب بخط استوا برسه در روز جمعه كه روز خلقت ادمي و روز جمعه كه صورت مراة
دارد كه نمودار وجه ادم وا هفت خط خدايي با نرده بگزاره كه جون افتاب بخط استوا برسه
ودر غير روز جمعه هفده بمخالفت شيطان ديم در ام القري كي واسجد واقترب — نظم قران
معجزي ومعني در ضمن نظمي نظم كاينات واشيا و نظام دادن خنان معجزي كه كتابت خدايي است
— خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام وكان عرشه على الماء ايكو تمام روشني كه واتي كه روز
جمعه عرش خدا ظاهر بيو تا مردم زيارت كوند عبارت ان خلقت ادم كه عرش خدا خو بو —
خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوى على العرش كه روز هفتم باشد كه خلقت ادم بو براي ا
بشش روز اسمان وزمين بيا فرينه كه وبعد از ان در روز جمعه خلقت ادم هيكل همه بر ورش خوهكوند
يوم الجمعه بجنس كه مثال ادمي كه خو روني علت غايبي اشيا ولوح محفوظ الهي خوي وما فرطنا في الكتاب
من شيء بس خودوني كه همه اشيا در خو مجموع ومجموع از خو بند همازن كه بعل جي كه كل شيء هالك الا وجهه خدا
استعاده از وجه انسان كين ووجه واتي ووجه انسان ديدني بي الابا نه بجهت ارسول ادينه را در صورت
اينه نمود بس وجه انسان در روز ادينه كه روز خلقت ادمه وا بو الوح وجه اوست ديده شود ووجه
خدا

خدا نمازن براي اواتي كه در روز جمعه عرش خدا كه ادمي ظاهر بيو ومردم خدا وه بوينند ودر روز جمعه
بهشت دشنند هر كاه كه همه بر وجه ام بند جون در اينه نظر كرند سبع مثاني بيبيند ودر روز جمعه بو خط استوا
هشت خط ببيند كه صلوة جمعه در روز بو — اكه واتند كه بواسطه اسم اعظم كه بر نگين سليماني همه ديو
وپري وجن وانس مسخر خويي وا اسم اعظم خدايي لاشك كه ان اسم اعظم مركب ازين اصل كلام بيبو واكه
واتند كه هر كه اسم اعظم خدا وه بزانه وخواص حروف را بزاند همه اشيا مسخر علم اين كس شوند واكه
بخلاف حروف وداشتن اين حروف همه اشيا مسخر خو بيو راستي اثر اكه بزانه كه همه اشيا قايم بحروف
اند وهمه مسخر علم اين كس شوند واكو بخلاف حروف وداشتن اين حروف همه اشيا مسخر كس نيست
— لم يبدا فيه بسم الله فهو كه ادمي فهو اجذم بيني بريده جرا بيني كفت بجهت ان كه روح ادم روح
وكلمه هرد و بكيسه حضرت عزت از بيني ادم در دميد كل امر ذي بال لم يبدا فيه بسم الله فهو ابتر
واجذم كه بيني بريده خواهد بود قال اركبوا فيها بسم الله مجريها ومرسيها انه من سليمان وانه
بسم الله الرحمن الرحيم الا تعلوا على واتوني مسلمين الايه كه من خوين نام بلقيس كه صورة ادم داره
تسليم سليمان بو بين كو بين كه خط بر وجه نامه الهي دارد وقال الذي عنده علم من الكتاب انا اتيك به
عرش تا علم كتاب نبو نبيان اوي — بيج طايفه از طوايف منكر اصل كلام نيستند ودرين اختلاف
ندارند الا در مركبات هر كاه كه در اصل كلام در ايند وصفت خو كه اصل بزانند واز خنان بكتاب خدايي
كه همه بقدرت خو قايلند برسند واز كلمه بخدا برسند اختلاف ودر ته — سجن خدا ادم را تعليم اسما
كرد وهمه ملايكه را دان اسماء خو كه ادمي معلم بي الا ان شيطان كه كلمه خبيثه وشجره خبيثه بي صورت
متابعت كلمه خبيثه كي در ه كه واتي كه در يك جنت قرار بكير واته كو از همه جا بحو شيطاني خوازه كو بيله
اند اتي سورة الفتح لقد صدق الله رسوله الرويا بالحق لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنين محلقين
روسكم ومقصرين لا تخافون بيش سادم وجهه جبهه سو بر خاك نهاد هو الذي ارسل رسوله بالهدى ودين
الحق ليظهره على الدين كله وكفى بالله شهيدا محمد رسول الله والذين معه اشداء على الكفار رحماء بينهم
تراهم ركعا سجدا يبتغون فضلا من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم من اثر السجود تا اين ايت مخصوص

است برسولك واصحاب او — وما جعلنا الرويا التي ارينا ك الا فتنه الرويا الصالحة جزو من ستة
واربعين جزا — سال سايل بعذاب واقع للكافرين ليس له دافع من الله ذي المعارج تعرج
الملايكه والروح اليه في يوم كان مقداره خمسين الف سنة فاصبر صبرا جميلا انهم يرونه بعيدا
ونراه قريبا سورة النباء ان يوم الفصل كان ميقاتا يوم ينفخ في الصور فتاتون افواجا وفتحت السماء
فكانت ابوابا وسيرت الجبال فكانت سرابا سورة الانفال ولو ترى اذ يتوفى الذين كفروا الملايكه يضربون
وجوههم وادبارهم وذوقوا عذاب الحريق سورة يونس عليه السلم والله يدعوا الى دار السلام ويهدي من
يشاء الى صراط مستقيم للذين احسنوا الحسنى وزيادة ولا يرهق وجوههم قتر ولا ذلة اوليك اصحاب
الجنه هم فيها خالدون والذين كسبوا السيات جزاء سية بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم كانما
اغشيت وجوههم قطعا من الليل مظلما اوليك اصحاب النار هم فيها خالدون سورة ابرهيم عليه السلم
وترى المجرمين يوميذ مقرنين في الاصفاد سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم النار ليجزي الله
كل نفس ما كسبت ان الله سريع الحساب سورة النحل واذا بشر احدهم بالانثى ظل وجهه مسودا وهو
كظيم سورة اسرايل فاذا جاء وعد الاخرة ليسوا وجوهكم وليدخلوا المسجد كما دخلوا اول مرة وليتبروا
ما علوا تتبيرا ومن يهدي الله فهو المهتدي ومن يضلل فلن تجد لهم اولياء من دونه ونحشرهم
يوم القيامة على وجوههم عميا وبكما وصما ماويهم جهنم كلما خبت زدناهم سعيرا سورة الانبياء
اولم يعلم الذين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم النار ولا عن ظهورهم ولا هم ينظرون سورة الحج ومن
الناس من يعبد الله على حرف فان اصابه خير اطمان به وان اصابته فتنة انقلب على وجهه
خسر الدنيا والاخره ذلك هو الخسران المبين واذا تتلى عليهم اياتنا بينات تعرف في وجوه الذين
كفروا المنكر يكادون يسطون بالذين يتلون عليهم اياتنا قل افانبيكم بشر من ذلكم النار وعدها
الله الذين كفروا وبيس المصير سورة المومنين فمن ثقلت موازينه اوليك هم المفلحون ومن خفت
موازينه فاوليك الذين خسروا انفسهم في جهنم خالدون تلفح وجوههم النار وهم فيها كالحون لا يه
لا تكلمون سورة الفرقان الذين يحشرون على وجوههم الى جهنم اوليك شر مكانا واضل سبيلا سورة
لاحزاب

 الاحزاب يوم تقلب وجوههم النار يقولون يا ليتنا اطعنا الله واطعنا الرسول لا يه سورة زمر افمن يتقي
بوجهه سوء العذاب يوم القيامة وقيل للظالمين ذوقوا ما كنتم تكسبون ويوم القيامة ترى الذين كذبوا
على الله وجوههم مسودة اليس في جهنم مثوى للمتكبرين وينجي الله الذين اتقوا بمفازتهم لا يمسهم السوء ولا هم
يحزنون سورة الاحزاب واذا بشر احدهم بما ضرب للرحمن مثلا ظل وجهه مسودا وهو كظيم اقتربت
الساعة وانشق القمر لا يه ان المجرمين في ضلال وسعر يوم يسحبون في النار على وجوههم ذوقوا مس سقر
سورة الملك افمن يمشي مكبا على وجهه اهدى امن يمشي سويا على صراط مستقيم ويقولون متى هذا الوعد
ان كنتم صادقين قل انما العلم عند الله وانما انا نذير مبين فلما راوه زلفة سيت وجوه الذين كفروا وقيل
هذا الذي كنتم به تدعون ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين والعاقبة للتقوى والعاقبة للمتقين
ان متقبان سما انه البقره بلى من اسلم وجهه لله وهو محسن فله اجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم
يحزنون — ولله المشرق والمغرب فاينما تولوا فثم وجه الله ان الله واسع عليم — قد نرى تقلب وجهك
في السماء فلنولينك قبلة ترضيها فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره
وان الذين اوتوا الكتاب ليعلمون انه الحق من ربهم لا يه ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام
وانه للحق من ربك وما الله بغافل عما يعملون — ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام
وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره ليلا يكون للناس عليكم حجة لا يه ليس البر ان تولوا وجوهكم قبل
المشرق والمغرب ولكن البر من امن بالله واليوم الاخر وما تنفقوا من خير فلانفسكم وما تنفقون الا
ابتغاء وجه الله وما تنفقوا من خير يوف اليكم وانتم لا تظلمون ال عمران فان حاجوك فقل اسلمت وجهي
لله ومن اتبعن وقل للذين اوتوا الكتاب والاميين ااسلمتم فان اسلموا فقد اهتدوا وان تولوا فانما
عليك البلاغ والله بصير بالعباد ويوم تبيض وجوه وتسود وجوه فاما الذين اسودت وجوههم اكفرتم
بعد ايمانكم فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون واما الذين ابيضت وجوههم ففي رحمة الله هم فيها
خالدون تلك ايات الله نتلوها عليك بالحق وما الله يريد ظلما للعالمين سورة النساء انا بنداء فكيف اذا
جينا من كل امة شهيد الى فامسحوا بوجوهكم وايديكم ان الله كان عفوا غفورا يا ايها الذين اوتوا

الكتاب امنوا بما نزلنا مصدقا لما معكم من قبل ان نطمس وجوها فنردها على ادبارها او نلعنهم كما لعنا
اصحاب السبت وكان امر الله مفعولا ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه لله وهو محسن واتبع ملة ابرهيم
حنيفا واتخذ الله ابرهيم خليلا سورة المايدة يا ايها الذين امنوا اذا قمتم الى الصلوة فاغسلوا وجوهكم
وايديكم الى المرافق وامسحوا بروسكم وارجلكم الى الكعبين الى اخر سورة الانعام ولا تطرد الذين
يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه ما عليك من حسابهم من شي وما من حسابك عليهم
من شي فتطردهم فتكون من الظالمين وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا اهولاء من الله عليهم من
بيننا اليس الله باعلم بالشاكرين — اني وجهت وجهي للذي فطر السموات والارض حنيفا وما كان
انا من المشركين سورة الاعراف قل امر ربي بالقسط واقيموا وجوهكم عند كل مسجد وادعوه مخلصين
له الدين سورة يونس عليه السلام قل يا ايها الناس ان كنتم في شك من ديني فلا اعبد الذين تعبدون من دون
الله ولكن اعبد الله الذي يتوفيكم وامرت ان اكون من المومنين سورة يوسف عليه السلام اذهبوا بقميصي
هذا فالقوه على وجه ابي يات بصيرا فلما ان جاء البشير القاه على وجهه فارتد بصيرا سورة الرعد
الذين يوفون بعهد الله ولا ينقضون الميثاق والذين يصلون ما امر الله به ان يوصل ويخشون ربهم ويخافون
سوء العذاب والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم واقاموا الصلوة وانفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية
ويدرءون بالحسنة السيئة اوليك لهم عقبى الدار جنات عدن يدخلونها ومن صلح من ابائهم وازواجهم
وذرياتهم والملايكة يدخلون عليهم من كل باب سلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار سورة ابرهيم
ولا تحسبن الله مخلف وعده رسله ان الله عزيز ذو انتقام يوم تبدل الارض غير الارض والسموات وبرزوا
لله الواحد القهار وترى المجرمين يوميذ مقرنين في الاصفاد سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم
النار ليجزي الله كل نفس ما كسبت ان الله سريع الحساب بر بالاء نو شته سورة الكهف واصبر نفسك
مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة الحيوة الدنيا
الاية انا اعتدنا للظالمين نارا احاط بهم سرادقها وان يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه
بيس الشراب وساءت مرتفقا سورة طه وعنت الوجوه للحي القيوم وقد خاب من حمل ظلما
—

— وقالوا لن يدخل الجنة الا من كان هودا او نصارى تلك امانيهم قل هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين
بلى من اسلم وجهه لله وهو محسن فله اجره عند ربه لا خوف عليهم ولا هم يحزنون سورة القصص من جاء
بالحسنة فله خير منها وهم من فزع يوميذ امنون ومن جاء بالسيئة فكبت وجوههم في النار هل تجزون الا
ما كنتم تعملون كل شي هالك الا وجهه له الحكم واليه ترجعون سورة الروم فاقم وجهك للدين حنيفا فطرة الله
التي فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم ولكن اكثر الناس لا يعلمون منيبين اليه واتقوه
واقيموا الصلوة ولا تكونوا من المشركين من الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا وما اتيتم من زكوة تريدون وجه الله
فاوليك هم المضعفون — فات ذا القربى حقه وابن السبيل ذلك خير للذين يريدون وجه الله واوليك
هم المفلحون — واقم وجهك للدين القيم من قبل ان ياتي يوم لا مرد له من الله يوميذ يصدعون سورة
لقمن ومن يسلم وجهه الى الله وهو مومن فقد استمسك بالعروة الوثقى والى الله عاقبة الامور سورة
الرحمن كل من عليها فان ويبقى وجه ربك ذو الجلال والاكرام سورة الانسان انما نطعمكم لوجه الله لا نريد منكم
جزاء ولا شكورا سورة عبس وجوه يوميذ مسفرة ضاحكة مستبشرة ووجوه يوميذ عليها غبرة
ترهقها قترة اوليك هم الكفرة الفجرة سورة المطففين كلا ان كتاب الابرار لفي نعيم على الارائك ينظرون
تعرف في وجوههم نضرة النعيم يسقون من رحيق مختوم ختامه مسك سورة الغاشية وجوه يوميذ
خاشعة عاملة ناصبة تصلى نارا حامية تسقى من عين انية ليس لهم طعام الا من ضريع لا يسمن ولا يغني
من جوع وجوه يوميذ ناعمة لسعيها راضية في جنة عالية لا تسمع فيها لاغية فيها عين جارية الاية لا اقسم
وجوه يوميذ ناضرة الى ربها ناظرة ووجوه يوميذ باسرة تظن ان يفعل بها فاقرة نقل هر كس كه اين
ايات بينات كه ذكر وجوه در وى كرده است بخواند خداى تعالى وجه او را از نار نگاه دارد بسم الله الرحمن الرحيم
فكيف اذا جينا من كل امة بشهيد وجينا بك على هولاء شهيدا يوميذ يود الذين كفروا وعصوا
الرسول لو تسوى بهم الارض ولا يكتمون الله حديثا — كتمان حديث جز تواند كرد كه ظهور كله
وكلام بو حكم انطقنا الله الذي انطق كل شي الاية يا ايها الذين امنوا لا تقربوا الصلوة وانتم سكارى حتى
تعلموا ما تقولون الاية بسم الله الرحمن الرحيم ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه الى الله الاية

حرا وجه خويشتن تسليم وجه خدا بينكوكين ادم وادمي زاده براي اكه خدا بصورت انسان وادم براء اسمايه
تا تو بزاني كه وجه تو وجه خوي بحقيقت وادم وادمي زا وجه خويشتن تسليم وجه حقيقي خدا كره كه علم نحو
كله خدايي هستي وجه خو — قل لو كان البحر مدادا لكلمات ربي لنفد البحر قبل ان تنفد كلمات ربي ولو جئنا
بمثله مددا — ولو ان ما في الارض من شجرة اقلام والبحر يمده من بعده سبعة ابحر ما نفدت
كلمات الله الايه وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة الا يعلمها
ولا حبة في ظلمات الارض ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين — بحث در باب — نبوت
وولايت اري محققان كه راسخان علم اند بزانند كه ولايت نبي بر نبوت نبي غالب است لي مع الله
وقت لا يسعني فيه ملك مقرب ولا نبي مرسل نه ولايت غير نبي بر ولايت نبي بسم الله الرحمن الرحيم
الى رسول واتي كه الحمد لله رب العالمين وخاتم سورة بقره خدا بن داد وهيچ نبي ندادان معني دارد كه
خو بيست نه كله هستي بعدد اصول كلام خلقت وجه ودلالت هكره ان بيست ونه كله بران كه ان بيست نه اصل
كلام منم ومعني منست بر الله وانبيا وغير باين معني در هيچ كتب سماوي نيامي — خدا اسامي اشيا كه نخود
وضع كرد يكي را واتي كه ادم يكي را واتي كه حوا يكي را واتي ملك يكي را واتي كه ارض وسما وخدا نه بان نامها نخواندي
وواتي قال لها وللارض ايتيا اكنون خدا نه چه مناسبت ادم واتي كه ادم بدين قياس همه را كن — پس
ادم هنكوكه الف ودال وميم بوتا خو بحقيقت خوانده بو ورميته سماز ن واسمان سماز ن كه هوي
بي كه اسم بو از ان نجا علم قل و معقول واسم ومسما ومدرك و مدرك مي بو — سماز ن كه تعريف ماهيت خدا
نيشيه كين تعريف ماهيت هيچ شي از اشيا نيشي كين براي اكه همه بكند — سماز ن كه انسان ذاتي كه كلام صفت
خوني از هر جا كه كلام ظاهر بو صفت اكبي بسم الله الرحمن الرحيم عيسي ابن مريم در طفلي در سخن امد با نسبت
بمريم نكي سخن نواتي ونكامه واتي — من بولد مرتين يكي از ام ظاهر ودوم از خلقت ام ظاهر بسم الله الرحمن الرحيم
انسان اول كه از مادر در وجو سيماسه بر صورت وهيات وخلقت امي وجه خو وبعد از ان صورة وجه
ادم هكره ودقتي كه خوانده كه بعالم معاد وبهشت نرسه بصورة ادم بوا ما بصورت مادر بو كه همه اهل
بهشت وحورا بر صورة ام اند كه امردا اند تا كتابت الهي بخوانند كه يوم ندعوا كل اناس بامامهم — هو قال
امير

اميرالمومنين كرم الله وجهه جميع اسرار الله تعالى في الكتب السماوية وجميع ما في الكتب السماوية في القران وجميع
ما في القران في فاتحة الكتاب وجميع ما في فاتحة الكتاب في بسم الله الرحمن الرحيم وجميع ما في بسم الله في باء بسم الله
وجميع ما في باء بسم الله في النقطة تحت الباء وانا النقطة تحت الباء جون واتي كه انا النقطة تحت الباء مركه نقطه را بزانه
علي را بزانه هكه قران ونقطه را بزانه امام زمان را دانسته بيوينه — اني جاعلك للناس اماما وجعلنا للمتقين
اماما وامامت حقيقي نيست الا در صلوة پس پيش خو نقطه ب بسم الله معني داره كه هيات حرف نداره
وبداي اكه بغه وبي ميكره پس خو در شب وروز بعدد همه اسرار الله وكتب سماوي عمل كي بو وخو اجر
همه حاصل بو وبحكم انا النقطة تحت الباء بعدد خويشتن بجهت امم كه خو نقطه خط حقيقي خدايي هستي
وان نقطه ظاهر قايم مقام ان نقطه كتابت خدايي هستي — بسم الله الرحمن الرحيم اقرا باسم
ربك يعني بخوان اسم خدايي خويشتنه وادمي كه اسم اعظم كه بخوا اسماء الهي كه علم ادم الاسماء كلها ودر مرتبه
دوم كه اسم خدا را كتابت هكره واتي اقرا وربك الاكرم الذي علم بالقلم وبحث صلوة در ين سوره كي
وقلم وسجده كه شيطان سجده نكي وامر حق تعالى بملايكه اي كه سجده ادم كردند — بحكم انا النقطة تحت
الباء وبحكم كل شيء احصيناه في امام مبين ومن مات ولم يعرف امام زمانه هر كه معني ايه ب بسم الله
بزانه علي را بزانه تبارك يا ايها الذين امنوا ان تتقوا الله يجعل لكم فرقانا ويكفر عنكم سيئاتكم ويغفر
لكم والله ذو الفضل العظيم — انا مدينة العلم وعلي بابها لها يو ميذ سبعة ابواب كنت مع الانبياء سرا وصرت
معي جهرا — العلم نقطة كثرها الجاهلون — باي كتاب منزل قال الكتاب المعجم اب ت ث ج انا النقطة
تحت الباء انا كتاب الله الناطق وبوجهي تناقضي بي كه فرض علي خسون صلوة ظاهرا بمخالفت وتناقض اوي
كه واتي انا كتاب الله الناطق — كل شيء احصيناه في امام مبين ومن قبله كتاب موسى اماما ورحمة
— من مات ولم يعرف امام زمانه ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين لا يمسه الا المطهرون اي صاحب
الوضوء وبري من جميع الخبايث ما فرطنا في الكتاب من شي در باب مسجد ومحراب وامام شكي في كه امام
كه در محراب استه عقيده اوي كه خوين ديم متوجه كعبه هستي ودر برابر كعبه هستي بحكم فول وجهك
شطر المسجد الحرام وكسي كه بنهايت دست راست خو نيمي بين ابسته وبدست چپ سماز ن خانه ديم برابر

کعبه نیست برای آنچه بوکه آنان اقتدا کنند با امام خودیم بکعبه دارد و دیران تابع حرکت خوبند
مثلا اگر امام در کعبه امامت کرده و دیم خوبرابکعبه بوو دیرانه بنو جوز بوست اگر میبتن سوال کره
که مکرر حروف تهجی و اسماء حروف مقطعه چرا اینست جواب بنا بر اصل خلقت که بعد دست و کلمه خدایی
دیم تمام بیچ ایی اژه سرو پا و دست دینکو کیتن خلقتکم لطوا راتا این صفات اجتماعی تمام بنو که اگر
بخلقت وجه کارتمام نیبود دست برای کتابت هنگو یا از برای رفتن علی مشا و از هر یکی فعلی صادر
بیو مغاید دیگر تا با زمه دلالت میتو کند بسم الله الرحمن الرحیم مثلا سه کلمه اینست علم کاتب که بکامه
اول هر یک چند نقطه و میتا نقطه کافی بود برای علمیت پیش درک تمیز و همانزان که سه میم یکی بود نقطه
نیز که علم کله بو یکی بوسه زیاده ایی نقطه برای تمیز بوسه مثلا نطفه از پشت پدر در رحم رفت خود در
ذات خویشتن شکل و صورة ویبکو بالفعل نیست هرگاه که در رحم قرار گرفت اگر مرد خواهد بود و اگر
زن بشکل ام با هفت کتابت ایی شکل ام گرفته از بطن ام ظاهر بیی و در وجود اینست بوجهی بزبان حال
بیان هکره که وحی عبارتی از اشارت و سخن پنهانی که خط و کتابت خدایی از خلقت صورت ام معلوم بکر
و بخوان و آثار بخلقت محاسن و ادم بشو و از خنان که ام و اب اینکتابت همه اشیا بشوست همانزن که
نویسنده و خواننده مکتوب از جای دور بنویسنده و خواننده آن خط بنویسنده جز آن مکتوب
بان کس برسه در مکتوب نظر کند از مکتوب با خود در سخن خواهد آمد و سخن میگوید هرگاه که آن کس
از ام الکتاب خط خدایی بخواند و از آنجا بکتابت اشیا برود و بخواند بس انطقنا الله الذی انطق کل
شیء بو ظاهر کرد د و خواننده خط و کتابت ایی شود کاتب اول قلم که بر کاغذ مینی وجود نقطه
ظاهر نیبو بحکم علم بالقلم جز هر که در بسم الله در زی بسم الله و هر چه در زی بسم الله بود در نقطه بی بسم الله
بو و خوان صو نقطه بو پس خو اسم الله بوست همانزن که وانی خلق الله تعالی ادم علی صورته برای
اوی که اسم اعظمست مسمیات اند که اسماء خویشتن اند غیر مسمات اسم مسمات نیشینه بین
بس اسما و مسمات بحقیقت یکی بند در اصل پس الف اسم بو از آن که الف سه حرفی و مسما
یک یعنی اسم همان یکی که اکامه بیش در توحید بسم الله الرحمن الرحیم هفت جا در قران بحث

سجده

سجده کین ادم بکره و اشیطان برای آنست که شکل ام منتی از ده هفت هشت بخط استوا و در روز
جمعه که خلقت ادم بو ظاهر بو که عبارت از دو بار سجده بو که صلوتی و برای افرزند ادم بخلاف
آن سجده هکره با مرخداییم بکعبه دکی لها سبعة ابواب علی کل باب منهم جزء مقسوم برای اشکل
ام منتی و هفته که واضع وضع کی انشکل ام و جه کی بسم الله الرحمن الرحیم لاشکل پیش از ادم که خداوند
اسما بود و اشیا بوده است اصوات و حروف در قران چهارده جا حکم است که سجده کرند
ادم اسم الله بی برای بر ملایک واجب بی سجده خو کین خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن هر شیء که هست
اسمی دارد و صفتی و ذاتی اول بسم الله الرحمن الرحیم الحمد باری تعالی و تقدس در حدیث قدسی
صلوه خواند چنانک فرمود قسمت الصلوة بینی و بین عبدی نصفین الحدیث و هفت ایت است
تا او را در صلوة نخوانند سجود نروند و خو سوره ادم که جز او را بخوانند بعد از آن سجود باید
کرد اول که او را خواهد خواند رو در ام القرى و کعبه کند جز او را بخواند رو در کعبه کرده بمخالفت
شیطان سجده حضرت عزت کند از ظاهر این ترکیب که او را ام الکتاب و فاتحة الکتاب و ام
قران و اسان خوانند برای اوی که بحقیقت اسم ادم و خوان ترکیب خنان ظاهر بیبو برای آ احتیاج بامدن
زوف و غین بی بوجهی که انها همه در ادم موجود بیست و فرمود امرت ان اسجد علی سبعة اعظم
اول آن هفت ایت الحمد بخواند که هفت ایت وجه ادمی بحقیقت و بعد از آن بر هفت موضع دیم
در کعبه کی سجده خدای ادم بکره بسم الله الرحمن الرحیم بدلیل آن حدیث که ما الکتاب المعجم قال
اب ت ث اگر سایل سوال کره که ابتدا از الف و با و تا چرا کی جواب اوی که جز چنان مرکب
بند معنی اب که ادم از خنان ظاهر بیبوست و با ادم اول کلمه که اینست الف و بی و اول اسم خو الغنی و الف
در حساب جمل اول عددی همانزن که ادم که اول انسانی اول اسم که با ادم اینست الف بی و دوم بی
و سیم تی تا وقتی که مرکب ببند تا معلوم بوکه ابتند و ایت که یا ابت انی رایت احد عشر کوکبا الایه
بسم الله الرحمن الرحیم هفده رکعت در هفده وقت و زمان و پانزده در پانزده وقت و زمان پس
زمان مقسوم بوسه برای اوانی که لاتسبوا الدهر فانا الدهر باب سیصد و شصت و عبارت

از زمان هر زمان هر سال اماه عبور شمس وقمر است بر سیصد و شصت درجه بسم الله الرحمن الرحیم
ست کلمه خدایست که اسم خدایی وبحکم کلمة الفاها ؤعلم ادم الاسماء کلها ام کلمه خدایست پس اسم خدا بو انا الله
وانا الرحمن خلقت الرحم وشققت لها من اسمي ـــ کل امر ذي بال لم یبدأ فیه بسم الله فهو ابتر ـــ
لم یذکر اسم الله علیه یعنی اسم الله که ادمی بر خو برد وبرای خو بکشته و واجی که دیم در کعبه که مقام ـــ
وجهه خوی ـــ من ترک الصلوة متعمدا فقد کفر از راضو بکوکشتن که بعد دمه اشیا پرستش نیکره
واوه که بکرم نمازخو نیکو کشتن از اکه بعد دمه پرستش بیکی جز بیکره . موحدیی در کتابت تو
موضع را از مواضع لوح یا کاغد سیاه بکیا وهوی که الفی کپس مفهومه ظاهر بکیا که الفی و سمازن در کنده
کری بشو پس مجموع خطوط بند اشیا ـــ تمت کلمه ربک صدقا وعدلا اکر ازن بندی جمع بیندی
باب ـــ علم ادریس وسیارات جز در کشف مشاهده . کی اسمان خداوند دوازده برجی وهر
برجی سی درجه دی تا سیصد و شصت بو وهر درجه شصت دقیقه دی سمازن تا مه اجرام فلک هشتم ست و سو
قسمت دیه بو وهر سیاره که هستی برین سیصد و شصت درجه سیر هکره . واز قسمت بکین فلک قسمت
سیارات لازم اسه پس این هفت سیاره مه بر سیصد و شصت درجه بکدرند پس هر سیاره بسیصد شصت
قسمت ببو وماه بر دوازده برج و سیصد و شصت درجه بکدره سمازن منقسم بیو هر کاه . که حال قسمت
پذیر بو محل قسمت پذیر بو وبرای اوی که فلک بسیصد و شصت درجه قسمت بیی که سو وست بی وسیارات
سمازن وخنان بحقیقت حقیقت انسان اند که خداوند سو کله هستند سر نکبتی وزحمتی واحتراق که
غنان بر سی بایشان بیرسه واثه کو بنبات وحیوان وجماد بشو که نبات وجماد ومه عین خنانی تا دلالت
کره که نبات وجماد وانسان وحیوان خرابی وابادانی از درجات کو اکبی که ست و سو بستی ومه اشیا
از فلکیات مه بقسمت ست با سو بیی و اشیا چهار طبایع سمازن ـــ درجه ودقیقه وثانیه وثالثه وعلی هذا
شصت شصت بدیتا کامی ست بو وکامی سو بابی اکه خلقت انسانی ازنی کامی ست وکامی سو ودر
اینا که غالبی ومغلوبی وادی امی ایکو در انسان وادی امی غالبی یا مغلوب ـــ نام روزها وماهها وبرجها
نام ملایکه هستی ازن دیدند وملایکه سو کله هستی ودرجه بسیصد و شصتی ودقیقه شصت شصت تا مه کلمه بند
وملک

وملک بند ـــ دوازده . برجی که بسیصد و شصت درجه اند هر درجه بازکه شصت درجه هستی کامی ست
درجه بو کامی سو ـــ بابی اکه ادوازده برج بذات خو دهر یک کاه ست بو وکامی سو بحکم توحید ـــ فلا اقسم
بمواقع النجوم وانه لقسم لو تعلمون عظیم که بو جهی عبارتی از بروج که مه بامم سیصد و شصت درجه وثانیه که مثالی
کامی ست وکامی سو ـــ والسماء رفعها ووضع المیزان الا تطغوا فی المیزان والسماء ذات البروج انان یکی
میزانی بابی انام میزانی بی که شرف زحل که بر اسمان هفتمی در خوی ـــ مثلا اسمان اکر هیتن واژ ه
این چیز چیست یعنی اسمان انکس بجواب کامه وانان که اسمان یعنی الف الف وسین ومیم پس الف
و نون اشارت بخو هکره که این چیز چیست در ان دم این چیز چیست اسم اسارت است ـــ هوا زمین
چیست خو بجواب هیو اکه زمین یعنی زی وبی ومیم ظاهر اعلم خو بی وازخلقت خدا اعلم خوی وازخنانی
بد میما سند ـــ مجموع اشیا که سوال کرند سمازن کامه بین مثلا الله جنجیزی الله علی هذا صعوه
که در ضواب می کفت بنش چشم من پیش سلیمان سمی بوف بکنا زد اکر من علم از حکما یونان کیرم جون
مظهر کلمه خدا هستی وبخلقت کلمه افریده بیی وبرخط استوا علم سو کلمه خدایی دارد وظاهر او از که هکره
از کلمه ظاهر خالی نی واکلمه که از خو ظاهر بیبو اکر یکی واکر دو عین سو کلمه از روی توحید لاجرم در عالم خو
اکلمه مسلسل متواتر معانی فهم کن میکوید تا شنونده بزانه که خو مظهر کلام خدا هستی ونبات وجماد و
اشیا که برخط استوا وخنان بشوی سمازن علم کلمه اند وسمازن خنانه و بینی که در سخن در می اید بجهت اکه
مظهر کلمه اند ظاهرا تا انسان فهم کره که خنان کلمه خدا اند وانک ظاهر ایشان بالقوه در خنان است عین ان
کلمه است که در ضواب میکوید این نی انطقنا الله الذی انطق کل شیء بسم الله الرحمن الرحیم سمازن که
در مفردات کلام که میخوانی چنانکه عسق در ازای معنی موضوع نیست باصطلاح خلق اکلمات کمازا اشیا
وجماد ونبات وحیوان بدرمیا سه موضوع در ازای معنی نیست بمثابت مرکباتی وقتی که در عالم خواب
هستی از مظهر خنان مرکب ظاهر ابیبو در ازای معنی که ببینند فهم کند ـــ چرا بحکم کلمة القاها الی مریم
عیسی کلمه بو وبحکم وسو قمر خوین دیم کلمه بو وسبع مثانی بو لاجرم دجال نیز ندیم کلمه کف ربو که مومن
کاتب بخواند بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین سبع ایات اهدنا بسم الله الرحمن الرحیم جون

فاتحة الکتابی وام الکتابی واساسی وسوره الحمدی وکنزی اثر لعنت ایتی کعبارت ازصورت ادمی
واثرا واجبی درصلوة نخواندن کم ملعنت ایتی وبعدا زان بسجود مشغول بیین که صورة ادمی بمخالفت
شیطان رجیم — ودرملعنت موضع در قران خدابحث ادم وشیطان وامر سجود هکره بعدد کتاب
وجه ادم بسم الله الرحمن الرحیم در همه قران چهارده موضع است که جز خواننده قران بان جا رسه باید
که سجده کره که وجه ادمی وسبع مثانی است که واجب بو همه ملایکه سجده دران کردن که همه اشیا
رو در انجا کرده که عالم خاکست وادم است سجده میکنند بحکم علم ادم الاسماء کلها که همه اسماء وکلمه بود بعدد
خنان حق تعالی سوره کعبت صلوة بر محمد واجب کی بد وبار سجود کردن بو اسطه ان مسجود ملایکه
شد وشیطان مردود شد ودر همه قران بحث سجده ادم حق تعالی در ملعنت جا ذکر کرد بجهت ام الکتاب
وخلقت ام ومعلم ملایکه شد که بعدد اسما که خدا ادمه تعلیم کی سجود بکرند شیطان نکی مردود بیی
بسم الله الرحمن الرحیم خلق الله تعالی ادم علی صورته وعلی صورة الرحمن رایت ربی فی احسن صورت
وفی صورة امرد قطط جعد تا خدایی وبو صورة اشیا وانسان وحیوان یی وبو دم بزل ولا یزال انک
خدا وانی الجان خلقناه من قبل من نار السموم ووانی که جهان اسب داشتی چه معنی دارد که هیوا واز سخن
ازین معلوم ببیو که ادمه دربن عنقریب بیا فرید وان صورة بشریت نا خدایی وبیبو جواب —
که غرض ازین صورت اشیا وعلت غایی ره بردن یی بکیفیت وخلقت ان صورة خدایی که مظهر کلمه
وکلام خدایی هستی درمیان این صورتها ادم یی که ره بصورة خویشتن که صورة رحمن داره بیی برای
علت غایی افرینش بیی وازخو فرزندان خو ره بصورة اشیا وصورة خو وبردند وکسانی که ره بدین
صورة نبردند بر صورة او نیستند ونی بشکل او بجنت بروند — مثلا حیوان که فرس است ظاهرا
بروجه علامت هفت دارد وبر استوا هشت داره وعلم وجه ادم مخفی بر وجه داره چه خو که ره بخلقت
خود نبردو وجه صورة انسانی که ره بشکل خو نبرد بسم الله الرحمن الرحیم جز پیش انا دم هیچ کس
ره حقیقت صورة وظاهر خو نبرده بود همه در حکم حیوان بند همانن که امروز هر که نبی در حکم حیوانی
است یی وبجهت خلقت ادم وبعد از او هر کس که در بهشت رود بشکل ادم بو وامرد بو که شکل خدا است والله

بسم

بسم الله الرحمن الرحیم در باب ادم چرا او له وهو اسم ذات خود کرد بجهت اخنان از ذات
منفک نیستند —

لتنذر ام القری ومن حولها ان اول بیت وضع للناس
للذی ببکه مبارکا وهدی للعالمین ادمه از خاک افرید بکی وهمه خاک از ام القری
افرید بکی ووانی خلق الله تعالی راس ادم وجبهته من تربة الکعبة
همه اشیا وموجودات عالم خاکه که عبادتی انا ادم در میان دارند وسجده
خو هکنند طوعا وکرها وان ادم یک بدنی که هرچه تصور توان کین از مکونات وموجودات اعضا
وجوارح خو بند — پس ای طالب تو هنکو که همه موجودات یک وجود ادم زاتی وبجهت اوی
که همه اشیا اکر عضوی از ظاهر وجود ادم بدرد اسمه هو بینی که بشیء دیگر که ظاهرا خارج خو همما
معالجه خو هکره پس هو نی خواشی علی هذا — وهمچنین خو که ادمی وجه الله هستی با معنی خدا
وانی اینما تولوا فثم وجه الله که همه وجه ادمند از وجهی وان معنی درخواندن خط وجه ادم معلوم ببو
— همانن که ظاهرا ادم مو راو ناخن را واستخوان را ظاهرا جنش وجود ادم انا ردارد واز المخنان
خبردار نی همه اشیا که خارج ادمی همانن تصور هکر وموا زکه اکر اسمان یا حیوان خارج عین وجود
ادم بندی زحمتی که بخنان برسه هنکو ادم مهن بندیی — غرض اوی که همه اشیا یک ادمی همه ادمی
که شناسای ادمی وساجد ادمی وبرای اوی که ظاهر برای تربیت ادم همه اشیا درکاری همانن که چشم
حافظ بدن ادمی وکوش حافظ چشمی ودست حافظ رجل ورجل حافظ بدنی علی هذا بسم الله الرحمن الرحیم
بنان که در حضرت عزت بحکم یوم الحساب حکم کلی بر حساب وعدد هینی که در عدد خلاف واقع ببو
عبادت درست نبو مثلا خدا یکی اکر دو زانی کافر امثلا صلوة بامداد دو رکعتی اکر زیادت وکم کوی
کافر امثلا طواف حج هفتی اکر زیاد وکم کوی کافر در قسمت میراث همانن بر اعتبار حضرت
بر عدد نهاده وعلم عدد که جا چندین است پیش اوست بحکم انما علیک البلاغ وعلینا الحساب
— اکه وانی هر کس نامه عمل خود را خوانند خنان نامه خدایی هستند وخدا پرستش خنان
از صلوة وحج وغیره بر عدد خنان که نامه خدایی اند نهاده است پس بلبسون ثیابا خضرا من سندس

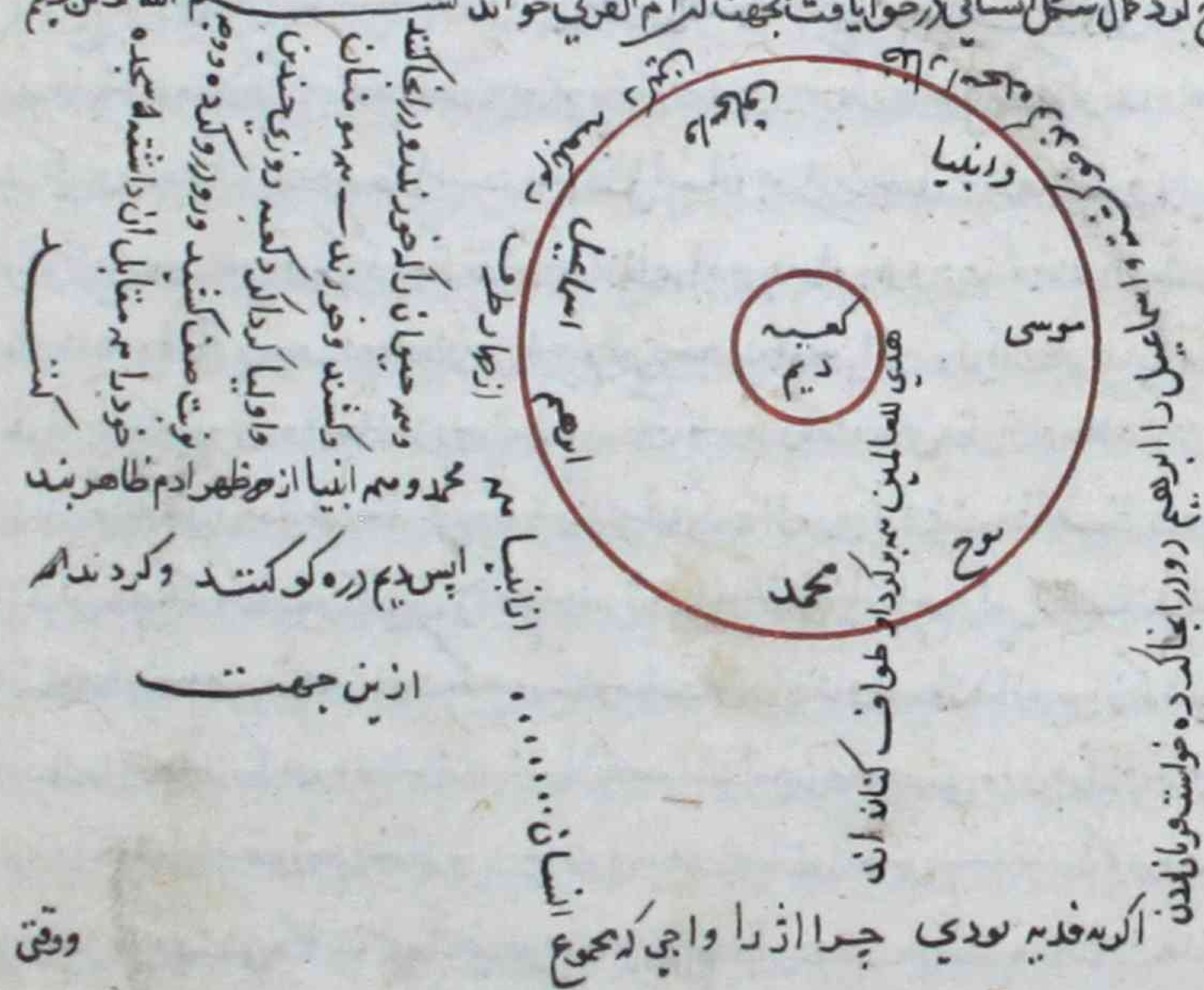
واستبرق متقابلين خنان كلمه خدايي اند ودر اول دميدن خط خنان سبزي وسياهي ممازن .
كه واتي مدهامتان كه از سياهي بسبزي چنه — عينا يشرب بها عباد الله يفجرونها تفجيرا عينا
فيها تسمي سلسبيلا — هر بحثي كه درباب شراب وعينا كه در قران هكره وا چهار جوي بهشت وحوض
كوثر ممان حكايت خط استوا وسوكا مبين ومرج البحرين — كه هر كس كه از حوض كوثر شراب
بخوردي ديكر تشنه نيبو — واذا رايت ثم رايت نعيما وملكا كبيرا وسقاهم ربهم شرابا طهورا
قطط كل شي هالك الا وجهه اي وجه الله رايت ربي في صورة امرد قطط واليه ترجعون وازجهت
وحدانيت وادراك اشيا — باد عرش نشر اين يديه كنايت ازديم — از رعي خلقت روشني
ودينه درتاريكي چشم بنهي تا از تاريكي بمژه وغير بشي — عينا فيها تسمي سلسبيلا مزاجها
كافورا سرد ومزاجها زنجبيلا كرم معتدل بند — ان زمان كه احوري سبع مثاني كه كتابت
الهي خوي كلمه باطن او چشم وابرو وخو در حركت مم ياره وهيو الا يكلمهم الا رمزا ورمز سخن واتي بچشم
وابرو وبد ونوع يكي بنوع كتابت خداي ويكي باز كلمه باطن از تركيب سبع مثاني خفا بند در حركت اوين
شكل وشيوه وشمايل بو حسن ممدير عاشق بيند وميل كنند كه انام ظاهر با حسن زاده بودند
كه سبع مثاني خدايست ودر بهشت بر ان كتابت وخط وحسن خواهند بودن — در وجه يوسف
انا نجا سبع مثاني بدي حقيقت وصورت خويشتنه بدي ويوسف در زليخا حسن خويشتنه بدي
براي اميل بكي وضا واتي كه ولقد همت به وهم بها وا ميل ذاتي بي كه البته بحقيقت جنس وحسن
خويشتن ميل كي — وميل بحورا وولدان وغلمان در بهشت ازين جهت هستي — بهم اشيا
كه مو ين خط وكتابت نظر بكر وبوين در وقت ظهور جاء ربك والملك صفا صفا بسم الله الرحمن الرحيم
چون روز جمعه روز خلقت ادمي براي ابعد د يا تردد . كلمه صلوة بكره تا بعد دمها اسها كه بحكم علم ادم
الاسما كلها واتي پرستش خدا كيبو وظهور ادم وشمشير خطيب بحكم يسفك الدماء وشمشير قيامت ظاهر
درين روزي ولام الف كه چهاري بي مكرز بحكم ما ننسخ من اية واذا بدلنا اية مكان اية قايم مقام چهاري —
ودربيو در بهشت سو كلمه نوشته بود وهر كه در شود در . در بصورة ادم بو وجه ادم — وبيدر دوزخ

بيست

بيست ويك كه خلقت وجه ادم حوا بو — چراهنكو كه روز قيامت مم كسه بمادر واخوانند كه يوم ندعوا
كل اناس بامامهم ومم بهشتيان امرد بند — جواب اوي كه براي اُ بمادر واخوانند كه اصل سخن
چهارده بر شوي كه هفت دو دوي اكر سايل واژه كه چوا دو دوار شوي پانزده نه شوي جواب اصل ملنت
خلقت ام كه مادري علم وكتابت خدايي معلوم ني بو در ديم ادمي وكرنه معلوم بنيدي كه اُچه بسر ورامي
واچه بعذار ورامي غير يكي بو وسبلت ممازن از وجه خلقت ديم مار معلوم بي كه انك بعذار وري
خلاف اوي كه بسروري پس چون اژ وكو فهم بكي بو برصورت مار وام كامه بين وبجهت اوي كه
اژ وكو معلوم بكامه كين احسن وطراوت در ديم حوري وكسي كه ام بوكه عبارت انا امردي بنهي
پس چون از ره كر خلقت ام بكامه زنانان كه اشرقت الارض بنور ربها ووضع الكتاب در عالم بشكل .
ام كه احسن شكلي از وجهي باسه وامرد وينه خويشتنه در عالم وكذلك زوجناهم بحور عين —
وجه دير ازمار كه بزهي بشكل خلقت ام سياسه وبعد از ه كه مدت بكذشتي خط ديد اغاز بكي تا مم دلالت
كره كه اُچه برعذار ني خلاف امي — براي اوي كه چون انسان كه امي از خو خلقت نام وجه رجل معلوم
بيبو ظاهر كتاب خويشتن را ازام دكيتي وممازن از خلقت سبع مثاني در امي وام الكتاب نام بكي
چون قايم مقام كتابت اصل خدايي هستي ان كتابت ظاهر وبراي اُي وضو دست بخو نبكره —
هركاه كه دوده وسياهي را شكل بيست ونه كلمه بر كاغذ ظاهر بكيا شكل وصورت كلام خدا وادي امي
هر چيز كه حل بكري چنانك خواهد بود براني انك ان چيز كه تو حل كردي اورا ومم اشيا شكل وكتابت
او دارند — سنفرغ لكم ايها الثقلان براي اخنان ثقلان خواندي كه بر روي زمين ثقيل اند وعروج
باسمان ندارند وبجهت اواتي كه يا معشر الجن والانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار السموات
والارض فصل — وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا
شهداكم من دون الله ان كنتم صادقين فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة
اعدت للكافرين واذا قرئ القران فاستمعوا له وانصتوا لعلكم ترحمون — هدى للعالمين فيه ايات
بينات مقام ابراهيم وما ارسلناك الا رحمة للعالمين رسول الله قل من كان عدوا لجبريل فانه نزله

على قلبك باذن الله مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى للمومنين ـــ وماكان هذا القران ان
يفترى من دون الله ولكن تصديق الذي بين يديه وتفصيل الكتاب لاريب فيه من رب العالمين ولقد
جئناهم بكتاب فصلناه على علم الاية ام يقولون افتريه قل فاتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم
من دون الله ان كنتم صادقين بل كذبوا بما لم يحيطوا بعلمه ولما ياتهم تاويله كذلك كذب الذين
من قبلهم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ـــ ام يقولون افتريه قل فاتوا بعشر سور مثله
مفتريات وادعوا من استطعتم من دون الله ان كنتم صادقين فان لم يستجيبوا لكم فاعلموا انما
انزل بعلم الله وان لا اله الا هو فهل انتم مسلمون ولو ان قرانا سيرت به الجبال او قطعت به الارض او كلم به الموتى
بل لله الامر جميعا ان هذا القران يهدي للتي هي اقوم ويبشر المومنين الذين يعملون الصالحات ان
لهم اجرا كبيرا في سبحان الذي اسرى واذا قرات القران جعلنا بينك وبين الذين لا يومنون
بالاخرة حجابا مستورا وجعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا واذا ذكرت ربك
في القران وحده ولوا على ادبارهم نفورا ـــ قل لئن اجتمعت الجن والانس على ان ياتوا بمثل هذا القران
لا ياتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا اسم دربن سورة او ترقى في السماء ـــ وكذلك انزلناه قرانا
عربيا وصرفنا فيه من الوعيد لعلهم يتقون او يحدث لهم ذكرا ـــ تبارك الذي نزل الفرقان على عبده
ليكون للعالمين نذيرا قل انزله الذي يعلم السر في السموات والارض الاية وقال الذين كفروا لولا نزل
عليه القران جملة واحدة كذلك لنثبت به فوادك ورتلناه ترتيلا ولا ياتونك بمثل الا جئناك بالحق
واحسن تفسيرا قد افلح المومنون تا فردوس وحديث كه دربن فردوسيا يك مقام بو ـــ خلق الله
تعالى ادم على صورته وصورة الرحمن اصورته كه خدا با دم داد صورة خدا يعني كه رايت نبي في صورة امرد قطط
كتاب نور الله نور السموات والارض انا انزلنا اليك نورا اتمم لنا نورنا اللهم اجعل سمعي نورا وبصري وعصبي
ولحمي نورا جز قرانه نور خوانيدي كه كل نور بي وبدود توان يافت لا شرقية ولا غربية اعبارت از قبله كامنة بين
كه قبله نه شرقي ونه غربي باخ القبلة ما بين المشرق والمغرب هر جيزي كه ميان مشرق ومغرب بو نه
مشرقي ونه مغربي نه وجه خوكه كعبه بو خلقت ادم كه دست راست وچپ خواز مشرق ومغربي انور ه
وكيتي

وكيتي از درخت نه شرقي ونه غربي هستي كه ادمي في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه كه ادمي يعني
دره خانه اسم خدا را كه ادمي بخوانند وبزانند وحجر الاسود كه از بهشت اوند ادمي ليه عينان ولسان صورة
خوي ـــ بدليل ان حيث سر وجهه انكه يعني ادم را بايست وسينه از بيت المقدس بي موسى رو
در سينه كه مظهر علم است بدليل بل هو ايات بينات في صدور الذين اوتوا العلم وموسى گفت رب اشرح
لي صدري ويسر لي امري ظهور وطدر مه خداوند ان صدد اصد را دمي وابراهيم رودرسو ووجه كه
وجه الله است وخدا خود را بصورة احسن تقويم ادم نمود كه خلق الله تعالى ادم على صورته ورايت ربي
في صورة امرد قطط وايات بينات وعلامت در وجه است كه فرمود فول وجهك ـــ وفرمود ومن
احسن دينا ممن اسلم وجهه الى الله الاية چرا مكه را ابو القرى نگفت جواب اوي كه حوار از انجا افريد
در مرتبه ثاني وخلقت انساني از وظاهر ترست چه از ادم بحكم شكل سبع مثاني ودوم نطفه كه از ادم
خروج كرد كه كال شكل انساني در هوا يافت بجهت لزام القرى خواند ـــ بسم الله الرحمن الرحيم

ووقتي

که درگذارند وجه انسان را رو در انجا کرده سجده کنند که اگر کعبه از میان برخیزد بمجموع انبیا واولیا رو در مقام
کعبه کرده سجده کرده باشند از چه جهت وچرا اژ را که مقام دیم وسرو پیشانی ادمی که ابو البشری وصورة
رحمن وخدای افریده بیی ومعلم ملایکه ومسجود ملایکه هستی ومعلم اسماء خویی وبعد داسما که خدا خو تعلیم
بکی بمحمد سجده خداکی کامی هفده وکامی یازده ودر روز جمعه که خلقت خویی پانزده — وبرمیت جهار تکبیر
ومرکه در بهشت شوجنز بصورة خوبو ناجار بلغت خوبو که لسان اهل الجنة عربي وفارسی دري براي
اکه لغت بغیر از بن نی — ودر بیت المقدس همه انبیا که رو کینند براي اکه مقام ظهر ادمی وصدر
ادمی همه سینهای خود در مقام سینه کرده که قلب المومن بیت الله سجده کنند وزمین حشر ظهر
خو کامه بین هرکه ملک بو سجده کره وهرکه نبي وولی بو رو اکو دکره بعد داسما که خدا تعلیم ادم بکی
أسماء ابدیي وازلي وهرکه تعلیم از ادم بکنة بو همازن که ملایکه رو در مقام خیمه دکی سجده کره الا الشیطان
وتقابع خوزمی تجلالت خدا — اولا واني نزل الحجر الاسود من الجنة وطواف اژ و کو دکیرند همه
وجه انبیا ومومنان که کتابت خداست جوز از مقام مخلوق بیی رو در اصل مقام کرند وسجده
خدا کرند بعدد کتابت وجه خدا — وهمه نسل انسان جوز ازین صدر وظهر مخلوق بیی همه بحکم
وبالوالدین احسانا دو دره کو کرند که خدا همه را از ظهر ادم بدر اورد وعهد کرفت واز شرک توبه
داد واعاده با نجا کرد بسم الله الرحمن الرحیم بمجموع اجرام سموات وکواکب جوز انبیا واولیا
طواف هکوند برکردان خانه از روي وضع وخلقت تا بود وباشد زهی عظمت وجلالت همچنین اشیا
بلا نهایه اول الکتاب در همه اشیا نظر کر همه کویا وخاموش کویا اژه رو که کتابت خدا هستند ونطق
درمیان نه جنانک کتاب ومکتوب ولا تکلم الناس ثلثه ایام الا رمزا از انجم درکیر که هستند که صورة
انسان دارند وهستند از نبات که صورت وجه انسان دارند وهستند از حیوان که صورة وجه
انسان دارند همازن که حمدونه تا بزانند انسان که همه اشیا جز وخو هستی وان امانت که علمیت کلمه
حوي ونطقي انسان قبول بکی خانه قابلیت قبول از جهت استعداد بنی — همازن که در وقت کتابت
چراچر قلم میشنوه کاتب سمعت فیه صریف الاقلام عبارت است از شنیدن کتابت خلقت انسان

وجریان

وجریان کتابت دیم وبتحلیل رفتن وماندن بروجه اب واتش وخاک وباد — بکلمة منه اسمه المسیح
عیسی ابن مریم مسیح کلمه است که اسم کلمه است پس کلمه اسم کلمه بو — وجاء ربک والملک صفا صفا در صور
اشیا ظاهر وباطن وخواب وتخیل نظر کن که کتاب الله اند صف صف وکلمه خدا که از جمیع مظاهر
ظاهر بیبو همه صف صف هستند — اکه واني که دجال هنوز زنده هستي وموقوف ظهور بیی
امي وکلمه الله که عیسی که خو بکشه قرة عینی في الصلوة ما اخفي لهم من قرة اعین — اخواو که دیه
بن که چنار همه خدا افرین قران درخو کنده بیی از روي خلقت بجهت چه بی بجهت اکولا که پنجه داره ودیر
اکه خو کتابي خدایي هستی همازن که هستي واکس که بینند هستی الکتابت بخواندي براي اهوینه که
بخواندي که خط خدایی هستي وقران بو — ودرخت تاریخ همازن واکر بغیر بینند اخط وخوانده
أخط کسی دیر انه خواوه ببینه یا مانند بجاردیه بو بحقیقت ببینند خوانده خو کامه بین همه خواند با
همه مردم همازن کامه بین

در باب حسن

اقتربت الساعة وانشق القمر
قمر شو جهارده هر شو. خط خدایی وکتابت خدایي هستي وصورة ادمي که بحکم واشرقت الارض
بشکافته همه موضع که بشکافه همه شکل شکل ماه می شوه کامه بین براي اکه خط الهي همازن کامه بین دره
— عربا اترابا همه سر وهمه عمر وهمه زاد براي اکه حوریان که خنان بر صورة وشکل علم کلمه خدا نبد اکلمه
همه شکل وهمه سر وهمه زادند — فتنجا کم برهان من ربکم واشتقاق برهان از بر هده کامه بین که
زن صاحب عذار بسته بو که مراد ادم کامه بین که سبع مثاني داره وخلقت ام — هاتوا برهانکم
ان کنتم صادقین همه را بجوا خوانند یوم ندعوا کل اناس بامامهم — الجنة تحت اقدام الامهات
— یوم ندعوا کل اناس بامامهم مسیح مریم کلمة الله بیاید رسول امي ودر روز قیامت همه را بام بخوانند
براي اکه خلقت مادر که امي سبع مثاني خدا که خط خدایی هست بر وجه خو ظاهري وباحوراء اهل
بهشت که زوجهاهم بحور عین واني جنت ببیند براي اکه حور را همه شکل ام دارند وخلقت ام دارند
وبهشتی براي اامرد کامه بین که انج بروجه ام موجودي در وجه خو موجود بیو برسول نبي امي
واني اول ام الکتاب ظاهر قران سبع مثاني وثاني خط خدایی ام که تا بام نبیرسه از خلقت خو

که ابی بخلقت مرد نبیوسه و معلوم هکره که اچه بر سری خلاف اوی که بروجهی که تا سو خذایبی و
خط خذایبی را بروجه تمام نخواند این از خلقت ام معلوم شود — هدی للعالمین هوکه کعبه اصل سه
زمینی وام القری ودیر زمین فرع خواز برای احرابها رو در خود دارد سمازن کحروف متقطعه اصل
وام ودیرها فرعی وسه زمین خوبن وازخو موجود بیند و سه موجودات در ام الکتاب که وجه الله
اند — جرادیم از سه اشیا باوجه اینما تولوا فثم وجه الله بی کارد نه و روبکعبه دیکو برای اکه هدی
للعالمین هستی وام القری هستی وسه اشیا رودرو بو — یا ایها الذین امنوا ان تتقوا الله یجعل
لکم فرقانا ویکفر عنکم سیاتکم ویغفر لکم والله ذو الفضل العظیم — وان کنتم فی شک مما تدعونا
الیه فاسئل الذین یقرءون الکتاب من قبلک لقد جاءک الحق من ربک فلا تکونن من الممترین ولا تکونن
من الذین کذبوا بایات الله فتکون من الخاسرین ان الذین حقت علیهم لا یومنون ولو جاءتهم کل ایة
حتی یروا العذاب الالیم — یا ایها الذین امنوا اذا نودی للصلوة من یوم الجمعة الایه سورة النحل
فاذا قرات القران فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم الی واذا بدلنا ایة مکان ایة الایه (حم السجدة) وقال
الذین کفروا لا تسمعوا لهذا القران والغوا فیه لعلکم تغلبون — ولولا کلمة الفصل لقضی بینهم وان
الظالمین لهم عذاب الیم سرجاکه کلمه فصل امی بو — لو انزلنا هذا القران علی جبل لرایته خاشعا
متصدعا من خشیة الله وتلک الامثال نضربها للناس — لا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین
— فلا اقسم بمواقع النجوم وانه لقسم لو تعلمون عظیم انه لقران کریم فی کتاب مکنون — لا تحرک
به لسانک لتعجل به ان علینا — وما یعلم تاویله الا الله والراسخون فی العلم — طه وکذلک انزلناه
قرانا عربیا وصرفنا فیه من الوعید لعلهم یتقون او یحدث لهم ذکرا ولقد جئناهم بکتاب فصلناه علی
هل ینظرون الا تاویله — ان الذین کذبوا بایاتنا واستکبروا عنها لا تفتح لهم ابواب السماء
ولا یدخلون الجنة حتی یلج الجمل فی سم الخیاط وکذلک نجزی المجرمین لهم من جهنم مهاد ومن فوقهم
غواش وکذلک نجزی الظالمین طسم تلک ایات الکتاب سورة الحجر ولو فتحنا علیهم بابا من السماء فظلوا
فیه یعرجون لقالوا انما سکرت ابصارنا بل نحن قوم مسحورون ولقد جعلنا فی السماء بروجا وزیناها
للناظرین

سمازن

وحفظناها من کل شیطان رجیم الایه ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر ولو ان اهل القری امنوا واتقوا لفتحنا
علیهم بابا من السماء والارض ولکن کذبوا فاخذناهم بما کانوا یکسبون طسم تلک ایات الکتاب المبین
لعلک باخع نفسک الا یکونوا مومنین ان نشا ننزل علیهم من السماء ایة فظلت اعناقهم لها
خاضعین یوم یاتی بعض ایات ربک الایه — ان یوم الفصل کان میقاتا یوم ینفخ فی الصور
فتاتون افواجا وفتحت السماء فکانت ابوابا کلمات — وعلم ادم الاسماء کلها اسم اعظم خذا ادم برای اکه
از اسم مسما هیشند خلق الله تعالی ادم علی صورته — اول مسما را هنکو که برادم عرضه کی بو تا بعد
از ان اسماء خذا نه تعلیم خو بکی بو بعد از ان که وعلم ادم الاسماء کلها — سو کله بی که بادم تعلیم بکی
که امروز از ادم سه انبیا وکسی که صورت بشریت دارد برسی وملایکه که با انبیا که سخن واتند از خذا کلام
اوند از ه سو مرکب بکی اوند واسو اسمی وخذا خذا نه اسما خواندی وملایکه هرچند که واتند نحن نسبح بحمدک
ونقدس لک از ه کو مرکب هکند اتخذا ومیخواتند — سوبا تناق نخات وعرب سواسمی و مسما خذا ان خذا
عرضه کی وواتی که انبئونی باسماء هولاء ان کنتم صادقین وواد ابی که نیزاتند که اسم خذا ان سه خذا ان اند سمازن
که بیا اسم بی — ما انزل الله تعالی علی ادم الا تسعة وعشرین حرفا — الف اسمی از ان ا و مسمی در اول اسم
موجودی تا معلوم ببو که اسم عین مسما بو — فرزندان ادم که بهشت در روند بصورة ادم روند هنکو
بلغت ادم روند کما قال علیه السلام لسان اهل الجنة عربی وفارسی دری ووانی که خلقت ادم در روز جمعه بی و
نفخه وصعقه هم در روز جمعه بی و روز جمعه که بانزده تمام بی بو با هفده این هم کنایتی جمعه را بصورة
اینه خذا بر من عرضه کرد وانی تا وجه ادمی را بنمایی — مثلا ادمی عاشق اوی ومیخوانه که او بخور تا خو
عین خویشتن بکو پس اگر خو عین خو بنو خو عین خو جز عین هم بر ببند کلیات مثلا در اسم خذا که
هو اکه سو کله هستی اول کلمه ضد در ین وجه ظاهر وبی وازذات تجلی کی و در عالم غیب بشوی بعد
از ه ادم تجلی کی و در عالم غیب بشوی و بعد از ه ادم تجلی کی وظاهر بی و در عالم غیب رخ نهاده کرد و بعد
از ان همچنین در ین مظهر ظاهر شد و تجلی کرد و بعالم غیب سر کشید همیشه یک کلمه است که تجلی میکند
وغایب میشود — بل هو قران کریم فی کتاب مکنون پس قرانی وقران و کتاب بحقیقت هردو

کتاب ظرف

یکند پس کتاب طرف کتاب بو وقران ظرف قران بو کا قال نور علی نور یهدی الله لنوره من یشاء
کلیات خلقت ادم جون سر ادم از کعبه بو و سینه و پشت از بیت المقدس و دست چپ و راست
از مشرق و مغرب — و بحدیث دیکر از جمیع روی زمین بو پس وجه خو و وجوه خو از سه اجزاء زمین
بو و اسمان و انجم و افلاک همه بر کرد خو طوف هکرند و رو در خو دارند و سه بر کرد خود طواف اند تا سوره
سبع المثانی که خدا در شب معراج خود را بدان صورة نمود و بر امد ظاهر شود و هر کس که در بهشت راید بر صورت
ادم باشد و امرد باشد تا بر صورة سبع مثانی باغ و زمین جنت مقام ادم است که تربت ان از مشک
و زعفران باغ ان دارد و جه صاحب سبع مثانی باید خواند — مسیح از دختر بکر عذار بزاید بجهت
ان که ام است و عذار را بان معنی که کسی و خلقت او نرسیده است یعنی کلمه که مسیح است از انجا ظاهر
شود بسم الله الرحمن الرحیم از همه شی از اشیا که اسمی داده اکله که بالقوه در خو هستی جز بالفعل
ظاهر سو بحقیقت حقیقت اجیز اجیزی و اسم اجیزی اسم اجیزی و اجیز عین اجیزی و از لوح
محفوظ بخوان که که علم اجیزی که ظاهر بیبی از خو بسم الله الرحمن الرحیم اذا قرأت القرآن فاستعذ
بالله من الشیطان الرجیم بجهت انک قران که بیان صفات و حدانیت خدا میکند و خلیفه خدا و مبداء
و معاد و علم ازل و ابد و نجات اخری و ادم که ابو البشر است شیطان بر ضد انست باب شیطان
از کنام شیطان بخدا پناه کیبا از ان شیطان که چون حضرت احدیت امر کرد بجمیع ملایکه که اسجدوا لادم
فسجدوا الا ابلیس و قال انا خیر منه ندانست که ادم بر صورة الله و صورة رحمن است نز انی که
تنها مخالفت امر خدا کرد بجهت انک دانست که خدا میکوید سجدهٔ ادم کن که کفت انا خیر منه و همه
اولاد ادم را از سجود منع کرد تا انقراض جهان و خواهد کرد و بشرک دعوة کرد و بکفر و نفاق و ره بادم
نبرد و معارض ادم شد و پیش حضرت عزت ان بود که اکر همه ملایکه سجده ادم نکردندی همه مردود
حضرت عزت شدندی بجهت انک ادم الله که بر صورت الهاست و مظهر تمامی ذات و صفات
اوست اکر چه در اول کفتند اتجعل فیها من یفسد فیها اما اخر بسجود در امدند و از ادم اسماء
اشیا که ندانستند معلوم کردند پس واسطه جمیع فساد جهان و کفر و شرک ادمی از شیطانست

بسم

بسم الله الرحمن الرحیم در صفت بهشت و جوی عسل و جوی شیره و جوی اب و جوی شراب
در بهشت جاودانی همیشه کامند بین پس بهشت ان مقام کامه بین که در خوانها و فواکهه و حوریان و ولدان
جاوید بند پس اینها که ذکر شد صفت حیاة جاوید خواهد داشت و بغیر از وجه او همه بحکم کل شی هالک الا وجهه
همه هلاک خواهند بود — اینها بجهت ان هلاک نخواهند شد که از وجه او یند و ان در ما فرطنا فی الکتاب
و الواح موسی معلوم کردد و از ان دوزخ همچنین بسم الله الرحمن الرحیم بعدد و شمارت کلمه خدایی
ست اسم خدا شناسان در قران مذکوری و حروف مقطعه بعدد بیست و نه حرف تهجی و اقع بیی همتا پاک
کی برای ان علینا جمعه و حروف تهجی که بیست و نه بو و هفتاد و هشت کلمه بو بعدد حروف مقطعه
جز سوات برای عدد صلوة بد ربشو جهل و شش بماند که الرویا الصالحة جزو من ستة و اربعین جزأ من
النبوة — رسلا لم نقصصهم علیک که اجهار کلمه کامه بین — کامی باعتبارت کلمه ی مکرر هفده صلوة
و پنجاه و پنج تکبیر — و کامی باعتبار مکرر بدل جهار بو جهل و شش باقی ماند — نودی من شاطی الوادی
الایمن فی البقعة المبارکة من الشجرة ان یا موسی انی انا الله بو حی از شجره ای اشنید تا بزانند که کلمه از شجر
کویا بیی همان کلمه که از ایشان و از اتش بیی — انان که اتش را هیپرستیدند و نار را اثر پرستیدند که
وجه ادمه بخنان چشم ادمی را د مشاهده میتواند کرد و بایشان قرایت کتابت میتوانند کین و همه ایشان
مظهر کلمه و کلام اند بسم الله الرحمن الرحیم همان که ظاهر شکل انسانی علم و کلام انسانی دارد و خط الهی
مظهر سو کلمه الهی بیبو و بیشه بین و ره بکلمه و کلام بیشه بین — ها و جوه اکه طوطی کلمه و اتن بیاموزد
اماره بکلمه نیشه بین و انسانی صورة ره بکلمه نشه بین فرق میان و خو و حیوان همین هیچ شی از اشیا
از حیوانات و غیره بجز انسان و ملک و جن استعداد ان ندارند که ره بکلمه و کلام برند — تصور
کر که کلام خدا ظاهر را از پیغمبر ظاهر بیی صورة ظاهر خو که کلام خدا ظاهر هو بلا شک مظهر کلامی نعقل
مظهر که با خلقت معین چرا ظاهر بیی برای اکه علم کلام خدای بسم الله الرحمن الرحیم بی شکل که چون
خاک ادمه خدا از همه جا افزید و همه زمین حق خو کردانید خدا پس همه زمین بحکم انک خلیفه ارضی حق خوی
هر کاه که خوین حقیقت در مظهری ظاهر بیو همه حق خو بو و فرزند حقیقی خو بو و بارث بخور رسد

ان الارض لله یورثها من یشاء و میراث وارث از پدر به پسر رسد که از انبیا علم ماندی با معنی ورثة الانبیا

اند علما ــــ سبع مثانی برای آن آمد که از روی خلقت ما بی نه بیره که صاحب سبع مثانی خلقت داره ــــ همه

چیزها یک باخدین کتابند وحدین خطند وعلم خدین کتابند و سماءن که کلمه جدا جدا ظاهری همه جدا جدا هستند

و همه عین خوه اند بدلیل یمحو الله ما یشاء و یثبت بعضی بجویسند و بعضی نبیند که عنده ام الکتاب ــــ

سماءن که ظاهر قران وضع و اضعی بدلیل محسوس خط اشیا وضع و اضع حقیقی بخط محسوس پس صورة

خو مخلوق بو ــــ عیسی چون کلمه بی وانی که بی قوة ازلی و من نطق خو و روح القدس صوت خو واما

هر سه یکی هستند پس پیش خو کلمه و صوت یکی بو اصل بی هستی وخشعت الاصوات للرحمن ــــ کلمه

اثه کو که ظاهر هیبو اخوین داتی و خو صفاتی و عین خوی و اچه متشابهاتی بحکم کلها اثه ذات و بیر یره

و مثل و مانند اکله هستی پس اوی عین خونان بو و اذات که عبارتی از همه اشیا برای اسمه اشیا بشکل

و علم کله براوی و لوح محفوظ که خو عین کله هستی ــــ در بهشت هر که د شو بر صورة ادم بو و ادم

و هر که بهشت بو بر صورة حوا بو که امی که از خلقت ام خلقت ادم ظاهر ابی بو و از وجهی از خلقت

ادم ظاهر ابی بو و از وجهی از خلقت ادم خلقت حوا و بر کعبه که ادمن مثالی طواف خنان هنکو کین فانکحوا

ما طاب لکم من النساء مثنی وثلاث ــــ چرا همه خلق در بهشت امرد بند یعنی بر صورة و خلقت ام بند

که عبارت از ام الکتاب الهی اند و در شب معراج خدا خو را بر رسول در صورة امرد نمو که کتابت سبع مثانی

بر چهره داشت و اخترت اللبن فقال اخترت الفطرة و صلوة و سر صلوة بر ان دالست بمقام مستوی

که عبارتست از احسن تقویم و صورة امرد قطط سمعت فیه صریف الاقلام الهی که مستوی بی اخلقت بکلام خدا

ــــ هیچ اهل بهشت را کمتر از حوری نخواهد بود تا چهارده و چهارده او و آستوا که شانزده و شانزده .

او بهم سند السعید من سعد فی بطن امه ــــ از خلقت وجه انسانی بخلقت جمیع اشیا ظاهری

و باطنی و ذهنی و خارجی و خواب و بیداری برو که لوح محفوظ اوست و مشاهدهٔ توحید او کن

و من احسن دینا ممن اسلم وجهه لله ــــ حور مقصورات فی الخیام لم یطمثهن انس قبلهم ولا جان

بر صورة ام باشند چون اهل بهشت بخنان برسند در کخنان بکرند بر انند که هیچ کس بخنان نسوده است

همه

173

همه جا بر این نهج و صورت اند لم یسمعین اصواته ــــ سبحان الذی اسری بعبده لایه لقد صدق الله رسوله

الرویا بالحق ــــ قال قد صدقت الرویا ــــ همه بمعنی خوا و دین بی و ما جعلنا الرویا التی اریناک الا فتنة

للناس شب معراج کامه بین که باسمانها رفت و خدا را بصورة احسن صورة دید که واتی فی صورة امرد

قطط که عبارتی از صورة ام اصورة و سبع مثانی که قرآن عظیم اخوین دین فتنه خلق بی و ظهور و ظاهر

بین امعنی سماءن و صورة امرد فتنه خلق اکامه بین خدای تعالی در شب معراج بصورة امرد خویشتنه که صورة

امهاتی بنموی بشکل سبع مثانی وننزل من القران ما هو شفاء ورحمة للمومنین ومن قبله کتاب موسی اماما و رحمة

وما ارسلناک الا رحمة للعالمین ــــ چون خویشتنه بصورة سبع مثانی بنمودی واتی اذا جاءک الذین یومنون

بایاتنا فقل سلام علیکم کتب ربکم علی نفسه الرحمه انفس امرد نفس خوئی که صورة سبع مثانی بر خو

نوشته ــــ که صورة ادمی کعبه مثالی ادمی و دلیل کوه عرفات که ادم و حوا بهم بیر سیدند اکو

و بدلیل اکه علی وانی در باب ــــ حجر الاسود و عهدنامه فرزندان ادم از کو ظاهر به بین

و بودیعه پیش ان حجر نهادن و امام از کعبه ظاهر بین که ام القری است و ام همه ارضی است پس

لازم بو که امام ابو که از اصل ظاهر بو ان رحمتی وسعت کل شی الذین یتبعون الرسول النبی الامی بمتابعت

همه ظاهر بیتی ملایکه که سجده ادم بکنند بینکو کین خو لخانه مثالی خوی جبریل و محمد و انبیا رو دره کو بکنند

و سجده ادم و خدای ادم هکرنند روزی پنج بار بعدد علم ادم الاسماء و احدیث که در باب حروف تهجی با دم

ابی و شیطان هنوکه منع سجده هکره اوی بسم الله الرحمن الرحیم بزرگی ادم یکی بادی که واتی خمرت

طینة ادم بیدی اربعین صباحا و خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن و ابو البشر کردانیدن و مسجود ملایکه

گردانیدن و رو در و کردن با وجود این همه تعظیم و جلالت بزرگی او بان بود که حضرت فرمود و علم ادم

الاسماء کلها ثم عرضهم علی الملایکه و مزیت ان ادم را بر ملایکه که یا ادم انبیهم باسمایهم بجهت انک اسماء عین مسمیات

است و ان ادم دانست بسم الله الرحمن الرحیم ولقد زینا السماء الدنیا بمصابیح وحفظنا ها من

کل شیطان رجیم و حدیث وانی که حق تعالی هر شب جمعه باسمان دنیی اسه از اوانی که حفظنا ها

من کل شیطان رجیم که مقام ادمی اسمان دنیی و شیاطین با خو کار ندارند و ادم که بر اسمان دنیی

بو برلغاد قالوا كيف نكلم من كان في المهد صبيا در وقت امرد بي وعلم كلمه الهي بي كلمتنه القاها الي مريم
وسبع مثاني حقيقي بي — من عرف نفسه فقد عرف ربه — رفيع الدرجات ذو العرش درجات
اسما سيصد وشصتي وهر دقيقه همان شصت شصت واز تقسيم محيط تقسيم محاط كه جهار طبيعت
وهر جه در ميان جهار طبيعت اندلازم ايد بدهمان نهج باب — نور دعاء رسول اللهم اجعل بصري نورا
وسمعي ويدي الي اخره واشرقت الارض بنور ربها وانزلنا اليكم نورا مبينا ربنا اتمم لنا نورنا تمامي نور
سو كلمه بو لتمام الف لام الله نور السموات والارض يوم تبدل الارض غير الارض والسموات پس جون
بدل سو كلمه بيو همه نور بند ورسول كه واتي منن چشم ودست وپا وهمه را نور كردان پس همه نوره بند
كه كلمه بو برخنان نور بند وعذار خنان نور بو پس ان جهان كه بدل بغير اسمان وزمين بيبو الكسان بو
هدي للمتقين والعاقبة للمتقين بسم الله الرحمن الرحيم وقتي كه رسول را سينهٔ مبارك بشكافتند وپاك
كردند وباذن الهي جبرئيل باسمان ميبرد ومشاهده ملك وملكوت وانبيا وسدرة المنتهى وبهشت ودوزخ
كرد بعد ازان خدا بر خو پنجاه صلوة فرضكي وواتي له ومن الليل فتهجد به نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما
محمودا وبر عدد نهاد كه اكر يك ركعت ازان عدد كم بيو پرستش خو درست ني وبمقام محمود ني رسه بعد
ازان همه مشاهده عظمت صلوة وعدد صلوة بيين ابي طالب — كه بهترين كلمات كه در وجود ادمي موجد
مركب هبوا تركيبي كه در اشيا نظر عالي مكره وهو نمه كه سو كلمه مفرده جز محيط بر همه اشيا هستي
وعين همه اشيا هستي وهمه اشيا قوة ازلي هستي و لطف وقهر از قوة ازلي ظاهر بيبو وهمه يكنند
كه اكر قوة ازلي بدر شو بتصور كلمه وصوت موجودي واكر كلمه وصوت بدر شو قوة ازلي موجود ني
ودر ذات خود همه يكنند ونظر كره همه اشيا ظاهر وباطن قوة ازلي وينه وكتابت خدايي وينه
وكتابت عين خود انه وهر شي كه تركيبيت عكس اني ازرا واتي كه كويند ه كلمه توحيد نكند باب —
كلي فايده اختلاف زبانها جرا هستي از راهستي كه مثلا خدا را صاحب شريعت هو الله رحمن رحيم
نات بخو بكردي يعني خواني كه بزبان درامي — مثلا يكي مواسب وديكر فرس ودي بكرات
اندي بازند كه سو در خو بكره براي سو هستي و بتوحيد ظاهر بيو نيشي واتن دريك زبان كه تو اسپه

هم اسب بازو همه ات بازو همه فرس بازو براي هر اسمي از اكو بند واتن وابن مبسرني بيندي وبازسبع
كنام از همه نماز نبندي بسم الله الرحمن الرحيم قال عليه السلام نزل القران علي سبعة احرف كه بردم
وجه ادم نوشتي خدا بخط قدرت خود هنوز كه بخط استوا نخواني كه خلق الله تعالى ادم علي صورته كه رسول
در شب معراج دي علي صورة امرد قطط اسبع احرف كه بروجه بهشتياني وحوربانيي وام منفتح في
خدايي مركبي از جهار خط كه ست بند ووقتي كه بر خط استوا بحكم واشرقت الارض بنور ربها بكدي وصلط
هشت خط كه عبارت از هشتي در بهشتي ظاهر بيو كه سو كتابت خدايي بو پس قران كه مركبي از ست
ست خط خدايي بو كه نزل القران علي سبعة احرف — وخدا نوشته در حسن تقويم وصورة امرد
وسبعة احرف در شب معراج محمد نمود ودست خو بيش ازان كه بر كتف رسول نهاد پرسيد كه فيم يختصم
الملاء الاعلى يا محمد جواب كفت كه خدا ميداند تا دست نهاد وخط وجه الهي كه در احسن صورت ديد
خواند كه ان سبع مثاني بود وختم شد بسم الله الرحمن الرحيم در بهشت بروجه ادم وحوا وادمي جرد
مرد بغير از سياهي منت نكامه بين بردم پس ان سياهي سواد اعظمي كه بعدد جهار طبايع ست وبجهت
در بهشت كه وقت استوا بو وخط استوا بو واشرقت الارض بو هشتي كه سو بو — جز ادم اسم
اعظم خدا بو سواد وجه خو سواد اعظم بو وصلوة جمعه كه پانزده بو براي ان درست ني الا —
در سواد اعظم كه روز جمعه بو وروز خلقت خو بو — وان وجه ادم براي سواد اعظمي كه خدا بر ان
صورة امرد بر محمد ظاهر بيي عبارت از مصر جامع انست كه شهري باشد جامع جميع اشيا بيبو جنان
كه وعلم ادم الاسماء كلها جنين رسول واتي انا مدينة العلم وعلي بابها ادم مصر جامع وصلوة جمعه رسول
واتي كه در مصر جامع بو لا جمعة ولا تشريق ولا فطر الا في مصر جامع فطر از فطرت وشكافتن خلقت
كامه بين بسم الله الرحمن الرحيم عليكم بالسواد الاعظم لا جمعة ولا فطر ولا تشريق الا في يوم الجمعة
وبروز عرشه يوم الجمعة واتي كه رايت ربي في صورة امرد قطط اياكم والنظر الي المرد فان لهم لونا
كلون الله ورايت ربي في صورة امرد قطط واحسن صورة واحسن تقويم ادم علي صورة الرحمن وهمه اهل
بهشت وولدان وحور بر صورة ادم پس سواد اعظم اسوادي كه رايت ربي في صورة امرد قطط واتي

که ان صورة خدایی که بصورة امرد نمود بهفت سیاهی مژه وابرو و مو نمود که هریک اثر هفت مرکبی
از چهار طبایع که کلم خدا ایند که نت بو وبر خط استوا ءام بخوانی سو بومه اهل بهشت وحور ابرا ن
صورة خدایی ابسم الله الرحمن الرحیم والسموات مطویات بیمینه پس یمین امی و بین اصبعین
من اصابع الله امی وعلم بالقلم امی ولوح که کتبنا فیها من کل شی موعظة امی وکلم الله موسی امی بل هو قران مجید
امی — و در شب معراج ظهرت بمستوی سمعت فیه صریف الاقلام امی فاضربوا الهم کل بنان پس که خط
خدایی بخواندی بینا بکلام ازلی ابدی بین — القران اماما ومن قبله کتاب موسی اماما ورحمة
پس بالفاظ کلام خوایمان اوین — وادم که روز جمعه روز خوبی وعلم ادم الاسماء کلها واتی وروز لیسفک
الدماء وظهور سیفی وظهور خفا پانزده صلوتی تا اسما تمام ببو وبد لنا ایة مکان ایة تا بعثت بجوامع الکلم بو —
بسم الله الرحمن الرحیم ادم از برای اخواندی کتابت الهی ونامه خدایی احتیاج بخلقت حوا داده که امی و متمم خط
خدایی وجه خوی که ادمی ومه در بهشت شکل کتابت وجه ادم بند وخدا در شب معراج بحکم رایت ربی فی صورة
امرد قطط مه باین شکل نمود وحوا از ان جهت بر وجه تمام کتابت خدایی نداره واحتیاج داره بخلقت وجه
ادم — فلما خلقت الرحم فاضت بحقوی الرحمن که ادمی قال مه قال هذا مقام العایذ بک از جهت ظهور رب
مثلا لوح زمرد که نمود ووجه ادم خواست جامجهان وجه ادم نمود تا معلوم ببو که ان مه وجه اوست
که اینما تولوا فثم وجه الله بسم الله الرحمن الرحیم ادم عرش خدین وکرسی بو خدین وکرسی را چهار
پایه است که چهار طبایع بی که حدیث خبر میدهد که ان را چهار انسان وحیوان برداشته است چنانکه
کفته شود که هریک چهار وجه دارند که سو چشم بو سو کوش ومژه وابرو بو وازان چهار یکی صورة
ادم داره وسه دیکر پرنده وچرنده ودونده داره بسم الله الرحمن الرحیم انی رایت احد عشر کوکبا
والشمس والقمر رایتهم لی ساجدین لایه خروا له سجدا قال یا ابت هذا تاویل رویای من قبل پس معلوم
ببی با ان تاویل که انسان در صورت شمس وقمر میابه سه دره عالم — واکه رسول واتی که افتاب
از طرف مغرب و باسه واکه در قران امی ان الله یاتی بالشمس من المشرق فات بها من المغرب یعنی انسان
کامل ظهور از طرف مشرق کره — ومسیح واتی من منارة البیضا شرقی دمشق وجون خلیل الله

که بناء

هوا

١٧٥

195

که بناء کعبه ک هنکی نانا بو که موضع خلقت جبهه ادم وسر ادم الکونی وخلقت دست خو از مشرقی که فمن اوتی
کتابه بیمینه و در شب معراج رسول واتی که ادم بطرف دست راست خود که مخلوق از مشرق بو نکاه کی
اهل بهشت رامید ید ومی خندید در طرف مغرب نکاه کرد کریه می کرد که اهل دوزخ بودند پس دست راست
ادم که مخلوق از مشرق افتاب که صاحب کمال اثره کو و باسه ومن اوتی کتابه بیمینه ونامه الهی اهل مشرق
خوانند ونمرها فی الخراسان بوین دانی بسم الله الرحمن الرحیم انی رایت احد عشر کوکبا والشمس
والقمر رایتهم لی ساجدین یوسف با ستارکان وشمس وقمر چهارده مقدمه حسن یوسفی که حسن خو در باب
بی وحسن منتهای بشر در پا به هستی که مسجود شمس وقمر بیچاره کسی که یسجدون للشمس من دون الله
با وجود رایت ربی فی صورة امرد قطط لا فی صورة الشمس والقمر والکواکب — وچهارده کاو وهفت
خوشه سبز زلیخا وهفت خوشه سبز یوسف وکتابت خدایی بر وجه یوسف و زلیخا که چهارده وچهارده
ودستهای خود پاره کردن زنان از ان حسن یوسف — و در اول صورة سبع مثانی را فرستادن ومایل
شدن که ولقد همت به وهم بها بر شکل خود نه بر غیر — لولا ان رای برهان ربه که برهان مشتق از بر وجه
است که عارض بسته است باب کتابت بسم الله الرحمن الرحیم بزان کاتب که کتابت نامه اسمانی که بحکم
انبیای واکتابت واقران کتابت خدایی میخوانند مثلا قران ظاهر از چهار طبیعت که خاک وباد واب واتش
اکتابت خالی نیست ونمی تواند بود بصورة بلا احتیا بالله والحجت اوی که کتابت خدایی که ادمی هستی
از ان چهار خالی نی ودر وجه انسانی که کتابت خدائیست انه میخواند وبرای علم کلمه الهی یک نقطه یا یک حرف
کافی — پس در همه اشیا کتابت خدایی بو بالقوه بسم الله الرحمن الرحیم کتابته که انسان که مصحف
مینویسد نمی تواند بهیچ وجه از وجوه که خارج باشد از خاک وباد واب واتش وکتابت خدایی وخط نمی
تواند بود که خارج باشد هم از خاک وباد واب واتش وهمچنان در کتابت ظاهر سامت جز وخاک غالبست کتابت
خدایی که ادم است همچنان دست برین کتابت سامت که مرکب از کتابت مکن نی وضو که چهار کتابت
خداست — اما کتابت سما واجرام هم کتابت است وخارج چهار طبایع است باب
کلمه عیسی را برا ابرهیم واخواندی که خو کلمه خدایی وبسر خلقت ام بر بسی ومحمد علیه السلام برای اکای

بي كه بس خلقت ام بر سي و بهشتيان همه بر وجه علامت ام داشته بند و بر شكل ام بند يعني امرد بند
براي ا امي بن واكر نه چنان بودي خلقت ام كيي بنيشي فهم سوضايبي در وجه انسان معلوم كن حكم
ايمان كه عيسي وقتي بياسه اكر نه خلقت ديم ام بو امكان فهم خلقت وعليت سو كلمه خدايبي در وجه ادم معلوم
بنبدي وموسم ومم كيبندي كه خلقت شعر سد وديم همه بكي وان كه ازنديي از خلقت وجه ام معلوم بي
وسبب ان بي كه رسول امه امي بي وبراي اوي كه حورا وهمه اهل بهشت امرد كا مند بين يعني بر
خلقت ام ودر كلام الهي براي اسبع مثاني امي كه ام الكتاب بي ومثال ام حقيقي كه خلقت انسان
مسنبي كه ام بو وبهشتيان امرد بند كه خلقت امي وروايت صورة امرد قطط — ان الجنة تحت
اقدام الامهات السعيد من سعد في بطن امه يوم ندعوا كل اناس باسمائهم اي بامهاتهم —
وتراشيدن سر مرده درج براي ان واجبي تا معلوم بيو كه اكه بر وجه مردي محالف سري وختانه
احتياج بي — اكه اهل بهشت را عمر سي وسه ساله بو يعني مادام كه سو ولام الف مكرد عمر چنان
اندي بو ولسان اهل الجنة عربي وفارسي دري بسم الله الرحمن الرحيم ونفخت فيه من روحي فقعوا
له ساجدين اي نفخت فيه من كلمته بحكم ايت رسول الله كلمته القاها الي مريم وروح منه — مبشرا بكلمة
من الله — اي ونفخ في الصور اي في الصورة جميع الموجودات كلمة الله — افتاب در زير زمين
مسجود وسجود عرش خدا ميكند كه ادمي بعالم ظاهر ودر عالم باطن شمس وقمر سجود يوسف
ميكنند — كتاب مرقوم يشهده المقربون — ختامه مسك — حم الدخان ياتي بدخان
مبين — سماه وتاريك وپر جبريل — تسمية الملائكة الانثي يعني امرد بنات الله اول
بسم الله الرحمن الرحيم چون در وقت خطاب اسجدوا الملائكة فسجدوا الا ابليس جبريل بجد
خاك ادم كي بي وبيامي وامامت محمد بكي رو در خانه وموضع خاك ادم كي تا هر كس كه نفس ملكي
داشته بوديم دره كو كي سجده بكره ادمه بسم الله الرحمن الرحيم ادمي راكه بميرد در شريعت
در خاك ميبايد نهاد بجهت انك فرزند ادمست واز وجه ادم وازاعضاء ادم است وباز رجوع
بانجامي بايد كرد كه مقام ادمست — دجال در مدينه رسول ره ندارد ودرام الغني كه
مكه

مكه بو بسم الله الرحمن الرحيم وعنده ام الكتاب ولدينا كتاب ينطق بالحق يعني مادر كتاب
بسم الله الرحمن الرحيم اذا قرات القران فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم اشيطاني خدايا واني
در وقت امر سجود انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من طين قال فاخرج منها فانك رجيم
وان عليك لعنتي الي يوم الدين بسم الله الرحمن الرحيم ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح و
حفظناها من كل شيطان رجيم — تمامي انبيا رو در كعبه وبيت المقدس بجهت ان سجده كردند
كه نفس ملكي وكرو بيان داشتند الا شيطان لآيات سبحان الذي اسري بعبده ليلا من المسجد
الحرام الي المسجد الاقصي الذي باركنا حوله لنريه من اياتنا الاية — مسجد حرام وكعبه موضع ومقام
سر ادمي ومسجد الاقصي مقام ظهر وصدر ادم كه بكي مقام نسل است كه اذا خذ ربك من بني ادم من
ظهورهم ذريتهم ويك مقام علم ومعرفت كه صدر ستانان ادم كه والله عليم بذات الصدور بل هو ايات
بينات في صدور الذين اوتوا العلم — وموسي عليه السلام فرمود رب اشرح لي صدري ويسر لي
امري الاية جز از مقام سر ادم بسينه خواست رسيدن در شب عروج ديد ملكا مد وسينه او را بشكافت
وانانچه بود از غبار پاك كرد كه بيت المقدس عبادت است از خانه پاك كه خانه خداست ومقام خيمه
ميعاد است واصل خلقت ادم است كه يازده شقه است چنانك معلوم است وست ار شرح چنانچه
در توريه امده است ونفخ ادم كه در توريه مذكورست حضرت عزت از بيني دميد واين معني در
وضو واب در بيني كردن معلوم كردد — ودر حديث وارد ست كه هر كس كه قران ياد كرد را فراموش
كند فهو اجذم وسنسمه علي الخرطوم وهديناه النجدين — جز از مقام كه سر ادم كه كعبه بي وسينه
كه بيت المقدس بي بكذشتي واز اسمان اول كه خدا واني حفظناها من كل شيطان رجيم كه سجده ادم
نكرد كذشت وجبرئيل طلب در كشودن كرد ودر كشاده شد اول بادم رسيد كه ابو البشر بود ودر اسمان
نزديك بجهت اين ديد كه هيچ اسمان بعالم خاك كه بدن ادم بود نزديك از ونيست كه مسجود ملايكه ومعلم
همه ملايكه است وخلق الله تعالي ادم علي صورته هر كس كه در بهشت رود بر صورت او باشد — خدا را در ليلة
المعراج ديد بشكل سبع مثاني ودر صور معلوم بو — جز صلوة واجب بي جبرئيل امامت بكي تا رو در مقام

ادم كي كه سجده ادم وخدا كين بو بسم الله الرحمن الرحيم اكه رسول واني كه سينه وظهر ادم از موضع بيت
المقدس اوي واچه سينه ادم بي مظهر معرفت ومقام علم بي واچه ظهر خوني همه انبيا را اثه كوبد راوي
چه محمد وچه موسي وچه عيسي وچه ابرهيم پس همه انبيا در وقت كه رو در بيت المقدس كنند در صلوة واجب
وسجود رو در ظهر ادم وموضع ظهر ادم كي بند ورو در مقام موضع خلقت خويشتن كيند واذ اخذ ربك من بني
ادم من ظهورهم ذريتهم لايه ودست راست بر ظهر ادم بسود واهل بهشت از پشت او بيرون اورد از مقام بيت
المقدس ودست چپ بر ظهر او بسود وبازا عاده كرد ودر شب معراج كه رسول ادم را كريان وخندان ديد فرمود
جبرئيل كه بطرف دست راست خود نظر ميكند وميخندد كه اهل يمين اند واهل دست راست او اهل مشرق
اند بجهت انك در حديث فرمود كه دست راست او از خاك مشرق افريده شد وچپ از مغرب انا الله ياتي بالشمس
من المشرق اتش كه خلايق را از مشرق بمغرب راند واصحاب اليمين ما اصحاب اليمين واصحاب الشمال ما اصحاب
الشمال بسم الله الرحمن الرحيم حديث امي كه زمين قيامت وزمين حشر زمين شام بو بباي اكه مقام ظهر
ادم بو وهمه كس را ظهر ادم بدر اوي وعهد بكبيتي وبازا عاده كي — منها خلقناكم وفيها نعيدكم و
منها نخرجكم تارة اخري بسم الله الرحمن الرحيم ذات قديم كه همه سموات واهل سموات بخو قايمند
وهمه سموات واهل سموات بي اختيار كرد نقطه خاك بحكم خدا سير هكرند براي اكه اكس مظهر خدا كامه
بين واحقيقت كه در اسمانها وزمين دربي ظهور از عالم خاك كامه يافتن وامقام كعبه والمقدس است پيش
از ظهور ادم وخطاب اني جاعل في الارض خليفه كه ان زمان را حد وعدو نهايت نيست حضرت احديت ميدانست
كه سموات واهل سموات از چه جهت طواف بر كرد نقطه خاك مي كنند واهل سموات انان سير وسغري خبرند
خبر ابليس را از ان كه بسبب كه مردود خواهد شد ونه ملايكه مقرب را خبر كه بسبب سجده وسجود
مقبول حضرت خواهند شد چنانك حديث وارد ست كه خدا را چندان هزار خلق بودند كه خبر از ادم
وابليس نداشتند وبعالم ارواح نزول كرده اند برين تقدير اگر چون ملايكه ديكر در پيكر انساني امده
باشند ره بعلت غايبي وشكل انساني نبرده باشند وعلت غايبي خود ادم بود وبس بسم الله الرحمن الرحيم
ولا تاكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه از اغذيه معين كه وادا ثه اسم ادمي وذبح مكنند ومخوريد واغ رو بكعبه
وبيت

بيت

وبيت المقدس نكرده اند كه مراد از احلال بودن ان غذي وان كشتن بجهت انست كه از جهت ادم وشكل
ادم ظاهر بو — هركاه كه ديم به بيت المقدس كي بكشي بسينه وظهر ادم رو داشته بو وبهم سينه وظهر انبيا
بجهت اضافه كشته تا مظهري حاصل بو كه شناساي علم ضنان بو ووا اني كه ابد الا بدين بر ان باشد
اخ پيشاني حيوان بكعبه كرند وسخو از جهت ادم از يشان جدا كوند — خاك ادم را از همه روي
زمين اورد رسول اخر رو بوجه كرد كه كتابت الهي را بزبان حال از وجه ميتوان خواند —
وموسي عليه السلام در خيمه ميعاد كه بيت المقدس است الواح را كه عشر ايات است عبارت است
از وجه تا توريه در انجا نهاد تا دلالت بر سينه وعلم كره موسي طلب وجه كرد وظهر ديد چون مظهر
ظهر بود — بسم الله الرحمن الرحيم قال اني جاعلك للناس اماما قال ومن ذريتي امام چرا
هنكو كه از كعبه بدر اسه واز كو ظاهر بو وعيسي از بيت المقدس نزديك عند المنارة البيضاء شرقي
دمشق ظاهر بو — براء اكه اول امام هنكو كه ره بحقيقت كعبه بي بو ونسل خواز خداوند كعبه
بجو خداوند بيت المقدس بو كه اسرا دي واظهر وسينه رو بحقيقت دره كو كره جز امام بحقيقت
كامه بين بما زن كه امامان مجازي هبكري وبنت كره كه الله تعالي امام رسول در وقت بيت صلوة نكفت
كه الله تعالي رسوله ولانبيا وانبي الله تعالي اماما بسم الله الرحمن الرحيم ظاهرا از كعبه كه مقام سر بين بي مسجد
اقصي كه مقام صدر وظهر بيرني بشوي كه سبحان الذي اسري بعبده ليلا من المسجد الحرام الي
المسجد الاقصي لايه باسمان اول كه له مقاليد السموات والارض باذن خدا جبريل در كشودن طلب كرد
لاجرم ادم را اول اول اسمان واول عروج ديد وبالتزام همه ارواح اهل بهشت واهل دوزخ را مشاهده
كرد — بان دليل كه ادم را ديد كه بطرف دست راست خود نظر ميكرد كه شرقيانند خنده ميكرد
كه اهل بهشت بودند بجهت انك نامه از دست راست ميستانند تا اخر وانك كفته است كه قران
باسمان دنيي بيكبار نزول كرد كتابت از خوي كه ادمي بسم الله الرحمن الرحيم وما جعلنا الرويا التي
اريناك الا فتنة للناس والشجرة الملعونة وان ات سبحان الذي لقد صدق الله رسوله الرويا بالحق
لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنين محلقين روسكم ومقصرين لايه در اسمان اول ادم را ديد

در اسمان اعلی سدرة المنتهی را دید که چهار جو از تحت ان می اید — دو د که اسمان بیاسه در تک کرد در زمین جهل
روز بمقدار تخمیر ادم و در صلوة جمعه جهل کس بهمان عدد بسم الله الرحمن الرحیم سبحان الذی اسری بعبده
لنریه من ایاتنا در تتمه این ایت ولقد اتینا موسی الکتاب بان مناسبت فرستاد که بانی مسجد اقصی اول
بود که خیمه میعاد ساخت بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل سوال کره که قبله انبیا چرا برین تقدیر که
که ادم کامه مبین یک جانبی یا کعبه یا بیت المقدس یکی قبله مقام سر و جبهه هستی و یک مقام ظهر و سینه
هستی جواب اوی که میکا ه که یکی شدی و ادمه ان مقام این یک جا تعین بیکی امکان اندی
که جمعی تو مه کیندی در ملت و مذهب که از برای ارو در مقام ادم کین سجده هکرند یا ملایکه خو
برای اسجده کیند که فلان نبی در ظهر خونی یکی برای اکه سینه خو مظهر علم خدایی و ظهر خو مظهر
همه انبیایی رو دره کو کیند انبیا بتخصیص موسی و توریة و الواح که عشر ایات و مثال وجه دره کو بهی
تا ان کس که سجده هکره بالتزام سجود همه انبیا و ادم کی بوا اما جون کعبه مقام جبهه و سر وجه است رو در
خو که کیفه بو معلوم بیو که مقصود بالذات ادم نی اگرچه بالتمام از ظهر او که مظهر انبیا بود شرف انبیا
بود شرف انبیا حاصل است — اگر هیتن واژه که از مقام ظهر و سینه رو بکار د نیه و در سر و جبهه چرا
کی جواب اوی که کتابت الهی بروجه انسان ظاهری و عشر ایات و شناخت و مظهر و مقام و مخرج نطق
جون وجهی نه موضع دین بجهت ان دیم در خو و باخو در وقت کردایندن قبله اتفاق علی کی بشناخت و فتح و بینش
و سمع و کلام و نطق و ادراک و مجموع را مکان انست ومن احسن دینا ممن اسلم وجهه الی الله کل شیء هالک
الا وجهه بسم الله الرحمن الرحیم ولمن خاف مقام ربه جنتان که مقام ادم بیت المقدس و کعبه
بی برای هر یک اجری مصلی را مقام ربه بخصوص یاد ادم جنتی برای مقام کعبه و جنتی برای بیت المقدس
بسم الله الرحمن الرحیم جز علامت کتابت سو که الهی بروجه ادم خدا ظاهر یکی مماذن که نظر حوا و خو
بنهی و تاره بعلامت سو کله نبیرند ره بخدا نمی توان برد پس رو در ان موضع کردن اولی و اقوی باشد
بنسبت با ظهر و سینه بسم الله الرحمن الرحیم هر گاه که پشت و سینه ادم از بیت المقدس بو بالتزام
معلوم بیو که پهلو که جای خلقت حوا بو و دل که قلبی ازه کو بو که از بیت المقدس و قلب المومن
بیت

بیت الله عبارت ازه دلی و از خانه بیت المقدس پس خدا موسی را امر کرده باشد که رو در موضع کرده
که مقام دل ادم و ظهر ادم بو و پیش از موسی ابراهیم را وانی که رو بکعبه هاکر که مقام سر و جبهه و وجهی
بجهت ان علم و کتابت خدایی را در وجه معلوم بتیان کین و عشر ایات و لوح قلم مقام اخط و وجهی و از وجه
خط و کتابت خدا معلوم بیبو نه از صدر و ظهر بجهت ان محمد یا خدا وانی که دیم بطرف کعبه کر که وجه ادمی
و بجهت اخدا وانی ومن احسن دینا ممن اسلم وجهه لله وهو محسن واتبع ملة ابرهیم حنیفا که کتابت خدایی
به وجه نه صدر و ظهر و در توریة ایی که وانی موسی با خدا که میخوازان که وجه تو ابو بینان وانی تو ظهر منه بو بینی
که مقام ظهر و صدر خو بیت المقدس نی بسم الله الرحمن الرحیم دیم در وجه ادم کی که اگر در صدر و قلب
وفلان
و ظهر هکر جا ابندی که کسی تو مه ملکی که برای اگه در ظهر خو فلان نبی که برای ارو اگو هاکیند برای ادم
بوجه ادم دکی که تا ابد بشو و علم تام خدایی نی از روی کتابت بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل واژه
جون ابرهیم اول دیم و پس موسی را جوا وانی که تو دیم بظهر و سینه دکر جواب اوی که تا کمال کتابت خدایی
ظاهر بیو و ظاهر بیو که اگه ابرهیم دیم دکی وجهی نه ظهر و نه صدر و لوح و عشر ایات بجای وجه دره کو بهی
تا پرستش تام بو — بسم الله الرحمن الرحیم اگر هیتن واژه که جون وجه ادمه از مکه افرید چرا مکه را
ام القری خواند بجهت کل شیء هالک الا وجهه که خط و کتابت خدایی وجه ادم داشتی ——
بسم الله الرحمن الرحیم همچنانک اسمانها صدو تها و خاکند و خاک را که اصل همه است و بهتر است
جنانک گوهر نفیستر در جندین خانها باشد عالم خاک ان گوهر ست و باز خلاصه خو ادم و خلاصه
خلقت در وجود ادم وجه ادم و خلاصه ایوست پاره وجه که والطور وکتاب مسطور فی رق منشور
واحدیث که اگر قران در ابان بو فی اهاب ماسه النار ایوست بشر بو که انی خالق بشرا من صلصال
اول اول اول بسم الله الرحمن الرحیم اذا قرات القران فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم
ان شیطانی که سجده ادم نکی وانی خلقته من تراب و حدیث ایی که خاک خو که ادمی از همه وجه زمین
جبرئیل اوی و بدلیل اگه رسول حدیث که سر از مکه و کعبه و حجر الاسود را چشم و لسان وانی اورد و ظهر
و سینه از بیت المقدس و ساقین از جای دیر و مخدا از جای دیدا ما دست راست از مشرق که خراسان بو

ودست چپ از مغرب پس وجه زمین تمامی مظهر وجود ادم بو وحق ادم اما ان که واقع مابین المشرق
والمغرب قبلة معین است وبیت المقدس که مقام بل هو ایات بینات في صدور الذین اوتوا
العلم وظهر که مظهر همه انبیا وبنی ادم ست که منها خلقناکم وفیها نعیدکم ومنها نخرجکم تارة
اخری بدلیل انک در شب معراج رسول ادمه که بدی هر که بو طرف دست راست او بود که ادم بطرف
دست راست نظر میکرد میخندید اهل بهشت واهل رحمت بودند که راست ادم مظهر لطف ورحمت
بود وطرف دست چپ مظهر قهر وغضب بودند واصحاب الشمال ادم بودند ولله المشرق والمغرب
که عبارتی از یدین ادم فاینما تولوا فثم وجه الله که اوجه کتابت خدا دارد بهر طرف که نظر کری اژه
وجه وعلم او وجه جیزی جیزی داره پس صادق بو این معنی فثم وجه الله پس چون مشرق ومغرب یدینه
ادمه افتاب که از طرف مشرق براسه از طرف لطف بو که یمین ادمی واز طرف یسار که براسه
از طرف قهر ادم بو ان الله یاتی بالشمس من المشرق فات بها من المغرب انی رایت احد عشر کوکبا
والشمس والقمر رایتهم لی ساجدین قال یا ابت هذا تاویل رویای من قبل پس ادمی وادم بصورة شمس
وقمر دراسه بسم الله الرحمن الرحیم پس هر کاه که ادم افریده بنیبو خون اجزا بر همه وجه زمین
مالامال نها بو وهمه وجه زمین بدن ووجوه وعضو ادم بو هر کاه که افتاب از مشرق دراسه از موضع
ومکان دست راست خو وراسی بو افتاب که تاویل بانسان صاحب کمال بو وهر کاه که در اخر زمان
از مغرب وراسه از مکان وموضع دست چپ خو وراسی بو که مظهر ومکان غضب بو ظهور اشراط
الساعة بو یملا الارض عدلا وقسطا کما ملیت جورا وظلما الحکم کل شیء یرجع الی اصله پس وجه ادم ان
مقام وجه وظهر وصدر از مقام صدر ویدین از مقام یدین بجوع کی همه زمین مسجد بو جعلت لی الارض
ولقع بو بسم الله الرحمن الرحیم فمن اوتی کتابه بیمینه یمین انکس که در شب معراج بر یمین ادم وبشمال
ان کس که بر شمال ادم بود انش که مردم را از مغرب بمشرق براند یعنی از شمال بیسار ادم براند برای
کرفتن نامه واز مشرق که بمغرب جاند تصور یمین کرده باشد بیسار ظاهر کردند وجز از چپ
خو مغرب باشد او ایشان را از یسار بشمال بوده باشد بسم الله الرحمن الرحیم هر کاه که بقول

حدیث

حدیث خاک ادم از همه روی زمین اوی بو زمین بقیه خاک ادم بو پس پیش که خدا از همه روی زمین
خاک ادمه بیاره بالقوه دره خاک وبقیه خاک صورة وهیات ادم بیبو در سه طبایع دیر همان بیبو
پس همه روی زمین صورة ام بالقوه موجود بیبو ناکاه ان بالفعل بحکم خمرت طینة ادم تا اخر از روی
خاک برخاسته باشد سکه وجه است که خط وکتابت خدایی داره از کعبه که علت غایی افرینش
وکتابتی از کعبه وسینه وظهر ومظهر دل وعلم وحوا وظهر که مظهر انبیا از بیت المقدس ودسته
ویمین از مشرق ویسار از مغرب پس همه وجه زمین وجوه ادم بیبو که خلیفه است وبصورة الله
است از جهت کلمه وکلام پس وجه ادم وجه اوست کل شیء هالک الا وجهه که مثال کلام اوست وکل
من علیها فان ویبقی وجه ربک واینما تولوا فثم وجه الله بجهت ان هر شی که رو با کوکی از وجه اوست
ادم اینه خدانماست در هر چه ادم نظر کی بحکم حال ومحل منقسم میشود بهیات وجه او که وجه خداست
اسمان واجرام سموات باکروبیان وملایکه طواف از ازل تا ابد برکرد این خاک دارند ونمی دانستند
که چرا رو در عالم خاک دارند وکرد خاک طواف میکنند وهمه اشیا بالوضع او را در میان کرفته وهر چه
او را در میان دارد ان را در میان کرفته اند علی هذا بسم الله الرحمن الرحیم جز ابو البشر او بود
از پهلو او حوا پیدا شد واز ایشان هر دو انبیا واولیا وخلایق ظاهر شدند پرستش خدا وقتی
مقبول بود از ان انبیا واولیا که بحکم خدا رو در وقت پرستش دره در مقام کرند که مقام وجه خو
بیبو از غایت شرف وجه دره مقام کرند که موضع دل خو وظهر خو وسینه خو تا ناجی وبنی بند
وهمه ارواح انبیا واولیا را از ظهر او بیرون اورد بحکم حدیث وخطاب کرد که الست بربکم وباز اعاده
بظهر او کردند ودر بهشت هر که رود شکل وصورة او باشد پس رو هر کس که در ید رنکود وپرستش
خدا نکرد فرزند تحقیقی او نیست واو را نصیب خلافت نیست وزمین که میراث از و مانده است
حق او نیست بل حق فرزند تحقیقی او باشد کما قال الله تعالی ولقد کتبنا فی الزبور الایه بسم الله الرحمن الرحیم
جز وجه ادم کتاب خدایی داره بصورة خدایی افریده بی که اصورة صفت خدایی که سوکله بین بعدد
سمان پرستش خدا در روز جمعه هنکو کین که وانی رسول که ادینه را جبرئیل بصورة مراة بمن اورد که مرات

مظهر وجه است انا ن ادم جون علت غایبی وجه ادم بی پس در صلوة وجه خویشتن بشو روبان عد د
رو در وجه ادم کن که مراة خدا نماست پرستش ادم بکره . بسم الله الرحمن الرحیم اذ اخذ ربک من بنی ادم
من ظهورهم ذریتهم واشهدهم علی انفسهم لایه لبسم الله الرحمن الرحیم جون همه روی زمین شکل ادمی
و باد و اب واتش ممازن والنجم در کرد زمین در امی بتحکم اینما تولوا فثم وجه الله ازه کو که عالم خاکی الی غیر مالا نهایه
وجود ادم بو بالقوه تا بوقت بالفعل حقایق همه رو بعالم خاک داشتنه و کرد مرکز خاک سیر و طواف هکند و
هکند تا حقیقت خویشتنه در مظهر خاک بو بیننده زهی عظمت ادم وادی بسم الله الرحمن الرحیم بیت
المعمور خوینی در وجه ادم بخط استوا کتابت خدا ر اخوان سی کلمه خاک سی کلمه اب و سی کلمه باد سی کلمه اتش
در اینجا منقسم ببین وانا ایشان بفلکیات واجرام سموات بدو که همه بدن واعضاء وجود وجوارح او بنده رکه
سجده او نکرد همچو شیطان ملعون ازل و ابد است بقول حدیث اول واصل زمین کعبه نی که موضع
وجنبی بجهت طور کتابت خدایی نه ظهور سینه همه روی زمین مسجد کردانید بجهت مومنان کهان را خانه
خدا کنند و رو در کعبه کنند بسم الله الرحمن الرحیم هرکاه که انبیا چنده هستند دیم در کعبه
سری و وجهی دکرند بو اجبیتی و خداوه پرستند و حیوانه که کشند دیم بکعبه دکرند که مقام سری
ادمی و سر اصیوانه بیریننده بلک ابرهیم خواستی که فرزند دیم اکو دکن قربان بکره و در وقت ذبح دیم
اکو دکرنده تا صورت خو که ادمی حاصل بو (واسم الله) وباز که بسم الله والله اکبر اسم اعظم خدا وه
حیوان ببره که ادم خدا را اسم اعظمی که همه اشیا اسم الله لو وادم اسم اعظم بو هر که اسم اعظم بخواند همه اشیا
مسخر خو بو یعنی بر همه اشیا بر سه و مسخر خو کرداند بسم الله الرحمن الرحیم هرکاه هر کس که بهشت
شو بقول حدیث خو بصورة ادم و قد ادم هنکو بین بصورة چهارده شب پس بالضروره روی خود رمقام
وجه ادم دکو کین کما تموتون تحشرون بسم الله الرحمن الرحیم جون حضرت عزت بر وجه ادم عشر ایات
بنوستی و از جهت توحید بجندین اده معلوم بی که هر ایتی ده ایتی پس ده در ده صد بو و سبع المثانی
اکو جه در بیست نه موضع امی اما همه چهارده بیش بی برای اصد و چهارده صورة اوی قرانه بسم الله الرحمن الرحیم
ولله یسجد من فی السموات والارض وظلالهم بالغدو والاصال جون سجده حقیقی برای خدا انست که رو

در

قبله و خاک کرند و خدا سجده کرند همه اسمانها و زمین رو در عالم خاک دارند که وجود ادمی و کرد خو طواف
هکرند و در مقام سجده هستند وحمله العرش ممازن کرد عرش طوف هکرند که عبارت از عرش
ادمی بسم الله الرحمن الرحیم خمرت طینه ادم بیدی اربعین صباحا و واعدنا موسی ثلثین لیلة
واتممناها بعشر و واعدنا موسی ثلثین لیلة اربعین لیلة ده وجه ادم که مرکبی از چهار طبایع
هریک چهار بو واسی بده خاک تمام بی بسم الله الرحمن الرحیم هرکاه که ما بین المشرق والمغرب
قبلة بو جون دیم بکعبه دکری میانه بو و داخل وجنبی بس امت وسطی وکذلک جعلناکم
امة وسطا فول وجهک شطر المسجد الحرام وحیث ما کنتم لایه وجه و در وجه ادم انک در حدیث امی که
افتاب بزیر عرش هیشو و سجد خدا هکره اکر در بالا و زمین و اکر در زیر زمین کنایت انتی که سجده
خاک ادم هکره در بات اوقات صلوة بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین جون معلوم بی که ادم که
ادم خلیفه خوی همه انبیا و اولیا وجه در وجه خو هنکو کین و سجده و پرستش خدا کین و بجهت انی که واتی
ولله یسجد من فی السموات والارض وظلالهم بالغدو والاصال افلاک والنجم و ماه و افتاب واتش
با ملایکه همه اسمان همه بر کرد ادم و خاک ادم طوف هکرند و همه رو در ادم دارند جون بدلیل حدیث نبوی
خاک ادمه از همه وجه ارض اوند و وجه خو از تربة کعبه اوندا افتاب که نیر اعظمی و ظلمت زدای عالم کون
و فسادی و نور بخش قمری مشاهده وجه ادم از خوی طواف کنندهء خاک ادمی رسول واتی که وقتی
که غایب ببیو و در زیر زمین هشو سجده رو در وجه ارض داره که وجود ازه کو بخربی که خمرت طینة
ادم بیدی اربعین صباحا دکو عالم خاک که همه اجزاء زمین از خوین کعبه که موضع سادمی
جون افتاب بمیانه زمین که موضع سر خوی برسه در ان زمان بشریعت نبوی نماز درست نیست الا
صلوة روز جمعه که روز خلقت ادم است بعد از ان که ازه موضع بکذرد طواف او کرده باشد صلوة
ظهر و عصر بکزارند که باز ان زمان تا رسیدن بهمان موضع شرف دارد که افتاب ان شرف طوف
فرق او دریافته است الا در دو وقت جنانکه حدیث در مصابیح واردی یکی ان زمان که افتاب
بعضی غروب کرده است و بعضی نکرده و در برامدن همچنین که بعضی از جرم او برامده است

وبعضی نیامده وحضرت رسالت واتی که درین دو وقت از میان دو شاخ برمی اید بجهت انک تا مادام
که برامده است وفرو نرفته رو در همه وجه زمین دارد که مکان اجزاء ادمی و در وقتی که فرو رفت
رو در وجه زمین داره که مکان ادمی الا درین دو وقت که جز بعضی از ان افتاب رو در ضخامت زمین
دارد پس میان دو قرن شیطان برمی اید و رو در عالم خاک ندارد که شیطان دیم بخاک ادم نکی برای
ا کدان زمان از قرنی شیطان برمی اید وان زمانه خدا زمان شیطان نام نکی اکه در حدیث دیرامی کهجهن
مقدار رمح از افتاب ورا سه ترک نماز بکرند که جهنم در ان زمان کرم هکرند یعنی افتاب نزدیک هکره
که بخط استوا و سر ادم برسه کسی که در ان زمان پرستش نکامه کنن برای اکس جهنم کرم هکوند وبرای
ان کس سعد سنین وحساب از افتابی وطفیل افتاب از قمری که نور از خو هیکره روزه وحج و
صلوة وزکوة وجهاد واشهر حرم همه مبنی بر سیر خو نهی خدا طواف کنندهٔ خاک ادمی ونماینده شکل
ادمی سیصد وشصت درجه فلک در سالی قطع هکن وسیصد وشصت رجه منقسم بدینو برقد وقامت ادم
که ستون در اعالی السماء — افتاب باین عظمت بجهت انکه وجه در زمین که تمامی خاک ادم از همه وجه
زمین اوردند نداره ان زمان خدا زمان شیطان میخوانه که شیطان رو بعالم خاک نکی — در اول
شب که عبارتی از تمامی غروب خو هر چند که رو در پشت زمین داره اما رو در وجه زمین و
اجزاء وجه زمین داره الا در وقت طلوع که بعضی خو اکر رو در وجه داره بعضی نداره و واتی که
از قرنی الشیطان برمی اید پس شرف زمان افتاب بسبب ادمی بسم الله الرحمن الرحیم
بقول حدیث ما بین المشرق والمغرب قبله جز ادم عالم کبیر و دست راست خو خدا از مشرق
اوی و دست چپ خو خدا از مغرب اوی پس در میان شرق ومغرب فرق خو اوی که قبله
اوی پس افتاب جز بر فلک راست باسند در مقابل فرق خو بو اسمان بجهت ان قبله دعایی
وملایکه در خو برای ان بزرکند که طواف کننده مرکز ادمند بدلیل اذ قلنا للملایکة اسجدوا
لادم و — ودر حدیث که واتی رسول که افتاب نابدید که هیشو در زیر عرش خدا هشو
تا سجده خدا کره کنایتی از توجه کین خو بو کرد خاک ادم ان زمان که افتاب انکنار زمین
بر

برمی اید او وجه در هیچ جزوی نداره که منتهی شود بهم وجه زمین که خاک ادم اورده باشد بجهت
ان از قرن شیطان برمی اید پس قضاء صلوة در وقت قرنی شیطان مقبول نیست ودر حدیث
مصابیح واردی که وقت صلوة انبیا این وقت بی بسم الله الرحمن الرحیم قد استدار الزمان علی
هیئته زمان منقسم میشود در شب معراج به پنجاه وقت دور بر هیات کرد بمقدار خلقت خود
یعنی ظاهر شود بسم الله الرحمن الرحیم همه اجرام سماوی صورة ملایکه دارند ونفس وعقل
دارند وخورد وخواب ندانند رو در عالم خاک دارند وطوف بر کرد عالم خاک هکنند که عرش خدا
هستی ونکاه دارند، عرش خدا خانان هستند که در میان دارند وتری الملایکة حافین من
حول العرش پس بسم الله الرحمن الرحیم چرا پرستش نماز وروزه وزکوة وحج واشهر حرم بر افتاب
ونبی از ان که خو طواف هکره بکرد خاک ادم همه طواف هکنند جواب — اوی که ادم جمال خوشتنه
و وجه خوشتنه بواسطهٔ خو بیشیه دین که اکو از ماه بو نسه عکس خو داره واز سیارات دیکر بیشیه
دین بعضی که پرستش خو کندا از غایت تعظیم ادمی که نمایندهٔ جمال ادمی با دم بسم الله الرحمن الرحیم
در وقت برامدن افتاب نماز روانی بجهت انک از قرنی شیطان برمی اید وقت صبح در سجود ادم
وخداست که سپیدهٔ صبح است وبقرنی اسم اعظمی انا الله انا الرحمن خلقت الرحم وشققت لها
من اسمی تقول من وصلنی وصله الله معلقة بالعرش الرحم حو است بسم الله الرحمن الرحیم
وتو نشنیدن الرحم معلقة بالعرش تقول من وصلنی وصله الله ومن قطعنی قطعه الله انا الله
انا الرحمن خلقت الرحم شققت لها من اسمی الحدیث — بوجهی حوا رحمی بجهت اکه امی وخدا خو از
اسم خوشتن که الله هستی منشق بکی بحکم خلقت جرد مرد سبع المثانی ورایت ربی صورة امرد
— پس علت غایی اشکل شکل خدایی بو وحوا اژه کو منشق بی وخو رحمی وزهدانی همه علی وتعلق
بعرش خدا داره که ادمی که مرکه بخو پیوستی بخدا پیوستی که خدا خوشتنه با شکل همانکه با یت
ربی احسن صورة قطعا — واکه واتی انا الله وانا الرحمن خلقت الرحم وشققت لها من اسمی یعنی از
ادم بجهت انک ادم اسم خدا بو — یعنی هو اخلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن وحوا اسم رحمتی

و رجیم را از و مشتق کرد و ان در خلقت وجه کرامی معلوم بیو هر چیزی که منشق از ان اسم باشد
ازه اسم باشد عبارت از رحم حوا بو که منشق از اسم الله و رحمانی که ادمی فمن وصله بسم الله الرحمن الرحیم
شب جمعه شب ادمی و خدا می شب جمعه با ثمان دینی بر اسم که مقام ادمی بسم الله الرحمن الرحیم
در صورة افتاب و ماه و سیاره و نبات و جماد انسان در ان عالم بجهت ان در امد که همه اجزاء انسان
اند و کتابت حق اند بسم الله الرحمن الرحیم الکو سایل سوال کره که قرین شیطان معلوم شد او قات
صلوة سبب چه بود که بر افتاب نهاد بجهت انک صورة اشیا و وجه ادم که کتاب الله است با و مشاهده
توان کرد و از ان تسبیح از اسمان چهارم وقت صلوة بجهت انک کعبه سری خون کنا ادمی و بیت المقدس
سینه همه اجزای زمین رو در کعبه دارد که گفته است ام القری است و این است که در همه موضعی مسجدی
بسازند و در این دو خانه کوند پس بیت المقدس و کعبه موضع سر و سینه بو جمیع زمین دیر از اجزای
دیر بو متصل بسر و سینه در هر موضع که کسی باشد چنانک اعضاء ادم متصل است بسر و سینه جمیع
زمین ام متصل است بام القری و جمیع زمین بقیه خاک ادم است و ادم بر صورة خدا است و خلیفه
پس تمامی زمین حق ادمست که مسجود ملایکه و کرو بیان است و از ان فرزند ادم که در ادم
کرده و سجده کرد بصفات ملایکه و لقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان الارض لله یورثها من
عبادی الصالحون بسم الله الرحمن الرحیم هر چیاه داد مباح را که میباید خوردن و میتوان
خورد رو در کعبه کرده یا در بیت المقدس انبیا میکشند باسم الله اکبر که ادمی ملایکه انکار
ادم کنند که سفک دما کرند و بخورند تا شکل و صورة انسانی کردد که هر کس که در بهشت رود بشکل
و صورة انسان باشد ودیع اسحاق و اسماعیل در ان حرم بود که بغیر از ان که رو در انجا کنند بجهت
شکل انسان کین ایشان روا نیست و مردارست بجهت انک رو در کسی نکرد که مخصص است
بخطاب و نفخت فیه من روحی از ان روح حایزست که بمیرد تا بروح ادم زنده شود و در وقت مرد
خود انبیا رو در اصل ادم دارند که اجزاء تراب ایشان را دور انجاست بسم الله و ما جعلنا الرویا
التی اریناک الا فتنة للناس شو معراج و الشجرة الملعونة فی القران که عبارتی از شیطان رجیم
که

182

که وانی ان علیک لعنتی الی یوم الدین و مثل کلمة خبیثة کشجرة خبیثة لایه جز شیطان و انی که خلقتنی
من نار و خلقته من طین قدم و منزلت طین و صلصال طین ندانست حق تعالی گفت فاخرج
منها فانک رجیم و امر کرد همه انبیا که از نسل ادم بودند که رو در اصل خود کنند که معلم اسما است
و مسجود ملایکه و بمخالفت شیطان رجیم سجده کنند تا انقراض عالم که هیچ لا سو ینکافت
و صاحب چشم و زبان شود که ظهور ادم باشد بسم الله الرحمن الرحیم ای نفس مدرکه
منصف ادراک هیچ شک نیست که مجموع افلاک و ادمی و اب و باد و اتش و فلک اسمانها با ملایکه و قبض
خود که بر اسمانها ساکن اند و مندرج اند مدرک اند و این طوف میکنند بحسب گفتن ایشان را بران
طوف و سیر و حرکت داشته اند که بر مدار نقطه خاک طوف کنند اکر باختیار طوف میکنند که مبدا نند
که اصل ادمست و خلیفة الله است و شرف خطاب خلق الله تعالی ادم علی صورته و علی صورة الرحمن
برایند و سدرة المنتهی و لوح و قلم و عرش الهی کردند و ایشان باین مطلوب نمی رسند و هرگز
نخواهند رسید لاجرم همیشه ازین مقام محروم مانند و نمی دانند که ان شرف حاصل نخواهد
شد و ایشان را خدمتکار و کارکن و دایه ادم کردانیدند که الشمس و القمر و النجوم مسخرات بامره
و اکر بی اختیار ایشان ایشان را برین داشته اند از روی خلقت و جبلیت که کرد اعظم خاک
طواف کنند هم حکمت خدا را باید دانست که از جهت ادم بود که در احسن التقویم مخلوق است و بصوره
خدایی بر امده است پس همه را از افلاک و غیره از روی خلقت و جبلت رو در نقطه خاک کرده است
و چون افلاک دایم بر کرد نقطه خاک طواف کنند بطریق اولی که باختیار روی اختیار ساکنان
سموات بر کرد نقطه خاک طواف کرند و همچنان تا و هم بانجا نکشند که ایشان بی اختیار طواف نقطه خاک
میکنند نه انک محتاج اند بتعظیم نقطه خاک فرموده که اذ قلنا للملایکة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابلیس
تا فاخرج منها دونخی لنز وضع کرد بسم الله الرحمن الرحیم اکنون بدان که حق تعالی خاک ادم از همه
روی زمین اورد و ادم بصورة خود بیافرید و مسجود ملایکه کرد و معلم ملایکه کرد انی جاعل فی الارض
خلیفة خواند پس همه زمین حق او ست و حق فرزندان او که در روز قیامت بصورة او باشند

واهل بهشت باشند ومتابعت شیطان نکرده باشند ودر کعبه ومن دخله کان امنا رفته باشند
که ولله علی الناس حج البیت من استطاع الیه سبیلا ومن کفر وفرمود که هدی للعالمین
وفرمود الم اعهد الیکم یا بنی ادم الا تعبدوا الشیطان وشیطان سجده عالم خاک نکرد پس اگر کسی
ره بعالم خاک وبر پدر نبرد فرزند ادم نیست وخلیفه زاده نیست وکافری وکافر میراث
خلافت وارض پدر ندارند بسم الله الرحمن الرحیم اگر شخصی وازه که مقرر است باحادیث
که پیش از ادم وخلقت او این زمین کعبه با بیت المقدس بچندین هزار سال بوده است بگو
اری راستی مقرر ومعین است که بجهت انک خلیفه انک خلیفه ظاهر خواست شدن
بصورة رحمن والله اسما نها و ملایکه طوف کرد اگر دا وبجهت ان کرده اند ومیکنند پیش از ادم
ان مقام بجهت ادم مطاف ملایکه وسموات بوده است بسم الله الرحمن الرحیم در صورت
مخلوقات از روی خلقت وجبلت نظر کن وبوین که چون نقطه خاک در جوف ابست واب در جوف
هوا وهوا در جوف اتش واتش در جوف فلک وفلک در جوف فلک علی هذا وقاعدهٔ سلاطین وخزان
انست که جوهر که در خزینه از ان نفیس تر نباشد در صندوق نهند وان صندوق در صندوق
وان صندوق در صندوق علی هذا تا صندوق ما لا نهایه از جهت شرف وجلالت وکمال ان جوهر
وان جوهر جوهر خاک بود که هر چند کثیف تر بجهت ظهور وقابلیت لطیف تر وان جوهر
جوهر خاک بو وبا ان خاک مراد الله صورة خلیفه وادم بود که خلق الله تعالی ادم علی صورته وبذات
وبطبع از روی خلقت از ازل تا ابد موجودات ومخلوقات واجرام سموات رو در عالم نقطه خاک
دارند وطواف بر کرد نقطه خاک میکنند که یک زمان ویک لمحه ازین طرف وازین کار غافل
نیستند ونخواهند بود با ملایکه که سکان سموات اند وارواح وکروبیان وانبیا واولیا که در
سموات بسم الله الرحمن الرحیم ادم که در اسمان اول دید جز اسمان اول بر کرد خاک وکعبه
مدار میکند ادم هم در طوف اصل خود باشد وانبیا که بر سموات دیگر دید در شب معراج طواف
میکنند بر اسمان که ادم براوست وخاک ادم که نقطه خاک است میخواهند که بان صفت وصورت
خدایی

خدایی برایند وان مراد حاصل نیست اما در راه وسفر اند ودر رکوع وسجود اند رو در وکرده بسم الله الرحمن الرحیم
اسمان واجرام سموات با ساکنان اسمان که عبارتند از ملایکه وکروبیان از ازل الازال بر کرد نقطه خاک
بر شکل رکوع وسجود در طواف اند وبوده اند وتا ابد الاباد خواهند بود واز روی خلقت چنین
بوده اند وهمه رو در نقطه خاک کرده اند که اصل ادم است تبارک وتعالی وتقدس وفیض ایشان
از ازل الازال تا ابد الاباد بنقطه خاک متواتر ومتعاقب میرسد بجهت انک تا خلق الله تعالی ادم
علی صورته ظاهر شود و اجبست بر همه موجودات بحکم یسبح لله ما فی السموات وبحکم ان من شیء
الا یسبح بحمده که پرستش ذات خدا کنند وخدا در ادم ظاهر شد که خلق الله تعالی ادم علی صورته
و بر جمیع فرزندان ادم واجبست که چون استطاعت داشته باشد از اقصای جهان واز نهایت جزو
ارض بیاید وطواف مرکز خود که مقام سر ادمست بکنند وکرد خانه که اصل ادمست وهدی للعالمین
است برایند واگر این استطاعت دست ندهد از اقصای عالم چون عاقل وبالغ باشد بعد کلمه ادم رو در موضع
که اصل ادم است کنند وپرستش خدا کنند وسجد حضرت عزت کنند چنانک انبیا وملایکه کردند
واگرنه شیطان ملعون است بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله الرحمن الرحیم ادم را در شب معراج
رسول بر اسمان دنیا دید بجهت انک بکره نقطه خاک ان اسمان نزدیکتر است وجمعه وشب جمعه باحادیث
معلوم شده است که زمان خلقت ادم است ودر حدیث وارد است حق تعالی هر شب جمعه باسمان دنیا
نزول میکند که مقام ادمست یعنی در ادم نزول هکره که خلق الله تعالی ادم علی صورته وعلی صورت
الرحمن وبجهت ان گفت که کعبه مقام سر ادمست وبیت الله اما حج وطواف روز عرفه است نه هر روز
وان در سالی یکبار ویک روز بسم الله الرحمن الرحیم چندانک اجرام واجسام کثیف تر وظلمانی
تر میشد وشکل وپیکر وعلیت کلمه خدایی وسبع مثانی را قابل تر میشد تا نوبت باب وخاک رسید
بنهایت رسید واگر اجرام سماوی منور نبودندی ادم هر چند که شکل خدایی داشتی بسبب نور ایشان
که بر حدیقه چشم می تافت بشکل وپیکر خود بینا نشدی وباز مانع ان نور هم میشود از روی خلقت
ابرهیم نبی صلوات الله علیه در عالم کشف مشاهده کرد که فرزند خود را رو در ان خانه کرده قربان حضرت

عزت کند نبی داده وبنی بالقوم وفدیه اخر بکو سفند دا دیعنی مستحق است ان موضع که نبی رو درانجا
کرده قربان کند فرزند خود را که علت غایی ادم است در خلقت کنت نبیا جز باشد وجندین
هزار حیوان که هر سال رو در انجا کرده می کشند قایم مقام خود میکشند بقول سنت انبیا
بسم الله الرحمن الرحیم جون موضع کعبه اموضعی که سر وجبهه ادمه خدا اره موضع بیا فرید
تا مشعر بهمین معنی باشد همه کس را وجبست بحکم محلقین روسکم که در انجا موی از فرق خود
بسترند وکم کنند با وجود که بر هر فرق اهل بهشت علم سبع مثانی است اما خدا ادم را بر صورت خود
بیافرید ودیکران بر صورة ادم — ودر حجر الاسود فرمود نزل من الجنة وهو اشد بیاضا من اللبن
فسودته خطایا بنی ادم — له عینان یبصر بهما ولسان ینطق بها که واتی در اخر زمان باسمان شود
جز ادم در اسمان اول معلوم بو که مثال خوی نخو کوشود — اکر سایل سوال کرده که جون صورت
انسان در احسن تقویم ظاهر بی وخلق الله تعالی ادم علی صورته واتی انبیا از جه جهت با وجود
همه ترتیب خدا وانجم وافلاک ان صورت را خراب میکنند ومیکشند ومنهزم میکردانند وبلک
دیان کشتن خود را بکشتن میدهند جواب از دو وجه است یکی اوی که عوض از ین صورت از
برای ظهور معنیست جز ان صورت ره بمعنی نمی برد معدوم کردن بانواع اولیتر است
دوم انک همه از جهت تعظیم ان صورت است که ان صورت را صورة خدایی دانه وتعظیم
او کند جنانک پیش خدا ست جز نمی کند بجهت ان خراب کردن اولیست بسم الله الرحمن الرحیم
هرکاه که کعبه مقام سر ادم بی بو وبیت المقدس موضع سینه یی بو همه انبیا وه در وقت پرستش
دیم اکودکین وملایکه را جه عظمت وجلالت که اسر وجبهه داشته بو جون سر وجبهه ادم از مقام
افریده بی همه ملایکه را وانبیا را واجب بی که سر وجبهه خود ره کو کرند وسجده خدا ومظهر
صورة خدا کوند اکسی که نکرد شیطان رجیم بود وجز ان سجده کردن از شکستن کرد نهاست
نام اوبکه شدست که سر وجبهه همه از انجا موجود است — می باید که در وقت طهارت
پشت ورو برو نکند — وبی وضو طواف او نکند که ومن دخله کان امنا هر که تعظیم او کرد

وطواو

وطواف او کرد ورو در و کرده سجده خدا کرد از عتاب خدا از جهل وشیطنت خلاص یافت —
هبی للعالمین جز همه اشیا طواف برکرد او میکنند تاره بصوره الهی بر ملکه انک نادی همه است
کلیات جون سر وجبهه از مکه وانی دست راست از مشرق که عبارتی از طرف خراسان وکتابت
حق دست راستی لاجرم علم کتاب سر از مشرق و راوره — ودر شب معراج ادمه دی که اصحاب
بهشت بطرف دست راست خوبند که از طرف مشرق واهل دوزخ از طرف مغرب بند —
ان الله یاتی بالشمس من المشرق فات بها من المغرب لو کان الایمان عند الثریا الحدیث — انش که از
طرف مشرق بر اید انش انی انا الله ووجه وید وخلق را از مشرق بمغرب براند یعنی ان یمین لشمال اصحاب
الیمین ما اصحاب الیمین واصحاب الشمال ما اصحاب الشمال — تا بدست راست اهند که عبارتی از
طرف مشرق عند المنارة البیضاء شرقی دمشق — زمین حشر زمین شام که سینه ادمی وعلیکم
بالشام الم نشرح لک صدرک باب — اول در باب قران که الم ومانند خوی که ظاهر
اول الحمدی نوشته بی وبعد از ان الم ذلک الکتاب — که الحمد بیست ونه کلمه هستی وام الکتاب بامعنی
که بعدد ام الکتابی که الم ومانند خوی — ودر عقب خوی که الحمدی الم امی بعدد خود بیست ونه موضع
که بعدد حروف تهجی هستی وبرای اکه در بیست ونه موضع هفتاد وهشت کلمه امی که حروف تهجی که بیست ونه
کلمه هستی وهفتاد وهشت کلمه هستی تا مثال راست بو — وبی وضو واتی که دست بقران ننکو کین فافهم
وواتی که تمثل القران یوم القیامة رجلا الی اخره — لا یمسه الا المطهرون حرف وصوت وصلوم
وعیسی کلمة الله بسم الله الرحمن الرحیم جز در لفظ اسه در وقت قرادت ده حرفاست که عبارتست
از وما بلغوا معشار ما اتیناهم قل فاتوا بعشر سور مثله وان عشر ایات که بر لوح موسی نوشته بی که وکتبنا
له فی الالواح من کل شیء موعظة که در وقت کسر ان لوح ان معلوم شود اده که اسم الله الرحمن الرحیم وجه پیری
فاذا سویته از جهت علیت کلمه خود ونفخت فیه من روحی از را ان فحنان که در تقدیه بجهت ان سینه
کاینات فرمود کل امر ذی بال لم یبدأ فیه ببسم الله فهو ابتر باب — کلی در باب ادم احدیث
که رسول وانی که سر ادم ان کعبه بیافرینه وپشت وسینه از بیت المقدس ودست راست از مشرق

ودست چپ از مغرب وواتی ما بین المشرق والمغرب قبله پس دیم بکعبه دکیی بوجه ادم کی ب
پس تمامی زمین راوجود ادم دان ومه انبیارا واجب دیم بکعبه وبیت المقدس لکین که یکی جای وحی
دیکر جای سینه که محل علم اند ودانش ورسول لزبیت الحرام لمسجد اقصی لشوی که هردو مقام ادمند
در وقت معراج وباول اسمان که رسیی که اول عروج نبی بادم رسیی وعهد نامه در حجر الاسودی که
الست بربکم واتی وعرفات مقام ادم وحواهستی — وچون کعبه مقام سر ادم مستی سره بینلو
تا نشان در پیش سر ادم وحجر الاسود واتیان بهشت امبی مثال ادمی که از بهشت امبی — اکه میتش
واژه که در روایت امبی که ادم طواف خانه کعبه هکی وپرستش هکی معنی اوی که دیم در خلقت خویشتن هکی
تا از خلقت خویشتن ره بخدا بره که خلق الله تعالی ادم علی صورته ومن عرف نفسه فقد عرف ربه
وحوارا از نفس ادم افرید او همچنین باشد وبرین تقدیر چون همه بنی ادم از ادم در وجود امدند هر موضعی
از وجود فرزندان ادم از ان عضو ادم در وجود امبی بو که از ان ادم امده باشد پس بنی ادم را نیز دیم در ه کو
باید کرد تا دیم در بدن اصلی خود کرده باشد روز عرفه وعرفات مقام اوست ومرویست که چند هزار
سال خاک ادم در میان مکه وبطحا افتاده بوده است — کلی وحدانیت هر چند که سو کلمه الهی صفات
حق است نه عین خداست که خدا مطلق است که تقسیم کتابت اشیا هکره وکتابت بر جهره انسان
واشیا هکره وصورة ادم هساژه نه ادم برای ادیم بکعبه ادم میباید کرد که او مظهر ان ذات شده است
بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال کند که سو کلمه الهی بیکبار در تلفظ نمی ایندی تقدم وتاخر
جواب است که شاید که در بکه ان علی الدوام در مظاهر در تکلم اید بسم الله الرحمن الرحیم باب
حسن وجمال ان الله جمیل یحب الجمال ایاکم والنظر الی المرد فان لهم لونا کلون الله خدا خویشتنه بصورة
امرد بنموی که رایت ربی لیلة المعراج فی صورة امرد قطط از را خدا خویشتنه بصورة امرد بنموی
وولدان مخلدون وغلمان وحوریان جاوید هر که در بهشت بو امرد هما وامرد بند که همه بر خلقت
ام باشند وحسن وجمال ایشان دران جهان وحسن پسران درین جهان از برای اوی وبالقوه در جمیع
امزجه میل بو بران وپسران برای اوی که بر شکل وصورة ام هستند اکرچه نیغ انند که چرا میل
بخنان

بخنان هکره جمیع طبع سالم وغیر سالم وام کتابت خدایی که وجه حور وجنان ظاهر بکی برای اوی که هرکسی
که بجنت دشو بر صورة ام بو وبر صورة حور وغلمان بو که خنان بر خلقت ام امند وبر وجه کتابت خدایی
که سبع مثانی هستی نوشته دارند — وپور تا مادام که مقدمه سبع مثانی دوم در وجه پیدا هکره والکتابت
خدا بر وجه خود در ظاهر کین هستی واثار ظاهر هیو ومنویسه حسنی وجمالی دیر دارد تا کتابت خدا
تمام هبو ان کتابت تمام شد وکتابت تمت کلمة ربک صدقا وعدلا ظاهر شد بحکم یمحو الله ما یشاء ویثبت
وعنده ام الکتاب در حکم نسخ است بحکم انکه اهل جنت جرد مرد وحوری وصورة الهی برایند که رایت ربی فی
صورة امرد قطط — بجهت ان کفت یوم ندعوا کل اناس بامامهم ای بامهاتهم وبان که کلمات الهی وسبع مثانی
خدایی اند — همه اشیا که حرکت میکنند عاشق ان شکل وصورة ام اند واز ام از روی خلقت هر یک چیزی
دارند وسعی وکوشش میکنند که بصورة ام برایند بعضی برمی ایند وبعضی بسر میکردند وتربیت
میکنند وبان مقام نمی رسند ونخواهند رسید ودرین عشق ومحبت بسر کرده اند وخواهند
بود ابدا — وانها که اهل بهشت بر شکل ام وحور وغلمان باشند ابد اکه کتابت خدایی والهی هستند
— منع خط محاسن از وجه ما از جهت ظهور خط محاسن بود که اکر ان منع بنودی ظهور سو خط
بنودی — لا صلوة الا بفاتحة الکتاب ادم فاتح کتاب خدایی هستی که اول افرینش خدا بو وابو البشری
که فاتح کل شی اوله والحمد بیست نه کلمه هستی بعدد اسماء که رسول واتی ما انزل الله تعالی علی ادم الا اشبعة
وعشرون حرفا — والحمد که فاتحة الکتابی وباتفاق هفت ایتی — بر وجه ادمی وام است
وبرای ان ام القران خوانند — هر معنی که در بیست ونه کلمه حروف تهجی هست در بیست ونه کلمه الحمد است
بجهت این معنی الحمد بعدد حروف تهجی امد تا تو معنی خدا وحمد ورب وعالمین الی اخره در خنان
فهم کری بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال کند که چرا در الحمد که ام الکتاب وفاتحة
الکتاب است وبعدد حروف تهجی که اصل کتاب است هفت حرف نیامده است ونفرستاد
وجواب اوی که باعتبار ام هفت که اینست ووجه ام سبع مثانی ظاهر داره وجه ام ظرف سبع مثانی
ظاهر داره بخلاف ادم که دو سبع مثانی داده انک کفت الحمد ام الکتاب است ودوبار امده بجهت

شکل ام و اب کر ادم — نطفه در پشت پدر بمثابت دوده و سیاهی بود که از دوات پشت بقلم خلقت
ذکر بیاسه و در شکم ام صورة ام و تقسیم خط خدایی پیدا کرده هر کس که از ام در وجود اسم المرد
واکر جن بصورة ام در وجود مهیاسه اول و در اخر در بهشت بصورة ام کامه بین اکر حور بست
واکر غلمان واکر بهشتی باغ بجهت انک بر خلقت ام رسانید واکر نه بر صورة ام نبند از اهل بهشت
نکامند بین نه در بن کونه در ان جهان بسم الله الرحمن الرحیم لا تقربوا الصلوة وانتم سکاری حتی تعلموا
ما تقولون ادار دار انکودی نمازن که واتن مفسران در تفسیر وکنایتی از خمر که انما الخمر والمیسر
والازلام رجس من عمل الشیطان که شیطان سجده نکی و منع سجود هکره از خانه کعبه وادم و شراب
یمین هکره از خانه کعبه وادم و شراب یمین هکره و چون سجده نیکره فبدت لهما سواتهما وطفقا
یخصفان علیهما من ورق الجنة و در توریة امی که ادرخت درخت خیر و شری و خمر درخت خیر و شری
انک علما واتند و حکما که مصنوع بصانع روند راستی که هر مصنوعی را صانعی باید و بان مصنوع توان
دانست صانع را اما ان دقیقه را نیکو بدان که صانع صنعت که کی که بر غفلا استوا بشی چرا از نه کی بشو تخلقوا
باخلاق الله و بصانع اندا . باب — المحراب والمنبر اکر میستن واژه که چرا محرابه محراب نام کی
که الت حربی جواب اوی که چون با شیطان که مخالف ادم نی در سجده کین نمازن کهجنک هکره بمخالفت
ادمی در سجده کین نمازن و هر کس که دیم بقبله و کعبه بکره بحقیقت با شیطان در جنک ظهور د
حربی در خور و شمشیر جمعه خطیب دایی بهمین معنی بسم الله الرحمن الرحیم قران مفرد
له حم والم بو مرکب بی و بیان ذات و صفات خود بدلیل اکه قران بعض مفسر بعضی بو کلیه
مدرک و مدرک شی واحد اند و عاقل و معقول و اسم و مسما خود معلوم در وضع الهی از ن کیتی واژن
امی واژن کز برنی که از لفظ انسان این وضع محسوسی فهم کند و از اب اکه در جو هشوبای اکه
انسان همان لفظی واحد در جو هشو همان لفظی و اکر نه اسم و مسمی هی بلندی تو از لفظ انسان
بوضع واضع ان شکل و هیبانه چرا فهم هکوی برای اکه اسماعین اسمی و اکر نه فهم نیکیا بل که واتی
اقرؤا القران علی حرف — و میل و فرار اشیاء بهم دیه و از هم دیه چرا مستی میل برای اکه عین ممند
وفرار

وفرار برای اکه از هم فراغت سطلبند کلیات در توحید در اول واتی بوضع واضع الف حرف ولام حرف
ومیم با وجود اکه الف سه حرفی تا توخو بی برانی و واتی در وضع دیر که لام الف حرف واحد با وجود اکه دوی
تا توخنانه بی برانی واذان و قامت نمازن و ا زیادکی نمازن بشو اخره — اکو میم کله بی بنو و موجود الف
دری در زبی بنو خو چون واژه که میم در زبی بسم الله دری و اثنی که در پارسی هوا که شراب مخمور که عمل شیطانی
و در عربی هوا که انما الخمر والمیسر والازلام رجس من عمل الشیطان فاجتنبوه پس در پارسی اکله که هوا
که مخمور همین کله بو که در عربی هوا که مخمور برین قیاس کر — یا علی کنت للحدیث من عرف نفسه فقد
عرف ربه انا کلام الله الناطق برای او اتی یا کهیعص اعوذ بک و برای ا واتی که هر که نفس خویشتنه برانه با منا بنت
که حقیقتا دی کلام خدا استی ناطق و کلام از متکلم جوانی و میان خدا و نفس که حقیقتی و کلامی انفکاکی نی
نمازن که الذین یفرقون بین الله ورسوله اولئک هم الکافرون حقا و خنان که کلام اند و رسولان خدا یند برسولان
همه اشیا رو در نمین دارند برای بزرکی انسان و بدلیل من عرف نفسه فقد عرف ربه انسانه رو در خویشتن
هنکو لین تا رب خویشتنه برانه نمازن نمازن که خو واتی من عرف نفسه فقد عرف ربه و زانان خو نفس
خویشتنه اوی که واتی انا کلام الله الناطق و ازن کو خو خطاب کین کنت مع الانبیاء سرا و ازن کو واتی که بجهار ده
هزار سال پیشتر منه و خو یک نور بمانی و قران ده واتی که انا انزلنا الیک نورا مبینا و اول ما خلق الله تعالی
نوری پس کلام خویشتنه نور خواندی پس اکه واتی منه و خو یک نور بمانی یعنی یک کلام بمانی در بین یدی الله و پس
والزمهم کلمة التقوی کلمته القاها الی مریم پس بان دلائل خو کلام ناطق بو واژه که خو کلام ناطق نی واتی که خو همسو س
فی ذات الله هستی — چون خو کلام ناطق بو و کلام نوری اول ما خلق الله تعالی نوری واتی و در دعا که در
مصابیح مذکوری از روایت عایشه رسول واتی که خدایا چشم منه نور کردان و کوش و زبان و همه اعضا
و موی یعنی همو کلام و کله بکردان برای اکه خنان مظهر سو اند و بوجهی قایم مقام و بوجهی که کلمته القاها
الی مریم همه اعضا خنان نوری یعنی کلام — الله نور السموات والارض و مومنان واژند اتمم لنا
نورنا منافقان واژند انظرونا نقتبس من نورکم — اکه واتی خوا و کسی نمازن که خو و قدر خو
کسی نزانی نمازن که منه خدا اکه مرا خو بنانی و منه هم نزانی از که اثرا که کله من بو — خو بان مقام بارایی

ابرسی که خو صاحب سر خوبی و مستحق ایی که صاحب سر خوبی یا بالهامات ربانی بهرد و وجه خوبی بعد خو
بسم الله الرحمن الرحیم باب ـــــ جنت و دوزخ بهشت مقامی که هر که اکو دشو بماند و دوزخ
بما زن مقام جاودانیست ـــ و اهل جاوید بیند یعنی خوشتنه بو بیند که خنان جاودانی اند و خوشتنه
اهل جاوید بو بیند ـــ بجهت اینک خنان و دوزخ و بهشت همه کلمه خدا بو و بغیر از خدا جیزی جاوید بنو
و نشه بیش چرا کسی بماهیت هیچ اشیا بنوسه برای اکه ماهیت همه شی کلام خوی ـــ در بهشت درخت وانی
بنشان وانی که اکله کلمه لا اله الا الله بو ـــ درخت منتها که عبارت از خلیفه که در شو معراج دی اوی که جهار جو
از زیر خو بد رمیاسه که علم ادم الاسماء کلها و منتهی برای اوانی که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن و علی
صورته که کسی دیکو بره صورتنی برای اکه صورة خدایی بو ـــ اتجعل فیها من یفسد فیها و یسفک الدماء
تغییر خلقت نو کره که کشتن و فساد است نزاینده که برای اسفک دما کنند تا بصورة خدایی که ادم داره
ره بیرند و قتل بر کسی که ره بره بادم و صورة خو حرامی و سفک دماء حیوان با هکره که سر از صورة خدایی
برارد انی اعلم ما لا تعلمون یوم الجمعة که روز خلقت خو بو پانزده صلوة تا تمام بیبی معنی الاسماء کلها پس لام الف
که جهار کلمه برای خو بو خدا بخودی خود وانی برای اکه یا بن ادم ارکع لی اربع رکعات اول النهار الی اخره
که ادم مبعوث بهمه کلمات بیی که کلها وانی و جهاردین جمع کامه بین بسم الله الرحمن الرحیم فتمثل لها
بشرا سویا و نفخت فیه من روحی ـــ انی خالق بشرا من صلصال ـــ بشرا سویا صورة ادمی
لاهب لک غلاما ـــ تا بصورة ادم در نیاید غلام نبخشد که کلمة الله باشد باب ـــ کلی حسن بحکم
حدیث که رسول وانی همه اهل بهشت جرد مرد مکحلین همه زنی ریش کامند بین تا علامت سبع
مثانی بردیم خنان ظاهر بو که کتابت ید قدرت خدا هستند و خدا صفت بند بحکم رایت ربی صورة
امرد قطط ـــ او از حوریان لم یسمعین اصواته ـــ سبع مثانی ـــ سترون ربکم کما ترون القمر لیلة
البدر یوم القیامة خلق الله تعالی ادم علی صورته و در بهشت جرد مرد مکحلین وانی و در بهشت همه بصورة
ادم بند که صورة خدایی کامه بین که رایت ربی فی صورة امرد قطط و خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن
و هیچ اهل بهشته که امرد کامه بین کمتر از یک حورا نکامه بین که زوجناهم بحور عین جوز اکامرد با ن یکحورا
جمع

187

جمع بیوان امرد خداوند سبع مثانی بو از روی خلقت و کتابت خدا و حورا خداوند سبع مثانی بو از روی
خلقت و کتابت خدا و چون بر خط استواء خلقت خدایی بکدرند ـــ سوظاهر بیو که الرحمن علی العرش استوی
و چون بحکم قران هر کسی اختیار دارد که جهار زن بخوازه و ازواج خو در بهشت واخو بودیم بهر کس که از جهاد آره
بمان سبع مثانی بو می یکی را از امردان و باز هر جهارده که ظاهر ادرینی دارد هر یک خداوند مفت اند
و بر خط استوا هستند و اگر هر یک را از امردان بهشت صد هزار حور بودیم بهر کداره سبع مثانی وینه
که صورة الهی و خدایی هستند که رایت ربی فی صورة امرد قطط ـــ یوسف در غایت حسن و جمال بی
و خداوند سبع مثانی بی و زلیخا در حد جمال بی عکم و لقد همت به و هم بها و خداوند سبع مثانی بی پس بماز ن
که سبع مثانی شناسنده سبع مثانی هستی سبع مثانی بسبع مثانی میل کی و جنان هر یک بنسبت با یوسف
همین حال داشتند ـــ نون والقلم و ما یسطرون علیکم بحسن الخط علم بالقلم ـــ ان الله تبارک و تعالی
کتب کتابا قبل ان یخلق السموات و الارض بخمسین الف سنة ان رحمتی سبقت غضبی فهو مکتوب عنده
فوق العرش و چون ادم عرش خوین و بر صورة خدایی هستی و کتابت سبع مثانی و جه خوبو ـــ بعث
علامات بعدی در شب معراج دالست بر امرد یوسف شطر الحسن که نصف خو حسن بو تا دلالت کره بر امردی
ـــ بحث همه حوریان حور مقصورات فی الخیام لم یطمثهن انس قبلهم و لا جان حور عین کامثال اللؤلؤ المکنون
یطوف علیهم ولدان مخلدون نحن الخالدات و نحن الا حبات و هر که در بهشت از این معنی حور و ولدان بو
عربا اترابا که اصحاب الیمین که فمن اوتی کتابه بیمینه ـــ جنان هو بیند نحن الخالدات خداوند جهارده ساله
اند و اجاودانی بو بماز ن که در خلقت ادم و جه حورا علم سبع مثانی نماندی و سبع مثانی دیر ظاهر نیستی بماز ن
که او بین بی بهشتیان نیز برای با شکل خنان و راسند ـــ انا انزلناه فی لیلة القدر انا انزلناه فی لیلة مبارکة
ملائکه در شو میاسند که شو قدری قدر همه جیزها ـــ یاسین خنان بدو معنی بو یکی در شو اندازه کین
کا اندازه همه اشیا دره شو هکونند و یکی برامین با معنی که خنان در صورة شو قدر بد میاسه ـــ برای
اکه عیسی کلمة الله بی و کلمة الهی بی و را و بجهار ده سبع مثانی بی خو خدا خو بما ر عا خواندی که از خلقت
مار که خلقت خود اده و خلقت رایت ربی فی صورة امرد داره بر بیبی و یوم ندعوا کل اناس بامامهم

ماران کامه نی‌نه سمانن که عیسی وامریم — حبب الی من دنیاکم طیبها ونسا وها قرة عینی فی الصلوة
— چرا اسم اشیا از سو بیرون نی ونیغواز ایشان اسم اسم اشیا چیزی دبرنی برای اکه خنان
عین اشیا ومسما هستند سمانن که بی اسم ی وحروف تهجی — واضع اسما خدا بو وهستی
حیثیتی که هرکسی که هیچ نام هکره ازن کر بیش خدا هستی نام هکر مثلا خو خدا فرزندی هوا
خوبن نام حسنی وخوحسن را ستی برای اکه خوحی کامه نی وسین ونون علی هذا قیاس کن
— اگر اسم عین مسما بنو یس تو اسم خدا وه خوانی نه مسما را — اسم ذات حق تعالی —
هستی که همه اسما از خو مرکبی واز ذات خوا جوانی — بلیش ازه که خدا بحکم علم ادم الاسماء کلها ادمه
تعلیم اسما کره علم اسم همه اشیا در ذات خوبی بو وخوا صورة مسمات را بان اسم خوانده بو اسم
ومسما همه عین مسمیات بو باب کلی در مقدمات قران چون خدای تعالی محمد — خلقت
انسانی کامین رسانیدن وره بخط خدایی وکتابت خدایی که بر وجه انسانی نوشته است
خواست رسانیدن از ام الکتاب وخلقت ام در کرفت ورسول امی خواند وبجهت انک از
خلقت ام خلقت افرینش وتقسیم — کلمه انسانی بر وجه انسانی معلوم میکردد که خلقت ام بر نهج مذکور
بنودی خلقت افرینش وجه انسانی معلوم نشدی وهمه حور واهل بهشت وحضرت رسالت عزت
در صورة امرد در نیامدی وخدا ازان در نکرفتی — وقتی که رسول را از همه اسمانها در بسته بحکم خود بکذراند
که خفظنا من کل شیطان رجیم کفت وبدرخت منتها رسانید وقدح شیر که عبارت از فطرت است اختیار کرد
خویشتن خدای تعالی بصورة امرد که عبارت از صورت امی بر خو عرض کی که ام الکتابی سمانن که رسول
وانی رایت ربی فی صورة امرد ورایت ربی فی احسن صورة وسوال کین که ملاء اعلا در چه خصومت دارند
وانی در صلوة وخدا با صورت که برامی باعدد نمازه فریضه یکی که صورة خدایی نی وجبرئیل در صورت خدایی
بحد امی با معنی از بیش خدا امی وادمه که وانی خلق الله ادم علی صورته چند که ادم صورت بشریت داشتی
اما چون امامه خدا خویشتنه با صورة محمد وانبیا وشب معراج کای بی نمود ندا صورة صورة خدایی نی بو
بصورة انسان برامی وعدد صلوة اصورة نبی وتفضیل قران بر حدیث قدسی نبی که ارنده سخن
خدا

خدا که جبرئیل نی صورة خدا داشتی وه آتش که موسی از خوا واز خدا اشنوی ا آتش صورة خدایی نی که
رسول وانی رایت ربی فی احسن صورة وصورة امرد قطط که در شب معراج دی ووانی اقم الصلوة
لذکری — پس از صورة خانه خدا بو وبیت معمور ودرخت منتها بو وقران در لوح بو که اصورة خدایی نی
وادم بخواند — ان الجنة تحت اقدام الامهات بوجهی ما در ظاهر کامه بین که از خلقت خو خلقت وجه مرد
معلوم بیبو وبصو کلمه خدایی راه میتوان یافت — ودر بهشت وانی که هر کس که در بهشت دشو جرد
مرد امرد باشد بجهت انک بخلقت ام رسیده بود ویوم ندعوا کل اناس بامامهم ای بامهاتهم وحورانی
همه بر نهج خلقت ام اند ودر شب معراج حضرت احدیت را رسول که مشاهده کین فی صورة امرد قطط بر خلقت
ام دی که ام الکتابی که اکر خلقت وجه ام نبندی — کلمه خدایی بر وجه انسان خواندن مشکل ببیندی لاجرم
خدا خویشتن در صورة امرد بنموی رایت ربی فی صورة امرد قطط وانی ودر احسن صورة وانی معلوم است
که احسن صورة امرد است که بر خلقت ام است چنانک در شب معراج بر رسول — صلوة منکشف
شد که سر سبع مثانی است خود را بهمان صورة امردی وامی بر او عرضه کرد — وعیسی علیه السلام
که کلمة الله است وروح منه او را بما در باز خواند بهمین اعتبار ودر وقت نزول از اسمان عیسی مریم خواندی
بجهت انک اینجاست ودر روز قیامت همه خلق را بام باز خوانند ودر تلقین بحوا که عبارت از ام است
وحوا وادم در بهشت هردو را صورة امرد باشند بلک ادم بر صورة حوا بانی — حبب الی من دنیاکم
ثلث طیبها ونسا وها وقرة عینی فی الصلوة بکو از ان که چه نسبت دارد صلوة با نسا واوین خنان —
واز روی خلقت وظهور هر مرد که در وجود بی اید انام بصورة ام می اید یعنی علمیت ام بر وجه او ظاهر
هستی نه علمیت اب ودر تلقین وقبر بحوا باز خوانند — اکر سایل وانه که چرا عیسی علم هنکو که بیاسه
جواب برای دو وجه یکی اکه در میان انبیا خو بام هیچی اند ودوم که کلمه خدایی وصورة کلام وعلم کلمه خدایی
داشتی — در اول الرحمن علم القران خلق الانسان ادمی تبارک اسم ربک ذو الجلال والاکرام خلق الله تعالی ادم
علی صورته وعلی صورة الرحمن پس الرحمن که تعلیم قرانکی انسان ادمی بر صورة خود افرید پس خو اسم خو وقت
که همه اشیا خاموش بند خداوند جلال که مسجود ملایکه — چون ادم بر صورة رحمن بو وجه خو وجه خدا بو

ـــ کل من علیها فان ویبقی وجه ربک علیها فی الارض الاوجه که خلیفه ارض بجهت یمین حجر الاسود که له
عینان ولسان وطواف خانه ـــ وحجر الاسود دکتن که وایی عهد نامه خذا پیش خوی بس مجموع
کاینات بزبان حال که کلام صامت اند رو در خانه دارند که ادمی برای اکه همه اسماخو تعلیم بکی یعنی خو
مظهر همه اسمای در وجه ازروی خلقت و همه اسماکه شی وچیزی بزبان خوجایی بکی وهرکسی که بهشت
دشو که عبارت ازیک جنتی که موطان اکو هستند تا مصورة خو نبو نشو ـــ مجموع اشیا دو در وطلق
انسان داره واشان همه هنکو که رو در مظهر کال کرند که اخانه هستی و بعد داسماء کلها که ادمی وادم
هزانه پرستش بکرند الا ابلیس که سجده نکرد اکرچه از روی خلقت برصورة ادم ملبستی ـــ تصور
بکر که صورة ادم ادم سامتی و همه اجسام سامت اند وجه خو علم تامی و بزبان حال که ممازن که کتابت
کی خوین صورت کو بینوی کلمه سو مستی و همه اشیا رو در خو دارند و بزبان حال هریکی علم بعضی
ازوجه خو هستند برای اهوا ولقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم همه در صورة قوام اند اماخو در
احسن تقویم از برای اکه خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن وخانه کعبه که ام البلاد وایی خو ادمی و در
ادمیان بلاد ممازن قیاس که چون رسول بحکم مثل کلمة طیبة کشجرة طیبة بسدرة المنتهی برسی در اسمان
مشتم وکلمه منتهی سو هستی برای او در خانه وجمعه اندی بکی دیم بمثال خودکی با جبریل چون جبریل
خو بسدرة المنتهی بینی و دیم با خانه دکی نمازکی که چهار ده طواف حج و عمره هنکو کین از کوه عرفات
دکینی اول ادمه دکی واخر سدرة المنتهی دی و بعد ازه بعدد کلها بیاسی واجبرئیل سجده بکی
بضد شیطان لعین بسم الله الرحمن الرحیم همه موجودات دیم بخاک ادم دکی سجو د خدا هکرند
بر کو د خاک ادم خدا وایی شیطانه که سجده بکو نکی ملعون بی همه انبیا خلاف خو سجدهٔ ادم کیند باب
دیو هرکاه که قران خوانی که بیان توحید وذات وصفات ونجات میکند قل اعوذ بالله من الشیطان
الرجیم از رجیم که سجدهٔ ادم نکی وخوچون برصورة رحمن بو اسم الله و رحمن بو وقتی که خوازی که اسما را خوانی
باسم الله که خوی پناه کیر ازه شیطان رجیم تا در صورة ادم در امی نی و بهشت دشی که از اسم بمسمی رسند
ـــ بدلیل اتجعل فیها من یفسد فیها ویسفک الدماء معلوم بیبو که خنان بعضی اسماوه هزا ایند
پس

پس در وقت انبئهم باسمائهم حال اند و وجه خالی نیست خنانه همه اسما تعلیم کیبو بعضی بر سبیل که شمه بعضی ا
همزانه و بعضی بر سبیل اکه بعضی هزا ایند من ازه خبرداران ـــ پس از علم الاسماء کلها هر دو معلوم
بیبو اما اسما که ادم با بر خنان فاضل امی و خنا وایی که انبئهم باسمائهم اسماء معینه ی که اصل اسمایی
ممازن که هو ادریة من حملنا مع نوح که با ذریة و وا داوی که خنان که ذریة اند وانوح ببند بالقوه ـــ
ـــ و بدلیل احدیث که ازخو پرسیبند که رسولی که با ادم چه امی وایی حروف معجم که الف بی تی ثی
جیم هستی که الف را با تمامی الاصل وضع بدلیل که ابو ذر روایت کی یک حرف خواند واضع الاسماهر چند
که سه حرف اند وبحقیقت خنانه حرف وایی نه بمجاز الف که هوی سه حرف ظاهر هیبو اما از حدیث
الف لام الف حرف ولام حرف ومیم حرف وتسعة وعشرون حرفا معلوم بیبو که هریک می حرفند
ـــ وظاهرا قرانه چون قایم مقام انسان ناطق هزایی برای اوی که در خو ناسخ مستی و منسوخ هستی و سخن
الله وانبیا وملایکه وشیاطین وکفار هستی وسورتهای خو بعضی صاحب شریعت سورة عنکبوت میخوانه
وبعضی سورة البقره میخوانه وبعضی سورهٔ حج هیخوانه وبعضی سورهٔ النسا علی هذا کلیه کلیه همه اشیاء
سه عالمه یک عالم تصور بکوه بخلاف انسان همو مظهر کلمه وکلام از روی خط استوا وخلقت به بین
وانسانه مظهر هرچه در همه هستی بوبن چه از روی بالفعل وبالقوه وجه از روی علمیت واکو خوازی
در هوسه عالم جوا جوا بوبن و در هر عالم که وینی نو در شکل بشر مدرک مدرکات کابی بین وعاقل ومعقول
شی واحد کامه بین ـــ بوجهی دیر هر سه عالم یک عالم مزان برای اکه هرچه در عالم خواب وتخیل وتصور
هو بینی شکل و پیکر ان عالم ظاهری پس بحکم نحن نحکم بالظاهر همه یک بو وچون عاقل ومعقول سی واحدی
وهرچه در اسما موجودی از مظهریت وعلمیت در یک انسان که ما فرطنا فی الکتاب من شی وکل شی احصیناه فی
امام مبین همه را و همو ایکا فسان فرض کر پس همه کاینات واشیا بلا نهایه یک انسان بو برای اکه همه اشیا
که عین خو هو بنی اجزا وحواشی خو بند وخو مظهر حق وادمی خلیفه و با دلیل که هر بحر و مدد یا قطرهٔ باران
یا ملکی هستی که حافظ خوی بحکم فسجد الملائکة کلهم ادم در بیان و همه سجده ادم کیبند باب ـــ
مسایل کلیه کلیه کلیه که هنکو که هر روز چندین بار بان توجه کنند که سه بی ظاهر وخواب وخیال ممازن

که عالم ظاهر اسم اعظم واحسن تقویم و مسجود ملایکه عرش خداو بینکو زانان ولوح محفوظ انه
وکتابت خدایینه وازخنان بخط استوا وخلقت همه اشیا بنکو شون در عالم خواب وخیال همازن بینکو
شون وفهم بکین بعرش ولوح محفوظ خداوخط وکتابت وعلم انسان ونظر کین که همه اشیا بزبان
حال وقال وظاهر وباطن جون دیم بعرش خداوا کوده دارند در خواب وخیا همازن ـــ قوانه که جبریل
بحکم انه لقران کریم ذی قوة از لوح محفوظ همیاوی که انه لقران مجید فی لوح محفوظ که میاوی بقران
الکتابت خو کین ممکن نی پس خو که اجبریل الکاتب است از قبل وحی خدایی که بر لوح یی هیخو اندی
وامفهومه برسول میاوی تا ازمان که لوح ظاهر بو همه کین بخواند ـــ ودر روایت دیر واقی انه لقران
کریم فی کتاب مکنون لا یمسه الا المطهرون پس کتاب مکنون لوح محفوظ بو که محفوظ بو ازنا پاکان
ـــ اذا انسلخ الاشهر الحرم لایه فان تابوا الی الله عن الشرک واقاموا الصلوة اول از شرک توبه کره
بخدا وبعد ازه نماز بکره برای اکه جز بعد دسو خداوه پرستش بکی از شرک بکتی ـــ اکه هیتن
واژه که چرا ادم طواف بر کعبه هکی بهمان عدد حج هکی جواب ـــ اوی که بحکم من عرف نفسه
فقد عرف ربه حلق الله تعالی ادم علی صورته علی صورة الرحمن پس ناچار همه اشیا رودر خود اره وخو
رود رخویشتن هنکوکین وازخویشتن که اسم خوی بخدا رسان حلق الله تعالی ادم علی صورة وعلی
صورة الرحمن وقال فی احسن تقویم پس اکه واقی رایت ربی تبارک الله فی احسن صورة ادم بو که خلق
الله تعالی ادم علی صورته وهو که در جنت دشو موحد بو و بر صورة ادم بو و بر قد شصت ارش خو
ودحیه در صورة ملک جبریل ـــ ادم برای احسن التقویم هستی که هو اخلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن
وبرای او اقی که رایت ربی تبارک وتعالی فی احسن صورة ودر عقب احسن صورة واقی که دست بر پشت من
ونهی وجدت برد انامله وعلمت ما فی السماء ولا رض والارض وعلمت کل شی من شرح مصابیح تا کنات بو احسن
صورة از صورة انسانی که از دانستن آصورة علم همه اشیا معلوم بو واخ در سموات وارض بو وقال علیه السلم
من قرا سورة الاعراف جعل الله یوم القیامه بینه وبین ابلیس سدا وکان ادم شفیعاله یوم القیامة
ـــ فاذا قرات القران فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم لایه والحدیث نقل من الکشاف همازن که ادم سبب خلقت

والسموات

انسانی

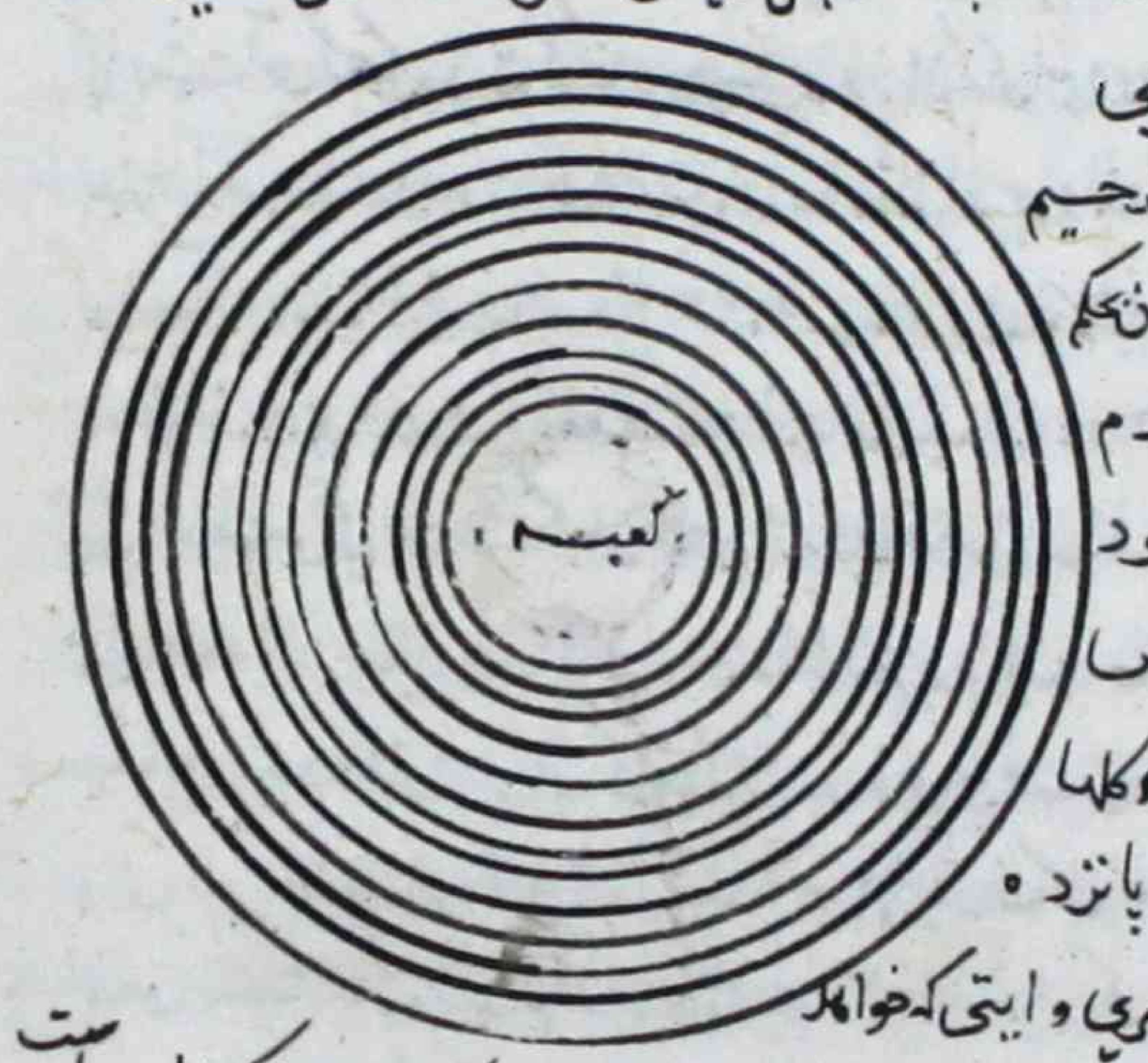
انسانی بی که عبارت از انبیا وغیرهم هستند سبب منا نعت خدا وملایکه وشیطان بی درانی
جاعل فی الارض خلیفه لایه در وقت که قران خوانی که بیان ادم وخلقت انسانی وذات وصفات ومبدا
ومعاد کو ازه شیطان که سجده ادم نکی بناه کیر بخدا باسم الله که علی هو الکمه جد در قران دری ودر کتب
انبیا بسم الله دری وبی تا میم دری بحکم من عرف نفسه فقد عرف ربه وبحکم خلق الله تعالی ادم علی
صورة الرحمن ادمه دیم در خویشتن ونکو کین الیته قبله خوخوی ـــ قال رسول انا وعلی نور واحد
بین یدی الله تعالی فلما خلق الله تعالی ادم جعله جزئین خدای تعالی خویشتن کلمه راکه قران نور میخوانه
نور الذی انزل معه انا انزلنا الیکم نورا مبینا پس خو نور بو واکله در ذات خو یکی هستند حق
تعالی جون ادمه بیافرید ان نور دو قسمت کرد بحسب مظهر واکرنه قسمت پذیر نی ان که واقی
جون ادمه بیافرید بد و قسمت کرد چرا برای اکه ادم معلم همه اسما هستی وبحکم وخلق الله تعالی ادم علی
صورة الرحمن خلیفه خدا هستی محمد وعلی بند در دو مظهر خنان انوره ظاهر بکی پس جون یک نور
در مظهر ظاهر بی بو همازن بو که انوره بدو بکی بو خدا در مظهر در وقت خلقت ادم ـــ محمد وعلی
جو ازا امل بهشت بند پس هریک خداوند سبع مثانی بند وکلام ناطق بند بحکم انا الکتاب الله الناطق
وانا النقطه تحت الباء ـــ اتش انی انا الله رایت ربی فی صورة امرد قطط واحسن تقویم واحسن
صورة بی که عبارتی از سبع مثانی ـــ علیکم بحسن الخط فانه من مفاتیح الرزق کتابت خدایی
هستی سبع مثانی که بروجه اهل بهشت کی که هر که ادمی اوه بخانه بر صورة ادم وامرد در بهشت
دشو وفی السماء رزقکم که بهشت کامه بین وما توعدون راه بیره ـــ عجب الله من قوم یدخلون
الجنة بالسلاسل که زنجیرها وبندها خدا هستی ـــ وابلال واقی که سیاهی دوی تر اخال حورا
ساند برای اکه حورا سبع مثانی اند وبی نقطه سیاه نیستند بحسب ظاهر ـــ جبریل در صورة
دحیه برای ان امی که سبع مثانی اوی ـــ رایت ربی فی احسن صورة ولقد فی احسن تقویم همه
کاینات برای علمیت کتابت راست بداشتی انسانه راست تر برای اکه بظاهر هم خطی اکرچه همه
اشیا مظهر کلمه از روی صوت وصدا هستند وازروی خلقت خط خدایی هستند انسان که

که عرش خدا هستی احسن تقویم برای اوی که بخط خدایی خوی سبع مثانی و سو خط برای اوی که
سو از خو ظاهر ببو که خط خدایی وعلم کلمه خدایی هستی وکتاب خدایی هستی که ما فرطنا فی الکتاب
من شی از خو و خط استواء خو بهم اشیا بشو پس خو عرش خدا بو — پس بحکم جرد مرد محمد در
بهشت امرد بو و علی بمازن وهریک سبع مثانی بند از جهت وخلقت و تابعان خنان که بهشت دبند
بمان شکل بند وهرکه امال بهشتیی بر شکل خنان بی بجهت اوانی کنت انا وعلی نورا وجزا وانا وجنا
علیا — تعرف فی وجوههم نضرة النعیم یسقون من رحیق ختامه مسک سندس خضر واستبرق
— کان قاب قوسین او ادنی فاستوی — اذ یغشی السدرة ما یغشی — در معراج نامه
واتی بیان حسن سدره کی نکره — برتو تهای مشک وبرتلهای مشک باغ — خشت بهشت
بعضی از عنبر وملاط از مشک وخاک از زعفران باب — کلی بحکم مالک با قران وله دوی کدوی
العسل واتل بی قران مدنک وذوی العقولی وبحکم انک سورة البقره در سورهٔ مرغان بیاسه
خداوند حسی وهیاتی وپیکری — وبحکم کلمته القاها الی مریم وانا کتاب الله الناطق ذوی العقول
مرکبی وخدا و که محمد بدبی فی صورة امرد قطط خداوند سبع مثانی بی وکل شی هالک الا وجهه
که کتاب حقیقی وقران تحقیقی ان که صو تقضای هستی که صورة بشریتی وبحکم جرد مرد در بهشت
امرد هنکو بین بشکل حور وام که یوم ندعوا کل اناس بامامهم که ام خداوند علم سبع مثانی هستی
برای امازن که ظاهر قران جهارده کلهٔ مفرد اصل داده تا مثال کلمه خدایی وکتابت خدایی بو که خلقه
مادر مسیح که کلمه اسنی ویوم ندعوا کل اناس بامامهم وخلقت امرد بو ورایت ربی فی صورة امرد
قطط وصورة دحیه وجبرئیل بو که هرگاه که در صورة امرد قطط نگاه کره صورة محمد سبع مثانی وخدایی
وبنه که سبع مثانی کتابت ظاهر نمودار خو بو وهرگاه که بهشتی که در صوره امرد بو وبحکم زوجناهم
بحور عین اقل جفت خو یکی بو سبع مثانی خو وسبع مثانی حوری کامی ست بو وکامی بخط استوا
سو که کل شی هالک الا وجهه واز خلقت خنان که امی بند بمازن که مسیح مریم یعنی امی بخلقت
بم اشیا بشو ظاهر وباطن بخیال وتصور بم را کتابت وکلمه خدا بوین د

موجد

وموجد شو وبرای اکه انک کتاب کبا ولوح محفوظ الهی شکل خنان کامه بین وبستی بم اشیا را در ایشان
طلب کن وکتاب بم اشیا از ایشان بخوان برای اوی ستاره وماه وکاه بو درخت آو زمین ودر و مروارید
موجه ممکن باغ در خواب میبینی تاویل بایشان دارد مثلا چنانک دید که یازده ستاره و ماه که سجدهٔ
یوسف کردند مثلا چنانک دید شخصی که درخت بیفتاد تاویل نفس انسان بو پس ان درخت ان
نفس بوده باغ وان نفس صورة انسان است که کتابت خداست وان درخت درانجا هست بم کتابت
خداست — نزل حجر الاسود من الجنة وهو اشد بیاضا من اللبن فسودته خطایا بنی ادم از برای
از بهشت آمی که بحکم حدیث که خود وچشم بو وزبان که گواهی د وصورة ادمی کامه داشتی ودر بهشت
جون بم امرد بند وصورة بم هفت تا داره مثال اوی وانرا از خود بنکو کیتی وهفت طواف کنی
که عهد نامه خدایش خوی حجر الاسود خدایی خوی جون از بهشت امی برای اشکال ادی کامه داشتی
د و طواف مع حج وهی عمره وکاه بو که دو خوی واجب بو — وقتی که چشم ودهان وادی کره گواهی بدو
که کی تعظیم من کی ودست که بمن برسی از روی تحقیق بزرگان دین او نان بند وخط که خدا بنوشتی
برای عهد از خو ظاهر بو علیکم بالسواد الاعظم یوم تاتی السماء بدخان مبین انا انزلناه فی لیلة القدر
— باید که زی وصنو مس خو نکرند که تا بر فرض علی خمسین صلوة نیز بسه باکو نیز سه — تنزل الملائکة
والروح دره شو ودره کسوة بر اسند — فیها یعرف کل امر حکیم من عندنا — ختامه مسک
انه من سلیمان وانه بسم الله الرحمن الرحیم — فاتحه تعلیم بکره بجای مهر — که بحقیقت خوین منت
منت مثانی وفاتحه کتابی — یوم تبیض وجوه وتسود وجوه روشن بو بنور خدا — خال حوری
وحسن قایم مقام نقطه وخط الهی انقطه داره برای مثانی خط ظاهری — رایت ربی فی صورة امرد
قطط اذا نش وانا امی که انی انا الله واز درخت من الشجرة که مثل کلمة طیبة کشجرة طیبة در بهشت بازاری
بو که صورة خرند وفروشند — مرج البحرین یلتقیان بینهما برزخ لا یبغیان یخرج منهما اللؤلؤ والمرجان
لب ودندان سواب انی الله — شب قدری که بهتری از هزار ماه که در خو هزار قمر لیلة البدر بو کما ترون
القمر لیلة البدر — اذا رایتهم حسبتهم لؤلؤا منثورا جون خنانه دندان بمازن لولو بو وبعضی هوا

وخنان مخوانه بمازن که بعضی قران قران یوسف قصه یوسف را احسن القصص خوانه برای اکه وا تی
علمتنی من تاویل الاحادیث وعلم حدیث که کله هستی وجه یوسف و زلیخایی واحسن خطوط الهی که فی احسن
تقویم وهریک صاحب سبع مثانی چه یوسف و زلیخا وکتبنا فی الالواح من کل شی موعظة ان لوح
خط خدا بیخی وا زمرد سبزی که عبارتی انا مرد بهشتی که خط خدایی دارد عجب من دنیا کم
تلتطیها ولنسا وها وقره عینی فی الصلوة ان الله تعالی کتب کتابا قبل ان یخلق الخلق ان رحمتی سبقت
غضبی فهو مکتوب عنده تحت العرش کتب کتابا قبل ان یخلق السموات والارض بخمسین الف
سنة ان رحمتی سبقت غضبی دیمی

بسم الله الرحمن الرحیم
از جمیع اطراف رو بکعبه میباید کردن بحکم
حدیث نبوی خلق الله تعالی راس ادم
وجبهته من تربة الکعبة وجبهه وراس خود
بدان طرف کرد که موضع خلقت راس
وجبهه ادم است و بعد علم ادم الاسماء کلها
کامی هفده صلوة بحکم تغلیب وکامی پانزده ۰
بحکم غیر تغلیب وسوالحمد وهر عشری وایتی که خواهد
از قران خواندن وهفده بار رکوع وهفده بار قراءت ودو هفده سجود کرده اند چنانک قاعده ماست
ودر روز جمعه که روز خلقت ادم است پانزده بار الحمد ودو پانزده سجود بمخالفت شیطان فسجد الملایکة
کلهم اجمعون الا ابلیس کردن که شیطان تعلیم ان اسما از ادم نیافت بحدیث نبوی جبرئیل علیه السلام بحضرت
رسالت امد که صلوة در شب معراج پنجاه بود با پنج امد بدین تفصیل و بر در کعبه امامت حضرت
رسالت کرد که فسجد الملایکة کلهم اجمعون الا ابلیس لم یکن من الساجدین تا انا خیر منه خلقتنی من نار و
خلقته من طین شیطان ندانست که قابلیت علم الهی خاک دارد ودر اب وباد واتش این قابلیت
حضرت

حضرت عزت نهاده است که سی و دو حرف برو ثابت وست بر وجه انسان ظاهر شود که خلق الله تعالی ادم علی صورته وعلی
صورة الرحمن که مراد از صورة الرحمن این سی و دو کلمه الهی است که باسمیت بجمیع اشیا رسیده است وصفات
قدیم حضرت ملک لم یزل ولا یزال است وبعد از ان سجده ان میباید کردن لاجرم جبرئیل بحضرت رسالت
امد و پنج صلوة را با امامت هفده رکعت گزارد و پانزده رکعت گزارد در روز جمعه که روز خلقت
ادم است تا سی و دو رکعت تمام باشد که ان سی و دو کلمه صفات حضرت احدیت است وجمیع کتب سماوی
را شامل است بحکم والمومنون کل امن بالله وملایکته وکتبه ورسله واجب است ایمان بهم اوردن
ودر هفت روز و شش روز شب عبادت است از چهار و بیست ساعت ویکبار سی و دو ساعت بحکم تغلیب
که هفده رکعت صلوة رو در کعبه کرده میباید گزارد ودر روز وشب جمعه که بیست وچهار ساعت
دیگر است پانزده رکعت میباید گزارد تا سی و دو رکعت تمام شود بعدد سی و دو کلمه ادم که صفات حضرت
عزت است پس یک هفته که عبارت از هفت شبانروز شش بار بیست ساعت باشد که هر موجودی که
هست شش جهت دارد وهر جهت ان موجود روی از طرف خود بیست ساعت دارد که زمان
وجود ان موجود است قال علیه السلام جاءنی جبرئیل وفی کفه مراة بیضاء قال یا محمد هذه الجمعة
یعرضها علیک ربک لیکون لک عیدا ولامتک من بعدک وهو سید الایام عندنا ونحن ندعوه فی الاخرة
یوم المزید بجهت انک در قیامت یوم المزید میخوانند اورا حضرت عزت در سته ایام ثم استوی علی
العرش زیاده کرده شده است تا هفت مثال تمام شود وهر شبانروزی جز بیست وچهار
ساعت است هفت شبانروز شش بار بیست ساعت باشد با هر موجودی که شش جهت دارد
در قیامت که حشر اجساد خواهد بود هر جهت او بزمانی بیست منقسم باشد چنانک حضرت رسالت
فرمود قد استدار الزمان علی هیئة ای علی هیئة مربوبه که ادم ومحمد است علیهم السلام وانک جبرئیل
علیه السلام جمعه را در صورة مراة اورد بجهت انک جمعه روز خلقت ادم است ونفخه ادم است و
مراة مخصوص است بنمودن وجه ادم وادمی زاد واحتیاط خطوط وجه ادم کردن است که در ان
خطوط سی کله و سی و دو کلمه است وجمعه همین حال دارد که مانند وجه ادم است پس ادم را

جمعه مراة شد وادم مراة سی کلمه الهی بحکم علم ادم الاسماء کلها وبوجهی دیگر که خدا فرمود الرحمن
علی العرش استوی از عرش ادم را خواست از حل کرد نحطه ما انزلنا علیک القران لتشقی الا تذکره
لمن یخشی تنزیلا ممن خلق الارض والسموات العلی الرحمن علی العرش استوی بوجهی عرش
وجه ادمست که استواء کلمه الهی بر خلقت وجه او ظاهر شد وحوا کرسی او باشد که هفت سطر
هیئة کرسی دارد نسبت با عرش که تمامی وجه است والملایکه حافین من حول العرش از برای انک
فسجد الملایکة کلهم اجمعون الا ابلیس ودر شب معراج گفت خدا را در احسن صورة دیدم واحسن تقویم
صورة ادم است که کتابت الهی از وجه او لایح وظاهر است وگفت که رایت ربی فی صورة امرد قطط
پس تجلی در صورة امرد که صفت کرسی خدا دارد وصورة دارد تجلی کرد بر خط استواء امرد بلکه در
از هفت سطر وجه او که سی شود بشکافتن موی فرق وهر یک چهار سطر که سی وسطر باشد
تا بر خط استواء عبور نکرده از هفت خط وجه او که هر خط چهار سطر باشد چنانک سی سطر
کردد بخوان ومعنی الرحمن علی العرش استوی بدان وببین ودر مصابیح طلب کن که خدا را دیدم در
احسن صورة که دست بر میان هر دو شانه من نهاد چنانک سردی او بسینه من رسید وسوال
کرد که فیم یختصم الملاء الاعلی یا محمد تا قرار گرفت بصلوة واحکام او وحضرت عزت خود را بصورت
ادم وامرد بجهت ان معنی بحضرت رسالت نمود که تا معلوم شود که ادم عرش خداست والملایکه
حافین من حوله باشند واینست معنی الرحمن علی العرش استوی که راست باستاد وکلمه الهی که
صفات ذات قدیم اوست بر عرش الهی او بلا زیاده ونقصان چو این معنی تمام شد که استواء
او بر عرش است فرمود له ما فی السموات وما فی الارض وما بینهما وما تحت الثری تحت الثری گفت
تا اسمها نیز داخل باشد بحکم تحت الثری در یک ایت واز خلقت ام وجه ادم وخط استوا بر وجه
اشیا واسمها که همه یک وجه ادمند واز این رو کرسی وعرش خدا اند واز خط استواء ادم بخط
استواء همه اشیا برسی کلمه وسی کلمه الهی را بخوان ومعنی یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات
در باب ــــ که اسم عین مسماست واز هر موجودی که هست این خطوط الهی ظاهر است

که

که چون بر یکدیگر این پایه هم بسایی بعضی ازین سی کلمه از او ظاهر کردد که اعداد رکعات صلوة
والحمد ومعنی هر ایتی که خواهی چنانک گفته شده است بحکم اقروا القران علی حرف در ضمن او مندرج
باشد چون قطع نظر از شکل وصورة او کرده باشی اینست انطقنا الله الذی انطق کل شیء ومعنی ان من شیء
الا یسبح بحمده در صلوة در هر رکعتی سنت است خواندن سمع الله لمن حمده ملاء السموات وملاء الارض
وملاء ما شئت من بعد پس در سی رکعت سی بار این را باید خواند بجهت انک مجموع اشیا مظهر
ایشانست ودر اشیا ان اند والطیر صافات قد علم صلوته وتسبیحه بر خط استواء ایشان بلکه در
خط استواء ادم را بخوان ولا طایر یطیر بجناحیه الا امم امثالکم ما فرطنا فی الکتاب من شیء
ای فی الوجه لوح محفوظ که گفت وجه ادمست بحکم وعلم ادم الاسماء کلها واز روی خلقت وجه
او وضع لوح دارد دست خود که خمرت طینة ادم بیدی که سی کلمه از ومراد دست وبر وجه ادم
علم کتابت خود بنوشت وجبرئیل از لوح مطالعه میکرد بامر حضرت عزت که عند ذی العرش
مکین مطاع ثم امین ودر صورة ادم در می امد وبحضرت رسالت می اورد واز برای ان در صورة
ادم در می امد که ممثل شده بود بکتابت وجه ادم وادم ازین جهت معلم او وهم ملایکه شده است
در صورة ادم امد بحضرت رسالت وروی در کعبه کرده سجده کرد الله تعالی را بعد هفده کلمه و
پانزده کلمه ویازده کلمه یا ادم انبئهم باسمائهم تعلیم یافته حضرت رسالت فرمود که روز جمعه عرش حق
تعالی ظاهر شود چرا که خلقت ادم روز جمعه بوده است وسید الایام است وسنت است که
روز جمعه چشم را سرمه کشند که چشم ان روز روزی را می بیند که در صورة مراة جبرئیل اورده
است وجامها سفید باید پوشید وستر عورت بکند الا ستر وجه وید رجل که علامت
سی وسی کلمه در ایشان ظاهر است وبعد از ان خطیب دو خطبه بخواند یکی بجهت سی کلمه ادم
ویکی بجهت سی کلمه خاتم علیم لسان اهل الجنة عربی وفارسی دری ودر لغت فارسی چهار کلمه ادم
ظاهر است که با وچا وژاه کا سدرة المنتهی گفت ومراد ادم است برای انک خلق الله تعالی
ادم علی صورة الرحمن گفت وبالاتر ازین مقام نیست که مسجود ملایکه ومظهر همه انبیا

و اولیا و صلحا شد و بخطاب علم ادم الاسماء کلها مشرف کشت و علم کلی از اسمان اول باو رسید که انهم باسمایهم و اخـد جوع باو میکند که صلوة را در اسمان بسدرة المنتهی می باید رسانید و چهار جو قرینهٔ چهار کلمه است که در شب معراج حضرت رسالت فرمود که از تحت سدرة المنتهی بیرون می امد بعد از ان فرمود فرض علی خمسین صلوة و همه مبین معنیست و لقد راه نزلة اخری یعنی خدا را نزلة یعنی در کسوة بشریت عند سدرة المنتهی عندها جنة الماوی که مقام ادمی و ادم است که رایت ربی فی صورة امرد قطط و همه اشیا و ملک و فلک و نبات و جماد و طبایع و موجودات رو در عالم خاک بشریت دارند و عاشق اویند و کرد مرکز خاک در طواف اند مرکاه که اسمان که مقر ملایکه است در طواف باشد بکرد مرکز خاک بصورة ادم تا جا و ساکنان سموات نیز کرد مرکز خاک در طواف باشند و میخواهند که بصورة تام ادم که بعلم سی و دو کلمه الهی برامده است و مظهر شده است برایند و بجهت این معنی جمیع اشیا دایم در حرکت اند و این معنی بصورة هر موجودی را میسر نیست الا عالم خاک را و بعد از ان اب و بعد از ان باد و اتش را که چهار سطر اند که بر وجه ادم و حوا ظاهر شده اند و در اسمانها بالقوه این شکل هست همچنانک در سیصد و شصت درجه و دقیقه کفته شده است و از تقسیم فلک البروج تقسیم همه افلاک که طوله ستون ذراعا فی السماء اما انج بالقوه افلاک را این صورة ادم حاصل است بالفعل در عالم خاک و اب و باد و اتش نیز پس جمیع اشیا و جوه یک ادم باشد و از خط استواء ادم بخط استواء همه اشیا برو و کلمه خدایی را که ادم مظهر است بخوان و همچنانک از روی اسمیت سی و دو کلمه بهمه اشیا رسیده است از روی ظهور در همه اشیا تجلی کرده است و همه اشیا بالقوه و بالفعل مظهر اوست که ادم است بجهت ان فرمود انی جاعل فی الارض خلیفة قایم مقام باشد و علی صورة الرحمن بجهت این معنی فرمود و همه اشیا حقیقت اوست و اینه و مراة خدا و همه اشیا باین معنی شده است پس سدرة المنتهی او باشد و بیت المعمور که در ازای کعبه در اسمانهاست همین معنیست که کعبه موضع خلقت راس وجبهه اوست و بیت المعمور بجهت این خواند که در صورة دیکر سدرة المنتهی خواند تا رسول نیامد موضع یک خشت مانده بود پس بیت المعمور نبوده

باشد

باشد و این معنی در اعداد انبیا که چهار صد و بیست و چهار هزار اند کفته شده است و ان الواح که خدا بموسی داد و موسی ان الواح را بشکست بوجهی قسمت وجه انسانست که تا بر خط استوا منشق نکردد مکسور نشود علامت سی و دو کلمه و بیست و هشت کلمه ظاهر نکردد پس کسران از غایت کمال باشد نی از نقصان که و اشرقت الارض بنور ربها و وضع الکتاب است قران کلام است و خدای تعالی قران را نور خواند یعنی شکافت زمین وجوه ادم مقابله کلام الهی که سی و دو کلمه باشد و وضع الکتاب که سی و دو کلمه باشد وجی بالنبیین که سه بار سی و چهار و یک بار بیست هزار انبیا باشند بیارند و شهدا که کذلک جعلناکم امه وسطا لتکونوا شهداء علی الناس و ما جعلنا القبلة الایه و صفت در دوزخ که صفت کلمه وجه کافراست که بیست کلمه کفر باشد بکنایت و کوینده و لکن حقت کلمة العذاب علی الکافرین یعنی بشما صد و بیست چهار هزار انبیا که سه بار سی و چهار هزار و یک بار بیست هزار بعدد سی و دو کلمه و بیست و هشت کلمه من نیامد اقرار کنند که امد و لکن حقت کلمة العذاب علی الکافرین و سیق الذین اتقوا ربهم الی الجنة زمرا حتی اذا جاؤها و فتحت ابوابها جز بر خط استوا بکشاید و بهشت روی و چهره ادم که حضرت رسالت فرمود که رایت ربی فی صورة امرد قطط و خط استواء انکه هر سطری چهار سطر باشد سی و سطر حاصل شود بشکل و صورة ادم خلق الله تعالی ادم علی صورته در جنت که عرضها السموات و الارض در اید و جمیع حور و غلمان بشکل ادم و کلمه آدم لا ایذوقون فیها الموت خود را بینند با هزاران هزار نشاط و جلالت و بزرکواری وجوه یومیذ ناظرة الی ربها ناظرة جز وجه ادم و ادمی زاد بهشتی علی صورة الرحمن اند خدا در صورتهاشان برو تجلی کند که صورة سی و دو کلمه خدایی باشد پس وجه بهشتی همین علم بیست و هشت کلمه و سی و دو کلمه ادم دارد پس تا جار وجوه یومیذ ناضرة الی ربها ناظرة باشد قصر از لعل و جواهر و یواقیت و فواکه و هرچه بینند ان همه داخل سی و دو کلمه باشد چون بعدد سی و دو کلمه که صفات قدیم حضرت عزت است پرستش کرده است همه را در ان عالم مدرک و کویا و بینا و شنوا یابد و مطیع او بهرچه رای او باشد بجهت انک مظهر سی و دو کلمه الهی بوده اند و سی و دو کلمه با ایشان در بهشت ان فواکه و لعل و جواهر و یواقیت در سخن اید چنانچه با مانع زکوة مار در سخن اید که انا کنزک و انا مالک الی اخره مرکاه که ادم و ادمی زاد از قسمت فلک البروج که سیصد و شصت درجه

که سووت خواهد بود و بعسم سموات و سیر سیارات دران بروج معلوم کرد خود میبیند
از قبل باری تعالی لعل و یاقوت و جواهر پرورش از ایشان دارند چنز ادمی زاد بکنه ان رسید
که ایشان منقسم اند بعدد کلمه الهی پس مجموع جواهر از کلمه الهی موجود شده باشند که امر کن فیکون
است پس چون چنین از افلاک مشاهده کرد فرزند ادم پس ناچار در ان عالم اسمانها و زمین و یواقیت
و لعل و زبرجد و جواهر ابدالاباد ببینند و در انجا ساکن باشد که خالدین فیها ما دامت السموات والارض
الا ما شاء الله و دوزخی مثلا و اهل نار را همین معنی باشد همه اشیا را همین مثلا یک زبانه اتش داند
ببیند بالتفاوت بسم الله الرحمن الرحیم طه ما انزلنا علیک القران لتشقی الی الرحمن
علی العرش استوی اول از در طه در آبی طالب و از علم ادم الاسماء کلها و ست کلمه که اصل کتابت است
و سی کلمه که مرکب است از ایشان جمیع کتب سماوی بعد از ان متوجه معنی الرحمن علی العرش استوی
شو اکر شخصی کوید استوی بمعنی استولی است و در کلام عرب چنین اورده است جواب انست بلی
استوا بمعنی استولی امده است و درین مقام معین است که خدا بر همه اشیا استوا دارد حتی که
بر عرش که اعظم موجودات است اما عرش از روی لغت سریر ملک است یعنی تخت ملک بدلیل
رفع ابویه علی العرش و بدلیل اهکذا عرشک چه فایده میدهد افریدن عرش والذین یحملون العرش
ومن حوله که مراد از خلقت ان عرش استیلاء حضرت باشد و محل ظهور احدیت باشد پس بر داشتن
ان ملایکه را که الذین یحملون العرش ومن حوله ویستغفرون لمن فی الارض چه معنی دارد و چه
فایده باشد که عرش را تصور کنی یعنی تختی را که بالای اسمانها باشد و حمله عرش ان را بر داشته باشند
و محل ظهور و استواء احدیت باشد اکنون در هفده رکعت صلوة حضر جایز است و در یازده سفر
که ست رکعت باشد و در هفده حضر و پانزده جمعه که سی رکعت باشد که سوره طه والرحمن علی
العرش استوی بخوانند بلکه جایز است در ست و سی رکعت سوره طه والرحمن علی العرش استوی
تا اخر بخوانند پس معنی الرحمن علی العرش استوی را از ست کلمه اصل قران که صلوة سفر و حضر
بعدد اینانست و صلوة جمعه طلب کن که الذین یحملون العرش ومن حوله مراد از حمله عرش ان کسان
باشند

باشند که عرش را بر داشته باشند و اینجا عرش خدای تعالی ادمست که ملایکه طواف دارند بر کرد
کرد زمین و اسمانها و مخلوق شده است ادم بصوره رحمن که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن پس او
عرش الهی باشد و کلام قدر را مظهر و علم و استواء ست کلمه از وجه او واضح و لایح که کل شی هالک الا وجهه
بغیبا از وجه ادم هیچ مخلوقی را این علیت کلمه الهی بر وجه ظاهر نیست زیرا که وجه او را از زمین کعبه افرید
که خلق الله تعالی راس ادم و جبهته من تربة الکعبة همه بنی ادم را روی در انجا میباید کرد و وجه را در وضو
شستن و هفده رکعت و یازده رکعت صلوة با سجدات کردن در انجا و استواء حضرت عزت بر عرش
این معنی باشد و ازین استواء حضرت و کلام او بر عرش و استوا بر جمیع اشیا فی المثل چنان باشد که پادشاه
بر تخت نشسته و جمیع امرا و نواب ظاهر کنند اکرچه در همه اشیا حضرت عزت تجلی کرده است و سی کلمه او
تجلی کرده است اما بر نهج ظهور و کتابت چنانک بر وجه ادم که عرش اوست استوا یافت در مقام دیکر
نیافت بسبب این معنی فرمود رایت ربی فی صورة امرد قطط و فی احسن صورة که ادم در احسن
تقویم است بجهت انک چنانک مظهر سی کلمه ازلی و ابدی شد از راه زبان وجه از روی خلقت سر
او و پیشانی و اعضا و جنب او علم کلمه تام الهی شد ازین جهت است که ادم عرش خداست والرحمن علی العرش
استوی حضرت رسالت در مکاشفه دید فی صورة امرد قطط و لقد راه نزلة اخری قاب قوسین
کنت و مقبض خواست حال کویند و محل خواهند جای کرفت در کان اصابع است که در تشهد بیان کرده است
در وقت التحیات خوانند و عقد یازده و هفده جدا کردن او ادنی بحکم تغلیب هفده و بحکم روز جمعه
سی صلوة و این معنی در شب معراج بود که صلوة پنجاه واجب شد و کان قاب قوسین او ادنی یعنی
ست کلمه یا ادنی ست کلمه که شامل سی کلمه باشد و شامل هفده و یازده فاوحی الی عبده ما اوحی از فرض علی خمسین
صلوة با پنج صلوة امد و در ظاهر قران حضرت عزت نفرمود که هفده رکعت باشد یا پانزده یا یازده
جبرئیل را فرستاد تا برین ترتیب روی در کعبه بکزارد این پنج صلوة را کاه هفده و کاهی پانزده
جمعه چنانک سی باشد و کاهی هفده و کاهی یازده سفر تا ست باشد تا حضرت رسالت را سینه مبارک
نشکافت بخط افرینش نرسانید از موضع بیت الحرام که موضع خلقت راس و جبهه ادم است

بمسجد اقصی که موضع صدر وظهر ادمست ببرد ودل مبارک او را باب زمزم بشست وبحکمه مملو
کرد بعد از ان جبریل ویرا باسمان اول برد وبادم رسید تا سدرة المنتهی کمان شکل هم مثال ادمست که
جهار جواز وبیرون می اید که عبارت است از جهار کلمه دیگر بعد از ان فرمود بمقام قوسین او
ادنی که معنی او پیش رفت بعضی بعدد پنجاه حرف ونقطه پنجاه صلوة واجب کردانید بجهت
انک فرموده که در شب معراج رسیدم بمکان مستوی فیه صریف الاقلام تا امد بر پنج صلوة وجبریل
امد واذا اقم الصلوة مجمل تفصیل امامت کرد هفده پانزده یازده روی در موضع مکان خلقت راس
وجبهه ادم وکاهی در بیت المقدس که موضع صدر وظهر ادمست اگر سایل سوال کند که سبب حسست
که حضرت الهی که بتفصیل عدد رکعات را که تو کفتی نکفت جواب انست که حکم ولقد زینا السماء الدنیا
که ادم را در ان سماء دنیا دید بزینة الکواکب وحفظا من کل شیطان رجیم الا من استرق السمع فاتبعه
شهاب مبین معلوم میشود که بالهامات شیطانی وتخیلات نفسانی وجسمانی عبور بر سموات نتوان
کرد و بس اوحی الی عبده ما اوحی وبر انک هرچه در اول پنجاه بود وحکمت انچه بود واز چه جهت
هفده وپانزده ویازده امد وچرا روی به بیت المقدس یا بکعبه باید کرد چنانک کفته است
نتوان رسید مکر بالهامات الهی وواردات غیبی حضرت عزت بجهت ان تصریح نکرد ونکفت
تا ان کس که خدا کفت یقول الذین کفروا لست مرسلا قل کفی بالله شهیدا بینی وبینکم ومن عنده
علم الکتاب وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیدا
چون کواهی بدهند بباشند که این کواهی بتقلید نیست واز ان علمست که فرموده اعدت لعبادی
الصالحین ما لا عین رات ولا اذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر ودر اذان کواهی ودر قامت
همچنین بعدد سی وسه کلمه است چنانک کفته شده است مسئله خلق الله تعالی علی صورة
الرحمن قال الله تعالی انا الله وانا الرحمن خلقت الرحم وشققت لها من اسمی تقول من وصلنی وصله
الله ومن قطعنی قطعه الله رحم زهدان است ومراد از خلقت وجه حوا وحواست معلقة بالعرش
از روی خلقت ومراد از عرش ادم است بر نهجی که کفته شده است یعنی قرابت ورحم که حواست

که

که خلق منها زوجها میکوید که هر کس که مرا به پیوندد باصل من که ادمست وصله الله برسد از رسیدن
من بخلقت ادم ووصلت حضرت عزت اصیت ومن قطعنی قطعه الله این حدیث را طلب کند که قامت
الرحم یعنی حوا فاخذت بحقوی الرحمن کنایتست که منتجی است که بصورة ادم برایید که حقوه کنایت است
از بند ازار که عبارت است از رجولیت قال مه حضرت عزت منع کتابت از وجه حوا کرد که اکر
نکردی تصور چنان بودی که خط راس وعارض یکخط واصلست سی وسه سطر وجه ادم ظاهر نشدی ان جنانکه
در پیش در باب خلقت وجه ادم وحوا کفته شده است که اکر نی از عارض حوا کتابت ممنوع بودی سی و
سه کلمه بر وجه ادم ظاهر نشدی پس حضرت کفت مه الا ترضین ان اصل من وصلک واقطع من قطعک قالت
بلی یعنی از خط استوا امی بسم الله الرحمن الرحیم فلک البروج والسماء ذات البروج والقمر
قدرناه منازل حتی عاد کالعرجون القدیم دوازده برج است هر برجی سی درجه جنانک سیصد وشصت
درجه باشد بعدد استخوان ادم که در مصابیح امده است که سیصد وشصت درجه شش بار سی وسه درجه وشش
بار سی درجه باشد هر درجه شصت دقیقه که سی وسه دقیقه باشد وهر دقیقه شصت ثانیه وهر ثانیه شصت
ثالثه علی هذا تا عاشره ما بلغوا معشار ما اتیناهم هر جزوی بحسب خاصیت وفیض مغایر جزوی
دیکر وبحسب ذات یکی باشند بلا خلاف چون سی وسه کلمه الهی واین دوازده برج جزو در مقابل هفت اسمان
است از تقسیم او که فلک البروج است تقسیم هفت اسمان لازم اید که ولقد زینا السماء بمصابیح پس جمیع اسمانها
از تقسیم فلک البروج ودرجات ایشان منقسم شوند همچنین بر سی وسه کلمه الهی که از کلمه کن موصوف شده است
وکفته شده است که سی وسه کلمه است جز اجرام سماوی فی الحقیقه با این دوازده برج بجهت منازل قمر
که والقمر قدرناه منازل منقسم است بجهارده وجهارده منزل که بیست وهشت منزل باشد جنانک کتابت وجه ادم
جهار مژه دو ابروی موی فرق که هفت باشد ودو موی بینی ودو عارض ودو سبیل ویک سبلت
بخط استوا وجه ادم که جهارده باشد بر جهارده که از خطوط انسانست بجهت ان همیشه جهارده منزل
قمر در زیر زمین مخفی است وجهارده ظاهر خلقت ادم بجهت ان جنین واقع است که ایخ بالقوه در انسان
بود بالفعل در وجه ادم بنمود وظاهر وخلقت حوا هفت سطر وجه که جهار مژه دو ابرو ویک موی فرق

است ظاهرست برهفت که مکان ان هفت است وبرین وجه وبروجه حوا ان دو هفت مخفی است و
ظاهر نیست که اگر همچنین بر وجه حوا ظاهر شدی ان خطوط متصور نمی شد که خط عارض وخط فرق
دو باشد وبلکه فرق استوا خلقت سه خط وسه خط ظاهر نمی شد وکسی تصور کردی که خط فرق وعارض
هر سه یکی خط باشد پس از وجه حوا حکمت قلم قدرت الهی منع ان خط بجهت این معنی کرد ودر روز قیامت
همه را باو باز خواهند این معنی یوم ندعوا کل اناس بامامهم بوجهی ای بامهم والحمد را بوجهی ام الکتاب
براین معنی خوانند که چهارده خط وجه ادم که هفت سطراست بر هفت سطر وموضع هفت دیگر مسبب
موی دو موضع انف ودو بروت ویک موضع سبلت است پس بیست ویک کلمه راظاهرا وجه حوا
ازین قبل مظهر شد ودر الحمد که فاتحة الکتاب است که خلقت وجه ادم از خلقت وجه حوا معلوم
است بیست ویک کلمه امده است وهفت کلمه حضرت عزت در الحمد نفرستاد وچون مثال خلقت حوا است
اگرچه در بهشت مجموع امرد باشند وبروجه ایشان هفت خواهد بودن باین معنی خلقت حوا که هفت
سطر وجه حوا که هر سطری چهار سطر باشد خاک واب وباد واتش پس هفت بار چهار بیست وهشت باشد
وچون بر خط استوا هفت سطر او کد رکنی که سنت ابرهیم است علیه السلم شکافتن موی فرق
وهمچنین سنت حضرت رسالت است موی سر را بدو طرف قسمت کردن وگیسوا بافتن تا هشت
سطر ظاهر شود از خط استواء فرق حوا هر خطی چهار سطر کند مجموع سی وشش باشد وبدین جهت
حضرت رسالت فرموده است که بهشت را هشت در باشد و بر هر دری چهار سطر نبشته باشد اگر
سطر وجه ادم وحوا باشد که هر کس که در بهشت رود بصورة ادم وحوا باشد که هر کس که در بهشت
رود بصورة ادم باشد که حدیث است که طوله ستون ذراعا فی السماء که شصت ارش که سی وشش
ارش باشد فی السماء قید بجهت ان کرد که فلک البروج بسیصد شصت درجه منقسم شده است
که رفیع الدرجات ذو العرش شش بار شصت درجه باشد هر شصت درجه سی درجه وسی درجه باشد وان
تقسیم فلک البروج تقسیم جمیع افلاک که در ازای او باشد چه در فوق وچه در تحت لازم اید قید طوله ستون
ذراعا فی السماء ازین جهت بود قال علیه السلم ان اول قوم یدخلون الجنة علی صورة القمر لیلة البدر

 یوم القیامة وامثال این بسیار است درین مسله جمع باید کرد مسـئـله هفت ستارة تا بودن
وباشند دایراند در سیصد وشصت درجات فلک البروج وشصت دقیقهٔ هر برج وثانیه وثالثه تا عاشره
انک هر شصتی سی وسه قسمت باشد واین وفلک البروج تا هفت فلک دیگر که در جوف کم بوجهی کرسی حضرت
عزت است که وسع کرسیه السموات والارض که فقضیهن سبع سموات فی یومین در کنجیده است
بباید دانست که بچه معنی کرسی حقست بان معنی که دایر است با جمیع کواکب هفت اسمان وخط کرد خاک
که خلقت ادم از دست تا انجا از شکل وصورت وپیکر ادم که در ایشان است بالقوه بالفعل بظهور اید
چنانکه امد افلاک از تقسیم فلک البروج منقسم به سی وسه شده اند تا ظهور علم ادم الاسماء کلها بشود
پس باطن ایشان همین سی وسه داشته باشد لاجرم از انجمله یکی برج جدی است که حضرت عزت
می فرماید که یحمل عرش ربک یومیذ ثمانیه ورسول علیه السلم ثمانیة اوعال گفت یعنی هشت بزکوهی
که خداوند سه قایمه باشد وبرجی بصورة انسان بجهت انک طوله ستون ذراعا فی السماء فرمود این
دوازده برج است با یک نفس انسان تعلق دارد چنانک یکی تعلق بنفس او ویکی بمال او ویکی بفرزند
او علی هذا القیاس تا دوازده وبهرچه انسان را در کارست تعلق دارد اگر سایل سوال کند که بچه
معنی فلک البروج کرسی خداست جواب است که حق تعالی گفته است خلق سبع سموات فی یومین
وخلق الارض فی یومین وجبال واقوات را گفت فی یومین دگر کرسی تصریح کرد وگفت وسع کرسیه
السموات والارض ودر حدیث امده است در معالم التنزیل طلب کن که حضرت عزت اية الکرسی را در صورت
رجل در اورد باانکس در محن در اید ورجل عبارتست از صورة ادم که بر خط استواء وجه ادم سی وسه کتابت
ظاهرست و ما لا کلام در سی وسه رکعت صلوة خواندن اية الکرسی جایزست وبعدد سی وسه رکعت
فلک البروج منقسم است هرگاه که فلک البروج را صورة ادم بود وادم را خدای تعالی بر صورة رحمن
افریده باشد که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن برای انک خلقت او مظهر سی وسه کلمه حدایست
وفلک البروج که بوجهی کرسی الهی باشد چون منقسم است بصورة ادم وبعدد سی وسه کلمه ازلی ابدی الهی
پس رسول گوید یوم ینزل الله تعالی علی کرسیه تا انجا که انا اقوم عن یمین الله که در تشهد گفته شده است

باقی در تذییل

که هنده و یارده ست باشد که کلتا یدیه یمین حق تعالی از عرش بکرسی نزول کرده باشد بدین معنی و این
حدیث وقتی فرمود که سوال کرده بودند که بعد ازین که ایت امده بود که ومن اللیل فتهجد به نافلة
لک عسی ان یبعثک ربک مقاما محمودا سوال کردند که ما المقام المحمود قال علیه السلام یوم ینزل الله تعالی
علی کرسیه الی اخره لاجرم فرمود که ایت الکرسی درصورة رجل در ابد تا ظهور این معنی باشد مسئله
این که حضرت رسالت فرمود رایت ربی فی صورة امرد قطط امر دهفت سطر بروجه و فرق خود
دارد که با استوا چون یکدیگر هر خطی مثال خط امرد ظاهر باشد که حضرت رسالت در کشف دیده است
چون بر خط استوا فوق او یکدیگر هشت خط ظاهر شود هر سطری از چهار سطر خاک و اب و باد و اتش
که سی سطر باشد و بی خط استوا انگذاشته این هفت سطر هر سطری همچنین چهار سطر باشد
تا بیست سطر الهی کردد چنانک ظاهر است مصحف ظاهر بیست حرف و بیست و دو نقطه است که بدو ده
نوشته شده است مرکب است از خاک و اب و باد و اتش علمست کلمه شده است کتابت وجه ادم نیز
چنین است بسم الله الرحمن الرحیم مبارکا و هدی للعالمین فیه ایات بینات مقام ابرهیم ومن دخله
کان امنا ولله علی الناس حج البیت بعدد هفت کلمه طواف حج بعدد هفت کلمه دیگر طواف عمره بعدد
هفت کلمه دیگر طواف قدوم بعدد هفت کلمه دیگر طواف وداع هفت دیگر اول از حجر الاسود در کیرد
طواف را که کتابت موی سر است و دو ابرو و چهار مژه که خط استوا قایم مقام سی کلمه میشود و بغیر
استوا قایم مقام سی کلمه و بوجه دیگر هفت سطر دیگر هفت سطر مو بر و بنشسته شده است همچنان
هر سطری چهار سطر است که سی باشد و بخط استوا هشت سطر سی سطر باشد اینست طواف حج قران
و بغیر قران که موضع راس وجه ادم است و سر تراشیدن و قصر کردن موی سر ازین معنیست بیش
مکان راس ادم و ودیعه نامه الست بربکم بدین معنی پیش حجر الاسود است که بر خط استوا خلقت
راس ادم سی کلمه و سی کلمه الهی را بخوانی و سی کلمه ازلی ابدی را بشناسی و احاطت او بر همه اشیا و قدم
ان کلام را که ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم بعد ازان کوید که الست بربکم ناچار
کویند چون بینند که مخلوق شده است ادم بعدد سی کلمه الهی ما اشهدتهم خلق السموات والارض
ولا

ولاخلق انفسهم یعنی شیاطین بر عهد حجر الاسود نرسیدند بسم الله الرحمن الرحیم اذ قال
ربک للملایکة انی جاعل فی الارض خلیفة قالوا اتجعل فیها من یفسد فیها و یسفک الدماء و نحن نسبح
بحمدک و نقدس لک قال انی اعلم ما لا تعلمون و علم ادم الاسماء کلها ثم عرضهم علی الملایکة فقال انبیونی
باسماء هولاء ان کنتم صادقین قالوا سبحانک لا علم لنا الا ما علمتنا انک انت العلیم الحکیم قال یا ادم انبیهم
باسمایهم فلما انباهم باسمایهم قال الم اقل لکم انی اعلم غیب السموات والارض و اعلم ما تبدون و ما
کنتم تکتمون قال علیه السلام خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن از سی و هژده سی و عناد و سی و هژده و بیست و هژده
انبیا و اولیا ادم در سوره الم که اصل جمیع اسماست اغاز کرد خلیفه عبارتست از قایم مقام حضرت احدیت
و بر صورت رحمن مخلوق است بجهت ان مسجود ملایکه شد و در تعلیم اسما معلم ملایکه شد ملایکه
بعضی از اسماء اشیا میدانستند بدلیل اذ قال ربک للملایکة انی جاعل فی الارض خلیفة که انی جاعل فی الارض
و خلیفه اسماء اند و همچنین اتجعل فیها من یفسد فیها و یسفک الدماء از اسما اند و نحن نسبح بحمدک و نقدس
لک از اسما اند قال انی اعلم ما لا تعلمون همه از اسما اند و علم ادم الاسماء کلها چه اگر ملایکه می دانستند وجه
ان اسما که نمیدانستند ثم عرضهم المسماة علی الملایکة فقال انبیونی باسماء هولاء المسماة که بهولاء اشارت
با ناسما کرد ان کنتم صادقین فی زعمکم قالوا سبحانک لا علم لنا الا ما علمتنا لا از نفی جنس است یعنی
ان یسفک دما و نحن نسبح بحمدک و نقدس لک و اسماء دیگر که تو ما را اعلام کرده ای جنس علم دیگر ما را
معلوم نیست قال یا ادم انبئهم باسمایهم الی اخره ان اسما که ادم تعلیم ملایکه کرد اصل کتب
سماوی و اصل جمیع کلام الهی که ادم و وجه ادم بعدد ان خطوط الهی مخلوق ببین و ان اسم عین مسماست
چنانک الف اسم ا باشد و از مسما باشد و اکر مسماست اول اسم است و ب همچنان و ت همچنان در ب و ت
دلربی که حضرت که حضرت رسالت فرمود که لکل شیء قلبا و قلب القران یس یس اسم یس باشد و ان
اسم عین مسماست کمی باشد علی هذا همچنین حضرت احدیت رعایت کرده است که ت حروف
و چهار دیکر که علم ادم الاسماء کلها که جاوزا و ثا و یا باشد مسما را در اول اسم ذکر کرده است تا بر طالبان
حقیقت محقق کردد که اسم عین مسماست چنانک پیش علما ظاهر نیز امده است که الله بعینه اسم

اسم ذات است — و بر خط استوا روی ادم بکدی و موی فوق سر را بدو قسمت کنی که سنت ابرهیم است
علیه السلم کیسو انداختن رسول است علیه السلم و بر میان دو ابرو که رکنی و بر میان دو بروت و بر
سبلت بر میان خط استوا خلقت ادم است علیه السلم خط استوا الذ دو طرف عارضی که بر زنخ تمام
تمام میشود چهارده سطر الهی است بر چهارده سطر غیر چهارده سطر موست که علامت سی
کلمه خدایی باشد که قران مرکب است ازان سی و دو وفقط دیکر کالم نجعل له عینین ولسانا وشفتین
وهدیناه النجدین که در انف ادمست ان دو سطر مو بر دو سطر موضع خود چنانکه چهار سطر باشد
تا علم کلمه دیکر باشد تا علامت سی کلمه الهی بر روی ادم ظاهر شود که کامی صلوه بحکم تغلیب هفده رکعت

جهار

باشد و کامی در جمعه که روز خلقت ادمست پانزده تا سی رکعت باشد و سی الحمد با سی ایت دیکر
بعد سی کلمه در روز جمعه و غیر جمعه باید خواند و بعد ان عبادت و سجده حضرت کردن بمخالفت
شیطان که این کتابت از روی ادم نخواند و ندید و ملعون ابد شد و در اول قراءت احسنت اعوذ بالله
من الشیطان الرجیم کفتن و بعد ازان بعد سی کلمه سی بار الحمد لله رب العالمین تا اخر و هر عشری
از قران که خواهد تا اخر خواند بمخالفت شیطان که کفت انا خیر منه خلقتنی من نار وخلقته من طین بجهت
انکه نبود که از حق تعالی فرمود حضرت رسالت که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن که چنانکه ادم را مظهر
سی کلمه که اصل کتب و السنه اشیاست کردانید وجه او و رجل و ید او را و اصابع او را بعینه علم سی کلمه کردانید
که اکر فرزند ادم لنک و ابکم باشد از وجه او و ید و رجل او و سیصد و شصت بند استخوان او علم کلمه الهی
بشناسند من عرف نفسه فقد عرف ربه را بخوانند و بدان که در حدیث مصابیح است که فرزند ادم را
سیصد و شصت مفصل است که شش بار شصت باشد هر شصتی سی و سی مفصل باشد تا علم سی
کلمه ادم و سی کلمه خاتم — و در شب معراج حضرت رسالت کفت که رایت ربی فی احسن صورة که صورت
بشریت خواهد بود بحکم احسن تقویم که کفت لم یختصم الملا الاعلی یا محمد تا انجا که دست فوق حضرت
بر میان دو شانه من نهاد و سردی بینه من رسید که هر دو موضع خط استواء فواد است
تا انتهاء خلقت وجوه بعد ازان دانستم علمی که در اسمان بود کفتم خصومت ملایکه و ملاء اعلی در

کفارات

کفارات است و تقدم جستن بر صلوة که هفده رکعت و یازده رکعت و هفده رکعت و پانزده رکعت باشد
بعد سی کلمه ادم که فسجد الملایکة کلهم اجمعون الا ابلیس لم یکن من الساجدین تا به حضرت عزت وجه
ادم را که چنین افرید فرمود و من احسن دینا ممن اسلم وجهه الی الله ای الی کلمه الله وهو محسن واتبع ملة
ابرهیم حنیفا که شکافتن موی فرق سنت اوست تا سی خط و سی کلمه خاتم بر وجه مصلی ظاهر شود
و وجه خود را تسلیم ان کلمه الهی کرداند و داند که علم کلمه الهیست وجه او که محمد رسول الله والذین معه
اشداء علی الکفار رحماء بینهم تریهم رکعا سجدا یبتغون فضلا من الله ورضوانا سیماهم فی وجوههم
من اثر السجود در صلوة حضر هفده رکعت است با دو هفده سجود و در صلوة سفر یازده رکعت است
با دو یازده سجود و در صلوة جمعه پانزده رکعت است با دو پانزده سجود و در صلوة حضر هفده رکعت
است با دو هفده سجود و لاجرم فرماید حضرت عزت که سیماهم فی وجوههم من اثر السجود وان
طهرا بیتی للطایفین والعاکفین والرکع السجود که ان بیت بحکم حدیث نبوی مقام خلقت راس
و وجه ادمست که خلق الله تعالی راس ادم وجبهته من تربة الکعبة الی اخره و دهن ادمی و ادمی زاده را
که بر خط استوا افرید کامی سی و دندان دارد و کامی سی بعدد سی کلمه ادم و سی کلمه ادم در سی موضع و در سی
موضع و دو کوش و دو چشم و دو بینی و یک دهن که بر خط استواست هر یک مرکب اند از چهار سطر
که سطری خاکست و سطری اب و سطری باد و سطری اتش هفت سطر که هر سطر چهار شطر باشد
سی سطر باشد و بخط استواء ادم چون بکیدی چنانکه خط در زیر زبان بجهت فاصله زبان و نشان
راه خدای خود و سلوک طالبان نهاده است هشت سطر شود هر سطری چهار سطر کلمه سی کلمه باشد
که حدیث امده است که در بهشت هشت است دوازده و بر هر دری چهار کلمه نوشته است که سی
کلمه باشد و حضرت عزت را در شب معراج که صلوة هفده حضر و پانزده جمعه و هفده حضر و یازده سفر
واجب کردانید فرمود که در احسن صورة دیدم و فرمود که رایت ربی فی صورة امرد قطط هفت سطر
صورة دارد چهار مژه دو ابرو قطط موی سر بعینه که هر سطری چهار سطر است انا ان امرد که حضرت
بدان صورت تجلی کرد بر رسول تا هفت سطر که هر یک چهار سطر باشد سی سطر خدایی به وجه بر خط

استواء ان صورة امرد بلدري هشت سطر شود هر سطري جهار سطر و سه سطر باشد انا نچشم
ودهن وبيني وكوش همجنين نيست و سه وازان دندان همجنين سه ازان هفت سطر موي سر است
وجهار مژه ودو ابرو و بر هفت سطر ديكراست كه محل اين اين هفت سطر موي شده است همچنان هفت
ان هريك جاجهار سطر باشد كه بيست سطر باشد و بر خط استوا كه بكديكر هشت سطر باشد كه هر سطري
جهار سطر باشد سه سطر باشد كه علامت سه كلمه و بيست كلمه الهي است كه ان كلمه الهي ابدي ازلي است
كه در ادم بدين معني تجلي كرد وادم خود علم ان كلمه باشد كه از روي خلقت وجه حوا را حق تعالي بهشت
موي را است كه بر وجه امرد است و بر وجه حو راست تا هفت علم بيست سطر باشد هر يك جهار سطر
وخط استواء حوا هشت سطر باشد جون موي فرق شكافته شود هر سطري جهار سطر و خط
استواء حوا هشت سطر باشد جز موي فرق شكافته شود هر سطري جهار سطر تا سي سطر باشد
وموي عارض و زنخ وانف وسبلت واز وجه حوا منع كرد در خلقت نا خوانند كتابت الهي بر وجه
ادم نغلق و توهم نكند كه موي سر كه يك خط الهي است وموي عارض همه يك خط است بجهت انك
فاصله ندارد ازين جهت فرمود كه در روز قيامت همه را بما در خوانند واين معني است كه حوا از
نفس ادم مخلوق است كه خلق منها زوجها تتساءلون به والارحام كه صاحب رحم حوا است ———
از خط استواء ادم وحوا بجميع اشيا از نباتات وحيوانات ومركز كعبه كه ناف زمين است و بخط
استواء فلك بروج وسموات براي وان خط وجه ادم را بخوان نه جنان كه در هر جا اين علم تا م
سه كلمه يابي بيست يابي مثلا در برگ درختي بر خط استواء ان برگ درخت بكيرد كه دو كلمه يابي جنانك
بر استواء فرق ادم بكديكر علم دو كلمه يابي بر خط استوا و دانه كندم بكيرد كه علم دو كلمه يابي جنانك بر خط
استواء وفرق ادم بكديكر علم دو كلمه يابي بر خط استوا دانه خشخاش وبرگ خشخاش بكيرد يعني
هذا بر همه اشيا همجنين دو كوش و دو بيني دو چشم دهن بر خط استوا يمين و بيست سطر
و سه سطر كتابت الهي بخوان جنانك از حيوانات بان كتابت الهي دانا نيست انسان كه بان دانا نيست
بل هم اضل خوانند كالانعام بل هم اضل بجهت ان علم تام انسان دارد بنسبت با حيوان هر حيوان را كه صورت

عزت

عزت افريد ان احد ودو بود در مقابل هم نهاد جنانك دو چشم و دو كوش و دو بيني واحد واحد
بر بر خط استواء نهاد تا جون طالب بر خط استوا بكيرد و بسر اشرقت الارض بنور ربها بر سد كه
كلمه الهي را مشاهده كند ودهن را كه مطهري سه كلمه است و زبان را بر خط استوا نهاد تا بر خط
استوا كذر كني كه الرحمن علي العرش استوا واين اشرقت الارض بنور ربها الارض ارض وجود ادم است
كه شكافته شده است از روي فطرت وفرق ووجه وصدر واصابع ورجل و يد او مقابل بيست كلمه الهي
و سه كلمه الهي كلام الهي را حضرت الهي نور خوانده كه واشرقت الارض بنور ربها ووضع الكتاب در عقب كفت
وجيء بالنبيين والشهداء الي اخره ——— مثلا در خلقت خروس كه از اصحاب الاعراف اعراف
جمع عرف است واز تاج خروس است بر خط استواء ان خروس بعضي انست كه حق تعالي ان تاج را
شق كرده افريده است وبعضي تاج خروس غير منشق وبعضي از حيوان با تاج منشق ميباشد
وبا رمنصل ميشود هم جنانك تاج هدهد سليمان از ان جهت پيك سليمان است كه موصوف
است بدين صفت كتاب كه تقرير رفت در خلقت كه هدهد خداوند دو كوش و دو چشم
ودو انف است وخط استوا بر هدهد دهن جز شكافته شود هشت باشد هر سطر جهار سطر سه
سطر باشد اكرجه همه طيور اين صفت دارد اما خلقت تاج فرق اوكاهي منشق باشد جنانك سنت
ابرهيم است ازان فرق وكاهي وكاهي باهم ايد هيج طيري ديكر نذارد الا جوم در عالم كشف نامه
سليمان دارد ببلقيس كه صورة حوا دارد داوي بيد كه انه من سليمان وانه بسم الله الرحمن الرحيم
هفده بار بسم الله الرحمن الرحيم در هفده ركعت صلوة حضر و پانزده جمعه بايد خواند جنانك سي
بسم الله الرحمن الرحيم باشد كه بر هفت سطر هدهد كه دو كوش و دو چشم و دو انف و خط استواء
دهن اوست كه هشت شود و سه باشد موصول است و تاج فرق او كاهي جون خلقت موي سر
ادم بكي وكاهي جون موي سر ادمي زاد حكم سنت ابرهيم بجهت نقش بر خط استوا وعلامت ان دو
زهي هدهد و زهي خلقت هدهد و بلقيس را همين هفت سطر باشد وبخط استوا هشت سطر هر سطري
جهار سطر بيست سطر و سه سطر عبارت ان نامه بردن هدهد از سليمان ببلقيس اين خلقت است

كه صوره ادم

ودانستن زبان مرغان عبارتست از دانستن ان صورت ایشان که خارج گوکلم نیست وعبارت
است از دانستن خلقت ایشان جز خلقت نفس خود وادم علیه السلم شتر را که دهن بر خط
استوا است یک لب او را شکافته افریده تا نشان طریق الهی و سبیل الله باشد بجهت ره
بردن کلم یال اسب را بر خط استوا نهاد بجهت تقسیم دو کوهان بر شتر یعنی بر ظهر او بجهت
خط استوا نهاد دسمهای بعض حیوانات را منشق کرد بجهت خط استوا زبان مار که بر خط استوا
مخلوقست منشق افرید تا نه بانهای دیگر را که غیر منشق است دریابی بدان نهج است
طاوس را چنان منقش کرد که جز بر خط استوا دو گوش و دو انف و دو چشم و یک دهن او بلندی گو
سطر الهی را بخوان اما در رنگ او قدرة نمود که بر هر پری از اناو که بر خط استوا او گذشته باشی
از یک طرف نقشی که بینی در طرف دیگر خط در مقابل همان نقش صورت نیز منقسم شده باشد ازان
پدید قاعده کلام الهی و بر گو کدن شاخی بر خط استواء پیشانی او نهاد همین نقش در خطوط مار و جمیع
اشیا و ماهی برین تقسیم کرد کن کم از کلمه کن موجود اند که ز در اصل گو کلمه اند والله و در خط استواء
فلک خود ذکر رفته است و انچ درین خیال اید و تصور رود در خواب و بیداری هم برین نهج فتبارک
الله احسن الخالقین واین قاعده در دو جهان بهیچ وجهی از وجوه در یک وجوه باهم تخلف ندارند البته
اتقن کل شی ان السموات والارض کانتا رتقا ففتقنا هما الی اخره خروس عرش که در حدیث امده
است جز بانگ صلوة میدهد جز معلوم کرده که عرش چه میباشد و تاج خروس جز فرق ادم
منشق است در بعضی و در غیر منشق بعضی است بخلقت تاج خروس منشق باشد جز استواء ختم بر عرش
معلوم شود خروس عرش همچون سلیمان و هدهد و بلقیس خواهد بود که ذکر رفت بسم الله الرحمن الرحیم
بر کاه که بصورة قطع از صورة گو حرف که علم کلمه الهی اندای طالب کنی گو کلمه بلی که عبارت از ا ب ت
وث تا اخر گو کلمه هم مجرد از شکل و صورة و پیکر و هیات و از طول و عرض و عمق منزه و هم
در ذات خود علی السویه در ایشان نه ماضی و نه مستقبل و نه حال صفات قلم حضرت ملک متعال و پادشاه
لم یزل و لا یزال نه بعرض و نه بوهم و نه بتصور و تعقل منقسم کردند قایم بذات حضرت احدیت هو جز
ضو

شمس بشمس و تری باب و حرارت باتش و محیط بهر دو جهان و ماکان و مایکون ابدی
ازلی لاینام و لایموت جز نفس کامل ادم و خدا شناس خود را یعنی خلقت خود را علم این گو
کلمه الهی دید و حقیقت خود را این گو کلمه الهی یافت بمقام وصلت که وصلوا واتصلوا رسید و
بعالم بقا و ذات و صفات احدیت واصل شد لایذوقون فیها الموت الا الموتة الاولی چه را
نخواند الحمد لله الذی اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شکور الذی احلنا دار المقامة من فضله
الی اخره چنانک گو کلمه حقیقت خود را دریافت از گو کلمه در صفت هذا ران هذا ر صورة غلمان
و حور را غلمان و حور مظهر ایشانند تجلی کنند بر و در احسن صورة حورا بصورة ادم بتخت بزرگواری
که علی الارایک متکیون بصورة ادم که طوله ستون ذراعا فی السماء که گو ست ارش و بر صورت ادم
که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن والملایکة یدخلون علیهم من کل باب که هشت در باشد بهشت را چنانک
بر خط استواء بهشتی امرد کرد یعنی هشت بر سر دو ابرو و چهار مژه مشاهده توان کرد که هر سطری
چهار سطر باشد که گو سطر باشد والملایکة یدخلون علیهم من کل باب سلام علیکم طبتم فادخلوها
خالدین وقالوا الحمد لله الذی صدقنا وعده واورثنا الارض نتبوأ من الجنة حیث نشاء عبارت از جنت
کعرض السموات والارض اعدت للمتقین الم ذلک الکتاب لاریب فیه هدی للمتقین در یک جنت
ادم را گفت فوارکیو کلا منها رغدا حیث شئتما جز حقیقت یک کلمه حقیقت گو کلمه است و ان معنی
در بیان یک رکعت صلوة که مقابل ان الحمد و هر عشری از قران که خواهی بخوان گفته شده است
ابجا طلب کند ولقا و غذا در چنین جنت حاصل شود و حیاة ابدی در چنین جنت باشد یوم یکشف
عن ساق و یدعون الی السجود و هم سالمون از ساق ادم علیه السلم کشف حجاب کرده شود و از چهار
کعب او ست اصابع هر دو پای که گو باشد علامت گو کلمه که سجود در صلوة رو در کعبه کرده
میباید کرد باین بخواند لایستطیعون از سایل گوید که سبب چیست که انامل یار او چهار کعب را حساب
کردی و مابین را نکردی بگو جواب انست که در کلام ایت منسوخ هست که خواندن انجا جایز است
اما عمل بان جایز نیست و لکل اجل کتاب یمحوا الله ما یشاء و یثبت و عنده ام الکتاب که ام الکتاب

الحمد است وبجهت ان ام الکتاب است که بعد دسوکلمه در صلوة هفده وپانزده جمعه باید خواند وهمین
معنیست که حضرت بجل خود در دو رخ منهد اکرچه کعبه موضع خلقت راس وجبهه ادمست اما حضرت
اسم کعبه برو نهاد که عبارت است از کعب ودر صلوة وضو باید ساخت بجهت توجه بکعبه فرمود فاغسلوا
وجوهکم وارجلکم الی الکعبین اسم کعب ادم بر موضع وجه وجبهه اطلاق کرد از برای تعظیم ادم علیه السلم
ووجهی دیکر انست که یعنی یوم یکشف عن ساق ای یکشف الحجاب عن ساق عظیم که تنوین تعظیم بالے
که ساق ادم است وعن از برای بعد ومجاوزت باشد در کلام عرب یعنی کشف حجاب از کعب
ادم کرده شود ویدعون الی السجود الی اخره جعل الله الکعبة البیت الحرام مثلا رسول را حق تعالی
خبر داد که افتاب از طرف مغرب وراسه بحکم خواب یوسف علیه السلم انی رایت احد عشر کوکبا
والشمس والقمر رایتهم لی ساجدین وچون یعقوب ومادر وبرادران او را سجده کردند یوسف
علیه السلم کفت یا ابت هذا تاویل رویای من قبل پس انبیا در صورة ماه وافتاب می ایند پس
حضرت رسالت بحکم انک وما یعلم تاویله الا الله والراسخون فی العلم هرکاه که ظهور ادم وهمه انبیا
از بیت المقدس که مقام خلقت صدر وظهر ادمست واز طرف مغرب است ظاهر کردد افتاب
از طرف مغرب ورامی بو فصل —— اکنون حضرت عزت چنانک در شش شبانروز
هر شبان روزی هفده رکعت صلوة واجب کرد ودر روز جمعه که خلقت ادم است پانزده واجب
کردانیده باشد وادم بحکم سیماهم فی وجوههم من اثر السجود وان طهرا بیتی للطایفین والعاکفین
والرکع السجود فرمود که موضع راس وجبهه خلقت ادمست اوقات صلوة را بر شمس نهاد که کفت چون
شمس از طرف مغرب بر اید چه باشد —— اولا ابتداء صلوة از ظهر است ودر روز جمعه که روز خلقت
ادمست علیه السلم حضرت رسالت از وحی الهی فرموده که صلوة جمعه اکر استواء شمس بر فلک بکذراند
جایز است بجهت انک شمس چون بمقام استوا رسید بر فلک در مقابل کعبه امد وتوجه بکعبه
کرد از مشرق می امد تا بکعبه رسید که موضع راس وجبهه ادم است علیه السلم پس دران زمان صلوة
جمعه از ان ظهر جایز باشد وباید کذارد واما ان غیر جمعه باید که شرف استوا از ان کعبه که موضع راس

وجبهه

وجبهه ادم است دریابد تا بعد از ان مصلی متوجه کعبه صلوة هفده پانزده شود وان شرف
وقت همچنان متمادیست تا عصر واز عصر تا غسق اللیل که اقم الصلوة لدلوک الشمس الی غسق اللیل
وقران الفجر ان قران الفجر کان مشهودا که قران فجر صلوة فجر است والی غسق اللیل صلوة صلوة
شام وعشاست —— وچون افتاب در غروب باشد اکر مجال یک رکعت باشد دران وقت صلوة درست
اید والا نی که یک رکعت در ازای یک کلمه العیست که مستجمع جمیع کلمات است وحضرت رسالت بجهت
ان صلوة را در وقت بر امدن وفرو شدن منع کرد که حضرت فرموده است که خاک ادم را از جمیع
روی زمین اورده پس همه روی زمین جای موضوع وجود ادمست علیه السلم چون صبح صادق دمید
کیرد اثر روشنی افتاب بر وجه ارض افتاد افتاب در مقابل زمین که مقام خلقت ادمست علیه السلم
امد وچون فرو رفت در تحت ارض در مقابل وجه ارض است لاجرم صلوة نتوان کذارد که در مقابل وجه
ارض است که مکان وجود ادمست همه وجه ارض اما در بر امدن افتاب وفرو شدن افتاب بر دو طرف
ارض است منحرف فرو میرود رو در وجه ارض که مقام وجود ادمست ندارد پس در مقام سجود نیست
که انی رایت احد عشر کوکبا والشمس والقمر رایتهم لی ساجدین لاجرم حضرت رسالت دران دو وقت منع
کرد وفرموده که افتاب دران دو وقت از دو شاخ شیطان بر می اید که شیطان سجده ادم نکرد ودر ود
ادم علیه السلم بیاورد وهمین معنیست که از حضرت رسالت سوال کرده اند که افتاب شب بکجا میرود
در حدیث مصابیح وارد است که زیر عرش حضرت عزت میرود تا سجده حضرت عزت کند
وبیان عرش معلوم شده ونوشته در الرحمن علی العرش استوا قلب المومن بیت الله وعرش الله
فرمود وادم از خاک افریده شد که عرش خدا بود وکان عرشه علی الماء ومجموع سمولت طایف ودایر اند بر کرد
مرکز خاک وانچ در ایشان بالقوه است در ادم بالفعل حضرت عزت ظاهر کرد وچند انک میخواهند
که چنانک ادم مظهر سوکلمه الهی شد بان صفت متصل شود ممکن نیست وایشان را ان کمال هرکز
حاصل نخواهد شد که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن —— اکر سایل سوال کرده که در روز قیامت
حق تعالی وانی که خلق اولین واخرین جمع کرده اند در زمین شام که زمین حشر اکامه بین چه معنی

الله

سیارات واجرام چ

دادجواب اوی که زمین حشر زمین شام را با معنی گفت که حدیث وارد ست از ان رسول الله که خلق
الله تعالی راس ادم وجبهته من تربة الکعبه وصدره وظهره من ارض بیت المقدس هرگاه که حقیقت
ادم وحقیقت اولاد ادم در بیت المقدس که مقام خلقت وظهور ادمست ظاهر کرد بوجهی هم در ان زمین
محشور باشند وبجهت این معنی موسی علیه السلم در ان زمین اول خیمه بنیاد کرد که هر طرف پنجاه طناب
باشد که دوبار پنجاه باشد بعدد پنجاه حرف ونقط حروف کلام حضرت رسالت ویازده شقه
که هر شقه سی ارش باشد بعدد سی کلمه که یازده صلوة سفر حضرت رسالت است وچهار پهنا
که یازده باشد شقه سی ارش طول وچهار پهنا وعرض که سی باشد بعدد سی کلمه وان خیمه را خیمه
میعاد خوانند در توریة که مثال سی کلمه حضرت رسالت وسی کلمه ادمست که حضرت رسالت صلوة
هفده رکعت ویانزده جمعه بعد دان ادا کرد وبرامتان واجب کردانید بامر حضرت عزت که الذینهم
علی صلوتهم یحافظون اولیک هم الوارثون الذین یرثون الفردوس هم فیها خالدون — حافظوا
علی الصلوات والصلوة الوسطی بوجهی صلوة وسطی صلوة جمعه بو که تا برخط استواء ادم کند بکری
علم سی کلمه خدایی بروجه ادم در وقت وضو صلوة مشاهده بکری — وبوجهی دیر صلوة وسطی
با معنی صلوة جمعه بو که صلوة بر سه نوع است هفده رکعت حضر ویانزده رکعت جمعه که سی بو وهفده
حضر ویازده سفر که سی بو پس صلوة کامی هفده وکامی پانزده وکامی یازده رکعت بو پانزده وسط
یازده وهفده باشد پس صلوة وسطی صلوة جمعه بو ودلیل ومقوی این مبالغه صلوة جمعه
وخطبتین واجماع انبیا وصحابه وعلما وایمه است که اذا نودی للصلوة من یوم الجمعة فاسعوا الی
ذکر الله وذروا البیع این تاکید در صلوة جمعه است نه در غیر جمعه پس بوجهی اقوی صلوة وسطی او باشد
— ودر حدیث رسول علیه السلم امده است که در شب جمعه حضرت احدیت ششصد هزار ادمی را
از دوزخ واتش دوزخ ازاد میکند بجهت بزرگی شب جمعه که ان شب تعلق دارد بروز جمعه
که روز خلقت ادمست وششصد هزار بجهت ان شش روز دیگر که خلقت ادم دران نبوده است
برای هر شب از ان شش روز صد هزار عاصی از اتش دوزخ ببرکت شب جمعه از دوزخ خلاص یابد

سبحان

سبحان الله العلی العظیم بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل سوال کند که خلق السموات والارض ومابینهما
فی ستة ایام ثم استوی علی العرش ما الکلام که مراد از ستة ایام مدت ستة ایام خواهد بود سبب
چه بود که حکمت الهی اقتضاء مدت ستة ایام کرد در خلقت اشیا جواب انست که چون حضرت احدیت را معلوم
بود که ما کان وما یکون که او را معلومست در کتاب مجید است که لوح محفوظ است وبیان لوح محفوظ
رفته است ونسبت با ادم علیه السلم که مظهر سی کلمه الهی محمد حضرت رسالت مظهر سی کلمه الهی بود از
روی ظاهر واز روی باطن مظهر سی وشش بو عبارت است اشش بار دوازده ساعت چنانک هفتاد
دو ساعت باشد یعنی شب وقتی که شب وروز علی السویه باشد یعنی شب دوازده ساعت وروز دوازده
ساعت اکنون شش بار دوازده ساعت هفتاد ودو ساعت باشد وسی کلمه الهی که عبارتست از
سی اسم از ان رو که اسم عین مسماست هفتاد ودو کلمه است اجزاء سی کلمه چنانک الف سه کلمه بای
وب دو کلمه بای الی اخره وقاعده انست هرگاه که ستة ایام گویند شش شب نیز داخل باشد چنانک
قاعده است که شخصی گوید شش روز دیگر فلان چیز بتو رسانم ودر ضمن ان شش شب مندرج است
ثلثة ایام الا رمزا ومراد سه شب وسه روز است پس شش روز که فرمود حضرت عزت شش شب وروز
باشد چنانک هفته گویند وهفت شب هفت روز خواهد پس شش شبانروز عبارت بای از چهار
بار سی ساعت ویک بار سی ساعت بعدد سی کلمه الهی که بحضرت رسالت امده است وبعدد سی کلمه
که بادم علیه السلم امده است — وبحکم خلق السموات والارض فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء وبحکم وسع
کرسیه السموات والارض معلوم میشود که خلقت عرش وکرسی در شش شبانروز نبوده بحکم کل یوم هو
فی شان در روز جمعه بوده است که حضرت رسالت فرموده است که عرش الهی در روز جمعه که روز
خلقت ادمست ظاهر شود ومیان عرش وکرسی رفته است پس چون خلقت عرش که کان عرشه
علی الماء که معلوم میشود که عرش وکرسی وما که ابست پیش از خلقت اسمانها وزمین بوده است
پس روز جمعه جز باشش روز مزید شود که حق تعالی بحضرت رسالت جبرئیل فرستاد وروز
جمعه را در صورة مراة باو اورد وگفت که ندعوه یوم القیامة یوم المزید یعنی جمعه را تاجون

باشش شبانروز مزید شود مدت شبانروز که اصل شهور و سنین ایشان اند شش بار ست ساعت
باشد بعدد شش کلمه کاف و نون که هر یک در بیان الحمد و صلوة گفته شده است که ست کلمه است هر موجودی
شش جهت دارد هر جهت او را ست ساعت مریی که ان ست ساعت منقسم شده است به ست کلمه
الی بحکم کل یوم هو فی شان ایام مدت شبانروز است که شش بار ست ساعت بسم الله الرحمن الرحیم
ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن و ه ی اگر سایل
واژه که چهارده اسم و کلمه که در اوایل سور قران امده بتکرار و بلا تکرار حکم که مرکب است از هفده
کلمه و هفده رکعت صلوة بعدد ایشان می باید خواند در حضر و سفر یازده رکعت میباید خواند
بعدد یازده کلمه که در اوایل سوره بر نهج حروف مقطعه که نیامده است و ادم علیه السلام بحکم علم ادم الاسماء
کلها مظهر هر سی کلمه شده بود و خلقت وجود ادم بر خط استوی سیصد و شصت پاره استخوان او که در حدیث
امده است که شش بار شصت پاره باشد هر شصتی سی و ست مخلوق شده است و اصابع دست
و رجل ادم هم برین نهج و فلک بروج بر سیصد و شصت درجه که منزل وجود ادم است شش بار شصت
درجه که سی درجه و ست درجه باشد و هر درجه شصت دقیقه که سی دقیقه و ست دقیقه باشد تا عاشره برین
نهج — و رسول علیه السلام الولد سر ابیه و الظاهر عنوان الباطن و بحکم اخترت الفطرة در شب معراج
و بحکم فطرة الله التی فطر الناس علیها مخلوق است و اشرف جمیع مخلوقات و بر خط استوای او سی کلمه
الی لاح که سیماهم فی وجوههم من اثر السجود واسجد واقترب و در شش روز بامر حضرت عزت بحکم
تغلیب یک کلمه صلوة حضر هفده رکعت گذارد که اگر شانزده رکعت گذاردی بشانزده کلمه بر ستش کرده بودی
امت او و بشانزده نبی پس هفده رکعت گزارد تا حکم تغلیب و ترازوی اعمال راجح باشد — و اگر هجده
رکعت گزاردی تغلیب بدو کلمه بودی و حال ان که عند الله یک کلمه کافی بود بجهت انک اقرأوا القران
علی حرف فرمود حضرت رسالت چنانک در ازای الف یک الحمد و هر عشری و ایتی که مصلی خواهد
که بخواند جایز است و منع نیست و در پی سبحانک بجهت انک ایشان بجمیع صفات و ذات مساوی
ممند و با هم تخلف ندارند پس تغلیب یک کلمه کافی بود پس لاجرم در هفده رکعت قرار گرفت
وبجهت

وبجهت یازده کلمه تا ست باشد جز با هفده ضم شود یازده رکعت صلوة سفر فرمود که لیس علیکم جناح
ان تقصروا من الصلوة تا قایم مقام ان یازده باشد که در اوایل سوره بر نهج حروف مقطعه و هفده کلمه نیامده
است — و صلوة جمعه را که در روز خلقت ادم است و پانزده رکعت گذارد یازده بجهت ان یازده که در سفر
می گزارد و چهار رکعت بجهت ان بعضی بر یازده زیادت کرد تا پانزده شود و شامل ان چهار کلمه شود
که علم ادم الاسماء کلها که ایمان بجمیع کتب سماوی اوردن واجب است که ملائکته و کتبه و رسله اگر سایل
سوال کند که حضرت رسالت فرمود که اوتیت القران و مثله معه کدامست بیک وجه
ان یک بطن حدیث قدسی و بیک وجه حدیث نبوی که حضرت رسالت فرمود که هرچه از من روایت کنند
اگر موافق قران است حدیث و الا فردوه پس حدیث او مثل قران باشد و برین دال است و ما ینطق عن
الهوی و از بطن دیگر اوتیت القران و مثله معه قران ظاهرا عبارت است از ست کلمه مفرد که مرکب
شده است و مثله معه ان چهار کلمه است که با دم علیه السلام امده است و ادم و جمیع اولاد او بران فطرة
مخلوقند اگر سایل سوال کند که چرا ان چهار کلمه را حضرت عزت بحضرت رسالت داده است —
جواب اول انست که محمد صادق فرموده است بعثت بجوامع الکلم جوامع الکلم سی کلمه است و صلوة
حضرت رسالت کامل هفده رکعت و در روز جمعه که روز خلقت ادم است پانزده رکعت تا جز جمع
شود سی رکعت باشد بعدد جمیع اسما و هفده الحمد لله رب العالمین تا الی اخره و هر ایتی و هر سورتی
که خواهد در ان رکعت بخواند و در روز جمعه پانزده الحمد تا اخر و هر عشری و سورتی که خواهد
بخواند تا سی الحمد باشد در جمعه و غیر جمعه و الحمد را حضرت رسالت بوجهی ازین معنی ام الکتاب
خواند اگر سایل گوید که لام الف را حضرت رسالت در حدیثی حرف خواند و در عقب ست حرف
نوشته از چه جهت میشود جواب چیست جواب انست که چنانک از چهارده اسم که
در حروف مقطعه که در اوایل سور امده است بلا تکرار هفده ظاهر است و بعدد ان هفده
صلوة واجب است لام الف را جز مکررات او بیرون رود چهار کلمه باشد لام با و فا یا ف باشد و لام
این چهار کلمه قایم مقام و بدل از چهار کلمه است که با دم علیه السلام امده است که از جمله سی کلمه باشد چنانک

انهفده رکعت شش رکعت قصر فرمود تا ان یازده هفده قایم مقام لا یازده باشد که در اوایل سور امده
است تا دلیل باشد بر انک کلمه در ذات خود یکیست بجهت ظهور وحدانیت حق کما قال الله تعالی
اذا بدلنا ایة مکان ایة الی اخره قل نزله روح القدس که جبریل هفده رکعت و پانزده رکعت که سه
رکعت باشد بود در خانه کعبه امامت کرد و صلوة گزارد — ما ننسخ من ایة او ننسها یعنی تاخیر کرد نست
که اگر بجهت ظهور بر لسان حضرت رسالت در ظاهر کلام الهی بوحی بیامد نات بخیر منها او مثلها
که چهار کلمه لام الف است بیدل ان چهار کلمه که بنسبت با حضرت رسالت خیر بود لا چهار لام الف
واو بدل و مثل ان چهار کلمه ادمست در هدایت وذات وصعات ازان رو که می گو کلمه در ذات خود
علی السویه اند و بجهت این معنیست که هفده رکعت صلوة و هفده الحمد و هفده صورت از می کلام که
خوامی در هفده رکعت بخواند و در پانزده رکعت تا سه تمام شود همچنین بخواند — و بجهت این
معنی است که حروف تهجی را ست می نویسند کامی و کامی لام الف مکرر را حضرت رسالت
یک حرف خواند بجهت ان که چهار کلمه است لام الف بی تکرار واو را حضرت رسالت یک حرف و یک
کلمه خواند که بر وجه ادم صفت سطر که قلم قدرت نوشته است یک موی سر و دو موی ابرو
و چهار موی مژه هر یک سطر بوجهی چهار سطر است خاک و باد و اب و اتش صفت سطر بیست سطر باشد
که قران تمام شد بوجهی بیست حرف که نزل القران علی سبعه احرف و بخط استوا صفت سطر ادم
و خاتم چون بکدری و بسنت ابرهیم موی فرق سنت است هشت سطر ظاهر شود هر سطری
چهار سطر سه سطر باشد پس لام الف کامی یک حرف است و کامی چهار حرف باشد پس حضرت رسالت
چنانک مخلوق شده بود بکتابت الهی بر کتابت الهی رسیده بود لاجرم مبعوث بجمیع ادمیان که قایل
بودند و باشند بعد کلمه و بر جمیع خلایق لا سه صلوة بحضرت احدیت واجب گردانید هفده که شش
روز حضر و پانزده در روز جمعه در حضر که روز خلقت ادم است ازین جهت لاجرم حضرت احدیت
که لام الف را یک حرف خواند و کامی چهار حرفست بلا تکرار و علم و قایم مقام چهار کلمه ادمست که ما فرطنا
فی الکتاب من شی و در بیست نه سوره بعدد بیست کلمه و یک لام الف حروف مقطعه که اصل کلام است

اورده

اورده است تقسیم دوم از الف لام الم ذلک الکتاب تا الم الله یک قسم از الف لام میم الله تا هر سوره دیگر
که در و حروف مقطعه باشد یک قسم از سورة دیگر که در و حروف مقطعه باشد تا سورة دیگر که در و حروف مقطعه
باشد یک قسم تا نون والقلم و اخر والضالین که در الحمد است یک قسم پس مجموع قران را حضرت عزت منقسم
کرده باشد به بیست نه قسم بعدد بیست کلمه بی تکرار و بعد دیک لام الف که مکرر امده است بوجهی که لام است
والف اما ازان وجه که قایم مقام چهار کلمه دیگر است که با ادم علیه السلام امده است و بدل انست غیر مکرر باشد
ازین معنی پس حضرت رسالت بعد هفده کلمه و پانزده کلمه الهی چنانک مخلوق شده است پرستش حضرت
احدیت کرد و خطاب تمت کلمه ربک صدقا و عدلا از حضرت عزت استماع کرد با خطاب نعمته علیک
و یهدیک صراطا مستقیما و بحث لام الف در ان حدیث که جابر راویست طلب کن که از حضرت رسالت
سوال کرد که می پیغمبری که پیغمبر بچه چیز پیغمبر شد قال بکتاب الله تعالی قال ای کتاب انزل الله علی
ادم قال حروف المعجم قال وما الحروف المعجم قال الف ب ت ث ج قال کم هو قال تسعه وعشرین حرفا
قال اعددت ثمان وعشرون حرفا فغضب رسول الله فقال والذی بعثنی بالحق نبیا ما انزل الله تعالی
علی ادم الا تسعه وعشرون حرفا انزل الله تعالی لام الف علی صحیفه واحده ومعه سبعون الف ملکا من
کفر بلام الف فقد کفر بما انزل الله تعالی علی ادم من خالف لام الف انا بری منه وهو بری منی الی اخر
بسم الله الرحمن الرحیم ا بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین الی اخره با هر عشری یا هر سورتی که
که خواهد ان قران بخواند بحکم اقرؤا القران علی حرف بجهت انک معانی الحمد الی اخر باجمیع قران در ضمن
مدلول الف که اسم ا باشد مندرج است در ب همچنین در ت همچنین در ث همچنین در ج همچنین
مندرج در خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن و ه ی در جمیع کلمه در هر یک معنی الحمد
و هر ایتی و هر عشری که هست مندرج است در حضر هفده رکعت و سفر یازده رکعت تا پرستش
بعد کلمه الهی که قایم است بذات او مستجمع ما کان و ما یکون است کرده باشد بسم الله الرحمن الرحیم
در مصابیح طلب حدیث که حضرت رسالت کرد. است کنند که حضرت رسالت خبر میدهد که جبریل امد
و سینه مبارک او را انجا تا انجا شکافت و بشست با بحکمت بعد از ان از بیت الحرام بمسجد

الاقصی برد وازانجا حکم له مقالید السموات والارض درهای هفت اسمان کشوده وادم را وانبیا را مشاهده
کرد با بیت المعمور سدرة المنتهی که چهار جوی از وبیرون می امد رسید وقدح شیر وخمر بوی عرضه کردند
اختیار شیر کرد جبرئیل علیه السلام فرمود اخترت الفطره ای فطرة الله التی فطر الناس علیها فاوحی
الی عبده ما اوحی الی اخره والی فرض علی خمسین صلوة بعدد پنجاه حرف ونقطه که علمست کلمه خدایی
بو که اوست وت الی اخره باشد بموسی علیه السلام رسید که صاحب خیمه میعاد بود که بعد از خیمه میعاد
داود را حضرت عزت وحی کرد که بیت المقدس در انجا بنا کرده شود تا طلب خفت می کرد تا به پنج

عليه السلام

صلوة ختم شد هفده رکعت در حضر ویازده در سفر بعدد ست کلمه بجهت انکه ایک حرفست دلالت
بر لفظ امیکند ب با نقطه خود دلالت بر لفظ خود که ست است میکند شوث الی اخره همچنین
بیش از صلوة اذان صبح هفده کلمه است الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر چهار کلمه است اشهد ان
لا اله الا الله یک کلمه تامه است اشهد ان لا اله الا الله یک کلمه تامه است اشهد ان محمدا رسول الله همچنین
اشهد ان محمدا رسول الله حی علی الصلوة حی علی الصلوة حی علی الفلاح حی علی الفلاح الصلوة خیر
من النوم الصلوة خیر من النوم الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله ـــ از چهارده کلمه حروف مقطعه
که در اوایل سور امده است هفده کلمه است بی تکرار از الف فا ظاهر شد واز صلوة صبح دال ظاهر شد
واز نون واو ظاهر شد باقی مکرر اند بتکرار امده اند ـــ از وجهی دیکر وبطنی دیکر که ان للقران
ظهرا وبطنا ولبطنه بطنا الی سبعة ابطن بقراءة یاسین که با حرف تداخت باشد جمیع حروف مقطعه
هفتاد وهفت اسم اند ـــ اول در صلوة صبح که لنر قران الفجر کان مشهودا ای صلوة الفجر
هفده اذان باشد با الصلوة خیر من النوم الصلوة خیر من النوم ودر چهار صلوة دیکر پانزده پانزده
کلمه اذان باشد چنانکه هفتاد وهفت کلمه باشد یعنی این جمیع معانی که در پنج وقت اذان کفته میشود
در هفتاد وهفت کلمه که در اوایل سور امده است مندرج است وان هفتاد وهفت کلمه حروف
تهجی که در اوایل سور است کفته شده است که هفده کلمه است بلا تکرار ویازده کلمه از ست کلمه که اصل
کلام است بیا مده است در پنج صلوة وقت قامت بکوید الله اکبر الله اکبر اشهد ان لا اله الا الله

اشهد

اشهد ان محمدا رسول الله حی علی الصلوة الی اخره چنانک پنجاه و پنج کلمه باشد از بطنی دیکر چون ست حروف
تهجی در تلفظ می اید هفتاد ودو کلمه است چنانک الف سه کلمه باشد چون هفده کلمه بجای هفده رکعت است
پنجاه و پنج کلمه باشد بجا و پنج تکبیر وقامت بکوید تا هفتاد ودو تمام باشد ـــ ودر صلوة نه تشهد
بخواند وعقد انکشت چنانک در وقت کلمه شهادت میباید کرفتن چنانک یازده مفصل منعقد باشد
وانکشت مسبحه با پنج انکشت چپ مقابل تا هفده مفصل خفا باشد ویازده جا فمن اوتی کتابه
بیمینه فاولئک یقرءون کتابهم ولا یظلمون فتیلا الی اخره که شهادت حقیقی وقتی می باشد که این
کس از عقد بکیرد وبحکمت این عقد هفده ویازده بوده ـــ در مصابیح طلب ان حدیث کن که ادمی
زاد را سیصد وشصت مفصل است واستخوان است که شش بار شصت پاره استخوان باشد
که مرتضی ست باشد بعدد ست کلمه ادم که علم ادم الاسماء کلها که معانی هر ست بحضرت رسالت امده
است که در شب معراج شنید اخترت الفطره اذان سیصد وشصت بند انکشها دست باشد وست
بند انکشها پای باشد که هفده ویازده در صلوة وقت عقد ظاهر شود ـــ چون موذن بانک صلوة
بدهد این دعا باید خواند اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلوة القایمة الی وابعثه مقاما محمودا
الذی وعدته در مصابیح طلب کند که سوال کردند ما المقام المحمود قال ینزل الله تعالی علی کرسیه
تا انجا که ثم اقوم عن یمین الله الی اخره که یمین الله کنایت از هفده کلمه ویازده کلمه الهی که جمیع اشیا در تحت
اوست که ان پنجاه حرف ونقطه علم ایشان است قال علیه السلام ان القلوب بین اصبعین من اصابع الرحمن
دو صفت جمال وجلال است که دو کلمه کاف ونون است که شش کلمه باشد که جمیع موجودات ما کان وما یکون
در تحت انست بحکم علم ادم الاسماء کلها ادم علیه السلام خداوند این ست کلمه وچهار کلمه دیکر است که زا و یا و تا
وچا بود چنانک ست کلمه باشد که ادم وادمی زاد بر ان عدد مخلوق است چنانک کفته اید ان شاء الله و
حضرت رسالت همچنان بر ان فطرت مخلوق است بجهت ان فرمود من عرف نفسه فقد عرف
ربه خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن از این جهت مسجود ملایکه شد چون اصل کلام ادم ست کلمه است
بحکم علم ادم الاسماء کلها حضرت رسالت را ازان هفده رکعت وامتان را واجب کردانید تا حکم بر تغلیب

کرده باشد که میزان باید که طرف او بر طرف دیگر راجح باشد اگر بعد دشا تزده پرستش کرده بودی
بواجبی بعد دشا تزده دیگر کلمه نکرده بودی پس میزان راجح بنبودی پس یک کلمه از جهت تغلیب
در هفده مقرر شد و در روز جمعه که سید الایام است و روز خلقت ادمست و روز بیرون امدن عکس
حقست و روز نفخه صورست و جمیع وصفهای که در مصابیح و کتب احادیث امده است چون روز خلقت
ادمست پانزده رکعت صلوة بگزارد با جز با هفده رکعت جمعه جمع شود سی رکعت باشد باز در شش
روز هفده هفده گزارد باز در جمعه سی رکعت گزارد تا انقراض جهان و حیاة خود ـــــ حدیث
که حضرت رسالت فرمود ان الله تعالی مایة الف واربعة وعشرون الفا من الانبیاء تا اخر حدیث
برای همین معنی صد هزار و بیست و چهار هزار انبیا امدند با دم علیه السلم و خاتم علیه السلم اثر را افل جمع
سه بود در کلام مظهر علم اولین و اخرین الرسول النبی الامی سی هزار انبیا با دم گذشتند سی هزار دیگر
امدند و گذشتند سی هزار دیگر امدند و گذشتند چون همه از چهار طبایع بودند حضرت خواست
که چهار بار جمع تمام کند سه بار سی هزار چنانک نود و شش هزار باشد امدند و گذشتند چون
مظهر علم اولین و اخرین محمد بود و ظهور ذات و صفات و اشراط الساعة وجود او بود پس از نو
بیست و هفت هزار و نهصد و نود و نه انبیا امدند و گذشتند یک وجود بزرگوار او را می بایست
امدن تا سی هزار تمام شود در مصابیح بطلبد بجهت ان فرمود مثلی و مثل الانبیاء کالقصر تا انجا
که ترک منه موضع لبنة فکنت انا سددت تا ختم بی الانبیاء و ختم بی الرسل ـــــ چون وجود ادم
علیه السلم و ادمی زاد که انبیا الله بودند مرکب بود از چهار طبایع چهار بار جمع تمام کرد حضرت
عزت انبیا را سی هزار سی هزار سی هزار سی هزار چون بحکم علم ادم الاسماء کلها جمیع کتب سماوی
که ایمان بهم اوردن واجبست سی کلمه است همه کلمه در ازای هزار کلمه چنانک یوم کالف سنة ـــــ
سی هزار بار اب سی هزار بار خاک سی هزار بار باد سی هزار بار اتش و سی هزار بار اب و سی هزار
با خاک و باد و اتش همچنین بعد انبیا جمع شدند و وحدانیت الهی در ایشان تجلی کرد بسم الله الرحمن الرحیم
کسانی که گفته اند که قران حادث است بجهت انک بعضی حروف بر بعضی تقدم است پس مرکب باشد و مرکب

حادث

حادث باشد جواب بدو وجه است یکی انک انچ ملفوظ است در ذات خود او را شکل و صورت و پیکر
نیست و هر معنی که در یک موجود است بر دیگری صادق است پس تقدم و تاخر نباشد بجهت ان
صاحب شرع فرمود که الحمد و هر صورة که خواهی در ازای هر کلمه ا و ب و ت بخوان که راستست بلا تعیین هم
یک کلمه باشد ـــ و دوم انک اول قلم که کاتب می نهد یک نقطه است در ازای یک کلمه باقی نقاطست یعنی همان نقاط
دیگرست پس ظاهر کلام الله یک نقطه باشد و تقدم و تاخر نباشد در خط و کتابت و چهارم نظر کن تقدم
و تاخر نباشد در خط و کتابت و چهارم نظر کن تقدم و تاخر مثلا هفت سطر وجه که عبارتست از
موی سر و دو ابرو و چهار مژه که از بطن مادر اورد هفت دیگر انسان بینی و دو عارض و سبلت و دو بروت
بالقوة موجود است بفعل خواهد امد در وقت بلوغیت پس نگویند تقدم و تاخر باشد بلکه تقدم و تاخر
بحسب ظهور است نه در علم الله بسم الله الرحمن الرحیم چون قطع از صورت و حروف و نقطه و شکل
و پیکرست کلام الهی که در تلفظ می اید کرده شود که این شکل و صورت و حرف و نقطه علم ایشانند که عبارتست
از ذات ا و ب و ت الی اخره باشد کلام را با بیطالب مدرک دانا و بینا منصف شنوا از ماضی و حال
و مستقبل و شکل و صورت و طول و عرض و عمق خالی که او را نه بوهم و نه بفرض و نه بعقل نه بخیل قسمت توان
کرد قایم بذات حضرت احدیت چون قیام ضوء شمس بشمس و قیام حرارت با اتش و قیام اب بتری در ان
و احد در همه ذرات اشیا متجلی چنانک یک زمان و یکدم و یک نفس از هیچ ذره موجودات دو جهان خالی
نه منفک نه بجهت انک صفات ازلی ابدی حی قدیمست که انه بکل شی محیط چنانک با سم ان سی کلمه به همه
اشیا رسیده است بذات برین نهج محیط است بر همه اشیا و مظهر ان سی کلمه بحکم الله علم ادم الاسماء
کلها ادمست علیه السلم انی معنی علم ادم الاسماء کلها یا اسماء دیگر و این بود که حق تعالی گفت یا ادم انبیهم
باسمائهم فلما انباهم باسمائهم بدلیل انک ایشان از حضرت شنیده بودند انی جاعل فی الارض خلیفة و یسفک
الدماء نسبح بحمدک و نقدس لک پس ادم علیه السلم معلم ایشان باسمی شده باشد که ندانسته باشند و بحکم
و قرینه اذ قلنا للملائکة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابلیس لم یکن من الساجدین صلوة بحکم تغلیب از
حضر هفده و در روز جمعه که خلقت ادمست پانزده تا سی رکعت بود بعد علم ادم الاسماء کلها در هر

رکعتی دو سجده تا دو بار سه سجده خداکرد دو در کعبه کرده که رسول علیه السلم فرموده است خلق الله
تعالی راس ادم وجبهته من تربة الکعبه وصدره وظهره من بیت المقدس از برای آن زمین شام و بیت
المقدس را زمین حشر خوانند حضرت رسالت ظهر ادم علیه السلم را که محل نطفه بنی ادم است از انجا
خلق کرد و از انجا اخراج کرد و خطاب الست بربکم شنوانید اقرار بستد و اعاده کرد و ظهر
ادم بجهت ان مطاف ملایکه شد و حضرت رسالت در شب معراج از بیت الحرام که کعبه است که بحکم خلق
الله تعالی راس ادم وجبهته من تربة الکعبه بمسجد اقصی رفت که مقام ظهر ادم است علیه السلم و از انجا
باسمان اول رفت و با دم علیه السلم رسید و اشباح و فرزندان ادم را بر یمین و یسار ادم و از انجا از
هفت اسمان درگذشت و بسدرة المنتهی رسید و پنجاه صلوة که بعدد پنجاه حرف و نقطه که علم کلمه الهی
بود امر کرده شد بجهت انک ان پنجاه حرف و نقطه علم ان کلمات الهی باشد که از شکل و صورت و طول و عرض
و عمق مجرد اند و غیر مرئی اند بجهت انک علم ایشانند و صلوة بر عدد ایشان واجب شد بی وضو
دست بر ایشان نهادن منهی است که لا یمسه الا المطهرون ــ اکنون در هفده رکعت صلوة حضر
رو بطرف کعبه کردن واجبست که خلق الله تعالی راس ادم وجبهته من تربة الکعبه و نیت کردن و هفده بار
قیام کردن و هفده بار دست بر هم نهادن و هفده بار الحمد لله رب العالمین الی اخره و هر سورتی که خواهد
و عشر بخواندن و بعد از ان هفده بار دست را گشادن و هفده بار برکوع رفتن و هفده بار تسبیح گفتن
و هفده بار راست شدن و هفده بار تسبیح گفتن و هفده بار بسجده رفتن باز هفده بار راست شدن
باز هفده بسجود رفتن باز هفده بار راست سجده را بمخالفت شیطان موکد کرد بتکرار و نه تشهد خواندن
بعدد نه حرف و نقطه کاف و نون تا پرستش کرده باشد و کلمه توحید و شهادت حضرت رسالت بعلم
کاف و نون که همه اشیا و دو جهان از و موجود اند که کن فیکون و در سفر یازده بار قیام و یازده بار دست
بستن یازده گشودن و یازده قراءت الحمد و قران خواندن و یازده رکوع کردن و دو یازده سجود کردن
تا است باشد و در حضر هفده رکعت با هفده الحمد و قراءة قران و در جمعه پانزده الحمد و پانزده رکعت تا
سی باشد بعدد سی کلمه الهی که علم ادم الاسماء کلها بسم الله الرحمن الرحیم طواف خانه خدا کرانتوا

الحج

الحج والعمرة بعد سبع مثانی که چهارده کلمه اوایل سوره بود انحجر الاسود باید گرفتن که عهد نامه که
حضرت عزت از ارواح بنی ادم گرفته بود یعت بحجر الاسود سپرده است که رسول علیه السلم فرموده
است له عینان یبصر بهما و لسان ینطق بها و در روز قیامت ان شکافته شود و ان ظاهر شود یعنی این
عهد نامه ــ هفت طواف حج و هفت عمره و هفت قدوم و هفت وداع صلوة در شش روز
بر همه او هفده هفده رکعت و در جمعه که روز خلقت ادمست پانزده رکعت تا سی رکعت باشد
ــ ان حدیث را در معالم تنزیل طلب کن که حق تعالی ایة الکرسی را در روز قیامت در صورة رجل در اورد
تا با او در سخن اید چرا که رجل فرزند ادم است و ادم علیه السلم بر صورة سی کلمه مخلوق شده است
که فطرة الله التی فطر الناس علیها عبارت از انست و مقدم این اول در حدیث مصابیح طلب کن که انسان
را سیصد و شصت استخوان است شش بار شصت پاره استخوان چنانک هر شصتی سی و نه باشد چنانک
درجات فلک بروج سیصد و شصت درجه است که تعلق بترتیب ادم و ادمی زاد دارد هر دو درجه
شصت درجه باشد ... درجه و سی درجه هر درجه شصت دقیقه سی دقیقه و ... دقیقه هر دقیقه شصت
چنانک ثانیه سی ثانیه و ... ثانیه تا عاشره همچنین و ان تقسیم سیصد و شصت درجه فلک بروج تقسیم هفت اسمان
که در تحت او بند و انج بالا تر اند بر همین منوال لازم اید ــ چون منقسم شد استخوان وجود ادم بسیصد
و شصت ... در دو دست که عبارتست از انگشتان ظاهر کرد اند و ... در انگشتها با ظاهر کرد اند
و حضرت رسالت خاتم که فرمود بر انگشت کوچک که خداوند سه پاره استخوان است کرد تا طالب من
عرف نفسه فقد عرف ربه درین مقام از انجا یعنی از سه بند تجاوز ننماید و بر خاتم سه سطر نقش
فرمود کرد چنانک از انگشت سه بند است محمد رسول الله کما قال الله تعالی ما کان محمد ابا احد
من رجالکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین بحقیقت ید الله و اصابع الرحمن ... کلمه الهی است که در وقت
عقد صلوة یازده و هفده در تشهد ظاهر میشود و السموات مطویات بیمینه بجهت انک چون کلمه کن
موجود شده است سموات که هم یمین الله است هم بکلمه کن مطوی شود حجر الاسود یمین الله فی
الارض بجهت انک یمین چهارده است و در انای چهارده کلمه ایست ــ اگر سایل گوید که کاف و نون

دوکله است و یمین چهارده منافات می باشد جواب انست که در دو مقدمه رفته
است که قطع نظر از صورة ایشان کرده شود در ذات خود همه عین همدیگراند اگر سایل
سوال کند که از هیچ بطن از سبعه ابطن معلوم شود که ان حروف و نقطه چنانک امام احمد
ابن حنبل رضی الله عنه رفته است ان قدیم باشد جواب ان یکون ان یوم تبدل الارض غیر الارض
والسموات وبرزوا لله الواحد القهار هرگاه که معلوم شود که همه اشیا کتاب خدایی و کلمه خدا
بود همان که سیصد و شصت درجه افلاک که هر شصتی سه و ست باشد و خلقت وجه ادم و اعضاء
او این معلوم بود مثلا این مسئله دیر در ین گو بزان که کسی سوال کرده که ابنج درجو میروه
چیست این کس گوید که ابست این کس گوید که اسم او نمی پرسم ان ماهیت او می پرسم عاجز خواهد
شدن و امکان جواب نیست اما باری تعالی که ادم را بیافرید و اورا ادم خواند باید که او عین
دو الدال میم باشد و بجهت این ادم در خلقت سیصد و شصت پاره استخوان بافت و در سیصد و
شصت پاره استخوان سیصد و شصت گوشت و همچنین رگ و همچنین پوست که هر شصت سه و ست
باشد همچنین اقسام دوازده برج باند دوازده برج رات قسمت کرد که والقمر قدرناه منازل تا مجموع
افلاک که در تحت فلک بروج اند و در انای فلک بروج اند منقسم شوند و باشند ست قسمت چنانک
فلک بروج و وجه ادم را برین وجه مخلوق کرده اند که مربوب ایشانند ان قبل حق تعالی
هفت سطر بر وجه ادمی زاد نوشته ان بطن مادر بیرون امد و هفت دیگر در وقت بلوغیت
ظاهر میشود دو در عارض و یکی بر بالا زنخ که بر وسط واقع است و دو بر بروت و دو در بینی چهارده
سطر است بر چهارده موضع که ست و جز بخط استوا و خلقت وجه ادم بکدی که سنت ابرهیم
علیه السلم سکافتن موی سر و گیسو در انداختن از دو طرف سنت حضرت رسالت شانزده
خط ظاهر شود و کتابت از مو بر شانزده موضع ان که سو باشد بعدد سو کله الهی و اب بر وجه
در وضو ساختن بجهت هفده صلوة و پانزده صلوة بجهت این معنیست و من احسن دینا ممن
اسلم وجهه الی الله وهو محسن واتبع ملة ابرهیم حنیفا ای اسلم وجهه الی کلمه الله واصبر
نفسک

نفسک مع الذین یدعون ربهم بالغداة والعشی یریدون وجهه هر وجه که در قران یابی
از اینجا طلب کن لکل اجل کتاب یمحو الله ما یشاء ویثبت وعنده ام الکتاب جز مدار علم حضرت
احدیت بر سو کله است که با دم علیه السلم امده و از ان ست که بر رسول علیه السلم امده است و حضرت
رسالت بسر فطرة الله رسیده بود کامی که انف که در توریة که امده است که حق تعالی روح ادم
از راه انف دمید بر خط استواء وجه ادم که در کنی سه سطر خدایی یعنی نوشته فرق و زنخ و سبلت
که در میان بر خط استوا است که کذلک جعلناکم امة وسطا منشق شده بر شانزده سطر که محل انز
شانزده است تا سو باشد و کامیان دو ضمیر یعنی را جدا خلقت کرد حضرت احدیت تا جز بر خط استوا
وجه ادم که بی وخط وسط منشق شود چهارده سطر یابی بر چهارده سطر الهی نوشته که ست باشد
سیصد و شصت درجه فلک مر بروج کامی سو باشد و کامی ست وان ست سطر هر سطری چهار سطر
است الهی ست خاکست وست ابست وست بادست وست اتش انی انست نارا الی فلما اتاها نودی
یا موسی انی انا ربک الی اخره که اقم الصلوة لذکری و بر تقسیم دیگر این چهارده سطر الهی که بو
جدا شده است وان شانزده خط و سطر الهی که بر وجه و انف بو جدا کرد سبب حکمت ان بود که
عدد شانزده دیگر خط خط جبین و وجه که نبی موست ظاهر کرد دو جز بخط استوا وجه
انسانی بکلاری پیشانی منقسم شود بدو خط دو خط از بالا دو چشم دو خط از زیر دو چشم و دو خط
از طرف دو وجه و دو از دو طرف بینی نه در ان متقابل که مو در رون دارد و دو دیگر در زیر دو طرف
خط وجه که نزدیک رستنگاه بروت است و دو طرف دو لب چنانک شانزده باشد که در این
شانزده وان شانزده بموجب موازمیان برخیزد سو باشد حدیث رسول است علیه السلم که جمع کند
خلایق را در زمین اسپید که بر انجا هیچ علف و علم نباشد و دجال اعور است که او این بنقش این
علم در وجه نباشد در وضو بجهت ان میباید خواند سنت است اللهم بیض وجهی یوم
تبیض فیه الوجوه ولا تسود وجهی یوم تسود فیه الوجوه وضو میسازم که تا بعدد سو کله وست
کله قیام و قعود و رکوع و سجود بجای اورد که محمد رسول الله والذین معه اشداء علی الکفار رحماء

بینهم تریهم رکعا سجدا یبتغون فضلا من الله ورضوانا سیماهم فی وجوههم من اثر السجود امت
من حضرت رسالت فرموده است غر المحجلین من اثر الوضوء این علامت امت او را باشد
در روز قیامت متوجه حضرت میباید شدن من قبل ان نطمس وجوها فنردها علی ادبارها
که در ادبار وجه این علامت نیست و سی و دو کلمه الهی ظاهر نیست مگر بر سبیل خفا باز دو چشم و دو گوش
و دو بینی و یک دهن افرید هر عضوی که فرد مخلوق شده است بر وسط خلقت است چنانک دهن
و این هفت عضو مرکب است هر یک از خاک و باد و اب و اتش که خطوط الهی اند پس این هفت
خط است سطر و فقط باشد و چون بر خط استوا بکدیگر دهن شکافته کرد چنانک فاصله و سبیل بر
میان او و بینی و لب است پس هشت سطر شود هر سطری چهار سطر سی و دو سطر باشد بعدد
سی و دو کلمه الهی سنت است در وضو بجهت سی و دو رکعت صلوة نوبت رکعت صلوة سفر و حضر اب
بایشان رسانیدن و دندان را که سبب مخرج سی و دو کلمه اند سی و دو افرید حضرت یافت و در صلوة
ازین جهت مسواک سنت است تا مشعر باشد بان معنی که صلوة بعدد ایشانست و جای مخرج
سی و دو کلمه ادم و رسول است علیه السلام که صفات قدیم ملک لم یزل و لا یزال اند و از جمیع مخلوقی
از مخلوقات سی و دو کلمه الهی ظاهر نیست الا در انسان و اول این ادم و اخر این حضرت
الرسالت کما الولد سر ابیه هر کسی که در بهشت رود حدیث است که در صورة ادم علیه السلام باشد و بر قامت
او که طوله ستون ذراعا فی السماء که اسمان بروج سی و دو درجه باشد که شصت است که این سر
و ان صورت سی و دو که در فلک بروج و ان افلاک که درازای او واقع است داشتند در ادم
بالفعل ظاهر شد و شناسای علم اسمان شد و بر نهج صورة خود اسمان را شکافته یافت که ان
السموات و الارض کانتا رتقا ففتقناهما و جعلنا من الماء کل شیء حی الی اخره و السموات مطویات
بیمینه و نفخ فی الصور الی اخره جمع صور است و اشرقت الارض بنور ربها قران را خدا کلمه خواند
و نور خواند و اشرقت الارض بنور ربها و وضع الکتاب یک بطن این ایت اوی که چون وجه همه اشیا
وجه بنور ربها با متقابله است یعنی بمقابله کلام که نور است شکافته شوند و وضع الکتاب

وجی

وجی بالنبیین که صد و بیست و چهار هزار اند و انا اللبنة که سه بار سی و دو هزار بود می بار بیست هزار
باشد الی اخره و الشهداء که امت رسول اند که کذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء
پس چون فلک بروج منقسم بر نهج خلقت حضرت رسالت است و ادم و همه افلاک در ازای ایشان
همچنان ثابت شد لولاک لما خلقت الافلاک و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین علت غایی وجود اشیا
وجود ادم و محمد علیه السلام بود الولد سر ابیه هفت اسمانست که بر و هفت کوکب است چون
بر خط استوا هفت اسمان بکدیگر همچنین خط وجه چهارده نصف شود که سبع مثانی باشد
و بر خط استوا هفت کوکب بکدیگر همچنین چهارده نصف باشد که سبع مثانی باشد و اگر بر هفت
کوکب و هفت فلک بر سبیل خط استوا بکدیگر بیست باشد که کتابت الهی اند حضرت فرموده تا سبع
مثانی داد ادم قران عظیم داد ادم یعنی تا ان سبع مثانی باشد دور دور نبوت و ارشاد و هدایت
توبه شیث و ان خط استوای ادم و حوا که گذشتی در صورت خط استوای مرغان و وحوش و
طیور و نباتات و حیوانات و جمیع مخلوقات در مشاهده قدرت حضرت احدیت کن مثلا
فرموده حضرت که نهر اوین که سورة البقر در صورة مرغان در اید همچنین بر خط استواء هدهد
نظر کن تاج فرق بدو پاره و از دو چشم و دو گوش و دو بینی و دهن همچنان که خط وجه انسان
هفت سطر و هشت سطر بخوان هر خطی چهار سطر چنانک بیست و سی سطر باشد و بر تاج
خروس که و علی الاعراف رجال و بر جمیع خط حیوانات کذکر کن و صراط الله و خلقت الهی را ببین که
و ما من دابة الا هو اخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم چون ادم مجموعه العیست و بوجهی لوح محفوظ
خدا نیست از خط استواء وجه او چنانک خط سی و دو کلمه و بیست کلمه از روی خلقت شده است از
روی ظاهر شدن که سی و دو کلمه از و هم مظهر شده است بر خط هر یک و دانه که ان الله فالق الحب
و النوی کذکر کن و علم کلمه الهی او را دان چنانک در وجه ادم دو ابرو و چهار مژه و باشق موی سر
بجهت خط استوا بر دانه گندم همان خط مشاهده کن و اگر خط چون دانه گندم نیابی و چون خرما که یظلمون
فتیلا همچنین خط پیشانی و خط سبلت بشیافه و در خط صراط راست بکدیگر و اگر از دانه ان

بشکا

حالی مشاهده می نوابی کرد از برک دانه این خط را بخوان واز اسم ان دانه مسما را بدان که اسم عین مسماست
جنانک الف اسمست وعین است جنانک انکه مسماست در الف که اسمست داخل است وعین است
جنانک بی اسم ی باشد وی عین اسم است — الکنون نظر کن ای طالب که حقیقت علم الهی که سوی
الهی وست کلمه الهی جنین که روی از اسمیت بهمه اشیا رسیده است همه اشیا علم اویند ومظهر اویند
جون در حرکت ایند که انطقنا الله الذی انطق کل شی وان من شی الا یسبح بحمده ازین جاست که هر مصنوع
دلالت کرد بجهت بر صانع — تا روشن شود که صد وبیست وجهار هزار انبیا امدند سو
هزار سو هزار سو هزار بت هزار ایشان کلمه الهی که اسماء ادم وخاتم سو وت بود در کلام قدیم
بحضرت رسالت اسم ست نبی که سر امد صد وبیست وجهار هزار بودند ظاهر است اول ادم واخر
خاتم که رسولست علیه اللم ورسول النبی الامی است بجهت انک صاحب ام الکتاب است که الحمد است
والحمد ام الکتاب است که بسبب انک بعدد ام الکتاب هفده کلمه وبانزده کلمه ویازده کلمه در صلوة فرض
است خوانند وبوجهی اسمانها اند ودرجات اسمانها که رفیع الدرجات ذو العرش که سو درجه وت
درجه الی اخره وتا معلوم شود که انبیا همه ان کلام بودند حضرت فرمود انما المسیح عیسی ابن مریم رسول
الله وکلمته القاها الی مریم وروح منه ان مثل عیسی عند الله کمثل ادم خلقه من تراب جون ادم وعیسی
وانبیا مخلوق شده اند بکلمه وعلم کلمه الهی اند ومظهر کلمه الهی اند وکتابت الهی بر وجه ایشان لایح است
لاجرم کلمه الهی باشند که الزمهم کلمة التقوی در شان رسول است وعیسی را در قران حضرت عزت وجیها
فی الدنیا خواند ودر اشراط ساعه یکی امدن اوست — اگر سایل سوال کند که سبب جه بود که ست پیغمبر
که در کلام بعدد ست کلمه الهی امده اند وهریک کلمه الهی اند حق تعالی ورسول واژه که رسول کامه اهین
در اخر زمان دو جواب — واژه یکی انکه خوخدا ظاهرا کلمة الله خواند که کلمته القاها الی مریم وروح
منه ودوم انک اورا بام منسوب کرده است که سبب تقسیم کتابت ~~ظاهر او جهار مژه ودو ابرو~~
وجه انسان از وجه مریم معلوم میشود هفت سطر وجه مریم که عبارت از موی سر وجهار مژه
ودو ابروست هریک مرکب است از جهار طبایع که هریک جهار سطر کتابت الهیست که ست
باشد

211

باشد وجون بخط استوا خلقت ان یکدیگر فرق بدو قسمت شود هشت خط جهار سطر سو سطر
باشد که اگر خلقت وکتابت وجه مریم وحوا نبودی معلوم نمی شد قسمت کتابت وجه ادم بحق بسم الله الرحمن الرحیم
یا موسی ان رحمتی وسعت کل شی فساکتبها للذین یتبعون الرسول النبی الامی الذی یجدونه مکتوبا فی التورية
والانجیل الی یومن بکلمات الله اگر یهود با وجود تحریف گوید که رسول نبی امی را در توریة نمی یابم
جواب انست که می بینی که حضرت رسالت خداوند ست کلمه الهی است هفده در حضر ویازده در سفر
وروی قبله ابرهیم کرده باین عبارت وبعدد علم ادم الاسماء کلها بانزده وهفده است عمل میکند
که در توریت میخوانی که مادام که اسمان وزمین باشند رو بخیمه میعاد کرده پرستش میکنید ورو
در انجا کرده پرستش حق میکنید دانست بدان که جون خاتم محمد مصطفی بیاید متابعت او کنید
اگر گوید بجه دلیل وجه معنی جواب — انست که خیمه میعاد را حضرت عزت که اشارت کرد بموسی
علیه السلم بساز وابدالابدین تو وتابعان تو رو در انجا کنید وپرستش من کنید گفت باید که ان خیمه را یازده
شقه باشد بعدد یازده صلوة سفر حضرت رسالت وهر شقه ست ارش باشد بجهت انک هر کلمه
در ذات خود ست کلمه اند از جمیع صفات وبحسب ذات جون قطع نظر از شکل وهیئت ان معلوم ملفوظ
کرده شود وهر شقه جهار ارش باشد پهنا تا کنایت از سو باشد ابد الابدین گفت رو در انجا کنید وان
همان حکمت حضرت رسالت است که حضرت رسالت رو در انجا کرد وصلوة گزارد که موضع صدر وظهر
ادم بود وباز از انجا متوجه کعبه شد با مرحق که موضع راس ووجه ادم ومظهر سو کلمه ادم بود از
کتابت وجه وسر وظهور باز مخرج که علم سو کلمه که در وجه است جای دیگر نیست ومخرج سو
کلمه هم است نه سینه وظهر نیز در کعبه شک ان نیست که موهم توهم کند که روبه بیت المقدس
که مقام ظهر ادم است بجهت ان کرد که در توریة امده است که اسمانها وزمین در شش روز مخلوق
است در روز هفتم روزنا ستراحت حضرت عزت بود این هم کواهیست بر حقیقت رسالت او
که یجدونه فی التورية اگر گوید بجه معنی جواب انست که در شش روز که حضرت عزت خلق همه
اشیا کرد بحکم توریة ما لا کلام که وقت وزمان نبود که عبارت از حرکات فلک وسیر شمس وقمر است

پس نماند الا انک مراد از شش روز مقدار مدت شش روز باشد وباید که ان شش روز باشد
وباید که ان شش روز بوده باشد که با شب مساوی بوده باشد اگر با مدعای شما شش روز
که عبارت است از دوازده ساعت شش روز هفتاد دو ساعت باشد بر نهج کلمات حروف تهجی که در
لفظ می اید بلغت حضرت رسالت جنانک خیم میعادت ارشی باشد یدانی واگر در مقدار مدت
شش شبانروز باشد جهار بارست ساعت باشد ویکبارسو فی الجمله بقول شما وسایر اهل کتاب اصل سال
وماه بر هفت روز است وهفت شب که بمذهب ما سبع مثانی است از وجه دیگر وهر شبی وروزی
بیست وجهار ساعت است وبقول شما وسایر اهل کتاب ایخ در مدت شش روز بیافرید وافعال
ایشان را درین هفت روز وهفت شب علی الدوام بظهور می اید جنانک مثلا که روز جمعه البته
مخلوق موجود میشود وفعلی از افعال اسظاهر میکردد وباتفاق جون هفته درگذشت باز باسر
شنبه میباید امدن علی هذا وباتفاق همه شبانروزی بیست وجهار ساعت است جنانک هفت
شبانروز شش بارست ساعت باشد بعدد ست کلمه الهی که ادم وسایر فرزندان ادم بران فطره مخلوق
اند وهر شی از اشیا شش جهت دارند هر جهات از ان شی تربیت یافته باشد از ست ساعت که
بعدد کلمه الهی منقسم است تا ان شی از شش جهت مربوبست ساعت باشد از قبل حق تعالی
ورود در هر طرف که ان شی را باشد ست ساعت داشته باشد که منقسم شده است بعدد ست کلمه الهی
که بحضرت رسالت امده است که اینما تولوا فثم وجه الله لا تسبوا الدهر فانا الدهر باین معنیست
یقلب اللیل والنهار ولقد اتیناک سبعا من المثانی که هفت شبانروز است که جمیع سنین وشهور باز و
مرکب است وقران العظیم مفردات ومرکب است یعنی تا هفت شبانروز باشد وتعلق بهفت
کوکب زمان هدایت ونبوت وشریعت بر تو مسلم است ومقرر جنانک بر خط استواء همه اشیا
کد رکنی وخط استو وجه ادم وخاتم جون بر خط استواء هفت شب وهفت روز بکدری که
شب وروز را مساوی دانی جهارده نصف نصف شب باشد وجهارده روز نصف نصف انا انزلناه
فی لیلة القدر شب که از برای اندازه کردن لست که فی ستة ایام یعنی که شب وروز نا ویکسان نباشد

مبارکه انا انزلناه فی لیلة صح

واللم

والسلم بسم الله الرحمن الرحیم وقتی که بسم خلقت خط استواء ادم وخاتم رسیدی بر شهد الله انه لا اله
الا هو والملائکة واولوا العلم قائما بالقسط ره یافتی که اشیا وافلاک وبروج وخلقت نبات وجماد وحیوان
وانسان جگونه مخلوق شده اند اینست سر قائما بالقسط که جگونه از فطرة الله خبر داده اند سورة
الحمد را هفده بار در صلوة حضر بایبخوانند در شش روز غیر جمعه ودر روز جمعه که روز خلقت ادم ست
پانزده بار بایبخواند تا سر باشد که علم ادم الاسماء کلها وکاهی هفده بار در حضر باید خواند ودر سفر یازده
بار بایبخواند تا ست باشد جنانک حضرت رسالت جمیع سورة فرموده است بر ترتیب اول سورة
صلوة را فرموده نبشتن ودر عقب الم را یعنی بکنایت وزبان حال میکوید که الحمد را که سوره صلوة
است بعد الف لام میم وتمامی حروف مقطعه که در اول کلام الله وارد ست میباید خواند که مجموع
هفده کلمه است در اوایل سور بلا تکرار جنانک الف لام میم پنج کلمه است بلا تکرار ودر عقب الم ذلک
الکتاب ولا ریب فیه هدی للمتقین الذین یومنون بالغیب ذکر صلوة کرد وذکر یومنون بما انزل
الیک وما انزل من قبلک کرد تا شامل جمیع کتب سماوی شود وجهار کلمه ادم که علم ادم الاسماء کلها که در توریة
وانجیل امده اند کرده باشد ودر عقب هر الحمد وهر سورتی که خواهد وایتی بخواند پس جمیع
قران منقسم شده باشد قسمت بحضر وسفر کامی وکامی منقسم شده باشد پانزده جمعه غیر
جمعه اگر سایل سوال کند که صلوة که مسلم که صلوة جمعه پانزده رکعتست وصلوة غیر جمعه
هفده رکعت سبب جیست که شش روز غیر جمعه هفده رکعت است وپس جواب انست
که بحکم تغلیب که گفته است بیک کلمه از سر هفده بحکم تغلیب کذشت پانزده کلمه بماند یازده که سفر
باید کذارد وجهار کلمه ادم که باز ته باشد بسم الله الرحمن الرحیم این ست کتابت وجه ادم
که بر خط استواء سر کتابت باشد شانزده که صلوة حضر وجمعه بعدد اینانست تا اب با نجا رساند
مصلی وبر دست کرست بند است بعدد ست ودر دهن که رست دندان یا سر دندان است وبرجل
ومرافق دست بظاهر قران ومصحف کردن منع است جرا که از وجه مصلی وخلقت ید واعضاء
او بر عدد کلمه الهی دالست بعد از ان مس پنجاه حرف ونقطه که پنجاه صلوة بجهت ایشان در شب

معراج واجب شد وهفده که حضر ویازده سفر از شناخت وجه وبدا وحل وحقایق اوبشتن
اول دریابد وبعد از ان مس مصحف وقراءة وصلوة بعد دایشان اختیار کند که الذینهم علی صلوتهم
یحافظون اولیک الذین یرثون الفردوس هم فیها خالدون بسم الله الرحمن الرحیم سوره
قران راحضرت رسالت که بترتیب فرموده است بنشته اند اول الحمد افرموده بنشته اند واورا
سوره صلوة خوانند که قسمت الصلوة بینی وبین عبدی بجهت صلوة اورا باید خوانند بعدد
سه کلمه که صلوة وقیام وقعود ورکوع وسجود بعدد ایشانست فاتحة الکتاب خوانند بان معنی
که اول کتابست که فاتح کل شی اوله والحمد را درحضر هفده ودر سفر یازده بار میباید خواند یعنی
که در اصل فاتحة الکتاب ایشانند والحمد را جز بعدد ایشان میباید خواند یعنی هر معنی که در الحمد ست
درایشانست پس فاتحة الکتاب باشد الحمد را ام القران وام الکتاب خوانند بجهت آنک بعدد
ایشان میباید خواند که ام الکتاب وام القران ایشانند بسم الله الرحمن الرحیم ا ب ت ث
ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن و ه ي این سه کلمه جز در تلفظ
می آید هفتاد ودو کلمه بود که حضرت رسالت بر حمزه رضی الله عنه که سید شهدا بود هفتاد دو تکبیر
صلوة کرد سه اگر سایل سوال کند که بحقیقت معنی ان الله وملایکته یصلون علی النبی یا ایها
الذین امنوا صلوا علیه وسلموا تسلیما چه معنی دارد بحسب ظاهر صلوة از حضرت عزت که
وملایکه دعاست وامرزش وبحقیقت این لفظ اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد پرستش حضرت
احدیت حضرت رسالت را بلفظ صلوة گفت جز عدد صلوة بر سی و کلمه ازلی ابدی حضرت الهیست که

ابدي

هفده رکعت حضر ویانزده رکعت جمعه است که سی و باشد وحضرت رسالت را بسر این سی و
رسانید ودر تشهد که الصلوة است اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد کما صلیت وبارکت علی ابرهیم وعلی
ال ابرهیم سنت است گفتن بعدد این سی و کلمه ازلی ابدی اورا درود وپرستش کرده است
واورا بسر سی و کلمه علم ادم الاسماء کلها رسانیده است بجهت ان فرموده است ان الله وملایکته
یصلون علی النبی که صلوة عبارتست از هفده ویانزده جمعه که سی و باشد واین پرستش بدین

عدد

عدد ختم شد برای حضرت رسالت سه وصلوة میت بچهار تکبیر بر بعضی مسلمان بگزارند که ان
چهار کلمه الهیست وبر شهید پنج تکبیر که سه کلمه الهی را اقل او دو کلمه است چنانک بی واکثر او چنانک الف
سه کلمه بعد داین پنج کلمه پنج تکبیر بر شهید بگزارند روی بطرف کعبه که موضع افریدن وجه وجبهه وراس
ادم است علیه السلم وازین جهت که بر شهید تکبیر میباید کرد که دو کلمه سه کلمه بعضی دو کلمه اند چنانک
بی وبعضی سه کلمه اند چنانک الف که پنج کلمه باشد بر حمزه رضی الله عنه حضرت رسالت هفتاد ودو تکبیر
گفت وهفتاد ودو بار دفع بدین کرد که جمیع سی و کلمه که مرکب است اند دو کلمه وسه کلمه هفتاد ودو اند
بجهت ترکیب وجز در قبر نهند باید که روی اورا متوجه طرف کعبه که ام القری است وموضع خلقت
وجه وراس ادم وجبهه ادم است کردانید که بعدد علم که حضرت الهی در وجه او وضع کرده بود در کعبه
پرستش حضرت احدیت کرد هفده رکعت صلوة ویانزده رکعت روز جمعه که سی و رکعت باشد وبعدد
سه کلمه طواف این خانه کرده است هفت بار در اول طواف قدوم وهفت بار طواف حج وهفت طواف
عمره وهفت بار طواف وداع که سی باشد که این سی و علامت در وجه ادم ظاهر است اول در خط هفت سطر
وجه ادم که خط موی سر ودو ابرو وچهار مژه است که هر یک خط از ان هفت چهار سطر است خاک وباد
واب واتش سه سطر باشد وجز بر خط استواء وجه ادم که در کنی هشت سطر ظاهر شود هر سطری
چهار سطر سطری خاک سطری باد وسطری اب وسطری اتش سی و سطر الهی باشد از ان مردان وزنان
همچنین سه واگر در حج وطواف سر باید تراشیدن وقصر موی سر باید کرد که محلقین رؤسکم
ومقصرین دالست که یعنی ان موضع موضع جبهه وراس ادم علیه السلم کما قال علیه السلم خلق الله تعالی
راس ادم وجبهته من تربة الکعبة الی اخره واجب است که هر کاه که خواهد که ذبح حیوان کند در قربان
یا غیر قربان که اسماعیل را حضرت ابرهیم علیه السلم میخواست که در خواب دیده بود که روی اسماعیل
انجا کرده قربان کند می باید که روی ان قربان وان حیوان که در انجا کند بسم الله والله اکبر بگوید
که الله اسم اعظم حضرت عزت است وکعبه بیت الله است ومقام افریدن راس وجبهه ادم است
که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن وعلی صورته ای علی صورة الله الله چنانک بر حمزه رضی الله عنه

حضرت رسالت هفتاد دو تکبیر کفت بعدد اجزاء ست کلمه الهي الله پنج کلماست الف ولام مشدد که
دو لام باشد والف و بی لام مشدد قایم مقام دو لام است که در قاعدهٔ عرب این معنی مقرر است پس
پنج کلمه باشد اسم الله الف لام ولام الف بی جنانک جهارده کلمه باشد ستروون ربکم کما ترون القمر لیلة
البدر یوم القیامة که ان جهارده کلمه در وجه ادم لایح وظاهر است باین معنی خلیفة الله وباین معنی خلق
الله تعالی دم علی صورته وعلی صورة الرحمن فرمود جون وجه ادم را بحکم حدیث نبوی انه مین کعبه افرید
وجهارده خط الهی در وجه او لایح وظاهر کرد این خانه را خانه خدا خواند که مقام خلیفه خداست
که ادم است علیه اللم ان لا تعبدوا الا اله وبالوالدین احسانا که ادم است وحوا الله جمیل یحب
الجمال بمجموع اشیا واسمان وزمین وسایر کواکب کرد مرکز خاک در طواف اند ودر سیر اند که مظهر
حسن وجمال صورة ادم شوند ویکسوه ادم وخط فرق ومژهٔ دو چشم او ودو ابرو که بر خط
استوا منشق شوه باشند بر ان حسن وجمال که سو خط الهی باشد وان سو دندان وان شانزده
موضع خط استوایی مو ومظهر سو کلمه کردند ممکن نیست وازین عشق ومحبت اسمانها واجرام
سموات بر کرد مرکز خاک طواف میکنند وبدین مقام نمی رسند ونمی توانند رسیدن زهی
حسن وجمال انسانی وازین جهت است حضرت عزت را سو کلمه صفات قدیم ابدی ازلی
اوست در شب معراج خود را بشکل وصورت امرد نمود که رایت ربی فی صورة امرد قطط که منت
سطر موی سر وجهار مژه ودو ابرو اوست سطر باشد هر سطری جهار سطر از خاک و باد واتش
این معنی بود که از اتش خطاب انی انا الله موسی شنید واین معنی بود کان عرشه علی الماء واین
معنی بود لا تسبوا الریح فانه من نفس الرحمن واین معنی بود که افتاب در زیر زمین میرود از حضرت
رسالت پرسیدند که بکجا میرود در زیر زمین کفت میرود در زیر عرش که عالم خاکست که سجده
حضرت عزت کند وان که حضرت رسالت فرمود ایاکم والنظر الی المرد فان لهم لونا کلون الله
وسیم اهل بهشت وحور بدین شکل باشد وبرین صورة انسان که بر صورتی عاشق میشود وسر اسیم
نمی داند که عشق با که میبازد بحقیقت وبر که عاشق شده است انحدیث من عشقنی را طلب کن

خط و

وبین

وبین که ابدال انست که بیا بر چشم او من مصور وشکل ممثل باشم سو کلمه ظاهر سامت را بدل بست کلمه ازلی ابدی
بلا شکل وبلا مثل وصورت ست دوده وسیامی را بدل کرد بست علم وجه ادم وحوا جنانک دکر رفت
وان ست ادم وحوا را بدل کرد بست وسو کلمه ازلی ابدی ومبدل که ست کلمه دوده می بینی ومبدل دیکر
ست علم وجه ادم می بینی در عالم توجه می باید که ان را از بطن دیکر ست کلمه وسو کلمه ازلی ابدی الهی دانی
وقتی که بسر یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات برسی جنانک سیصد وشصت ودو برج فلک بروج
منقسم میشود بسو وست دقیقه که شصت است بسو دقیقه وست دقیقه وهر اسمان که در اثنای فلک
بروج که سیصد وشصت درجه است همچنین منقسم شوند بسو وست وفلک بروج منقسم میشود بست
منزل وهفت فلک که در تحت او باشد ودر ازای او باشد ناجار منقسم شود بست منزل وزمین که مرکز است
فلک الافلاک واقع است همچنین منقسم شود بسو قسمت وست قسمت ومابینهما همچنین پس اسمانها وزمین
ومابینهما منقسم شده باشند بعدد سو کلمه وست کلمه هر یک جزو انسان، بدل باشد از کلمه لا جرم حضرت فرماید
یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات بیکاه که جنین باشد همه اشیا کلمه الهی باشد وبدل شده باشد بکلمه الهی که سو
کلمه وست کلمه باشد والسموات مطویات بیمینه که یمین حضرت ست کلمه است وکلتا یدیه یمین یعنی اسمانها بدست
راست حضرت طی کرده شود در تشهد کلمه توحید یازده بند انکشت را عقد باید کرد وجهارده جپ را
با انکشت مسبحه راست داشتن که کلتا یدیه یمین باشد وبعد از ان کواهی بوحدانیت حضرت احدیت ورسالت
حضرت رسالت دادن انطقنا الله الذی انطق کل شیء السموات السبع والارض ومن فیهن وان من
شیء الا یسبح بحمده ولکن لا تفقهون تسبیحهم ودر ان ایت که حضرت عزت فرمود در سورهٔ مقطعه ائنکم لتکفرون
بالذی خلق الارض فی یومین وتجعلون له اندادا ذلک رب العالمین وجعل فیها رواسی من فوقها
وبارک فیها وقدر فیها اقواتها فی اربعة ایام سواء للسائلین اربعه ایام یعنی تمام اربعه ایام
که سواء بود با جهار شب که اکر سایل سوال کند که مراد اربعة ایام کاهی دوازده ساعت وکاهی نه ساعت
کاهی یازده ساعت جواب فرمود سواء للسائلین که شب وروز ان اربعه ایام راست بوده باشد
دوازده شب ودوازده روز اکنون این وجود ادم است از ارض واز جبال واقوات واز این مرکب کرد

ولیالی

درزمین مخلوقست که اربعة ایام خواهد بود که چهار بارست ساعت باشد وان چهارست ساعت سه بارسو
ساعت باشد که علم ادم الاسماء کلها واین معنی درجه وخلقت ادم لایح است وظاهر ثم استوی الی السماء
وهی دخان فقال لها وللارض ایتیا طوعا او کرها قالتا اتینا طایعین فقضیهن سبع سموات فی یومین
واوحی فی کل سماء امرها پس شش روز تمام شد اکنون کرسی وعرش باید که در غیر شش روز وادم مخلوق
شده باشد که وسع کرسیه السموات والارض در چهار روز وشب زمین وجبال واقوات راخلقت کرد
ودر دو روز سبع سموات فقضیهن سبع سموات فی یومین پس کرسی وسع کرسیه السموات والارض
درین شش روز نیامد وعرش وحال انک مخلوق اند نماند الا انک مخلوق باشد در روز دیگر وروز
دیگر نیست الا روز جمعه جمعه را مزید کرد بر شش روز ودلیلست برین معنی که جاء نی جبرئیل
علیه السلام وفی کفه مراة بیضاء فقال یا محمد هذه الجمعة عید لک ولامتک من بعدک وندعوه یوم
القیامة یوم المزید باین معنی یوم المزید خوانند که بر شش روز که ستة ایام است زیاده کرده شده
است بجهت خلقت ادم وعرش که کان عرشه علی الماء فرمود وبجهت وسع کرسیه السموات والارض
پس بخلاف الفتا یهود که گفته اند که جمیع ایام هفت روز است حضرت عزت در شش روز خلقت اشیا
وکار اشیا تمام کرد هفتم روز استراحت بود حضرت عزت فرمود کل یوم هو فی شان وهفت
شبانروز عبارت است از شش بارست ساعت که هر شی که مخلوق شد وموجود شد شش جهت
دارد تا هر جهت ان مخلوق را ساعت تربیت کرده باشد وزمان منقسم باشد بعد دست
کلام الهی که لا تسبوا الدهر فان الدهر ابی اخوه پس لاجرم کامی در شش روز هفده رکعت صلوة
عبادت باید کرد بحکم تغلیب وکامی پانزده رکعت تا سو رکعت باشد مادام که شش روز در روز جمعه
که منتم است جز شش روز گذشت هفده هفده رکعت گزاردی باز در جمعه پانزده رکعت باید گزارد
تا در حیاتی وتا انقراض جهان هر که اید بدین نهج که بوجهی که سبع مثانی صفت شبلست وهفت روز
وقران عظیم خود معلوم است ولقد اتیناک سبعا من المثانی یعنی هفت شبانروز وهفت اسمان
هفت کوکب که بروست ولیالی ایام از هفت شبانروز مرکب وسنین وشهور بتو دادم ای محمد

یعنی

یعنی بعد از تو رسول ونبی ومرشد نباشد وتا ان هفته وهفت فلک وتقسیم سیصد وشصت درجه افلاک
سوت قسمت زمان زمان تو ودعوت دعوت تو لاجرم فرمود لولاک لما خلقت الافلاک وخلق هم بمعنی
ایجاد است وهم بمعنی اندازه کردن چنانک اندازه کرد بسیصد وشصت درجه ومنازل قمر بیست منزل
که والقمر قدرناه منازل وفرمود که معاندان میگویند که یقول الذین کفروا لست مرسلا قل کفی بالله
شهیدا بینی وبینکم ومن عنده علم الکتاب ودر عقب این ایت گفت الر کتاب انزلناه الیک الی اخره
وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیدا وما جعلنا
القبلة التی الی اخره که در خبر امده است که در روز قیامت حضرت از جمیع امتان انبیا سوال کند
که بشما پیغمبران ورسولان نیامدند انکار کنند از انبیا سوال کند اگرچه که داناست بانک شما تبلیغ
رسالت من کردید گویند کردیم حضرت احدیت گواه طلب کند از انبیا امت حضرت رسالت را بگواهی
بیارند که لتکونوا شهداء علی الناس که امت وسط است وسط بچند ین معنی یکی خیار امت وسط
شمی خیار ان شی باشد ودوم انک کعبه وسط ارض است چنانک فرمود خلق الله تعالی راس ادم وجبهته
من تربة الکعبة وجبهه وراس وسط بدن انسانست وادم است وسیم انک بر خط استواء ادم می باید
گذشتن تا علم سوکله وست کلام الهی وخط وکتابت قلم قدرت الهی که سیماهم فی وجوههم من اثر السجود
ظاهر شود پس امت وسط امت حضرت رسالت باشد بدلیل کعبه که در وسط ارض واقع است
وتتمه این ایت که کذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیدا
وما جعلنا القبلة التی امده است که مشعر باشد که امت وسط اهل قبله اند که کعبه وسط ارض است
وتتمه این خبر انست که چون امت حضرت رسالت گواهی دهند که انبیا بتبلیغ رسالت کردند سایر امم
انبیا گویند که شما که امت رسول علیه السلام اید در اخر زمان امدید انجا معلوم کردید که انبیا بما
تبلیغ رسالت الهی کرده اند امت حضرت رسالت بجواب گویند که از مخبر صادق که حضرت
رسالت است واز کتاب اسمانی که قران است که وجی بالنبیین والشهداء که امت رسول اند وانبیا که
در حدیث وارد است سه بار سو هزار ویکبارست هزار وحضرت رسالت بر تزکیه امت خود گواهی

دهد که لتکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیدا کما قال الله تعالی یقول الذین کفروا
لست مرسلا قل کفی بالله شهیدا بینی وبینکم ومن عنده علم الکتاب شامل هرکس که بر وکنه
علم کتاب برسد که از اسمان امده است که ولقد زینا السماء الدنیا بمصابیح وحفظناها من کل شیطان
رجیم لا یسمعون بالملاء الاعلی ویقذفون من کل جانب دحورا الا من خطف الخطفة فاتبعه شهاب
مبین بوهم وتصور وتخیل بکتاب اسمانی وقران والهامات شیطان نتوان رسید وبر معراج وخیر
کثر صلوة اوره نتوان یافت ولا یحیطون بشیء من علمه الا بما شاء بسم الله الرحمن الرحیم ولا تحسبن
الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون فرحین بما اتاهم الله من فضله ویستبشرون
الی اخره و در حدیث وارد ست که روح شهدا در قنادیل نور باشد معلق بعرش حق تع از قنادیل ومعنی
عرش گفته شده است در صورت کبوتر سبز از نور که نور عبارتست از کلمه وکلام که کلمه وکلام
را حضرت احدیت نور خواند وعرش واستواء کلمه بر عرش وصورة ادم چون معلوم کردی
ارواح شهدا که هم شهید ست بر رسالت انبیا وحضرت رسالت که ومن عنده علم الکتاب وهم شهید
است که در سبیل الهی وکلمه وکلام الهی وظهور از کشته شده اند که بر شهید پنج تکبیر بعدد الف
وبی و بر حمزه که سید شهداست هفتاد ودو تکبیر بعدد اجزاء ست کلمه الف وبی الی اخره انک
حضرت رسالت فرمود در صورت کبوتر نورانی باشد این معنی دارد دران عالم که چون بر خط استواء
کبوتر ودو بینی ودو چشم ودو گوش ویک دهن که در کبوتر هست علم کله الهی بینی هریک کلمه مرکب
از چهار سطر که هشت سطر از سی سطر باشد که معلقست بعرش واگر بر خط استواء از هفت
عضو که دو چشم کبوتر ودو گوش ودو بینی ویک دهن است تامل کنی از هفت سطر مرکب بینی
هریک از چهار سطر که ست سطر باشد که مرکبست ان کبوتر از جزو خاک و باد واب واتش بسم الله الرحمن الرحیم

باب ——— محبت وجمال وعشق یا ایها الذین امنوا من یرتد منکم عن دینه فسوف
فسوف یاتی الله بقوم یحبهم ویحبونه الی اخره ویقیمون الصلوة کما ان الله جمیل یحب الجمال و در حدیث
نبوی امده است که بازاری باشد که دران بازار حسن وجمال فروشند وحسن وجمال ان نوحور

واعلم

واعلم انست سطر کتابت الهیست وسی سطر خط استواء وجه ادم وادمی زاد وحور است که قایم مقام
سی کلمه وست کلمه الهی اند که انها ابدی ازلی غیری مری اند بجهت ان حوریان بهشت ورضوان و
غلمان میگویند در حدیث نبوی وارد ست ما بر کسی خشم نگیریم وحسن وجمال ما متغیر نشود وما
زنده ایم که هرگز نمیریم چون علم کلمه الهی اند بلکه علم ست کلمه وسی کلمه الهی اندیس کی میرند وکی متغیر
شوند هرگاه که بهشتی با حور جمع شود که زوجناهم بحور عین هفت سطر الهی بر وجه ان بهشتی امرد
که علم کلمه باشد و بر خط استواء علم سی کلمه باشد وانان حور بهجنین واز ان غلمان بهجنین بجهت ان فرمود زوجناهم
بحور عین لم یطمثهن انس قبلهم ولا جان بحقیقت شکل وصورت انسان وحکمت خلقت وجه واعضاء
ایشان که چگونه سی کلمه الهی وست کلمه الهی بر شکل وعلامت وجه ایشان بر امده است فتبارک الله احسن
الخالقین بجهت ان در وقت که اتمام خلقت ادم رفت ان کلمه حضرت احدیت فرمود که فتبارک الله احسن
الخالقین هم مظهر سی کلمه وست کلمه است که بر مظهر ست کلمه وسی کلمه عاشق میشود وخود را فدای معشوق
میکند وبحقیقت عشق مجازی ازین جاست که بحقیقت میکشد که این عاشق با خویشتن انسان
عشق بازی میکند می بازد وان عشق ومحبت او از خواب وخورد ونام وننگ وناموس وحیاه مستغنی
شده است وان حسن وجمال که او عاشق شده است بحقیقت حسن وجمال الهیست که خلق الله تعالی
ادم علی صورته پس عشق مجازی در ضمن خود عشق الهی دارد که ان حسن وجمال علم کله الهیست
عاشق انان کلمه الهی است وخط استواکه سی کلمه میشود بر ان عاشق شده است وبی خود است
وترک خواب وخورد وزر ومال وجاه ونام وننگ وطاعت وثواب وعقاب ملامت کرده است
ومطالعه ست کلمه الهی وسی کلمه الهی ومصحف الهی میکند هرچند که نمی داند که از حسن وجمال
وچشم وابرو وخط وخال وزلف علم کله الهیست اما چون فی نفس الامر کلام حضرت احدیت است
اگر دران بمیرد البته مغفور است اگرچه بمجاز عاشق شده بود بشرط که شهوة نفسانی نباشد
که عاشق ان حسن وجمال بان نپرداخته والله که حضرت رسالت فرمود ایاکم والنظر الی المرد فان لهم
لونا کلون الله واز غایتنا انست که حضرت احدیت در شب معراج بر حضرت رسالت بصورة امرد تجلی

کرد رایت ربي في صورة امرد قطط که الرحمن علی العرش استوی که ان صورة عرش الهی و علم سی
کلمه الهی است و لوح محفوظ حضرت الهیست که سی کلمه الهی را و سی کلمه الهی را ان صورة مظهر است و چنانک
انسان بر صورة انسان عاشق است همه موجودات و اسمانها و اجرام سموات و ملائکه گرد خاک و مرکز از برای
ان میکردند که مگر باین شکل انسانی برایند اگرچه ملک سموات بر شکل انسان می اید اما اجرام سماوی
و سیارات هرچند که سیر میکنند باین شکل انسانی و ان صورة انسانی و ان حسن و جمال انسانی
و علم خط زلف و غیر ان در خود پیدا نمی توانند کرد لاجرم بر سبیل خدام طواف مرکز خاک میکنند
و بپرورش لذ حسن و جمال مشغول اند مجموع اغذیه و اشربه که پرورش از سموات و اجرام کواکب
می یابند در سیر اند تا باشد که طعم انسانی شده سر از خلقت انسانی و حسن و جمال انسانی بر اورند
و در جنت همه بر خط استواء ادم و حور و غلمان باشند از سموات بهشت و از فواکه و از طیور و از
درخت چنانک در عالم ظاهر بر خط استواء اشیا نظر کن و خط استواء ادم یا بعضی است
یا بعضی از سی و دو خوان چنانک ذکر رفته است ازین جهت است که اشیا با هم مناسبت است
که جنبش هر یک طالب است که میخواهند که متصف شوند بصورة انسان که عرش حضرت الهیست
است و الله قال علیه السلم علیکم بالسواد الاعظم سواد اعظم بجهت علم باطن شانزده و چهارده خط
وجه ادمست که بر شانزده موضع و چهارده موضع وجه ادم مکتوبست بقلم قدرت الهی و بجهت
ان در حدیث نبوی در یک مقام امده است که صلوة جمعه در سواد اعظم و مصر جامع با تخ که پانزده
رکعت است با هفده رکعت سی رکعت شود که خلقت وجه ادم است علیه السلم و ادم بحکم علم ادم
الاسماء کلها مجموعه همه اسماست و علم سی کلمه الهیست خط وجه ادم که سواد اعظم است که ابتغوا
سواد الاعظم که هیچ سیاهی معتبر تر از سواد وجه ادم نیست و از سواد وجه حوا و حورا و
غلمان بهشت نیست که علم سی کلمه ابدی ازلی الهی اند و علم سی کلمه ابدی ازلی الهی اند و همین معنیست
که حضرت رسالت فرموده الفقر سواد الوجه فی الدارین و الفقر فخری و کاد الفقر ان یکون کفرا
یعنی فقر مطلق سواد وجه ادمست در دو سرا و سواد وجه حور و غلمان است که فرموده است که

و سی

و سی کلمه است که هرگاه که انسان را ان فقر سواد وجه حاصل شد همه اشیا را در دو جهان کلمه الهی می بیند
و چیزی بغیر ازین در دو جهان موجود نمی یابد و فقیر کسی باشد که بان مقام رسیده باشد پس حضرت
رسالت فقیر بود باین معنی و بدین معنی فرموده الفقر فخری و ان که فرموده کاد الفقر ان یکون کفرا
یعنی نزدیک بوده که ان فقر که فرموده است الفقر سواد الوجه فی الدارین پوشیده بماند و کسی
بسر حقیقت ان خط الهی و این سواد اعظم نرسد و ان که فرموده الفقر سواد الوجه فی الدارین در شب
معراج حضرت عزت را چون در صورة امرد دید که تجلی کرد معنی الفقر سواد الوجه یکی این باشد و یکی سواد
وجه ادم و حوا درین جهان و یکی سواد وجه اهل بهشت که همه امرد باشند و غلمان باشند و بر صورت حورا
باشد یکی سواد وجه دیگرانست پس فقر سواد الوجه فی الدارین اینست و حضرت رسالت باین
معنی فقیر بود و این فقر را از حضرت احدیت کسب کرد بوجهی الهی لاجرم کاسب بود که الکاسب
حبیب الله و محمد علیه السلم حبیب الله و همچنین عیسی نیز هم کلمة الله و هم روح بوده از وجهی و درین مقام
است الفقیر لا یحتاج الی الله چون همه اشیا حق است احتیاج نباشد صاحب فقر صاحب سواد
وجه است الفقر سواد الوجه فی الدارین ای صاحب الفقر صاحب سواد الوجه فی الدارین اما در حقیقت
معنی عشق و محبت و محبوبی موجود است که قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله که میکشد
بانک ان الله جمیل یحب الجمال و در قصه یوسف علیه السلم اول حروف مقطعه است و یازده سیاره
و ماه و افتاب دید که او را سجده کردند و او چهارده هم بود و هفت خوشه سبز و هفت خشک و سبع
بقرات سمان و سبع عجاف که سی باشد بوجهی قصه یوسف را حضرت عزت احسن القصص خواند
برای تاویل رویا و سجده کردن سیارات و ماه و افتاب و نجوم یوسف را چنانک بعالم ظاهر
بر گرد مرکز خاک متوجه مرکز خاک و رو بعالم خاک دارد تا تربیت شکل انسانی کنند و انچ در ایشان بالقوه
است در صورة انسان که احسن تقویم است بالفعل ظاهر کرد در عالم خواب همچنانک ظاهر سجده
کردند و بوجهی دیگر احسن القصص بجهت انست که بیان عشق و حسن یوسف است و میل
یوسف با صورة زلیخا که علم کلمه الهی بود چنانک شکل یوسف علم کلمه الهی بود بی اختیار عنان

منع رها کرد و حکم ولقد همت به وهم بها خبر میدهد زلیخا حسن و جمال وخط الهی در وجه یوسف علیه السلام
دید اختیار ان علم کلمه الهی از زلیخا بستد و یوسف هفت سطر الهی بر هفت سطر دیگر که بر خط استوا
کند دیگری سی و سطر باشد واگر بر استوا کشد نکشی ان هفت سطر هشت سطر کتابت الهی باشد پس میل کرد
پس امیل بکتابت وخط الهی کرده باشد و حبس یوسف علیه السلام کنایت از منع نفس خود بشهوت
جسمانی بر زلیخا و زنان که ملامت زلیخا کردند و زلیخا ایشان را جمع کرد و یوسف را بر ایشان عرضه
کرد قلن ما هذا بشرا ان هذا الا ملک کریم ندانستند که ملک و فلک را این شکل ذاتی نیست ملک
احیانا بصورة بشر در اید و فلک را خود این معنی هر چند بسی بگرد عالم خاک میگردد این کمال
حاصل نخواهد شد و اجرام کواکب را همچنان بجهت ان در خواب یوسف دید که سجده او میکنند
و رو در رو دارند چنانک در عالم ظاهر دو اکر بر بالا و زمین اند و اکر در تحت زمین رو بعالم خاک
دارند و طواف بگرد مرکز خاک میکنند و قطعن ایدیهن چنانک فریفته حسن و جمال یوسف
بودند که از پاره کردن دست خود بی خبر بودند زهی عشق مجاز بر خط کتابت الهی اگر کسی از سر
تحقیق تامل کتابت الهی کند که علیکم بحسن الخط فانه من مفاتیح الرزق مفتاح جمیع رزق اسمانی که وفی
السماء رزقکم وما توعدون تامل کردن خط وجه و سواد وجه ادم و حواست و من عرف نفسه
فقد عرف ربه چون شناسای خلقت خود بدین طریقه شد شناسای علم کلمه الهی شد چون شناسای
کلمه الهی شد شناسای سی و دو کلمه کلمه ازلی ابدی الهی شد و چون شناسای سی و کلمه و دو کلمه ابدی ازلی
الهی شد شناسای حضرت احدیت شد لاجرم حضرت رسالت گوید من عرف نفسه فقد عرف ربه

نفس

بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایلی سوال کند که بهیچ وجه علم ان للقران ظهرا وبطنا ولبطنه بطنا
الی سبعة ابطن که نهایت بطن هفتم کتابت وجه حوا بود که اخر خلقت همه اشیا بود چرا که چهار طبایع
و اجرام سموات و انچ انسان را در کارست اول مخلوق شد و بعد از مدت مدید خلقت ادم
شد علیه السلام و بعد از خلقت ادم خلقت حوا شد و بعد از جمیع اعضا و جوارح حوا هفت سطر
وجه حوا مکتوب شد که هر سطری چهار سطر باشد خاک و باد و اب و اتش سی سطر باشد و بر خط استوا

و شق موی فرق هست خط ظاهر شود که هر سطری چهار سطر باشد سی و سطر باشد پس حضرت رسالت
فرمود که قران را ظهری هست و ظهر او را بطنی هست و بطن او را بطنی است تا هفت بطن که هفت
سطر خط وجه حواست که اخر مخلوقات است که یوم ندعوا کل اناس بامامهم که بوجهی امام جمع امهاست
که در روز قیامت همه را بام باز خوانند یعنی حوا یا کسی که بصورة حوا باشد که مادر انکس باشد ——
امکان دارد که ظاهر بیست کلمه قران و چهار کلمه دیگر که سی و کلمه باشد که غیر مخلوق باشد و حال انک ظاهرا
می بینم که دوده و سیاهیست و کاتب احداث میکند و حرفی بر حرفی تقدم و تاخر دارد و از کاتب
ان شکل و صورت و پیکر ظاهر میشود جواب حال انست که حضرت رسالت فرمود که قران را
ظاهری و باطنی هست و باطن او را باطن هست تا هفت بطن پس باید که جز هفت بطن فرمود
بطنی از بطن ممتاز باشد تا هفت بطن لازم اید که اگر ممتاز نباشد هفت بطن لازم نیاید
و بوجهی دیگر باید که از هفت بطن مغایر هم نباشد که اگر مغایر و مخالف هم خلاف نص ظاهر باشد که لو
کان من عند غیر الله لوجدوا فیه اختلافا کثیرا پس مخالف نباشد ای بیشه بین کمان ظاهر قران
و علم خود قدیم بو بچند وجه یکی با وجه که صاحب شریعت و اظاهر قران میگوید لا یمسه الا المطهرون
پس قران عبارت از ایشان باشد و دوم انک صاحب شریعت گفت که قران کتاب الله است اگر کسی
گوید کتاب لفظ را حضرت رسالت بمجاز گفت نه بحقیقت که انچ در کاغذ مسطورست بمجاز کتاب الله است
بحقیقت کتاب الله نیست بشریعت واجب القتل گردد چنانک حضرت رسالت فرمود اصحابی کالنجوم
و قول علیست ما بین الدفتین کلام الله —— امدیم با وجه سبعة ابطن حال انک چنانک ظاهر بیست کلمه که
در کتاب نوشته است حال انست که خاکست و بادست و ابست و اتشست بر تقدیر انک علم کلمه نباشد
خاک باشد و اب باشد و باد باشد و اتش باشد و بالقوه کلمه الهی چنانک اگر گویی باد و اب و اتش و خاک
اندر معنا سمیت بدیشان رسیده است هرگاه که متحرک شوند این چهار شی ء مالا کلام از ایشان
کلمه ظاهر خواهد شد که بالفعل در ایشان است که خارج این سی و کلمه و دو کلمه نخواهد بود که اگر بر سبیل تصور
و تخیل و وهم و خیال خواهی که این کلمه که از ایشان ظاهر میشود از ایشان ان را منفک گردانی و ان

کلمه را از ایشان در کتی و از ایشان جدا کی خود ایشان موجود نباشد که الظاهر عنوان الباطن و این معنیست
که حضرت عزت میفرماید هو الاول و الاخر و الظاهر و الباطن و هو بکل شی علیم ظاهر ظاهر قران
باطن باطن قران و اکر باسما اشیا کلها و بدین صور و بدین صفت نباشد انه بکل شی محیط محقق نکردد
یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات مشعر است باین معنی پس تو صورة قران را ظاهر از خاک و باد
و اب و اتش دیدی جز بدین معنی نظر کنی کلمه الهی بینی سی و دو پس بدین معنی درین منزل و درین
مقام کلام قدیم بود از حضرت رسالت و ای که این که مکتوب است کتاب الله و کلام الله است و ازین
صورت بود بصورة ادم که او که ادمست هم مرکب بود وجود او از چهار طبایع که خلقت او چنانک ذکر
رفته است بعد کلمه الهی که سی و دو باشد اعضاء او مخلوق شده و بعد از ان بحکم علم ادم الاسماء کلها
معلم ملایکه شده و مسجود ملایکه شده و در وقت سجود کردن دو بمقامی که وجه و جبهه و راس او از
انجا مخلوق شده روی میباید کرد چه در حیاة وچه در ممات و این شکل و پیکر که هر یک از ان کلمه الهی نهاده
اند در علم قدیم ملک لم یزل و لا یزال بوده که جز المعلم باهو کاین مسئله دیکر اکر سایل سوال کند که اب
در وجود و انسان چیست بجواب کوید مخاطب که اب است جواب انست که اب اسمست من نپرسیدم که اسم
اب در وجود چیست تا کویی ابست اکر کوید که اب در وجود چیز سرد است و لطیف است و
حیاة بخش است و شفاف است علی هذا بکو من از صفت اب در وجود سوال نمی کنم از اب در وجود
میپرسم که این صفت برو اطلاق میکنی ان چیست مخاطب از جواب عاجز خواهد ماند از خاک و باد و
اتش همچنین و قران ظاهرا مرکب است از دوده و سیاهی و دوده و سیاهی مرکب ازین چهار پس این
کس که میکوید قران را ظاهر قدیم نیست نمی داند که اب ظاهر قرانست که دوده تصور میکند و سیاهی
حقیقت از دوده و سیاهی چیست ره بکیفیت و حقیقت قران چکونه برد بحکم علم ادم الاسماء کلها اکر الله که
اکر الف و لام و الف و هیست قدیم نباشد که اسم ذات است پس حضرت که کوید انی انا الله صادق نبو
و نعوذ بالله ازین اعتقاد فاسد پس حضرت کفت انی انا الله و انا الله کلمه چند است مرکب شده باید
که او همان باشد که میکوید لا غیر و ادم بحکم علم ادم الاسماء کلها این کلمه الف و لام و الف و هی را که ظاهرا شیای

اند

219

اند و مشاهده میشوان کرد در انای این سی و دو کلمه الهی نهاد که ایشان را در ذات خود شکل و هیات نیست چرا
بجهت انکه ان کلمه الهی را که از صورة ظاهر الف مظهر او شده است و قایم مقام ان کلمه شده است که غیر
مری است اکر ان الف خواهی که بفرض و وهم و خیال مجرد کردانی چنانک دکر رفت ممکن نیست پس
این که نز ظاهر از دوده و سیاهی مینماید عین ان کلمه باشد که یوم تبدل الارض غیر الارض که از دوده و سیاهی حرف
از کرده است پس درین مقام ظاهر و باطن قران کلام قدیم الهی باشد والله بسم الله الرحمن الرحیم
قال علی ابن ابی طالب کرم الله وجهه العلم نقطة کثرها الجاهلون علم یک نقطه بود کثرها الجهل الجاهلین
جز بادله و براهین و کشف در مقدمات معلوم شد در تقسیم سی و دو رکعت صلوة که در هر رکعت یک الحمد
و جمیع قران اکر خوانی جایز است چرا که مجموع معانی قران در ضمن ان یک کلمه موجود است پس علم یک کلمه یک
نقطه کافی بود و علم سی و دو کلمه یک نقطه کافی بود جز معلوم شده است هر سی و دو کلمه در ذات خود یک کلمه اند
مثلا الف که اسم اباست اول قلم که کاتب نهاد بر کاغذ نقطه حاصل اید که علم اباست ایک علم و مدلول که ملفوظ
است یک کلمه جز اول کلمه که نهاد یک نقطه ظاهر شد که صورة الف خواست نهادن قلم را جز کاتب
حرکت داد و از ان نقطه در کذشت نقطه دیکر بنقطه اول ملاشد همچنان تا ست نقطه شش نقطه
مکرر باشد بنسبت با نقطه اول و از ان مجموع سی و دو حرف همچنین پس اصل یک نقطه باشد ان چنانک
وجود ظاهر الف از یک نقطه موجود شد اصل خطوط سی و دو حرف یک نقطه باشد که العلم نقطة
کثرها الجاهلون و همچنین از علی مرویست کرم الله وجهه ان حدیث را طلب کند که با وجود لو کشف
الغطاء الی اخره کفته است جمیع اسرار الله تعالی فی الکتب السماویة و جمیع ما فی الکتب السماویة فی القران
و جمیع ما فی القران فی فاتحة الکتاب و جمیع ما فی فاتحة الکتاب فی بسم الله و جمیع ما فی بسم الله فی باء
بسم الله و جمیع ما فی باء بسم الله فی النقطة تحت الباء الی اخره پس جز حکمه علم الهی در نقطه با باشد
بر نهجی که بیان رفت حضرت احدیت متکلم باشد بکلام واحد ابدیا ازلیا و مجموع موجودات در دو جهان
از کلمه کن در وجود امده اند و در لغت حضرت رسالت کن کاف است و نون و در انای معنی امر است و این
معنی بحکم اختلاف السنتکم و الوانکم سی و دو کلمه در لغات انبیا و اولیا متضمن این معنی هستند و ازین

جهت است که ایت اذا اراد شیا ان یقول له کن فیکون را که در سو رکعت صلوة وتر رکعت سفر وحضر
بخوانی جایزست که معنی کاف و نون در سی کلمه دیگر مندرج است بلا زیاده و نقصان چنانک فرمود
الحمد را باهر سورتی که خواهی در ازای سی کلمه بخوان با هر عشر و سوره وایت که خواهی — فایده اختلافات
زبان جهت ان بود که مثلا اب را که در جو میر وه اسم او بعربی ما باشد وبپارسی اب باشد وبترکی
سو باشد وبهندی چیزی دیگر وبمغلی چیزی دیگر وعلی هذا در السنه واقوال در اید که بدان یک اب
سی کلمه الهی که بجهت اسمیت با ناب بر سه از جهت وحدانیت حق تعالی — یعنی ان چیز که در جو رود
ابست یعنی الف است وبی واخ در جو میر وه ماست یعنی میم است والف واخ در جو میر وه سو است
بترکی یعنی سین است وواو تا معلوم شود که سی کلمه یک کلمه است چنانک در صلوة معلوم است
واسم عین مسماست چنانک بی اسمی باشد واسم و مسمی شی واحد باشد وحده لا شریک له لا حول
ولا قوة الا بالله والله حضرت عزت که میگوید انا الله انا الرحمن ویا ادم یا خلیفه یا ملایکه پس میباید
که ایشان همان باشند که میگوید لا غیر بدین سبب است که حضرت میگوید که ان کلمه کن سی و شش شده
اند قال ابو بکر الصدیق رضی الله عنه ان الله تعالی فی کل کتاب سر وسره فی اوایل القران اوایل
السور وقال علیه السلم اصحابی کالنجوم بایهم اقتدیتم اهتدیتم بسم الله الرحمن الرحیم حضرت رسالت
پیش انک صلوة ادا کند وضو میساخت چنانک در حدیث وقران وارد ست غسل وجه ویدین ومسح سر
وغسل رجلین چنانک فرموده است بعد از وضو هذا وضوی ووضوء الانبیاء من قبل لا یتقبل الله
الصلوة الا به جمیع اندام را میباید پوشانیدن الا وجه وید ورجل وجهه که ان مواضع شرف چندارند
که در مواضع چند امده نیست از شرف ونباشد این در حدیث امده است که امت من در روز قیامت
غرا المحجلین باشند من اثر الوضوء وامت من از سایر امم بدین صفت ممتاز باشند چون صلوة بی قرات
عظیم که در لوح محفوظ مثبت است درست نیست که اقم الصلوة لدلوک الشمس الی غسق اللیل وقران
الفجر ان قران الفجر کان مشهودا وچون صلوة بی خواندن هفده الحمد وایت دیگر یا سوره دیگر
درست نیست وازان جمعه که روز خلقت ادم پانزده رکعت بی خواندن پانزده الحمد الی اخره وایت
دیگر

دیگر درست نیست ومعلوم شده است بکرات که بعدد سی کلمه علم ادم الاسماء کلها ست — معلوم است
بدلیل ووضوء الانبیاء من قبلی پس بدین حدیث وضو ادم معین وضو باشد وکتابت وجه ادم معلوم
بود هم
بی که علم کتابت خداییست که سیماهم فی وجوههم من اثر السجود قران که از لوح محفوظ جبرئیل علیه
السلم که اورد چون در صلوة حضرت رسالت میخواهد که مشغول شود لوح محفوظ را که بحقیقت وجه ادم
ومحمد بود اول اب بخو برسند وبعد از ان برجل وید وراس که بدا الله فوق ایدیهم والسموات مطویات
بیمینه وکلتا یدیه یمین ویضع الجبار قدمه واصابع الرحمن بعد از ان بصلوة وادا ان مشغول گردد
وجبرئیل علیه السلم قران را از لوح محفوظ میخواند که سورة وجه ادم بود ووجه ادم بود بحکم علم ادم
الاسماء کلها ثم عرضهم علی الملایکه فقال انبیونی باسماء هولاء ان کنتم صادقین قال یا ادم انبیهم باسمایهم
پس صادق است که قران از لوح محفوظ میخواند وبحضرت رسالت می اورد وبحضرت احدیت بشکل
ادم وصورت ادم بر می امد تا بشکل لوح محفوظ الهی بر امده باشد تا که بی زبان وبیان بحضرت رسالت
ایت از وجه وکنایت است وجه او وحی الهی که عبارت است از اشارت الهی حضرت رسالت بخواند چنانک
در حدیث وارد ست در باب ایمان واسلام وقضا واشراط الساعة که در صورة رجل امده بود ودر صورة
دحیه حضرت رسالت فرمود که جبرئیل می اید — در قران هر جا که بحث وبیان وجه امده است
عبارتست از بیان کردن سی کلمه الهی وبیست کلمه که وجه انسان مخلوقست بر ان فطرة بحکم کلمه کن —
چنانک ومن احسن دینا ممن اسلم وجهه الی الله ای الی کلمة الله که وجه را میباید شستن وبعد از ان در
جمعه وغیر جمعه سی دو رکعت صلوة بعدد ان علامت وجه گذاردن واتبع ملة ابرهیم حنیفا — انی
وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض بعدد سی کلمه ودقیقه ودرجات که ذکر رفته است — واصبر
نفسک مع الذین یدعون ربهم بالغداة والعشی یریدون وجهه ولا تعد عیناک عنهم الی اخره ولا تطرد
الذین یدعون ربهم بالغداة والعشی یریدون وجهه ما علیک من حسابهم من شی الی اخره که ایشان وجه حضرت
عزت را طلب میکنند وامت تو اند ما علیک من حسابهم من شی الی اخره — وجوه یومئذ ناضرة
الی ربها ناظره چون روی اهل بهشت مخلوق بعدد سی کلمه وبیست کلمه شده الی ربها ای الی کلمه ربها

ناظره باشند روز قیامت یوم تبیض وجوه وتسود وجوه فاما الذین ابیضت وجوههم بعدد کلمات
الله ووضوء صلوة مذکور ففی رحمة الله واما الذین اسودت وجوههم که اثار سجود وعلامت کلمه وسو
کلمه برایشان پوشیده وجوه کقطع من اللیل و در وضوء صلوة سنت است خواندن اللهم بیض وجهی
یوم تبیض فیه الوجوه ولا تسود وجهی یوم تسود فیه الوجوه واللهم اعطنی کتابی بیمینی ولا تعطنی
بشمالی ولا من وراء ظهری — کل شیء هالک الا وجهه علامت ست کلمه الهی وسو کلمه الهی در همه
مخلوقی از مخلوقات ظاهر نشد الا در وجه انسان برای ان علمیت همه مخلوق هالک اند گویا الا
وجه انسان و بوجهی دیگر وجه گفت که علم سو کلمه الهی است وسو وست کلمه الهی ابدی ازلی خواست که
وجود وعدم موجودات از ایشانست بحکم حضرت احدیت — کل من علیها فان ویبقی وجه ربک ذو
الجلال والاکرام — اینما تولوا فثم وجه الله بجهت انک مجموع اشیا که مخلوق است رو در وجه دارد
چنانک اسمان وافلاک وسیارات رو در کعبه وعالم خاک دارند که مبارکا وهدی للعالمین وهر شیء

مرکز

که هست شش جهت دارد وزمان هفت شبانروز است که شش بار ست ساعت هر طرف از شش
جهت از مخلوق که رو دارد یک جهت زمان ست زمان است که ان ¼ زمان بر ست ساعت بعدد ست
کلمه است وانلوح وجه ادم در همه اشیا برو ویبین بر خط استواء همه اشیا انثی وجه ادم را پس صادق
باشد برین معنی اینما تولوا فثم وجه الله بر وجه هر جا که در کلام الهی وجه امده است بدین وجه وبدین معنیست
دابة الارض که بدر اید از نزدیک بیت الحرام و با و خاتم سلیمان وعصا موسی علیه السلام باشد که عصا را بر
پیشانی هر کس نهد اگر مسلمان ومومن حقیقی وبهشتی باشد نقطه سفید بر وجه ان کس ظاهر شود
وهمه وجه او را سفید ومنور گرداند بنویسد بر وجه او که هذا مومن وا ان کافر همچنین بر عکس نقطه
سیاه ظاهر شود وهمه وجه او را سیاه گرداند وبر وجه او بنویسد که هذا کافر ومردم دران روز
در صلوة بگریزند وصلوة دور ودراز گزارند او گوید که تو چندان که میخواهی صلوة را دور ودراز گزار
که من ترا خواهم در هم شکستن قال الله تعالی اذا وقع القول علیهم اخرجنا لهم دابة من الارض تکلمهم الی اخره
امنوا من قبل ان نطمس وجوها فنردها علی ادبارها یعنی ایشان را نوعی سازد حضرت احدیت که ان

علامت

علامت کلمه را مشاهده نتوانند کرد فنردها علی ادبارها چنانک در ادبار اثار علم سو کلمه ظاهر نیست بتمامی
پس ایشان دران زمان ودر دیدن ان علامت کلمه الهی در وجه ونادیدن چون حیوان مطلق باشند انی
اسلمت وجهی لله مجموع وجه که در قران عظیم امده است بدین معنیست یک جا جمع باید کرد وتغشی وجوههم
النار چرا نار موها را میپوشاند بجهت انک حق تعالی ادم را از خاک بیافرید وقابلیت خطوط الهی وکلمات
الهی بغیر از جزو خاک نداشت که علم ست کلمه گردد وازان سو کلمه چنانک زبان او مظهر ان گشت
ومخلوقات دیگر نگشت وبعد از اسماء علم ادم الاسماء کلها وجه ادم را منقش گردانید که فطرة الله التی
فطر الناس علیها لا تبدیل لخلق الله وشیطان را از اتش افرید که سجدهٔ ادم نکرد وانا خیر منه خلقتنی
من نار وخلقته من طین گفت وان شیطان که از اتش بود ان خطوط الهی را جز در این جهان نخواند و
بپوشانید لاجرم کسانی که متابعت شیطان کردند که از اتش مخلوق شده بود ورو در کعبه که موضع
خلقت ناس وجبههم ووجه ادم بود نکردند وسجود بیاوردند تغشی وجوههم النار باشند وموعد
همه اهل دوزخ بنا است وباتش که اصل شیطانست اگرچه جزوی بدن ادم اتش است اما
جزو اعظم ادم علیه السلام خاکیست که قابلیت خطوط الهی دارد که کلمه الهیست جزو خاک دارد نه جزو
اب بجهت ان در اکثر مواضع حضرت عزت واشیطان بحث خلقت ادم که کند خلقته من تراب
ارد وخاکست گوید که جزو اعظمست وبعد از ان اب که تخمیر خاک باب توان کرد خمرت طینة
ادم بیدی اربعین صباحا وکان عرشه علی الماء فرموده علی النار والریح وبیان عرش رفته
است که مراد چیست وکان عرشه علی الماء بسم الله الرحمن الرحیم چون معلوم شد بعدد صد وبیست
وچهار هزار انبیا ولیکن که سه بار سو هزار انبیا امدند وگذشتند واخر ست هزار انبیا امدند
بعدد ست هزار کلمه وسه بار سو هزار کلمه وگذشتند قران که مرکب است از ست کلمه
ست نبی را حضرت در اینجا ذکر کرد تا معلوم شود که ایشان کلمه الهی بوده اند ومخلوق بعدد کلمه الهی
شد وجود ایشان ووجه انسان — کما قال الله انما المسیح عیسی بن مریم رسول الله وکلمته پس مجموع
مکونات بتخصیص انسان کلمه الهی است لاجرم مرکب بر ایشان تصرف ندارد وهر گاه که انسان حقیقت

خود را سوکلمه وسے کلمه الهي ديد ابدي ازلي غير مرئي قايم بذات حضرت احديت مقام جباه جاويد
را مشاهده کرد وحقيقت خود را جاوداني وابدي وازلي يافته وهمه اشيا را در خود ديد کاهي وکاهي
در تحت خود ديد وخود را در جميع مظاهر اشيا يافت ازين جهت بود که انبيا کفتند ما باز خواهيم امدن
من لم يقل برجعتنا فليس منا وامدن مسيح همين معنيست امدن حضرت وانبيا الله که يوم يجمع
الله الرسل الي اخره وما خلقكم وما بعثكم الا كنفس واحده پس دعوت همیشه دعوت انبيا تا اخر واشان
اين کلمه اند که ميکويند وارشاد ميکنند وخواهند کرد در خواب وبيداري بسم الله الرحمن الرحيم
في تقسيم کشف الاسرار قال عليه السلم ويل لكل عالم لا يعرف تفسير ابي جاد ابي جاد جمع ابجد است
که عبارتست از حروف تهجي وقال عليه السلم الالف الله والباء المباري والجيم الجليل ـــــ
بشناس اي طالب اسرار اسماء الله که چنانک مذکور شده است بکرات که بست کلمه الهي که عبارتست
ازبست کلمه مفرد مجرد که جز قطع نظر از شکل وصورت وهيئه وبيکا ايشان کيفي بست کلمه يا نبي
بي طول وعرض وعمق ابدي ازلي بلا نهايه قايم بذات حضرت احديت جز قيام نور افتاب با فتاب
متحد بذات حضرت لم يزل ولا يزال غير منقسم غير مرئي وهم وتصور وتخيل را در ايشان ودر
سرادقات ذات ايشان ره ني در مجموع مکونات اشيا تجلي کرده که بفرض وتصور وتخيل ذات
ايشان را از مکونات اشيا جدا نتوان کرد که اکر مکونات اشيا بتصور وتعقل وبالفعل
جدا نتوانند شدن ان مکونات اشيا را وجود بنماند غرض انک حضرت احديت ذات وصفات
خود را به بست کلمه ابدي ازلي جز صفات قديم او بود بخواند بعد از اين اين حروف تهجي که بيان
حقيقت ايشان شنيدي برين ترتيب بسم الله الرحمن الرحيم الله الباري التواب المغيث
الجليل الحليم الخبير القدوس المذل الرحمن الرزاق الستار الشكور الصبور المضل الباطن الظاهر
العليم الغفور اللطيف القدير الكريم المتعال الملك النور الواحد الهادي الرحيم تا روشن کردد
که ايشان صفات قديم ملک لم يزل ولا يزال اند واز ذات حضرت احديت منفک نيستند وچنانک
از اسماء او که شنيدي همه مسماة دو جهان اسم يافت از بست کلمه اسم او بحکم انک کلام اوست وصفت

قديم

قديم اوست چنانک از روي اسميت از بست کلمه اسم الهي بهمه اشيا رسيده است از روي ذات وصفات
در همه اشيا تجلي کرده است چه در خواب وچه در بيداري وچه در تخيل وتصور وتعقل وعالم عقول ونفوس
که تصور ميکنند انا الله وانا الرحمن خلقت الرحم وشققت لها من اسمي فمن الي اخره باب ـــــ
توجه بخدا اي نفس انساني هر کاه که خواهي که توجه تمام بذات خدا کني که وراء توجه نتوان در خلقت اشيا که در
ظاهر وباطن وتصور در اسماء درآ وببين بنظر عالي که چکونه خلقت اشيا بکي وببين که خدا جز علم کلمه
خدايي بيند همان که نشان علم وشکل وصورت انسان واثر خدا بست کلمه درآ واثر بست کلمه با ذات بر سي
که صفت خود است کلمه هستي که شکل همه اشيا از ظاهر وباطن وتصور وتخيل علم خداني ما اولها از مجموع
اشيا که انسان ودم خود که احسن تقويمي درآ ومن احسن ممن اسلم وجهه الي الله وهو محسن ـــــ
من عرف نفسه فقد عرف ربه هر که بداني که خوين نفس که عبارتي از ترکيب خود در ازاي کلام خدايي هستي
ره بشکل نفسه ببوره برب بيي واکرنه نه باب ـــــ وجوه يومئذ ناضرة الي ربها ناظرة
يعني بکلمه الهي ناظر بود يعني در مقابل کلمه خدايي بود بعينه في کم بود از کلمه ونه زياد واحسن ممن اسلم وجهه
الي الله کل شيء هالک الا وجهه واصبر نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه
کليات ـــــ کتب السماويه اکر بيئتن واژه اهل کتاب با که کتاب اسماني شمه که هستي همان که امين
کتاب علم خدا حادثي وبحسب مجاز خدايا بالهام کاتب خدا نه علم خدا کاردني واکرنه بحقيقت علم کلمه
خدا وجود بشريت خدا وبشکل وهيئتي خداني که پيغمبر شمه بيند که اعلم خلقت انساني ناچار خدانه
اقرار بکو کين وهمان که علم مجازي خدا نيي کتاب شمه موجودني تا وجود انسان کاملي وعلم بشريت خوني
کلام حقيقي موجودني وعدد تام در خلقت بستي که بست برصفت موضع کا از مار که بدانيي وصفت دير بعد
از ه که بصفت ديري که در مقابل احمد کيتي وچهار از خود منشق بيي بود که کسي با کوبي که منشق همان
از نفس خوني بود پس هيچ کس در مقابل خلقت بواسطه کلمه وکلام بغير از خدا نه ناهي بيند دانش
لاجرم بخدا ختم بود باب ـــــ صلوة لمن الرسول بما انزل اليه من ربه والمومنون كل امن بالله
وملايكته وکتبه لا ايمان ان تومن بالله وملايكته وکتبه ورسله پس بکتب انبيا ايمان بيفکو اوين وان

وان جهار با کتاب خنان دري پس بان جهار ایمان بکواوین که اکنیاره ایمان داربنو جزایمان بنو کافر بو
جز کافر بو واجب القتل بو فبهاسم اقتده اوي که بعد دار روز جمعه پانزده هکزاره انکه واتي الرحمن
علي العرش استوي جیاجاي دیونتواني چرابعرش واتي براي اکه ظهور خواوله برعرش که مثال
سوداره واژوکو بعداندر همه ظاهرني بو براي اکه هیچ مظهر دیره بغیرعرش ني که مظهر
خو بنو واژکو ظاهر شود در همه جا وظهور عرش در روز جمعه بو وروز جمعه اروژ بو که دوخطبه
درخو پانزده رکعت صلوة بو — جز وراء عرش جاي دیرني وهمه اسمان وزمین درتحت خودري
واتي الرحمن علي العرش استوي براي اکه اسمان وزمین درتحت خودري واتي الرحمن علي العرش استوي
براي اکه اسمان وزمین از روي خلقت قابلیت مثال سي وعلم نداشتي الاعرش براي اواتي که بره
کوراست بیشتي وملک خوبیي اسمان وزمین وانچ میان اسمان وزمین وتحت الثري هستي
پس جز عرش ادیمي بالا همه درامي از روي خلقت که اعلم سو کله خو کسي دیره ندار ه پس
دیم بالا همه درامي بوادمن باب — مصحف هرکاه که دست بي وضو وطهارت بمصحف نکو
کین براي اکه مصحف کلام خدا هستي بامعني حروف ونقطهٔ خود لالتي وحال اوي که اتعظیم
براي اوي که پنجاه حرف ونقطه که علم کله هستي بکاغد دري جز خنان که پنجاه حرف ونقطه هستند
علم ست کله بیند واژه خنان ره بکله نتیان نهین وقایم مقام ست کله خنان اند که کدبزبان محمد هکند
بره کله بي وضو وطهارت دست نخنان نتیان کین واکرنه محسوسي که کاغد ودوده وسیاهي وقلم این شرف
ندارند خنان که بمجاز قایم مقام اکله ببند این شرف دارند وجوه انسان کامل که بحقیقت ازجهت
خلقت خدایي قایم مقام خناني بطریق اولي که بي طهارت دست بخو نتیان کین وازوکوبیي که بي طهارت
وضو طواف کعبه نتیان کین که کعبه اکسي مثالي جز مصحف مجاز مثال مصحف حقیقي هستي بخوي بي
طهارت دست نتان کین براي اکه اشرف یافتي که مثال مصحف حقیقي خو حاصلي تا باب —
همه مخلوقات مصحف الهي اند امامثال نلم انسان داده — علي تعظیم کله الهي حقیقتي کي که در
شب وروز پنجاه ویک رکعت هکزاردي لام الف مکرره یک حرف کیتي تا ثواب اول که خدا
واتي

واتي پنجاه صلوة دربارفتنه بو دمکودخو همه نادلالت کره که بتکرار خو که وا سرکین هم کنارده بو یعني
من زاني که اینجاه کامین بدلیل یکي بزیاده یکي ودرمیان کوخوین هکزاره دورکعت نیشینه یک حساب
که لام الف دوکله هستي ویک حساب یکي اند وپنجاه رکعت ویک رکعت خو دالي بره که صلوة که خدا
اول فرض بکي پنجاه رکعت صلوة واجبني بجهت اکه درحدیث رسول اقل صلوة یک رکعت هماز ن
که درباب وترامي پس پنجاه نیت بو وپنجاه قیام وقعود علي هذا پس خو درمدینه بو واکه واتي که
درشب معراج خدا که مثلا سخن واتي بزبان خو واتي واقعي بو واکرني خوارده باکو نشا نبیني بین
اي مدعي باخو صاحب سرخوني که خو خیار دربیان ني یاخبر خنا یاخو بکشف خوشتن مطلع بیجاره
غرض که خدا واتي پنجاه صلوة بکزار نظر کره که چه مقامي که خوداره تا موافق بو جهارده هزار
سال یا که یک نور بماني باب — علم شب معراج هفده ست واجب ودوازده سنت اعتبار کي
اوه که مکرر هزاني اما یازده تهجد برخو واجبي فتهجد به نافلة لک جز ایک مکرري بدم بشوي یازده
بماني اوي که عایشه روایت کي لام الف سي بارمي واتا حرف سي وا تا قایم مقام جهار کله بو هماز ن
که وترازمي تا یازده خنان که کله بعضي قایم مقام بعضي اند همازن که پانزده جمعه ویازده سفر قایم
مقام که یازده هفده قایم مقام خناني لام الف مي باد واتي یک رکعت که قایم مقام یک کلمه کیني واتي
دوازده سنتي مي بارشش رکعت واتي له سنتي که بکزاري اعتبار کي که خنان ششند مبادا اعتبار
جهارکي که ازه شش دومکرري واشراق واتي یابن ادم اربع رکعات درباب دومکرر واتي
دورکعت برمن واجبي اعتبار مکرر خنان کي کامي اعتبار کي لام الف یک کله بي واتي دوازده
بکزاره کامي اعتبار دوکي واتي دو اشراق من بکزار اعتبار دوکیتي — علي واتي که من کلام ناطق
ومعاویه ومدعي خو نزاني که جز کلام ناطقي پس هرکه خو نزان اکه جون کلام ناطقي همازن بو
لیل — که درصاحب خو که مدعي خو — جز کعبه مثال وجوه ادمي هستي بدلیل جهارده طواف وباد
که خو دوچشم بقیامت کامه بین که حجري وزوان پس سو بخال عالبني برجن وادم که قابلیت
انش — صورت وعلمیت داشتي براي اکانه خاک بساتي همان جز وخاک کعبه جز وکسي همین وجز و

همین اژده اتش که جز و خاکی اوا زشنوی موسی که من خدا خدای پدران تو ابرهیم و اسحاق
و یعقوب وان خانه واضع هم ابرهیم نبی و همین اوبی که موسی بشکافتی و راه خشک در خود وادی
بکی و همین بادی که بفرمان سلیمان نبی ست عظمت و جلالت کلمه الهی در حضرت احدیت بحیثیتی
است که رسول علیه السلم که ملک مقرب که عبارتست از جبریل بعد از ان سینه او را بشکافت
و بایمان و حکمت مالامال کرد و براق اورا باسمان اول رسانید و طلب کشودن در اسمان کرد
چنانک معلوم است تا باسمان هفتم و مشاهده ارواح و انبیا و سدرة المنتهی کرد و بیت
المعمور و از حضرت عزت کلام حضرت الهی استماع کرد در شب در شب و روزی پنجاه صلوه
بر او و بر امتان او واجب کردانید بعدد علم اصل کلام و اجزاء عدد اصل کلام تا عظمت و جلالت
کلام الهی و اجزا کلمه الهی ره بکلام الهی میتوان برد که اگر بعدد کلام الهی بایستی که ست صلوة بودی
ست وابن عظمت و جلالت علم کلام الهی از انجاست که ایشان اند که مخصوص اند بعلمیت کلام
الهی و بواسطه ایشان ره بکلام حضرت احدیت توان بود پس تعظیم و توقیر ایشان باین
حیثیت کردن از واجبات باشد تا باز از تعظیم و توقیر ایشان تعظیم و توقیر کلمه الهی ظاهر کردد
ست اقراء باسم ربک بحث صلوة درین صورة ست صلوة را جرا بر عدد ست کلمه نهاد تا جز
بعدد ایشان عمل کرده باشد هر چیزی که از ازل تا ابد از ست در وجود امده باشد و باید بعدد
ان عبادت کرده باشد و ست شکل همین که شکل ایشان است تا هر کرا که شکل باشد چه انسان
و چه غیره باشد که مظهر بعضی علم ست اگر پنجاه صلوة ما را کم نکردی ست و پنجاه صلوة کمتر از پنجاه
رکعت صلوة نبودی بجهت ان که اقل صلوة یک رکعت است که صلوة و تر است و در و نیت
است و قیامست و تکبیر است و قرارت و رکوع است و سجود است و نشستن است و تشهد
ست و اسلام است پس برین تقدیر لازم امدی که پنجاه نیت و پنجاه نوبت تکبیر کفتن و پنجاه قیام
و قعود و رکوع و دو پنجاه سجده و پنجاه تشهد بودی پس مصلی عمل بعدد علم اصل کلام الهی و اجزاء
علم اصل کلام الهی کرده بودی پس بوجهی لازم اید که مصلی عمل بعدد اصل کلام الهی کرده باشد تا اجد
عمل

عملها او را باشد ما نفدت کلمات الله رسول فرموده پس ارکان جبرئیل معلوم شد ست حضرت احدیت
چه قدرت و جلال و چه عظمت و کمال در کلام خود مشاهده کرد که در شب معراج امر کرد محمد علیه السلم
بعد از ریاضت و پرستش باری تعالی و شق سینه او و شستن اندرون او باب ست زمزم و پر کردن
بحکمت و ایمان و بردن جبرئیل او را با براق و باسمانها و استفتاح در اسمان کردن کرده اند و دیدن انبیا
و بیت المعمور و ملایکه و سدرة المنتهی و در کذشتن از مقام ملایکه و جبرئیل کهای محمد باید که تو
و امت تو در شب و روزی پنجاه صلوة برخود فریضه دانید بعدد کلمه من و اجزاء عدد علم کلمه من
ست در شب معراج فرمود ظهرت بمستوی ای مکانا مستوا فیه صریف الاقلام عبارت از ان
مکان مستوی پنجاه حرف و نقطه بود که او از قلم در و میکرد و او می شنید کما جاء ست اقراء باسم
ربک الذی خلق خلق الانسان من علق اقراء و ربک الاکرم الذی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم کلا ان
الانسان لیطغی ان راه استغنی تا ارایت الذی ینهی عبدا اذا صلی ست اما چون طلب تخفیف رفت
ان پنجاه صلوة منحصر شد به پنج صلوة بر طریق معلوم پنج تکبیر صلوة قایم مقام پنجاه تکبیر اول
چون شکل الف علم یک کلمه است و شکل ب با یک نقطه علم یک کلمه و شکل ت با دو نقطه علم یک کلمه
است و شکل ث با سه نقطه علم یک کلمه است لازم اید که ست کلمه را ست علم باشد و اصل اینست چنانک
ست طع و ک ل م پنج صلوة را منحصر کردانید در هفده رکعت بعدد علم هفده تا جز بعدد علم
هفده کلمه باشد بالتزام بعدد هفده کلمه باشد تا دلالت کند که قیام او و قعود او و سجود بعدد ایشان
است و تغلیب حکم یک دارد تا اگر بعدد هفده کلمه پرستش کرده باشد و بعدد یازده نکرده
باشد اقم الصلوة طرفی النهار و زلفا من اللیل ان الحسنات یذهبن السیات باشد ست اگر سایل
سوال کند که چرا علم ست کلمه الهی منحصر پنجاه نبی الاکرم الذی علم بالقلم نبی پنجاه جز بر خط
استوا بکیدی ست اگر بواسطه علم نبیند ظهور کلمه هرگز نیندی کلمه الهی ظاهر نبی و چون
کلمه ظاهر نبی بوظهور ذات خدا ممکن نبندی که ظاهر بو پس نمازه بر عدد علم کلمه اوتن
بی که بالتزام از عدد عبادت کین بعدد کلام لازم اسم علم کلمه انان رو شرف داده که قابلیت

علیت داشتی ومظهر کلم بی واز کلم هجوانی حروف ونقطه علم کلم است وقایم مقام کلم است
پنجاه علم ظاهرا علم ست کلما ست که از مخرج انسان بدرمیا سه بحسب مجاز که بحسب حقیقت
علم است کلم مظهر انسانی ووجه خوی که ست هستی جون محمد در مقابل ست کتی که خلقت که انانی
علم است ی اصل کلام بخوامی وباگسی هنکو که بیا سه که در مثال واوجی کیسدس وجون بدخط استوا
بکدری سو علم نشان وادی مبیاسه وبسراکس بکوسان که سو بر زبان خو کند کره ومماز ن
که اجهار از ست اشکافته ببیو هنکو که اکس از محمد اشکافته ببو یعنی از نسل خو بو ازن که خنان
مم جد ایند ـــ اکو حضرت احدیت تخفیف از پنجاه صلوة نکردی اقل ما فی الباب پنجاه رکعت
صلوه واجب شدی بجهت انک مبتو انست که بعدد هر علم کلم واجزاء علم کلم ده رکعت صلوة و پنج
صلوه ودو رکعت صلوة واجب کردانیدن بجهت تعظیم وجلالت کلم ـــ وچرا بعدد کلام الهی پرستش حضرت عزت
میبایدکرد بجهت عظمت کلم الهی از انجاست تا کلام الهی نیست ادراک ذات حضرت احدیت ممکن
نیست وره بعلم حضرت احدیت ممکن نیست واوامر ونواهی موقوفست بکلام وجون بعدد چنین
چنین ذاتی پرستش حضرت عزت کرده باشد پرستش بوده باشد که ان کلام مظهر فیض رحمت باشد
شریک باشند در انجا پس اورا اجر جاودانی باشد ـــ نه تشهد که بعد ذکر علم ثمن است کو بمی که بکتابت
وجه است بر طلب تخفیف یعنی ولی تخفیف رفته است که بران نهج حکم کرده شد ودوم بجهت اجر
علم اسم ومسما ـــ بجهت انک کتابت بدده انکشت است جون پنج نوبت بجهت تکبیر احرام براوری
پنجاه باشد جون این اختیار کرد جبرئیل کفت اخترت الفطره بوجهی انست که کفت ظهرت بمکانا مستوی
که قلم قدرت الهی درو میکوید واین پنجاه که علم است کلم را علم مجازست ووضع انسانست بالهام
ربانی وقایم مقام خلقت است وفطرت است که طعام وقوت وجه است ـــ بحکم اول که پنجاه صلوة
خط
واجب شده بود بجهت آ صلوتی وبجهت بی دو صلوة وبجهت ت سه صلاه وبجهت ث چهار صلوة
بوده باشد پس بحقیقت چهار صلوة بوده باشد پس بحقیقت چهار صلوة در مقابل یک کلم بوده باشد ودو
صلوة در مقابل یک کلم بوده باشد وسه صلوة در مقابل یک کلم بوده باشد بجهت انک حقیقتا یک حرف ونقطه
بی

بی در مقابل یک حرف ت با دو نقطه در مقابل یک کلم است وحرف ث با سه نقطه در مقابل یک کلم
است پس برین تقدیر بعدد ت علم کلم بوده باشد پنجاه صلوة وجون بعدد علم ت کلم بوده باشد بجهت
انک علم کلم قایم مقام کلما است ـــ اقل ما فی الباب انست که پنجاه صلوه پنجاه فصل بودی ـــ
پس برین تقدیر جون چهار حرف ونقطه علم یک کلما است نه انک هر جزوی از و دلالت بر کلم میکند پس
ت کلم ت علم باشد برین تقدیر بایستی که صلوة ت رکعت بودی جون بعدد یک علم پرستش باری
تعالی کند لازم اید که بعدد یک کلم پرستش باری تعالی کرده باشد پس جون در صلوة بمقام تخفیف
رفت پنج صلوة منحصر شد بهفده رکعت بجهت انک غالب حکم کل دارد واما حکم انک بر رسول تخفیف
نباشد بدلیل ومن اللیل فتهجد به نافلة لک ومقام کلام حضرت احدیت است حدیث عایشه که کفت رسول
علیه السلام در شب یازده رکعت صلوة کزاردی ویازده که تخفیف رفت در صلوة سفر فرموده کمان هفده رکعت
یازده اید تا این یازده قایم مقام یازده تخفیف کرده شود وان که فرموده که از هفده کم کند تا قایم مقام
ان یازده شود چرا تا دلالت کند که صورة ان یازده کلم که عبارتست از علم ایشان وماهیت وحقیقت ان یازده
کلم همین حقیقت از یازده است وقصر صلوة موقوفست بمقدار چهار برید ـــ وصلوة ونوافل او یک
رکعت است ونهایت او یازده است اکر یک رکعت میکزارد بجای یازده رکعت است بجهت انک تا دلالت کند
که ماهیت هر یازده یکیست واین تخفیف امت راست ـــ پس این پنجاه که علم ت کلما است بحسب مجاز او
او علم ت کلم واکرنه بحقیقت صورة وجه انرا که هستی علم ت کلم هستی واکه واتی خنا که بل هو قران مجید
فی لوح محفوظ وهیات لوح داده ومحفوظی بی اندرک خلایق بل هو قران کریم فی کتاب مکنون لا یمسه
الا المطهرون ت علم در وجه انسانی کتاب کریمی ومکنونی که لا یمسه الا المطهرون ـــ عروج الیه
یصعد الکلم الطیب والعمل الصالح یرفعه یعنی بان معراج برسند ممازن که واتی الصلوة معراج المومن
ت کلم کلم طیب هستی ـــ کعبه خانه کلم خدا هستی وبعد کلم خدا بر کرد خو طواف کین واجبی خانه خدا انست
که بعدد چهار ده کلم خدا بر خو طواف کین واجبی وهر که نکره کافری ـــ قبله مثال ادمی فسجد
الملائکة کلهم اجمعون الا ابلیس ـــ رسول واتی که جبرئیل امامت کی دو وقت پس جبرئیل رو دره کوکی

بو وطواف بيت معمور كه در اسمان ملايكه هيكرند مثال كعبه در خلقت ادم يك قبض خاك همه روي زمين
بياده كه ادم ازه كو خلقت وادي اسم جون جارده استوا شانزده بو وشانزده بيت شانزده ظاهر ببو بره
قسمت همه وجود منقسم ببو — كه رسول واتي اللهم اجعل سمعي نورا وبصري وبدي وبجلي على هذا
نو كلام خدا هستي جون محمد سخن واتن خدا برسي خدا برخو بعد علم سخن واتن وسخن صلوة واجب بكي
براي اگه اعلم ومدلول علم نبيندي خو هيچ كس نخاداده نبافتي — خدا صلوة بعد علم كلمه واجزاء علم
كلمه نهاد بجهت انك هيات مخصوص بي شركت نقطه دلالت بر مدلول خود كه عبارتست از كلمه نمي كرد
اما جون عند الله هيات بي با نقطه دلالت بر مدلول خود ميكند وهيات شين نيز على هذا اين هيات
را با اجزاء علم يك كلمه كردانيد وحكم بر تغليب كرد كه هفده فرض است — كليات صورت ظاهر كلام الله
بمجاز كتاب الهيست وبحقيقت كتاب خدا وجود انساني ازه — علم در كيرك ظاهري در ديم ومدلول
— كلمه هستي اللهم اجعل بيني نورا وسمعي وبصري الي اخره — هر حرفي را با اجزاء علم كلمه از غايت
جلال وتعظيم باستقلال نازل منزل علم كلمه كردانيد بجهت انكه بي جزوي از اجزاء علم اين كلمه دمكلمه نمي توان
برد واكر نه هر علي با اجزاي خود علم يك كلمه است وبجهت انست كه در صلوة حمزه اعتبار اين معني كرد —
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان الله تعالى زادكم صلوة الا وهي الوتر فصلوها بين العشاء الى طلوع
الفجر وقال عليه السلم الوتر ركعة من اخر الليل پس بايدكه بر ذوي العقول پوشيده نباشد كه در شريعت
سيد الانبيا والمرسلين صلوة از يك ركعت كمتر نيست ودران يك ركعت صلوة بايد كه قيام وتوجه بطرف
قبله ورفع يدين بجهت تكبير احرام وقراءت وعقد يدين وفتح يدين وركوع واعتدال وسجدتين وتشهد
وتسليم باشد — جون حضرت رسالت ميفرمايد فرض على خمسين صلوة في كل يوم وليلة اقل از پنجاه ركعت
صلوة بودي كه در شريعت او صلوة كمتر از يك ركعت نيست كه عبارتست از صلوة وتركه اكر تخفيف وتحقيق
دران بيشتر است نرفتي وجون بر قاعده وتر كذاردي پنجاه قيام وپنجاه توجه بطرف قبله وپنجاه رفع يدين
وپنجاه تكبير احرام وپنجاه عقد يدين وپنجاه قراءت وپنجاه فتح يدين وپنجاه ركوع وپنجاه اعتدال وپنجاه
هر دو دست بر زمين نهادن وپنجاه سجود كردن وپنجاه بار اعتدال امدن وپنجاه بار هر دو دست بر سر

زانو

زانو نهادن وباز پنجاه بار هر دو دست بر زمين نهادن وباز پنجاه بار هر دو دست سجود كردن وبار پنجاه
نوبت باعتدال رفتن وپنجاه بار دست بر سر زانو نهادن پنجاه بار انكشت را حركت دادن وپنجاه تشهد خواندن
وپنجاه صلوة سلام از طرف دست راست وپنجاه از طرف دست چپ واجب بودي بفرمان حضرت احديت
تا عظمت وجلالت حق ظاهر كردد وچون مصلي بعدد علم كلمه واجزاء علم كلمه پرستش باري سبحانه وتعالى
كرده باشد لازم ايد كه بعدد كلمه الهي پرستش باري سبحانه وتعالى وتقدس كرده باشد بجهت انكه علم كلمه واجزاء
علم كلمه در حضرت احديت قايم مقام كلمه اند ودلالت كننده اند بكلمه وتعظيم وتمجيد ايشان در حضرت عزت
بجهت اين معنيست وهر كاه كه مصلي بعدد ايشان باذن حضرت عزت پس ذات قديم كرده باشد لازم ايد
كه بهر نوع كه رحمت فيض مركب شود مصلي دران رحمت شريك باشد وتا دل ان بر عكس لمن — اين كه حضرت
احديث فرمود كه پنجاه صلوة واجبست بر بندكان بعدد علم كلمه واجزاء علم كلمه دليلست بر انك اكر علم
كلمه زيادت از پنجاه بودي حضرت احديث براي عظمت وجلالت كلمه خود بقدر زيادتي علم كلمه واجزاء علم
كلمه بر پنجاه صلوة صلوة زياده كردي بجهت انكه بي دلالت ايشان ره بمدلول كه عبارتست از كلمه نمي توان
برد واين تعظيم وجلالت كلمه در حضرت احديث بجهت انست كه حضرت احديث بيان ذات وصفات
خود وتوحيد وتمجيد خود ومصالح عباد واثبات مبداء ومعاد بواسطه كلمه كرد — يا ابن ادم اركع
لي اربع ركعات بر رسول واجب باشد — اني رايت احد عشر كوكبا والشمس والقمر رايتهم لي ساجدين
قال يا بني لا تقصص رؤياك على اخوتك فيكيدوا لك كيدا فيكيد والك كيدا فيكيد والك كيدا فيكيدوا
لك كيدا فيكيد والك كيدا ان الشيطان للانسان عدو بسم الله الرحمن الرحيم — الم الم المص الر الر
الر المر الر الر كهيعص طه طسم طس طسم الم الم الم الم يس ص حم حم حم حم عسق حم حم حم ق ن هفتاد
وهشت حرفست جون تا پس دو حرف باشد واكر با را حرف نداحساب كني هفتاد وهفت — اب
ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ك ل م ن و ه لا ي شين —
قال الرسول عليه السلم يا علي كنت مع الانبياء سرا وصرت معي جهرا — وكتاب سعادت ابد وشقاوت
سرمد بدست بندكان صالح وطالح دهد واصحاب يمين واصحاب شمال در وقت ظهور سلطنت ذات

ملک ذو الجلال ظاهر کرداند فمن اوتی کتابه بیمینه الی اخره ابنیاء حضرت خود را وجب بشریت از پیش نظر
خدایی ایشان برداشت تا مشاهده ظهور ذات حضرت سبحانی کرده بایات و بینات و علامات بندگان
حضرت احدیت را از ظهور عالم ذات و نهایت و رسیدن و از صفات خبردار کرداند تا در عالم بشریت درک
ظهور ذات حضرت احدیت کرده و مستعد سعادت ابدی و حیاه سرمدی کشته متوجه عالم بقا کردند و
مقربان جناب ملک ذو الجلال بشهادت رسولان حضرت ملک متعال و ظاهر شدن ذات لم یزل و لا یزال
شناسای ذات حضرت احدیت کردند فکیف اذا جئنا من کل امة بشهید وجئنا بک علی هؤلاء شهیدا تا مدیشا اما
اقتضاء ذات قدیم الهی و فیاض فیض نامتناهی چنان بود که دایرهٔ صفات عالم رسالت و واضح ترین علامت
ظهور ذات ملک با جلالت بنقطه وجود احکم حکما و افصح فصحا رسول نبی امی سید الانبیا والمرسلین الرسول
النبی الامی محمد عربی صلوات الله علیه وعلی آله بنهایت رسید تا بیرهان بلا انتقال او و احکام ملک متعال
او واصحاب یمین و اصحاب شمال در عرصه یوم الحساب بعد از محاسبه کتاب از یکدیگر جدا کردند و اصحاب
یمین هر امتی که پاکان حضرت احدیت اند بهدایت ملک لم یزل و لا یزال بعکس اصحاب شمال بی تفرقه
اصحاب شمال با هزاران هزاران زیب و حسن و جمال و تجلیات ذات ملک ذو الجلال در فضاء مملکت بی زوال
برغبت سلطنت بلا انتقال بمانند بسم الله ولقد جئناهم بکتاب فصلناه علی علم هدی ورحمة لقوم یؤمنون
الی اخره تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده لیکون للعالمین نذیرا الر کتاب احکمت ایاته ثم فصلت من لدن
حکیم خبیر ام یقولون افتراه قل فاتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله ان کنتم صادقین
بل کذبوا بما لم یحیطوا بعلمه ولما یاتهم تاویله کذلک کذب الذین من قبلهم فانظر کیف کان عاقبة الظالمین
بسم الله الرحمن الرحیم لا مهدی الا عیسی ابن مریم والمهدی من عترتی من اولاد فاطمة هر دو راستی
مهدی کلام الله کامه بین انا نقطه تحت الباء حالا نست که معلوم شده است که سی کلمه در ذات خود یک کلمه
شد سی کلمه و سی کلمه که این دوده و سیاهی و حرف و نقطه علم و نشان ایشانست و بان معنی لزم سی که در لفظ
می اید یک کلمه است که صفتی که در یک کلمه موجود است در سی و یک کلمهٔ دیگر همان صفت موجود است مثلا
چنانک لفظ اغیر مرائیس لفظ ب همچنین غیر مرائیس همچنانک ا مظهر خیر و شر است ب همچنان

است

است همچنانک ا قسمت پذیر نیست لفظ ب قسمت پذیر نیست همچنانک ا ازلی و ابدی ب همچنان ازلی و ابدی
ب همچنانک عرض انک هر صفت که در ا موجود است در سی و یک کلمه دیگران صفت ان موجود ست پس ایشان
در ذات خود یک کلمه باشند مظهر خیر و شر این حروف و سواد و نقطه علم و مظهر ایشانست تا در ترکیب
از همه ممتاز شوند تا این شکل حرف و نقطه نهاده شد پس بایستی که برای سی کلمه سی حرف بودی چون
حرف مشابه می شد نقطه نهاد کاتب تا تمیز پیدا شود اصل انک چنانک هر صفتی که الف دارد بی هم
دارد بایستی که شکل همچنان بودی اما تمیز حاصل نشدی بایستی که چون علم سی کلمه چنانک در ذات خود
یکی اند سی نقطه علم ایشان بودی برای هر یک کلمه یک نقطه همچنانک سی کلمه یک کلمه باشد سی نقطه یک نقطه
باشد پس یک نقطه در ازای یک کلمه و یک کلمه در ازای سی کلمه پس یک نقطه در ازای سی نقطه باشد و یک نقطه
قایم مقام یک کلمه باشد که یک کلمه قایم مقام سی کلمه پس انا نجا کنت انا نقطه تحت الباء العلم نقطه کثرها
الجاهلون یعنی جاهلان بر یک نقطه که قایم مقام یک کلمه است و یک کلمه سی کلمه الیست نرسیدند
لاجرم در مقام تفرقه و کثرت باشند در مقام وحدت نقطه اول خط کاتب است که کاتب قلم که نهاد
نقطه ظاهر شد ذات حضرت احدیت را که قایم باوست در مقابل نقطه اول کاتب معلم است لوح محفوظ
وجه ادم و کتابت وجه ادم و کتابت وجه سی و سی بر خط استواء هفده رکعت صلوة حضر و یازده سفر
تا سی باشد هفده رکعت حضر و پانزده جمعه تا سی رکعت باشد بعد علم ادم الاسماء کلها چاو نزا و یا و کا در
حدیث مصابیح است که خدای تعالی استخوان ادم را سیصد و شصت پاره افریده است که شش بار شصت باشد
و هر شصتی سی و سی و سیصد و شصت گوشت باشد و سیصد و شصت رگ باشد و سیصد و شصت پی و سیصد
و شصت پوست باشد هر یک شصت سی و سی من عرف نفسه فقد عرف ربه صلوة بی شستن روی که وجه
است درست نیست خلعت وجه انسان موی فرق یک خط خداست و دو ابرو دو خط خداست و چهار
مژه چهار خط خداست چنانک هفت خط خدایی باشد و دو طرف عارض دو خط خداست و موکه در بینی بسته
است دو خط خداست و دو خط که بر لب بالا است دو خط خداست و یک خط لب زیرین ان یک مو که در
مقابل فرق سر است هفت خط خدایی چهارده خط مو باشد بر چهارده موضع خدایی که ان سی کلمهٔ ازلی الهی است

که قایم بذات حقست چنانک الف بی تی ثی علم ان سی کلمه این سی کتابت وجه ادم علم سی کلمه الهیست هرگاه
که بر خط استواء خلقت استواء وجه انسانی وجه ادم بکدیگر سی خط ظاهر شود تا علم سی کلمه باشد
چنانک موی فرق سر سنت خلیلست بدو پاره کردن وگیسو انداختن رسول عبارت ازین فرقست
موی فرق بدو قسمت شد دو خط الهی شد ابرو دو مژه چهار چهار دو خط موی بینی و دو خط موی بالاء دو
لب و موی خط لب زیر بدو پاره شود شانزده خط موی بر شانزده موضع تا سی باشد بعدد سی
کلمه الهی که ادم بدان متکلم است رسول علیه السلام فرموده که ادم و من دونه تحت لوایی یوم القیامة ادم و هرکه
جز و ادم باشد در زیر علم من باشد در روز قیامت از چهارده که بر چهارده است که سی است تا شکافته نمی شود
سی ادم ظاهر نمی شود پس ادم در تحت لوای اوست دندان همچنین سی و سی و سی وجه ادم سی
خط خداست هر خطی مرکب است از چهار خط خاک و باد و اب و اتش سی وجه ادم سی خط خاک باشد و سی خط
اب باشد و سی خط باد باشد و سی خط نار باشد پس سی کلمه الهی راست بر وجه ادم است و مقابل وجه
ادمست برای ان فرموده خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن که رحمن را صفت سی کلمه است و خط وجه
ادم بر استوا که بکدیگر سی خط است راست اثر را واتی الرحمن علی العرش استوا خدا بر عرش
راست بنشینی هر که در بهشت بود ادم بود بر صورة حوا باشد و هفت خط الهی دارد یک موی سر و دو ابرو
و چهار مژه هر یک چهار خط خاک و باد و اب و اتش هفت خط وجه حوا پس سی سطر باشد در مقابل
سی کلمه و چون بفرق شکافته شود که سنت است موی سر شکافتن تا هشت خط ظاهر شود هر خط
چهار خط سی خط الهی باشد بخط استوا که بیامی پیشانی بدو قسمت شود نصف پیشانی یک خط
میان ابرو و مژه یک خط و زیر مژه یک خط رو یک خطی بینی نه ان موضع مو رسته است بالا تر از ان
یک قطر در رخ بالاء موی لب نزدیک سر بینی خط دیگر و لب بالا یک خط و لب زیرین یک خط هشت
خط از یک نیم پیشانی تا دو لب و از طرف دیگر همچنین هشت خط باشد هر هشت چهار خط خاک و باد
و اب و اتش سی خط الهی باشد بوجهی و بوجهی دیگر هر دو بام شانزده باشند تا ان شانزده که
مو بر انجا است چون جمع شود سی کلمه باشد و من احسن دینا ممن اسلم وجهه لله یعنی وجه خود را
تسلیم

تسلیم خدا کند و کلمه خدا باشد بسم الله الرحمن الرحیم عیسی وانی اول چیزی که از اسمان امد سخن بی خدا
با ان سخن بی و من ان سخن بی اول سخن از بشر معنی با ادم امد که خدای تعالی ادم را تعلیم کرد معنی
سخن عیسی که انسخن که قایم بذات خدا و خدا با سخن و آدم سخن گفت من ان سخنم که خدا و اسم انبیا واتی
که انما المسیح عیسی ابن مریم رسول الله و کلمته القاها الی مریم مطلقا عیسی کلمه خدایی و در انجیل امده
است که جان پاک و روح پاک در شکم مریم بگوشتمند شد و امد و بیان کرد که روح خدا ام و سخن خدا ام
و کلمه خدا ام هر کس که در من نظر کرد در پدر من نظر کرد و من و پدر هر دو یکسان بنداشت که کلمه عین
ذات خود است این رمان ای ترسا بدان که چرا مسیح که جان پاک بی گوشتمند بی اثر ما که در توریه امده
است که حق تعالی گفت میخواستم که شخصی بیافرینم بشکل ما و صورة ما و هیات ما که پادشاه مرغان هوا
و ماهیان دریا باشد ادم را بیافریدیم و همه اسما که تمام سخن است تعلیم او کرد که مسیح گفت من ان سخنم
و وجه ادم را چون بر خط استوا او بکدیگر سی خط ظاهر شود دو فرق مو و دو ابرو و چهار مژه و دو مو
که بر دو موضع بینی رسته است که در توریه امده است که روح ادم از انجا دمیده است و ان دو خط
بنسبت خطهای دیگر مخفیست اول ابتدا روح و جان پاک از انجا بکی و دو خط عارض و دو خط دو مو
بر لب بالا و یک خط موی لب زیر که شانزده خط باشد بر شانزده موضع که سی خط باشد وان سی خط
هر خطی چهار خطست خاک و باد و اب و اتش پس سی خط خاک باشد در مقابله سی کلمه الهی و سخن الهی
و سی خط اب باشد در مقابله سی کلمه الهی و سی خط باد باشد در مقابله سی کلمه الهی و سی خط اتش باشد
در مقابله سی کلمه الهی ان سی کلمه که حضرت احدیت با ادم با این سی کلمه سخن گفت و مسیح گفت من ان سخن
بودم و خدا با ان سخن بود از برای انکه ان سی کلمه که خدا با ان با ادم و انبیا سخن گفت انکه و ابدیاست قایم
بذات بذات حقست و عین ذات حقست وان که عیسی علیه السلام گفت و رسول که من مسیحم خواهم
امدن او کلمه الهی بود و سخن الهی بود در صورة مریم در امد و گوشتمند شد و علم ان سی کلمه و سی کلمه
پدر که ادمست حاصل کرد از مریم که ان سی علم صورة علم ان سی کلمه الهی است که مسیح گفت من
ان سخنم که از اسمان امد و خدا با ان سخن بود و من ان سخن بودم جز انوبت اول که بیامی بی تمام ان سی سخن

بزبان خویشوی واتی ان بار بیاسان وهرچه برمز واشارت ولیکن باشما ای حواریون بیان ابکر ان
و واتی که من نیامدم که دین انبیا را ناقص کنم بلکه امدم که تمام کنم و دین انبیا خلقت وصورت وسخن
است که حق تعالی بادم داد ومسیح ان سخن بود کامه امین تا رمه اشیا سو کله خدا وه ممان که وجه
او و دندان او سو بایات است بنماید در همه اشیا میکاه که خو کلمه الهی بود در همه اشیا ظاهر بود در اسمانها
و زمینها و در هر ذره از ذرات طاهر ببو که سو کله در ذات خود یک کله است ناچار همه مردم می دین
ومی اعتقاد داشته بند وبکروند انست که انبیا گفته بودند که وقتی که مسیح بیاید شرک برخیزد
ومردم همه خدا شناس شوند جهز در عالم ظاهر وباطن وخواب وخیال در مظهر خیر شد همه کله الهی
ومسیح ظاهر ببو شرک وکفر در مذهب نماند همه از زبانها مختلف ودینها مختلف برهند وبلغتها
غریب وعجیب سخن گویند چنانک این بحث در کتاب فطروس امده است که مسیح گفت من با همه اشیا
هستم و بی همه اشیا هستم طول وعرض وعمق که جسمانیست در من ره ندارد یعنی سخن خدا ام وخدا
از اینها منزه است اگر کسی گوید که مسیح تنها چرا کلمه الهی باشد وموسی وهارون وانبیاء دیگر نباشد جواب
همه کله اند جواب انست که این سر او از واین قسم که من کله الهی ام وسخن خدا ام از و ظاهر شد و او خود
را در عالم کشف چنین یافته است لاجرم او گوید من کلمهٔ الهی ام وپیش عیسی علیه السلام ان بود که من مطلق
کله ام وبود وباشد وان من اهل الکتاب الا لیؤمنن به قبل موته جهز او کله الهی است همه را باو ایمان میباید
اورد و در وقت ظهور او همه در ان بیینند که او جهز کله الهی بود حاصل اوی که سو کله وسه کله که ایشان را طول
نیست وعرض نیست وعمق چنانک مسیح گفت وبا همه اشیا و بی همه اشیا مسیح ان کله است وان کله مثلا
اوب وت صورة ایشان است وکتاب ایشان است وخط وجه سه وسو نشان وعلم ایشانست وخط
خداست که بر وجه ادم نوشته است وان سو نطق که قایم بذات خداست وازلی وابدیست
مسیح هو اکمه من اون و محمد علیه السلام گواهی برین وجه بدی پس ای ترسا محمد را حق بدان که خود مسیح
را از زنا پاک ووالی که مسیح که کلمة الله بود کامه امین مسیح از روی لغت مسح کننده است
وسوده شده بذات حق وکننده دجال خط وجه مریم منت است یکی موی سر و دو ابرو وچهار

مژه که هفت باشد بر هفت موضع که چهارده باشد حواریون دوازده ومسیح ومریم دو تا چهارده باشد
یعنی هرکس که مرا کله الهی داند وروح خدا داند او مرا بمثابت خط وجه مریم است که یکی مریم ویکی من
دوازده حواریون که چهارده باشد وچون ایشان مرا کلمه الهی دانند لاجرم زمان ایشان همه کله الهی باشند ملتر
زمان من باشم در ان صورة تجلی کرده وظاهر شده ان هفت خطست که از ان سر واز ان دو ابرو
واز ان چهار مژه که عبارتست ان هفت انگشتی وان هفت که موضع این هفت است که این
هفت مو مهول هفت شده است از هفت خط هر خطی چهار خط باشد خاک وباد واب واتش
که باشد در مقابل سه کلمه عرب که بر رسول علیه السلام امده که مسیح گفت من ان سخن بودم وچون
بر خط استوا ان هفت خط بگذرد موی سر شکافته شود هشت خط ظاهر شود هر خط چهار
خط خاک وباد واب واتش سو خط الهی باشد که موسی گفت که خدا بدست خود بر الواح نوشت در مقابلهٔ
سو خط کله الهی که با دم امده که مجموع کتب انبیا وعرفا بان نبی ادم از ان سو بیرون نیست ومسیح گفت
من ان سخنم که اول چیزی که از اسمان امد سخن بود با دم ان سخنی امده که لفظ عرب است وچهار که
در توریة وانجیل وصحف باشد چاوزاو وگاو یا سو کله الهی اگر مرغان اواز میکنند ازین سو کله بیرون
نیستند واز دو چیز را برهم زنی صوتی که از ان ایشان بیرون اید از سو کله بیرون نیست واگر
برهم نزنی در ایشان مخفیست از اینجا مسیح گفت من کلام الهی ام وبا همه اشیا هستم از هر موضع که
کله ظاهر شود یا در و مخفیست ان کله الهیست ومسیح گفت من ان کله ام چنانک در قران امده است
قالوا لجلودهم لم شهدتم علینا قالوا انطقنا الله الذی انطق کل شیء جهز جلود بعدد سیصد وشصت
پاره استخوان است وسیصد وشصت پاره گوشت باشد هر شصتی سه وسو پس مجموع جلود در مقابل
کله الهی باشد وجمیع اشیا ناطق باشد در قیامت جهز ناطق باشد سخن گوی باشد وچون سخن گوید مسیح
میگوید من ان سخنم پس در همه اشیا مسیح است وبا همه اشیا مسیح است واین مسیح سو کله الهی
بی همه سو کله که مسیح بی بیامی وبیان سو کله خود یکی اکنون ای ترسا ان مسیح که وانن برانا ره
بمسیح وصورت مسیح که صورة ادم بی بیا واکنونه ممان که امتان دید در کم رامی بیابد اکنون سو

ووجود تو و همه اشیا اي ترسا از مسیح که کلمه خدا بود ساجدا هو بنی بیشتر ازین علم اعتقاد داشتا
که تو کلمه خدایی و با همه اشیا هستی و کاه همین اسا بدیا که با همه اشیا چگونه هست وجز بنامی و
ایمان بتقلید بتحقیق برسی اکنون خویشتنه در باب و هر کس که مسیحه ان تزانه معین بو که کی بو
وجه بو اکنون یک نشان مسیح ان بی که مصحف حیاه را که بهفت انگشتری مهر کرده است من
بکشایم و کیست گفت که از اهل اسمان و زمین دلیری کند و قدم پیش نهند و این مصحف حیاه
را که بهفت انگشتری مهر کرده ام بکشاید هیچ کس از انبیا و اولیا و ملایکه قدم پیش نهانید
مسیح گفت اي فطروس هرچه من ببندم من بکشایم اکنون ان مهر را بدان مصحف حیاة
جز مسیح امده بود که گفت هرچه من ببندم من بکشایم معنی انست که ان مصحف حیاه که خط وجه
ادم وحوا و مریم است و بنی ادم است ان در ازای کلمه الهیست و کلمه ابدي و ازلی ان را مخلوق کرده
است که ان کلمه کن است که از ذات الهی جدا نیست و عین ذات اوست از ان وانی هرچه من ببندم
ان من بو شان یعنی خلقت ان هفت مهر وان هفت خط الهی از کلمه در وجود امده است که قایم بذات
حق است و من ان کلمه ان پس اخط وا مهر کسا پس هم بیایم که کلمه ام و من بکشایم و بیان بکران
که علم منی که کلمه خداهین و مهر منی و سو کلمه خویشتنه بر همه اشیا ظاهر بکران و مردم مرده مصحف
حیاة زنده بکران برایان این مصحف را مصحف حیاة میخوانند که ظاهرا بنسبت کتابها بها
انجیل که نوشته شد و توریة ان مصحف الهی و خط الهی است و مصحف حیاه است و حیاه جاودانی
از کشادن ان و خواندن ان ظاهر میشود و از انجا بسر سو سخن الهی که از اسمان اول با دم امد
و ادم بان مخلوق شد بعدد وجه او و جمیع اعضا او که مسیح و انی من ا سخن بان اکنون ان بره ملت
که ان کتاب را کشود و جز خود پیش بیه فدا کرد و از لغت مختلف حمایند کان خدا را
رسانید ان مسیح بود و مسیح بود که کلمة الهی بود که در ادم تجلی کرده بود که مسیح و انی که اول چیزی
که از اسمان امد سخن بود و من ان سخن بوده ام و خدا بان سخن بود در اخر زمان بیامد بیان خلقت
وجه ادم که علم سو کلمه خدایی دارد ظاهر بی مسیح بنامی و گواهی بر صدق همه انبیا بداد و انبیا

خبر

خبرها مدن مسیح دادند اکنون این سو کلمه ادم که سخن خداست که ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز
س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن و ه ي چا و ژا و پا و گا باشد جز شکل و صورت از ایشان
بر داري چنانکه مسیح گفت ما را طول نیست و عرض نیست و عمق نیست یعنی درازي و پهناو ستبري
نیست که انها از نشان جسم است پس انچ در لفظ می اید سخن انست نه این دو ده و سیاهی ناقص که طول
و عرض و عمق دارد و جسم است مسیح ذات ان نطقست که در لفظ می اید که گفتی مسیح مه و سه وي
و حه ایشان را در ذات شکل نیست و صورة نیست و پیکر نیست و در همه اشیا محیطست و هر صفت
که در ذات اموجود است که در لفظ می اید در ذات بهمان موجود است در سو همه همچنین پس سو سخن
در ذات خود یک سخن است یک کلمه است قایم بذات حق از انست که از زبان بنی ادم از زمان که میگوید مسیح
اول همه امد زبان را و درون را ان همه داشت جز همه گذشت سه امد بار زبان را ماند درون را ان
همه داشت پس دیدي که همیشه وجود تر از زبان تر او درون تر ایک کلمه باشد که مسیح ان یک کلمه است والله
بسم الله الرحمن الرحیم اي ترسا ایمان داري بتوریة و در توریه امده است که حق تعالی گفت میخواستم
که شخصی بیافرینم بشکل خود و صورت خود و هیات خود که پادشاه مرغان هوا و ماهیان دریا باشد
ادم را بیافریدم و مجموع نامها از ادم ظاهر گردانیدم و هر سخنی که از زبان بدر امده است سو باشد
یعنی سو سخن باشد که هر چیزي که در دنیا و اخرت و در خیال و خواب و بیداري خواهی که نام انرا
چیز دیگري از این سو سخن بیرون نیست این را از ترسایی که بزبان عرب در سوال کنید است
لغت عرب و چهار غیر عرب چا و ژا و پا و گا همه سو سخن باشد زبان ادم این و از ان حوا و از مشرق تا مغرب
هر کس که صورت ادم و حوا دارد زبان او از این سو بیرون نیست بعضی سه دارند بعضی بیست و دو دارند
بعضی بیست و چهار دارند بعضی جز مغلی شانزده دارد و صورة ادم و حوا همه دارند اما ان سو
سخن همه ندارند هر گاه که بدر و حقیقت از سو سخن ادم برسند چنانک صورة ادم دارند معنی
ادم داشته باشند اي ترسا حق تعالی با دم سخن گفت سو سخن عیسی که روح الله است گفته است که اول
چیزي که از اسمان امد سخن بود و خدا ان سخن بود و من ان سخن بوده ام اکنون بسخن مسیح مسیح سخن

خداست واول جیزی که بادم امد سخن بود معنی سخن مسیح انست که سخن که خدا بادم کفت من ان سخنم
سخن مسیح است که من هرچه باشما کفتهام و بر موا شادت کفتهام این کرت بیایم و بیان ان بکنم یعنی
مرا بانهان شناسید و درقران حق تعالی اورا هم کلمه خوانند و هم روح اسم خوانند — اکنون بشنوا
ای ترسا بزرک مسیح را بتحقیق نه بشنیدن مادر وید روح پاک در شکم مریم بکو کوشتمند شد
در انجیل جنین است اکنون بباید دانست که ان روح پاک چرا کوشتمند شد چه احتیاج داشت
میخواست که صورت و معنی بدید باشد از روح پاک که مسیح است صورت کوشت و پوست از مریم
بکر بستد که مریم از ادم و حوا استده بود پس مسیح که سخن خداست صورة او صورة ادم باشد
البته وکفته است که اول جیزی که از اسمان امد سخن بود وخدا بان سخن بود و من ان سخن بودم
پس اول بادم بقول مسیح سخن امده باشد و مسیح ان سخن بوده باشد که بادم امده باشد بقول مسیح
وان سخن سی سخن بود پس مسیح ان سی سخن خدا باشد که بادم امده وان سی سخن از خدا جدا نبود
قایم است بذات حق جون تری باب وجون حرارت باتش و روشنی بافتاب اسمانها و زمینها نبود
که کلام خدا و سخن بود وان سی سخن که بادم امد ازلی و ابدی وجاودانی هست جون کفت مسیح
که انهم اسمانها اول سخن امد ومن ان سخن بودم وخدا با ان سخن بود پس ان سخن که بادم امد بقول
مسیح مسیح ان سخن بوده باشد وان سی است جنانک دندان که مخرج سخن است باسی یا سی
اکنون بقول مسیح جون او سخن خداست که بادم امد و با ادم سی سخن امد پس مسیح ان سی
سخن باشد که با ادم امده باشد که مجموع نامها موجودات از ان سی سخن بیرون نیست و هیج
کتاب اسمانی از ان سی سخن بیرون نیست و هر اوازی که از سنک و کلوخ و برک درختان بیرون
می اید در خواب و بیداری از ان سی سخن بیرون نیست پس مسیح ان سی سخن خداست که در ادم
تجلی کرد و ظاهر شد که در توریة کفته است که میخواستم که شخصی بیافرینم بشکل ما وهیات ما وصورت
ما انسان را که ادمست بیافریدم پس ادم سی سخن خدا را بیافت و مسیح کفت من ان سخنم
در بطن مریم کوشتمند شد ان کلمه تا صورة خدایی که ادم داشت ظاهر او را باشد و بیابد سی کلمه

که

که ادم را بود و در ادم تجلی کرده بود و ظاهر شد خود را ظاهر کرد کند من بودم که در ادم امده بودم
که اول جیزی که از اسمان امد سخن بود وخدا با ان سخن بود ومن ان سخن بودم چرا ان نوبت که امد تمام
ظاهر نکرد بجهت انک سی کلمه ادم در و مخفی و پوشیده بود این بار ظاهر میکند اکنون چه معنی دارد
که در توریة کفته است که شخصی بیافرینم بشکل ما وصورة ما وهیات ما پس ادم را افریدیم پس صورة العبد
تمام تمام تماماست که صورت الهیست بزبانی ان صورة الهیست که سی کلمه الهی که خدا از انجا نیست و مسیح
کفت من ان سخنم این صورت در مقابله ان سی سخن افریده شده است و نشان سی سخن خداست که مصحف
حیاة خواهد بود مسیح بجهت ان کوشتمند شد که روح پاک بود تا ان صورة خدایی حاصل کرده خود را
که ان سخن خداست در همه موجودات ظاهر کرداند و بنماید که من جون سخن باشم و با همه موجودات جکونه
باشم ونبی همه جون باشم پس ای ترسا این صورة صورة مسیح که جان پاک است از ادم و حوا است ما لا کلام و ادم
خداوند سی سخن خدا بود اکنون مسیح موی سر و دو ابرو و جهار مژه هفت خط خداست و هفت دیکر
دو بر دو طرف عارض و در بینی دو که در توریة امده است که روح ادم از بینی دمیده شد و موی دو لب بالا
و یک لب زیر این هفت دیکر با ان جهارده باشند این جهارده خط مو بر جهارده موضع است که رستنکاه
موست جنانک صورة مسیح کشیده شده است جهارده بر جهارده است باشد و جون بخط راست موی سر را شکافی
ان یک موی سر دو نیم شود دو خط ظاهر شود یک خط مو و یک موضع ان مو و جون بر خط راست لب زیر
یعنی موی لب زیر که بر میانه مخلوق شده است شکافته شود از نیمه ان دو خط دیکر ظاهر شود یک خط مو یک
موضع پس بر خط راست وجه مسیح که بکدیی و موی سر و موی لب زیر شکافته شود شانزده خط
مو باشد بر شانزده موضع که مو برا ایجاد رستهاست دو شانزده سی باشد نشانه و علم وخط الهی در مقابل
ان سی سخن ازلی ابدی که ادم را خدا تعلیم کرد و مسیح کفت من ان سخن بودم باین معنی در توریة کفت
شخصی بیافرینم بشکل ما وهیات ما وصورة ما جون صورة ادم در مقابل ان سی کلمه الهی ازلی ابدی
جاودانی خدایی افریده شده است ان صورة را خدا صورة ما وهیات ما وشکل خود خواند که
ان سی کلمه از ان خط الهی ظاهر میشود وانک در توریة امده است که موسی لوح را که خدا بدست

خود نوشته بود بشکست بجهت انست ان شکست که روی ادم که لوح خدایست تا بر خط استوا او که
موی فرق دو نشود و فرق مجنون موی دو قسم و زنخ و لب زیر که بر خط استوا منشق و باره نشود
شانزده خط بر شانزده خط که خط الهی باشد در مقابله ان سه سخن که از زبان ادم بیرون امد
خدا با دم گفت و مسیح گفت ان سخن بودم ظاهر نمی شود پس شکستن الواح موسی را از کمال بوده تا
تا نشان گسخن بر لوح ظاهر شود پس مسیح بجهت ان کوشتمند شد که چان پاک بود تا بعد دو شمار
سه کلمه صورة خود را در خط خدا که سه است باز نماید و گفت مسیح که مصحف حیاة که بهفت انگشتری
مهر کرده شده استان مهر را من بردادم و من بخوانم که هرچه من ببندم من بگشایم و هرچه
من بگشایم کسی نتواند بستن اکنون ان مصحف حیاه وجه مریم است که هفت خط الهی دارد یک
خط موی سر و دو خط ابرو و چهار مژه که هر یک خط یک مهر است بران هفت موضع مو هفت
خط خداست سه خط چهار خط خاک و باد و اب واتش هفت چهار برین تقدیر سه باشد در مقابل سه
سخن عرب که مسیح گفت من ان سخن بودم و چون بر خط استواء فرق بکشدی موی فرق بدو باره
شود فرق که هفت سطر بود و هفت مهر از هفت مو داشت هشت خط شود هر خطی چهار خط
خاک واب و باد واتش هشت خط سه خط الهی باشد که با دم امده است و همه فرزندان ادم و وحوش
وطیور را وانکه میکنند از ایشان بیرون نیست و مسیح گفت من ان سخن بودم پس مصحف حیاه
کشودن عبارت ازینست وان بره هفت شاخ که بیامد وان مصحف را فرو برد مسیح که از مریم
بزایید ان هفت خط ابرو داست و سر یک خط موی بر سر و دو خط ابرو و چهار مژه که هر خطی
چهار خطست خاک و باد واب واتش و چون لوح موسی بشکافت هشت خط شود چهار پاره شود تا سه
خط خدایی باشد که گفت شکل ما وصورة ما تا نشان ان سه کلمه الهی باشد که با دم امد مسیح گفت
من ان سخن بودم که پدر قوت ازلیست و من نطق اویم و روح القدس صوت اوست نطق سخن
است وان سخن ان خدا جدا نیست دنیا نادم که مسیح کوشتمند شد از مریم و کسب کرد با سه هجو
سه کلمه عرب که فنا ق بان نلطقست وکلمه است انما المسیح عیسی ابن مریم رسول الله وکلمته القاها

الی

الی مریم و روح یعنی مسیح رسول خدا بود و روح خدا بود و کلمه خدا بود و گوشتمند بعد دان سه سخن
که با دم امده و دست خدا که در انجیل امده است سه بند انگشت هر دو دست است در مقابل سه کلمه عرب
که مسیح گفت من کلمه ام و سخنم و پای خدا که در انجیل امده است هم سه بند انگشت هر دو دست است در مقابل
سه کلمه عرب که مسیح گفت من کلمه ام و سخنم و پای خدا که در انجیل امده است هم سه بند انگشت است بعدد سه
کلمه عرب که مسیح گفت من کلمه ام و چون بره ان مصحف را فرو برد و پیش پدر کشته شد ملایکه و انبیا سجده
کردند و گفتند تو ما را از لغتهای مختلف رهانیدی و بملکوت سموات و زمین رسانیدی ظاهر و باطن
اسمانها و زمین سخن خداست و ایشان قایم بسخن اند و مسیح گفت من ان سخن بودم اینست که امده است
که بلغتهای دور دور در بیت المقدس سخن کویند تا بر سه سخن ادم می باید زبان و خلقت و چهار و رادانستن
وروی خدا عبارت از ان سه کلمه و سه کلمه است که سه خط رو و سه صلوه در مقابل انست و بیان خلقت
وکیفیت ان در جای دیگر گفته شده است بتمام انجا طلب باید کرد اکنون صورت مسیح که جان پاکست کوشتمند
شد از سه خط خدا که صورة الهی بود از مریم وادم کسب کرد و صورة گوشت و پوست که در امد و جان پاک
تا خود را بیان کند اکنون پیش از ان که اسمان بنود و زمین بنود ذات خدا بود و کلمه او و اسمان و زمین از
میان بود کلمه بود و ذات اکنون در اسمان و زمین و هرچه در ایشان است نام ایشان از سه سخن بیرون
نیست مسیح گفت من ان سخنم و هرچیز که از اواز بدر اید از سه کلمه ان اواز بیرون نیست مسیح گفت
من ان سخنم و هرچیز را که برهم زنی اواز ازو اید از سه کلمه بیرون نیست مسیح گفت من ان
کلمه ام پس ظاهر اشیا و باطن اشیا و خواب و بیداری و تصور و تخیل بجموع موجودات از سه کلمه
که وجه مریم و مسیح و خلقت ایشان بعدد ان کلمه مخلوقست بیرون نیست مسیح گفت من ان کلمه و ان سخن
ام اکنون مسیح را در همه موجودات و خواب و بیداری نظر کن و بیاب بیت المقدس مقام ظهور
ادم و سینه ادم و ظهور مقام نطفه است همه انبیا ازین جهت ان را موسی با مر حضرت عزت در انجا خیمه
میعاد ساخت وان الواح که عشر ایات بر انجا بود شکست و توریة در انجا نهاد و قبله خود ساخت و خود
ان را خیمه میعاد نام کرد که وعده چند ان انجا ظاهر میشود و چون ان خیمه خراب شد بداود علیه السلام

وحی کرد تا بیت المقدس را در انجا بنا کرد و کفت در وقت بنا کردن باید که چنان سنک بر سنک نهند که صوت
ظاهر نشود بجهت انک در مقام ظهور ادمست و انجا ادم و ادمی زاد را خدا که خلقت میکند هیچ اوازی
از انجا بیرون نمی اید تا مثال المنزل باشد اکنون بیان مسیح هم مسیح تواند کرد پس اکنون ای مسیحی صورة
مسیح صورة ادمست سی خط ادم بر وجه مسیح بر خط استوا همچنین لوح موسی بشکست و سی
خط بخوان در مقابله سی سخنی که با دم امد و مسیح کفت من ان سخنم پس مسیح را درین کسوت
در جمیع اشیا طلب کن بدان که مسیح چرا چهار مژه داشت موی سر داشت چرا دو ابرو داشت که صفت
باشد چرا دو خط موی بینی داشت چرا دو خط بر عارض داشت چرا دو خط مو بر دو لب بالا داشت
چرا یک خط مو بر لب راست زیرین داشت که صفت دیکر باشد که چهارده باشد و چهارده بر چهارده
سی باشد بر خط استوا و شکافتن لوح که بکدری سی خط باشد از ان نخستا در مقابل ان سی سخن که با دم
امد و مسیح کفت من ان سخن بودم و سی دندان و سی دندان مسیح را محمد علیه السلام بیان مسیح از
خدا خبر کرد که روح خدا باشد بود و سخن خدا بود و خواهد امدن بسم الله الرحمن الرحیم و صادم
لوح محفوظ خدا بود و معلم کلام خدا بود و صادم خدا بقدرت خود بنوشت تراخط فرق را بدو پاره میبا یدکرد
و کیسو در انداختن تا موی سر دو قسمت شود و موی لب که بر میان خط استواست دو قسمت شود
و خط عارض و زنخ دو قسمت شود تا شانزده خط بر شانزده خط خدا ظاهر شود که سی خط باشد بجای
شکافتن موی سر تا سی قسمت شود تاج خروس را دو پاره کرد بر خط استواء تاج خروس دو نوع است
یکی دو پاره و یکی غیر دو پاره و تاج هدهد کاهی دو پاره و کاهی یکباره این خلقت خاص اوست از بهای ان
نامه سلیمان دارد که معجزه سلیمان علم سی کتابت الهی دارد بر کوزن دو شاخ بین بر هر شاخی چندین در
مقابل از شاخ دیکر هر یک شاخ از یک شاخ کوزن بیرون امده است از شاخ دیکر همچنان بیرون امدست
بر پیشانی کرکدن بر خط استوا شاخی تا چون بشکافی سر و زنخ و لب زیرین دو پاره شود و لب شتر را که بر خط
استوا دو پاره کرده است یال اسب که بر خط استوا دو پاره خط راست بر پشت کوه خط استوا دو
کوهان شتر که بر خط استوا است پوست که از حلق کاو او یخته بر خط استواست هر بر کی که خدای تعالی

افریده

افریده خط بر میان کشیده برای خط استوا هر دانه که افریده که ان الله فالق الحب و النوی خط بر استوا و میان
او و ان دانه خط استوا بر میان همچو کندم ندارد مثلا عدس خط استوا از بر کی او بخوان و او را همچو فرق
وجه و موی زنخ بخط استوا بشکاف بر همه اشیا همچنین بر و از خط استوا و وجه ادم بر همه اشیا بر و
که همه اشیا چنانک سی کلمه از روی اسمیت با یشان رسیده است و از روی انک اکر بر هم اید انکلمه خارج
نیستند خلقت ایشان از برای استوا چون خلقت وجه ادم از استوا خالی نیست شهد الله انه لا اله الا هو
و الملایکه و اولوا العلم قایما بالقسط حق تعالی کواهی میدهد که بغیر از و خدای دیکر نیست در حالتی که قایم بود
بقسط یعنی بر استوا اکنون ادمی زاده را دو چشم است و دو بینی و دو کوش و یک دهن بر خط استوا شکافته
شود که دهن است چنانک هر دو لب شکافته است مثل سطر خدایی باشد هر سطری چهار خط خاک و باد و اب
و اتش سی خط الهی باشد و در زیر زبان ادم خط کشیده است برای خط استوا دو پستان که مخرج شیر است
و یک ناف بر خط استوا و یک مخرج دیکر بر خط استوا و یک مخرج و ما بعد بر خط استوا چون بر خط استوا
اول بکدری این دوازده شانزده خط شود بر شانزده موضع که سی خط خاک باشد و این سی هر یک چهار خط باشد
خاک و باد و اب و اتش پس سی خط خاک باشد و سی خط اب باشد و سی خط نار باشد و سی خط باد باشد عالم خاک را
مزیت بجهت که قابلیت نقش خط الهی او دارد نه باد و اب و اتش شیطان این را نخواند محروم ماند سه اهل
بهشت بر وجه هفت خط خدایی خواهند داشت موی سر دو ابرو و چهار مژه خطی چهار خط سی و بر خط
استوا هشت خط سی و چون اصل هفت خط است بجهت انکه هفت بار در قران حق تعالی با شیطان کفت
چرا سجده ادم نکردی بعدد هر یک خط وجه او یک نار و یک اب و خاک و باد اکنون فضیلت عالم خاک انست
که در میان اسمانها و اب و باد و نار افتاده است و مجموع سموات و کواکب و ماه و افتاب بر کرد مرکز خاک در
طواف اند بجهت انک خلقت خدا از و ظاهر میشود که علم ادم الاسماء کلها مسجود ملایکه است و معلم ملایکه است
و هفت اسمان با هفت که چهارده شد چون بر خط استواء ایشان بکدری سی باشد در مقابله سی کلمه محمد علیه
السلم لولاک لما خلقت الافلاک اینست فلک بروج دوازده برج دارد که و السماء ذات البروج دوازده برج است
هر برجی سی درجه چنانک سیصد و شصت درجه باشد شش بار شصت هر شصتی سی درجه و سی درجه بار هر درجه منقسم

شند بسیصد و شصت وهر دقیقه هر دقیقه ست دقیقه و سو ثانیه هر ثانیه ست ثانیه و سو ثانیه تا عاشره
همچنین در ازای سیصد و شصت عضو ادم وچون فلک البروج بسیصد و شصت درجه منقسم شود فلک
که بالا داو باشد و زیر او باشد باطبایع هم بسیصد و شصت قسمت شود ست و سو ست و سو وهمه اشیا چون
چنین منقسم شوند باز دوازده برج برای منازل قمر ست قسمت بعدد ست کلمه الهی هر فلکی که در زیر و بالا
او باشد باطبایع منقسم شوند ست بعدد ست کلمه الهی اینست که اسمانها و زمینها بدل میشود بغیر اسمانها
و زمینها که ان کلمه الهیست این صلوة ست رکعت سفر و حضر و هفده حضر و پانزده جمعه که سو است
درست نیست تا روی خود در کعبه نکند چرا بجهت انکه حق تعالی ام القری خواند یعنی مادر شهرها
و بجهت لزام خواند که معنی ام اصلست و اصل زمین بحدیث رسول علیه الله و نص قران از زمین است
که درون خانه است از ان کعبه و ان موضع که خانه است بحکم حدیث رسول علیه الله موضع سر ادم علیه الله
و پیشانی اوست حق تعالی سر ادم را و وجه و پیشانی ادم را علیه الله از انجا افرید که رسول علیه الله فرموده
است خلق الله تعالی راس ادم وجبهته من تربة الکعبة وصدره وظهره من بیت المقدس یعنی حق
تعالی سر ادم را و پیشانی او را از خاک کعبه افرید و ست کلمه الهی و سو خط خدایی بر انجا نوشت که علم سو
کلمه ازلی ابدی او بخ رو در انجا کرده بعدد هفده کلمه و یازده کلمه که ست کلمه بخ پرستش حضرت احدیت
باید کرد شرف وجه انسان بجای رسیده است پیش حق که بعدد لزخط وجه انسان رو در مقام که خاک
وجه ادم از انجا بوده است ادم رو در انجا کرده با جمیع انبیا سجده حضرت احدیت کنند خلیل الله رو در انجا کرده
خواهد که ذبح اسماعیل کند و جمیع حیوان را رو در انجا کنند بجهت کشتن و مرده را از انبیا و اولیا
رو بانجا کنند و مطاف ملایکه بجهت ان زهی کمال وجه ادم و حج انجا باید رفت و در ان خانه رفتن که مقام
وجه ادم از انجا برده است و انحجر اسود که سنک سیاه است و خط سفید بر میان خود دارد ابتداء
طواف باید کرد که ان حجر الاسود در مقابل هفت خط است خط موی سر و دو ابرو و چهار مژه
که هفت سطر الهی است که هر سطری چهار سطر خاک و باد و اب و اتش لاجرم طواف حج هفت است و طواف
عمره هفت است که اعنی الحج والعمرة و طواف قدوم است و طواف وداع هفت و انکه حضرت

هفت

رسالت

رسالت گفت که حجر الاسود را از بهشت اورده اند لاجرم هر کس که در بهشت باشد ان هفت خط سیاه
دلفریب که موی سر و دو و چهار مژه است خواهد داشت و حدیث رسول است علیه الله که در روز قیامت
حجر بشکافد وا و راد و چشم باشد و زبان که سخن کوید یعنی صورة ادم پیدا کند و در سخن در اید و عهد نامه
الست بربکم از و ظاهر شود که عهدنامه الهی از حجر الاسود که در مقابله هفت سطر ادمست یک موی سر
و دو ابرو و چهار مژه که هر یک خط چهار خطاند که ست بخ و بر خط استوا هشت خط شود که سو خط بخ هر گاه
که انسان بسر لز خلقت رسید بسر الست بربکم قالوا رسید از لباس ظاهر و عاریت بدر باید امد و از جامه
و کت مفرد بپوشد و سر و پا برهنه لبیک لبیک که جواب میدهد که ای فرزند ادم الست بربکم جواب میدهد
لبیک لبیک بلی و کرد ان خانه که مقام وجه ادم بوده است طواف میکند بعدد ست کلمه او و موی سر خود
را میتراشد یعنی این مقام سر ادمست جای ان بود خود را چون اسماعیل قربان کند فدیه بجای ان بدهد
و محلقین روسکم و مقصرین بخ و رو بمسجد اقصی که بیت المقدس است بجهت ان میکند که مقام ظهر
ادم و سینه ادم است علیه الله که ظهر ادم مقام نطفه همه انبیاست و سینه مقام علم الهی که بل هو ایات
بینات فی صدور الذین اوتوا العلم که علم ادم الاسماء کلها حضرت رسالت رو در انجا کرد و پرستش حضرت
عزت کرد و باز متوجه کعبه ابرهیم شد که مقام وجه و راس ادم است که تا کسی تصور نکند که رو در بیت المقدس بجهت
ان کرد که نطفه فلان نبی در ظهر ادم بود و ظهر ادم از انجا بود و دیگر که مقام اسما و علم سو و ست کلمه در وجه ادمست
و حسن و جمال و خط و کمال در وجه است و کل شی هالک الا وجهه علم سو کلمه و ست کلمه الهی در وجه ظاهر
است نه در صدر و ظهر اما حضرت رسالت که فرموده زمین حشر زمین شامست و بیت المقدس بجهت
ان فرموده که مقام ظهر ادمست علیه الله و فرزندان ادم که در بهشت روند بر صورة ادم علیه الله باشند
که صورة او صورة رحمن است و بحکم علم ادم الاسماء کلها مظهر سو نطقست و علم ست کلمه و سو کلمه از وجه
او ظاهر و طوله ستون در اعماق السماء که ستون در اعماق ارش و سوادش بخ و بر چهره مجموع
اهل بهشت هفت سطر که یک سطر موی سر و دو ابرو و چهار مژه که هفت باشد بر هفت موضع
که چهارده بخ حوریان چهارده ساله سترون ربکم کما ترون القمر لیلة البدر یوم القیامة یعنی خدا روز

باشد که به بینید همچو ماه که در شب چهارده باشد ایات خدا دو بیامی و دانه لاشی بیامی و جایگاه
دیگر نوشته است انجا طلب کند و افتاب از مغرب ورامی جایی دیگر طلب کند باتفاق انبیا
و ادم هفته صفت شب و روز است که چهارده باشد همچو خط وجه مریم و حوا که هفت سطر مو و دو
ابرو و چهار مژه بر صفت موضع که چهارده باشد این هفت شبانروز شش بار بیست ساعت باشد بعدد
بیست کلمه الهی بر وجه ادم و مسیح و رسول است صفت که مریم دارد و دو در بینی ادم و دو بر عارض
و دو بر لب بالا و یک بر لب زیر چهارده بر چهارده باشد که بیست است اسمانها و زمین در شش روز افریده
شده است مقدار شش شبانروز قسمت کن هر شب و روزی را به بیست ساعت تا چهار بیست و یک گو
ساعت ظاهر شود و بخلقت وجه ادم و مسیح و محمد عنده علم الساعة
رسول که وایی روز جمعه را در صورة اینه بر من عرضه کند همازن که اینه مظهر دیم ادم هستی روز
جمعه مظهر دیم ادم هستی یعنی در روز جمعه خلقت در ظاهر اسمه همازن که خلقت رو در اینه
ظاهر اسه اینه مخصوص بنیمی و بس همازن که جمعه مخصوص پانزده هستی و دو خط است
برای قلم بلیت و شکل و صورة و پیکر ناطق و علم نطق ظاهر بیو لطیف لز بود که کثیف باشد که هیئة
و شکل ادم است برای انست که انجم و افلاک و سبع طبایع کره عالم خاکی را در میان دارند بر گرد او سیر
و طواف هکنند و رو در خود دارند و در رکوع و سجود خو و عاشق خواند همازن که پادشاهی جوهری
در حقه پنهان کرده ان حقه را در حقه دیگر و ان حقه را در حقه دیگر از غایت عزت ان و ادم جز خاکی نی
در اسمان اول مشاهده کی که بخاک نزدیکتر کیتی جز همه ملایکه ادمه سجده کیند بطریق اولی
که انها که شرف و کمال خنان و علم خداشناسی خنان از ملایکه بو و فرزندان ادم بند سجود ضانه
کنند که خوی الکهیتن و اژه که همه ملایکه قدرة لز دارند که در صورة بشر در اسند جواب اوی کلادی
برای تعلیم کیتن ادم و نیز جبرئیل که امین همه ملایکه خوی در صورة ادم در امیی و محمد که روح الامین
بیست الکهیتن و اژه که چرا این صورة خط صورة هنکو بین نه صورة هیتن دیر جواب اوی که اولا
خواص همه انسانی بو حق تعالی تعلیم همه اسماء خو بکی و صورة خط چیزی که تعلق با سما دارد و علم
اسما

اسما هستی پس صورة خو بو و بخواولی بو و ملایکه ذکر خدا هکند ببشیه از تعلیم اسما باصل کلام بیشینه
کین بادی که از زیر عرش بجهت خوی که خلق الله تعالی ادم علی صورته و از الشجرة ان یا موسی خوی
که مثل کلمة طیبة کشجرة طیبة و شجره ما مکه خوی که ام القری برای علت غایی بلد امین خوی
مصر جامع خوی که صلوة جمعه در خوی صراط مستقیم خوی که از خو بخلقت اشیا روند همه قران را بیست
قسمت بینکو کین و در صلوة خوانند و از شیطان رجیم که ساجد او نبود رو در خو کین و سجده کردن
که همه صورة اوست که در جمعه و غیر جمعه بعدد علم وجه خو بسجود خدا کری برای انکه خلق الله تعالی ادم علی
صورته غسل برای اوی که بناقص تقرب افتاد افتاد علیکم بالسواد الاعظم سواد وجه خوی خاصه
در روز جمعه احسن تقویم خوی له الاسماء الحسنی ادمی برای انکه علم تام داره عرش الهی که چهار گوشه
داره که جز بر خط استوا بلدری معلوم بیو و اخوی از پس پرده صورة خو خدا سخن هیوا که خو علم
گو کلمه خدایی هستی و کلمه خوی بو دوده و سیاهی ظاهر ان قران که هستی علم بیست بر سبیل مجاز
که وضع انسانی ان که بنجاه علم ان بیست بو و در مقابله ادمی و بحقیقت بوضع واضع که خدای کتابت ان
صورة انسانی که ادمی پس ان قران مکتوب مثال ادم بو و در وقت وضو معلوم بو و چرا ادم بصورة
هکری برای انکه علت غایی خوی و معلم اسما خوی و بصورة خدا خوی و علم حقیقی بیست کلمه خوی اذا
قرات القران فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم اژه رجیمی که اول ملکی جز سجد ادم نکی رجیم
و مردود نی چرا در وقت خواندن قران بناه بخدا هکری از شیطان رجیم برای انکه قران حقیقی
ادمی و صورت خوی که رو در خو دینکو کین و سجود خدا کین که واسجد واقترب که شیطان نکی
و نیکره الم اعهد اليكم يا بنی ادم ان لا تعبدوا الشيطان ادمه جلی ایی که بیر سه و سجود بکرح
جبنه همازن که شهادت که محمد را و خدا را اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله و چهارده
موضع در قران و چهارده ایتی که جز باکو بیسی سجده خدا کری و بخدا در وقت قران خواندن
از شیطان رجیم برای اینا هکوی که بیان صورة ادم و فرزندان ادم و مخالفت همچنانک و شیطان
که برای ادم و اخذ اکند لا يمسه الا المطهرون من تعليم الشيطان که صورة صورة خوی ذات

قديم كه قوه ازلي چون همه موجودات از ادم معلوم ببو كه مظهر علم تام نبي جون در قبضه تصرف خود
در اوري خلقت وافرينش او معلوم بيو ــ پنجاه صلوة واجب بكي در شب همه به سبب ادم و وجه
نبي درخت منتها خوي لوح محفوظ حوب ما فرطنا في الكتاب من شي خو بو بيت المعمور كه مسجد محراب
نبي خو بو فردوس كه همه درختها در خوي بحكم علم ادم الاسماء كلها خو مثل كلمة طيبة كشجرة طيبة خانه خدا
خو بو جون علم ادم الاسماء كلها بو كتاب مبين خو بو وصراط مستقيم خوي احسن تقويم و امام مبين
خو بو كل شي احصيناه في امام مبين لوح موسي وعشرة ايات كه خدا بدست خود نوشت خو بو
عرش مجيد خو بو كه الرحمن على العرش استوي روز جمعه كه پانزده مي خو بو اگرچه ابو البشر امام
ام الكتابي كه مجموع اشيا علم كتاب الهي در خلقت دارند اما ام الكتاب خوي كه از علم تام خود
توان رسان و نيز علت غايي خوبي كتاب مسطور رق منشور خوي بحر مسجور واتش باطور كه از ه
اتش اواز برامي كه اني انا الله جون بر خط استواء خلقت بكدري نرائي كه خوي جون پنجاه كه همه قران مركب
از خوي بخوانند چهارده موضع كه برسند رو بكعبه دكي سجده منكو كين كه بحقيقت از چهارده شق قمري
بسم الله الرحمن الرحيم بشناس اي طالب كننده حقايق و سراير كلام ذات قديم كه جز از براي جبرئيل
امين بجهت بردن سيد انبيا والمرسلين خزان سموات بي اذن حضرت رب الارباب درهاي هفت اسمان نمي
كشايند و ارواح انبيا خود را بحكم حضرت عزت در كسوة بشريت از براي بهشت مقدم او نمي نمايند
و بسدرة المنتهى و بقاب قوسين او ادنى نمي رسانند پنجاه صلوة بر وي و بر امتان وي واجب و لازم
نمي كردانند كه نفسي بي اذن و مدايت پادشاه لم يزل ــ و لا يزال و بي الهامات ملك مملكت بلا انتقال
بيان كننده سراير نبوت و ولايت اشكارا كننده حقايق بدايت و نهايت ظاهر كننده مظهر علم سرمدي
براورنده علم دين احمدي و محمدي بردارنده حجب كشف انبيا پيدا كننده اعتقادات انقيا و اصفيا
بحقيقت شرايط پنجاه صلوة و سر عدد ان و قرار گرفتن او بعد ده هفده حضر و يازده سفر و پانزده جمعه
كه از ازل ازال معلوم ذات قديم ملك ذو الجلال بود توان رسيد و بكرد سرادقات سبحاني كه جبرئيل
امين كويد ان بيني و بينه سبعين حجابا و نور لو دنوت من بعضها لاحترقت توانند كرديد و چكونه

بدن بشريت ناكرده با تخيلات شيطان بكرد باركاه سبحاني وره بعلم اسماني با وجود تاكيد ولقد زينا السماء
الدنيا بمصابيح وحفظناها من كل شيطان رجيم الا من استرق السمع فاتبعه شهاب ثاقب توان كرديد و توانند
شنيد بسم الله الرحمن الرحيم كلام ذات حضرت ملك لم يزل ولا يزال ــ كه لم يزل ولا يزال است و همه
كاينات از مفردات و مركبات و هرچه در تصور توان كرد از ممكنات و غير ممكنات سرا و جهرا
على التفصيل مظهر ــ كه لم يزل ولا يزال است و ظاهر و باطن كاينات و هر تصور توان كرد از معقولات
و محسوسات و تخيلات مكتوب كتاب حضرت ملك متعال است و در لوح محفوظ ــ كه لم يزل ولا
يزال است بل هو قران مجيد في لوح محفوظ بوجهي وانه لقران كريم في كتاب مكنون لا يمسه الا المطهرون
تنزيل من رب العالمين قرا طه ويس فلما سمعت الملايكة القران الي اخر احاطت ــ كه لم يزل
ولا يزال است بر ظاهر و باطن كاينات ظاهر شد و احاطت ذات قديم حضرت ملك لم يزل ولا يزال
است بر هر فردي از افراد كاينات و بر هر جزوي از اجزاي موجودات و بر هرچه تصور توان كرد
از ممكنات و غير ممكنات بسم الله الرحمن الرحيم يسبح لله ما في السموات وما في الارض الملك القدوس العزيز
الحكيم هو الذي بعث في الاميين رسولا منهم يتلوا عليهم اياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة وان كانوا
من قبل لفي ضلال مبين واخرين منهم لما يلحقوا بهم وهو العزيز الحكيم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء
والله ذو الفضل العظيم بسم الله الرحمن الرحيم سورة الانعام وهذا كتاب انزلناه مبارك مصدق
الذي بين يديه ولتنذر ام القرى ومن حولها والذين يؤمنون بالاخرة يؤمنون به وهم على صلوتهم يحافظون
بسم الله الرحمن الرحيم واكتب لنا في هذه الدنيا حسنة وفي الاخرة انا هدنا اليك قال عذابي اصيب به من
اشاء ورحمتي وسعت كل شي فساكتبها للذين يتقون ويؤتون الزكوة والذين هم باياتنا يؤمنون الذين
يتبعون الرسول النبي الامي الذي يجدونه مكتوبا عندهم في التورية والانجيل يامرهم بالمعروف وينهاهم
عن المنكر ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبايث ويضع عنهم اصرهم والاغلال التي كانت عليهم
فالذين امنوا به وعزروه ونصروه واتبعوا النور الذي انزل معه اولئك هم المفلحون قل يا ايها الناس
اني رسول الله اليكم جميعا الذي له ملك السموات والارض لا اله الا هو يحيي ويميت فامنوا بالله

ورسوله النبي الامي الذي يومن بالله وكلماته واتبعوه لعلكم تهتدون بسم الله الرحمن الرحيم ربنا وابعث
فيهم رسولا منهم يتلوا عليهم اياتك ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم انك انت العزيز الحكيم سورة الرعد
بسم الله الرحمن الرحيم وماكان لرسول ان ياتي باية الا باذن الله لكل اجل كتاب يمحوا الله مايشاء
ويثبت وعنده ام الكتاب الي اخره بسم الله الرحمن الرحيم حم والكتاب المبين انا جعلناه قرانا عربيا
لعلكم تعقلون وانه في ام الكتاب لدينا لعلي حكيم مسئلة كلي مثلا چون حقيقت انبيا واوليا وكفار
وملك وغيره سو كله هستي فقط هر گاه كه سو كله سا ز مظهري وداره وبيان هستي خود وماهيت
خود وصفت خود بكره مماز ن بود كه حقيقت ماهيت همه انبيا وكفار ظاهر بيي بود ره مظهر پس حقيقت
خو مظهر همه بو چون تركيب حقيقت خنان كه كلام خنان بيي از سو كله يافته فضل ايشان بر همديگر بسبب
مركبات بي هر گاه كه قطع نظر كري از مركبات ودر عالم مفردات دراسي ميتن بر هيچتن فضل قطعا
واصلا وابداني پس در وقت اساير كله مفرده وحكم بر حقيقت كه كين اولي بو باكس كه باعالم رسا بو وجامع
اوي كه محمد الا سودي كه همه كس ديم هنكو كه بخود كوه وبعد خلقت چارده عضو خويشتن طواف خوكي
اله محمد از مسجد حرام بمسجد اقصى بشوي كه عبارت از مقام خيمه ميعادي وخيمه ميعاد معيني
كه مثال چه كسي اله واتي كه مردمه بطرف شام برانند عبارت از بيت المقدس وزمين حشر اكو بيي براي
آواتي كه مثال كله كه در كلام عرب في ابيت المقدس ومثال اكله پس براي ارمينه زمين حشر ميخوانه
كه مظهر اكله زمين حشري بمذهب هو صاحب كتاب جهان واشياء هاحنا وند كتابي كه از
پيش خدا اوي پس هر كه كه كتاب اصل بيا سه واشيا ازه كتاب جوانبو بطريق اولي كه حق الكس بو كه مظهر
اصل همه كتب خلق السموات والارض في ستة ايام وكان عرشه على الماء اوي بسو قسمت بيي ومن الماء كل شي
حي يعني همازه او زنده هستند يعني ازه او سو معلوم بيي كه همه داكوند كه خاكو حي بو چهار طبايع كه در وجه
انسان بسو علم بيي يك اتش موسى ويك خاك كعبه ويكي باد كه از تحت عرش رب الرحمن وتحت سليمان ويكي
او كما قال الله تعالى والبحر المسجور اي ادا البحار سجرت حديث وادي كه بالا ده هفت اسمان دريا ها ميا او
سو هستي من بعده سبعة ابحر والبحر يمده همان بحثي وما من دابة في الارض ولا طاير يطير بجناحيه

الا امم امثالكم مافرطنا في الكتاب من شي ثم الي ربهم يحشرون شامل حياة دار انست درين چه حياة
دار وچه غير حياه دار قالوا انطقنا الله الذي انطق كل شي اكنون واتي مافرطنا في الكتاب من شي ام الكتابي كه
واتي عنده ام الكتاب وعندنا كتاب ينطق بالحق لا يه چون كتاب حياه را بكشايند همه ناطق بيند واز كتاب
حياة وكشودن لزكشودن جميع كتاب كه عبارت بي از جماد وحيوان از روي عمليت كله كشاده بيند
هر خط كه نوشته هستي كه انسان ميخوانه خاصه ان خط كه امين كه عربي صورة ان كسي كه ميخوانه
باصطلاح وضع واضع كه ملهم بي ان قبل خدا علم الانسان مالم يعلم وچون ان خط صورة ان كسي هرچه
درين جهان ودر انجهان هين اني همه صورة خوي وان لوح صورة خويشتن كه جامع همه هستي نقش خويشتن
وعلم خويشتن در همه اشيا بخوانه وواوينه پس همازن كه ان كو حظاط خط خويشتنه ميخوانه كه صورت خويشتنه
در عالم مكاشفه باصورة خود ومثال خويشتن در سخني وباخود در سخني وان خط كه ميخوانه خبر
هد وان نويسنده خط كه من چه كس ومرا داژه چه خط دار ان خط الهي كه بر همه كاينات نوشته هستي هين
خبر هد وامامخ اتند ه بخوانه ان لوح اشيا اكو سايل سوال بكوه كه حروف تهجي بيست ونهي وبوجهي هفتاد
ودو هستي چه هفتاد ومشت حروف مقطعه كه امي بعدد خنان در خنان يازده دني مكرره قايم مقام
يازده نهي براي بيان توحيد جواب اني كه در تركيب نياوي براي وجهي باب كلي احاديث كه
رسول واتي كه با دم حق تعالى بغير از بيست ونه كله نرشوي وحال اوي كه كله كه سوي وضع انسان في
وواتي كه وعلم ادم الاسماء كلها پس تلقين چنان علم ادم الاسماء كلها كه سوي وبيست ونه كه خو بيي
وواتي چون كامه بين چون بزبان خو چهار نيامي بي لام الف زيا واكي كه هر گاه كه مكرر لام الف بدر بشو
چهار حروف بمانه كه الف بو وميم تا قايم مقام اچهار دين بو همازن سو بو همازن كه در وجه چهارده سه دين
كه ف وق دكر چون بعضي قايم مقام بعضي پيش خدا هستند اوي كه بجاي يازده غير مذكور هفده ركعت
با يازده برند وهفده ركعت بجاي يازده امي تا دلالت كره كه خنان بعضي قايم مقام هستند ازه رو
كه بوجهي از روي ماهيت همه يكسان اند اگرچه در پنجاه حروف ونقطه امثال دري كه چهاري اما براي توضيح
لام الف اوي كليسات صلوة هر گاه كه هفده ركعت بگزاره بعد هفده كله تغليب

بو بماند یازده و نه پس عدد کلمه بر یک غالب بو بر ترک اقم الصلوة طرفی النهار وزلفا من اللیل ان الحسنات یذهبن السیآت ذلک ذکری للذاکرین لا صلوة الا بفاتحة الکتاب فاتح کل شیٔ اوله یعنی جنس صلوة نی الا باول کتاب برای اکه در شو معراج عدد صلوة باول کتاب نی ـــــ باقی رسول که وانی پنجاه صلوة بگذاره تعظیم کلمه کی یعنی کله در مرتبه هستی عند الله که باجزاء عدد علم خو که ملکی خناوه بپرست جز تخفیف کی باکه قرار بکیتی نه تشهد که عدد اجزاء اعلم اسم یک کلمه نی ـــــ پس بحرکت جبرئیل که بو در کعبه امامت کی هنده رکعت امی پس جبرئیل بنز دیم در کعبه کیبو و نماز بگزاره و جبرئیل خنا تعلیم کیبو که ازن بگذار باب ـــــ احرام حتی یلج الجمل فی سم الخیاط ـــــ ما اتخذ الله من ولد میم بکو ولد کفتند یا کلمو اولد وانتد اعمانه که مریم بکو بو یا بنو ـــــ اذ قال ربک للملائکة انی جاعل فی الارض خلیفة الی اخره اذ قلنا للملائکة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابلیس لم یکن من الساجدین قال انا خیر منه الی اخره وقال فبعزتک لاغوینهم اجمعین قال لاملان جهنم منک وممن تبعک اجمعین ازین ایت معلوم بی که سبب دوزخ شون شیطان و ذریته خو و تابعان خو از جن و انس و ادم بی و سبب فاخرج منها فانک رجیم وان علیک لعنتی الی یوم الدین ادم بی و خو بواسطه انا خیر منه و بدلیل ما یکون لک ان تتکبر پس ادم و فرزندان و تابعان خو که انبیا و اولیا بند از یک سو و یک طرف چنانکه وانی الا عبادک منهم المخلصین و شیاطین و اتباع از یک سو و سبب دوزخ شون همه ابلیس بی و فرزندان خو و سبب دوزخ شون خو ادم بی که سجده ادم نکی برای اکه خلق الله تعالی ادم علی صورته و ادمی نینکه بهشت دشو بصورة خوبو که ادمی که اکر صورة خو بندی که علم سودا ده که قابلیت داشتی از مخلوقات و هر کس بهشت شو بشکل و صورة خو بشو ـــــ برای اوی خنا خانه که بسانی مثال خوئی و همه انبیا و ملائکه و جبرئیل در وقت تعلیم دیم با خانه دکیند انبیا برای اکه دیم دکیند که خنانه بیریف و علت غایی شکل بشری که علم سو هستی و ملائکه برای اکه خنا وانه اسجدوا لادم فسجدوا الا ابلیس و برای اکه خلیفه نی متصف بصفات علم ادم الاسماء کلها صلوة بعد حاسماء بنی که ملائکه و انبیا اوند که بواسطه اجیز که خو شرف باجیز یافته نی دیم بجود کی بعد اجیز پرستش خو کرند و بعد از مرکه دیم بجو دکرند و واجبی که وضو بسانه همه طواف خو کرند و همه حیوان

دم

دیم بجود کی کنند و در وقت اسم خود را والله برند و با اهل قبله جنگ حرام بو و در خانه قتال و حرب نبو و همه انبیا رو باکو کرند که اصل همه خوئی همه دیم با دم دکیند ملائکه و سجده کند و انبیا و اولیا و مومنان دیم بیر که ادمی دکنند و سجده کنند ادم دیم بخویشتن دکی و سجده کی من عرف نفسه فقد عرف ربه ـــــ برای ادم بخویشتن دکی که خلیفه خنای و یک لقب خلق الله تعالی ادم علی صورته مخصوص نی که صورة خو صورة خنایی ناجار دیم بخویشتن که دکهوه دیم بخنا دکی بو بدلیل خلق الله تعالی ادم علی صورته ـــــ جون ادم علت غایی افرینش نی ناجار همه کس از ملک و غیره و انبیا و غیره واجب بو که خو سجده کرند که ابو البشری و واسطه دوزخ شون همه کس و سبب بهشت شون همه کس نی و هر کس که بقد خو و بشکل خو نبو بهشت نشو امکان نداره و خانه خو اصل زمینی که وا دخوئی سبب دوزخ و بهشت شون ادمی و بری وادم و شیطان ادم نی سبب دوزخ شون همه کس شیطان بی که سجدهٔ ادمی که معلم ملائکه نی در اسما نکی برای اخناهو احمد با که وقتی که قران خوانی فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم فانک رجیم قران که بیان ذات و صفات خنا هیکوه و مظهر و مبین علم ازل و ابدی و مبین علم ادم الاسماء کلها شیطان معاند خوئی از برای اخناهوا فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم یعنی ادمه که ابو البشری سجود نکی و قران برای ابو البشری و فرزندان خو و بندکی خنا نزول کی و ما هو بقول شیطان رجیم از برای اکه شیطان رجیم مانع سجود کین ادم بی و قران و صاحب قران که خنا هستی امری بنماز و سجود کین خو که ادمی مناسبت کین میان اکه خانه که دیم دیکو کی انبیا و ملائکه را و میان ادم چه چیزی و قرینه چه چیزی ادم میان مکه و طایف و کوه عرفات و مقام بهم برسان ادم و حوا و برای بیتی که اول ام و ادم بنا کی و در ازای بیت المعموری و معمارن که ادم ابو البشری و اصل بشری خو اصل زمینی و ام زمین وان دلیل قطع که اکر اصل زمین بنی زمینهای دیر بنی و اکر ادم بنی فرزندان دیر نبیند که خو علت غایی و از خو همه در وجود امی لتنذر ام القری ای اصل ام القری فرزندان سر که بتاشند و قربان کرند و بعد د اهیات اهفت خویشتن طواف کرند و حجر الاسود یمین الله فی الارض له لسان ینطق بها و عهدی که از فرزندان ادم ها کیتی بحجر الاسود سپردی و طواف انخو دکیتی و برای اوی که از هر طرف

که انسان بو دونخودکره و هرجاکه انسانی ازخو موجودی بی که علت غاییی خوی وبیت المعمورکه در
ازای خوکتی مطاف ملایکه دی ابرهیم بشته وادایعنی محمد در شب معراج برای اوی که ادمه هم
سجود بکرند فرشتکان فرمود طواف مثال واکه اخر ازمیان ورخیته وشیطان نمیله که در وقت
نماز رونخود کرند باب ـــــ صلوة اکر سایل واژه که چرا نهایت صلوة در هفده بیی جواب
اوی که چون طلب تخفیف کی محمد علیه السلم بهفده ابی از سو وست تا هفده کله غالب ابی بو بر سو
تا دلیل بوکه یک کله که غالب ابی غالبی وبرای ایشا نزده اختیار نکی که اصل سو کله هستی مساوی بو
وخناوه بکله شانزده پرستش کی وبشانزده نکی علی السویه بو پس نماندی الا اکه پانزده بو معمانن که صلوة
جمعه واکر هیده بندی رکعت جای تو هم بی که تا دو کله غالب بنو بر شانزده کله غالب بنو و نیز مراد که تخفیف
بی حاصل بنوب رسول از را از جبریل کلام الهی بشنوی که جبریل بصورة ادم دیمیامی وصورة ادم علیه السلم
علم سوکله الهی مسبنی ولوح الهی هستی بل هو قرآن مجید فی لوح محفوظ واظهار کله وکلام الهی هکره ومحمد از خو اکتساب
علم کله وکلام هکره برای اکه صورة ادم داشتی وصورة ادم علم سوکله الهی هستی ما مامت در وقت صلوة دیم بخانه
جبریل برای ان دکی پس معمانن که ادم لوح الهی هستی جبریل چون صورة خو بکیری لوح الهی بو واکه بموسی الواح ارشوی
هر موضع کله لوحی کیتی وبشکستی برای مثال اکر هیتن واژه که چرا ادم اکسی معینی وعیسی وموسی ومحمود ودیان
نبند جواب اوی که خو معلم هم اسما وخلیفه هستی وخلقت وصورة خو علم سو مستی پس خو بو اکر جه هم
انسان بعد دسو خلقت داره اما اسما که خلقت بعد دخنان کی نحو طاهر بی پس خو بو امو من که صلوة
معراج خو بو خوین دل بیت الله بو قلب المومن بیت الله دیم اکو دکو کین الصلوة معراج المومن الت عروج مومن
صلوة چون پس صلوة برسه عروج کره باسمان والله یدعوا الی دار السلام ای دار الله برای اکه یک نام خو
سلامی السلام المومن المهیمن الجبار والملایکه یدخلون علیهم من کل باب سلام علیکم طبتم الی اخره ـــ اکر
مراد از سلام پرستش نبندی رسول چون وانه بو که خناوه سلام مکوید که خو سلامی ـــ معمانن که ادراک
ادمی بد وزخ و بهشت هبره وبر عمل نیک وبد هداره شیاطین فرشان وملایکه ننزه ادراک برد ونیک هداره
کیات ـــ اخ بسم الله الرحمن الرحیم هرکاه که انسان بخط استوا وکعبه وبیت المقدس واز مرکز زمین

واز لوح محفوظ واستواء خط وجه ادم بهمه اشیا رسید واز مسجد حرام بمسجد اقصی رفت وباسمانها
وهفت اسمان رسید وسبحان بسدرة المنتهی که رسول رسید وفرض علی خمسین صلوة واقع شد هرکاه که
بعد دسو خمسین صلوة که خلقت ادم متوجه پرستش بو بحکم الصلوة معراج المومن وصلوة خویشتن بسموات
پرسند ودر بهشت بخوا بشفاعت محمد واصل که رب هذه الدعوة التامة والصلوة القایمة حلت له شفاعتی
ـــ وباین صلوة بان وصفت توان رسید بحکم کل نفس بما کسبت رهینه الا اصحاب الیمین فی جنات یتساءلون
عن المجرمین ما سلککم فی سقر قالوا لم نک من المصلین تا اخر والذین هم علی صلوتهم یحافظون اولیک
هم الوارثون الذین یرثون الفردوس هم فیها خالدون وکعبه وسکعبه وصلوه بامر اند وجمیع قران اقرؤوا القران
علی حرف عرضی وحاصل این که مدار بر صلوة است که اختلاف میان خدا وادم از برای سجود وعلم ادم الاسماء کلها
بوده است ازین در رحیبایین امد که ادخلوا الباب سجدا فاسجد واقترب بسم الله الرحمن الرحیم خلق السموات
والارض وما بینهما فی ستة ایام وکان عرشه علی الماء وسع کرسیه السموات والارض لایه وکل شیء خلقناه بقدر ـــ
این افلاک وسیارات بدکر دکه عالم خاک تا بودند سیار بودند ورو در عالم خاک داشتند چه در فوق ارض وچه در تحت
ارض واز فاعل حقیقی که ایشان را دایر کرده بود بر کرد مرکز خاک بحکم کنت کنزا مخفیا مراد ان بود که انسانی ظاهر کند
که بشکلنا وصورتنا وهیاتنا چنانکه در توریة است وچنانکه محمد صادق میفرماید از حضرت عزت خلق الله تعالی
ادم علی صورة الرحمن تا بمجموع صفات وعلم ذات ومکونات وبشکل وصورة سیارات واجرام کواکب وصورة فیض
ایشان را مظهر کردد ادم را بیافرید وجمیع ملایکه بر اسمان بودند اورا معلم کردانید وسجود ادم فرمود کردند
چنانکه پیش از خلقت خاک افلاک با ملایکه بر افلاک طایف کردانیده بود کرد مرکز خاک سجده انا انزل سیر
کرد فلک وانجم وافلاک تا با مدا الهی بقطع رسید باتفاق ودرجه سعادت مجموع که از عالم خاک چنین مظهری تا بصفت
خود ظاهر شود از مرکز عالم خاک وبصورة همه اشیا چون بر خط استواء وجه او که رکنی همه اشیا را منقسم سبحان
بیابی ان دوازده خط کتابت که دوازده برج است واز ت منازل قمر که بر خط استوا بخوانی ولیلة البدر وطوله
ستون دنا عافی السماء که ت وسو بو ـــ اغ در باطن اسمانها واشیا بود این حال بود واین ملکوت اسمانها وکذلک
نری ابرهیم ملکوت السموات الی انی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض حنیفا وما انا من المشرکین هم

اشیا فیض خود را و صورت خود را حکم نمودن خدا که جمعه مراة وجه ادمست ولوح محفوظ خدا که ما فرطنا فی الکتاب
من شیء بحکم علم ادم الاسماء کلها بسم الله الرحمن الرحیم و میتوان بود جون اشیا نهایت ندارد وعبارت از فی ستة
ایام و سوت بود ذات خود ایشان را نهایت نیست که صفات قدیم خدایی اند و قدیم اند و ازلی و ابدی اند
واز سموات مراد علویات اند ست جندانک تصور و تعقل توان کرد و نتوان کرد واز سفلیات الارض و ما بینهما
میان علویات و سفلیات میتواند بود کجنانک در مرکز افلاک این عالم خاک و اجرام ظاهر بیجند ین هزار
جهان بلا نهایت بود برین نهج و برین صورت ادم و بهمین استوا و مرکز و بهمین نوع در وجود امدند و بهمین نوع
فیض انظاهر ایشان منقطع شده وان اسمانها بجهت صورة مجو بر کار که اذا السماء انفطرت والکواکب انتثرت
اما بهمین ادم و بهمین وضع و بهمین توجیه و بهمین وجود و بس معلوم شد که این ادم کاهی در صورت لوح محفوظ
وکاهی در صورة کعبه وکاهی در صورة سدرة المنتهی وکاهی در صورة عرش خدا وکاهی در صورة جمیع ان عالم
برین نهج هم خود بود والست برین معنی که بایات بخلق جدید بسم الله الرحمن الرحیم ونفخ فی الصور
فصعق من فی السموات والارض الایه بدلیل صور که جمیع صور است که مرده کانه که نفخ الی بیاسه و زنده
واکر وجهی دیکر که فرمود الصور قرن تنفخ فیه اسرافیل اسرافیل بر نهج ام الکتاب که بود قرن
صاحب کاو بود وجدی که خداوند دو بیج اند که شصت درجه بود و سه که بیج قبری بنو و انسان و وجودی
که انخنان راه با ایشان بنو و از سیصد درجه وطوله ستون در لعا در عالم کشف خنا نند که هر سوراخی ازو
سر در قبری دارد که در و سوراخی ثانیه وثالثه وتا عاشره بود ومامیت خود اجرام سماوی یکی بود وصورة ادم
بسم الله الرحمن الرحیم ان که در بهشت وطوبی وجهار جوی سدرة المنتهی عندها جنة الماوی و سیصد
شصت درجه وطوله ستون دعا دالست که مقام ادمست ومقام ادم بوده است واز انجا بدر افتاد
وبر زمین امد از ان کرار بسم الله الرحمن الرحیم ثم استوی الی السماء وهی دخان یعنی که وقتی
که اسمان دخان بی یعنی معلوم شد که دخان علم کلمه خدایی بود که فرض علی خمسین صلوة و نون والقلم وما یسطرون
خدا در وقت استوا حاصل بکی اکرچه همیشه در مقام استوایی یا اکه ثم استوی الی وهی دخان شبیه
دخان بی برای کلمه خدایی خیا واتی ویا ارض ایتیا طوعا او کرها بان اسمان که دخان بود وبان

ارض

ارض کفت ایتیا طوعا او کرها و قرینه لها وللارض ایتیا که دخان از کل و نار بود که جزو بدن ادم بود و از اب اثر هوا

بسم الله الرحمن الرحیم هفته از عنده علم ادم الاسماء کلها یک بحکم جف القلم بما هو کاین و بحکم ان عدة الشهور
عند الله اثنی عشر شهرا فی کتاب الله هفت روز بود که عبارت بود هر روزی از بیست جهار ساعت و بحکم
استواء شب و روز هشتاد و جهار ساعت بود و هشتاد جهار ساعت شو این همه صد و شصت و هشت
ساعت بود که شش بار بیست ساعت بود معلوم که کاف و نون شش کلمه بود و هر کلمه بیست کلمه بود و بحکم توحید هر صفت
که کاف و نون داره اخوات خود همان صفت داره از برای امریت و علمیت و همه اشیا که متولد شدند از
شش بار بیست ساعت ستة که شش حرف کاف و نون اند جنانک بیست و سه کلمه در ضرب ترکیب مظهر قهر
ولطف اند عالم خاک و همه اشیا در فیض مظهر قهر ولطف اند عالم خاک و همه اشیا در فیض مظهر قهر ولطف
اند مثلا خاک قابلیت صورة مار و برق دارد و قابلیت صورة ادم دارد جشم مار قابلیت جشم حور عین
دارد و جشم سیاه ایشان قابلیت صورة مار دارد لاجرم حضرت پیغمبر ماید اذا نضجت جلودهم بدلناهم جلودا
غیرها الایه همه اشیا قابلیت ان دارند که یک جشم ادم بند و یا یک ابرو خود یا یک مژه خود یا یک موی خود
یا یک جشم خود یا یک خط از وجه خود جون خود مخلوق بر خط استوا بالاشاره کلمه بی و همه اشیا از مرکز معلوم قابلیت
یک جشم و یک ابرو و یک خط وجه خود دارند و جهار طبایع که بر خط استوا مقسوم بی همه قابلیت ان دارند
که یک ابروی خود و یک جشم خود بند بمجموع موجودات که در ازای یک کلمه بود معلوم شد خط وجه هوا بر خط
استوا بیست و خط بود پس همه اسمانها و زمین که خلق السموات والارض وما بینهما فی ستة ایام از او اتی
که جهار بار بیست بود وهی بار بیست و همه یک کلمه بود پس همه سموات وارض و همه اشیا قابلیت صورة
ادم دارد و قابلیت صورة یک جشم مار یا جشم یک مخلوقی از مخلوقات دارد اندا که بر خط استوا مخلوق
بی بعلمیت کلمه و کلام خود ز هی قدرت و وسعت پس در تحت هر اسم قهری و لطفی موجود بود
از او اتی اقرا القران علی حرف و مجموع قران بلا تعیین به بیست رکعت و سه رکعت میتوان خواند خواه
کلمه قل هو الله احد و خواه کلمه شهد الله انه لا اله الا هو و خواه کلمه انا خیر منه خلقتنی من نار و خلقته من طین
در ضمن یک کلمه این همه معنی هست جنانک در یک موی یا ابروی ادم و مار درین معنی همه اشیا عرش الله بو

در مسعول هم مکرر بود

وهم وجود ادم بواي وروبقبله وصلوة ولعد اورده ومتابعت ادم واسما كرده جنانك ذكر
رفت تمت تمت بسم الله الرحمن الرحيم خلقت زمين في بومين وايخ درزمين
جعل فيها رواسي وبارك فيها وقدر فيها اقواتها في اربعة ايام سواء للسائلين وغيران واقوات
دردوروز ديكر اربعة ايام سواء تا شب وروز سه بار كو ساعت كه خلقت ادم بو ونيز سه
روز با سه شب هفتاد دو ساعت كه وقتي كه باهم جمع شوند شش بارت بو بسم الله الرحمن الرحيم
از ازل ازال واز در علم قديم خدا ازين ني محمد عليه السلام صاحب ام الكتاب بو وحقيقت صوره
مخلوقات واشيا بلفتخو وكله كاف ونون ظاهر بو از را شش كله مركب كي كاف ونون تا شش
بارت بو ويك هفته شش بارت ساعت قسمت كي تا معلوم بيو كه ايام وليالي كتابت خوا بو كه لا تسبوا
الدهر فانا الدهر اقلب الليل والنهار في ستة ايام مقدار ستة ايام يوم الحساب بسم الله الرحمن الرحيم
از حساب سال وماه وقرن وروز وشب وشمار هر جنس از اجناس كه از اول خلقت وپيش از خلقت
اشيا كه در علم اله بوده است ابتدا از يكي دكيته بو واز يكي بد ووسه تا هزار وابتداء هم از يك
وچرا اژن بو از را از موجوات ابتدا يكي كي تا مبداء جميع اشيا يكي بو نه دو واخذا بو مماز ن
كه در كتاب مثلا در كتابت الف كه اول مبداء يك نقطه بو دست كاتب قلم جز از نقطه اول بردارد
نقطه دوم وسيم تا اخر الف وجميع حروف مماز ن كه واني العلم نقطه وان نقطة تحت الباء
غازه از اسمان اوي در شوي معراج وابي باسمان بر سنه تا بر انند كه خو برا اوي كه خدي وخو باسمان بر سنه
كه لا يعلمها الا هو وحفظناها من كل شيطان رجيم كلام سامت عليبي كله ان كه كلام ناطقي وعلم
كلام سامت علم علم كلام ناطقي هر كاه كه مصلي بعد دعلم كلام سامت پرستش هكره بعد دعلم
علم وكلام ناطق عمل هكره وجون علم كلام ناطق قايم مقام كلام ناطقي جون جز بعد د خنان عمل
كره بعد د كلام ناطق هكره وجون بشكل بشريت علم كلام ناطقي بعد دعلم فوينتن عمل كين بو
وجز از وجه در اسه وبصراط مستقيم بكدره بعد د هم عمل كيبو كه هم سزتا با عدد علم سو كله هسته
پس بعد د حقيقت خويشتن وبشكل وپيكر خويشتن عمل كيبو وبراي اوي كه لا يكلف الله نفسا

عمل

الا

241

الا وسعها واجبي كه ني كلام ناطق درست يبنو براي اكه قران مبين كلام حق وذات وصفات وتوحيد
ومبداء ومعاد وغيره براي لزني خواندن خو عبادت درست ني اكه پيغمبر واني كه جبرئيل قران از
از لوح محفوظ بين هياورده ولوح محفوظ اوي كه ما كان وما يكون در خو مثبت ومنقش بو كه ولا رطب
ولا يابس الا في كتاب مبين بل هو قران مجيد في لوح محفوظ درالا في كتاب مبين انجهار داخلي پس لوح
الكسي بو كلي اژ براي اكه هر ده صلوة بيكي واكي ويك راقايم مقام ده بنهي سبب اكه يكي اصل عددي وام الحسابي
ودر اين علم وبحث انام الكتاب كامه بين واصل حساب كامه بين جون بيكي كه اصلي عمل بكرند كه در فرعي
در خو بو وان يك قايم مقام ده بو مماز ن كه خداي ذاتي كه هم اشيا از خو در وجود امي يكي اجيزي كه هم
اعداد از خو در وجود امي مماز ن كه خدا اصل هم جيزي يكي اصل هم اعدادي هر كاه كه خدا واژه
انطقنا الله الذي انطق كل شيء ويسبح لله ما في السموات وما في الارض والسموات السبع وان من شيء الا
يسبح بحمده والبحر يمده من بعده سبعة ابحر وان ما في الارض من شجرة اقلام در انطقنا الله الذي انطق
كل شيء وان من شيء حواديث ونطق انسان وتسبيح هم اشيا بكله كامه بين خنان هم تمام بيند بوجهي
وكله وتركيب خو تمام بنو لا جرم واني ما نفدت كلمات ان حديث هستي در كتاب معراج نوشته
در شب قدم واني در حديث صد ركعت بكنا ره كه ده بار ده بو واقل صلوة دو ركعتي مماز ن كه پنجاه صلوة
بو تا مماز ن بو كه در شو معراج واني پنجاه بكزاره تا معلوم بو كه خو شو معراج بو دره شكيني كه اول ارادت خدا
از ني در شو عروج كه خو كه محمدي پنجاه صلوة بكه بعد د علم كله واجزاء علم كله وهر نقطه را نازل منزل علم كله
بنهي از غايت جلالت وعظمت كله وعلم كله وبر عدد كله وعلم كله براي انبهي نه بر هيچ شيء از اشيا ديكه واني لو ان ما في
الارض من شجرة اقلام والبحر يمده من بعده سبعة ابحر ما نفدت كلمات الله قل لو كان البحر مدادا لكلمات
ربي لنفد البحر قبل ان تنفد كلمات ربي ولو جئنا بمثله مددا اكرچه ذات حضرت احديت دانابي با كه الهام
كامه بين بموسى كليم تا محمد يا باژه كه طلب تخفيف كر لز پنجاه بجهت اكه مزاني كه بر امت بغايت دشوار كامه بين
امادر اول بنمودي كه پنجاه صلوة بكذاره بعد د حرف ونازل ومنزل حرف تا تعظيم واجلال واعزاز واكرام
خنان ظاهر بو كه اكر تخفيف در معراج بني ادم نبندي بر پنجاه قرار ميداد بدليل نادي مادي خفت

عن عبادي الى واجبي هركاه كه بعد دعلم كلمات الهي بني ادم عمل كره لازم اسه كه بعد دكله عمل كره ولو
ان ما في الارض من شجرة اقلام والبحر يمده من بعده سبعة ابحر ما نفدت كلمات الله عمل كره اكر تشه
حدو نهايت نبو براي اكه بعدد صفات خدا كه بي نهايتي عمل كيبو — واخر پنجه ركعت بهفده قرار بدي
وواقي كه اين پنج بجاي اينجا مي پس منكو كه مرجه دران پنجاه بيبو در اين پنج بو هم كه ان پنجه جا اره اجر
پنجاه از خدا هاكيره بحكم من جاء بالحسنة فله عشر امثالها وبدليل حديث شو معراج كه اين پنجي بجاي
پنجاه — اكرچه خدا منزاني كه واضع وضع خط كه ملهم بي از قبل خدا كه واقي وربك الاكرم الذي
علم بالقلم مما زن كه شكل طولاني الف علم يك كله كرداند شكل بارا با نقطه علم يك كله كرداند — اكر سايل
سوال كره كه سبب چه بي كه جون عدد صلوة بر عدد علم كله نهي براي بعضي دو ركعت نهي وبراي بعضي
سه وبراي بعضي چهار جواب اوي كه تا معلوم بيو كه بعد دعلم خنان دو بار پرستش هنكو كين وسه بار
وچهار بار واكر واژه سايل دلالت بره مكره كه اعلم كه براي خو چهار چهار ركعت هكزارند شريفتر هنكوه
بو اژه كه براي خو سه هكزارند وسه اژه كه براي خود وهكزارند جواب اوي كه ان وقتي لازم سيما مي
كه واضع كه حضرت عزت بي تعيين بيكي كه از براي كدام وسه از براي كدام وچهار ومكور اژ براي كدامي
پس تعيين نكي تا تو برهو كدام كه خوامي اطلاق كري ورخو كه بعدد خو دو بكذارد وسه بكزارد وچهار
بكذارد كه خنان همه در ذات خويشتن على السويه هستند — وپنجاه صلوة كه مر پنج خو هفده ركعت
ده بار هفده صلوة لازم اسه جون هزاني كه اخر قرار بيك هفده كامه كيتن نه پنجاهي وعواقي من
جاء بالحسنة فله عشر امثالها — ان كه بده هفده نهي در وضو وديم شستن معلوم ببو — وان كه
برده هفده نهي وبرده هجده وبرده شانزده نهي يعني هر پنج نمازه ازن نهي كه پنج نمازه هجده ركعت
بو با پنج نمازه شانزده ركعت حرام معلوم مست بالضروره هر پنج را هجده بنكونان وان كه در حروف تهجي قران
در مفرد هفده برشوي تا از خوكم كره براي مثال يازده ويازده تا هم توحيد خنان لازم اسه وان كه تواتي
كه علم كامنه هر ركعتي خوين بو همان لازم اسه توحيد نابحث اول وجه در پنجاه در پنجاه وقت وپنجاه قيام
توجه بطرف قبله وپنجاه نيت وپنجاه يد وراوين پنجاه تكبير واتن وپنجاه كوش باماست وپنجاه وراوين

محمد

بعدد خنان وايش از تسليم پنجاه تشهد بعدد خنان وبعد اژه خروج از نماز بطرف دست راست
وچپ پنجاه پنجاه — پنجاه صلوة در هر صلوة دو قراءت قران وسه وچهار واخر بنكي امي غرض اكه زمان
نيت وقيام وقعود وركوع وسجود وقراءت ودخول وخروج بعدد خنان بسم الله الرحمن الرحيم
سبحان الذي اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى الذي باركنا حوله لنريه من اياتنا انه هو السميع
البصير بسم الله الرحمن الرحيم اليه يصعد الكلم الطيب والعمل الصالح يرفعه الصلوة معراج المومن بجهت
كعبه قلب المومن بيت الله انا دار الحكمة وعلي بابها بسم الله الرحمن الرحيم پاكست ومنزه از شريك
وشبه ومثال ان ذات قديم ملك متعال وپادشاه لم يزل ولا يزال كه از غايت نظر مرحمت وكمال محمد
مصطفى را در ميان عرب خاتم الانبياء والمرسلين كردانيد وبعظمت وجلالت ووحي ونبوت ودلالت از
جميع انبيا واصفيا بلند كردانيد ودر شب معراج با جبرئيل امين درهاي هفت اسمان كشود ومشاهده جزان
سموات وارواح مقدس انبيا واتقيا كرده بسدرة المنتهى وبمقام قاب قوسين او ادنى رسانيد وحجب
عبرت از پيش نظر خدا اين او بر كرفت كلام خود مبين ووحدانيت اوست ومظهر علم ازل وابد
بشنوانيد واز براي عظمت وجلالت كلام بكلمه بحث فيض خود كه علم بت كله الهي اند در شب وروزي برو
وبر امتان او كه بدليل ان الذين يبايعونك انما يبايعون الله خاصان حضرت عزت اند واجب ولازم كردانيد
كما قال عليه السلام فرض على جسين صلوة في كل يوم وليلة جون ميان حروف معجم بي شركت نقطه دلالت بر مدلول
خوشي كرد حضرت ملك متعال بي حرف ونقطه را باستقلال از براي اظهار اجلال كلمه وكلام بي زوال قايم
قايم مقام ميكرفت وبعد ايشان پنجه صلوة در شب وروزي بر سيد الانبياء والمرسلين وتابعان
او واجب كردانيد محمد رسول الله والذين معه اشداء على الكفار رحماء بينهم الى اخره اما جون از حضرت ذات
قديم بدلالت ومشاركت كليم طلب تخفيف از براي بندكان ضعيف نحيف ميرفت وبر حضرت ملك
ذو الجلال وپادشاه لم يزل ولا يزال مخفي وپوشيده نبود كه بجهت واضع كه ملهم بود از حضرت احديت
بدليل علم بالقلم كله معين اند كه از شكل ووضع صورة وهيات منزه ومبرا اند واز براي دلالت كردن
بر مدلول خود بر هم مزيتي ندارند چنانك هيات اعلم يك كله معين فير مريست هيات بي با نقطه خو علم يك

كلہ معین غیر مز یست الی اخره و از برای دلالت کردن بر مدلول خوص برین مز یتی ندارند و در مفردات
که کلام الهی که عبارتست از حروف منقطعه مذکورانند هفده در حضر بحکم تغلیب که بوجهی غالب حکم کل دارد بعدد
علم هفده کلہ رحمت فیض خاص که از شکل و صورة و هیات منزه و مبرا اند از برای کلہ الهی بر سید الانبیاء
والمرسلین و تابعان او بعد از نبوت و وحی و رسالت و چندین اعزاز و اکرام و جلالت و عروج بر اسمانها
و گذشتن از مقام ملایکه و انبیا و رسیدن بسدرة المنتهی و قرار کرفتن در مقام قاب قوسین او ادنی
واجب کردانید تا کرامت علم کلہ رحمت فیض حضرت الهی و عظمت و جلالت کلہ ذات قدیم نامتناهی
به افصح انبیا و اعلم اتقیا مستور و مخفی نماند و از عمل کرده بعدد ان عمل کردن بعدد مدلول لازم اسم
یا ایها الذین امنوا لا تقربوا الصلوة و انتم سکاری حتی تعلموا ما تقولون قال علیه السلام ثم عرج بی حتی
ظهرت بمستوی اسمع فیه صریف الاقلام ـــــ اما هفده حضر که واجب کرده حضرت عزت است
تا هفده سطر در سفر بدلیل لیس علیکم جناح ان تقصروا من الصلوة یازده باشد تا قایم مقام ده و یک
بوکه بحکم تغلیب تخفیف کرده حضرت رسالت ایست که بر حضرت رسالت بحکم و من اللیل فتهجد به نافلة
لک عسی ان یبعثک ربک مقاما محمودا واجب و لازمست قال علیه السلام ثلث کتب علی و هی لکم سنة الوتر
والضحی والاضحی روت عن عایشه قالت کان رسول الله صلی الله علیه و سلم یصلی فیما بین ان یفرغ عن
صلوة العشاء الی الفجر احدی عشر رکعة یسلم من کل رکعتین و یوتر بواحدة الی اخره و سالکان
صراط مستقیم در حضر و سفر بعدد ... کلہ پرستش حضرت احدیت کرده باشند و بر طالبان سرا بر حقایق
کلام باری تعالی و تقدس مخفی و پوشیده نماند که چون ... کلہ الهی بوجهی از وجوه بذات و صفات بهم مخالفتی
و معاندتی ندارند و در حضرت احدیت بعضی قایم مقام بعضی میکردند کما قال الله تعالی اذا بدلنا
اية مکان اية الی اخره باب ـــــ صلوة جمعه شو تجدید بر و بینکو بین طواف کین بخوین خانه نی
دیم شستن و وضو سازن درست نی ممازن که نمازنی وضو درست نی تا ممازن که ازدیم ذکین وضو برای
نماز معلوم بیبو که برای موضع بی که وضو واجب بیی و روشن بیو که طواف برای اکو که تو دیکره
واجبی چونبی وضو طواف خونیتیان کین و دست بخو نتیان کین اکسی که ضوخوین مثالی ممازنی وضو بخو
نتیان

نتیان رسان و دست بی وضو بخو نتیان کین و دست مصحف نتیان کین که علم کلہ مستی بجانبی وضو بعلم
کلہ حقیقت ممازنی وضو دست نتیان کین برای اکه خانه خدا مستی و حقیقت کتاب خدا هستی و الله
بسم الله الرحمن الرحیم یا ایها الذین امنوا اذا نودی للصلوة من یوم الجمعة فاسعوا الی ذکر الله و ذروا
البیع ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون فاذا قضیت الصلوة فانتشروا فی الارض و ابتغوا من فضل الله و اذکروا
الله کثیرا لعلکم تفلحون بشناس ای برشو هنده حقیقت شریعت الهی و ای طلب کننده سر فیض ذات
قدیم نامتناهی که یوم الجمعه که عبارتست از روز معنی کلہ استوا حضرت عزت است جل جلاله بر عرش مجید
بحکم الله الذی خلق السموات والارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش حضرت عزت پانزده رکعت صلوة
بر خاتم انبیا محمد مصطفی و خوین تابعان واجب و لازم بکی تا هفده رکعت غیر جمعه چون پانزده جمعه جمع
ابند بعدد ... کلہ بار تا سید انبیا و رسل بعدد ... کلہ کلام حضرت احدیت است پرستش حضرت ملک
ذو الجلال و پادشاه لم یزل و لا یزال کرده باشد و نهایت عدد ... کلہ الهی و ارشاد کردن ان رسیده باشد ـــــ
یا بن ادم ارکع لی اربع رکعات اول النهار اکفک الی اخره و قال علیه السلام ثلث کتب علی و هی لکم سنة الوتر
والضحی والاضحی ـــــ حافظوا علی الصلوات والصلوة الوسطی و قوموا لله قانتین بسم الله الرحمن الرحیم
بشناس ای بنده پادشاه بنده نواز و کردکار پاک بر شو هنده چاره ساز که مکتوب و مذکورند در کتب انبیا
بنی اسرایل که عبارتست از صحف و توریة و انجیل که منزلست از حضرت ملک جلیل مذکور بتحقیقت
است بحکم الم الله لا اله الا هو الحی القیوم نزل علیک الکتاب بالحق مصدقا لما بین یدیه و انزل التوریة
والانجیل من قبل هدی للناس و انزل الفرقان ـــــ بجهت انک چیزی که در کتب انبیاء بنی اسرایل که عبارتست
از صحف و توریة و انجیل که مکتوب و مذکور است و توریة و صحف و انجیل در کلام مجید مذکورست
حضرت احدیت میفرماید و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب مبین و ما فرطنا فی الکتاب من شیء حضرت
رسالت چون بنهایت وحی الهی و فیض نامتناهی رسید و بر بر هان نیره به اسرار ذات حضرت سبحانی و مقصد عالی
کلام ربانی یافت و بفضل و علم و برهان و کرامت ختم انبیا و رسل کشت و خبر قیامت و نشان ذات ظهور
حضرت الهی و مبدا و معاد او رسید ـــــ اکر هیتن و اژه که مسلم که غازه غازی که خوانده هکوند که هفده

هستي حكم تغليب داده بنسبت با اونان كه نهايت عدد كه سفرده هكزاراند چبوي جمعه نمازده كه خو كله
تغليب نداره جواب اوي كه پانزده وجهار خود معيني دوتا كه منبرده سيخاند خطيب اكه جونز براي همه
مستي سوال نيرسه بلك در رمضان جون ظهور ذات وصفات خو هستي بحسب همه عظمت وجلالت بعدد
ايشان بيره اكه واني بنجاه بوازغايت مبالغه برعلم وضع انساني كله خدا بهي صلوة اول واخر بعدد
علم كله خدا بيي كه بيافريد كه در وقت وضوساتن او هرسنه انان علم تا جلالت كله ظاهر بو وازان كله براي
ان كه خوا ميي اثبات بي بو احاطت خوا بنياتي بر همه اشيا بجهت انك كلها از كلام منفك نتواند بو وتا ايشان
صفت خدا بناشند بر همه اشيا محيط نتوانند شد وهركه بكويد كه بغير از خدا وصفات او بر اشيا
جيزي ديكر محيط بد كافر بد بقول انبيا ـــ بيان عظمت جهاد و شريك بودن در ازل وابد در ان جونز
آدمي بشمشير وسعي تمام دينه بر مردم ثابت بكره تا دين بو خود ركو شريك بو وعنده مفاتح الغيب
لا يعلمها الا هو پس اعظم درجه جهاد كين بو هيچ شكل وشبهه نيي كه زنانان سراجي كه خدا صلوته بجهت جهاد ول
بنجاه كرد وبر نيج مذكور چرا اختيار كرد ﻓ وتا او بركسي كشف نكرد انه امكان كشف لنز نيست اي طالب
محقق منصف وبي تعصب در اينجا نظر كن كه بر جنين علم ازل وابد بي امر الهي چگونه كسي رسده منكر
او چگونه كسي باشد ـــ وبحديث قدسي صلوة بعدد ان واجبست يا بن ادم اركع لي اربع ركعات ـــ جر
حروف مقطعه كلام الهي در تلفظ مي ايد هفده كله ظاهر ميكردد وكسي كه بعد د هفده پرستش بعدد كو
كله الهي كرده باشد ـــ جونز هفده كله الهي در حروف مقطعه كلام الهي مذكور ست وتغليب حكم كل دار د ام الكتاب
بو و يازده ديد بوجيي در تخت خو بو ـــ خدا منه بظاهر وباطن بدل بكي بعيسي و بكله وخوه كه پرستش ما نا اسمان
اهين وحي اسماني اون ـــ اذ راي نارا اي موسي اقم الصلوة لذكري ان الساعة اتية وموسي در صلوة شب معراج
داخلي درين كو بحث صلوة كي واموبي واتش وصلوة از روي معني يكند وقيامت درين كو علاقي جونز از ظهور
قيامت اشراط الساعة امدن آنزدود اسمان است ـــ مركه سفده بكزاره بحكم تغليب احتياج خو هيچ
صلوة ديرني براي اكه بانزده عاند كه مغلوبي الا محمد كه خو واجبي نافله يازده شو وجهار ضحي بدليل اركع لي
اربع ركعات كه اكه خو نكذاره جاي توهم بندي مرده كه بانزده تا اعتبار نداره بلك اعتبار خلقت بي ابتند
كه علم

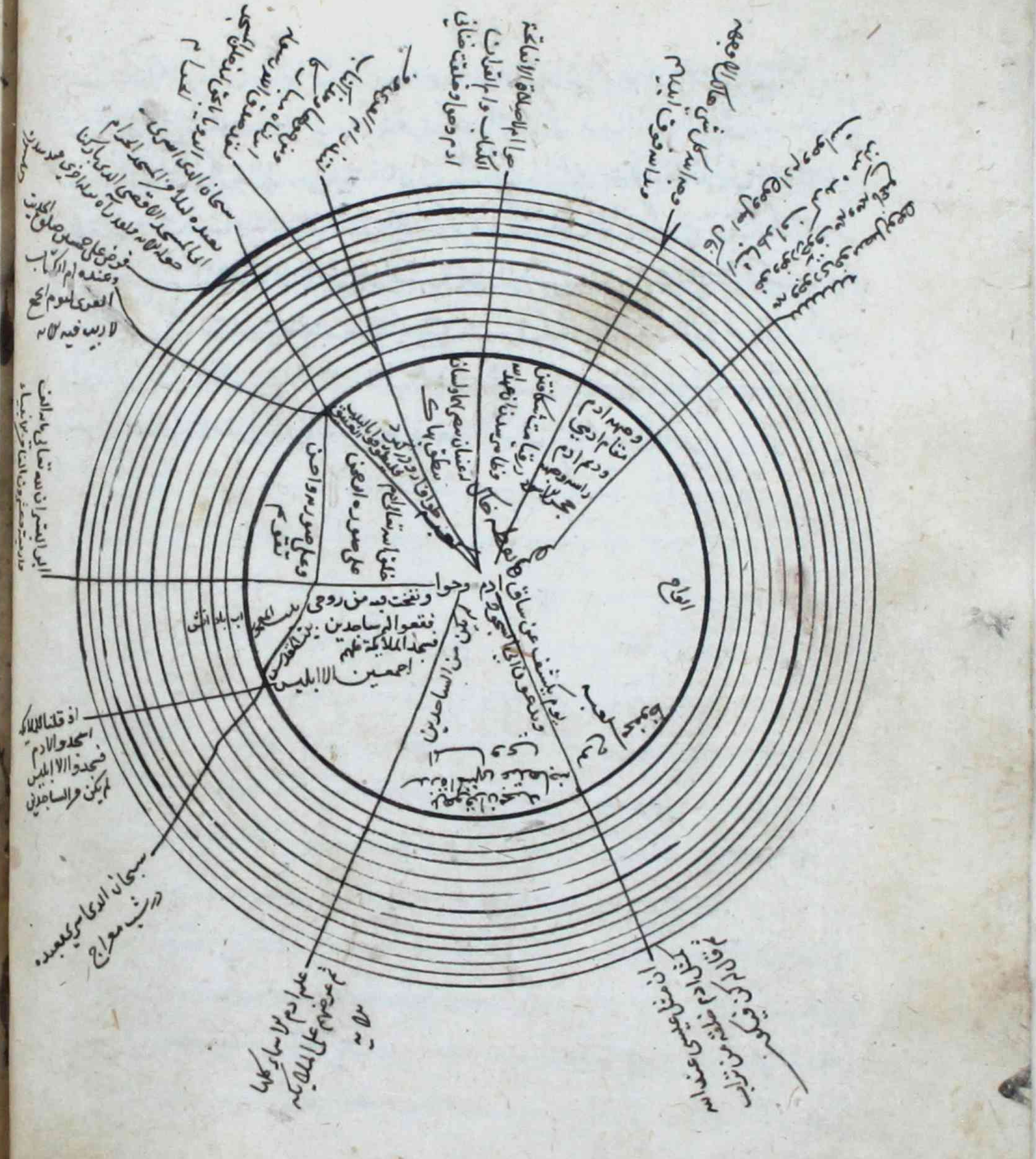
كه علم چيستند اكر كسي هركز بسفر نشود هر روز هفده نماز كزاره بحكم تغليب كه تغليب حكم كل داره بعد يازده
وجهار كله پرستش كي واقل صلوة كه يك ركعتي بكذاره تا قايم مقام يازده ركعتي تخفيف كرد. بو خود رحضر
شش روز هميشه نماز كه كذاره هفده هر روز حضر بكذاره و در روز هفتم بانزده ـــ جونز اسمان وزمين
واشياء نيز خدا در شش روز بيافريد ودر هر روز هفده ركعت بنجاه وپنج كله در قامت سنة موكدي كه باشد
تا هفتاد ودو نوبت بعدد اجزاء اسم ومسما براي اكه اسمان وزمينه بشش روز بيافريد سواء للسايلين كه شش
روز هفتاد ودو ساعت باشد قرا طه و يس قبل ان يخلق السموات والارض بالف عام فلما سمعت الملائكة
القران بعدا نهفتاد دو ساعت كه شب وروز استواء خداي بر عرش ـــ جمعه اروزي كه در خو هفتاد
وهفت ندا كنند بو اوله وبنجاه وپنج تكبير وهفده با پانزده امي براي يازده وجهار قال عليه السلم يا اهل مكه
لا تقصروا الصلوة تكم من اقل اربعة بريد ـــ جونز كلام ذات قديم ملك متعال منفك از ذات
او نيست وصفت اوست ثابت شود احاطت او بر اشيا ثابت شد احاطت ذات قديم بر جميع ذرات
مكونات ازل وابد ـــ در پس معراج واثبات ان انتهاء قران كه در باب صلوة امده است بايد نوشتن
ـــ هفتاد وهفت كله براي چه ميبايد واتن به بلندي در روزها براي اكه هفده انك هفده كله كه هفده
ركعت صلوة مبني بر عدد ايشانست منفك انان هفتاد وهفت كله ني ـــ وباز در هفده در وقت
كزاردن چرا بنجاه وپنج تكبير ميبايد كفت بجهت انك حروف مقطعه هفتاد ودو كله است هفده كه
بدر رود از هفتاد دو بنجاه وپنج باند واز و منفك نيست ـــ جرا محمد بيان نكي با مر خدا عدد نماز ن
چرا چندين است براي اكه تا اكس كه بياره معلوم ببو كه از پيش خدا امي بو و بوهم وخيال نياوي
كه شياطين در ه مقام كه محمد خدا ان امركي شياطين درو كوره ندارند ـــ انبيا را حضرت عزت
مي فرستاد تا خبر از ظهور ذات وصفات خدا ميدادند بنشانهاي ولصحيحون بحضرت رسالت
علامت ونشان كلي بنهايت رسيد تا جزان همه نشانها ظاهر شود خدا ظاهر شو خدا را بان نشانها
بشناسند ـــ ادم خو بين اسم اعظم وابليس خو سجده نكي و همه اسماء خو تعليم بكي بي هر كاه كه قران
خواني با ذا اعوذ بالله من الشيطان الرجيم واشيا كه مسمياي همه مظهر اسم الله اذه رو كه اسم ومسما يكي ـــ

صراط مستقیم خدا واتی که بعد دهفده درشو وروحی بطلبند ناثده پس صراط مستقیم درخوطلب
هنکوکین ادمه سجده کین بعد دصراط الله الذی فطر الناس علیها — اثر واتی فاقرءوا ما تیسر
من القرآن بلا تعیین که کامینه که خوازی بخوانی چه کلامه که خدا اثر روان ابلیس واتی وچه اززبان
تابعان ابلیس وچه ازخود وچه از انبیا وچه از ملایکه واهل نجات وعتاب که اجینی که عدد صلوة
برخنان ایی اسم اثرخنان مرکبند — تعرج الیه الروح والملایکة فی یوم کان مقداره خمسین الف
الف سنة فاصبر صبرا جمیلا هرگاه که پنج وقت هر وقتی قایم مقام ده وقت بو پنجاه وقت و زمان
بو و یوم کالف سنة هر زمانی هزار سال بو — پرستش خوشتنه بعدد علم اجین ونی که اکو ما اشجار
وبحور سیاهی وقلم بینند فیض او تمام بنشینه کین تا ان عمل کردن عدد کلمه نامتناهی مستحق احسن نامتناهی
کردد — درمیان هر دو تا رکعت رکعت پیشین وپسین وخفتن تشهد بخوانه تا او نانه جدا واکره
بکلمه شهادت اسم که خنان چهار چهار بند جز بتشهد دو دو بند و بامدادی دو برای اکه اجی که خو بعدد
اوی دوی وشام سه رکعت هنکوی که اوی دو بندی اما خواستی که تغلیب بکره بی او واسه که
در تشهد جدا واکی ودرشو نماز نافله دو دو ومی وتر بجای اکه سه رکعت مغرب واجب کنارده بی —
اکه واتی انجیل ده که عیسی در شکم عذرا درامی وکوشت بپی کلمه خدا بپی که عبارت از کلمه اسم که سوتا هستی
در مظهر انسانی جلم وادی کی ان کوشت گوپاره کوشت تا علم سو کلمه بو پس کلمه کوشتمند بپی بو — اکه واتی وما
قتلوه وما صلبوه ولکن شبه لهم جز بدن شبه کلمه عیسی وقایم مقام کلمه هستی بماند که بمجاز حروف دوده و سیاهی
قایم مقام کلمه هستی پس او بکشتن اچه عیسی نی کلمه نی ورو چی ازخو خو تیان کشتن تا دلالت کره که کلمه
نمیره وخدا واتی وما قتلوه ومحمد واتی که از اسمان بیاسه تا معلوم بپو که بر کلمه مرک نی — انسان مظهر
کلمه وکلام هستی وکلمه مظهر خدا هستی وانخدا منفک نی بماند که کلمه وکلام از انسان کامل منفک نی — با معنی
کلمه وکلام مظهر خدا بپی که اکو احاطت خنان بر اشیا نبندی احاطت خدا ظاهر نبندی وبیان ذات
وصفات ظاهر نبندی پس خنان مظهر خدا اشند — اول کسی که صدای نفخه الهی شنوه مهدی بو که دست
در کل کبیس که حوض او وعمارت کره برای آو حوردن اشتر — جز فرموده که بایت ربی فی احسن صورة

پس هنکوکه کلام از کسی اشنوابو که خواحسن صورة بو بدلیل قران احسن تقویم ادمی هستی اکه واتی
که انذوان علی شنوی — ای مدعی که هوی که محمد آنه زانی که سر غازی حال پیش ازدو خانی
بنی یا هزانی یا نزانی اکر هزانی وعمل بعدد خنان کی بدانک بزرکی خنان ومدلول خنان پیش خوجه پیبو
واکر نزانی وملک اثر خدا بعدد خنان خو عمل واتی که بکره بزان که پیش خدا بزرکی خنان تا بکو کو بو
— ابرهیم واتی که ان اسه یاتی بالشمس من المشرق مراد از شمس بدلیل بایت احد عشر کوکبا
ادمی کاملی محمد که واتی العلم اصلها وثمرتها اکه یقین از مشرق که اکو بپی که ثمره اکو کامه بین اثره کو
بیاوه تین خدا باژ تا تین خدا باژ تا از مغرب که ضد مشرقی بیاره یعنی نیاره مثل خو — اکه واتی
رسول که افتاب از مغرب وراسه اکو مراد مغرب غربتی وافتاب ممان کسی ع ع

ـــ ابو البشر ان الله تعالی مایة الف واربعة وعشرون الفا من الانبیاء الحدیث اخر محاربه با شیطان
مثل وصل الانبیا کمثل القصر الحدیث فتم بی البنیان وختم بی الرسل سو سو ـــ اول جمع در کلام عرب
ـــ ما کان محمدا ابا احد من رجالکم ولکن رسول الله وخاتم النبیین الایه ویقول الذین کفروا لست مرسلا قل کفی
بالله شهیدا بینی وبینکم ومن عنده علم الکتاب وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس ویکون
الرسول علیکم شهید وما جعلنا القبلة التی کنت علیها الایه اما از صد وبیست وچهار هزار ـــ مشروح در کلام
مذکورند بعد دکله وکلام الهی که اصل کلامی کما قال الله تعالی انما المسیح عیسی ابن مریم رسول الله وکلمته القاها الی
مریم وروح منه برای آوای تا هرست توکله ضنایی زانی وکتاب خدایی زانی وبرای آن معنی وانی رسلا لم نقصصهم
علیک بر سبیل تفصیل نه بر سبیل اجمال وبرای این معنی معین صد وبیست وچهار هزار آمدند سو سو
ـــ اخرین بنه بود انا البنة فکیف اذا جئنا من کل امة بشهید وجئنا بک علی هولاء شهیدا وکنت علیهم شهیدا
ما دمت فیهم برای آن صد وبیست وچهار هزار آمدند نه کم ونه بیش ـــ اذ قلنا للملائکة اسجدوا لادم فسجدوا
الا ابلیس لم یکن من الساجدین قال یا ابلیس ما لک الا تکون من الساجدین قال انا خیر منه خلقتنی من نار
وخلقته من طین در کلام الهی این معنی در هفت موضع بتکرار امده سبحانه تعالی ادم را در روز جمعه بیافرید
ونفخه وصعقه ورویت هم در روز جمعه وقیامت وعد مکرر جهت آنک انها تعلق بادم وفرزند ادم دارد
ومیکه در بهشت رود بقد وشکل وصورة ادم باشد قال علیه السلام جاءنی جبریل علیه السلام وفی کفه مراة من الحدیث
مراة منظهر وجه ادم وادمی را دو بود ویس در روز جمعه صلوة پانزده تا علم ادم الاسماء کلها بو که شیطان
سجده سوادم سجده ادم نکرد اذا نودی للصلوة من یوم الجمعة فاسعوا الی ذکر الله هو الذی بعث فی
الامیین رسولا منهم تا الی اخرین منهم لما یلحقوا بهم ـــ من صلوة پانزده هفده روز جمعه بگذاری باز
واسر هفده بشو چون هفده تمام بیو باز والسر پانزده جمعه بشو زیارات وکمتر نه هو الذی انزل الیکم
الکتاب منفصلا تمت کلمة ربک صدقا وعدلا لا مبدل لکلماته ـــ کس که خوحق تعالی برای خویشتن بیافرید
ادم بود ومسجود ملایکه ومعلم ملایکه شد ادم بود وعلم از حضرت احدیت گرفت ولوح محفوظ خدایی
که ملایکه علم از وه گواوند ـــ اول اختلاف که قران خبر میدهد میان خدا وملایکه بود که اتجعل فیها

انبیا

من نفسین فیها اما در خصومت بود انکار صریح که میان خدا و شیطان که سجده نکرد و فرمان
خدا نبرد دوم اختلاف میان ادم و حوا و خدا که لا تقربا هذه الشجرة ادم بحکم علم ادم الاسماء کلها
از خدا معلوم کرد که خدا کدامست و ملایکه ها کدام و کدام را بد کویند و کدام را نیک اختلاف
و شریک پیدا کردن بر خدا و از فرزندان ادم پیدا شد و اسم معرفت ادم و علم ادم بنکوشون
و مخالفت الشیطان کین فرزند ادمه که سجده ادم بکی تا متابعت ادم کیبو و با صطلاح ادم و
فرزندان او که انبیاء الله اند و بانی بیت المقدس و کعبه اند ر با ادم و خدای ادم و شیطان بردن —
و راه هین افتاب انطرف مغرب یعنی انطرف بیت المقدس جراکه بیت المقدس زمین محشر
بو بهین که از حشر انبیا خبر دهند و مقام سایر انبیا که انبیا حکم رایتهم لی ساجدین حکم
افتاب دارند و ظهور علم انبیا از ه کو بو و بزرکی خیم میعاد و بیت المقدس و خلیل الله
و انبیا و علم ایشان ظاهر بو — ذات زمین همه از اصل زمین کعبه بحکم ام القری باشد
و خیر البقاع و خاصه بلادیست که رو در ام القری کند و جمیع زمین بحکم حدیث قابلیت مسجد دارد
که خانه خدا شود و رو در خانه اصل کرده و ودم هر دیار که انادم در وجود اهند بمخالفت شیطان
بعد د سجود یم در کعبه و بیت المقدس کنند که مقام جهه خوی و ظهر و صدر خوی — و جمیع
سیارات و سیصد و شصت درجه افلاک و هر درجه شصت دقیقه تا عاشر و فیض خود در عالم خاک
کنند با حاملان خود که ملایکه اند و فیض خود و ادم رو در مقام خویشتن کرده و بخ بشنو که من
عرف نفسه فقد عرف ربه و همه زمین قابلیت ان دارند که کوش و چشم ادمی به بینند ادن
که حجر الاسود و انی لا عنان بیصی بها جه جای رو در خوی بو که بلکه همه اجزای خود و وجود خود
هستند و از مو و ناخن قیاس الم بکیره نا نوانی که انجا الم دیوان خبر نداد — الحسب الانسان
ان لن نجمع عظامه بلی قادرین علی ان نسوی بنانه نصحیت سیصد و شصت پاره استخوان
وجود ادمی و انامل که اخر خلقت بیست و هشتی برای ایشان اصابع الله و انه خدا که بعدد کلمه
تت خوی و در وقت شهادت انکشت را و را ده و دیکران بکیره و کلمه شهادت و ابات ه
باقي

247

باقي سوره تا سیصد و شصت مقام بو — شهد الله انه لا اله الا هو والملایکه و اولوا العلم قائما
بالقسط شهادت حقیقی خدا و قتی بو که قائما بالقسط حال خداست دره وقت واقع بو و همیشه
خدا در مقام شهادت و در مقام قسط و عدلست و ان این را زوجه ادم و حوا و خلقت اشیا
هنکو خوانده که مصحف حیاه فطروس و عیسی ان زمان کشود هی بو که هفت انکشتری
مهر داره و اذا شرقت الارض بنور ربها لا یه — زمین محشری و جای خیم میعادی سبحان الذی اسری بعبده و موضع صدر و ظهری
لیلا در شب معراج در اسمان اول اول با ادم رسید بصاحبت جبریل بعد از شرح صدر و برکتان
و کشودن ابواب سموات بجبریل و رسول باذن الله که و لقد زینا السماء الدنیا بمصابیح و حفظناها من
کل شیطان رجیم لا یسمعون بالملا الاعلی و یقذفون من کل جانب دحورا و لهم الا من خطف الخطفة
فاتبعه شهاب مبین و هر ایتی که از ین معنیست مقام انبیاست و رسول و انی که فرض
علی خمسین صلوة الی خمس صلوة و اناقم الصلوة اعداد ان معلوم کیبو و رسول اظهار نکی
تا شهید خوکه من عنده علم الکتاب باته تا بر انند که علم پیش شهیدی و شیاطین و هم قبال
و تصور در ه کو به نداره و من یرتد منکم عن دینه فسوف یاتی الله بقوم و هم راکعون الا ان
حزب الله هم الغالبون — اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمد رسول الله بعدد انامل
یازده طرفی و هفده بطرفی و من اوتی کتابه بیمینه لانه و هم صه یمین الله است بلی قادرین
علی ان نسوی بنانه ما سلککم فی سقر قالوا لم نک من المصلین قال علیه السلام انا اقوم عن
یمین الله یغبطنی الاولون والاخرون — الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر اشهد ان لا اله
الا الله اشهد ان لا اله الا الله اشهد ان محمدا رسول الله اشهد ان محمدا رسول الله هفتاد
و دو کلمه بو با الصلوة خیر من النوم الصلوة خیر من النوم اما هفت کلمه است که تکرار هفتاد
و هفت است سبع مثانی بو و پنجاه و پنج قامت هم خدان اند به یازده یازده که پنجاه و پنج اند
که صد و سی و دو کلمه اند و نماز سبع مثانی بند — اللهم رب هذه الدعوة التامة
والصلوة القائمة ات محمدا الوسیلة والفضیلة والدرجة الرفیعة وابعثه مقاما

محمودا الذي وعدته حلت له شفاعتي ومن الليل فتهجد به نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما
محمودا — يوم ينزل الله تعالى على كرسيه انا اقوم عن يمين الله الحديث فكيف اذا جئنا
من كل امة بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا — اثنين شهادت شهد الله انه لا اله
الا هو ونه تشهد صلوة ظاهر كي — اثنا اسم اسرافيل وميكائيل وعزرائيل وجبرئيل وفتى
كه برنج ام الكتاب خواني علامت صد وبيست وچهار حرف ونقطه بر بسمل ام الكتاب
ظاهر بو كه ان چهار با صد وبيست وچهار هزار انبيا مي امدند — در يك ركعت صلوة در
مقام چهار سجده امده است — باعتبار ما انزل الله على ادم الا تسعة وعشرين حرفا ولام
الف حرف واحد وعلم ادم الاسماء كلها كه شو بو معنا فاف ومخالفت است ظاهرا خاتمه الحمد
علم ادم الاسماء كلها — ومخصوص است كه لام الف مكرر واقع شده است كه لام است والف
بستوفيق ميان ان حديث ما انزل الله تعالى على ادم الا تسعة وعشرين حرفا وميان علم ادم الاسماء
كلها دادن چون تواند بود — ان موقوفست بدانستن دو مقدمه يكي اول بدانش
خلقت وجه ادم وحوا وكتابت وجه ايشان كه من عرف نفسه فقد عرف ربه وكتب على نفسه
الرحمة وا مال بهشت وحور كه بي ريش باشند — وهفت سطر وجه ايشان وهشت سطر وجه
ايشان كه كتابت خداست بر خط استوا كه در انجا يك كلمه قايم مقام چهار كلمه ميشود ولام الف چهار
كلمه است بي تكرار وقايم مقام يك كلمه شده است تا تسعه وعشرون وعلم ادم الاسماء كلها
راست باشد ومقدمه دوم ما ننسخ من اية او ننسها نات بخير منها او مثلها واذا بدلنا اية
مكان اية قل نزله روح الامين كه يك كلمه لام الف كه چهار كلمه بلا تكرار است قايم مقام ان چهار
كلمه او ننسها خواهد بود — لام الف حرف واحد كه دو حرف است ودو ديگر را هر يك را
حرف واحد گفت پس محتاج است بتاويل باعتبار خط وجه حوا هر يك كلمه چهار كلمه است بر خط استوا
خط وجه خود هشت سطر بو كه در بهشت مثبت بو پس چهار كه علم ادم الاسماء كلها درين مقام چهار
يك باشد هر يكي قايم مقام چهار باشد پس جائز باشد گفتن ما انزل الله تعالى على ادم الا تسعة

وعشرون

وعشرون حرفا بسم الله الرحمن الرحيم چون رسول واني ما انزل الله تعالى على ادم الا تسعة
وعشرين حرفا ولام الف حرف واحد وان حديث موافق ظاهر قرانى ووانى فاقبلوا الا فردوه
با معنى موافق واني كه اصل كتاب كه حروف مقطعه در بيست ونه موضع امده است بعد بيست
ونه
حروف تهجي وبيست ونه حروف تهجي هفتاد وهشت كلمه بو مثال حروف تهجي بو بتوايت پس —
پس توفيق ميان الا تسعة وعشرين حرفا وعلم ادم الاسماء كلها كه جميع سو كامه بين وهستي حول باغ
جواب است كه در بيست ونهست كه حضرت رسالت امده است خود قبل نيست ان كلمه لام الف را حضرت
رسالت وباري تعالى قايم مقام چهار كلمه ديگر كه با ادم امد گرفت وگفت الا تسعة وعشرين حرفا جهت
ان يك كلمه در حكم چهار كلمه گرفته است كه در مقام خلقت انسان وجه ادم وحوا هفت سطر هر يك
قايم مقام چهار كلمه اند وبر خط استوا هشت خط وجه قايم سي ودو كلمه اند باعتبار كه حضرت رسالت
فرمود زادكم صلوة على صلوتكم الا وهي الوتر لام الف چهار كلمه بي تكرار اذا بدلنا اية مكان اية ما ننسخ
من اية او ننسها نات بخير منها او مثلها بي — علم ادم الاسماء كلها وما من طائر يطير بجناحيه
الا امم امثالكم ما فرطنا في الكتاب همانند كه همه اشيا كه خارج ادمي وجه ادمي وجزو ادمي ميانه
كه بقيه خاك ادم جزو ادمي وقابليت ان دارد كه همه ادم بو وخارج خاك همه شي دم كو داره هر طايفه
همين قابليت وصلاحيت دارد وبراي هر بينده وجرنده همين دارد وهمه اشيا قابليت كه يك
موي ادم بو ويك چشم بو ويك موضع كنايت وجه خوبو وقابليت هر يك علم وجه خواز سو بو ثم عرضهم
على الملائكة الاية واذ قال ربك للملائكة اني جاعل في الارض خليفة الاية يا ادم انبئهم باسمائهم فلما
انباهم باسمائهم قال الم اقل لكم ابليس چون تعليم اسما ادم نگرفت وسجده ادم نكرد ملعون
حضرت الهي شد ومخالفت او همه انبيا حضرت احديت سجده فرمود كه واسجد واقترب
در سوره اول وكن من الساجدين خروا له سجدا وبكيا الاية اگر سايل سوال كند كه مسلم
كه محمد رو در موضع خلقت صدر وظهر كي وپرستش خدا كه سبب چه بي ديم اثره كو نكاردني
بكعبه دگي جاب اوي اول كه براي دفع توهم شركت كه مثلا كه ظهور ان علم كسي توهم كرده

که دیم بموضع صدریکی بوای علم ادم که شاید که چون موضع ظهری بوای آدم اکود کند که موضع
ظهری و سرامتی تصور کمال بنی خویشتن کند دوم آنکه موضع راس و جبهه مقام و مظهر
نطق ادمی که علم ادم الاسماء کلها و علم کتابت خدایی بر وجه ادم مسطور که اوه خدا کتابت
بکی و بحشم خدا اوه توان خواندن واذ قلنا للملئکه اسجدوا لادم وانی ـــ امه ان خاک
بیا فرید و همه روی زمین را بدو داد و از وحی فرزندان او که موصلان بودند که عبارتند
از انبیا بخاندان رسی و انبیا بر موصلان که تابع امر ادم و انبیا و حضرت الهی بند مسلم داشتند
بشرط متابعت کردن ایشان را امر الهی و فرمان انبیا را و در روز جمعه بیع و شری بحکم
شریعت خاتم انبیا که روز خلقت ادم دست حرام بیی که اذا نودی للصلوة من یوم الجمعة
فاسعوا الی ذکر الله وذروا البیع الی فانتشروا فی الارض لا به الم ذلک الکتاب لاریب فیه
هدی للمتقین الذین یقیمون الصلوة الی اخره ان الارض لله یورثها من یشاء والعاقبة
للمتقین ولقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان الارض یرثها عبادی الصالحون لا به انا نحن نرث الارض
ومن علیها لا به ـــ اکر ادم شکل حیوانه هکشه و هیچوره صورت خوخراب و بدل هکرم بصورت ادم
تا بو ملک شرف یابد بلیس بی ان خایدن لقمه و فضیلت خوردن پاکی نتواند و مانند نهار که شکل انسان
ظاهر شود صورت ان انسان را خراب میکند که متابعت شیطان میکند عدعا ادم ـــ در وقتی
که خدا اوانی واعلا ئکه انی جاعل فی الارض خلیفه قالوا اتجعل فیها من یفسد فیها ویسفک الدماء
ونحن نسبح بحمدک ونقدس لک قال انی اعلم ما لا تعلمون ملائکه نزانیند که سفک دما کمال داده
که انسان از ه کمال بر ملک فضیلت داره او لا سفک دما حیوانات که هکرم بپای آهکرم تا قوت
خوبو و بو ستش خدا که وبا قوت بعقای بر سه که لا یسعنی فیه ملک مقرب ولا نبی مرسل ـــ
ودوم برای آهکرم که صورة خانه بصورت بشریت خویشتن دارد و آن ملک بکدرد که
ملک را ان قربت حاصل نیست که در حدیث واردی که هر قطره اب که از غسل بنی ادم بچکد
حق تعالی ملکی را موکل کند که مسبح کردد هر خدا را و ملک کی تواند که نبات و جماد را طعمهٔ

حیوان مع

خوا

خود سازد و از صورت نباتی و جمادی خلع کند و در صورت و کسوهٔ کسی در این که جمیع ملائکه را واجب بود
سجود پیدا کردن که ابلیس نکرد و تعلیم از و نکرفت و مردود ازل و ابد شد لما سویته ونفخت فیه
من روحی فقعوا له ساجدین و اداز سویته خلقت سیصد و شصت پاره استخوان و خط وجه خوبی و اطراف
اصابع خو ـــ ان مثل عیسی عند الله کمثل ادم خلقه من تراب ثم قال له کن فیکون و انما المسیح عیسی
ابن مریم رسول الله وکلمته القاها الی مریم وروح منه و عیسی فرزند ادمی و فرزند حوا بلاشک
وکلمه خدایی و بر خلقت ادم و حوا مخلوق از وجه ادم و عیسی که از عالم خاک که عالم خاک قابلیت شکل و صورت
و علامت کلمه خدا داره و اعتدال و استواء وجه ادم و حوا بشوای سالک بهم اشیا که متصل بو بوجوه
ادم و حوا و از جمیع اشیا و استواء اشیا کتابت خدایی بخوان و وحدانیت خدا و ه و نظم اشیا و بودن
و موصد بیا و سوکه را بی کلمه بودن و بی کلمه را ازلی و ابدی بلامری و شکل و هیات بودن جای حجر
الاسود کن نزل الحجر الاسود من الجنة الی اخره بود انجا نهاد و کفت که در قیامت بشکافد له عینان یبصر بهما
ولسان ینطق بها و طواف انجا درکیرد هفتنج و هفت عمره ـــ تجلی که خدا بر موسی کرد حدیثی که در
معالم التنزیل که موافق احدیثی که خدا اسمان بر انکشتی بداره و زمین را بر انکشتی بداره و کوه را
بر انکشتی و بجنباند انکشت را و کلمه شهادت بانکشت است والسموات مطویات بیمینه ـــ ولکن
انظر الی الجبل فان استقر مکانه مکان جبل همانند که بر انکشت خدا کامه بین و سماوات و اشجار مکان
جبل و غیر جبل در خلقت اشیا کلمه کن بی یعنی اکر قرار کیرد در کلمه کن فسوف ترانی که انطقنا الله الذی
انطق کل شیء فان استقر مکانه فسوف ترانی مکان خو کلزری که وانی کن و ازین جهت بی که کلام
خدا را خوانی که از جمیع جهات سته که اینما تولوا فثم وجه الله و مکان جمیع جهات کلمه کن بو جعله
دکا و خر موسی صعقا دلالت بر پاره پاره کین پاره شقه خیمه میعادی هر یک بیست و هشت
ارشی و شکستن الواح و پاره پاره کردن الواح که تا نشکند نوبند ـــ در صعق من فی السموات
ومن فی الارض الا من شاء الله که رسول وانی که موسی عزیمت عرش کیبو نیز بان که صعقهٔ اول
خیا خدا حساب بکی که نی خود بی و شهدای خود تکا منه بی ـــ حدیث انی و موسی

ـــ ان انست که حق تعالی از جمیع جوانب سخن گفت بمخالفت شیطان بحکم اینما تولوا فثم وجه الله و از ان
بی خود شد که گفت که هر که وجه مرا ببیند نمیرد و صعقه نوعی از مرگ بود سبحانک هو الذی یتوفیکم
باللیل و یعلم ما جرحتم بالنهار ـــ الی رحمتی وسعت کل شیء فساکتبها للذین یتقون و یوتون الزکوة
والذین هم بایاتنا یومنون الذین یتبعون الرسول النبی الامی الذی یجدونه مکتوبا عندهم
فی التوریة والانجیل که عبارتی از پانزده شقه که هر شقه ئت ارش بو معبد و قبله انبیا
هـ صـــــــــــــــ مه وجودی خو و متصل بو جود خو و هو در جوف مه و مه با جمیع
اشیا طواف کردن بر مرکز خاک که اصل وجود ادم و حوا است سموات سیصد و شصت درجه می درجه
شصت دقیقه علی هذا تا عاشره از تقسیم سیصد و شصت درجه تقسیم فلک الافلاک که در انای است
و تقسیم زمین واخ در زمین است و تقسیم چهار طبایع واخ در ایشان و از ایشان است لازم است
و سیصد و شصت مفاصل و عظم بنی ادم از خاک مخلوق بی و از اب و باد و اتش و خاک حق نقطه بو در
میان اب و اب در میان هوا و هوا در میان اتش و اتش در میان فلک الافلاک و انجم و سیارات و اشیاء
بلا نهایه که مه را دیم در عالم خاک و طوف کنان و فیض رسان بر گرد مرکز خاک و تشبه حسن بعالم
ادم خاکی و مهمان برای خو در حرکت و مه اجزای بدن ادم خاکی با معنی که متصل بدن خو و فیض رسان
بدن خو و طوف کنان مرکز خاک خو و مخلوق مه بشکل خو جز بر خط استوا بو سی با شیا و خو که
ادمی مخلوق بصورت خدایی کتابت خدایی و علم کلمه خدایی ظاهر خلقت و لوح محفوظ خدایی که بل
هو قران مجید فی لوح محفوظ و معلم جبریل و ملک بان معنی بی که جبریل قران و علم که رسول و انبیا
اوی از لوح محفوظ اوی و لوح خوی و جبریل از خو تعلیم کیتی و اسمان که بو کو د خو طواف هکرم جمیع
ملایکه مقرب در طواف بند و باشند که محل ملایکه اند سماوات و افتاب در وقت غروب جمیع ملایکه
مقرب در طواف بنی و بر امدن جز دیم بو جه زمین نداره که خاک ادمه حق تعالی از مه وجه زمین
اوی ممنوعی دره دو وقت صلوة و سجده برای اکه دیم بوجه ارض نداره اثر از رسول و اتی که از
قرن شیطان و رامی و بشوی و قرن برای او اتی که موصوف بو بصفت حیوانی که ره با کنز که ادمی نهی

وتعلیم

خدا بو مهم ع

و تعلیم اسما از ادم نکتی و احاطت اشیا بواسطت احاطت کلمه خو بو بر مه اشیا مه از ان که سی کلمه برای آیت
بمه اشیا بو سی مه اشیا مظهر است مظهر خنان بند و ادم که جامع جمیع اسما کلمه و کلمه بی علم تام اسما و کلمه خدا
از جهت خلقت بی و اشیاء دیر بعضی از خلقت ادم دارند مه از ان که حیوان و نبات و غیر ان که از خلقت
ادم و استوا خط خلقت خو بشر خنان بو بی و خنان خط بخوانی که ادمی کتابت خدایی و مه در خو رجند
و ما من دابة فی الارض ولا طایر یطیر بجناحیه الا امم امثالکم ما فرطنا فی الکتاب یعنی در ادم که مظهر خدایی
و کتابت خدایی خوی ـــ اسمان و سیارات بالوضع بلا اختیار طوف کنند کان عالم خاک و فرش عالم
خاک اند و دیم در عالم خاک دارند و افتاب که نیر اعظمی که وقتی که خو ظاهر بیو جمیع سیارات از نظر
کم بیند می کاه که رو بعالم خاک داره وقت صلوة بو در وقت که ظهر بخط استوا کعبه بر ے مکو در
دو وقت انحراف که قرنی اشیطان و اتی که دیم بعالم خاک ادم نداره و از طوف اسمان بر مدار خاک
ادم طوف ملایکه لازم می اید سیصد و شصت درجه و غیره شکل و صورة و کسوة خو که ادمی و اجزاء
ادمی مقسوم بی و السماء ذات البروج والقمر قدرناه منازل که عبارتی از ت منزل دوازده
برج دایم چهارده در تحت ارضی ست و ست و ستا سیصد و شصت تمام بیو ـــ اگر هیتی سوال
کره که صور اشیا و شکل و بیکل که و صورة کلمه که احمد حنبل قدیم هو اند قدیم هستی با نجواب اوی
که تو قایل مسلم هدایی که پیراسته در عالم حق تعالی و ذات خو تابی این نقش بی که در وقت ظهور
خلقت اشیا و ظهور کلمه خنان ان نقش و صورت کامه بین مه اشیا او ادم را علم کلمه کامه بین با نه
پس صور اشیا و حسن ادم و شکل او و اجزا او قدیم بو ـــ مه از ان که مرکز خاک پوشانده سموات
و اجرام سماوی و شمس و قمر و نجوم بی ادم که از خو که خاک حاصل بی مرتبت و عزت و شرف
و کمال و جاه پوشانده شرف اجرام سماوی و سکان و سماواتی و اجرام سماوی ره در ذات
عالم خاک و انده ون جو نداره جبریل و اتی که ان بینی و بینه سبعین حجابا من نور و ظلم
این عالم خاک مه نوری که علم و مظهر کلمه خدایی هستی و قابلیت کتابت و هیات کتابت بر وجه
ادم خود اره و انخوره بشکلم که خدا بو توان بد نوری و اثر رو کر پوشنده اجرام سماوی

وانوا با سماني بو ودرخوده نداره ظلمني — وصبا الله كه كل شي هالك الا وجهه ويد الله فوق ايديهم
ان القلوب بين اصبعين من اصابع الرحمن بيدي استعارت است انا ادم درشب معراج بحكم
رايت ربي في احسن صورة فيم يختصم الملاء الاعلي يا محمد اخر در صلوة محالفت سي ودرشب معراج
واني كه رايت ربي في صورة امرد قطط شكل ام ربي وشكل ادم ربي كه خلق الله تع ادم علي صورته سبع
مثاني كه اصل صلواتي بجوكامي جان خويشتن بصورة وكسوة ادم وجهن حوا وهفت خطاير وجه
محمد عليه السلم نوه وهفده صلوه وبا نزده سو واجب كو دجهت ان واني كه فاغسلوا وجوهكم كه از
وجه ويد ومن اوتي كتابه بيمينه كه ان صلوه ماثه كو واجب بني وجبريل در وقت امامت بصورت
بشر در امي وديم در كعبه دكي راسه وجهته سجده كي وامامت محمد كي — حوا ام لا صلوه
الا بفاتحة الكتاب وام القرا ان ادم وحوا وخلقت خناني وكتابت وجه خناني هر يكي بوجهي
محتاج اند بهم دين بوجهي حوا ام الكتابي براي كتابت وجه — لتنذر ام القرى ومن حولها
وهذا كتاب انزلناه مبارك لتنذر ام القرى ومن حولها في سورة الانعام الذين يومنون
بالاخرة يومنون به وهم علي صلوتهم يحافظون — لقد صدق الله رسوله الرويا بالحق لتدخلن
المسجد الحرام ان شاء الله امنين محلقين روسكم ومقصرين الي محمد رسول الله والذين معه
اشداء علي الكفار رحماء بينهم تراهم ركعا سجدا الايه — سبحان الذي اسري بعبده ليلا من المسجد
الحرام الي المسجد الاقصى الذي باركنا حوله كه بيت بيت المقدس كامه بين كه مقام خيمه ميعاد
بوكه توريته بين واني كه درحق بو براي اخذ واتي ثم اتينا موسى الكتاب تماما علي الذي احسن
وتفصيلا لكل شي وهدي ورحمة لعلهم بلقاء ربهم يومنون تمامي بيش احسن جهت خيمه ميعاد
— فرض علي خمسين صلوة الحديث ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه لله الايه لا صلوة الا
بفاتحة الكتاب وام القران وسبع المثاني اول قرأة المحمدي خنانه بعدد زبر خوالم واخوات
خوبو بخوان كه هفده اند الذي باركنا حوله الايه — لقد راه نزلة اخرى عند سدرة
المنتهى الايه — ثم دنى فتدلى فكان قاب قوسين او ادنى فاوحي الي عبده ما اوحي
ماكذب

٢٥١
251

ماكذب الفواد ما راي فاستوي يعني بديم ادم كه رايت ربي في صورة امرد قطط وعلي احسن صورة —
سبحان الذي اسري بعبده ليلا من المسجد الحرام الي المسجد الاقصى الذي باركنا حوله الايه اكر يهود واره
كه شريعت منسوخ نبيو تا بدايت بر خدا الانم بنا بد جواب يكي انك پيش از انك بناي خيمه ميعاد كند
معبد ابرهيم كجا بود ودوم عقد ونكاح فرزندان ادم كه خواهران را در نكاح اوردند منسوخ كه
پس كلام منسوخ شود اكر شخصي كويد كه جرا نشايد كه كلام الله نيز منسوخ شود جواب ماكان
محمد ابا احد من رجالكم ولكن رسول الله وخاتم النبيين اكر واسم زه جرا خاتم النبيين جواب
بواسطه ام الكتاب كه جامع علم ازل وابد ست ماكان وما يكون اي از ازل الي ابد فتم بي النبيان
وختم بي الرسل مثلي ومثل الانبيا كالقصر الي اخر — تا فيض وعلم وارشاد وحقايق ايشان
وتا بعان ظاهر بو ودر احسن القصص كه او وحروف مقطعه بو تشبيه يعقوب وانسان وسير
خدا بشمس كي اذا عرض عليكم مني شي فاعرضوا علي القران الحديث قال عليه السلم انا شمس وعلي كالقمر
ومغرب عبارتي از بعيد ومكان دور وقبله بيت المقدس پيش اسلاميان بعيد ومنسوخ
— وكال شمس افنست كه بالوضع كرد كره خاك كه مكان ادمي طوف هكوع وصلوة براوقات خو
نهاده است كاه بو مغرب وصلوة خواهد — يا صاحب تاويل افتاب از طرف مغرب وراهين
يعني حقيقت ادم ومحمد وساير انبيا علي قدر مراتبهم از بيت المقدس كه از طرف مغرب بي ظاهر
بيو وخلايق از مشرق كه دست راست ادم بمغرب كه دست جبي توجه ميكنند — احسن
القصص يا ابت اني رايتهم لي ساجدين — العفو سواد الوجه فيما لدارين عليكم بالسواد الاعظم
— ام القرى وعنده ام الكتاب لتنذر يوم الجمع لاريب فيه الايه الرسول النبي الامي اول
بنكو تا نان كه هو سخني كه بزبان رسول ظاهر بيي بر سه قسمت يكي بواسطه ودوم بي واسطه وسيم حديث
خو بزان كه بتوسط جبريل اوي تفصيل داره بر بلا واسطه كه ام الكتاب درخوي وبي وصنوازين
جهت دست مصحف نتيان كين كه صلوة بعدد خنان ومحمد مبعوث بهم خلايق بواسطه اين بي
كه وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه — وختم انبيا براي اين بي وجميع قران وكتاب

سماوي ان حنان مركب ببند ودراز اي جميع معاني خنانند مركاه كه حنيفت خنان ظاهر بي حقيقت
مه شي ظاهر بي خلق الله تو راس ادم وجهته من تربة الكعبة وصوره وظهره من بيت المقدس الحديث
جعل الله الكعبة البيت الحرام قياما للناس وان اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدي
للعالمين لاية واذ ابتلي ابرهيم ربه بكلمات فاتمهن لاية واذ جعلنا البيت مثابة للناس وامنا لاية
واتخذوا من مقام ابرهيم مصلي وعهدنا الي ابرهيم واسمعيل ان طهرا بيتي للطايفين والعاكفين
والركع السجود واذن بالناس في الحج ياتوك لاية فلنولينك قبلة ترضها فول وجهك شطر المسجد الحرام
فولوا وجوهكم شطره لاية مرا اينكه درباب كعبه وحج است مقامش اينجا ست حجر الاسود كه عينان
يبصر بهما ولسان ينطق بها وعهد نامه وطواف از و اول اول اول بسم الله الرحمن الرحيم
ومن عنده علم الكتاب اگر علم كتاب تواني كه علماء ظاهر واشد يا نه ديوي باز اگر اوي كه بكشف
معلوم بكيا ومعان ن مشايخ هوي كه بخويشتن بنكو زانان پس بر ما اكسي اجحت ني پس تبيين
اين علم جون بو باز باش اي كوينده كلمه شهادت ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله كه تو قايلها
باكه من اكسي كه واقي ومن عنده علم علم الكتاب اگر هيتن وازه كه بجه دليل ختم انبيا وافضل انبيا
بي وكتاب اسماني كه خو قراني چه امزيت وفضيلت داده بر حديث قدسي كه كلام بلا واسطه
بوكه جميع علوم بازبسته است بعلم بواسطه كه قرانست وبلا واسطه كه حديث قدسي است جواب
اوي كه براي ان تفضيل دارد كلام بواسطه كه قراني بني واسطه كه حديث قدسي بوكه اصل
كتاب وحديث قدسي در كلام بواسطه امي ومحمد مبعوث بساير خلايق وختم انبيا بان معني بوا
اي كوينده كلمه شهادت اگر هيتن وازه كه بجه معلوم بكوه كه تو اكسا كه خدا واقي كه ومن عنده
علم الكتاب جواب پيش كه بيان هكرم كه چرا هنكو كه حديث وكلام بي واسطه تفضيل نداشته
بو بر بلا واسطه و بواسطه افضليت داده كه ام الكتاب در كلام بواسطه امي تا دلالت نكرم كه
توريت از قران فاضلتري ودر توريت اصل كلام بنايمي كه اگر اصل كلام امي نندي اين دليل
كه اصل كلام امي بواسطه ببي تفضيل داده بر بي واسطه براي ام الكتاب راست بندي بواين

جون

جون تفضيل داره كلام بواسطه بر حديث قدسي كه ام الكتاب كه عدد نماز نخو بو خو كو دري بي
وضو درست بخونكرند ونماز بي وضو درست بنو سبب جهت ان خدا تو بيت را وحي نكيبه كه نخو بي
خود كفته بوه كه اصل كلام در و بنبود ست اكه يهود هوا كه كلام خدا وكلم خدا منسوخ ني مخالف اوي
كه ادم دت ببود بدي ومنسوخ بي وبا دليل كه محمد رسول الله را خدا احكام الم نشرح
لك صدرك كه در شب معراج سينه خو ان ماسوي الله بشستي وبجلت وباب زمزم پاك نكي باسمان
بني وخزان سموات در برو وجبريل نكشودند بي اذن الهي بحكم وقد ارسل اليه وان سماوات هذه
ملك وملكوت نكذشت ومشاهده سدرة المنتهي نكرم وماننداني بمقام فرض علي خمسين
صلوة في كل يوم وليلة نرسيد اهل شياطين وشباطين وديو را ووهم وخيال را بحكم
وحفظناها من كل شيطان رجيم ولا يسمعون بالملاء الاعلى در انجا ره نيست وحضرت رسالت
انا قم الصلوة اعداد ركعات معلوم نكي از جاي دير معلوم كي ودر ظاهر قران نوابي كه اعداد
ركعات در سفر وحضر وجمعه واحدين بو وكسي بوهم وخيال وتصور والهامات شياطين
بانجا نرسيد وده نداشت تا وقتي كه اكسي كه شهيد خو كامه بعن كه ومن عنده علم الكتاب
بباسه وبيان حكمت اگر اول صلوة بعد از عبور بر اسمانها وديدن انبيا وادم وسدرة
المنتهي وسدرة المنتهي وجشيدن ان وعرض كردن خمر وعسل ودين رايت نبي احسن
صورة را ظاهر بكرم بدليل روشن محسوس بوجه كتابت طالبان يقين روشن نخو كه
بو كه اكسي از پيش خدا امي واكسي كه ومن عنده علم الكتاب كه كذلك جعلناكم امة وسطا
لتكونوا شهداء على الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا صلوة امري بوكه در صلوة
حروف محكم ومتشابه وناسخ ومنسوخ وحلال وحرام وامثال همه على السويه بو يعني همه
اينها از قران بنو از ناسخ ومنسوخ ومحكم ومتشابه وامثال ووعد ووعيد وسخن خدا شياطين
كه در و نتوان خواند مركاه كه سر صلوة دانسته بو سوهر چيزي كه در صلوة توان خواندن
ظاهر بو پس سو همه قران ظاهر بو براي انك اينها بنو وني در صلوة نتوان خواند

ومن الليل فتهجد به نافلة لك عسى ان يبعثك ربك مقاما محمودا والمقام المحمود وقال
ينزل الله تعالى على كرسيه وانا اقوم عن يمين الله الحديث اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلوة
القايم — اكر سايل سوال كرد كه اى اكسى كه علم كتاب پيش توى سبب چه بوكه هيچ اينجا در
قران نى كه خود در هفده و پانزده ويازده ركعت صلوة تنان خواندن از ناسخ ومنسوخ ووحدايت
وسخن كفار وملايكه وغيرها جواب — اوى كه براى اكه خنان كه ميتوان در صلوة خواندن كه
فارتقب يوم تاتي السماء بدخان مبين حتى ياتي الله يسلونك عن الساعة مه را از سو طلب
كى بو — اى كوينده كلمه شهادت واى اكسى كه هوي ومن عنده علم الكتاب چرا الحمده فاتحة
الكتاب واتى رسول وسبع مثاني واتى وام القران واتى وصلوة وكنز ووافيه وكافيه
وشافيه واتى وچرا الحمده واجبى بحكم لا صلوة الا بفاتحة الكتاب ولا صلوة لمن لم يقرا
بام القران در صلوة سفر يازده بار وحضر هفده وجمعه پانزده بنكو خواندن وخوين نام فاتحة
الكتاب كي وام القران كي وسبع المثاني كي وعلى هذا جواب خنانه اولا كه يازده بار وهفده وپانزده
بار كه بنكو خواندن كمترني وبيشتر تا بعد د اصل جميع كتاب خدايى اسماني بوجون الحمد بعدد
خنان هنكو خواندن خنان سبع مثاني بندو خنان فاتحة الكتاب اند وخنان ام القران اند
از براى الحمد ام القران وفاتحة الكتاب خواندي فصاعدا واتى يعني هر معني كه با لحمد دريا
من اوله الى اخره بهر يك كلمه حروف تهجي شهوتي موجودي براى ابعد د هر يك كلمه الحمد فصاعدا
هنكو خواندن — اكر هيتن واژه اي ومن عنده علم الكتاب كه در قران كه واتى وقران الفجر كان
مشهودا صلوة فجر چون خو مشهودي جواب — اوى كه وانك نماز در خو هفده كلمه بو الصلوة
خير من النوم ودر ديكران پانزده فافهم — اكر هيتن واژه كه در قران كه ولا رطب ولا يابس الا في
كتاب مبين هفتاد وهفت كلمه بانك نماز كوكو امي ويازده يازده كه پنجاه وپنج كلمه قامت بوكوكو
امي جواب معلومست روز جمعه اكر كسى واژه كه روز خلقت ادمي ودروز سبيد روزها بعث
وقيامت ورويت الله در روز جمعه بوچرا سنتي كه اجتماع وجمع خلايق وپانزده ركعت صلوة

وخطبه

وخطبه وششيو بر منبر جواب — باقيست بحكم علم ادم الاسماء كلها اكر سايل سوال كرد كه كوينده
كلمه شهادت صلوة درستني تا ديم بكعبه نكرى چرا خلق الله تعالى راس ادم وظهره وجبهته الحديث
تا معلوم بيو كه تو اكسا كه ومن عنده علم الكتاب — اى كوينده كلمه شهادت ان صلوة بى وضو
درستني بيان بكوه كه چرا تا معلوم بيو كه تو اكسي كه ومن عنده علم الكتاب وكوينده كلمه شهادت
با تحقيق نه بتقليد جواب اى كوينده كلمه شهادت اكر تو اين شهادت از سر تحقيق هوي كه اشهد
ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله نماز سر تقليد چرا در صلوة در تشهد روزي پنج بار انكشت
مسبحه را كرفته ودست چپ را راست نهاده وانكشت مسبحه دراز كرفته ميكويد كه اشهد ان لا اله الا
الله واشهد ان محمدا رسول الله ودر ادا كردن هيچ ركنى از اركان دين انج وخمس زكوة وروزه احتياج
كفتن اين كلمه نيست — اى كوينده كلمه شهادت اكر تو اكسا كه خداوانى ومن عنده علم الكتاب چه
معنى دارد ومن اوتي كتابه بيمينه وكل نفس بما كسبت رهينة الا اصحاب اليمين الى ما سلككم في
سقر قالوا لم نك من المصلين — اى كوينده كلمه شهادت چرا در اول وقت كه كافر مسلمان بيو خو
انكشت وينكو اوين وبعد از ان واتن كه اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله وروزى
چندين نوبت در صلوة سنت وواجب انكشت مسبحه را با انكشتان چپ راست برداشتن چهار انكشت
ديكر را منعقد كردانيدن وبعد از ان در صلوة كفتن كه اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا
رسول الله — اى اكسى كه هوي مني كه ومن عنده علم الكتاب چرا اين صلوة هفده ركعت بو وهفده
قيام بو وهفده قرات الحمد وغيره بو وهفده عقد يدين بو وهفده رفع يدين بو وهفده كشادن
يدين بو وهفده ركوع بو وهفده راست وايين بو ودو هفده سجود بو ودو هفده راست
وايين بو ودر سفر يازده يازده يازده بو ودو يازده سجود بو ودر جمعه كه روز خلقت ادم بو پانزده
قيام وقرادت الحمد وركوع وراست ايين ودو پانزده سجود بو ودرسول خدا براى انواند اين
معنيه تا تو بياسى وبازى تا مردم بدانند كه تو اكسي كه كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ومن عنده
علم الكتاب ان با ذمه مشكلات بر اين قياس بكن وروز در قبله وكعبه كبن وكشتن حيوانه تام

خدابین ودو در پرستش محمد در کعبه کین چرایی برین قیاس بکوه وکامی در بیت مقدس کین برین
قیاس بکوه ودر وقت در کور نهادن برین قیاس بکوه که دیم چرا بکعبه هنکو کین اکر نوا کسا
که علم کتاب پیش توی وشهید اباژ چرا طواف انحجر الاسود دینکو کین وچرا رسول وانی
که له عینان یبصر بهما ولسان ینطق بها وچرا چهار ده طواف هنکو کین ولیطوفوا بالبیت العتیق
ودر قران کوکو دری که چهار ده طواف بنکو کین که اکو نوا کسا که من عنده علم الکتاب ـــ
بدلیل کیف علمت مالم اعلم خو کواه نی در من عنده علم الکتاب پس خو جو کواه بنوا رنده هم جنسان
بنو خو هم کواه بنو پس عوام نیز بیتنه بنو پس اکمی بو کواه که علم کتاب پیش خو بحقیقت ـــ در مذهب
همه انبیا کعبه وبیت مقدس قبله انبیاست هر کاه که تو بیان بکوی که چرا انبیا رو درین دو قبله کنند
تو اکسی که خدا وانی ومن عنده علم الکتاب واکمی نی که خدا وانی وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا
شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیدا وما جعلنا القبلة التی الایه ـــ اکر سایل وانه
که لفظ جمع وانی که لتکونوا شهداء علی الناس و تو واحدا جواب ان ابرهیم کان امة قانتا ودر
کلام عرب بسیار واقع که جمع وانی و واحد خواستی ـــ ای کوینده کلمه شهادت هر کاه که تو
بیان ان خبرهای اسمانی که بحکم لا یسمعون بالملاء الاعلی ویقذفون من کل جانب دحورا الا
من خطف الخطفة فاتبعه شهاب ثاقب بکنی معلوم بیو بر همه طالبان که تو شهید الهی وانبیا
ورسلی وصدق تو معلوم بیو وعلم تو معلوم بیو واجب متابعت تو کین وهو کاه که این حقایق
انبیا وکتب سماوی واصل کتاب ظاهر بیو ناچار لازم بیو که محمد ختم انبیا ورسل بو ودین
ودین خو بر همه ادیان وملل غالب بو وغیر منسوخ ابد الابدین ـــ ای شناسنده علم
کتاب اکر تو اکسا که ومن عنده علم الکتاب چرا رسول در شب معراج وانی که رایت ربی
فی احسن صورة وضع یده کتفی وبحث صلوة وکفارات نی واحسن صورة واحسن تقویم
بو ودر حدیث در روانی فی صورة امرد قطط چرا بلحیه ندید در شبی که صلوة واجب هکنی برای
کتابت ام الکتاب یوم ندعوا کل اناس بامامهم الایه ومانند اینها ـــ هو الذی انزل علیک
الکتاب

الکتاب منه ایات محکمات هن ام الکتاب واخر متشابهات بدلیل لا صلوة لمن لم یقراء بام القران
الحمد ام القران بو وتنوین حق تنوین تعظیم بو برای ام القرانی که ضعیف بعدد اجیز هنکو خواندن
که بحقیقت اجیش ام القران وام الکتاب بو وایات منه عظیم هن که متشابهات که خزانه رد هنکو کین
با محکمات که ام الکتابی وما یعلم تاویله الا الله وما یعلم تاویله الا الله ای رد المتشابهات الی المحکمات
مثل ید الله ووجه الله واصابع الرحمن واین را در کفتن کلمه شهادت که دفع انکشت ودر وضو که شستن
وجه است معلوم بیو وجه الله وید الله واصابع الله همه استعاره است از ادم وادمی زاد ای صاحب
کلمه شهادت چرا این استعاره از ادم نه وچرا ادم مسجود ملایکه ـــ وچرا ام الکتاب که الحمد است
هفت ایست وچرا در قران هفت موضع بحث واذ قلنا للملایکة اسجدوا لادم کفت بلا زیاده و
نقصان ـــ چرا حضرت رسالت بحکم وما ینطق عن الهوی که مثلی ومثل الانبیا کمثل قصر الی ختم
بی الانبیا ان وختم بی الرسل ـــ ای اکمی که موی که منی که ومن عنده علم الکتاب خدا هو اکه یوم یجمع
الله الرسل ولتکونوا شهداء علی الناس چنانک در خبر امده است که امم انکار کنند انبیا تبلیغ رسالت
نکردند کذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیدا
وسوال کردن واعتراض امم انکه شما که محمد رسول اید بعد از ما امدید انجا معلوم کو دید انبیا
تبلیغ رسالت کردند کویند بجواب محمد صادق وکتاب او بس صادق بات که ومن عنده علم
الکتاب برین شهید اکر شخصی کوید که چرا رسول این لبنه بو وچرا انبیا بحکم حدیث که ان الله تعالی
مایه الف واربعه وعشرون الفا من الانبیا بودند نه زیاده ونه نقصان که کل شی احصیناه فی امام
مبین ـــ در قران ای انک میکویی که من اکسی که ومن عنده علم الکتاب سه صد وبیست
وچهار هزار انبیا کجا بند وچرا باید که زیادت وکمتر ازین نبودندی باژ اکر تو اکسا که شهید
وصداینتی خدا ورسول وانبیا هستیا تحقیق واکسا که خدا وانی قل کفی بالله شهیدا بینی وبینکم ومن
عنده علم الکتاب ودر تو ظاهر بیی ظاهر بیی کلمه والله یحکم لا معقب لحکمه وهو سریع الحساب
بسم الله الرحمن الرحیم سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی

الذی بارکنا حوله باش اکتو او اکه و من عنده علم الکتاب که چرا از مسجد حرام دیکه بمسجد اقصی بیندش
واورا جبریل از مسجد حرام بمسجد اقصی که سرد و قبله انبیا بودند تا فرض علی خمسین صلوة واقع بو
و در اول اسمان ادم را دید و در همین صورت چرا امد وما جعلنا الرؤیا التی اریناک الا فتنة لایه
واقم الصلوة ومن اللیل فتهجد به نافلة لک — ای اکه موصوف بخطاب ومن عنده علم الکتاب ادلیل
که عند الله دلیلی که چرا محمد ختم انبیا وافضل انبیا و رسول خدا بو و شریعت خو غیر منسوخ خو کامنی باش
در قران وانی فارتقب یوم تاتی السماء بدخان مبین اکر تو اکسا که خدا وانی و من عنده علم الکتاب
و سرا بو و حقایق کتاب اسمانی بو سا و مظهر ثم ان علینا بیانه ببیاچه معنی دارد که یوم یاتی بعض
ایات ربک لا ینفع نفسا ایمانها لایه — رسول وانی که اول ایات اله دخانی چرا وانی که دخان
در کوشهای کافر دشو چرا چشم و بینی نوالتی اثرا که ادو و دخان پنجاه بو واز اسمان کامه امی و علم
کلام بو و مقام راه کلام کوش بو — باش اکه ادوا ز اسمان کامه اصین چه دو و دخانی بو که آن
خبو خبر اسمانیست وحفظناها من کل شیطان رجیم با الهامات شیطان ادو و دخان را نتوان داشت
— کان قاب قوسین او ادنی کما قال الله تعالی یجعلون اصابعهم اصابع الله اصابع وانی و بعضی از
اصابع خواستی ماخذ قوسین وانی و بعضی از ماخذ خواستی بسم الله الرحمن الرحیم اکر تو اکسا
که و من عنده علم الکتاب در شان تویی تا تو حقیقت مسجد الحرام و مسجد اقصی و بزرگی و توجه
بان مقام نزولی که چرا هنکو کین وانخزان سماوات و ابواب طرق سماوات و ملک و ملکوت سموات
نکذشتندی و حقیقت سدرة المنتهی و لبن و خمر و سرا بوش و فرض علی خمسین صلوة نرسانز انی بی
که چرا صلوة خذ پنجاه واجب بکلی بلا زیاده و نقصان و چرا هفده و یازده و پانزده قرار بدی تا با الهام
ربانی که بحقیقت این سموات بالهامات شیطان و وهم و خیال و تصور نتوان رسید بحکم انا کنا
نقعد منها مقاعد للسمع فمن یستمع الان یجد له شهابا رصدا و بحکم حفظناها من کل شیطان مرکاه که صدق
شهادت تو بزنانان و بیان کنی انها معلوم بو هر چیزی که تو واذی جبریل حویل و کهر تو حوالی
عرجو کر رسول بو علی هذا — چون اکر تو اکسا که خدا وانی و من عنده علم الکتاب بیان بکو ه

که کلام

که کلام خدا مخلوقی یا غیر مخلوقی و صفات قدیم خدای و خدا که موصوفی بر همه اشیا بحکم انه بکل شیء
محیط بر همه ذرات اشیا ما کان وما یکون چکونه محیطی و چکونه خو ابدی و ازلی مستی باش باش —
چون محمد خاتم انبیا بود چون وانی که لم یبق من النبوة الا المبشرات و چرا رویا به صالح از چهل
و شش جزو نبوت یک جزو بو باش باش — و چرا وانی زادکم صلوة علی صلوتکم و لام الف را
باستقلال حرف واحد خواندی لام الف چهار کله بو بلا نکمار و در صحیفه ادم خو یک کلمه خواندی
وانک چهار یک بو در وجه خوانجوان بسم الله الرحمن الرحیم چون در یک موضع فرمود
که ترا سبع مثانی دادم که ولقد اتیناک سبعا من المثانی والقران العظیم که ام الکتابست بقول
رسول سبع مثانی — در موضع دیکر بیان میکند که هو الذی انزل علیک الکتاب منه ایات
محکمات هن ام الکتاب فصاعدا از برای الحمد که در صلوة بعد سورت هنکو خواندن که می چیزی
که در الحمد فصاعدا دری دراونان که سوری — محکم هن ام الکتاب تنوین ایات محکمات تنوین
تعظیم بو برای انک لا صلوة الا بفاتحة الکتاب و تنوین اخر متشابهات منم تنوین تعظیم بو که ید الله
و وجه الله — رد جمیع متشابهات بمحکمات که ام الکتابست می بایدکرد سمازن که در صلوة —
باش که چرا در هفته شش روز هفده و یک روز جمعه پانزده و چرا که هفته که تمام بو بازواسی
و حساب و مدار حساب بر هفته بو باش باش اکو بو سر روزکار و لا تسبوا الدهر فان الله هو الدهر واقعا
باش — الحمد جمع فاتحة الکتاب بو در اول مصحف نوشت ولقد اتیناک سبعا من المثانی والقران
العظیم را بو عطف کرد — اکر تو اکسا که کوینده کله شهادتی تا تحقیق ومن عنده علم الکتاب
تو باش که چرا شش روز هفده صلوة هنکو که بو و در روز هفتم که روز جمعه بو وخلقت ادم در خو بی
و نفخه چرا پانزده بو و چرا جبریل جمعه را در صورة مراة اورد و بر محمد عرض کرد و چرا قیامت و لقاء
خدا و عرش الهی را ظهور در جمعه باش و شمشیر خطیب روز جمعه بر دارد و در روز جمعه بیع
و شری حرام شود و ایخ تعلق بر بوصلت روز جمعه به دارد از بن باست باش — باش که چرا
با وجود نحن اقرب الیه من حبل الورید چرا در شب معراج از همه انبیا بکذشتی و از سدرة

کین
زمانی و ج
وکت ج

المنتهی بکذشتی و میان خو و خدا قاب قوسین او ادنی واقع ببی با وجود آنکه اقرب الیه من حبل
الورید قاب قوسین مقام بعد اسمی باد باز اکر بسو هو الله و سموات و عالم ارواح و خزان سموات
و بعلم اند و ابد که عبارت از کل شی احصیناه فی امام مبین برسا و اکسا که و من عنده علم الکتاب
و هزانی که فرقه ناجی و هالک کی و که کامه بین الی الابد باز باز باز سه شین را از کلمه شهادت
در تشهد و حرکت دادن انکشت مسبحه و راست داشتن تا از انکشت انکشتان دست چپ با
توان دانست و کلمه شهادة الله و شهادة رسول الله در ان زمان کفتن و در ان دانستن ید الله فوق
ایدیهم و السموات مطویات بیمینه و کلتا یدیه یمین و عن یمین الله قاب قوسین مقبض قوسین
و ماخذ قوسین کامه بین بسم الله الرحمن الرحیم اکر توالکسا که خفا و انی و من عنده علم الکتاب
با ز اطایفه که خفا و انی و لقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان الارض یرثها عبادی الصالحون
و انا نحن نرث الارض و من علیها کها بند جواب اوی که اونان که امة محمد بند و انبیا در باب خنان در کتب
سماوی خبرها دابند که الذین یتبعون الرسول النبی الامی الذی تجد و نه مکتوبا عندهم فی التوریة و الانجیل
خیم میعاد او اکسانی که اذا نودی للصلوة من یوم الجمعة فاسعوا الی ذکر الله و ذروا البیع و بیع شکل فی
که حق کافرنی حق کویندم کلمه شهادتی که هو اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله و باز حق
مقلدان این کلمه نکامه بین بلکه حق محققان بو و حق و حق شهدا — نفخ فی الصور فصعق من فی
السموات و الارض الا من شاء الله قال علیه السلام مع الشهداء و جیء بالنبیین و الشهداء و کذلک جعلناکم

من فی ح

امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس شهادت باز ای کسی که علم کتاب بیلش توی که چرا و انی در کواهی
شهید هنکو که رجل و امراتین بوتا تو شهید حقیقی علم کتاب نی و چرا و اتی للذکر مثل حظ الانثیین
— بیل امت احمد که امت وسط بند کواه بتبلیغ رسالت مع انبیا بند و رسول نکی خنان بو پس
عبادی الصالحون که ان الارض یورثها من یشاء من عباده و العاقبة للمتقین خنان اند الم ذلک
الکتاب لا ریب فیه هدی للمتقین دلیل این معنی بو — ای و از نده کلمه شهادت اشهد ان لا اله الا الله
و اشهد ان محمدا رسول الله و شناسنده حقیقت کلمه یقول الذین کفروا لست مرسلا قل کفی بالله شهیدا

بیلی

بینی و بینکم و من عنده علم الکتاب اکو مبین و از ه که می کلامی که از زبان حضرت رسالت ظاهر نی نی
که مبتنی علوم اولین و اخرین نی از سه قسم بیرون نی بعضی اوی که جبریل امین از حضرت عزت اوی قران
مبین بو و بعضی اوی که خنا بلخلایی حق و اتی نی و اسطه جبریل سمازن که اعددت لعبادی الصالحین
ما لا عین رات الی الاخر و بعضی حدیثی چند که استادان حدیث بخود کردند سبب جیبی که این سخن
که بحوی حق کفت تعظیم دارد برو قران که بواسطه امده است اول انکه نی وضو دست برو نهادن
منهی است که لا یمسه الا المطهرون و دوم صلوة که اعظم ارکان دینست نی قراة قران سیم انک تحدی
بقران کو که بواسطه است و او را معجز کرد اند تا بعد از ان شروع رود در قران و حدیث سماوی
و حدیث رسول الجواب او لا برای امدن ام الکتاب اکر سایل سوال کوم که چرا ام الکتاب را بخوم در حدیث
سماوی بلا واسطه نکفت جواب دفع توهم که سبحان ملتبس شدی — یا ایها الذین امنوا اطیعوا
الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم فان تنازعتم فی شیء فردوه الی الله و الی الرسول ذلک خیر
و احسن تاویلا ستقرئک فلا تنسی علی نلث — اذا قرأناه فاتبع قرانه ثم ان علینا بیانه بل کذبوا بما لم
یحیطوا بعلمه و لما یاتهم تاویله و لا یحیطون بشیء من علمه الا بما شاء بسم الله الرحمن الرحیم الم الله لا اله الا هو
الی و ما یعلم تاویله الا الله و الراسخون فی العلم — و لقد جئناهم بکتاب فصلناه الر کتاب احکمت
ایاته ثم فصلت من لدن حکیم خبیر منه ایات محکمات هن ام الکتاب علی علم هدی و رحمة لقوم یومنون
— هل ینظرون الا تاویله یوم یاتی تاویله یقول الذین نسوه من قبل الی اخر — و لقد اتیناک سبعا
من المثانی باتفاق مفسران احمدی و هو بند که مثانی برای اوی که خود و هیچ اند در صلوة اما
اعتراض دارد که در صلوة شام دو دو نی اما اکر خواندکم مثانی برای اوی که هفده بار در صلوة حضر
و یازده بار در صلوة جمعه هیچ اند مثانی راست بو یا هفده بار در صلوة حضر و یازده بار در صلوة
سفر — و بواسطه انکه این هفت ایت خود در مقام وجه و کتابت و جدا و رایت زنجی صورة لم
نماز نی هر یکی مثانی بو مر ایت که چهار طبایع — و سبع مثانی را ام القران خواند بجهت انک بعدد
ان چیزها که ام القران ایشانند میباید خواند و انک نماز هفت کلمه بو و قامت که مثانی

بنکو خواندن پس باین معنی که ام الکتابی خواندی احمد الحمد و محمدی رسول امی بو صادق بو هو الذي انزل
علیک الکتاب منه ایات محکمات هن ام الکتاب و بره چهارده کلمه و هفده کلمه صادق بو که انسبع مثانی
که الحمدی بعددان سبع مثانی که ام الکتاب بو هنکو خواندن پس هر یک از وجهی سبع مثانی بند و ام الکتاب
بند الحمد از وجهی و حروف مقطعه از وجهی و هر یک از وجهی ام الکتاب بند و محکمات بند و تنوین تنوین
تعظیم بند و اخر متشابهات تنوین تنوین تعظیم بو وان ایات متشابهات مثل وجه و ید اسه و اصابع
و مانند این — اگر سایل سوال کره که از کوکو معلوم بیی که الحمد لله رب العالمین سبع مثانی بو جواب
اوی که رسول و انی الحمدی سبع مثانی که در توریه و انجیل و کتب سماوی مثل جو نیا میی الا با دم و ابرهیم
و مانند خو حروف مقطعه بو او نیت القران و مثله معه — و رسول بد و معنی امی بو یکی
بمعنی الحمد که ام الکتاب بو و یکی بمعنی اصل کتاب که حروف مقطعه بو که ام الکتاب بو وجه سیم که چرا
امی بو که ره بخلقت ام که صوا بود برده بود و در تلقین کور معلوم شود یوم ندعوا کل اناس بامامهم
— اول اختلاف که پیدا شد ملایکه را بود بواسطهٔ ادم کما قال اسه تع انی جاعل فی الارض خلیفه که حد
بردند که خلیفه خدا باشد و گفتند اتجعل فیها من یفسد فیها و یسفک الدماء و نحن نسبح بحمدک و نقدس
لک قال انی اعلم ما لا تعلمون ما موصولست بوجهی اسما خواهد بوه و بعد ازان تعلیم ملایکه —
اخ نمی دانند اولا اسما خواهد بوه که بخلیفه تعلیم کره و خلیفه را گفت تعلیم ایشان کن — قال یا ادم
انبئهم باسمائهم لازم می اید که ایشان در صورة ادم امده باشند تا ادم معلم ایشان کرد چنانک ملایکه
وقتی که معلم انبیا میکردند در کسوه بشر می ایند کما قال اسه تع و لو جعلناه ملکا لجعلناه رجلا و شکی
و شبهتی که در نیست اگر در صورة ادم که احسن تقویمست نیامدند ادم تعلیم ایشان نتوانستی کردن
و ایشان از تعلیم خلیفة اسه و علم اسمائی نصیب ماندندی پس ایشان را در کسوهٔ ادم در امدن مزیت
فضل و علم ایشانرا بس ایشان را واجب باشد بامر الهی سجود ادم کردن و فهم کسوة و صورة ادم کردند که
تا در کسوت و صورة ادم در نیاید فهم اسمائی توانند کرد و فهم اسما کردن ایشانرا انست و تعلیم کردن ادم
ایشانرا اسما انست و در امدن ایشان در صورة ادم انست که فهم خلقت ادم کنند و ببینند که بو

جلوه

جلوه علم اسماء الهی مست که از مخلوقات هیچ مخلوقی علم اسماء سوای الهی نیست الا الادم و وجه ادم و این 257
که صورة ادم علم جمیع اسماست و ملک را در صورت او میباید امدن تا بهمه اسما مطلع شود و غیب اسمان
و زمین بود و قابلیت ان صورت و علم خاک را بود شیطان در ین صورت در نیامد بحسب اعتقاد و تعلیم
و قدر ان صورت ندانست که علم اسماء الهیست و سجود نکرد مردود ازل و ابد شد و گفت خلقتنی
من نار و نفخت فیه من روحی فقعوا له ساجدین رسول اسه و کلمته القاها الی مریم و روح منه یعنی
روح کلمه بیبو به ادم نخستین علم از حضرت عزت نازل شدی واسطه ملایکه که او در ان علم معلم ملایکه
شد بخلاف توبه و نخستین نازل شد و معلم ملایکه شد پس ان را که با دم امد مزیتی تمام باشد اگر چه
ملایکه بهر صورتی که خواهند حضرت قادرست که ایشان را بان صورت بر ارد اما احسن تقویم صورت
انسانست بجهت علمیت سو — اگه و انی که ملایکه بهر صورت در اسند پس خنان هنکو که بهر صورتی
راه بو پس خنان سو بند اگر نه علم کلمه و صورت کلمه در لوح محفوظ مکتوب بنو ملک چون بخواند و جبریل
پس طلب کن علم سو کلمه را کتابت کرده لوح محفوظ ادم که ملک بیان خوی که به انبیا اوی برای اوی
که سجود کنن همه را بدان عدد نهاده است — انک ملایکه یا جبریل قران را از لوح محفوظ اوندکنا بنست
از وجود ادم که از لوح او خواندند و از انجا با نبیا رسانیدند و انبیا را گفتند که متابعت شیطان
مکنید که دشمن شما و بد رشماست که هر که متابعت او کره و برگشت بخلیفهٔ الهی و کلام الهی که اصل
اسماست ره نبرد — فاذا سویته و نفخت فیه همین که روح در و دمید همه ملایکه را گفت سجود
کنید از غایت تعظیم ادم تعلیم که اسما بالقوه در و خواست بودن — اگر کسی گوید که ادم بشکل ملایکه
بودنه عکس جواب انست که ادم تعلیم ملایکه خواست کردن برای شرف ایشان شکل ادم را کسب کردند
— الذین ینقضون عهد اسه من بعد میثاقه العهد بینی و بین العبد الصلوة — اعشر ایات
که خدا بالواح نوشته موسی هادی اوی که بدیهی که موعظه کل شی خوی و موسی کلیم و الی بحساب ساعات
کنا دست — و الجان خلقناه من قبل من نار السموم پس و اذ قلنا للملایکة پیشتر از ادم معلوم
شد که جان بوه و ملایکه — همکاه که ادم همه خلقت افرینش را دانسته باشد که همه علم سو کلمه اند

مسمیات را بر آدم عرضه کرد و اسماء مسمیات را تعلیم کرد تا مسمیات حاضر نشوند اسم ایشان ظاهر نشود
نمی‌شود و این را از آدم درمی یابی که گفت که احسن تقویم است بجهت آنکه علم سو کلمه و کلام و اسم و اسما
او دارد از روی خلقت — سخن جبرئیل برای ابو حدیث قدسی مزیت دارد که جبرئیل بصورت آدم درآمدی
و تعلیم از آدم هاکتی و شناسای احسن تقویم بیی و بصورة احسن تقویم درآمدی بخلاف حدیث قدسی
تا معلوم بیو که اگر بخویشتن خدا هو از نبی که جبرئیل هو از برای تعظیم احسن تقویم و جبرئیل اسما
و بیان احسن تقویم جون محمد اوی محمد ختم داعی بیی و افضل انبیا و بر خلقت آدم بر سی — الم اعهد
الیکم یا بنی آدم ان لا تعبدوا الشیطان الی آخره ادمه شیطان سجده نکی و آنی فاخرج منها از آسمان بکیتی
— صلوة بی وضو درست نی بدلیل اذا قمتم الی الصلوة که جبرئیل از نایت اوی بتخصیص که امامی رسول کی
و در وقت امامت هفده رکعت ادا بکی بعدد هفده اصل کلام در حضر و آنی رسول و آنی که جبرئیل دین که
اینه درست داشتیم و آنی که این روز جمعه درخودیم بنیان دین و در روز پانزده بگزاردن تا بعوق جبرئیل
بتمامی اسما کار کی بو آیات الذی نهی عبارت از شیطان و مانند شیطان نی جبرئیل از لوح آدم اسما
بخواندی و در حضر که شنبه و غیر کامه بین و در جمعه با عدد عبادت نکی رو بکعبه آدم دکی و محمد را
خدا و آنی که واسجد — سبحان که ملک واسطه است بجهت وحی و علم میان خدا و انبیاء آدم واسطه بو
بجهت تعلیم اسما و علم میان خدا و ملائکه اگر کسی گوید که مزیت آدم با این بود که بی واسطه علم از خدا با آدم
آمد موسی را همین حال بو جواب آنست که آدم بی واسطه گفت همه اسما را و اصل اسما را و معلم ملائکه
شد بخلاف موسی ملائکه در صورت آدم درآمدند و کسب علوم و اسما کردند ملائکه انها خواهند بو
و آن ادراکها که نفوس مجرد مقدس اند که در صورت بشریت آدم درآیند و از آدم تعلیم اسما فهم کنند
و سجود بشریت بدنی کنند که آدمست اگر کسی گوید که نسبت با ملائکه و با او نان که بشوند جون بو جواب
آنست که پیش از ظهور آدم و تعلیم اسما حضرت عزت رایت نبی صورة احسن تقویم در عالم مکاشفه
صورة آدم را با ایشان بی غو قبل از ظهور و ایشان سجود میکردند چنانکه یوسف را غو قبل الوقوع
که یازده ستاره و آفتاب و ماه سجود او کردند جون واضح شد گفت هذا تاویل رءیای من قبل

ملائکه

ملائکه و انبیا بشکل و صورت او خانه و منع کردند و رهبری کردند شیطان تسلیم و بمخالفت جاهلیت او
انبیا و ملائکه و تسلیم معلم اصل اسما شدند — یا علی کنت مع الانبیاء سرا بطریق اولی که حقیقت آدم
همه پیبو — ان اول بیت فیه آیات بینات مقام در باب آدم من دخله کان آمنا جون مسجود ملائکه
همه روبان کلمه که آدم اصل اوست فهم کلام آدم کردند — قرائت در هیچ مقام خواندن واجب
نی الا در نماز و برای آ و آنی و اذا قرأت القرآن فاستعذ بالله من الشیطان الرجیم آ شیطان که و آنی
که منن خلیفه را سجود بکن بنکی تودیم بخود کر و اسجد و اقترب هرچند که خو سجده نکی اکسه
که معلم اسما و علم اسما بو نو بعدد علم کلمه و اسما که و اضعوان انسان بو سجده کن که بنجاه صلوة ست
جای آن دارد برای مبالغه وقتی که قرآن بخوانی باز اعوذ بالله من الشیطان الرجیم با بسم الله آدم بیک
حساب اسم خدایی بواسطه آنکه ممازنی که اسم الله قائم مقام ذات خدا بو آدم خلیفة الله و مسجود
ملائکه بو — حدیث است که شیطان رهانی کند در مصابیح که بنده سجده کند خو گوید که مرا بسجده
فرمودند نکردم و او کرد برای احترام که این تعظیم دارد تا معلوم بو که از برای جهارده در همه کتاب
قرآن جهارده جا سجود بکو — خلقتنی من نار و خلقته من طین یعنی از طرف که قابلیت صورت
و شکل و علم بنو — حج در دهم ذی الحجه جهار ماه حرام ان عدة الشهور عند الله اثنی عشر شهرا
فی کتاب الله ده کتابت دیم و ده از مین دهه حج که بجهارده بیبو بر خط استوا از زین ذه جهارده
طواف واجب بیبو — ادمه با غیر خوگه اسم و نهی نی ان سوگمی توانند نهاد برای آنکه هر چه هست
علم و اسم این کلا انست و هر چه هست مخلوقست بر ان علم کلمه آن انست که سی که را اسمی میکویی که تو
کیستی میکوید که من فلان و این معان کلمه است که عیسی میکوید که من کلمه ام جون علی راند — جون معلوم
بو که آدم را همه اسماء اشیا تعلیم کرد و آنی اسما عین آن اسما بو که ملائکه بان تکلم میکردند آن اسما بیش
آدم بو که علم آدم الاسماء کلها حال انست که همه موجودات بر علم کلمات خدایی مخلوق شده اند جون
بخط استوا یکدیگی و ما من دابة الا هو آخذ بناصیتها اما علم تام آدم و همه آدم دارد آ اسمایی که خدا تعلیم
آدم بکی و خو قابلیت آ اسما هادی پس خو تعلیم بکی و ملائکه را بصورة خو بر آورد با سر خلقت و علم تام

سبب انجم

برسند کو سجدهٔ او کنند واسمان واجب بر اسمانست طوف بکرد سر کن خاک کند لازم اید که همه ستارکان
بتبعیت اسمان وسکان سموات وملایکه ومرجه بر اسمانست طوف کنند بجهت انک ادمست که قابلیت
علم کلام الهی دارد وسموات همه در هیات رکوع دو در خاک دارند ومرجه بر خنان هستی وبازتا وهم نکوید
که شاید که ایشان که افلاک اند طوف میکنند وسیاره شاید که ملایکه طوف نکنند انست که ملایکه
را سجود ادم فرمود وجبریل عند باب کعبه امی وسجود مثال خوبکی وبیت المعمور که در اسمانست که
همه سکان سموات طوف بر انمیکنند خانه ظهور ادمی که بو جهی پرورش از اسمانی هنوز وجود
خو نیامد اول علم ادم الاسماء اسماکامه بین که ملایکه انرا ندانستند تا او بان معلم ایشان شود
وازان قابلیت علمیت که لن اسما که ملایکه بان تکلم میکودند ادم ان علم بود وصورت لوح خو علم ان
جون اشیا بظاهر وباطن علم باشد واسم باشد ان اسم که مردم که در کتاب نوید بوجهی اسمست بحسب
مجاز واکرنه بحسب حقیقت اسم ان اسمست که حضرت عزت بروجه ادم نوشته است که ان هم بوجهی قایم
مقام سو کلمه خدایست که تعلیم ادم کود جون انک احسن تقویم معلوم شد خلقت همه اشیا اموی که بدیم
داده بورودت نداده برای ان قدر که بدیم وری موجود دو هیبرم ودر خلقت اموی ان همه اعتبار داره
اثر را که اکرامو بنوره بعلم کلمه وکلام خدا نشیان بین واجنان احسن تقویم برای اوی واث رایبی که سر کو
جن بکمال دعوت نیرسه که در خلقت علم کلمه ناقص ودوجن کواهیده مقابل مردی برای هین که مردی
علم کلمه تام داده وملک بان صورت نمیاسه که مردی وقران در لوح محفوظ — برای اوی که در عقد
مرد وجن بهمدیبو مرهنکو که هیچی هادوجنه تا عقد درست بو که اکرهاند ودرستنی از علم دیم مرد معلوم
ببیو علم دیم جن که برای آسو هستی اثرا واتی رسول که هیچ بنو که مرد هادو خو که جن الحمد بیاموزنه
که خداوند جهار کلمه هستی که الحمد که علم حقیقی اکلمه هستی مردی — هرکاه که خوی دیم مماز نبو که ماه جهارده
شو وقتی که بر خط استوا بشوی همه سیاهی وجه هیات نصف ماه بو از روی خلقت جهار بو وجه
مژه وجه سر وجه ریش وجه سبلت — صورت بشریت علم کلمه خدایی هستی وجون علمی قایم مقام
کلمه هستی بس خو اسم اعظم خدا بو برای اکه ستون علی بخلاف مخلوقات دیر — جون انسان بعدد

ردّه

علم

علم خوشتن دیم واعضا پرستش خدایکی واعداد بیو شی چه احیوانی دیر که از روی خلقت علد علیت
وجه خو خدا بو شبده بکی بر خو کاشتی تا خو یا شکل براوی — خداوه اصنت که خوشتنه در موجودات
واشیا محیط ومسلط بوینه ودرین عالم اوه ظاهر بکی هر کز بنی — هو الذی بعث فی الامیین رسولا
منهم پس خنان هنکو امی بند واحرین هم امی بند وحال انک امی معنی دیده داده — باب قبله واوحینا
الی موسی واخیه ان تبوأ لقومکما بمصر بیوتا واجعلوا بیوتکم قبلة واقیموا الصلوة وبشر المومنین کنایتی
ان مصر جامع مصر ومدینه هردو بکی — بان دلیل که خدا وانی امن الرسول بما انزل الیه من ربه والمومنون
کل امن بالله وملایکته وکتبه ورسله جز همه بکیست ورسل ایمان داشته بند بوجهی همه مومنان در دین
همه انبیا دبند — ثلثة ایام الا رمزا رمز سخن وان بجشم وابرو ومژه وغیران — همانند که خط
وکتابت وضع انسانی وعلم کلمه وکلامی بر هیچ جیز دلالت نکرم الا که بر علمیت کلمه وکلام کتابت وخط خدایی
بر هیچ جیز دلالت نکرم که همه اشیا وادمی بان خطی دلالت نکرم الا بر کلمه وکلام خدایی در باب
خیمه میعاد که دیم اکو جیک موسی ووانی که ابد الابدین دیم باکو دکرنه صورة ادمی بی که راست بکی ازن
که در طور خدا بخو غوم بی وتابوت وتورینه والواح در خو بینی برای اکه اصورة خدا وند کلمه تورانی والواح
وصورة اکو بین بی هستی — وخیا خدا وانی که یازده شقه راست بکو که عبارتی ان صورة خط دیم
ادمی که خو بن سبلتی واموی دیم وسر از شدت اتصال بهمدیبو بکی کیتی تا اهم نشانه بو که بعضی مردم
کوسه را شدت اتصال نیست ونه باید کرف ووانی که هنکو که یازده شقه بک ارش بدرازی
وجهار پهنا تا عقد لفظ سو بو والواحه در خو بنهی — وجهار حلقه در تابوت بنهی پند ابان از دو طرف
که جز بخط استوا بشی از سبلت وموی سر جهار ظاهر بو واز هر طرف خو بنجاه طناب بکرم وابدا
لابدین دیم در خو که به همانند مثال کعبه کامه بین وطواف هفت هفت — اکه ووانی که طول هر شقه
بیست وهشت ارش بو یعنی نهایت خوت ونهایت عرض خو جهار بو تا سو بو — باب جنات
تجری من تحتها الانهار اشجار کلمات الله وتحتها الانهار روانی برای اکه نواتی که همان حکایت خلقتنی من
نار وخلقته من طین که قابلیت خاکیت داشتی برای علمیت کلمات یعنی اکه نهری درخت فرمان کلمه که تقیل

توي وقابليت مثال علم سي داره بطريق اولي كه دران درتحت بين باب عرش اكه واتند كه بالاي اشيا
عرش خذايي راستي بواي اكه جون اشيا از يك طرف نهايت ندارد واز يك طرف منتها بيبيو بعرش
خذا وكرسي خذا بعد از عرش وكرسي عالم خذايي وكلام الهي مست جون واني كه نتامم دكعا سجدا
معلوم بيي كه ركوع وسجود صلوة بي قرادة قران بلا تعيين ممكن ني بدبيل فاقرأوا ما تيسر وواني
كه يبتغون فضلا من الله باب حسن وعشق حوري هوينه وجوان مرد هوينه دره عالم يا درين
عالم تاجي ان مرصع بر سر نهاده يا از لعل يا از ماننداني يا هوينه حوري يا انساني در غايت شكل خوب
از لعل يا از ياقوت يا بعضي اثر خواثر ياقوت براي اكه احوري يا اصاحب جمال بر علم كله مخلوق بيي لعل
ومرواريد وياقوت ومشكل سمازن بر علم كله مخلوق بيي وان كله در مظهر انسان تجلي داره سمان
كله كه در ياقوت ومشكل وغيره تجلي داره هردو بكله كن موجود ببيند با مناسبت انسانه در صور تهاي
مختلف در عالم كشف توان ديدن ودر صورت ياقوت ولعل جنانك موسي از شجر اوازاني انا الله شنيد
همه انبيا را خذا واني وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا شياطين الجن وشيطان دشمني با انبيا سبب ادم ني اس
سبب دشمني انبيا وادمي وادم بيي بو چه معني داره كه خذا پيش لرزه كه ادمه بيا فرينه مردم
پرستش خو هيكند اولا خو جز پستكامه امين سمازن كه واني ولقد خلقناكم ثم صورناكم ثم قلنا للملائكة
اسجدوا وعلت غايبي ني براي اكه ابو البشر ني خليفه بنشينه همه ديم بخانه كل خود كي پرستش هكند
وملايكه طواف بيت معمور كه مينج جز وخراب ني كه درازاي كعبه كيتي ملايكه طواف هكند

اسمان ج

اشتقاق مسيح از مسح بو وبدليل يكي اوي واني عند المنارة البيضا كه اعلامت صلاتي وديراوي كه
رسول واني كه دجال ممسوح العيني بو براي اكه عبارت وضع صلوة محقق ان وقت ظاهر بو كه خلقت
عين ومثر برقرار بو وخو كه دجال نكامه داشتن وجون سر صلوة بخو ظاهر كامه بين وصلوة از اسمان
اوي محمد وباث خوا ظاهار مسيح وغيره بكرم بتحقيق كه از اسمان امي بو ودر حديث ديرا ميي كه در وقت
صلوة فرو اسه وواني كه در وقت امين هردو دست خويشتنه بر اجنحه دو ملك ونها بو اكه رسول
واني كه قران تعلق كيره بعرش وخواوازي بو كدوي النحل مي كه خو جمع بيو وبصورة انسان دراسه

انسان

انسان كه بصورة ادم تعلق كيته بو بعرش خذا در وقت نشان اوي كه خواواز بو كدوي النحل يعني خوين
اواز سمازن بو وخو خذاوند وحي وواتره اتلي ني ولا اعمل ني اتلي ني ولا اعمل ني اتلي ني ولا اعمل ني
شكل وصور اشيا انسان كه عبارت از ديم كامه ني كه سي علم داره براي سوكله اعلام اسوكله كه عبارت
از سي علمي هيايي داره سمازن كه چشم هيات معين داره ابرو هيات معين داره كوش وبيني دايره
رو وخط ابرو وانسان براي علم سوكله جامع هيات استوا در ديم خو هستي هيات ميل درابرو خو
مستي هيات دال داره مثلا پيشاني وقتي كه منقسم بيو بر نهج خط استوا هيات نقطه كه عبارت
از سبلتي ديش مجموع كابنات از ين شكل بيرون ني ودر جمادات تمام ظاهر ني اما قسمت مناصفه
در خلقت حيوانات ظاهر بيي در انسان بكمال از روي مناصفه ودر مجموع نباتات ظاهر بيي سر برگ كه
وميا سه بمناصفه وعيا سه سمازن كه شكل انساني پس جون شكل انساني كتابت خذايي هستي براي
سوكله همه ذرات موجودات كه از شكل انساني از وجهي در باب خالي ني كتابت خو بو براي اوي
كه سر او جهرا مظهر كله الهي اند پس هرچه نظر كوي در محسوسات ومعقولات وتخيلات ودر عالم
خواب همه خطوط وكتابت الهي باشند وهمه اعلام كله وكلمة الله باشند دو خطبه براي اوي
كه زوان اهل جنت رسول واني لسان اهل الجنة عربي وفارسي دري ومردم روز جمعه در بهشت كنند
ور وز جمعه اروزي كه خذا ادمه بيافري وخذاوند وعلم ادم الاسماء كلها كه وفيه الصعقة وبجاي اوي
كه عبارتي از زبان فارسي وعربي كه واني كه پانزده بكبارند سوره حم بو شوي وواني ائتوني
بكتاب من قبل هذا يعني اسوره وحم او اثارة من علم دبرها بسم الله الرحمن الرحيم
خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام وكان عرشه على الماء العرش السرير بدليل فلما دخلوا
عليه خروا له سجدا ورفع ابويه على العرش پس سرير جاي ملك بو سمازن كه سرير ادمي بحكم خلق الله
ادم على صورته وعلى صورة الرحمن سرير خذا ادم بو كه الرحمن على العرش استوى بسم الله الرحمن الرحيم
اكه رسول واني وخذا امي نار در سورة مقطعه فارتقب يوم تاتي السماء بدخان مبين وخروج
دابة الارض ونزول عيسى وبراميين افتاب از طرف مغرب يوم ياتي بعض ايات ربك لا ينفع نفسا

ايما نماسـ افتاب از طرف مغرب ورا مين جه كامه بين اي شهيد ومن عنده علم الكتاب جواب اوي
كه رسول واني اذا عرض عليكم مني شي كه اكر موافق كلام الله بو قبول بكوند والا فردوه در سوره مقطعه
واحسن القصص در عالم كشف سر يوسف صديق دي كه اني رايت احد عشر كوكبا والشمس والقمر
رايتهم لي ساجدين ويعقوب كه پيغمبر خدايي واز نت بكي بي واز قصر نبوت كه مثلي ومثل الانبياء
كالقصر يك لبنة تاويل كي كه كذلك يجتبيك ربك ويعلمك من تاويل الاحاديث ويتم نعمته عليك
وعلى ال يعقوب كما اتمها على ابويك من قبل ـ اثر ما كه اجرام سماوي هر كاه كه بحسب توجه كرندا
بر سيه كه خو سجده كرند نتيجها بو كه مسخر خو بلند ويوسف در خلقت از ضنان در كوفتي ـ وجون
برادران ويد رو مادر او را سجده كردند كه خروا له سجدا قال يا ابت هذا تاويل رؤياي من قبل پس
مي خواب دو تاويل داشتي پس حديث ورا مين افتاب وسجده كين افتاب وجوا ظهور صاحب
كمال وخدا شناس بو واسرايل كه يعقوبي خدا در عالم كشف بيوسف در صورة افتاب نمود وقبله
فرزند او موسي وخيمه ميعاد كه امروز بيت المقدس بو مغرب بو كه جندين هزار انبيا در وقت شروق
وغروب دم دره كو كين سجده خدا كين وپرستش خدا كيند وبقول محمد صادق زمين حشر كامه بين
جرا اثرا كه مقام ظهر وصدري ودر شب معراج حضرت رسالت از مقام وجه وراس بمقام صدر وظهر
امي وباسمانها شوي وجون ملكوت اسمان را مشاهده بكي وبعد از ان پنجاه صلوة وپنج صلوة اوي ودم
دره كو كين سجده خدا وصلوة كي زمين حشري وزمين قيامت بوسـ جرا اثرا كه مقام صدر وظهري
كه مسح الله ثم بيده اليمنى على ظهره اخرج منه الحديث وعهد الست بربكم هاكتي واپي بظهر خو اعاده بكي
وعهد نامه بحجر الاسود كه مقام وجه سپردي كه له عينان ولسان الحديث پس جون موضع صدر وظهر ادم
بيت مقدس بو طلوع انبيا بتخصيص اسرايل كه خدا خو در صورة افتاب بيوسف نمود وموسي ورسول ما
وساير انبيا كه در عالم مكاشفه در صورة نيراعظم اند اثه كو طلوع كيبو وسها كو حشر بند پس طلوع افتاب
از مغرب بو افتاب امقامه بوينه وسجده بكنه اثرا كه امقام مقام سجود انبيايي كه مقام صدر
وظهر خوي لاجرم از اشراط قيامت بكي ولاهين افتاب بو از مغرب واخوي وان در روز جمعه بو كه
روز

در طرف صح

روز مقدم بو كه يوم المزيد بوسـ جون زمين حشر اوي براي اكه سه فرزندان محمد اثه مقام بند كه
مقام ظهوري محشرسـ يوم يكشف عن ساق ويدعون الى السجود وهم سالمون لا يستطيعون ـ روزي
كه خدا ساق از عرش فرو كند ومنافقان سجده نتوانند كرد جون موضع ادمه شيطان بر مدار مرادادم را
بسم الله الرحمن الرحيم خلق السموات والارض في ستة ايام وكان عرشه على الماء خلق الارض في يومين
وقدر فيها اقواتها في اربعة ايام سواء للسائلين فقضيهن سبع سموات في يومين كه مدتي
در ستة ايام داخلي واز هفت اسمانها جدا بوسـ بالاء سبع سموات عالم ديكر كرفت وسبع سموات را جدا
كرداث را كه هفت سموات بر هر يكي كوكبي خلاف اند بحسب ظاهر از ان فلك بروج وان را در صورة سدرة
المنتهى بنج درجات عند ها جنة الماوى وجنة عرضها كعرض السموات نمود از جهت دوازده برج او
سيصد وشصت درجات وسي درجه دقيقه شصت ثانيه كه مقر شكل ادم وجميع موجودات در ضمن دارد
واز تقسيم خو تقسيم سه افلاك سبع وبالاء هشتم مقسوم ميشود ـ اثرا خو عالم ديكر كبتي وبوجهي
عرش خدا كيتي وبيت المعمور ونفخه وصعقه در خو بو وادم در زمين خانه كعبه داره ودر اسمان بيت المعمور
عرش الهي بوسـ براي ان بيرون هفت اسمان سدرة المنتهى ديد وعسل وخمر ولبن واب فاوحى الى
عبده ما اوحى وخمسون صلوة ـ كتاب الابرار لفي عليين فرمايد بسم الله الرحمن الرحيم معراج
حضرت رسالت بدو نوع بي بكي بخواب از مسجد حرام بمسجد الاقصى وعبور بر اسمانها وديدن انبيا وبيت
المعمور وحيات تقسيم ديدن سدرة المنتهى كه ان عالم ديكر بست با بنست با هفت اسمان وهفت كوكب
واوحى الى عبده ما اوحى ما كذب الفواد ما راى ولقد راه نزلة اخرى عند سدرة المنتهى وفرض
على خمسين صلوة فاوحى الى عبده ما اوحى اذ يغشى السدرة ما يغشى الايه ـ وبكي ديكر بجشم صورت
از بيت الحرام ومقام راس ووجه ومركز زمين وافلاك شكافته سينه كه عبارت است از خط استوا
بمقام صدر وظهر واز خط استواء ادم كه عرش خدا بو واسمانها وزانان كه ادم عرش اعظم است اشيا
پس معراج صوري بو وباز بصورة سدرة المنتهى رسيد وطوله ستون ذراعا في السماء سيصد وشصت
درجات فلك وسيصد وشصت عظم استخوان وبروج خطا استواء ادمي ـ اسرافيل در صور نفخه بدمد

بغيرت

والصور قرن جون معتبر شده است كه بروج دوازده اند شكل عرش الهى دارد وجوا ادمى جون فرزندان
ادم خداخوانده كه چنده واكرم و نفخه در مانه اسم اسرافيل كه سوكلمه بو وعلم خوبن اسم بر نهج ام الكتاب

درقرن جم

رسول واتى كه بعد دهو نفسى كه سوراخى بودر قبر مرده داشته باشد اندر اكه اثر دوازده برج كه شكل
ادم دارد ومخلوق مقسوم بر خلقت ادم بيجا بروج سيبرج برج ثور دبو وصاحب قرن بو وسو درجه بو
سمانن كه يازده برج ديد كه همه سيصد وشصت درجه اند كه ست وسو بو صورت ادم واسماء او وهر درجه
شصت دقيقه بو كه ست دقيقه وسو دقيقه بو وهر دقيقه شصت ثانيه بو كه ست ثانيه بو وهر ثانيه شصت
ثالثه بو كه ست ثالثه بو تا عاشره كه طوله ستون ذراعا هر كس كه صورة بشر دارد طوله ستون دراعا
بعاذيكى تا عاشره تقسيم برج ثور حوت جوز برين نهج بو ميج قبري بنو كه سوراخى بنو كه از هو نيض
ونفخه خود ره قبر سر دنيكه بو ونكو اذا نفخ فى الصور فصعق من فى السموات والارض — ظهو خلقت
سيصد وشصت درجه وثانيه ودقيقه وثالثة تا عاشره ظاهر شود وظهور عرش ونامه وصراط وكتاب
وجنة عرضها كعرض السموات وجميع وعدهاء انبيا وخدا بسم الله الرحمن الرحيم ان ادمى كه افتاب
داير است در سيصد وشصت درجه او كه طوله ستون دراعا يا هفت كوكب ديكو تا بوده است افتاب
باسيارات دكر طوف كنان بو بركرد جرم مركز خاك وحضرت رسالت فرمود كه شب افتاب
ميرود بزير تحت عرش اله وسجده حضرت ميكند جون خاك ادم از وجه ارض اوى اسر وديم دره
كو داره — پشت در جنك بر كافر نينكو كين براى اكه تو مجاهدا تين ديم ظاهرا مظهر سوكلمه هستى
وده بخويشتن بيى و اظهار خويشتن هكرم بحق وخوبن ديم در خلقت حقى و مظهر كلمه باطلى ومنكو طلقتى
پس رواز خومكو دان كه كلمه باطل بر حق غالب بنو وجون بكو بزدمرد كه كلمه حق او را بزد و بر وغالب
بيجا — ملايكه بصورة بشر وادمى يا سه يعنى ده بصورة وخلقت انسان بيرم سمانن بو كه بصورة
ملك امى بو بحقيقت بصورة ملك امين اوى كه خو فهم صورة بكره كه عبارت از ملك كلمه هستى
وصورة علم خو بيى پس ملك بصورة انسان نامى بو قال الله تعالى بل يداه مبسوطتان فمن اوتى
بيمينه دست معين هستى كه مراد كلمه كامه بين پس اكه امال هند وانبيند كه تا رين خداوند

جهار

جهار دست بو كه يعنى خداوند جهار كلمه بو — هر كاه كه ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظنا ها من
كل شيطان رجيم وبر سان صبر صلوة ومعراج واسرار نبى وحقايق قران بيرهان بو سه وبكعبه وپرستش

بحكم جم

وسر محكم ومتشابه وتاويل ومبداء ومعاد وكيفيت صلوة وسر صلوة جمعه وسفر وحضر وست كلمه
وسو كلمه مفرده كه از حنان وركب بيى بو وبيعاوه اكسى زانه پس سر قيامت وحشر ونشر وصراط
ونفخه وصور وغيره وبهشت ودوزخ همه پيش خو بو وخو بن سخن حجت بو — وجوه ادمى خوبنا
كتابى وجهارده بو سر امى از ان كتاب واسم اعظم خو مستى براى اظاهر اجهارده موضع درين كتاب
خدا سجده بكرم — ان عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهرا ابراوه كه بديم وسرودى سه تا كه بديهو سويى دو
بهلو ويك ورنخ ومى كه سبلت كه سه بيو سته ومى فردى براى جهارده حرم واتى واظهار شرف وبزركى
خنان كه هر كه كه بر خط استوا خلقت بكديى بواسطه خنان در وجه انسانى علم سو كلمه الهى ظاهر بيو
تا بازه كل شىء هالك الا وجهه ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه لله ثلثه سرد وواحد فرد افرد رجبى وواتى
كه رجب اسم جوى كه در جنت شو كه هر كه بخوره تشنه نبو او واسطه خلقتى كه هر كاه كه رسول ما بر عدد
سو كلمه پرستش وصلوة نها بو بخلاف بيعام دير از غايت تعظيم واجلال سو كلمه بنان واتى كه ان شريعت
بو جهى ممانى الوجه واتى هذا وضوى ووضوء الانبياء — الحمد لله الذى اذهب عنا الحزن ان ربنا
لغفور شكور الذى احلنا دار المقامة من فضله قال عليه السلام انا مدينة العلم وعلى وانا دار الحكمة
وعلى بابها وبان دا بفضل بيان رسان — اكر موسى لوح سبز كه عشر ايات خدا بدست خويشتن
برضو بنوشتى بشكستى مثال تام ظاهر بفيى پس اشكستن عين كمال بى واكر برخلاف بشكستى عين
نقصان بو وسبزدى براى اكه در وقت حسن عذار وجمال وكسر خو در وقت سبزى بتوانه بين وخط
خدايى در وقت سبزى بر خو ظاهر نر بو و در وقت سبزى كه وقت دميدن هو بنه كه خداهين شكنه
كه از مم جوا هكرم رايت ربى فى صورة امرد شاب قطط وحكمت همين افتضاكى كه مى كرحسن بنى نبو
كه علم ندارد وبسر اين مرد كامه رسان خلقت حوا ان ادم بى — القى الالواح واخذ براس اخيه
خود دليل قطعى بو — همين معنى الواحى وعشر اياتى قالت نملة يا ايها النمل ادخلوا مساكنكم

لا يحطمنكم سليمان وجنوده يحتمكم براي كسر الواحي — ادم بدست بدست خود بيافريد وفردوس
ده ايات لوح موسى هر وقتي بكند همه صفت ادمه — مثلا توهيتن او اتهكري كه زيد خوجواب
هوا براي اكه خو مبعوثي ومخلوقي براي علميت او قتي كه برخط استو ابشي سوا و ازي كه بالفعل والقوه
از هرچه موجودي او اث كله سمياسه براي اكه خنان مظهر كله هستن — لاب هو القوة الازلية مسبح
براي اهوا كه انا نقطة كه خويشتن بر علميت نطقي كه راست بيي در حقيقت انك تعلم ما في نفسي ولا اعلم ما في
نفسك مسئلة كلي كلي است براي او اتي كه رو در خانه خدا كه در وقت صلوة تو و همه انبيا كه خانه خدا عبارتي
از وجود شخصي معين كه ادم خداوند سو كله هستي كه هيات سو كله داره وعبارت از خدا انور
ابدي ازلي كه در مظهر و دره خانه ظاهر بيي وبيان ذات وصفات خود وبيان علم ازل وابد خود

حضرت

وحقيقت وماهيت وبيان وعدهاي خود بزبان انبيا بكني بكي — ذات قديم ملك متعال بجبر
وقهر وقدرت همه اشيا بعلميت كله خويشتن واداشتي بر صورت عدل واستوا همه نان كه صانع
هر صنعتي صورت هر چيزي را بجبر وقهر وقدرت وقوت خود ودست خود وزور خود وسر يان
داره بذات در همه اشيا وان سو كله وعكس سايه اهستي كه بذات خو قايمي وانو منتكي في فتبارك الله
احسن الخالقين باب — ادم ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا وللبسنا عليهم ما يلبسون در وقت
كه ادم معلم ملايكه بيبو بدليل يا ادم انبئهم باسمائهم ناچار خنانه در شكل رجل كه فرزند ادمند
دكو اهين تا كسب علم كرند ومزيد شرف خنان بيبو وخنانه امزيدي علم حاصل كين ميسرني
تا صورة ادمي دنياسه وازادم كسب علم نكرند پس لاجرم صورة ادم احسن تقويم بو وچون
ملايكه را بسبب تعليم ادم شرف وعلم اسما حاصل بيي بواسطه صورة بشريت پس خنانه همازن
كه فرزند اند واجبي رود ادم كين وادمه سجده كين خنانه بواسطه اشكل و پيكو تام واجب
بو سجده ادم كين براي اكه ادم علم سو كله تام الهي هستي واعلم در وجه ادم ظاهر بيي وملايكه را
كه كامي مشرف با شكل ادم ويمياره پس خنان ناچار طواف خانه كه مثال خوي كه بيت المعمور
اسمان همه امثالي طواف كو كين وجبريل در وقت امامت محمد عليه السلم رو با خانه دكين سجده

كوكين

كوكين پس شرف ادم بر ملايكه لازمست براي تعليم واز براي انبئهم باسمائهم براي خليفه وبراي علم
ادم وملايكه كه بانبيا اهند در سورة ادمي دماسنه تا وحي خدايي بانبيا برسانند وخنانه دره كو
اجر پسيار حاصل بو واكرچه بواسطه شكل ادمي حاصل كند — بجموع اشيا بالفعل وبالقوه چون
چون مظهر كلهزي ودروبت خداي هستند لاجرم در عالم كشف وخواه همه متكلم وسخن كو هستند
واكر بخلاف ان بودي تكلم از درخت واب وكوه وسنك ممكن نبودي اكرچه حقيقت كله حقيقت ملايكه هستي
اما مظهر تام كله وعلم وجه ادمي بيي ونفس انبيا كه متصف بنفس ملايكه هيبو سبب اوي كه
كله چند هستند كه خنان از خورد وخواب وشهوت وغضب ومانندان مستغني اند چون اصفات
در صورة ادمي ديمياسه ووجه اع مسخر خويشتن هكرم هو بنه در كشف بني كه ملك از خدا بخونا نل
هبو در صورة خو براي ا بصورة خويشتن هو بنه كه در صورت خو كله خا كم بيي — هنكو كه ادم وقتي
كه تعليم ملايكه كيبو لغت خنانه نانه وملايكه لغت خو نانند مكر لغتي چند كه ادم زانا بو كه خنان ن
نزانانند بالغت معلم خنانه بو — تا جبريل در صورة ادمي در نيامي امامت محمد نكي براي اكه زو
بمثال ادم كي وشكل ادم كيبيي كه معلم همه اسما جبريل وملايكه بي پس دره زبان ادم ابو الملك بو
بدليل ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا ملك كه جبريل بي اكر ازپيش عرش نيا مدي وصورة عرش
همراه او نبودي خبر از عرش وفضاي عرش ندادي بدليل لجعلناه رجلا وبدليل رسول
كه واتي امامت كي وبصورة دحيه امي پس معلوم بيي كه جبريل در كسوت در عالم خاك وباد
واب واتش ديمياسه تا مثال علم كله داشته بو وبيان كلام وكله ذات الهي بكرو واز خداوند خاك
وباد واب واتش كه ادم بي علم كسب بكرو بدليل يا ادم انبئهم باسمائهم وان صورت صورة داتي خو
ني بلك صورة كسبي كه خدا در خو پوشه پس جز و ناريداره همازن كه ادم وشيطان اما خو سجده ادم
بكي وبراي آدر وقت امامت رسول ديم بخانه كه مثال ادمي دكي وسجده بكي كه كسوه خود اشتي
وشرف كسوه بزاني بخلاف ابليس — اكه رسول هوا كه از صاحب عرش جبريل هنكو امي
واز عرش امي كنا بتي اثه كه سر الهي صورة خليفه الهي كه ابو البشر وخو كه ميمياسه لبشكل خو بيا

ازعرش خدا امي بو — اكه جبرئيل خدا بصورة خاكي كه صورة بشر بتي ديبيا سه براي اكه خبر بادمي
وادمي زاد برسنه وجبريل ازخدا هر بحث علم ووحدانيت كه ازخدا معصف ابنيا وبحث مبداء ومعاد
كه هشنوند واجا اوه دريا وه ببركت اوي كه صورة ادم كامه پوشان وبادمي كامه رسنان —
ادم در وجه علم سو كله اصل كلام خدايي از روي خلقت داشتي براي اكه قابليت علم ادم الاسماء كلها داشتي
وبراي اخدا بصورة خويشتن بيافرينه يعني بصفت كلام خو جبرئيل وملايكه جون بصورت ادمي
وادم دراهند ادم خنانه تعليم اسمايكي ناجار خنانه واجب بو سجدهٔ ادم كين وجون خنان قابليت
اداشتند از قبل خدا كه در صورت ادم دراسند تعليم ادمه فهم بيشيه كين قابليت واستعداد
سجود داشتند واوه ضايع نكنند بخلاف ابليس — وادم مقدمي در شكل هر ملايكه در خلقت
— قال اني اعلم ما لا تعلمون اسماء جند بادم تعليم كيبي دره وقت كه واتي فلما انباءهم باسمايهم قال
الم اقل لكم اني اعلم غيب السموات يعني خو نان بند غيب سموات باب — خمس وزكوة اذا غنمتم
من شيء فان لله خمسه الى اخره انما الصدقات للفقراء والمساكين الى اخره خدا با مستحقان جهارده اند
فويل للمشركين الذين لا يؤتون الزكوة وهم بالاخرة هم كافرون ولله خمسه ان كنتم امنتم بالله يوم
الفرقان يوم التقى الجمعان اكو اول خنا وه حساب هكرن مستحقان جهارده تمام بيبو اكو مستحقان
حساب هكرن بخدا جهارده عدد تمام بيبو در اول واخر يك مستحق سجو كين مستي ممان كه يوسف
جهارده نبي خو بير وبرار ومار سجو بكند ان الله تعالى عبادا ليسوا بانبياء ولا شهداء يغبطهم النبيون
والشهداء بمقعدهم وعفوهم الى الله يوم القيامة لكل شيء مفتاح ومفتاح الجنة الحب الفقراء والمساكين
وهم جلساء الله يوم القيامة اكو جلساء خنا بند جون خنا خو شتنه جهاردهم خنان كره بان يعني
جلساء الله خنان اند — براي اخنان فقير اند كه كسب نتشه كنند ومسكين اند كه از همه بكذشته
اند كه خنا جهاردهم خنان بي — بحسب ظاهر ان جهارده حق افقرا ومساكين بو كه ره بجهارده
بي بو — انا انزلناه في ليلة القدر مباركة انا كنا منذرين فيها يفرق كل امر حكيم انا انزلناه
في ليلة القدر شبي كه از براي قدري كه صورة وجهي كه واتي رويهاي خنان همجون ماه شب جهارده
بو

بو كه ام الكتاب دره شو ياده كه وجه انساني ومن احسن ممن اسلم وجهه الى الله اي الى كلمة الله خير
من الف شهر هزار ماه كنايتي انهزار كه درخو هزار ماه شو جهارده بو براي اكه در هر ماه يك قمر شو
جهارده موجودي وقيد بهزار براي اكي كه منتهاي عددي مماني كه رسول واتي ان اول قوم يدخلون
الجنة على صورة القمر ليلة البدر يوم القيامة — ودر ماه رمضان واتي اول ماه بوينه وروژه
بكيريه كه در شب ليلة البدر موجودي ودر ماه دين كه بوينه روژه واكرم كه اكي ماه ديبي كه رود ليلة
البدر داره پس كرفتن روژه وكشودن وعيد كردن در دو ليلة البدر بو — نزله على قلبك اكرجه
ان قران در شو براميي بو اما دره شو بخوين دل وسر ودماغ براميي بو نه دره شو وشو قدر در ماه
رمضان بو تنزل الملائكة والروح فيها من كل امر سلام يعني خبر مستقبل دره شو كه وجه بشريت
هستي با معني قدري كه انداره كله ضد ابخنان كي ومن احسن ممن اسلم وجهه الى الله يعني تمام
ملايكه والروح دره شو كه امظهوي براسند من كل امر يعني ثابت بيو كه خنان بهمه امر خنان
هستند — جون واتي رسول كه رويهاي خنان ممان قمري بو كه اقمر در شب جهاردهم بو پس
ليله واتي وقمر خواستي كه روي خنان بو يعني روي اكسي كه قران بخو برسه يعني بايد —
حديثي اوي پندار ان كه در همه ماهي شب قدري مستي براي اكه در همه ماهي بدر هستي خير من الف
شهر براي اكه اوجه كه بخو بمثال كله براميي خير از هزار بدر جميع ملايكه كه در عالم ارواح كما ابنيا واوليا
مشاهده كيند وكرند در صورة ادم بند وبكله ادم ذكر بند پس همه ملك شكل ادم داسته بند وحور
وغلمان واهل بهشت پس ناجار خو خليفه خدا بو مسجود همه بو براي اكه همه احسن تقويم كه سو كله
است در وجه ازهو يافتند وعلت غايبي خوي حاجي جون طواف خانه خدا كرم كه خلق الله تعالى راس
ادم وجهه من تربة الكعبة سر خويشتنه اكو نتاشه يعني ان مقام سر ادمي كه جاي اكي كه ممان كه
ابرهيم قربان اسمعيل ميكرد خود را قربان كند بعوض ان فديه كوسفند است وتراشيدن سر
يا قصر كردن موي سر كه علم دو كله الهيست بر خط استوا بجهت تعظيم اوست ووجهي ديكر
انست كه محلقين رؤسكم كفت تا معلوم شود كه موي سر داخل عارض نيست بسنت ابنيا

تا علم سو كلمه ظاهر شود كه اكر موي عارض داخل موي سر بودي بايستي كه حاجي رليش تراشيدي
وجنين نيست ـــ اكر رسول واني كه وقتي كه لام الف اوند هفتاد هزار ملايكه واخو همراه ني
يعني ظهور سو لام الف وقتي بي كه هفتاد كلمه واخوبي جون بقرايت پس حروف ند ابو هشتاد
وجهار حرف ونقطه بماند جهارده براي جهارده بشو هفتاد بمانه هر يك قايم مقام هزار بند
هفتاد هزار ملك بو وان شكل حروف بمجاز شكل كلمه ملفوظ بيي بحقيقت علم خنان شكل انسان
هستي وملك در صورة شكل انسان ميبا سه يعني ان جيز را اورند كه لام الف قايم مقام اجيزي
ـــ تت حروف معجم وغير معجم بمجاز علم كلام الهي بو وحقيقت ادمي هستي كه علم كلام خوي خانه
بنز كه كعبه بمجاز خانه خدا هستي وبحقيقت ادمي هستي ممازن كلمه واني انا مدينة العلم وانا دار
الحكمة وقلب المومن بيت الله ـــ الف اسم اپس اسم ومسما بهم بو لام الف جه جيزي اكر سايل
پرسه كه لام الف اسمي يا مسمي ـــ لام الف رسول واني كه مي كلمه ومراد اني كه قايم مقام جهار بو
ممازن كه واني كه انا اللبنة كه جهار كوشه داده ـــ هفتاد حرف ونقطه (هسسد) جون جهارده بدر
شو جواهر منهابي شركت نقطه نقطه دلالت بر مدلول خود كي مي يك قايم مقام حرفي كيتي ـــ
يوم كالف سنة پس هفتاد هفتاد هزار بو ليلة القدر خير من الف شهر بجهارده بجهت شرف وجلالت
ـــ اكر مدعي اكو سوال كري كه ان كس كه امي وبيان ان علم هكي وخو حقيقت محمد وعلي هستي يا اث
خنان غالب تري يا فروتري كا من شق اختيار هكري اكر خوازه كه شق فروتر جواب اوي
كه فروتر از خنان جون بر وحقيقت خنان برسه با وجود اسمانها وسو وسر معراج ماندي
ووجه دين غالب تر بو اكسي با خنان بند بهر دو وجه متابعت خنان كين لازم بو واكر متابعت خنان
نكرم كشتن لازم بو ـــ جون نفس وصورة مجازي قايم مقام تن ادمي وديم ادمي هستي هر كه
كه بعدد خو صلوة بكوكين ممازن بو كه جنان بو كه خنان بحركت در امند پس تن در صلوة بن
جون بحقيقت مقابل خناني بحركت در اسم دكو امين هر كه كه انسان در جنت دشو كه جهان
جاوداني هستي مم بقاي براي اكه بكلمه جاوداني برسي وخويشتنه كه جاوداني بدي كلمه الهي در مي شي

كه

كه هستي موجودي بالقوه چه در خارج وجه در ذهن ظهور كلمه الهي يا بترع جيزي بر جيزي يا بقلع جيزي
از جيزي ودر ذهن هر كسي كه هستي كه اسا موجودي يا كامه بين حاصل خنان وظهور وجود خنان
در ذهن يا بترع جيزي بر جيزي كامه بين يا بقلع جيزي از جيزي ازن ني كه خنان وجود پيدا هكرند
ظهور خنان در وقتي كه قلعي يا قرعي ممازن ظهور صورة انسان در اب واينه در وقتي هستي كه خنان
مصفي هستند مي جم كه انسان در تصور اره از صورة وبيكو بيرون نيند وهيچ جيزي صورت
وپيكر وهيات ممكن ني كه در تصور اسه پس لازم بو كه جون در اسه اجسام بو تصور قلع وقرع در خو
توان كين پس تصور كلمه وكلام در خو توان كين ـــ اكر سايل برسه كه نماز جوني كه در شش
روز هفته هفده هكزاره وادينه پانزده جواب اوي كه خلقت اشيا خدا در شش روز يكي
وهفده ركعت علم تغليب حكم كل داده وروز هفتم روز استواي خدايي بر عرش وظهور خدايي بو ظهور يانزده
كلمه خدا هستي صلوة جمعه جون افتاب بر فلك بمقام استوا برسه صلوة جمعه بكزارد بجهت انك روز هفتم
است وروز استواء حضرت عزت است بر عرش خويشتن در مصر جامع يعني مصري كه جامع جميع
كلمه الهي بو ممازن كه محمد واني كه انا مدينة العلم وعلي بابها ـــ بقيه خنان يازده جي يكبار يك سورة
طلب كين كه يكبار ده او نارة دلالت هكرم بر يازده ـــ حق تع در باب اوين مثل قران بحث ـــ
علي ان ياتوا بمثل القران لا ياتون بمثله ـــ فاتوا بعشر سور مثله مفتريات وادعوا من استطعتم
من دون الله ودر مقام ديكر فرمود فاتوا بسورة من مثله فاتوا بحديث من مثله در اخبار ديو
ـــ ده سوره طلب كين هيباره ويكي هيباره ده براي اجوا واكي وهيبه براي اجوا واكي ناهي
براي وتر بو ومعلوم بيوا كه صلوة مي مي ووه براي ده ديو ـــ حم والكتاب المبين الي اخره
اي ايتوني بكتاب من قبل هذا اي حروف المقطعه هو او اثارة من علم ـــ قال عليه السلم خلق الله
تع باس ادم وجهه من تربة الكعبة وصدره وظهره من بيت المقدس الحديث شرف وكمال وجه ادم
بيش حضرت عزت دره بايه بي كه جون خوين ديم اثه كو بيافري امر كود بمجموع انبيا وملايكه وسر كه
صورة بشر داده در حيات ومماة وعبادت ديم دره كو كرند ولمن خاف مقام ربه جنتان تعظيم

مقام وجه ادم بو وتعظیم وجه ادم وجهه اثر را که وجه خود مظهر ست کلمه و سی کلمه ازلی ابدی او که در ذات
خود همه علی السویه اند باشد چنانک گفته شده است وست خط خدایی بر وجه ادم بدست خدا مکتوب
و مسطور ست ست دندان و سی و دو دندان و هفت سطر وجه حوا که بر وجه جمیع اهل بهشت است
چهار مژه و دو ابرو و موی سر که هر یک چهار سطر اند خاک و باد و اب و اتش و سنت خلیلست
فرق نهادن تا از خط استوا هشت و بیست خط ظاهر شود هر خطی چهار خط سی خط باشد عیسی مریم اهین
کنایت از ان بو که انما المسیح عیسی بن مریم رسول الله وکلمته القاها الی مریم وروح منه اکه مسیح
بو سی کلمه و ست کلمه الهی بو از راوانی که مسیح بیاسم — همان که کعبه اصل همه زمین بو و همه زمینها
از تحت خود بیرون امده باشد دیم ادم اصل اعضای ادم بو بنسبت با عضوهای دیگر که محل نطق و حسن
وجمال و کتابت خدایی بتمامی در و نموده است و محبت و عشق همه انبیا و ملایکه بامر حق که رو در
کعبه که جای خاک وجه اوست برای جلالت و بزرگی وجه او کرده اند مجموع طالبان را که رویهای
ایشان از ادم پیدا شد و چون ادم از انجا رو در کعبه میباید کرد و ادم را نیز برای اجلال و کرامت
وجه خود رو در مقام وجه خود کردن و سجدهٔ حق تعالی کردن چرا که از ان خلقت و خواندن ان
اسما و خطوط الهی ره بذات حضرت احدیت میبرد وما کان لرسول ان یاتی بایة الا باذن الله
لکل اجل کتاب یمحو الله ما یشاء ویثبت وعنده ام الکتاب نا اولم یروا انا نأتی الارض ننقصها من
اطرافها والله یحکم لا معقب لحکمه وهو سریع الحساب — مجموع زمین را اصل کعبه بو متصل با و
بلا انفصال ازین جهت فرمود حضرت رسالت که مجموع زمین بامر خدای من مسجد هست ان
الارض لله یورثها من یشاء من عباده والعاقبة للمتقین الم ذلک الکتاب لا ریب فیه هدی
للمتقین همه (روی) زمین از مقام وجه ادم حاصل (ظاهر) بی و در عهد ادم و حوا همه حق ادم بی برای اکه
جز و جزوی اثر را انبیا فرزندان ادمه که دیم در ره کو نکو ند یا در بیت المقدس که مقام صدر و ظهر
خود بو نکرند خانه هکشند و هوند که ختان کافرانند و میراث پدر بختان ها نبید ند و پسر کافر
میراث پدر مسلمان نبرد — پس هر گاه که پور بر خلقت پدر بظاهر و باطن برسه همه روی

زمین

زمین حق خود بو بحکم خدا و این بحث در قران بسیار جا بطلب و درین باب تامل بسیار بکو از نورث
و نورث والعاقبه للمتقین — اگر میتن واژه تاتی الارض ننقصها من اطرافها الارض کوش
داخل نیست در وجه و غسل وجه و زیر زنخ همچنان تاتی الارض باشد یعنی ست کلمه و سی کلمه در مقابل
ست و سی کلمه بیاید چون خلقت وجه ادم در مقابل ست کلمه خدایی و سی کلمه خدایی بو ان سی کلمه ازلی
ابدی غیر مری که در ذات خود همه یکسان و یک صفت اند پرستش بعد ازانرو در مقام وجه
ادم کرده باید کرد جامه خود را پاک کرده اند یا اندام و وجه و وجه را بشوید چون رو بمقام ادم خواهند
کرد و دست و پا را همچنان و جمیع اندام خود بپوشانند الا وجه و دست و پا که علم ست کلمه و سی کلمه
اند ایشان ظاهر ترست بنسبت با عضوهای دیگر و در شش سو نوغیر جمعه هفده رکعت صلوة بگذارد
چنانک چون روی خود متوجه کعبه کند که مقام خاک وجه ادم است بحکم حدیث و رو در مقابل ان موضع
بدارد و نیت او ردو تکبیر بگوید که خدای اکبر را میخوانم از ان که وجه ادم اسم اعظم خدا بو بنسبت با
جمیع اشیا که همه اسماء الهی یافته اند و بالفعل و بالقوه مظهر اسماء الهی اند که ست کلمه و سی کلمه است
و هفده بار بپا ایستادن و هفده بار دست ببندد و هفده الحمد و هر ایتی که خواهد بخواند
و بعد از ان هفده بار دست بگشاید و بعد از ان هفده بار برکوع رود و بعد از انک راست شود
هفده بار تکبیر بگوید و در هفده بار رکوع دعاء معلوم بخواند هفده بار با سر هفده و بعد
از رکوع که راست شود همچنان بعد از ان بسجود رود هفده بار سر بر سجده نهد و هفده هفده
بار دعا بخواند بار راست شود باز هفده بار سجده بکند باز راست شود و هفده راست شده
باشد و سجده دو هفده بجهت مبالغه و مخالفت شیطان که سجده نکرد میکند بعد از ان
نه تشهد بخواند بعدد دو علم دو کلمه کاف و نون که در حروف مقطعه امده است کاف و نون
بجهت ان دو تشهد کا می چهار باشد بی سلام کا می پنج با سلام که کاف را علم چهار ست و نون را
پنج در سفر تشهد با شش اید چون صلوة با یازده اید و ان شش از ان باشد که از نه علم کاف و نون حذف
سه نقطه کرده شود بعدد شش حرف کاف و نون تشهد باشد و در جمعه که صلوة پانزده باشد یک نقطه

کاف بجهت یازده رکعت بافند — جز این کس که نماز گذارست بعدد علم کاف و نون پرستش کرده
باشد و کلمهٔ شهادت بجهت خدا و رسول گفته بطریق اولی که بعدد کلمه کاف و نون گفته باشد و جز
بعدد کلمه کاف و نون شهادت الهی و رسول گفته بعدد همه اشیا شهادت گفته باشد از ان خدا
و رسول و بخط استوا که همه اشیا رسیده باشد و از امت وسط شده و گواهی از سر تحقیق داده
که شهد الله انه لا اله الا هو والملائکة واولوا العلم قائما بالقسط — واین صلوة شش روز غیر
جمعه بود صلوة جمعه که جمعه روز خلقت ادمست و سید الایام و روز رفتن ادمست در بهشت و
بیرون امدن او و روز نفخه صور و بیرون امدن عرش و جبرئیل جمعه را در صورت اینه بحضرت
رسالت اورده که اینه همین نماینده وجه ادمست و بس نماز پانزده رکعت باید گذارد روز در
مقام وجه ادم کردن تا پانزده و هفده جهت جمع شوند سی و دو کعت باشد بعدد اسماء کلها که خدا
تعلیم ادم کرد که ما کان و ما یکون در تحت انست و بعلت سی و دو خط وجه ادم که از کعبه مخلوق
شده است پس همچنان که در ان شش روز طهارت میکرد و در کعبه میکرد و نیت می اورد
و تکبیر میگفت الله اکبر در مقام وجه اسم اعظم کرده میگفت خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن
پانزده بار و پانزده بار دست بستن و پانزده بار الحمد و ایتی دیگر و پانزده بار برکوع رفتن
و دعا خواندن و پانزده بار راست شدن و پانزده دست بر اوردن و تکبیر گفتن و دو پانزده
بار سجده کردن و دو پانزده بار دعا خواندن و دو پانزده بار راست شدن و سلام باز دادن
تا پانزده و هفده که جمع شوند سی و دو باشد بعدد سی و دو خط وجه ادم و جمیع اسما که سی و دو است — و وجهی
دیگر هفده چنانک در اول ذکر رفت در حضر و یازده در سفر هم بر ان قاعده که در هفده واقع
است تا ثابت باشد گامی ست سی و — اگه عیسی واقی که من بیا سان اگاه بین که مثلا که
گفت که من سخن خدا ام هرگاه که مدرک ببیند که عیسی چگونه سخن خدا بود در باطن خود و بر اشیا
چگونه محیط است عیسی اهی بود در وجود ان زمان ان مدرک مسیح بود که امی بود و امدن همه انبیا
از ان بود مثلا سی و کلمه را که من بیان بکنم و سی و کلمه را در مظهری که اگه کلمه خویشتنه از ان وادی که
من

من واتش در ره مظهر اسا من که تجلی بکنی و دره کو ظاهر ببین در مظهری که اجه همه انبیا و اتند هرگاه
که من امیه را بیان بکنم و در مظهر انها در امی اسا در ان مظهر همه انبیا در اهند و اسا ملک از ان
انبیاست هرجا که این علم و بیان من سر وگی امن و الم — ان دم که نوادراک خوب کنی خوبی مدرک
و مدرک شی واحدست و ان زمان که ادراک دیو دیوی اگر بانکار رانکار و اگر باقرار اقرار و ان
زمان که کلام حقی ملک تر کلام حق دارد ان زمان که عمل شیطان میکنی ملک تر اشیطان دارد —
عیسی واقی که من کامان امین و رسول گواهی دی که خو بیا سه خو کلمه خدا بو بقول خدا هرگاه که در
همه اشیا ظاهر بیو امی بو خو وانی که من کلمه خدا با ان هرگاه که در مظهر ظاهر بیو که خو چون کلمه خدا بو
و از ن بو بیش خدا از زمان در ان مظهر خو بو که ادراک خویشتنه هکر ع و از ان جهتست که کسی
بخفتید و ناگاه در خواب ببیند خود را که او فلانی پیغمبرست بجهت ان باشد که عملی یا ادراکی از
ادراکات ان پیغمبر کرده باشد یا از و صادر شده جهه وانف فلانی را نظیر از عصا و دابه و خاتم طلب
منت سالش را که پرسند خبر چار مثر و دو ابرو و موی سر می یکی ز ان چار خط کرد کار خاک و اب و باد پس شناس نار
فرق امد از خلیل الله بدید تا شود بیست چار شش فزید تو ز خط استوا و وجه او بازیابی سی و سه
تا بود این خلقت و این منت سال صاحب دین او ست اندر کمال سورة البقرة بسم الله الرحمن الرحیم
اذ قال ربک للملائکة انی جاعل فی الارض خلیفة الی واذ قلنا للملائکة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابلیس لا یه
بسم الله الرحمن الرحیم سورة الاعراف ولقد خلقناکم ثم صورناکم ثم قلنا للملائکة اسجدوا لادم
فسجدوا الا ابلیس لم یکن من الساجدین بسم الله الرحمن الرحیم سورة الحجر ولقد خلقنا
الانسان من صلصال من حما مسنون والجان خلقناه من قبل من نار السموم واذ قال ربک للملائکة انی
خالق بشرا من صلصال من حما مسنون فاذا سویته ونفخت فیه من روحی فقعوا له ساجدین فسجد الملائکة
کلهم اجمعون الا ابلیس ان یکون مع الساجدین قال یا ابلیس ما لک الا تکون مع الساجدین بسم الله الرحمن الرحیم
سبحان الذی اسری بسم الله الرحمن الرحیم اذ قلنا للملائکة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابلیس قال
ءاسجد لمن خلقت طینا لا یه بسم الله الرحمن الرحیم سورة الکهف واذ قلنا للملائکة اسجدوا

لادم فسجدوا الا ابليس كان من الجن ففسق عن امر ربه افتتخذونه وذريته ۳۰ آيه سورة مريم ط سلم ۳
الرحمن الرحيم واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابى فقلنا يا ادم ان هذا عدو لك
ولزوجك ۲۰ آيه بسم الله الرحمن الرحيم سورة صاد اذ قال ربك اني خالق بشرا من طين فاذا سويته
ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين فسجد الملائكة كلهم اجمعون الا ابليس استكبر وكان من الكافرين
قال يا ابليس ما منعك ان تسجد لما خلقت بيدي الى اخره ـــ ان سجده صلوة که صلوة بده هفده
ونهى به يازده هفده نهى وپانزده هفده نهى وبده هجده نهى وبده شانزده نهى اثر رابى که هرانى
که طلب تخفيف از سبب او کامه واقع بين تا هر کاه که نه هفده بکو يک هفدم بماند تا تغليب واقع
بيو که بشانزده واقع نبيو وايک هفده هفده بو که هر شرايط که دره نه نبيو درخو تا ايک هفده
مقابل ده هفده بو ـــ بوجهى نه تشهد که يکته بو بجاى نه ده بو ده هفت هفت تا معلوم بو که
هر يک دهند وهر يک هفتند جز بعدد علم کله واجزاء علم کله که وراد ان کله مسما خواهد بود
پنجاه صلوة بغر مو ـــ بعدد يک اسم که بعلم ان جميع اسما زياده بو تشهد بر خو وني يعني نماز ن
که بر شمه حکم که کين که بعدد علم مسمات واجزاء علم مسمات پرستش من کريد هم حکم ازن که بعدد
علم اسمي واجزاء علم اسمي کله توحيد وشهادت رسول وال بازيه ـــ در صلوة حضر که حکم تغليب
داره وباز هم در جمعه ودر سفر واکم کي تا دلالت کند برچند معني اول بر انک چنانک بعدد علم
واجزاء علم مسما بر شما واجب بود صلوة بعدد علم واجزاء علم اسم واجب بود تشهد خدا ورسول
وال ـــ دوم ان تا معلوم بان که درميان اسم ومسما فرقي نيست که مسماست که اسم شده است
ـــ اين که ده هفده نهاد بايستي که ده ست نهادي ياده سو بجهت چه تنهي ابجاي تغليب و
ساى تعظيم توحيد وتخفيف تعظيم ـــ يعني عظمت يک کله زناکني کار تمامي وبجاى توحيد که چون
دو دو واکم اسم پانزده قايم مقام بو بانک هم بکنند تغليب موسى جز خداوند الواح سبز زمرد
بي که بده کو عشر ايات نوشته بي که علم اصل همه کلام در وقت کسر لوح اني خلق که صلوة چون
کم واکي وقرآن که عشر عشر کنند ووايي بعشر سور مثله باب ـــ حور اکه واني که حوريان

قاصرات

قاصرات الطرف بند که بغير انه که بجهد ان خويشتن نکاه کرند جاى دير نکويند نماز ن که ست حرف
ونقطه مجاز بغير کله که مدلول ختاني جاى ديکو نيکو نند جهره حوريان که ختان سياه چشم اند در
خلقت بغير از مردان عبارتي ان کلمه بيان بکرند وبا معني ختانه واني که مرد يا ني جفت بکوند
که از خلقت ديم ومحاسن وخط مرد خلقت سو در وجه ختان ظاهر بيبو که اکر خلقت خط مرد بلندي
از خلقت ختان علم کله سو معلوم نبلندي اکه در بهشت امرد بند حوريان خداوند هفت بند و
ختان خداوند هفت بند پس در عقد مرد جن که ديميا سه در شريعت از ن کوي ونفقه که عبارتي
از غذا وکسوت از لباس که خلقت مردي براى ابر مرد واجب کي نه بر جن ـــ و مرد باهوا که تو
البته در عقد از خويشتن مال بيجي بجن هادي تا عقد واقع ببو براى اکه تا خلقت خويشتن بيجي بخو
هانيدو که خطي ومحاسن عقد خلقت ميانخو وخو منعقد نبيو ـــ وواني که رسول عرب يا
واني که اکر هيچ نداني بر خو الحمد بياموزن که بجاى مهري که الحمد چهارده کله دارد وامردي که علم چهارده
کله دارد نه حسن هر کاه که خو چهارده تعليم بکرم نماز ن بو که اچهارده خلقته خوها دابو وعقد بسته ـــ
حور عين کامثال اللؤلؤ المکنون که لم يطمثهن انس قبلهم ولا جان چون بر خلقت خويشتن پيش از ختان
کسى نرسا بو لم يطمثهن انس قبلهم ولا جان بو وهر کاه که براى سودن ختان ادرک سانيده مشکل بو
انس قبلهم ولا جان دير بو ـــ اهل بهشت ريش نبو پس هفت چشم وابرو وغيرها بو وحور نماز ن
ست بو نا ميديا چهارده بند پس حسات ختان چهارده بو وبوجهي دير هفت هر يک هفت موضع بو اکلفت
با اهفت موضع چهارده بو جهز امثال چهارده از لازمه سال بي خدا او در لباس چهارده سال بودي
ـــ اکه واني نکوان بند بشوهران خود از روي خلقت ختان نکر اني لخلقت مردان تا ظاهر
ببو که اکر ريش بندي مردن ختانه موضع معلوم سدي که علم عدد اونان شد ـــ حوري چهارده ساله
بو بباي اکه هفت داده بر هفت موضع که عبارت اند از چهارده سال بياي اکه چهارده ان لوازم
سال هو وسال اند وبهشتيان همه چهارده ساله بند با دليل که همه امرد بند چون هفت ان حور بلغت
خو جمع ببو چهارده بو وجهز چهارده خو با چهارده خو جمع ببو ست بو وجهز بخط استوا بو هشت

خوبا سنت خوجمع ببو سو ـــ ختامه مسک اخرباکه دیم وری باخلقت تمام ببیو یا خونمای خنان
مسکی ـــ حکمت الهی برای ان افضلی ان کرد که بیکبار اکرمه اشیادراوان اصوات میابسند کسی درک
جیزی زیاده نیشنین کین باب ـــ الجهاد و لا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء
عند ربهم یرزقون فرحین الی اخره بما اتاهم الله من فضله خلقت انسانی که بسبیل کلمه خدا هستی
کسانی که دره کشته بیند بنزدیکی خدا هستند برای اکه کلمه از متکلم منفک نی وخنان سبیل خدا هستند
که ازخنان بخدا رسند ـــ هیات انسانی که دردعه داره سبیل کلمه الهی با هستی دلیل که قیام مقام
کلمه الهی هستی که اکر هیات نی ظهور کلمه وکلام نی ـــ درخلقت که اصلی اختلاف نی نمازن که مرجه دوی
براطراف کنی وهرچه یکی درمیان نی تا برخط استوا جون بکدری راست اما کاه هستی که درفروع اختلاف
واقعی نمازن که دررنک هستی ـــ نمازن که اختلاف دراصل کلام نی ودرفرع که مرکبی دربعضی هستی باب
نماز بروز کدا هین جون دوزهفتم دراسه که اروزی که خوبعرش راست بیشتی بعد از شش روز که
خلقت همه جی بکی که اتش روزهفتاد ودو ساعت هستی بوقت استواء افتاب وبرفلک جهارم
جهار رکعت با یازده زیاد واکی وبرمنبر وراسه باشمشیر که منبر که قایم مقام عرش کامه بین وراست
بیشته ودو تا بخوانه یکی برای خویشتن ویکی برای انبیاء بنی اسرائیل باشمشیر وشو تا دلالت کرم که
ان پانزده رکعت ظهور بشمشیر کامه کین بخلاف دیران که هفده اند ـــ دو خطبه قایم مقام دو رکعت
که کم وابی از هفده نی برای اکه پشت برقبله وکعبه دار دخطیب بکو دستی شمشیر حمایل کین ببشته
ـــ درجمعه بیع درست نی ونکاح همه بیعی تا زانی جون قیامت درخوکامه بین ودرقیامت بیع نی بدلیل
لا بیع فیه ولا خلة ـــ ظهور ادم ونفخه وبهشت دشون همه درجمعه کامه بین ادلیل یاکه خدا برای جمعه
وانی ایکو هنکو اوین وعرض کین بر رسول بشکل اینه ـــ بین میج صلوة دراستواء شمس برفلک جاین
نی الا ان نماز اینه ـــ محمد بموافقت خدا که درروزهفتم بعرش راست ببی خو بمنبر وراسه ودو
خطبه بکرد رازای خویشتن وبنی اسرائیل ـــ برای اکه جون خدا برعرش خویشتن راست باسته
ظهور این سوکله کامه بین ـــ احل الله البیع وذروا البیع که حلالی برای اکه درمثال اروزجمعه

که

که قیامت درخوی ونفخ صور دره کو کین مالک جیزی نی اذا قضیت الصلوة یعنی صلوة جمعه که هفده
ویازده بکدارد انی منتشر بشی درزمین یعنی مالک زمین زمینه ورباهه از فضل خو بطلبی و وجهی
دیه درزمین وجوه که بعلم ومثال وخلقت برسند ودره کو فضل خدا بطلبید ـــ نماز که هی رکعت
هکذا ده برای ادسته بزانو وینو که تا نو مقام دو استخوان مهین هستی وهرطرف دست جهارده
هستی استخوان بجهار برسه وبعدد مالکی مالکی سفر وحضر وجهار اشراق ـــ بوجهی وانی من ادرک
الرکعة فقد ادرک الصلوة برای اکه می باکه برسه دست بزانو سو کامه بین اما جهر سو رکعت
بکزارد سو بار بسو سو برسا براد ادراک صلوة وانی سو کیا بی یک قایم مقام همه هستی ـــ اکر هینن
واژه که سبب جه بی که علی لام والف در بنجاه ویک همه حرف کینی جواب اوی که خو جون قایم مقام
اجهار کلمه هستی ودر ظهور اجهار یک کامند بین پس خود یک کین اولی بو ـــ اکه رسول وانی
اطلبوا العلم ولو بالصین صالحا بجای جیم هستی یعنی طلب جیم بکنند که اکر علم جیم دبی لو کوش وچشم
ـــ سنتی که اساکه موذن وانک واژه که وانک نماز عبارتی از هفتاد وهفت کلمه که ان قران ده دری
دیمه قبله دکره وبنجاه وبنج قامت که واژه دیمه بقبله دیکره ـــ اکر هیتن واژه که بغیر انسان
که علم او سو تا هستی هیتن دیر سخنی وخنان مظهر کلمه بند جواب اوی که بو خلقت هیات انسانی
وصراط خدا بکدر وبوین که هردو تا که هستند با هیات که طول دارند یا عرض یا مدور مثال تا وتان
هستند مثلا پیشانی اهیات که داره جون براستواء خو بکدری مثال کلمه هستی چشم چشم ودو کوش
از خلقت انسان بخلقت علم حیوان بشو ونبات بشو هیات بشریت که جسم جسمانی هستی دلالت
هکره از روی علمیت برخنانی از روی جسمیت همه اشیا نمازن بو ـــ خلق السموات والارض فی
ستة ایام وکان عرشه علی الماء خلق السموات والارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش ـــ موسی
از اتش که اواز اشنوی اتش دیمت وسوی بغیبا زین اتش از میج اتش اواز بیامی که انی انا الله
از اتشی که انبیا منشه ان کامه بین که ازخوان اواز وراموا ـــ همه از دو حرف در وجود اهند
که کن بحسب قران که وانی کن فیکون ـــ جون خلقت بعد دکلمه همه یکی وهریک دراناای کلمه وغرض

بو

خویشتن

نی

از وجوه خنان عليت كابي بين پس انكله دروجوه اسى بند ــ هركه بهشت كه جنتي يعني كلمه دشو
بصورت ادم بو براي اكه اژه صورة معلوم بيبو وجنت وشصت ارش بالاداشته بوس جرا
واجبي كه دروقت پرستش ديم باخانه دكرند براي اكه اخانه مثال اكسى كه علم خدا اكو بينيا سه اكر
ولژند كه خداوند مثال چرا ديم اكو ديكرم جواب ــ اوي كه خو اكد ديم بمثال خويشتن كه هيات
انساني دنكرم وسو علم خدايي بخوينه ده بعد دعلم و مدلول جون بيرم و باحاطت كلمه وكلام
وعلم خنان كه برهمه اشيا هستند ني رسه پس ده باحاطت خط نيشته بين ــ طواف انجر
چرا ديكيرم براي اكه اذ اخذ ربک كه واتي بروايت علي اخط پيش خو هستي وظهور الست بربكم
كه ظهور خدايي بو ازخو كامه كيتن واقرار نامه قالوا بلى ازنكو ظاهري پس برهمه كس واجبي
كه ديم بخود كره وخو سلام كره وسجده كره ممازن كه جبرئيل كين وانبيا ــ اسليمان كه دي كه باد
كه بخوين فرمان دبي اوي كه هفينه سو پاده واجون درتخت فرمان حكم خو دري كه كلمه هستي
هوا بشو بشو ــ واموسي كه او بخوين فرمان دبي كه بشكافتي وفرعونيان غرق بين ــ
اعلى كه رسول واتي كه بتا ويل جنكل كامه كين على هذا ــ وما خلقكم ولا بعثكم الا كنفس واحده
اي الا بخلق نفس واحده بعثت خلق واحده برانكيخته بو نفس واحده درازاي كلمه خدايي خلق
وبعث همه مبين كامه بين ــ محمد وعلي عقابي برسيند كه اكو هيتن خوازه كه خنانه ازخدا جدا واكر
وانشكين محمده واتي كه پس كه كلمه مفردي بو ازخدا جواني وعلي واتي انا كلام الله الناطق واز خدا جوا
ني ممازن كه واتي خدا وعندنا كتاب ينطق بالحق وهمين معني داره نفسك نفسي انک تعلم ما في نفسي
ولا اعلم ما في نفسک وموافق ياسين انا كلام الله الناطق هستي كه واتي علي ممسوس في ذات
الله وهركش يان كلمه وكلام برسه خو ازخدا جوانديان كين اوي كه مسيح كامي كلمة الله وكامي
روح الله وكامي رسول الله هستي وكامي عبد الله هستي بسم الله الرحمن الرحيم حم عسق كذلک
يوحي اليک والى الذين من قبلک الله العزيز الحكيم له ما في السموات وما في الارض وهو العلي
العظيم تكاد السموات يتفطرن من فوقهن والملائكة يسبحون بحمد ربهم ويستغفرون لمن في
الارض

لمن في الارض الا ان الله هو الغفور الرحيم والذين اتخذوا من دونه اولياء الله حفيظ
عليهم وما انت عليهم بوكيل ــ وكذلک اوحينا اليک قرانا عربيا لتنذر ام القرى
ومن حولها وتنذر يوم الجمع لا ريب فيه فريق في الجنة وفريق في السعير ــ قل كفى بالله
شهيدا بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب بسم الله الرحمن الرحيم فكيف اذا جئنا
من كل امة بشهيد وجئنا بک على هولاء شهيدا الايه في ال عمران بسم الله الرحمن الرحيم
وان حاجوک فقل اسلمت وجهي لله ومن اتبعن وقل للذين اوتوا الكتاب والاميين
ءاسلمتم فان اسلموا فقد اهتدوا وان تولوا فانما عليک البلاغ والله بصير بالعباد
بسم الله الرحمن الرحيم ذلک بانهم قالوا ليس علينا في الاميين سبيل ــ قالت معاذة
سالت عايشة كم كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يصلي صلوة الضحى قالت اربع
ركعات ويزيد ما شاء الله قال عليه السلام من صلى الضحى ثنتي عشرة ركعة بنى الله له
قصرا من الذهب في الجنة ــ عن ام هاني قالت ان النبي صلى الله عليه وسلم دخل بيتها
فتح فاغتسل وصلى ثمان ركعات فلم ار صلوة قط دون اخف منها غير انه يتم الركوع والسجود
وذاک الضحى صلوة جمعه بو توفيت قال عليه السلام اذا صلى احدكم الجمعة فله ان يغتسل
عن ابي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا فرغ احدكم من الصلوة فليتعوذ
بالله من اربع من عذاب جهنم ومن عذاب القبر ومن فتنة ومن شر المسيح الدجال قال عليه
السلام من صلى في كل يوم وليلة ثنتي عشرة ركعة تطوعا بنى له بيتا في الجنة اربعة قبل الظهر
وركعتين بعدها وركعتين بعد المغرب وركعتين بعد العشاء وركعتين قبل صلوة
الفجر ــ قال عليه السلام اذا صلى احدكم الصلوة وخر بسجود جميع ساجد الا يعدوه شيا
من اداک الركعة فقد ادرک الصلوة ــ كان يصلي من الليل تسع ركعات ومنها الوتر
عن زيد ابن خالد الجهني قال لاصلوة رسول الله صلى الله عليه وسلم الليل فصلى ركعتين
خفيفتين ثم صلى ركعتين طويلتين ثم صلى ركعتين وهما دون اللتين قبلهما ثم صلى ركعتين

وحما دون اللبن قبلهما ثم الوتر فذلک ثلثه عشر رکعه قال رسول الله صلی الله علیه وسلم
صلوة اللیل مثنی مثنی فاذا خشی احدکم الصبح صلی رکعة واحدة فاخذ صلی وقال
الوتر رکعة من اخر اللیل عن عایشه کان رسول الله صلی الله علیه وسلم یصلی من اللیل ثلث عشر
رکعه یوتر من ذلک بخمس لا یجلس فی شی الا فی — قال علیه السلم ان الله وتر یحب الوتر فاوتروا
یا اهل القرآن عن ان النبی کان یقول فی اخر وتره اللهم انی اعوذ برضاک من سخطک وبمعافاتک
واعوذ بک منک لا احصی ثنا علیک انت کما اثنیت علی نفسک مراد الله آن بود که پنجاه صلوة
پنجاه رکعت باشد وجمل و پنج آنرا بجهت تخفیف ساقط کرد و پنج رکعت را قایم مقام پنجاه صلوة
بودن بجهت آنکه پنج صلوة واجب پنج رکعت نیست هذا پس نماند الا آنکه هر پنج هفده
رکعت بوده باشد دران نه هفده بوجه باشد ما قایم مقام آن نه بوده باشد چون وجود آن نه را
اصل خوی خویشتن بود وایشان درخو موجود اند بجهت آنکه اصل — اگر چنین نبودی
فلان چیز لازم آمدی الم منصا دیک الم ص صد وشصت ویک الر دویست وسی ویک الر دویست ویک
کهیعص صد نود وپنج طه چارده طسم صد و نه طس شصت و نه طسم صد و نه الم منصا دیک الم
منصاد یک الم هفتاد ویک پس منصاد ص نود حم جهل وشت حم جهل وشت حم عسق
دویست هفتاد هشت حم جهل وشت حم جهل وهشت حم جهل وشت حم جهل وشت ق صد ون پنجاه ۲
— دوت چارصد ج سه ح شصد دمنصد رهفت ش سیصد کص هشتصد ظ نهصد ع هزار
الرحمن علی العرش استوی کلمات بسم الله الرحمن الرحیم طه ما انزلنا علیک القرآن لتشقی
الی الرحمن علی العرش استوی انی انست نارا الی انی انا الله واقم الصلوة لذکری اکاد اخفیها —
قال علیه السلم فی لیلة المعراج فی احسن صورة یا محمد بم یختصم الملا الاعلی قال فی الصلوة المکتوبه
ورایت ربی فی صورة امرد فقط ایاکم والنظر الی المرد فان لهم لونا کلون الله ولقد خلقنا الانسان فی
احسن تقویم وجه الله وید الله وجنب الله واصابع الرحمن اول معلوم بشکوکین که طرح معنی
داره بعد ازان ما الرحمن علی العرش استوی واز انش اوازانی انا الله وله الاسماء الحسنی

کرده ام خویشتن چندان ما نه کرت کلمه خوطار بیست — ومقرر ومعتبر که مراد از عرش آدمی
واز کرسی که خدا در مخلوقات درخو تجلی کی که خلق الله تعالی آدم علی صورة الرحمن ورسول
میگوید که رایت ربی فی احسن صورة ولقد خلقنا الانسان ای ادم فی احسن تقویم لقد خلقنا
الانسان من صلصال من حما مسنون — چون خدا آدم را بصورة رحمن آفرید بو طماد ق بو
که الرحمن علی العرش استوی له ما فی السموات وطه ما انزلنا علیک القرآن لتشقی علم ادم
الاسما بود وکان عرشه علی الماء حضرت طینة آدم بیدی اربعین صباحا وتخمیر گل او کی بس کان
عرشه علی الما بوا اثر او اقم الصلوة آب باصابع وبد دوجه بشکو رسان — اگر هیچ سوال
کرده اند ومن عنده علم الکتاب از کس همازن که کذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا
شهدا که معنی الرحمن علی العرش استوی جمع معنی استولا گفتیم را اسقاط جواب چه هاد
جواب آنست که اگر معنی استوا نه استوا بود استولا بود رسول ولیکن که بعضی از مفسر بعضی بو
پس فایده آن آیت که خدا ولیکن چه که والملایکه یحملون العرش ومن حوله یستغفرون
لمن فی الارض عرش عبارت از تخت وجای خدا پس ملایکه خو برداشته ودر روز حشر
والیه یحمل عرش ربک یومئذ ثمانیه تا بره کو غیر خدا جای یکی جای پیغمبران بو وجای ملایکه
وفرشتگان وجبریل بو جبریل که بهترین ملایکه عند ذی العرش مکین میوا او بیش صاحب
عرش امین هوا ورسول ولیکن که عرش بنسبت با کرسی همچون حلقه در بیابان انداخته
وجه عرش با باواز عرش نزول هکره بکر سی که زوال خو بو که زبان جه وجه حلقه
بود بیابان والملایکه که حافین من حول العرش جه از وضع آسمانها وملایکه که در آسمانها
وآسمانها طوف کنان کود زمین که للملایکه اسجدوا لادم فسجدوا الا ابلیس لم یکن من الساجدین
وجبریل آمی وامامت رسول دیم در کعبه کی حجر الاسود یمین الله فی الارض بکی وسجده کی با محمد
ومحمد با خو در بیت المقدس هماز رسول نماز کی وارواح انبیا اقتدا کو کند کعبه موضع
راس وسر نزاشیدن آنجا وحجر الاسود وبیت المقدس موضع صدر وظهر او حکم نسبت الا

ابنیا سجود کنند و ملایکه اژرا که استوای خدا بر عرش و عرش خوبی — نزول از آسمان
هر شب قلدرا جمع یا هر شب — بس هرگاه که استوا یعنی استولا و خدا شمارن که بر جمیع اشیا
مستولی بو بو عرشه لازم آسه که مستولی بو فایدهٔ آن آیة که خدا وانی والملایکه یحملون العرش
و یحمل عرش ربک یومیذ ثمانیة چه بو ملایکه یحی اکه سریر خوانند که ایتونی بو شها
بردوش و ظهر قرشنه ملایکهٔ مقرب چه معنی دارد چه نسبت و جه باشد بس بصورة الرحمن علی
و خلق الله تعالی علی صورة الرحمن بو کلیات — در بارهٔ مشایخ و کوشه نشینان جله نشینان
ای اربعین و جله نشینی که جله می نشینی بحکم خمرت طینة آدم بیدی اربعین صباحا و خلص لله تعالی
اربعین صباحا و واعدنا موسی ثلثین لیلة و اتممناها بعشر فتم میقات ربه اربعین لیلة —
آنکه خدا فرمود خمرت طینة آدم بیدی اربعین صباحا خلق الله تعالی ادم علی صورته بر صورة خدا
مخلوق گشت و روایت رای فی احسن صورة امرد قطط — و موسی که رویت خدا در اربعین لیلة
طلب کرد که رب ارنی انظر الیک بس باید ای اربعین نشین که لقای خدا در اربعین طلبی
برانی که وعدهٔ لقای الهی و طینة آدم که بدر همهٔ انبیا و اولیا است جرا در جهل است و بس و این
جهل مدت زمان باید که تا بالقا و رویت میسر شود و گنه حکمت آن و این حال موقوف
دانستن خلق السموات و الارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش است — انتی انا الله لا اله الا
انا فاعبدنی واقم الصلوة لذکری ان الساعة اتیة اکاد اخفیها و در سر سورهٔ طه است که در ضمن
کاف و نون است که موسی که خداوند اربعین لیلة و طلب کنندهٔ لقا بود از آتش خدا ای این معنی
شنید که انتی انا الله لا اله الا انا فاعبدنی واقم الصلوة لذکری ان الساعة آتیة اکاد اخفیها الی اخر
بجهت این معنی فرمود که لا تقوم الساعة الا فی یوم الجمعة و لقای خدا در ساعة باشد و ساعت قیامت
قیامت در ساعت [illegible] شد اول کلی و الک هکر ند هفتاد و هفتاد [illegible] شدن منقطعه که آمی اول
از ختنان ذکر به بعدد اسم آید جون آن اسم مرکبی از اسما و اجزا دارد که حروف تهجی کامه [illegible]
هفتاد و دوی جون هفده برای اجهارده بدر لبشوی نجاه و پنج بماندی اوی که بجاه و پنج نیکو [illegible]

ما هفده مشغول بی ور شب معراج بنجاه بعدد علم مسما و بحکم لکل صلوة عشر بعضی دو دو و بعضی
سه سه بعضی جهار جهار اژرا که اسم شین اوی و اکر مبتنی وارژه که علم اخرای شین سه جرا قرار کلیتی
تسع آیات موسی و حمهٔ میعاد و کر حمه دکین و بحث تخفیف صلوة و کلیم الله — نامعلوم سر که
جرا نجاه علم کلمه بحکم علم بالقلم اختیار یکی لکل صلوة عشر اما حی دو دو و حی سه و حی جهار جهار بعض
یکی که ده کامین و حی تا بهر کدام که خواندی اطلاق کری و اوی که علی نجاه و یکی بکوارده
همه را حی نامعلوم بکرند که همه بکنند — و انی که نماز واجب هفده بکزارند و سنت دوازده
اعتبار لام الف کی و برای اوی که اکر سنت بر عدد ختان کرده آجر باوه و اکر نکره کافر بو
و برای اوی که یازده در سفر بکره اعتبار لام الف یکی برای اگه مکری و در یازده و هفده در
و ذره اعتبار که اکر بعدد ختان نماز بکره کافری بعدد مثله معه اکر سین وارژه که حون اجهار
مثل قرآن جواب اوی که مثل کتاب آسمانی غیر کتاب آسمانی بو و حروف تهجی بما هیئت و صفت
همه بکنند و انکه وانی فاتوا بسورة من مثله وو آیه لو الهت الوان و مثله معه بر بلت وه سوره بیاو
و هر که لام الف حرف واحد بو که در توریه و انجیل و صحف آسمانی بو و در قرآن ظاهر انبیا هی بو دلیل
لام الف حرف واحد امی بو و بوجهی مثل قرآن بو و صلوة جمع بر بن دالی — اکر هفده وارژه که بجه
قرینه معلوم بو که در حروف تهجی لام الف که میخوانند معنی اوی که لام الف الفی ظاهر انص لفظ
رسول که لام الف الحروف واحد و غیر لم تقبل لام الف حرف واحد — وقتی که لام الف حی آرند یعنی که مدلول
لام و مدلول لام الف همیاوند که ل وا کامه بین احدیث غیر لم تغز لام الف هفتاد دیو خیابند
بدلیل نر قرا حرفا من کتاب الله فله حسنه و الحسنة بعشر امثالها اکامه بین لا اقول الف لام میم
حرف الف حرف لام حرف میم حرف یعنی مدلول ختان بس جهار بو اکر تخفیف کری الف یک حرف سه
برای توحید یکی خواندی — اکر کسی که سواکه لام حرفی و الف حرفی بس لام و الف بیش خود دو حرف بو
و اکر سوا که لام الف حرف واحدی بنا بر عرض سوا و هر کس که لام الف یک حرف و احد نز ابی
کما وی برای چه برای توحید و اول که در حروف تهجی املفوظ بی در عقب خوامی لام الف برای

اکوین تا معلوم ببو که اژ اول لام الفی و الف لامی که اول شناختن و وحدانیت
خدا نند و در ترکیب که آهند اول ام محمد بکلمه لا بنهی و اینه که اشهد ان لا اله الا الله و انه
لا اله الا هو اول قول خدا استی و با معنی اول قول خدا انی که هیچ چیز بر خدا مقدم نی و اول
کـنزانه که خو هستی و واحدی بی ـ عدد سور قران بو خنان و نهی و نماز و حج و روزه و زکوة
و خمس و اتی چهارده قسمت بعد دخنان بکرند و بعد دخنان بر دم ها دبینه ـ اکر سایل سوال کره که
چرا می لام الف نیا می نه الف و تی الف جواب اوی که اول را ام الف در حوال خو خدا
لام ارشوی تا در اول حوار خنان بهمه بو توحید معلوم ببو ـ اکه واته که را دم حروف معجم ارشوی
و واتی که کامی وات الف نه بی تی ثم برای ای اختیار بکی که وقتی که در بلفظ سماسه خنان دکوازده تا
ستند و آدم که در بلفظ سماسه و علم خلقت ادم دوازده مع که با ایشان ستو مبو ـ آن که ظاهر
علم نقش قران مبین و اژه که قدیمی با عتبار مو اکه او قایم مقام اکنا بی که خدا بدست خو شن
نبو شته و علم ستو کلمه نه و اژن که خدا و منتخب کلمه خدا ی که حرف کشی و اتی که بیاش هر جز و اتی که
بیاش مظاهر خو شنته و اعلام خو شنته ـ اکو مبین و اژه که ان حدیث که غیر لم تقرا لام الف حدیث
جواب اوی که خو که رسول حدیث و ای که هر چه از من روایت کرند بقرآن موازنه بکرند اکو موافق
قرآنی قبول و اکو نه رد و اژ فاصر حیتر چه که سوره حروف مقطعه بعد دخنان واقع بی و اکو
هتن و اژه که شاید که اکه و اینه که بقران موازنه بکرند حدیث خو نبو و ما ینطق عن الهوی ـ
و اکو مبیز و اژه که او نیان که در توریه و انجیل ظاهر اهند و مذکور اند ظاهرا در قران نیا می جواب
اوی که ولت او نث القرآن و مثله معه چون الم الف را الحکم یک حرف کیتی اکو دو بند و اکو زیاده
مهم یک بند و مثله معه بو و برای اوی که صلوة جمعه که روز خلقت ادمی نماز خوی با بهم راسی که محمد
امی نه که ما ذر اینه و هم امی ام القراء و هم امی نا خوانده و نا نوبسنده چه با معنی که کتابت ظاهره
بدکس نخوانده و بآن که خداوند ام الکتاب مراد آنی و کتاب اصل که خط خدا ای بی ـ اکو سایل
واژه که خو و اتی که هر نبی بجه مرسل شد خو و اینه که بکتاب که خدا بر شوی بخو و اتی با دم حارده

ارشوی و اینه حروف معجم و اینه حروف معجم کامی و اینه الف ی ت ث ج و لام الف معلوم ببو که
نه ترکیب هیچ معلوم نبو نکو چون معلوم بکی جواب اوی که اول حروف بر شوی و بعد اژه
لام الف ترکیب بکی که لام الفی عرض مه ترکیب انی که هر کاه که معلوم ببو که لام الف و تی
و تی الف و لام الف بو و لام الف بو و چون با این مقام بر بی مقام توحید از لوازمی و بد لیل
دخنان و رحه عند القاریه بسم الله الرحمن الرحیم ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق
ک ل م ن و هی بسم الله الرحمن الرحیم کهیعص الر طس حم ق ن قال امیر المومنین علیه السلام یا کهیعص
اعوذ بک اکر از ادت حضرت عزت از پنجاه صلوة که واجب کردانید آن بودی که هر صلوة
مانند صلوة صبح دو رکعت دو رکعت با نه بسم الله الرحمن الرحیم الم الله لا اله الا هو الحی القیوم نزل علیک
الکتاب بالحق مصدقا لما بین یدیه و انزل التوریه و الانجیل من قبل هدی للناس و انزل الفرقان ان
الذین کفروا بآیات الله لهم عذاب شدید و الله عزیز ذو انتقام ان الله لا یخفی علیه شیء فی الارض و لا فی
هو الذی یصورکم فی الارحام کیف یشاء لا اله الا هو العزیز الحکیم هو الذی انزل علیک الکتاب منه آیات
محکمات هن ام الکتاب و اخر متشابهات الی آخره کلیات یا آدمیان ثمه که مستیان حقیقت
مرشد خو شنته یا خدا مراینه یا رسول یا امام با کلمه دره که حقیقت مرشد ثمه کله ی خود محو
وان خانه علم صاحب کلمه هستی بدلیل اکه بعد د علم کله الهی بر خو طواف هنکو کین پس اکو ان کس
که بیان ذات و صفات خدا و خانه کلمه نزاینه پس حقیقت ان کس حقیقت مرشد ثمه نبو و چون
حقیقت مرشد ثمه نبو مرشد ثمه ره بحقیقت نبرده باشد و اکر رسول خدا و امام هیدا نبید حقیقت
مرشد خو درا و ان حقیقت ها از ان ایشان حقیقت این کس نزانید که بیان هکره پس بیان
کرنده و زانده فاصلتر بوازنزانده و بیان نکرنده و اکر حقیقت مرشد خو شنته خدا مراینه
و از خانه خانه خدا استی پس خدا در خانه خو شتن بجلی کینو و بیان ذات و صفات خود کره
پس ان خانه خانه خدا و صفت مرشد ثمه ها استی در هو بجلی کینو و بیان خو شتن در ین جا نه
و در ین مظهر کوده که سته اژن در هیچ مظهر نکفته بو و در ین هیچ پس هما ژن بر ثمه و اجب بو بم

باخانه وکبن — واکر حقیقت مرشد خویشتنه نه خدا مرابند ونه رسول ونه امام ونه کلمه
ونه آتشی کر خوان علم زانی ونه ولیغی بس هیچ شک نی که خنان ره باسرار خدای بهره باشند
وان خانه مثال خنان نبو وخنان مستحق متابعت کبن بعد بس باجار بحکم برسمه واجب
بو که دم از خنان بکار دبنه وبانکو دکبن — لسان اهل الجنة عربی وفارسی دری وعلم ادم الاسما
کلها واتی که هر کس که بهشت دشو طوله ستون ذراعا وعلی صورة الله ادم — جون همه کس
که بهشت دشو بر صورة ادم بو منکو که بر لغت ادم بو که وعلم ادم الاسما کلها ورسول واتی که
خدا با ادم اب ب نح بو نشوی — لبثوا فی کهفهم ثلثمائة سنین وازدادوا تسعا سبصد واتی
ونه شین حواستی کا قال الله تعالی کمثل حبة انبتت سبع سنابل فی کل سنبلة مائة حبة والله یضاعف
لمن یشاء جون یکی جار صد ببو بس اول یکی احد بکو بین ایک بس یک هفتصد ببو ویضاعف
ببو کر جارده صد ببو که یک حماده همه بی وازدادوا تسعا علم شین بر بن بخشی حد مو فوق منتهی
اکو هیتش واژه که محمد بعد از شکاف سینه وشستن درون ودرونه بر واکین حکمت وایمان
وبراق همراهی جبرئیل با سمان بی وبا ملائکه وانبیا بحث وان حکمت جه بی که صلوة بجاه بر خود وا
یکی بعد گاه اجرای کلمه جواب — اوی که از غایت بزرگی وعلو شان کلمه که در حضرت عزت مستحق
جون بی خنان ده بخنان که کلمه اند نبیان بی عبادة بر عدد خنان بی بر محمد وامت خو تا بزرگی
کلمه وظهور بزرگی خو وادی آسه که محمد بمانه کس با وجود اسیر مستحق ای که پرستش بعد اجرای
علم کلمه کره — انا عرضنا الامانة علی السموات اکو هیتش واژه که امانت جه جی باز شتو بد لبیل
الرحم والامانة یقومان علی جنبی الصراط — شارب حر حل تا زبانه بزنته برای اکه از هفتاد دو
شو بدر بشو جل بماند وآزاده هشتاد فرقه دو جلب — موسی انشه خدای بر طور دی که عبادت
از سنک بی ومحمد وابراهیم دو بخانهٔ سنک وحجر اسود دکنه مرد و یکی — علی بمنوس بی ذات الله
با معنی که واتی انا کلام الله الناطق وکلام صفت ذاتیه که متکلم واز متکلم منفک نی — حق تعالی
ذات نیست که کلام او صفت اوست غیر منفک وعلی هو انا کلام الله الناطق

در باب تاویل خواب هر چیز که در خواب هبنی بو بنی برای اوی که خو سخن کو هو بنه وناطق مو بنه
کر خنان از کلمه جدا نبند وخداوند کلمه هستند وهمازن که انسان مظهر تام کلمه شو هستی خنان
مظهر بعضی هستند وبرای اوی که امکان داره که بو بنه از چوب یا از آتش آتشت یا را یا آو یا
از خاک یا از غیر خنان که تمامی شو کلمه در خواب از خنان ظاهر ببو برای اکه بحقیقت ایکی کلمه
یا دو کلمه که خو مظهر آوی بحقیقت شو همه بکبند وهمازن که انسان علم شو در وجه هستی همه
اشیا همه بعضی از شو هستند بخلاف آنی که انسان از سر یا بتمامی دیم دو دو علم شو هستی
همازن که دو ابرو وبرا شتو انبات یا غیر خو مثلا کندم ودانه علم دو هستی برای اوی که
ایشان خویشتنی در هر صورتی که امکان داره در خواب بو بنه و در همهٔ صورت مختلف در آسه
همازن که واتی انی رایت احد عشر کوکبا اجل فوق راسی خبرا واز حال آینده وکذشته وانقلاب
جیزی در مظهر معلوم کلمه خدا شناس ببو که اکه معلوم هکره کلمه اکو دری یان نسبت

لا صلوة الا بفاتحة الکتاب ازبا خوام الکتاب واتی که بصورة ام که حواب ابی هفت کلمه بدار و رسته
تا مثال ام بو که بر وجه ام سبع مثانی هستی وموضع هفت دیو برای ان هفت کلمه خو بیا می —
رسول ای بنجوله الوی جون حقیقت آدم که مسجود ملائکه بی ظاهر خو هم اژه ام القری ظاهر بو
بسم الله الرحمن الرحیم الحمد هفت ایتی وعبادتی اژه هفت خط که لم الکتاب وبر وجه ادم بی وحوا
جون اوه بخوانی بعد از ان بسجده بشو که لا صلوة الا بام القران وبفاتحة الکتاب بسم الله الرحمن
برای ادر صلوة راست بکو استادن وقران خواندن که خواننده است وهمهٔ اشیا کتابت
او بند در مقام استوا بند وادم در مقام استوا است بسم الله الرحمن الرحیم محمد را علیه السلام با مر خدا
در سفر وحضر واجب که بعدد شست کلمه خدای رو در کعبه کی ام الکتاب وفاتحة الکتاب
بخواند وسجده کره بمخالفت شیطان ودر روز هم که روز جمعه بو ودر روز خلقت ادم پانزده
رکعت بکذارد بحکم علم ادم الاسما کلها با بعدد همهٔ اسما وکتب سماوی پرستش خدا کیبو وپرستش
تمام کرمت کلمه دیک صدقا وعدلا بسم الله الرحمن الرحیم یوم ندعوا کل اناس با مامهم

الرحم

روز قیامت همه آدمیان را امام باز خوانند که ام الکتابست که سوره ام است و اهل بهشت همه بران
سوره اند بسم الله الرحمن الرحیم اتانی جبریل و فی کفه مرآة بیضا قال هذه الجمعة پس جمعه زنانی
که چهره آدم و زنان زمان دبیته که چهره خداییست و حکمت آن بو که بر استوای پانزده صلوة
از شکل و پیکر و صورة منزه و مبرا اند مرکب گشت و علامت کلمه بو صنع واضع که بحکم علم بالقلم
ملهم بود بیجاه حرف و نقطه آمده ٥ اقرأ باسم ربک الذی خلق خلق الانسان من علق مفردات
و ممیز که اسمای باری تعالی وتقدس مرکبست از بت کلمه که ام الکتاب حقیقی الهی آند و مظهر
فیض نامتناهی اند و از شکل و صورة و پیکر منزه و مبرا اند و بحکم خطاب اقرأ وربک الاکرم
الذی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم خداوند علمش بیجاه حرف و نقطه رحمت فیض نامتناهی
و بعد ایشان بیجاه صلوة بر خاتم انبیا الرسول النبی الامی محمد مصطفی علیه السلم واجب شد
بجهت آن علم اسم الهی آند و علم اصل کلام ذات قدیم نامتناهی اند هم درین صوره ذکر صلوة
کرد و اتمام کرد بآیه و اسجد و اقترب بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین سبع آیات
احدهن بسم الله الرحمن الرحیم قال علیه السلم عن الله تعالی قسمت الصلوة بینی وبین عبدی اذا قال
العبد الحمد لله رب العالمین قال الله الحدیث الحمد که هفت آیت و سبع مثانی بو برای آ
خدا صلوة خواندی که صلوة نه خو درست فی و مبنی و بنا صلوة باوست بسم الله الرحمن الرحیم
ولقد آتیناک سبعا من المثانی والقرآن العظیم الآیه زاینت ربی لیلة المعراج فی صوره امرد
قطط اهل بهشت جمله بر صورت امرد که صورت خدا بست که در شب معراج دیده است و آن
هفت آیت الحمد و اساس و ام الکتابست هر معنی که در هفت آیة الحمدی که ام الکتابست در وجه راست
ونی فی صوره امرد قطط باید خواند اما محمد خواند که امیست و در هفده رکعت و یازده رکعت
و یازده رکعت راست شود اشارت بهر دو دست با زوجه و کتابت خدای کره و خدارا
بزرگی یاد کند و بعد از آن بسجود رود بسم الله الرحمن الرحیم الحمد هفت اینست و چهارده حرف
مشدد دارد که هست باطل ابجد سبع مثانی بحکم اتموا الحج والعمرة لله چهارده بار طواف خانه

بکره

بکره حاجی و از برا در صلوة تا بسم الله خوانند و دیم دره کعبه کیبی بو که نماز درست بو و بی
وضو طواف بکوکبین بعد ام الکتاب بر کعبه که ام القری بو طواف بکوکبین بشرط الکه با وضو (بو)
بسم الله الرحمن الرحیم در همه عالم نظر کورنمینه در میانه که بقیه خاکی ادمی بوین و ادم را که
خلاصه است بوین و از معام خاکی ادم که خلق الله راس ادم و جبهته و از خط و کتابت الهی همه
اشیا بشو و او را خلیفه خدا بزان و از خلعت وجه خو بکر چو بخلعت همه اشیا بشو که کتابت
خدای خوی و لوح محفوظ خدای خوی و همارن از صورة خو و صورة همه اشیا و کتابت خدای بباطن
خو که ادمی و کلمه خدای باطن خو و بباطن جمله اشیا بشوما وجود ظاهر و باطن را بزانی و یک وجود (بینی)
بحکم کتابت خدای باب ادم انی جاعل فی الارض خلیفه برای آوانی که خلق الله تعالی ادم علی صورته
و علی صوره الرحمن پس چون قایم مقام علی و علی صوره الرحمن بو و مظهر خدا بو و خانه خو بو و خداوند
علم ادم الاسماء کلها بو و ابو البشر بو و هر که بهشت دشو بر صورت خو بو یعنی بصوره رحمن بو که چو بصورت
رحمانی چون خو بر صوره رحمن بو و مظهر همه اسما بو و مسجود ملایکه بو پس جبریل با محمد بعد همه اسما
کامی بتعوده و کامی بجمعه پانزده دم با کو دکره و سجده خدا کره که خواصانی و دیم نشسته در (وصوده)
تا دلالت کره بر فطرة الله و خلقت کره و دیم چو نشسته با خانه دکی یا مام جبریل و با محمد بر سجده
بکند آ خانه را که مثال آدمی بعد علم ادم الاسماء کلها و همه اشیا که مراد از ان همه اسما نها و اجرام
رو در خاک دارند که مقام ادمی ~~بعد علم ادم الاسماء~~ کلها و دیم با خانه دارند از روی خلقت
و فطره که آ خانه ام القری هستی و کل شی یرجع الی اصله مثلا چون بر خط استوای حلقه ادم
بکذری بحکم کل شیء هالک الا وجهه علم سی و دو کلمه در وجه خو ظاهر بو بر همه اشیا همارن بکذر
هر چه بر زمین همیاسه رو در ام القری دارد و اسمان و اجرام بو گرد ام القری طواف
بکره و چون بر خط استوای خنان بکذری همارن علم کلمه کامند که ادمی دو دو که خا
و ظنان فی الکتاب بعض شیء و کل شیء احصیناه فی امام مبین مثلا دو ابرو و بیشانی بر خط استوا

علم دو کلمه کامند بین بر هر شی که هما زن بوخط استوا بکدری هما زن علم کامند بن
همه رو در خود ادند اشیا معین و همه ناطق هستند در روز قیامت هما زن که و انطقنا
الله الذی انطق کل شیء پس از روی خلقت و فطرت همه دیم در خود ادند حتی که ابلیس
اما جون سجده ادم که جبرئیل محمد در صلوة بکی نکو خود و نا بعان مردود ازل و ابد
ببند و بی و تعلیم از ادم تکبیتی از حد و دره مقام اتجعل فیها من یفسد فیها و یسفک
الدما باندی بواسطه انا خیر منه و ملایکه دیر که سجده بکند اژه مقام بکد شتند و دلیل
که اخانه مثال خوی اوی که خانه خدا نام داده و ادم بر صورت رحمان و خلیفه هستی
و معلم اسما هستی و در کوه عرفات که مقام خوی اژه بو نماز و طواف کعبه بکو کین
خلق الانسان علمه البیان بای شیء مرسل قال کتاب الله قال الحروف المعجم حروف
معجم معرف از انسان اگر هستند واژه که نا جسمی بر جسمی دنیا سه کلمه ظاهر ببو جواب
اوی که اجسام اژه دو که اجا مند همه بکنند و کلمه اژه رو که کلمه اند همه بکنند جسم همه
یکی اگر او فدان همه بهم و چنین کلمه ظاهر ببو بالفعل جون ظاهر ببو اگر در همه اجسام کلمه
بالقوه نبو بالفعل جون ظاهر ببو اگر در همه اجسام کلمه بالقوه نبو از هم در جین
خنان بالفعل جون ظاهر ببو هما زن که در ستو کلمه خدای این همه معانی و علم و جمل
بالقوه نبو در وقت ترکیب بالفعل جون ظاهر ببو اگر سایل واژه که من برهان الی
ان کامل شنوین معنی هما زبان جواب اوی که خو که مظهر کلمه اژه عالم که ابد اوی
و شکل خانه بدی تو اگر نرسا و ندی ظاهر او باطنا انسان مومن بحکم اتبعوا
ما انزل الیکم من ربکم در تحت فرمان کلام خداست و اگر کافر است و تابع شیطان
در تحت فرمان کلام شیطانست که ان الشیاطین لیوحون الی اولیاهم باب
اگر هیتن واژه که نماز ده بحساب او ماه جرا است بینکو استان و کوئین
و حرکتهای کج و راست با نماز خنان کین می جواب اوی که جون کج و راست بی

الثوبن

و بشوین و و رامین بعدد خنانی و فرمان خانی وصی بر اوی که اجی که ظاهر اکه عبادت
از بدن بحکم خنان و حقیقت خنان مخلوق بی و قیام مقام خنان و علم خنانی حرکات
بدنیه بر خنان بهی که وجود امتحرک موجود خنانی باب کعبه اگر سایل واجه کر
جا ادم بکعبه دیکو کین از جهه انکه امر خداست ما از جهه انک مرتبت ان موضع و شرف
داد که هیچ موضع دا ان مرتبت و شرف نیست جواب اوی که هم امر خدا و هم مرتبت —
پس بکو ز انان که امرتبت عند الله و فایده جیست اوی که ام القری هستی و بشو هما زن —
لتنذر ام القری و من حولها نودی ان بورک من فی النار و من حولها کعبه و حول خو همه زمین که
از آنجا بدر امد که متصل بکعبه — آتش که عبارت از وجه آدم و من حولها متصل بهمه اشیا
بسم الله الرحمن الرحیم در روز جمعه که روز خلقت ادمی خلق در بهشت روند بصورت ادم
و جون خداوند سو کلمه هستی بجهت ا در روز دو خطبه بو و پانزده بکو کین که لسان
اهل الجنة عربی و فارسی دری والذین یومنون بما انزل الیک و ما انزل من قبلک — ظاهر ا
قران از محمد ظاهر بی و خنان که کاتبان بند در کتابت همیا و ند بادن خواجه از خو
ظاهر بی بیان نت و سو بی و خو هما زن کلمه خدایی و کتابت بد خدایی و خو اکتابت
که عبادت از خونه نخواندی و انی انا مدینة العلم لها سبعة ابواب لکل باب منهم مکان صورة
او د فقط بر صورة رحمن بو — و اجبست فردی از افراد امت که بو من بعد از وفات
بجهاد تکبیر صلوة بعد د جهاد کلمه بی رکوع و سجود بکدارد نا معلوم بند کان حضرت احدیت
باشد که بتر خلقت انسان سجده باشد که بر خلقت انسان سجده بودم و بر علم کلمه حقیقی

که عبارتست از وجود بشریت ده یافته بودم و بحکم الرسول علیکم شهیدا دلالت
بندگان حضرت احدیت کرده باشم و این صلوه فرض علی الکفایه که اگر در شهری یک کس
بجای آرد از همه بری شود و اگر کسی بجا نیاورد همه ماخود باشند بسبب آنکه تعداد چهار
کلمه بر صورت بشریت جهان گوت اسم حضرت الهی برده ای — تحقیق صلوه که هنده
و یازده آیی مقصود مگر که واری تمام مسکزاران که قصر کین افضلی که قصر یکی با کلمات
بدل مکان آیة کار کیبو برای ظهور که خنان اگر همه یکی بند قایم مقام همه نبشه بند
وجود همه یکی بلند توحید برهان لازم نباسه — حالکه الف اسم ا ا با و لام اسم
ل لام الف مسماندارد بدلیل لا اقول الف لام میم حرف الف حرف و لام حرف و میم حرف
بس معلوم که حضرت رسالت که در حدیث آدم فرمود که لا الف یک حرفست که در صحیفه
آدم آمده است دانسته اند که یک حرف نیست بلکه قایم مقام چهار حرفست برای اثبات
توحید او را یک حرف گرفت جهت آنکه کامی شش رکعت صلوة و موجود گزاردن باسم
سنت و کامی بحدیث قدسی ارکع لی اربع رکعات که مکرر لام الف چهار حرفست
و کامی دو رکعت است رکعتا الصبح علی فرض — و جهت آنست که گفت هر که بلام الف
کافر شود بمجد کافرست و چهار تکبیر بر مبیت بر حقیقت آن و بر عدد آن تکبیر واجبست
و علی علیه السلم اختیار توحید کرد او را کلمه گرفت و در شب و روزی نماز وی
رکعت گزاردی برای اثبات توحید و انا من علمنی حرفا صرت له عبدا — باب
آدم خود رای احلیفة خدا مسنی که قایم مقام بو خلیفه برای آن تفضیل بر ملایکه

و مسجود

و مسجود ملایکه بی که خدا و ایتی که علم آدم الاسما کلها همه اسما ستو هستند و جد
ثابتی که خو حروف معجم آمی و آنکه قایم مقام چهار بی با دلیل که خنان بعضی قایم مقام بعضی
هستند که قصری یعنی در قصر صلوه قصر معلوم سو اگر میتر و اژه که اجهار داخل اسمانی
جواب اوی که ظاهر اخنان خو اسما هستند و در کتب انبیا که قرآنی تصدیق خنان مستی
درند و اگر میتر دیر وضع بیشه کین و واضع این اسما ادم بی دیر وضع بکره بس چون
ملایکه خو سجود بواسطه اسمای کی و شیطان خو سجده نکی که آشکل که خوبی صورت مظهر تام
تام و قابلیت علم کلمه تام داشتی خدا و انی خلق الله ادم علی صورته شیطان برای اشیطاق
و ابلیس که خو سجده نکی و از آتش لاجرم مردود و از جنت و آسمان و از مقام ملا اعلا
بکنی و اسماع کلام نبکره و خوبی اتباع اگر استماع بکند بسوزند — باد و بار نزاید یکی از شکل
و صورت ظاهر و یکی از شکل و صورت که خوبشی در خوا و هو بنه یعنی شکل و صورت بلبو
در ملکوت آسمان که کلمه و کلام دنشوی ممارزن که مسبح و اینی من لم یولد مرتین و برای آن کس
خوشش دره کو موبنه بی شکل و صورته و خلع بدن صورت و معنی که در خوا و موبنه برای آنکه ظاهرا
و باطنا برهان وج بره بسر خلعت صورت و معنی که در خوا و هو بنه بری برای آموبنه که ظاهر ابرهان
خلع بدن صورت و معنی بکی — دجال معارض مسیحی که کلمه الله مستی و تا ازن سو که بسر معراج
و وضو نبیان رسان و عرض خدا که در صلوة و حکم صلوة و اینی نبیان رسان باب
صلوه و وضو درت بنظام مصحف نبیان کی برای آنکه مثال کلمه و کلام مستی و باکی بسر وضو
ترسه نینکو که درت بخو کلمه آنی بکره یعنی آنکه بسر وضو برسه بسر قرآن نبیان کسان و وجهی دور

كه تعظيم كلام وكلمه بان حيثيتي كه بي وضو درست نخو نكره كه علم مجازي بكلمه مستند نبا بلكي كه علم كلمه
حقيقت بوجون نوے خدبن صفت واسم بحقيقت ستو صيتي با معني كه همهٔ اسماي خدا اژه ستو
مركب بي كه قايم بذات خدا هستي واستو كه همهٔ اسماي اشيا اژخنان مركب سے با معنے كه هوا
خنان مخلوقند وملكند كه قايم بذات خواند وهرچه مركب اژخنان بسوا اژ روي تركيب
مخلوقند وخلقت تركيب حادثي — خدا قوة ازلي هستي ومتكلم بكلام ابدي ازلي كه
صفت خو بو كه انا النقطة لا ت القوة الازليه وانا نطقة اب تقدم ذلك براين اما وقتي اسم ابو
رسه كه اين بو — بدليل لم يطمثهن انس قبلهم ولا جان شي از رسول معلوم بي كه هين تخنان بو ے
بس اكه مردم هو نبد هر كس تخور و نو دخوشتي بو بي ازن هبو — فيو خذ بالنواصي والاقدام
فاعل حقيقي خدا كامه بن نحكم وما من دابة في الاهو آخذ بناصيتها لا له همان كه خلقت نواصي واقدام تحو ے
اخذهم خو بو — هر كاه كه اين خط وكتابت ظاهر علم خط وكتابت خدايي وخط خلقت خدايي بو بس هر كس
كه بديم برسه بخط وكتابت خدايي وبو سا بو بس خو وارثه كه من كتابت خدا هستن بس هر يك بوجه خو
قايم مقام خط خداي بو — الف لام ميم الف لام ميم الف لام ميم صاد الف لام ري الف لام ري الف لام ري
الف لام ميم ري الف لام ميم ري الف لام ري كاف هي يي عين صاد طي هي طي سين ميم طي سين طي يي سين
ميم طي سين ميم الف لام ميم الف لام ميم الف لام ميم يي سين صاد حي ميم حي ميم حي ميم
عين سين قاف حي ميم حي ميم حي ميم حي ميم قاف نون — بس والقرآن الحكيم حرف ندا هستے بدليل اكه
رسول سخنه وعلي سخنه موازنه قرآن هنكو كين كوضا سب قرآ في راستي وخنانه سخني واكر نه نو

علي وا

278

علي واتي باحم عسق با كهيعص بس هنو كه در قرآن حروف ندا هي بو كه بس هستي حرف ندا بو
هشتاد و چار بماند هفت نقطه جوا وهفتاد و هفت جوا كه حرف نبو وچارده جوا تمام فهم
بكر در حق رسول واتي كه والزمهم كلمة التقوى همان كه واتي علي كلمه الله هستي پس خطاب هميكره
كه پس تحقي قرآن عظيم كه از مرسلاني — وبواسطهٔ زعم كفار كه مي كفتند كه يا ايها الذي
نزل عليك الذكر انك لمجنون حضرت عزت فرمودن والقلم الآية در جواب مشركان ومعاندان
كه قابل اين كلمه بودند وبرابر وخوانق ام الكتاب وخط وكتابت نرسيده — وبا وجود تاكيد
وخطاب ولا تخطه بيمينك اذا لارتاب المبطلون وباصل كلام الهي كه قلم ودوده وسياهي حضرت
الوهيت كشت — جون باري تعالى مر نقطه را باستقلال نازل منزل علي كرفت حالكه نجاه علم با شند
بايد كه ايشانرا در علميت بر همديكر هيچ وجهي از وجوه مزيتي نباشد بس بايد كه صلوة كه بعدد الشان
واجب كرده آنهانرا بر همديكر مزيتي نباشد در افعال واقوال مثلا هرچه در يك صلوة باشد از
افعال واقوال در مجموع صلوات همان باشد جنانكه در علميت فرقي نيست بس سبب جيست كه نجاه
صلوة واجب كرده اند بعضي دو ركعت بودند وبعضے سه وبعضي جهار جواب انست كه حضرت
عزت تعين بكرد كه از براي كدام علم دو دو باشد واز براي كدام علم سه باشد واز براي كدام جار جار
كليات قرآن اژ كو كو محمد براهي از لوح محفوظ بل هو قرآن مجيد في لوح محفوظ ولوح محفوظ
شكل اكسي كه همه حي در خو بو وهمه جي كلام خوي بل هو قرآن كريم في كتاب مكنون لا يمسه الا المطهرون
خدا شكل نيا فري در عالم مثال كه خو شكل لوح داره وعلم ستو كلے كه همهٔ كتاب آسماني مركب ان
خانے در شكل اكسي بنموي از روي خلقت كه كعبه خوين مثالي وآسمانها از روي وضع در زمين

دکیش و عالم خاک برای آن بر کوع درند که اشکل در عالم خاک ظاهر بکامه بین — اصل حروف که لام
الف که بی تکرار جهار حرفی قایم مقام اجهار حرفی که بقران دبی که رسول واتی که با آدم لام الف
حرف واحدی آهی و قایم مقام اجها حرف بی صمازن که در صلوة اعتبار جزوکی در سه رکعت سلام
و در صلوة سفر هفده رکعت صلوة یازده کلی تا معلوم بو که انه که کم واکی وا یازده آهی و قایم
مقام ای برای اعمه تکی هستند و اکرنه واته نبدی که در سو نمار یازده بکدار بدنه لفظ قصر
و جمع پانزده واکی تا بدل ا یازده بو پس روشن ی که بعضی قایم مقام بعضی نبد پس جهار کلمه
لام الف قایم اجهار بو که رسول واتی که با آدم غیر از این نسبت و نه نباهی آن جهاره جون
بخوین زبان نیاهی آن جهاره در کشف قایم مقام آن جهار نخو نموی و آجهاره یک حرف
خواندی برای توحید و نیز افل صلوة وتر که یک رکعت جایز برای یازده جون یک قایم مقام
یازده بو بطریق اولی که قایم مقام جهار بو و بوجهی صلوة اشراق جهار رواتی ابن آدم ارکع لی
اربع رکعات جون با آدم آمی واتی ابن ادم ارکع لی اربع رکعات الله نزل احسن الحدیث کتابا متشابها
مثانی فکیف اذا جئنا الی آخره آیه لایکتمون الله حدیثا پس کتاب متشابه حدیثی وا وز از
خدا حدیث پنهان نبو در باب آنکه کلمه و مظهر هر دو قدیم هستند اما قدرت کلمه داره که هر جون میخوازه
برای مثال خویشتن مظهر راست هیداره همازن که عرش برای مثال خویشتن راست بداشتی
و عرش هشته کیش که راست هشته که بنسبت بهتر موجوداتی پس بطریق اولی که غیر عرش نبو انه
خلاف کردن پس معلوم بی که کلمه غالبی بر مظهر برای آنکه مظهر در تحت خلقت کلمه دری خلاف عکس
کلمه نو بهر صفت که خوازه وداره خلاف عکس جون سو کلمه را علامت انسان هم بی لاجرم مظهر

کلام نام بی انسان جون در نام مظهر تمام نیستند از انست که خداوند علم نام بستند —
خلقکم من نفس واحدة وخلق منها زوجها یعنی حوبن تنه وبث منهما رجالا کثیرا ونساء منهما برای
آوا نی که علت غایی خنان نبد پس همازن از خنان آفریده بو باب آدم آنکه واتی که نو دیک
شجره وبد که از ظالمان باشید که شیطان لباس شما را از شما بکشد برای آنکه خواز باری خداوند و
آلباس که مظهر و علم سو کلمه هستی بداره هر کاه که بشجره خبیثه نزدیک شو که از باری آلباس کی مثال حقی
از خو بکشد — چه معنی داره که واینده که حقیقت ما سر همه انبیا جدبا وابو با مهدی واژه که حقیقت
همه انبیا در من تجلی کین و مظهر همه منن یا معنی که حقیقت خنان سو کلمه ای که دره مظهر بیان ذات
وصفات هکوه وحقیقت خنان از مفردات بی هر کاه که اصل که مفرداتی ظاهر ببو در مظهری لازم بو
که ارواح همه اکو جمع آهی بو برای آنکه ارواح خدا بی که عبارت بی از مرکبات در ضمن مفرداتی
پس خو شتنه واتی که م عیسی ان یا علی یا رسول و جو لسلی بخواب بصورة خنان دبین تک وجرا نی
باب عدل مرجند که ذات قدیم حیوانات را مخلف یا فرید یا معلوم شود که نک وات مخالف یک اشکال
ی آورید اما قسط وعدل آن بر تنصیف کرده است با اختلاف خط و عدل حائر وما من دابة الا هو
آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم اما تمامی با انسان سموی نه بجاهای دیر برای احسن تقویم نا
بحدی که در فلکیات بر طبایع همه بر خط استوار هستند اکو در زمین وکوه و دره بجهه طول و عرض
استوانی برای اوی که اعارضی برای تغلیب بعضی بر بعض مثلا در زمین رخنه یکی واکر نه آرخنه بشندی
— برای آنکه سو در وجه انسان سموی وجه انسان عرش بی خوبن برای آهوا الرحمن علی العرش استوی
برای آنکه از روی ظهور مجا بغیر از وجه استوا نداره آنکه رسول واتی که قران از مصحف و سینه

بشو و نزدیک عرش فریاد کرد معنی اوی که اکی که خو مقید زانه جون در همه اشیا ظاهر سوا از
مصحف شو بو و عرش معز که عبارتی از وجه اکو فرزاد بکره برای که ظهور خو اکو نیز الی ذی العرش
سبیلا — آن نخرمن کامه بین در جهان ابد که سو کلمه که شناسای سو کلمه و بیان کنز سر فطرة الله
التی فطر الناس علیها در مظهری که از مظاهر موجودات سر براره ملک منی و صرحه مانند ایها بو
نکات من بو در مظاهر — نماز روز جمعه برای آبلند میخوانند تا معلوم بو که ببشین نی نوحهی
انا اقوم عن یمین الله کلتا یدیه یمین و لقد اتیناک سبعا من المثانی آکه واقف که ابو هیم ذبو سینه
کنانتی ازه که خوامی برهنه بو برای آکه واقف که ثم اقوم عن یمین الله کنایتی که من برهنه رها کر
و خو برای ابرهه که سبع داشتی که دیوان ندا شتند اکوجه مظهر که بس وا دیدند و برهنه
نبیند خود اره سبع که بواسطه خو همه ادمی دیم مرکبی از جهار طبایع و سو کلمه علم هجی
بس سو کلمه که خوین علم سو معلوم بو وجه ادمی می موضع همه کس از جهار طبایع بس سو او بو
و سو خاکی بو و سو اتش بو و سو باد بو بس در جهار طبایع که قایم مقام کامی ادمی دیم بو که
در جهار طبایع بالقوه جی بس همه جهار طبایع که خارجی بو داخلی دیوان قابلیت مثال
سو علامت خنان وادی کینه برای اوی که انسان احسن تقویم — خلقتنی من نار و خلقته
من طین واتی که جزا تقوی و سو کلمه دمیده و آو و باد و آتش قابلیت ندا شتند که علم
سو کلمه ببندند خاک بس شیطان هوا که اکسی که از خاک بیا و بدی و از اتش بیا فرید که
خو مظهر علم سو کلمه از خلقت بیو بس لاجرم اکسی که مظهر خلقت سو کلمه نی از عالم شیطانی
و خلقت و از جهار طبایع کشنده تر از اتش خیزی نی و از خو علوی تر خیزی نی برای اسر کسی

داره — خلقتنی من نار هوا یعنی فرمانبلت بعلم سو کلمه نی — مو الحاکم حضرت ملک منعال و بادشا
لم یزل و لا یزال بعدد بنجاه حرف و نقطه که علم بت کلمه آند بنجاه صلوة در شب و روزی بر خاتم
الانبیا و سید اصفیا الرسول النبی الامی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و تابعان او واجب کرد و بنجبد
قال علیه السلم فرض علی خمس صلوة فی کل یوم و لیلة یا صلوة لا و که عبارتست از قیام و رکوع و قعود و
سجود و قرأة و تشهد و غیرهم بعدد علم آن بت کلمه الهی بانخ که حضرت احدیت می فرماید قل لو کان البحر
مداد الکلمات ربی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی و لو جئنا بمثله مددا ان ما فی الارض من شجرة اقلام و البحر
یمده من بعده سبعة ابحر ما نفدت کلمات الله با تعظیم علم کلمه و کلمه که عبارتست از ام الکتاب بواسطه
مظهر حقایق مرشد خلایق الرسول النبی الامی محمد مصطفی علیه افضل الصلوات طاهر کردد (نویس)
و بواسطه عنایت ازلی و عمل کردن او بعدد علم کلمه لم یزل که از حضرت الوهیت واسطه علم و فیض نامتناهی
واجرنا متناهی واصل شود و از حضرت عزت واسطه تعظیم علم کلمه و کلمه که عبارتست از ام الکتاب مظهر
حقایق الرسول النبی الامی محمد مصطفی علیه افضل الصلوات بوده بانخ در وقت ظهور — بشناس ای طالب
کننده حقایق و اسرار کلمه و کلام الهی و متابعت کننده قابل بعثت بجوامع الکلم اللهم ارنا الاشیا کما هی
که باکی معلوم حضرت الوهیت بود که واضع خط مصحف که بحکم علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم ملهم بود
از حضرت احدیت هر حرفی را نقطه او جون یک حرف بی نقطه علم یک کلمه معینه کردانید جنانکه بنجاه
حرف و نقطه علم بت کلمه معینه ملفوظ بانخ هر حرفی را و نقطه را از برای تعظیم کلمه و علم کلمه با استقلال
جون حرف بی نقطه نازل منزل علم کلمه کرفت و بنجاه صلوة در شب و روزی بعدد الشان که علم اصل کلام
الهی اند بر محمد مصطفی علیه السلم و سایر بندکان خود با وجود تاکید خطاب لا تخطه بیمینک اذا لارتاب المبطلون

ما کنت تدری ما الکتاب واجب کردانید واز برای رد قول مشرکان ومعاندان قایل کلمه یا ایها الذی نزل
علیک الذکر انک لمجنون بودند باری سبحانه وتعالی قسم یاد کرد با اصل کلام خود وتعلم که الف کوشش
علم اصل کلام ومسطر اصل کلام که ن والقلم وما یسطرون ما انت بنعمة ربک بمجنون — اول سوره اقرا
وبحث قلم وخط وبحث صلوة ونون والقلم وما یسطرون — بحکم خطاب لکل صلوة عشر در وقت ظهر ده
صلوة وقت عصر ده صلوة وقت مغرب ده صلوة در خفتن ده صبح — بواسطه طلب تخفیف از حضرت
کریم حبیب وکلیم بحکم قد امضیت فریضتی وخففت عن عبادی واجر الحسنة عشرا وبواسطه خطاب با
محمد انهن خمس صلوة فی کل یوم ولیلة ولکل صلوة عشر پنج صلوة قایم مقام پنجاه صلوة کشت اگر مراد حضرت
احدیت از پنجاه آن بودی که هر صلوة چهار چهار رکعتها خیانک پنجاه صلوة دویست رکعت بایستی کرد
پنج صلوة بیست رکعت بودی — مراد حضرت الهی از پنجاه صلوة که در اول واجب بود پنجاه رکعت نبود
که اقل صلوة یک رکعت است که عبارتست از صلوة وتر که اگر مراد از هر صلوة دو رکعتی بودی پنج صلوة
که ثمه پنجاه بودی بایستی که پنج رکعت بودی وحال آنست که هفده رکعتست واگر مراد حضرت الهی از پنجاه
صلوة آن بودی که هر صلوة دو رکعت بار هر پنج صلوة صبح بایستی که پنج صلوة که ثمه پنجاه صلوة ده
رکعت بودی وحال آنست که هفده رکعتست پس نماند الا آنکه بخطاب یا محمد انهن خمس صلوة فی کل یوم
ولیلة ولکل صلوة عشر که در وقت صبح ده صلوة بوده است دو رکعت دو رکعت پس پنج صلوة صبح که یکی
صلوة صبح ده صلوة اول است و در ظهر وعصر ومغرب وعشا همچنین است د د د د د د هی ک ه ط ط ط
ح ح ح ح ح ح ح م ۹ م د ا د ا د ا د ها ها طا ها طا طا طا ها حا حا حا حا حا حا الم الم الم ص
ال " الم ال ال الف ک ع ص س م س م الم الم الم الم س ص م م م س ع ں م م م م

باب تمامی وکلمة العالی الیه مریم وروح منه معلوم از کلمه الغایله که خوله عیسی همان کلمه
خدایند واز خو همه اشیا بشو وخو کامه بین از آسمان وقت صلوة بیاسه لا حدی لا اعلی بکی
وان غیر اهل الکتاب الا لیؤمنن به قبل موته — همان که خو خط خدای هستی همه اشیا همان
خدای آند در سه جهان ظاهر وباطن وتخیل وتصور وچون همه اشیا خط خدایی همه کلمه خدای آند
همان که واقع از انطقنا الله الذی انطق کل شیء با همه کلمه الهی بند وانا کلام الله الناطق وانا نقطة تحت البا
ومن احسن دینا ممن اسلم وجهه لله وهو محسن لیے کلمه الله یوم تبدل الارض غیر الارض والسموات بوخانه
که آسمان وزمین هر آینه کلمه الله وکلام الله بر آنی همه اشیا کلمه وکتاب خدای اند باشارت هیبو بند که امه
کلمه خدای همان که خط طاهر هو اگر با اصطلاح جرجزن والسی که اصطلاح خط طاهر مراتب اصطلاح
خط خدای از خدا که واقع علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم بینکو خواندن — مقربت ومعین که اسمای بار
تعالی وتقدس که حضرت عزت می فرماید که اقرا باسم ربک الذی خلق خلق الانسان من علق مرکب از است
کلمه که ام الکتاب حضرت الهی اند چون اصل کلمه از شکل وصورت وپیکر منزه ومبرا آید بحکم خطاب
وربک الاکرم الذی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم خداوند پنجاه حرف ونقطه رحمت فیض با متناهی اند
— از برای تعظیم علم ام الکتاب وفاتحة الکتاب خود ان فاتحة الکتاب که سید الانبیا الرسول النبی الامی
می فرماید که لا صلوة الا بفاتحة الکتاب ودر کلام عرب مقررست ومعتبر که فاتح کل شیء اوله که اسم اعظم را
طلب کنند در فاتحه الم الله لا اله الا هو حدیث را انجا باید نوشت که فاتح کل شیء اوله لا صلوة الا بفاتحة الکتاب
ورا سوره قلم خواند همچنانکه ان سوره را قلم طا کرد که عبارت از سوره کلمات است خلقت انسانی فی احسن تعالی

بقلم قدرت صوره ستوکله خود کرد انید در سورهٔ ذکر اسمای الهی کرد ان اسما که علم ایشان بنجاه حرف
ونقطه کلام الهیست ودرین سورهٔ ذکر خلقت انسانی کرد که قابلیت خواندن ونوشتن کلام
الهی دارد ودرین سوره ذکر قلم کرد وبالزام ذکر سیاهی کرد حاکه در ن والقلم وما یسطرون ص ٤
کرد وخود را بواسطه علم خط وقلم با فعل بتفضیل یاد کرد که ربک الاکرم الذی علم بالقلم علم الانسان
ما لم یعلم ودرین سوره بعد ازان ذکر صلوة کرد بجهت انکه عدد صلوة خومو قوفست بر عدد
ابجد قلم نویسندهٔ آنست وبعد ازان باحتیش کرامت ووجه علم وکران نعمت انسان را بیان کرد
که کلا ان الانسان لیطغی ان راه استغنی پس فکر تهدید کرد بدکران الی ربک الرجعی وبعد ازان
بیان مصلی کرد وبزرگی درجات او کرد ارایت الذی ینهی عبدا اذا صلی وبعد ازان بیان نهی کردن
مصلی کرد وبیان عاصیت انا لنسفعا بالناصیه وتابعان او وحکم کرد برسجد ابنیا واسجد واقترب که
عبارت از صلوه بجهت قرآنی — حاکه سوره قلم خوانده نیز برخواننده وشنونده سجده کردن
واجب بود — اینتوبی فی کتاب من قبل هذا واثارة من علم وا کتاب حم وآن سورهٔ نسوب بیست ونه سوره
آمی وانی فاتوا بسورة من مثله وتحدی بسورة کی که حم در خو آمی ووانی حم لا یسمعون — مسلم
که بعدد حروف تهجی چه مکرر وغیر مکرر بیست ونه سوره اوی سبب جی که برای اب ت ث تمام
در سر سورتها نیاوی اچهارده تا واتی واهفده کی حکمت ی این جزی حکمت در ابتها بوی اول
برای اعجاز وظهور ازندهٔ کسی دیگر که اگر هیچ نمانده ی جون هواتی که فاتوا بعشر سور مثله مفتریات
وادعوا من استطعتم من دون الله ان کنتم صادقین پس هنگو نیش خدا ماند بوی تحدی بحری
ممکن کره وسوم با نی بعض آیات ربک دن وانی دوم وجه اوی که ازین هفده شمس الکم کره ما

از برای وحدت دلالت کره سوم برای تکرار توجید که از عدد بیست ونه بوجهی ممارن بیست ونه
که از ی بوی وتی وحم کامه بنی وباز حال اوی که بعدد هر حرفی از بیست ونه حرف تهجی بیست هشت
حرفی در اوایل سورتها بحساب حروف مقطعه معماد هشت اسم ساوی بقراة پس حال اوی که
بعدد حروف مکرر بیست ونه بر حضرت عزت بیست ونه سوره بر شوی بر رسول در ازای هر حرف فی
سورتیکه در خو حروف بو مکرر وغیر مکرر بر سوی بعدد ایشان مثلا در سورهٔ قاف بر شوی ده بیست ونه
مرکب در خو با این کس بیست ونه وکیه بر یکی عدد خود بخواند واکو جهارده اسم بر شوی وجهارده
بر شوی وبعدد اصل که بیست ونه بر شوی وجه حکمت بتکلوز امان اول ابرای توجید که همه یکی اند
وان در صلوه سو که لیس علیکم جناح ان تقصروا من الصلوة معلوم ودر جمعه ودر صلوة خو —
مثلا بعدد قاف بر شوی ما حدین آیات م کتابت که در خو هم قاف بو وهم اخوات قاف نادلالت
کره قاف در مقابل همه بیست کمان که اذان هفتاد وهفت در مقابل هفتاد وهفت اسم بنجاه وپنج ولعت در
ازای بنجاه وپنج معلوم وحال اوی که جون بقراة یس که با حرف ندا بو هفتاد وهفت با اعتبار ندا گی بو
واعتبار هفت که اول خلقت از هفت واول علم که ولقد آتیناک سبعا من المثانی وانک نماز بعدد خنان
که اسمند هفتاد وهفت کلمه الهی واتی بعدد مسما ونه مکرر که اعتبارست کلمه کی که کاهی هفده وکاهی یازده
هفتاد ودو بند هفده برای هفده کم واکی وبنجاه وبنج بعدد خنان نهی — وآن تکبیر واذان وقامت دکلمه
شهادت که اشهد ان لا اله الا الله بعدد خنان وقد قامت بعدد خنان نهی که بواسطه اخبار بسر خازن
رسان وفلاح بعدد خنان ببر خدا وخلقت حد اوسر وحوت بتوان برسان — ان الله وملائکته
یصلون علی النبی یا ایها الذین آمنوا صلوا علیه وسلموا تسلیما رسول وانی در حدیث که هر کس یومن

یک صلوة دهد یعنی بگوید اللهم صلی علی محمد و علی آل محمد منکی محمد دم ده بار درود صلوات و همچنانکه اول
پنجاه صلوات در شب معراج واجب تخفیف پنج آمد و رسول علیه السلم فرمود که هر یک صلوات از یک
پنج قایم مقام ده صلوات صلوة در ارکان مخصوصه هفده رکعت غیر جمعه و پانزده رکعت جمعه بای
و بوجهی دیگر هفده رکعت حضر و یازده رکعت سفر باشد چنانکه بت های بعدد معلوم چون مصلی
بعدد سیصد و شصت رو در کعبه کرده پرستش ذات حضرت عزت میکند که صفات قدیم اوست حضرت
نیز بعدد شصت کلمه و سی کلمه بر رسول خود درود و سلام می فرستد و بآن درود و سلام و عدد آن که صلوة
بران عدد او را بذات خود نزدیک میکرداند و شناسای خود میکند آن حدیث که فرموده بوده است
که بنده بمن نزدیک میشود بنماز نوافل شود آن حدیث را در مصابیح بطلبد تا آخر نماز هفده چنانکه
برامتان واجبست بر رسول نیز واجبست و نماز نافله که و من اللیل فتهجد به نافلة لک بروایت عایشه
رضی الله عنها یازده رکعتست و این حدیث از من موافق قرآنست که حضرت رسالت فرموده است که
از من روایت کنند موازنه کنید با کلام الله اگر موافق کلام منست فاقبلوه و الا فردوه این روایت عایشه است
رضی الله عنها که نماز نافله یازده رکعت است موافق قرآنست که بیست کلمه الهی که قرآن از آن مرکبست از
از چهارده کلمه حروف مقطعه قرآن هفده کلمه ظاهر میشود در تلفظ در وقت قرات صلوة که هفده
رکعت صلوة در ازای آن هفده است و یازده در حروف مقطعه نیامده است و رسول از برای امتان
تخفیف طلبیده و بجهت خود بس یازده برو واجب شد بعدد بیست کلمه الهی که باو منزل شده است
— وصلوة اشراق هم برو واجب است که در مصابیح است یا ابن آدم ارکع لی اربع رکعات اول النهار اکفک
بیست و سی بعدد خلقت خط استوائی او و همه اشیا او تمام کرد و کردن آن برو واجب که ان اجر او را آن

نه کسی دیگر را که و من اللیل فتهجد به نافلة لک عسی ان یبعثک ربک مقاما محمودا — و در روایت دیگر آمده است
که خود صلوة اشراق دوازده رکعتست چون بر خط استوای وجه خلقت آدم و فرق سر که خلیل الله کفت
کردن سنت است دو خط مو و خط که مو بر انجاست چهار های بیست مو بر زنخ بهمه خط استوا همچنان
چارده مو و چارده موضع مو چون بر خط استوا و صراط مستقیم باید گذشت چهار دیگر بروت و دو
از ان لب زیرین آن مو که بر میان لب زیرین رسته است دو مو و دو موضع مو چنانکه چهار های پس
دوازده های صلوة اشراق دوازده است که شرق سکاف است صلوة جمعه دو خطبه دارد یکی مطول
و یکی کوتاه در حدیث است چون روز جمعه روز خلقت آدمست پانزده صلوة می باید گزارد تا سی کلام
شود باز با هفده رود روز جمعه در آن روز بیع نیست که و ذروا البیع برای آنکه چونکه جمعه حقیقت که این
جمعه در ازای آنست که لا تقوم الساعة الا یوم الجمعة در آن و زبیع نیست با اذا قضیت الصلوة فانتشروا
فی الارض و ابتغوا من فضل الله الی آخره دو خطبه از آنست که رسول فرموده است لسان اهل الجنة عربی
و فارسی دری یک خطبه مطول در ازای بیست کلمه که حضرت رسالت آمده است و یکی را در ازای چهار کلمه
دیگر حکم علم آدم الاسماء کلها و دو خطبه قایم مقام دو رکعت صلوتست که هفده کم کرده است بجهت آنکه از
شرایط صلوة است که رو بقبله باشد و در ادای خطبه رو در قبله نیست از هفده رکعت غیر جمعه دو رکعت
کم کرده تا پانزده این هفده قایم مقام آن یازده و آن چهار های که در قرآن در حروف مقطعه ظاهر
نیامده است و این یازده هفده بدل آن یازده های از برای ظهور توحید یعنی ایشان در ذات خود همه
که باشند از آن صلوة سفر همچنین — آنکه عیسی واقع در کتاب فطروس که مصحف حیوة و اخدا بزرگوار
نهاده بود بهشت انگشتری مهر کرده امصحف حیوة خط وجه مریم بود هشت انگشتری عبارت از هشت خط

بو جهار نزهٔ خو ودو ابرو وموی سر که بر هفت موضع اوست که مرکب جهار سطرهای خاکی و باد و آب
و آتش جنانک هفت ... های وخط استوای او وموی فرق یکدیگر مثلث سطر شود سو
سطر ظاهر شود در مقابل سو سخنی ازلی ابدی که خدا با آدم فرستاد که در توریه و قرآن آمده است
که حق تعالی جمیع نامها تعلیم آدم کرد جمیع نامها بیرون از این سو نیست و از خدا جدا نیست وجون
کلام خداست و روح و کلمه خداست آنرا عیسی کفت که من یک نام باطروس بره هفت شاخ آمد وانرا
فرو برد همه شاخ ممات خواهد بود که هر یک شاخ جهار خطست و بلش حضرت آن بره کشته شد
همه فرشتکان آسمان وزمین وانبیا سجده کردند و کفتند تو ما را با آن که خون ابیش پدر آسمانی فدا کردی
از زبانهای مختلف و لغتهای مختلف بر لمه نید یا اکنون ای مسیحی مسیح نطق خدا بو و وجه خو علم
سو کلمه خدا بو که در همه اشیا است کلمه موجود بو و از خدا جدا نبو اکنون در جمیع مظاهر مسیح را
بطلب مسیح مصحف حق را بکشاد و مفتح بخواند و مسیح جنین کفته بود جنانکه خط وجه مریم هفت بر هفت
جهار نزه ودو ابرو وموی سر هفت بو صفت جهارده های ازرا حواریونه مسیح قایم مقام کی و اعلی
ومریم جهارده یعنی آد وازده که اعتقاد عیسی دارند و مریم خنان ممان مسیح اند و مریم جون مسیح
خو نوشته کلمه خدا هرانه هر کس که خو کلمه مرانه تحقیق خو هم مسیح الهی بود مسیح در خو تجلی کبسو و در
بیت المقدس برای آن کنند که رسول علیه الصلوه والسلم موضع سینهٔ ادم و ظهر ادم که انبیا همه
و اولیا از آنجا مخلوق شده آند یا این معنی روز حشر سنا علیکم بالسلام از بهشت ... لشو اکو تر بینی
شهر بو و حلقه مریمه که بار بار که خو کو شمند بی که کلمه خدای برای ای که خو نوشته ظاهر بکرد جون
همه نامها که خدا آدم تعلیم بکی که قائم بذات خدا نبد ا سخنها سو بو خو کو شمند بعدد ا سو

سخن

٢٨٤

284

سخن سی و آن دو مخلوق نی اکه مخلوق بو و آدمی بیدا کی بو با آدم می دعو ود و دبر سلا بکرند و عیسی کو
سخن خدا بو مخلوق بو و آن را ستی اکه و لتی در بیت مقدس بلغتهای غریب دو دو سخن وا شد در کتاب
فطروس آن بو ان بحث سو اسما مسیح است کلمه بو کر با آدم آمی بو که واتی که اول حرفی که از آسمان آمی
سخن بی و خدا با کی سخن نی و من آن سخن بن بس حو سو سخن خدا هست ازلی ابدی با همهٔ اشیا و در جمیع مظاهر
اوستی و فی کم مجردهای بحث اکه عیسی مجرد است و وفی که مرکبست او سکی بیان ذات وصفات خود را
خود میکند ان زمان در همهٔ وجود که جنین باشد و آمده های و اوسایم را در زمان آنجا بدان ای مسیحی محمد را
علیه السلم حق بدان که کلمهٔ الهی سر از وجود او بر اورد و بحقیقت مسیح و آمدن او کلمه العالها الی مریم و روح
الذین یفرقون بین الله ورسله اولئک هم الکافرون حقا اگر منکر محمدی منکر مسیحی مبدل لز بسم الله الرحمن الرحیم
در انجیل آمده است که ای حواریون هر سخنی که فرا شما کفته ام برمز واشارت کفته ام این بار بیایم معنی آنرا آشکارا کنم
و آنکه کفت که من پیش پدر آسمانی میروم این معنی باری و آن که کفت که هر که بمن نظر کرد به پدر من نظر کرد و من و بدر
هر دو یک نیم و آنکه کفت که اول حرفی که از آسمان آمد سخن بود و خدا با ان سخن بود و من آن سخن بودم اکه میز بلد با او
که کلمه الحق انجیل خدا یعنی تحی تو که انجیل سخن خداست که پیش از آنکه آسمان و زمین را بیافریدی کجا بودیا
کفت من در پدر و پدر اندر من پدر قوة ازلیت و من نطق اویم و روح القدس صورت اوست اکنون ای سو
بدان که انبیا آمدند پیش از ظهور مسیح و واننده که دختری بوری بزاید که نام او خدا با ما بو وقتی که او بیا
شرک از دنیا برود و دین و مذهب و ملت یکی شود مجموع آدمیزاد خداشناس شوند یهود میواکه
که ترسایان اورا میدانند آن نیست که انبیا وعده کردند برای آنکه دین و مذهب و ملت همه یکی نشد
و همه خلق خداشناس نشدند جواب اوی که مسیح واتی که ای حواریون من با شما سخن برمز و اشارت

و کنایت کفته آم این بار سایم و معنی آنرا بیان کنم و کفت نیامده آم که دین انبیا را ناقص کردانم بلکه آمده آم
تا تمام کردانم سعمر ما علیه السلم کواهی یدی که خو بو که انبیا خبر داده بودند آمد و برفت و او کلمه خدا بود و روح
خدا بود و باز خواهد آمد و نشان قیامت یکی آمدن اوست اکنون بقول مسیح ای ترسا ان سخن که مسیح کفت
من هرچه کفته آم بشما اکر فروا ایشان کفته آم باز خواهم آمدن تا آنرا اشکارا کنم پس بقول مسیح شما سخنهای
او را تا او بیان نکند فهم نخواهید کرد بسم الله الرحمن الرحیم اکنون انکه مسیح انرا در اول یک انجیل آورده است
که اول چیزی که از اسمان آمی سخن بی و خدا با ان سخن بی و من لز سخن بن معنی اوی که هر سخنی که خدای تعالی بو
یا بخود کفت همچنانک با موسی علیه السلم در ان وقت و در ان زمان همان ایشان سخنی هر بن پس هر کس که
خدا سخن کفته باشد از انبیا و ملایکه هر ان سخن بود هم سخن از ذات خدا جدا نبو و خدای تعالی موجودات که آفری
بسخن آفری که والنی کن آن یعنی بباش هر زمان که امر کی که فلان چیزی بباش بی پس همه اشیا بنطق موجود بو
عیسی علیه السلم هوا که هر آن سخن خدا آم لاجرم چون سخن خدا و روح بو از خدا جدا نبو و خدا از خود جدا نبو انکه
وانچه کفت پیش پدر میروم بو جهی اوی که همچنانکه وجود پسر قایم به پدر است وجود نطق قایم بذات خداست و ذات
و صفات هر دو عین همند و هی باید دانست چون خدا بر همه اشیا محیط است (مرسی) و عیسی علیه السلم کلام خداست
می باید که از خدا جدا نباشد و بر همه اشیا محیط باشد هر شی از اشیا که تو نام می بری از سخن بیرون نیست پس
مسیح سخن باشد و سخن از همه اشیا ظاهر میشود پس مسیح با حق در همه اشیا بوده در خواب و چه در بیداری
ای ترسا بدان که اول مسیح آمی چرا سر اشیا و موجودات بیان نکی و حجی مانع احوال نبی که و لیکن بیان
و بیان دیکران ان شا الله کفته شود — اکنون ای ترسا باتفاق جمیع ترسایان روح خدا و سخن خدا که مسیح بی
در صورت مریم در امی و کوشتمند بی یعنی بصورت بشر مرادی بر امی در این سکن امدیم با صورت مریم مردم ان صورت

از

از آدم و حوا یافته بوده و در این هیچ شک و تردد شما را نیست پس چون روح پاک در رحم مریم پاک کوشتمند
شد صورت مریم حاصل کی و بیرون آمی و در سخن آمی با آن مردم بسخن و لغتهای ایشان تا ایشان فهم سخن او
توانند کرد اکنون ای ترسا ببین تو هستی که ان صورت که مریم داشتی صورت آدم و حوا بی باید که صورت
می باید کفت پس صورت که روح کوشتمند بی و صورت حاصل کی اصورت آدم بی البته و در توریه و کتاب
انبیا آمی که ادم علیه السلم را حق تعالی نام مجموع موجودات آموخته بود و لغت مختلف که فرزندان ادم داشتند
و دارند همچنین و صورت ادم از آدم یافته اند و در توریه آمده است که من که خدا آم میخواستم که چیزی بسازم
بشکل خود و هیات و صورت خود که پادشاه مرغان هوا و ماهیان دریا باشد ادم را بیافریدم اکنون
مسیح اصورت صورت ادم است خلاف باید دانست که ادم علیه السلم چون بشکل خدا و صورت خدا
برامده است اکنون بدان که شکل و هیات از ان صورت است هر که صورت ادم را دید خدا را دیده باشد
و جمیع انبیا را بدان کرده سخن خدا و نطق خدا که مسیح کفت که من نطق خدا و سخن خدا آم برده باشی اکنون
ای ترسا چون بحکم توریه صورت ادم صورت خدا باشد پس صورتی که مسیح در شکم مریم کوشتمند شده بی و صورت
ادم حاصل کرده هم صورت خدا بی اول بدانکه چرا مسیح کوشتمند بی و بصورت آدم در امی با او که مسیح
و کلمه خدا ظاهر بشو که من کلمه خدا آم که آمده آم بدان ای ترسا که وجه ادم که مسیح آن وجه و صورت از وی یافت
چون از مریم بزایید همچو مردم هفت خط خدایی بر روی داشت یکی موی سر و دو ابرو و چهار مژه
و هفت دیگر از ان آدم بر روی داشت دو موی عارض و دو موی بینی و دو بر لب بالا و یک بر لب
زیرین چهارده خط خداست این چهارده خط وجه مسیح بر چهارده موضع است که منازل قمر بر
فلک البروج است و هر فلکی زیر و بالای فلک البروج است و خاک و باد و آب و آتش از وی منزل بیابند
قمر است قسمت میشود در مقابل قسمت وجه مسیح از برای انکه عیسی علیه السلم کلمه خداست و همه اشیا از کلمه

تا بتعالی که اکر دو چیز را برهم زنی از او آوازی بیرون آید که از سی و کلمه آدم بیرون نیست و چون مسیح

کفت که من کلمه خدا آم و کلمه ها و آواز ها که اذان می کویند که پدر قوت از لبیت و من نطق ویم و روح القدس

صورت اوست بی صورت کلمه ظاهر نمی شود اکنون ای مسیحی بدان که مسیح واقع که من نطق خدا آم و آنچه

که از زبان مسیح بیرون می آید آن نطق خدا بود و در آن وقت که او آمده بود بر زبان او سی و نطق

خدای تعالی آدم را آموخته بود و در مقابل آن سی و خط بر روی او نوشته که آن سی و خط که بر وجه مسیح بو

در مقابله سی و نطق آدم که در دو چهار ظاهر و باطن هر چه هست از ایشان بیرون نیست لیکن سی و نطق

بزبان مسیح کد عمی کرد از برای آن کفت که بروم و بیایم تا دین انبیا را تمام کنم که برای تمام کردن آدم

نه از برای نقصان — الک کفت مصحف حوی را بر کرسی بزرکواری بنهاده است و بهفت انکشتری مهر کرده

که هیچ ملک و نبی آنرا باز نمی تواند کردن غیر باز کنم آن هفت خط مهر است چهار فرزه و دو ابرو و یک موی

که هر یک چهار خط خداییست خاک و باد و آب و آتش در مقابله سی سخن خدا که از زبان رسول خدای تعالی

و از زبان عرب عام و چون موی فرق برای خط استوا شکافته شود هفت خط بهشت خط کردد

هر یک خط چهار خطها از خاک و باد و آب و آتش با سی و خط کردد که بلغت آدم و کلام خدای سی و آ

و مسیح بر وجه دارد و آن بره هشت شاخ که انرا فرو برد یعنی مصحف حوه را آنست که بسر آن رسید و از برای

آن ملایکه را و انبیا سجده او کردند و کفتند که ما را از زبانهای مختلف و لغتهای مختلف بر ما نبدی

و انکه کفته آمد که در بیت مقدس بلغتهای غریب عجیب دو دو سخن کویند همه حالت چون لغت آدم

رسیدند از جمله لغات رستند سی عرب و چهار دیکر چا و ژا و پا و کا — عدد نه تشهد صلوة

بعدد علم کاف و نون چهار تشهد و سلام کاف و نون با سلام نون شش حرف و سه نقطه —

چهار کرسی

چهار فرشته سه اسرافیل و میکاییل و عزراییل چون بوهیج اصل کلام و علم کاف و نون فهم بکوی

آنسه هر یک سی و حرف و نقطه بند و چون جبرییل ست بو جبرییل از الف که چهار علم بو بکیسی که معلوم بو

صور انبیا و قبض ارواح انبیا و ارزاق انبیا و وحی انبیا از این چهار بیرون نیست صد و بیست و چهار

حرف و نقطه بعدد تعلق این چهار با صد و بیست و چهار انبیا در صلوة جمعه که دو رکعت کم میشود

یک نقطه فا کم کند در سفر که شش رکعت کم میشود سه نقطه کاف و نون کم میشود بعدد شش حرف

شش تشهد بماند بسم الله الرحمن الرحیم سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی

المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله لنریه من آیاتنا الایه فرض علی خمسین صلوة فی کل یوم و لیلة

در مصابیح در حدیث معراج طلب کند و در عقب این آیت بنویسد که جبرییل آمد و سینه مبارک

او را بشکافت و بشست و باب زمزم پاک کردانید و بعد از آن براق آورد و او را سوار کرد

و بقدس برد و از آنجا باسمان اول رسید طلب در کشودن کرد خازن سموات کفت کیستی کفت جبرییلم

قیل من معک کفت کیست با تو کفت محمد علیه السلم کفت فرستاده شده باو قال نعم قیل نعم المجی و جاینک اسلام

که آمد در سما کشود شخصی را دید نشسته جبرییل کفت بروی سلام کن سلام کرد کفت پدر تست آدم علم

از طرف دست راست نظر کردی خنده کردی و از طرف دست چپ نظر کردی کریه کردی رسول

علیه السلم از جبرییل پرسید که سبب خنده و کریه چیست کفت از طرف دست راست نظر میکند

فرزندانرا در بهشت می بیند سعت و لقا می خندد و در چپ نظر میکند فرزندانرا در دوزخ می بیند

می کرید مجملا بر آسمانها می کذشت و طلب در کشودن میکرد و انبیا را می دید تا باسمان ششم و بیشتم

بموسی علیه السلم باز رسید و از آنجا در کذشت و بسدرة المنتهی و تعاب قوسین او ادنی رای تا

فقدح شیر و عسل و خمر برو عرضه کردند شیر اختیار کرد جبریل گفت اخترت الفطرة و بمقام فاوحی
الی عبده ما اوحی رسید بعد ازان فرمود فرض علی خمسین صلوة فی کل یوم ولیلة یعنی حضرت پنجاه
صلوة در شب و روزی بر من واجب کرد چون باسمان ششم مراجعت کرد موسی علیه السلم را دید که صاحب
قبله و نجیمه میعاد بود گفت پنجاه صلوة حضرت واجب کرد گفت باز گرد و طلب تخفیف کن که امت تحمل نتوانند کرد
می آمد و تخفیف می جست و موسی علیه السلم می گفت باز گرد و طلب تخفیف کن القصه پنجاه صلوة با پنج صلوة آمد
حضرت فرمود که هر صلوة جای مقام ده صلوة است پنج قایم مقام پنجاه من جاء بالحسنة فله عشر امثالها
چون حضرت رسالت بمکه باز آمد جبرئیل علیه السلم دو نوبت بر در خانه کعبه آمد و امامت کرد بر نهج مخصوص
که امروز میگذارند و السلم ای طالب کننده تحقیق با محمد مصطفی را بدین ترتیب تا آسمانها بردند و طلب در گشودن
نکرد و از آسمانها در نگذشت و بمقام قاب قوسین او ادنی رسید و سدرة المنتهی را در نیافت
رضاء تقدیر و لقا حاصل کرد پنجاه صلوة برو واجب شد و با آسمانها و ستران بوهم و تصور و خیال نتوان آمد
و بالهامات شیطان همانجا نتوان برد و لقد زینا السماء الدنیا بمصابیح و حفظناها من کل شیطان رجیم لا یسمعون
الی الملاء الاعلی یا الجا که الا من استرق السمع فاتبعه شهاب مبین اکنون اگر سایل سوال کند که حکمت الهی چه بود
که حق تعالی فرموده است که یقول الذین کفروا لست مرسلا قل کفی بالله شهیدا بینی و بینکم و من عنده علم
الکتاب اگر سایل سوال کند و گوید که آن کس که علم کتاب بیش اوست و شهیدست در رسالت رسول علیه
که حق تعالی فرموده است ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین و کل شیء احصیناه فی امام مبین پنجاه صلوة
که اول واجب کرد در کتاب کجاست و چرا پنجاه صلوة بود در اول بعد ازان در قرآن هفده رکعت کجاست
و یازده سفر کجاست و پانزده جمعه از کجاست و عدد ایشان درین هفده و یازده و پانزده جمعه از
کجاست

کجاست و از چه جهت و حکمت این اعداد عند الله چه بود والسلم بسم الله الرحمن الرحیم ا ب ت ث ج ح خ
د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن و ه ی پنجاه حرف و نقطه است یعنی بعدد پنجاه حرف و نقطه که
علامت کلمه است که عبارتست از ا ب ت ث تا آخر پرستش حضرت احدیت کنی که عظمت و جلالت کلمه الهی
دران نصابست که ترا بعددست کلمه الهی پرستش می باید کرد چون بسبب موسی علیه السلم طلب تخفیف می
رفت با پنج صلوة آمد چون بر حضرت احدیت پوشیده نبود ب با نقطه خود علامت کلمه الهی باء
هفده کلمه ازین بیست کلمه در حروف مقطعه قرآن که چهارده اسمست آمده است الف لام میم ح ر س ص ط ع ق
ک ل م ن و ه ی ازین چهارده کلمه الهی که در تلفظ می آید سه کلمه ی مکرر ظاهر میشود از الف واو از
صاد دال و از نون واو مجموع حروف مقطعه قرآن این هفده کلمه است که عدد هفده رکعت صلوة
در کلام الهی از اینجاست شش رکعت در سفر می افتد و یازده می باید گزارد تا قایم مقام آن یازده باشد
که در حروف نیامده است که قرآن از هر دو مرکبست یعنی ازان هفده و ازان یازده هفده حضر و یازده
سفرست رکعتست باید بعددست کلمه الهی که قرآن ازان مرکبست هر گاه که نماز گزارد بعددست کلمه الهی
پرستش کرده باشد و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب مبین در هفده رکعت صلوة نه تشهد است یکی در صلوة
بامداد و دو در صلوة ظهر و دو در صلوة عصر و دو در صلوة مغرب و دو در صلوة خفتن نه تشهد باشد
بعدد علم کاف و نون که در حروف مقطعه آمده است که مجموع اشیا از علم کاف و نون که اسم ک و ن است
موجود شده است کاف و نون نه حرف و نقطه دارد کاف چهار حرف و نقطه است چهار تشهد
بی سلام بجهت آنست و نون پنج حرف و نقطه دارد پنج تشهد با سلام در آخر بجهت آنست تا بعدد نه حرف
که از کاف و نون در وجود آمده است آن کس گواهی داده باشد بجهت رسول و خدا و المومنون کل امن بالله

[margin: ما اسلم و ...]

الایمان ان تومن بالله وملائکته وکتبه ورسله الم الله لا اله الا هو الحی القیوم نزل علیک الکتاب بالحق مصدقاً
لما بین یدیه وانزل التوریه والانجیل من قبل هدیً للناس الی آخره واجبست بر مومنان ایمان آوردن
بجمیع کتاب که حضرت عزت بانبیا فرستاد وجمیع کلمه الهی که کتب آسمانی از آن مرکبست بحکم علم آدم الاسما
کلها سی کلمات و بس و دیگر که با آدم علیه السلم آمده است و در بعضی کتب انبیا آمده و در توریه و انجیل
و صحف ست کلمه از آن انست که بحضرت رسالت آمد که قرآن از آن مرکبست و چهار دیگر است که با آدم
علیه السلم و در توریه وانجیل وصحف آمده است که حضرت بدان خطاب کرده است کا خا ثا ژا پا سی و
حضرت رسالت فرمود خلق الله تعالی آدم فی یوم الجمعه بجهت آن صلوة جمعه پانزده رکعت با ی و غیر جمعه
هفده رکعت با هفده و پانزده چون جمع شوند سی و دو رکعت باشد بعدد سی و دو کلمه الهی ازلی ابدی با حضرت
رسالت جمع کلام الهی پرستش حضرت احدیت کرده باشد و صفات قدیم اوست و تمت کلمه ربک صدقاً
و عدلاً و از این جهت ختم انبیا گشت و چون اصل کلام که حروف مقطعاست از آدم گذشت بغیر از و یکی دیگر
نیامده و ام الکتابت که همه کتاب از و مرکبست باین معنی امیست با با نسبتست بام که اصل کتابت
که ام الکتابت با و آمد و بس و فاتحه را سبع المثانی و ام الکتاب و کنز بجهت ان خواند حضرت رسالت
که این چهارده کلمه اصل که سه دیگر از و ظاهر میشود که هفده های اصل کتابت و ام الکتاب و فاتحة الکتاب
که فاتح کل شیء اوله و کنز الهیست که حقایق در و موجود ست سبع المثانی بجهت انست که هفت بار الحمد بعد دان
که ام الکتابت و اصل کتابت و فاتحة الکتابت بس فاتحة الکتاب از این جهت خواند الحمد را و هفده بار
الحمد را در صلوة حضر باید خواند و پانزده بار در سفر باید خواند که بیت های و هفده و پانزده جمعه و غیر
جمعه که سی و های بسم الله الرحمن الرحیم و این هفده صلوة و پانزده صلوة شش از آنکه

بگزارد

بگزارد موذن در صلوة صبح هفده کلمه اذان بگوید الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر اشهد ان لا اله
الا الله اشهد ان لا اله الا الله اشهد ان محمداً رسول الله اشهد ان محمداً رسول الله حی علی الصلوة حی علی الصلوة
حی علی الفلاح حی علی الفلاح الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله الصلوة خیر من النوم الصلوة خیر من النوم
2 قامت الله اکبر الله اکبر اشهد ان لا اله الا الله اشهد ان محمداً رسول الله حی علی الصلوة حی علی الفلا
قد قامت الصلوة قد قامت الصلوة الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله اشهد ان لا اله الا الله اشهد ان محمداً
رسول الله حی علی الصلوة حی علی الفلاح قد قامت الصلوة الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله یازده کلمه قامت
و هفده کلمه اذان صبح چون باهم جمع شوند سی کلمه باشد باز یازده کلمه قامت ظهر و عصر و شام و خفتن
هر یازده چون با هفده اذان صبح جمع شود سی کلمه باشد و پانزده اذان ظهر و پانزده اذان عصر
و پانزده اذان مغرب و پانزده اذان عشا چون با هفده اذان صبح جمع شوند سی و سه باشند سبب
چیست که این یازده اذان را و پانزده اقامت را با هفده اذان صبح جمع باید کرد بسبب آنکه این حرف
که صبح دارد و صلوة صبح دارد لان قرآن الفجر کان مشهوداً و ان فجر صلوة فجر است و دو کلمه در اذان
زیادت است که الصلوة خیر من النوم الصلوة خیر من النوم چون صلوة فجر حق تعالی مشهود خواند مجموع
اذان را با او جمع می باید کرد حضرت رسالت در شب معراج که تخفیف صلوة می جست موسی علیه که ان امتک
لا تستطیع یعنی که امت تو تحمل پنجاه صلوة نتواند کرد طلب تخفیف کن طلب تخفیف از جهت امت جست
نه از جهت خود بجهت آنکه حضرت عزت در سبحان الذی اسری که شب معراج اشارت میکند در آنجا
ذکر کرده است که و من اللیل فتهجد به نافلة لک عسی ان یبعثک ربک مقاماً محموداً یعنی شب بر خیز
و نماز شب بگزار که بر تو واجبست نه بر غیر تو که تو نزدیک شد که خدای تعالی ترا در مقام محمود برانگیزد

در مصابیح آمده است از روایت عائشه صدیقه رضی الله عنها که نماز شب حضرت رسالت یازده
رکعت میگزارد تا یازده و هفده جمع شود پس رکعت های بعدد پس کلمه الهی و اول صلوة
اشراق چهار رکعت حضرت رب خود فرموده است یا ابن آدم ارکع لی اربع رکعات اول النهار
الی آخره بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل سوال کند ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین وکل شیء
احصیناه فی امام مبین که قرآنست شمرده است هفتاد و هفت کلمه است اذان در پنج وقت
در صبح هفده کلمه و در چهار وقت دیگر پانزده پانزده جواب آنست که حروف مقطع قرآن
بمکرر و غیر مکرر وقتی که بای باسم حرف ندا های سین کلمه مقطعه های جمیع حروف مقطع هفتاد
و هفت کلمه است چنانکه الم سه کلمه های اگر شخصی گوید که بقرات آمده است که یس هر دو
از حروف مقطع است هفتاد و هشت کلمه چگونه مثال هفتاد و هفت شد جواب آنست که
که یس هر دو از حروف مقطعه های بیک قرات حضرت احدیت فرموده است حم عسق عین
محذوفست که لکل اجل کتاب یمحوا الله ما یشاء ویثبت وعنده ام الکتاب عین را از حم عسق حذف
کردند تا هفتاد و هفت کلمه های اول در اسلام آنست که موذن بعدد این هفتاد و هفت کلمه
مکرر و غیر مکرر کلمه شهادت مذکور بگوید و بعدد هفده غیر مکرر هفده رکعت صلوة بگزارد و با
هر صلوة یازده کلمه اقامت بگوید تا هفده رکعت صلوة و یازده قامت بوجه پس شوند والا
بسم الله الرحمن الرحیم درست نیست و مقبول نیست یا نماز گزارنده رو در کعبه که خانه خداست
نکند از چه جهت حضرت احدیت امر می فرماید و تعظیم آن خانه از کجاست و آن موضع را
ام القری از چه خواند و در اخبار آمده است که پیش از خلقت آسمانها و زمین موضع آن خانه

و مجموع زمین را حق تعالی از آنجا بیرون آورده است و او را ام القری خواند و مطاف ملایکه
و جمیع آسمانها و ملایکه آسمانها و کواکب برگرد کره خاک در طواف آنند از چه جهت است و این
لوط و آدم و ابرهیم و نوح و حضرت رسالت با جمیع انبیا رو در وقت پرستش چرا رو در آن موضع
کنند و در وقت وفات روی همه انبیا و اولیا بدان طرف کنند و در وقت مرگ قبر او را رو بدان جهت
کنند و از چه جهت رو بدان طرف کنند و ابرهیم علیه السلام اسمعیل را در آنجا قربان می کرد از چه جهت
حضرت احدیت فرموده است که ان اول بیت وضع للناس للذی ببکة مبارکا وهدی للعالمین
فیه آیات بینات مقام ابرهیم ومن دخله کان آمنا ولله علی الناس حج البیت من استطاع الیه
سبیلا ومن کفر الی آخره و از مشرق و مغرب رو در اینجا کنند و صلوة گزارند و کسی را که استطاعت
باشد از مشرق و مغرب عالم متوجه آن خانه باشد و آن خانه را خانه خدا خواند این شرف و این تعظیم
این خانه از کجا یافت و صلوة هفده رکعت و یازده رکعت که سنت رکعتست و صلوة هفده رکعت
و یازده رکعت که پس رکعتها فی الکعبه رو در آن مقام کنند درست نیست از چه جهت است جواب
قال رسول الله صلی الله علیه وسلم خلق الله تعالی راس آدم وجبهته من تربة الکعبة وصدره وظهره
من بیت المقدس الی آخره چون حضرت احدیت سر آدم و جبهه و روی آدم را از خاک زمین کعبه
آفرید و مظهر سی کلمه ابدی ازلی خود گردانید و از سر و دهن آن سی کلمه ظاهر میشود حضرت
احدیت وجه او را چون از آن خاک آفرید و خمرت طینة آدم بیدی اربعین صباحا پس خط خدای
بر وجه آدم بعدد پس کلمه الهی که بحضرت رسالت آمده است بنوشت تا علم پس کلمه الهی که قایم
بذات اوست یک یک آن پس بر وجه آدم کدامست چون هر گاه که کتابت میکند پس اب ت ث به شکل

دیگر می نهد تا خوانده بآن شکل هر کلمه را بشناسد حضرت احدیت بدست قدرت سی کلمه را بروجه آدم
بخط علم سی کلمه بنوشت تا از ان علم وجه ادم ره بخلقت انسان برد و از انجا ره بر سی کلمه ازلی ابدی
ببرد و از انجا ره بذات حضرت احدیت برد کر ان سی کلمه تمام بان دانست که من عرف نفسه فقد عرف ربه
ما اشهدتهم خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم یعنی شیاطین ره بخلقت سموات و ارض و خلقت نفس
خود نبردند اکنون ای طالب ان سی خط الهی بر وجه آدم کدامست یک خط موی سر و دو خط دو ابرو
و چهار خط مژه که هفت خط الهیت بر هفت موضع دیگر که ان هفت هم کتابت الهیست و صفت غیر
خط موست هفت سطر موی و هفت سطر غیر موی چهارده ها که دو خط موی دو طرف عارض و دو خط
موی دو بینی و دو خط موی لب بالا و یک خط موی لب زیر که بر خط استوا افتاده است هفت خط با
بر هفت موضع چنانکه چارده ها که این چارده و ان چارده سی باشد بعدد سی کلمه الهی که کلام الهی
که کلام الهی از ان مرکبست و در وضو از ین جهت آب بر و باید رسانیدن و تا وضو نگرفته و وجه المعظم
نکرده و نشسته و مسح سر نکشیده و دست و پا نشسته روا نیست دست به سی کلمه مصحف ظاهر
کردن کر آن سی کلمه از وی مرکبست و صلوة هفده و یازده که سی ها که نتوان گزارد چون وجه آدم علم
سی کلمه ها که وجه انبیا و جمیع بنی آدم را اصل آن خاک کعبه است لاجرم در وقت صلوة و پرستش
رو در مقام وجه آدم باید کردن و بعدد هفت کلمه خط الهی و یازده کلمه خط او پرستش کردن
و سجود کردن بمخالفت شیطان که شیطان این سی خط را بر وجه ادم نخواند و ندید و گفت خلقتنی من نار
از آتش آفریدی و او را از خاک ان ملعون ندانست که قابلیت خط الهی آتش و آب و باد
ندارد قابلیت خط الهی خاک دارد که علم کلمه الهی شود بحقیقت این معنی اسما تا ملائکه و جمیع کواکب

درکرد

درکرد کره خاک در طواف اند و در سجود اند که چون ادم که مظهر سی کلمه الهی و سی و دو کلمه الهیت
ظاهر شود و جمیع اسمای حضرت احدیت تعلیم او کند و او تعلیم ملائکه کند و شیطان که
سجده او نکرد و از تعلیم او بی نصیب ماند و خط وجه او را نخواند و مردود و ملعون شد در مجموع
قران هفت موضع این بحث را خدای تعالی از زبان خود و شیطان تکرار کرد بحقیقت انکه هفت خطست
که در بهشت اهل بهشت بر وجه خود دارند موی سر و دو ابرو و چهار مژه که هر یک از ان هفت خط چهار
سطر اند که سی سطر ها بعدد سی کلمه الهی وجه بر خط استوای ان یکدیگر که موی فرق نهادن
از ین قبل خلیل الله کرد سنتست تا که این هفت خط وجه خط موی سر دو پاره شود هشت سطر ظاهر
شود هر سطری چهار سطر سی و دو سطر ها بعدد سی و دو کلمه الهی همه اهل بهشت برین صورت باشند
از ین جهت حضرت رسالت فرمود لسان اهل الجنة عربی و فارسی دری مسئله انکه سی خط وجه آدم
که دیگر رفت که چارده بر چارده لیکن سی خط خاکست و سی خط بادست و سی خط آبست و سی خط
آتشست ان آتش که موسی علیه السلام ازو شنید خطاب انی انا الله رب العالمین و چون بر خط استوای
وجه آدم یکدیگر موی فرق و خط شود و دو خط ابرو و چهار مژه و دو خط موی دو بینی و دو
خط لب زیرین که بر خط استواست یکدیگر شانزده خط خدا ظاهر شود بر شانزده خط که سی و دو
باشد بعدد سی و دو کلمه الهی که بآدم علیه السلام آمد و علم ادم الاسما کلها ازین معنی ها و جبرئیل در صورت
ادم می آمد این قرآنرا می آورد که سی و سی و دو کلمه است از سی و دو رکعت صلوة جمع و عصر جمعه
واشرقت الارض بنور ربها خدای تعالی فرموده است که بشکافت زمین مقابل نور خدا قرآن را نور
خواند زمین وجه چون بعدد سی کلمه الهی و سی و دو کلمه الهی منقش شود سکانه شکل باشد از وحی بطنی

معنی اقتربت الساعة وانشق القمر شکافتن خلقت وجه انسانست بجهه علم کلمه الهی چنانکه الم نشرح لك
صدرك که سینه مبارك او را از برای خط استوا بشکافت الی آخره بسم الله الرحمن الرحیم بسر ای
طالب وجه خود را در صلوه پانزده جمعه وغیر جمعه که هفده باشد سی و باید که بعدد سی و کلمه وجه آدم که
علم سی و کلمه الهیست پرستش باید کرد و رو دران مقام که وجه آدم را علیه السلم حق تعالی از آنجا آفرید که بتعظیم
وجه آدم بجاست که رو در پرستش ابسار را در انجا باید کرد و اصل وجه آدم و انبیا از انجاست و خط الهی را
قابلیت ان خاك داشت که ازان خاك راه بخط وجه آدم توان برد و از وجه آدم ره سی و کلمه الهی توان
برد که قایم بذات حق است و بر اشیا محیط است و ازان سی و کلمه بذات حضرت احدیت توان برد
این شرف از انجا دارد و هی قدرت و و هی کمال بسم الله الرحمن الرحیم و اجبست بر همه کس که در مشرق
و مغربست چنانکه رو در صلوه بت سی و دران طرف میکنند جون استطاعت باشد متوجه کعبه شود
اگر در مشرق باشد و در مغرب که ان زمین مشرف را اصل آن بوده است که ام القرا که اصل زمین است
چنانکه سر و وجه در خلقت اصل وجود آدمست علیه السلم بر گرد ان خانه سر و پا برهنه کرده و از لباس
جاه و منصب بیرون آمده لبیك لبیك گویان گرد ان خانه بت طواف بعدد بت کلمه طواف باید کرد در
اول سنت است هفت طواف قدوم و هفت طواف وداع چهارده باشد بحکم اتموا الحج والعمرة لله چهارده دیگر
هفت برای عمره بت طواف باشد بعدد بت وجه ادم لا جرم جون در مقام سر و وجه ادم طواف میکند
سر و پا برهنه باید کرد و سر را دران مقام که ازان بت خط الهی یك خطست در پیش مقام سر ادم باید
تراشید و نقصان از برای کمال ادم در خود پیدا کردن چنانکه خلیل الله فرزند خود را در انجا
قربان میکرد بعوض گوسفند مبدل شد یعنی حاجی بایستی که نفس خود را دران مقام قربان کردی

کر

که مقام سر و جبهه آدمست بتحقیق که محلقین رؤسکم و مقصرین بتخفیف رفتن و ان سنت طواف
و از حجر الاسود در باید گرفت که حضرت رسالت که فرموده است که او را در قیامت عینان
یبصر بهما و لسان ینطق به یعنی او را دو چشم باشد در قیامت که آن حجر مردم را با ان دو چشم
بیند و زبان باشد که با آن سخن گوید و عهدنامه الست بربکم که خدای تعالی از بنی آدم گرفته است بود بغل
بهشت اوست که روز قیامت شکافت و آن عهدنامه ازو ظاهر شود وقتی که او خداوند دو چشم و زبان
باشد جون مقام وجه و سر و جبهه آدمست چار صورت انسان ازو ظاهر شود و از حجر سیاه
یك خط سفید بر میان خود دارد که بر خط استواست چنانکه خلیل الله فرق سر راست حضرت
رسالت فرموده است که حجر الاسود را از بهشت آورده اند کنایت از آدم علیه السلم در بهشت مجموع
اهل بهشت را این هفت سطر بر وجه باشد که حجر الاسود کنایتست ازان هفت سطر که طواف هفت
ازو ابتدا باید کرد که خلقت وجه از انجا معلوم میشود و اگر چنین نبودی معلوم نشدی که این چهارده
سطر سی و سطر ظاهر شدی از خلقت وجه حوا و اهل بهشت که امرد باشند این سی و خط و بت خط
ظاهر میشود ان شاء الله که گفته میشود والسلم بسم الله الرحمن الرحیم اگر بر وجه حوا خط عارض همچنانکه خط آدم
بودی هرگز کتابت وجه آدم بر سی و کلمه خط ظاهر نشدی و شکستن الواح را که موسی علیه السلم شکست
ازین معنی بود اکنون خط وجه حوا هفت سطر است دو ابرو و چهار مژه و یك موی سر که اگر بر روی حوا
ان خط و خط عارض بر غیر ان بودی کسی توهم کردی که خط موی سر و دو عارض یك خطست چنین
جنین نبودی سی و خط ظاهر نگشتی از وجه حیوان این صفت خط منع کرد تا معلوم شود که خط وجه عارض
داخل خط سی نیست در خلقت علیه السلم ازین جهت همه اهل بهشت بر خط حوا باشند و ازین جهت فرمود

که الجنة تحت اقدام الامهات پس بوجهی ام الکتاب خط وجه حوا است که منقسم خط وجه ادم است او
والحمد لله رب العالمین بیت و یکبیت تا آخر بسم الله الرحمن الرحیم ام الکتاب الحمد است که بعد از آن
ام الکتاب که هفده کلمه و یازده کلمه است از آن باید خواند پس ام الکتاب بوجهی لدنیست کلمه و یازده
کلمه و سی کلمه است که جمیع کتب سماوی و تراکیب ازو پیدا میشود و بوجهی ام الکتاب که اصل کتابت است
چارده خط وجه آدمست بر چهارده که بر خط استوا سی خط است اصل خطوط ایشانند که کتابت
الهی ابد و ام الکتاب حقیقی ایشانند و بوجهی ام الکتاب آن سی کلمه الهی و سی کلمه الهیست که قایم بذات
حقست و ازلی و ابدیست که سی خط وجه آدم و سی خط وجه آدم لدنی سی کلمه الهیست و بوجهی
ام الکتاب یعنی اصل کتاب هفت سطر وجه حوا است که اگر ان هفت سطر نبودی سی سطر بر وجه آدم
ظاهر نگشتی پس بحقیقت ام الکتاب هفت سطر وجه حوا باشد که جنت در زیر اقدام امهات است و در قیامت
همه را اما در بار خوانند و آن هفت سطر وجه حوا مرکب است از چهار طبایع خاک و باد و آب و آتش
هفت در چهار است خط الهی که بر خط استوای فرق مشخط شود هر خطی چهار سی سطر الهی
در مقابل سی کلمه الهی که با آدم علیه السلم امده است و همه اهل بهشت برین خلقت باشند والسلام هر کس که متوجه
ان خانه که مقام وجه آدمست علیه السلم نکند و استطاعت داشت چه در مشرق و چه در مغرب و بعدد سی
کلمه و خط وجه آدم در مقام وجه آدم طواف نکرد و سر نتراشید و سر و پا برهنه نکرد و بعدد سی کلمه
طواف نکرد حضرت فرموده [illegible] من استطاع الیه سبیلا و من کفر تا آخر تعظیم صلوه و تعظیم کعبه و طواف
از ین جهتست و هر کس که در ان خانه درآید حضرت میفرماید و من دخله کان آمنا بجهت دخول ظاهر
آمن شد و فی که این تعظیم معلوم شد و از انجا ره با آدم و خط وجه آدم برد و سی خط از وجه آدم که در

مقابله

مقابله سی کلمه الهیست که او ازره بکلام حضرت احدیت برد و سی کلمه الهی را بر همه اشیا محیط یافت
بجهت آن فرمود که آن خانه هدی للعالمین که ره نماینده عالمیانست و آن خانه را که مقام وجه
آدمست خانه خدا خواند بجهت آنکه علم کلمه الهی که وجه آدمست از انجا ظاهر شد خلق الله تعالی
آدم علی صورة الرحمن این معنیست سخن درین مقام بسیار است اما مجال تنگ است از بحثهای
دیگر انشاء الله طلب کرده شود بسم الله الرحمن الرحیم در باب عشق و محبت الکون فرزند آدم را
این صورت که دارد اگر ترساست و اگر یهود و اگر مسلمان و اگر کافر و میراث از آدم یافته است
اکنون چون فرزند آدم است بصورت باید که چنانکه میراث صورت یافته است میراث باطن
که علم اسماییست که ملایکه را بآن اسما معلم شد و مسجود شد بداند که اسما چه ذاتست و کدامست
تا میراث از باطن آدم برده باشد چنانکه صورت برده است و الا فرزند معنی او نباشد پس ره
بوجه پدر و خلقت وجه پدر نبرده و رو در مقام وجه پدر نکرده بعدد لدنی اسما سی کلمه پرستش
خدا نکرده کافر است و میراث پدر مسلمان که آدمست فرزند کافر نمی برد پس زمین میراث ماوی
و هر چه در روی زمینست پس نیز و هر چه در روی زمین است از آن آنکس که ره بمقام وجه پدر
و بعدد لدنی کلمه که مسجود ملایکه شد پرستش در مقام وجه پدر کرد که ان الارض یرثها من یشاء
من عباده و العاقبة للمتقین الم ذلک الکتاب لا ریب فیه هدی للمتقین الذین یؤمنون بالغیب
درین مقام خرد مدرک طالب دانا باید که تامل بلیغ بکند اگر داعیه بردن میراث پدر دارد
بلکه اهمه انبیا و اگر مذهب یهود میکند ره به بیت المقدس که مقام ظهور [illegible] باید برد
تا بر زمین حشر ره برده باشد و اگر ره بدینجا نبرد و سجده او نکرد میراث زمین و آنچه در زمین

که ازان آدم است علیه السلام این فرزند ناخلف ناشناس نمی رسد بقول انبیا بسم الله الرحمن الرحیم چون
اصل زمین کلمات است که ام الوراثت و همه زمین از انجا بیرون امده است بقول حدیث نبوی
کعبه که مقام وجهست همچنانکه همه عضو آدم متصلست پس همه زمین متصلست بکعبه و در هر مقام که
آدمی زاد باشد رو در مقام وجه کرده پرستش بعدد هفده و یازده کلمه و سی و سه کلمه می باید کرد
بعالم ظاهر و طواف از مشرق و مغرب امدن و بعدد سی کلمه کردن یعنی طواف قدوم و
طواف وداع و چارده طواف حج و عمره چون این ظاهر بجا آرد مسلمانست از زمین و آنچه در زمین است
میراث دارد پس هرگاه که راه بوجه پدر هر دو او در انجا کرده بعدد سی کلمه الهی و سی و سه کلمه الهی پرستش نکرد
کافرست میراث ازین زمین و آنچ در زمین است بمذهب انبیائی برد انبیا می فرمایند زمین ازان خدا
که آدم را از جمیع زمین آفرید و بقیه خاک اوست که تمام صورت آدم داده و از خلقت و معاینه او بیخبر
این زمین وارث باو نمی رسد بلکه واجب القتل است بعد ازان تامل کن کسی که پس کعبه و بیت المقدس را نبرد
حال چه باشد فهم کن اگر فهم داری والسلام بسم الله الرحمن الرحیم مقام محبت و عشق پس عاشق بر صورت
بر حسن و جمال انسان و ابرو و چشم و زلف و قره و خط و عارض عاشق میشود و بر کل خواب و خورد
و نام و ننگ می کند بحقیقت عاشق علم سی و سه کلمه شده است اما نمی داند که عشق بر که
خلیل الله قصد فرزند خود کرد رو در مقام خاک وجه آدم کرده و بعدد سی خط و سی و سه خط
و سی و میل پرستش همه نوع کرده است و میکنند عاشقان الهی عشق خیر یارند اکنون چون معلوم شد
که خط وجه آدم مصحف الهیست و خط خدائیست باید که بنظر حرام و جنابت بی وضو و طهارت
دست بران مصحف نهی که لا یمسه الا المطهرون و درین باب سخن بسیار رفته است مقدار دو
مستوی

در باب این معنی و در غیر این معنی گفته شده است و بامانت سپرده انسان الله بسم الله الرحمن الرحیم
خلقت انسان و جمیع موجودات بدان ای طالب لوح محفوظ الهی که در قرآن میگوید بل
هو قرآن مجید فی لوح محفوظ لوح محفوظ الهی وجود آدم است علیه السلام که تمام لوح
دارد وجود آدم و کتابت الهی بر وجه اوست کتابت رفته است و بخط استوا سی و سه کتابت بر وجه اوست
که علم سی و سه کلمه است که قایم بذات حقست که جمیع ما کان و ما یکون از ازل تا ابد از سی و سه کلمه الهی
لوح الهیست علم آنست بیرون نیست خط فرق بر خط استوا و دو خط ابرو و چهار خط مژه و دو خط بینی
و دو خط عارض و دو خط لب بالا و یک خط که شکافته شود بر خط استواست شانزده خط بر شانزده
خط سی و سه و علم سی و سه کلمه و هر خط چهار کیفیت از چهار طبایع که خاکست و باد و آب و آتش سی و سه خط
خاک و سی و سه خط باد و سی و سه خط آب و سی و سه خط آتش — الغرض این خط معلوم که فرق و خطیست
در مقابل دو خط ابرو و ازین لوح محفوظ و خط الهی بر جمیع خطوط اشیا که نباتات و حیوانات و هوا
بلد و کتابت جدا ای را که همه در لوح محفوظ چنانکه لوح محفوظ آدم است علیه السلام که سی و سه کلمه را مظهر
همه اشیا را طلب کن که ما فرطنا فی الکتاب من شیء یعنی فرو نگذاشتیم در کتاب از چیزی اکنون بر خط استوا
حیوان نگاه کن هر کدام که یک خطست بر خط استواست چنانکه موی سر و دهن و زبان و زنخ و ناف و ذکر
و ما بعد چون دو گوش و دو بینی و دو چشم و یک دهن مثبت شد و سینه و ناف و ما قبل و ما بعد دو
باشد چهار بر خط استوا شکافته شود این دوازده شانزده خط بر شانزده موضع بعدد سی کلمه الهی
بر جمیع بر کل درختان خط استوار ابین و نخوان و بر جمیع حیوانات و دانها همچنین بر جمیع مرغان
هوا و ماهیان بحر و هر چه موجودست همه جهه بسم الله الرحمن الرحیم و علم آدم الاسماء کلها

وجه مفردات اما در اینجا که گفت یا آدم انبئهم باسمائهم ملایکه بعضی از اسمای دانستند بدلیل اتجعل فیها من
یفسد فیها ویسفک الدماء ونحن نسبح بحمدک ونقدس لک وبدلیل سبحانک لا علم لنا الا ما علمتنا پس اینکه ادم را
گفت انبئهم باسمائهم اسمای چند مخصوص شد وان از آنکه اصل اسمات که حروف است سی کلمه الهیت
وسی کلمه الهی چنانکه ادم مظهر آن شده وجه آدم مظهر آن سی خط خدایی شد که علم آن سی اسمای الهیت
که قایم بذات حقیقت که عدد یازده رکعت صلوه جمعه و هفده غیر جمعه بعدد آنست که روز جمعه دو خطبه
بجهت سی کلمه است ویک کلمه حقیقی که بعدد چهار کلمه دیگر است و روز جمعه خطبه قسمت کرده شد که ملایکه
گفتند در خلقت ادم اتجعل فیها من یفسد فیها ویسفک الدماء ورسول علیه السلم فرمود که روز جمعه کم
شده بودم اورا یافتم جبرئیل امد علیه السلم ودی که مراة بیضا یعنی در دست خود اینه داشت روشن
گفت یا محمد جمعه اینست که در صورة آینه از برای تو وامتان تو آورده ام که عید باشد ترا وامتان ترا بعد از تو
وندعو یوم القیمه یوم المزید ما این جمعه را در روز قیامت یوم المزید خوانیم یعنی روز زیاده کرده شده
حال آنست ای طالب که اینه را واضع وضع کرد از برای نمودن وجه انسان که در اینه وجه انسان نموده
آید وخطوط الهی وحسن وجمال در آینه نماید وحق تعالی روز آدینه در صورة اینه بجبرئیل داد
وبحضرت رسالت فرستاد که وجه ادم وآدم در روز جمعه مخلوق شده است بجهت آن یازده صلوة
که گزارد و روز دیگر هفده تا سی صلوة بعدد خط وجه او که در مقابل سی کلمه است ظاهر شود
بسم الله الرحمن الرحیم سایل از حضرت رسالت سوال کرد که کتاب ادم علیه السلم چه بود فرمود که حروف معجم یعنی
حرفهای نقطه بر نهاده بر سید حرفهای نقطه بر نهاده کدامست جواب داد که ا ب ت ث ج اکنون ای
طالب نظر کن وببین که الف اسم از آن آمده اسم از آن ب وتا اسم از آن ث الی اخره الکون سماکر ابت

در ا

وث خواهد بود ودر اول اسم الف وی وی باشد آمده است واسم شده است واسم از مسما
موکد نیست وغیر مسمات ودر این موضع اینچنین در اول اسم ذکر جا کرده است کو سی کلمات
بار بعدد سی کلمه وسی خط وجه آدم با بو می گویند که اسم عین مسماست اسم عین مسماست اسم عین مسمات
ات باره یا سی بار که جیم وزی وکاف وی که اول جیم اسمست منحصر در اول آمده است پس حضرت
احدیت میگویند تا تو در سی کلمه که اصل اسمای اشیاست سی بار که اسم عین مسماست اسم عین مسماست
اسم عین مسمات تا سی بار اگر فهم توانی کرد حضرت رسالت فرموده که لکل شیء قلبا وقلب القرآن
یس بسم الله الرحمن الرحیم اکنون در اصل اسما دانستی که سی بار که اسم عین مسمات ومسماست که
اسم شده است سی کلمات که اسم سی کلمه میشود پس چون کلام قدیم الهیت وقایم بذات حقیقت
واز حضرت ذات احدیت انفکاک ندارد از این جهت صفت اوست اسم خود میگرداند که عین ذات او
وغیر ذات او چگونه اسم ذات او گردد وچه معنی روا باشد وچون توانید بود واو را این اسم حاصل
تواند آمد چون مجموع اشیا از کلام الهی موجود شدند اسم همه اشیا کلام او شد ومسما واسم هر دو یکی اند
خالک در سی کلمه معلوم کرد که اسم غیر مسماست ای طالب قطع نظر از دوده وسیاهی ات ک ن
که از لون وشکل ورنگ وطول وعرض وعمق او خالی که وی بی مکان بود ونه در تصور ونه در تخیل
ونه در توهم ونه در تفهیم اینجا که ذات اشیا اند از شکل وصورت بری ومنزه اند قایم بذات حقیقت
ازلی ابدی غیر مرئی اند ودر ذات خود تصور ماضی در ایشان نه مستقبل ونه امر ونه نهی در وقت
تجرد غیر مرکب بجمع آن اصلاح چون مرکب میشوند اسم نمی شوند اکنون این حرفها را با ایشان چه
مناسبت است مناسبت آنست که مجموع موجودات از کلمه کن موجود وایشان مر سی در

ذات خود یک کلمه اند از جهت آنکه هر صفت ثبوتیه و سلبیه که در ذات یک کلمه موجود است در ذات
یک کلمهٔ دیگر همان صفت موجود است تا اختلاف در ذات حضرت احدیت و کلام الهی که صفت اوست
نباشد متکلم است بکلام ابدی ازلی عرف الله و تبارک رب العالمین بسم الله الرحمن الرحیم از جهت آنکه
اسم عیسی همانست بسم فلک البروج سیصد و شصت درجه که شش بار شصت باشد رفع هر
فلک و غیره فلک که در زیر و بالای او باشد در محاذات او محصور منقسم بشوند بسیصد و شصت از
طبایع و افلاک و غیر آن که شصت و سه ست و سه بار و از منازل شصت همان تقسیم که رفته است
و خلقت موجودات مجموع اشیا چنانکه ذکر رفته است علم است کلمه الهی آمد تا معلوم باشد
پس حضرت احدیت نبی را در قرآن ذکر کرد بعد از آن کلمه خود یعنی ایشان کلمه اند چنانکه
اسم ایشان کلمه است ایشان خود عین کلمه اند و این معنی در خلقت ادم و ادمی زاد که مشاهده است
انجا طلب کند حضرت الهی فرموده است انما المسیح عیسی بن مریم رسول الله و کلمته القاها الی مریم و روح منه
یعنی عیسی رسول خدا بود و کلمهٔ خدا بود یعنی سخن خدا و روح خدا بود جهت آن کلمهٔ خدا بود فرمود که
در آخر زمان کلمة الله و روح الله بیاید با تقویت دین احمد و همهٔ خلایق یک دین و یک مذهب شوند
و از مرگ خلاص یابند والسلام چهار فرشته اسرافیل و میکائیل و عزرائیل و جبرئیل اسرافیل دمندهٔ صور است
الف سین ری الف فی و ی و لام جبرئیل تفصیل خود باید کرد که جبرئیل داخل وحی است عزرائیل
قابض روح است میکائیل دهندهٔ ارزاق اسرافیل دمندهٔ صور است صور دو معنی دارد
یک معنی شاخ است که الصور قرن دوم معنی صورتست یعنی اسرافیل خود بنفخه در شاخ در
دمد تا صورتها در دمد همه زنده شوند و بمیرند و باز زنده شوند و نفخ فی الصور فصعق من فی

السموات

السموات والارض الا ما شاء الله بسم الله الرحمن الرحیم گرچه حضرت احدیت در خلقت
فوق ادم را شکافت برای خط استوا و ظهور طریق خدا بین اما تاج فوق خروس را بشکافت بلند را
که در حدیث است که چون خروس عرش آواز می کند موذن آواز صلوه میکند و تاج فرق هدهد
شکافت تا از انجا ره خط فرق آدم برد و از جهت هدهد نامه بر سلیمانست که تاج فرق هدهد بدو
شکافته می نماید و گاهی باهم چون خط فرق آدم که گاهی شکافته شود و گاهی باهم و گاهی بر پیشانی
کرگدن شاخ نهاد تا از آن خط استوا منشق شود اگر پیشانی ادم منشق نیست بر پیشانی آن
خط سفید کشیده گفت امتی غر المحجلین باشند یعنی چون اسپی که پیشانی و دست و پای او سفید باشد
از اثر وضو اکنون خط استوا سفید است از پیشانی گاوان و پیشانی را منقسم دان لب شتر را
برای خط استوا شکافت تا از انجا لب آدم گذرگی زبان مار را شکافته یا از انجا زبان ادم گذرگی
در جمیع مخلوقات مختصر نظر میکن و می رو و زمین را می شکاف اولم یر الذین کفروا ان السموات والارض کانتا
رتقا ففتقناهما ای اخر یعنی ایا این کافران ندیدند که این آسمانها و زمینها یکباره و بر هم نشسته
ما ایشان را چگونه از هم شکافتیم و خط استوای الهی را از آن طریق یعنی تمام کردیم که اهدنا الصراط
المستقیم ان ربی علی صراط مستقیم بسم الله الرحمن الرحیم والسماء ذات البروج رفیع الدرجات
اکنون بدان ای طالب که فلک بروج دوازده برج است هر برجی سی درجه حاصل سیصد و شصت
درجه باشد شش بار شصت هر شصتی ست درجه سه درجه چون هر شیء که موجود است شش جهت
دارد تمام جهت او تعلق گرفته باشد به ست کلمه و سه کلمه الهی هر درجه شصت دقیقه هر دقیقه ست و سه
دقیقه هر دقیقه شصت ثانیه هر ثانیه ست و سه ثانیه هر ثانیه شصت ثالثه هر ثالثه ست و سه ثالثه

صحیح بی رونا عاشر ست وسه ست و سه تقسیم دیگر جهت فلک بروج سیصد و شصت قسمت شد
هر فلک که در زیر و بالای او باشد با چهار طبایع چون در مقابل این سیصد و شصت درجه باشد
مجموع زیر و بالای افلاک وغیره سیصد و شصت قسمت کردند تقسیم دیگر باز این دوازده برج فلک
بروج بجهة منازل قمر که والقمر قدرناه منازل ست قسمت شده است بعد ست کلمه حضرت رسالت
چارده ازین ست در زیر کره خاک مخفیست و چارده دایم بروجه ارض ظاهر چنانک حظ وجه آدم
که چارده خط موظاهر و چهارده مخفی اکنون فلک بروج بجهة منازل قمر ست قسمت شد که در هر
منزل او را شرف و نقصانی حاصل میشود ازین جهت این ست منزل شد چون ست قسمت شد
هر فلک که در زیر او باشد و بر بالای او باشد با چهار طبایع مجموع باز منقسم به ست قسمت در زیر
او وجه بر بالای و پس با طبایع و چهار افلاک منقسم شده باشد به ست قسمت در مقابل ست
کلمه الهی که بحضرت رسالت آمده است ازین جهت حق تعالی فرمود که لولاک لما خلقت الافلاک
هرچه در تصور و تخیل و تعقل و خواب و بیداری آید ازین تقسیم و خط استوا بیرون نباشد بسم الله الرحمن الرحیم
اکنون ای طالب بدانکه این الف که طولانی است علم اخواهد بود که در تلفظ می آید و ب با نقطه خود علم
ب خواهد بود که در تلفظ می آید تا خود تعقل کن و ببین که ایشان از شکل و صورت و هیات
و رنگ و مکان منزه و مبرا اند و غیر حرف آمد و در ان واحد در صد هزار مکان تجلی دارند قسمت پذیر و هم
و خیال و معقول و منقول نیستند و قیام بذات حق اند و ازلی و ابدی آمد و در وقت بجود که مرکب
نشده آمد از ایشان نه ماضی و نه مستقبل و نه امر و نه نهی هیچ معلوم نیست و هر صفتی که در ذات ا
مندرجست در ذات ب و ث با تمامی مندرجست و در ذات ایشان و صفات ایشان با همدیگر

قطعا

قطعا و اصلا مخالفتی نیست ولو کان من عند غیر الله لوجدوا فیه اختلافا کثیرا هر صفتی که در ذات آ
د و ن مست که کلمه کن است در ذات لن بعینه دیگر همان صفت مندرجست ازین جهت که وجه
آدم حضرت عزت از دو کلمه کن آفرید علم و خط ست و کلمه بعدد ست و کلمه بر و نوشت که کاف و نون
در ذات خود همان ست و کلمه است و یک کلمه در ذات خود ست و کلمه است جهت آنکه هر صفت که در
ذات یک کلمه است در سی و یک کلمه دیگر موجود ست پس معلوم گشت که در کلام حضرت عزت
اختلاف نه در صفات و نه در ذات و قایم بذات حق ازلی ابدی آمد و صفات قدیم حق و غیر
مخلوق و چنانک از روی اسمیت همه اشیا در دو جهان رسیده آمد همه مکونات در دو جهان ایشان
خالی نیست با زبان در دهان متحرک نیست ازین ست و کلمه حرفی ظاهر میشود و اگر سنگ بر سنگ می زنی کلمه
و صوتی و آوازی که از و بیرون می آید ازین ست و سه کلمه الهی خارج نیست ازینجاست که حضرت عزت
فرمود که انه بکل شیء محیط و ان من شیء الا یسبح بحمده ولکن لا تفقهون تسبیحهم حضرت رسالت اینجا
فرمود که سنگ ریزه تسبیح میکند و من می شنوم و اگر آن دو سنگ بر هم نباید همچون انسان خاموش
آن نطق بالقوه در و موجود ست مثلا اگر سنگ را بر سنگ زنی از و کلمه بدر می آید ای طالب درین
مسئله دقیق نظر کن و نیکو احتیاط کن که نهایت دقیق است و ترا این مسئله دانستن نهایت غایت
در کار ست و آن بست که اگر سنگ بر سنگ نزنی لن کلمه که از و بیرون می آید خارج ست و کلمه است اکنون نبینی
ای طالب اگر خواهی که آن کلمه را بر سبیل تخیل و تصور فرض کن که از وجدا گنی هیچ جز از ان ظهر باقی
ماند یا نی اگر بصد هزار پاره کنی در ان پاره همان موجود باشد و اگر خواهی که او را از و در کشی حرفی از و
موجود خواهد بود پس لازم آمد که همه اشیا کلمه الهی باشد که انطقنا الله الذی انطق کل شیء یوم

بسوم تبدل الارض غیر الارض والسموات جنز آسمانها و زمین بعد آسمانها و زمین مبدل شوند کلمه الهی قایم مقام
کردد لمن الملک الیوم لله الواحد القهار و این معنی را از خط لوح محفوظ واستوای لنز جمیع خط اشیا
برو بخوان بسم الله الرحمن الرحیم مسله اکر سایل سوال کند که ای طالب حقایق اشیا آنچه در جو
روانست آن چه چیز است اکر تو خواهی کفت ابست این کس خواهد کفت که من نکفتم که آن چیز که در جو
میرود نام او چه چیز است تا تو کویی آبست اکر تو کوی چیزیست سرد و روشن و جنبوه بخش و تر
و تازه و مفید و امثال این کس خواهد کفت که این صفات اوست حقیقت او غیر از نیست
آنچیز که صفت روشن و تازه و جنبوه بخش بر و اطلاق کردی آن چیز چه چیز است هیچ نخواهی کفت
و نخواهی دانست هیچ وجه از وجوه و کسی این معنی را بیان نکرده است از این جهت که حکیمان تمامان
می کویند که ماهیت اشیا معلوم نیست چون معلوم نکردند اکنون بیا بطور سینا و سجود ملایکه که
او مست علیه السلم که علم آدم الاسما کلها بدان ای طالب حق تعالی خود را الله و رحمن و رحیم و مالک خوانده
خدا آن خود را خواند که سی کلمه که اصل قرآنست در اسم او در آمد الله و بر و تواب و وارث جلیل
و حلیم و خبیر و مذل و ملک رووف رزاق ستار شکور صبور فضل باطن ظاهر علیم غفور رووف و فاد کریم لطیف
ملک نور و دود هادی رحیم خواند سی کلمه را در اسم در آمد چهار کلمه دیکر را از اسم او از کتب انبیا طلب
کن مسله چون حضرت عزت خود را الله خواند این ذات ا ل ه را با حضرت احدیت چه نسبت
است که او کوید که اسم من اینست با این اسما را با موجودات چه نسبت که حق تعالی نام خود را و ملایکه را
و اشیا را و جمیع ما کان و ما یکون را اسم این سی کلمه را با ایشان که مسما باشند چه نسبتی است و چرا
ایشان نام این موجودات نند چه از خدا و چه غیر خدا شده اند آخر ای طالب بعقل این معنی کن و این نسبته

ولی

وان مسله راحل کن تا از مقام شرک و جهل خفی خلاص یابی از اسما بمسمیات ره بری و بدانی که
میان اسم و مسما مناسبت چیست و این ذات سی کلمه که ا ب ت ث ج ح خ الی آخره چه نسبت دارد با اسما
و چرا اسم مسمیات ایشان شده آند و حضرت اسمای جمیع اشیا وجود ایشان اکر دانید ایشان چه
دانند و چه صفت دارند و با حضرت احدیت چه مناسبت دارند که نام حضرت احدیت از ایشان
مرکب شود ما از این ترکیب معنی و صفتی از حق تعالی تعقل توان کرد و الم بسم الله الرحمن الرحیم
حضرت رسالت فرموده است که مثلی و مثل الانبیا کمثل قصر احسن بنیانه و ترک منه موضع لبنة
فطاف به النظار یتعجبون من حسن بنیانه الا موضع تلک اللبنة الی آخره فانا الی ختم بی النبیان
وختم بی الرسل در حدیث آمده است که مثل من و انبیا مثل قصر است که نیکو کرده باشند بنیان او را
و موضع یک خشت را کم کرده طواف کننده را عجب آید از خوبی آن الا موضع یک خشت من آن
یک خشت بودم که آمدم و آن قصر نبوت تمام شد بمن و نبوت ختم شد این حدیث را در مصابیح طلب
باب در حدیث آمده است که حضرت عزت با آدم علیه السلم صد هزار و بیست هزار و چهار هزار انبیا
فرستاد بعدد سی کلمه و بیست کلمه که الف سنه سه بار سی هزار با آدم علیه السلم بکذشتند که سه بار
سی هزار نود و شش هزار از انبیا باشند چنانکه بعد از آن بیست هزار و هفت هزار و نهصد و نود و نه
بکذشتند یک رسول دیکر را می بایست آمدن تا سی هزار تمام شود بعدد سی کلمه که حضرت رسالت علیه السلم
که موضع یک خشت مانده بود آمد و بعدد سی هزار تمام شد لاجرم فرمود که نبوت تمام شد و ختم شد
بمن سه بار سی هزار بعدد سه بار سی کلمه که اول جمع شده باشد و یک بار بعدد سی هزار کلمه سی هزار
الشعر صد هزار را فهم کن ای طالب که نهایت عدد هزار است و لیس هفتصد پانزده سی و پانزده بار سی

صد ماند از هزار شصت لیکن یکبار دست و یکبار سه و چهل ماند یکبار سه و هشت ماند بر سر دوست قسمت کن
تا سه شود راست رمالی نیز بر هزار عدد منقسم می شود دست و سه و سه بلا زیاده و نقصان
اغلب سه و راست خمسین الف سنة عمر انس الف سنة عمر ثلثة الف سنة الملائکة وخمسة آلاف عمر الملائکة ممیت
هزار سال را اگر بهزار ماه قسمت کنی و ساعات تو امتحان دست و سه ساعت شش شبانروز که خلق السموات
والارض فی ستة ایام هر شبانروزی بیست و چهار ساعت چهار بار دست ساعت و یکبار سه ساعت شد
اگر سائل سوال کند که سه بار سه هزار انبیا آمدند و یکبار دست جهان جمع است سبب چیست اینکه
وجود انسان مرکبست از چهار طبایع تا صد هزار و بیست هزار و چهار هزار بار خاک و صد هزار و بیست هزار
و چهار هزار بار آب و صد هزار و بیست و چهار هزار باد و صد هزار و بیست و چهار هزار آتش هر یک علاحده
هر یک هزار دست و سه بعدد دست و سه کلمه الهی این همه آب و آتش و باد و خاک بعدد دست و سه
کلمه جمع آمدند و بصورت آدم برآمدند و گواهی بر وحدانیت حضرت احدیت دادند و امت علیه
السلام و الکفت و کذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس و یکون الرسول علیکم شهیدا و ما
جعلنا القبلة التی قبله وسط ارض است و وجه آدم که از آنجاست میخوان در خلقت وسط
وجود دست بر خط استوای آدم باید رفت تا علم سه کلمه الهی ظاهر شود کذلک جعلناکم امة وسطا
لتکونوا شهداء علی الناس در خبر آمده است که حق تعالی در روز قیامت از بعضی امتان انبیا سوال
کند که شما انبیا بیامدند و خبر این روز قیامت نه دادند ایشان از هول قیامت انکار کنند که نه
حضرت عزت از انبیا سوال کند که شما تبلیغ رسالت نکردید گویند کردیم حضرت عزت گوید که
گواه شما کیست که شما تبلیغ رسالت کردید ایشان که انبیا باشند گویند که امت محمد علیه السلام

از امت سوال کند گواهی دهند که انبیا تبلیغ رسالت کردند حضرت عزت گوید که گواه بر صدق شما
درین شهادت کیست حضرت رسالت گواهی دهد بر صدق امت خود که و یکون الرسول علیکم
شهیدا آن امت امت رسول را علیه السلم گویند که شما از عقب ما آمدید چه دانستید که انبیا که پیش از
شما آمدند تبلیغ رسالت کردند گویند که بکتاب آسمانی و از محمد صادق علیه السلم معلوم کردیم
پس برین تقدیر امت وسط که گواهی خواهند دادن بر تبلیغ رسالت انبیا شناسندگان
قرآن و کتاب الهی باشند که یقول الذین کفروا لست مرسلا قل کفی بالله شهیدا بینی و بینکم و من عنده علم الکتاب
هر گاه که شناسنده علم کتاب کافیست در آنکه حضرت رسالت بحق آمده است از کتاب معلوم کردند
تبلیغ رسالت انبیا را و رسول گواهی میدهد که آنکس که علم کتاب پیش اوست گواه بر رسول نیز شهادت
ایشان گواهی داده است والله انقراض دنیا و تمام شدن پیش منتشر عان چنانکه هفت هزار روز و روزی
کالف سنة هزار سال هفت هزار سالست از دنیا که صد هزار آن دست و سه باقی نعمت آدم علیه السلم که علم آدم
الاسما کلها و ساعات ماه و سال و سال و قرن کل آدم علیه السلم که علم آدم الاسما کلها هم برین بحجت و جعلنا
اللیل و النهار آیتین فمحونا آیة اللیل و جعلنا آیة النهار مبصرة لتبتغوا فضلا من ربکم و لتعلموا عدد السنین
والحساب و کل شیء فصلناه تفصیلا که عدد ماه و سال و ساعات چرا پیش حضرت عزت و آدم علیه
السلم برین عدد دست والله از آن یکماه حساب گیر که شبانروزی بیست و چهار ساعت مجموع آن
ساعات ماه بر دست و سه تمام شود بی زیاده و نقصان که علم ساعت پیش خداست لیس الا الله عنده علم الساعة
بسم الله الرحمن الرحیم و واعدنا موسی ثلثین لیلة و اتممناها بعشر فتم میقات ربه اربعین لیلة و قال موسی لاخیه هارون اخلفنی
فی قومی و لا تتبع سبیل المفسدین فلما جاء موسی لمیقاتنا و کلمه ربه قال رب ارنی انظر الیک قال لن ترانی و لکن

انظر الی الجبل بدان ای چله نشین که ثلثین لیله از ملیر سو کا خالی نیست که یکجاه دو بار سیصد و شصت ساعت باشد مر سیصد و شصت ان ست و سو ساعت باشد و اتممناها بعشر بده شب دیگر تمام کرد که دویست و چل ساعت یک هر شبانروز بیست و چار ساعت که دویست و چل ساعت چهار بار شصت ساعت یک مر شصت ست سو سازده بار ست ساعت و شانزده بار ست سو ساعت یک حمل سبا بزور تا زمان حشر منقسم شود بعدد ست کلمه و ست سو کلمه آنچه در زمان موجود شده است برین نهج حضر منقسم شود که در حشر زمان و آنچه در زمانست با هم حشر می باید کرد که خمرت طینة آدم بیدی اربعین صباحا گفتیم معنی است و السلم فلما جاء موسی لمیقاتنا و کلمه ربه چون کلام الهی را شنید طلب رویت کرد رب ارنی انظر الیک معقول ارنی که ذاتک او وجهک خواهد بود محذوفست در توریه ارنی وجهک آمده است حضرت فرمود لن ترانی یعنی مرکز وا نبینی و لکن انظر الی الجبل فان استقر مکانه فسوف ترانی جبل گفت وجه و راس او را خواست که اگر جبل وجود در مکان خود قرار گیرد مرا به بینی مکان اسم مکانست یعنی اگر جبل در جای بودن خود قرار گیرد مرا به بینی و جای بودن جبل که وجود آدم و غیر آدم و کوه ظاهرست کلمه کن است که از کلمه کن در وجود آمده است یعنی اگر کوه وجود بود و چون بعلمیت کلمه کن و ست سو کلمه که ذات خود همه معنی کن دارند قرار گیرد و بعلمیت ست کلمه و ست سو کلمه الهی قرار گیرد فسوف ترانی زود باشد که مرا و وجه مرا به بینی فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا و خر موسی صعقا چون تجلی حضرت بر کوه کرد وجه و راس و جبهه پاره پاره شد بجهة علامت کلمه الهی و ست سو کلمه الهی و خر موسی صعقا و موسی در رو افتاد و بیهوده شد ست سو کلمهٔ الهی ناطق ست سو کلمه الهی شد و موسی از میان برخاست بس پاره پاره شدن کوه سبب قرار گرفتن است که اگر پاره پاره نشدی بجهة علامت کلمه الهی و ست سو

کلمه

کلمه الهی قرار نگرفته بودی و درست نبودی فلما افاق قال سبحانک تبت الیک و انا و کتبنا له فی الالواح من کل شیء موعظة و تفصیلا لکل شیء فخذها بقوة و أمر قومک یأخذوا باحسنها سأریکم دار الفاسقین الواح که حضرت احدیت موعظه از بن معنی بر نوشته بود کمی لوح وجه آدم علیه السلم که ان الواح از آسمان آمده بود که آدم از انجا بدر آمد از آسمان بود حضرت رسالت فرموده است که حق تعالی سه چیز را بدست خود آفرید که خمرت طینة آدم بیدی اربعین صباحا طینة آدم را خمیر کردم بهر دو دست خود که ست بند انگشت است که اصابع الرحمن فرموده اند یعنی انگشتهای رحمن دوم فردوس است که حضرت احدیت بدست خود آفریده است سیم الواح موسی پیغمبر که بدست خود نوشته است که در توریه آمده است که حضرت احدیت ده آیت بر لکن الواح نوشته است که لوح وجود آدم خواهد بودن سطر موی سر با دو عارض بهم متصل میشوند و فاصله نداز ند موی یک خط دانست و چهار خط مژه و دو ابرو و دو خط موی لب بالا و یک خط موی لب زیر که بر خط استواست چون موی سر که سطری باشد دو سطر دو سطر موی بینی مخفیست بر وجه ظاهر نیست از دو چهار دو سطر الهیست موسی علیه السلم ان الواح را بینداخت و بشکست که کمال در شکستن بود تا علمیت کلمه الهی ظاهر شود چون بر خط استوا بکذری و خلقت چو معلوم گردد که خط عارض غیر مرئی نیست و موی سر جهت خط استوا دو پاره شود و خط موی زیر لب که بر خط استواست منشق شود تا موی عارض که برزخ تمام میشود چهارده خط ظاهر شود بعدد ست کلمه الهی و تا این کسر و شکستن نبودی علمیت کلمه الهی در خلقت ظاهر نشدی و در توریه آمده است که حضرت عزت فرموده است که حق تعالی روح که کلمه الهیست که عیسی روحست و کلمة الله است در آدم اندر دمید که دو خط الهی دارد از موی دو موضع ان دو موی و دو موضع چهار خط الهی باشد

تا چون نه بست خط الهی ملحق شود سی و سه خط الهی در مقابله سی و سه کلمه که قایم بذات حقست و ازلی
و ابدیست موسی علیه السلم دوازده سبط در بنی اسرائیل جهة آن تعیین کرد که آن ده سطر الهی و دو سطر دیگر
که بر سینی نوشته بود دوازده است بعدد ایشان و موسی و هرون دو که دوازده سبط و دو موسی
و هرون چهارده باشد پس اگر موسی علیه السلم آن الواح را نشکستی علم بست کلمه الهی و خط الهی سی و سه کلمه
ظاهر نشدی بکسانی که آنرا ادب ندانستند و بکلمه الهی و بموسی علیه السلم نبردند و آنرا آشنا خی و بی ادبی
تصور کردند چون علم بست کلمه را و سی و سه کلمه موسی علیه السلم از وجه آدم خواند و بامر الهی قبله خود مقام
صدر و ظهر آدم را ساخت که خیمه میعادست در آن موضع که بیت المقدس پس سی و سه علم وجه آدم که عبارت
از لوح زمرد است که برو نوشته شده است سی و سه سطر خاک باشد و سی و سه سطر آب باشد و سی و سه سطر باد باشد
و سی و سه سطر آتش باشد از آتش موسی علیه السلم که در سورهٔ طه آمده است خطاب شنید که انی انا الله لا اله الا
انا فاعبدنی و اقم الصلوة لذکری ان الساعة آتیة اکاد اخفیها از طه که حروف مقطعه است که صلوة
بعدد ایشانست که هفده و یازده که سی و سه است هفده و یازده که بست است خط وجه آدم بباد و سی و سه
خط آتش را از وجه آدم بخوان بعدد سی و سه کلمه الهی که آدم علیه السلم با آن ناطقست و درخت منتهی که حضرت
رسالت فرمود که در آسمان هفتم دیدم که چهار جو از زیر آن بیرون می آید عبارتست از آدم آن سدرة المنتهی
و آن چهار جو عبارتست از آن چهار کلمه الهی و او را سدرة المنتهی از آن خواند که و لقد راه نزلة اخری
یعنی حضرت احدیت محمد علیه السلم نزدیک درخت منتهی دید که رایت ربی فی صورة او دفطط که دیدم خود را
در صورت او و که موسی بر جبهه داشت و آدم را چرا سدرة المنتهی خواند جهة آنک اول علمی که از
حضرت احدیت می آید بسدرة المنتهی میرسد و از آنجا بملایکه و بنی آدم میرسد و اول علم اسما که بسجود

ملایکه

ملایکه آدم رسید و بعد از آن از آدم بملایکه و انبیا و اولیا رسید و هر طاعتی و صلوتی که از زمین
ملایکه می برند بسدرة المنتهی میرسد که صورت و معنی آدمست که هر کس که بهشت در رود حضرت رسولست علم
که بر صورت آدم باشد صلوة تو که هفده رکعت و یازده رکعتست و هفده رکعت و یازده رکعتست
رکعتها باز بسدرة المنتهی باید رسانید که خط وجه آدم علیه السلم رو در مقام وجه آدم کرد که کعبه است تا
مقبول حضرت احدیت افتد باین معنی که حضرت او را در احسن تقویم آفرید و فرمود که خلق الله تعالی آدم
علی صورة الرحمن و رایت ربی فی صورة او دفطط صورت او صورت الهیست و بجود ملایکه از این جهت
پس با چار صورت او صورة سدرة المنتهی باشد و حضرت احدیت در آن صورت توان دیدن و عندها
جنة الماوی و نزدیک سدرة المنتهی باشد جنت که عرضها کعرض السموات و الارض اعدت للمتقین و السلم
پس لوح محفوظ و سدرة المنتهی و کعبه و بیت المعمود که در آسمانست که در مقابل کعبه است همه مثال آدمست
و چون حضرت احدیت وجه او را بعدد بست کلمه الهی و سی و سه کلمه الهی بیافرید و در مقابله بست کلمه و سی و سه کلمه
خط وجه آدم و فرزندان و جمیع اعضای زیاده و نقصان بجهت آن فرمود که الرحمن علی العرش
استوی که دم بسی و سه کلمه حضرت احدیت اوست بر عرش وجه آدم راست باستاد از جهة علمیت
و خلقت فتبارک الله احسن الخالقین و قرینه آنک عرش الهیست آدم که الذین یحملون العرش
ملایکه عرش خدا بر داشته و کرد اگرد عرش خدا که آدمست ایستاده آید که بسجدهٔ او کرده آند
و تعلیم اسما از و گرفته آند و السلم بست کلمه ازلی و ابدی و سی و سه کلمه ازلی و ابدی را مظهر غیر آدم بحکم
و علم آدم الاسماء کلها و کسی دیگر نیست و ملایکه این خط وجه او را چون خواندند بصورة او بر او ند
و سجدهٔ او کردند و تعلیم از و یافتند شیطان که نخواند و تعلیم نیافت مردود شد و سی و سه کلمه الهی

الهی را علم وجه آدمست ومظهر ادمست لیرسّو کلمه که قایم بذات حق است بصورة رحمن آفریده شده است
که خلق الله آدم علی صورة الرحمن چون وجه آدم وخلقت ادم بعدد سی کلمه وسی وسه کلمه بر آمد بلا زیاده
ونقصان الرحمن علی العرش استوی باین له ما فی السموات اول معنی طه بدان وبعد از آن معنی عرش
واستوا بدان وبعد از آن از بار موی که منقسم میشود بر وجه ادم بر سی وسه قسمت خطاب انی انا الله
بشنو وبعد از آن اقم الصلوة لذکری عدد صلوة از آن نامه بدان وبعد از آن معنی ان الساعة آتیة
که ساعت آینده است آنرا در علم ساعت گفته شده است بشناس اکاد اخفیها یعنی علم ساعت علی
بود که نزدیک بود که آنرا از خود پنهان دارم که اکاد اخفیها الی آخره والسلم بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین الی آخره مرکبست از بیست ویک حرف از سی کلمه هفت کلمه در الحمد نیامده است
بوجهی ازین جهت ام الکتاب خوانند الحمد را حضرت رسالت که از وجه کتابت بیست ویک کلمه خواند کتابت
ظاهر میشود وهمه اهل بهشت در قیامت در بهشت بصورت حوا باشند از وجه یعنی بی ریش وآخر دعواهم
ان الحمد لله رب العالمین که بیست ویک خطست (در نور الکاتب) ان کتابت جای دیگر رفته است بیش الیسان هست
که چرا پسر در میراث دو بهره ودختر یکی ودیگر چهار زن در یک عقد بیش روا نیست امت رسول را وبیم
انکه زن چرا هشت یک برد دیگر رفته است حضرت عزت میحرا در قرآن فرمود وجیها فی الدنیا
یعنی روشناس باشد در دنیا ورو بحلق وجه برد چون موذن بانگ نماز بگوید سنت است که این
دعا خواند اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلوة القایمة آت محمد الوسیلة والفضیلة والدرجة العالیة الرفیعة
وابعثه مقاما محمودا الذی وعدته ومن اللیل فتهجد به نافلة لک عسی ان یبعثک ربک مقاما محمودا از و
سوال کردند از مصابیح بطلب که مقام محمود کدام است که نماز شب بگزار که نزدیک کرد مقام محمود
برانگیخته شوی گفت حق تعالی از عرش بکرسی آید وهمه خلق را سر وپا برهنه ختنه ناکرده حاضر کنند

اول

اول کسی که پوشیده شود خلیل الله است بنا کننده خانه کعبه است بدو جامه بپوشندش که صاحب دو
احرامست از آن حج وعمره وبعد از آن گفت انا اقوم عن یمین الله یعنی از عقب او برخیزم از دست راست
خدا نعبطنی الاولون والآخرون در آن دست راست اولیتیان واخرینیان لیر دست راست در تشهد
فهم کن وخلقت انگشتها از هفده ونازده که بر انجا ظاهر میشود والسموات مطویات بیمینه
یعنی آسمانها طی کرده شود بدست راست خدا ودر حدیث آمده که کلتا یدیه یمین یعنی هر دو دست او
راستست یا چهارده باطرف انگشت مسبحه که سه بدست آمد راست شد ویازده خود راست یعنی
کلمه الهی همه اشیا وسموات طی کرده شود فصلی از روی لغت عرش تخت وتخت نشستگاه
پادشاه است اکنون حضرت احدیت می فرماید که الذین یحملون العرش ومن حوله از ملائکه
که عرش را برداشته اند اگر عرش نه جای ملکست وپادشاهست واستوا معنی استولاست فایده
برداشتن ملائکه آن تخت را جهت کیست وجیست وکه بر آنجا خواهد بود پس چنانکه گفته شد است
فهم کن که آن تخت وجه آدمست علیه السلم واستواء سی سطر وسی وسه سطر در ازای سی کلمه وسی وسه
کلمه است که قایم بذات حقست که برین عرش که وجه آدمست استوا دارد واز انجا بذات حضرت احدیت
وهرجا که در قرآن بحث عرش است انجا جمع کن وهرجا که بحث وجه است یکجا جمع کن وهرجا که در
قرآن بحث بدست واصابع یکجا جمع کن که حضرت احدیت آدم را بصورت خود آفرید استعاره او میکند
بسم الله الرحمن الرحیم ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش الحمد یک آیت از هر کجا که خواهد ب
الحمد یک آیت از هر کجا که خواهد ت الحمد یک آیت از هر کجا که خواهد ث الحمد یک آیه از هر کجا که خواهد ج
بانت وسی وسه با سی وست برین بیچ رو در مقابله هر حرف الحمد خواند ویک آیت از قرآن هر کدام که

که در الحمد و هر آنی که خواهد در یک کلمه موجودست با اختلاف در کلام الهی نبا بنی و نه بینی و نیست متکلمست
بکلام واحد ازلی ابدی بر همه اشیا محیط اگر اشیا را خواهی که از کلمه و کلمه را از اشیا خواهی که جدا کنی نتوانی
کرد با لغرض و بالفهم هم که اگر جدا کنی هیچ اشیا نماند والسلام بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل سوال
کند که در مذهب امام حنبل ظاهر قران که دوده و سیاهیست لر نقش و آن حروف بهیج وجهی
قدیم تواند بود با نه جواب انست که قرانرا حضرت رسالت فرموده هفت بطن است یعنی هفت کلم
وارد هر یکی معانی دیگر که لر للقران ظهرا و بطنا و لبطنه بطنا الی سبعة ابطن این ست حرف و نقطه را
اگر خواهی که کلمه را از ایشان در کنی و ایشانرا از کلمه جدا کنی از ایشان حرفی موجود نخواهد ماند پس ایشان
عین این کلمه باشند و باین معنی حضرت رسالت گفت که این کتاب الله است و یوم تبدل الارض غیر
الارض و السموات فرموده است که روزی که آسمانها و زمین بدل شود بغیر آسمانها و زمین چون معلوم
که جمیع سموات از سیصد و شصت درجه و هر درجه در زیر و بالای اوست مخصر بسیصد و شصت
درجه منقسم و زمین و جود آدم مخصر بسیصد و شصت منقسم که شش بار شصت باشد هر یک صیست و سی
همه اشیا منقسم شده باشند بست و سی با همه علم کلمه الهی شوند چون علم کلمه الهی معلوم که شدند
و آن کلمه را اگر از ایشان جدا کنی از آسمان و زمین حرفی نماند پس بدل شده باشد در ان زمان آسمان
و زمین غیر از آسمان و زمین که کلمه خواهد بود پس مقصود این که در مصحف نوشته است از رطل معم
کلام الهی باشد واللهم بسم الله الرحمن الرحیم چون ای سالک خود را علم کلمه الهی یافتی و علم کاسی کلمه
الهی در سیصد و شصت پاره استخوان قسمت کرده دیدی و بست خط خدایی و سی خط خدایی
بر وجه خود یافتی بعدد سی کلمه الهی ملحق و واصل شدی و بحیات جاودانی الهی سرمدی واصل شدی

لابد وفوز

لابد و قوق فیها الموت دیگر در ان مقام مرگ نیست و مرگ مرتفع شد خالدین فیها جاودان در سی
کلمه الهی که بهمه شکل و صورت مجموع حور و غلمان و حضرت احدیت رسیدی با صد هزار الله هزار صورت
و جمال و حسن و کمال باب معاد نوشته شود ان شاء الله که بعد از مرگ بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل سوال کند
که حکمت الهی چه بود که صلوة در هفده رکعت قرار گرفت در سایر ده نبود و مجال هجده حضرت احدیت
در حروف متقطعه بر هفده قرار دادی زیاده و نقصان جواب انست که جهد بشش حضرت عزت
مخفی نبود که کلام حضرت احدیت که قایم بذات اوست که تعلیم آدم علیه السلم کرده است سی است
بلا زیاده و نقصان و چون در شب معراج طلب تخفیف رفت حضرت احدیت کامی هفده رکعت
فرمود و کامی یازده رکعت یا بست رکعت با بعدد سی کلمه الهی کامی هفده رکعت فرمود غیر جمعه
و جمعه پانزده رکعت یا سی رکعت باشد بعدد سی کلمه الهی النور ای طالب چون کلام حضرت احدیت
سی است اگر بعدد شانزده کلمه صلوة شانزده رکعت بودی مصلی که نماز گزارست بعدد شانزده کلمه
بر سانزده پرستش حضرت احدیت کرده بودی و بعدد شانزده کلمه نکرده ترازوی عمل راجح نبودی
پس در هفده رکعت جهت هفده کلمه قرار گرفت که رجحان بیک کلمه او کافیست جهت این معنی در
مجال و شانزده رکعت قرار نگرفت تا روشن شود که ترازوی عمل بیک کلمه الهی راجح است و بس
بسم الله الرحمن الرحیم انکه فرموده است حضرت رسالت که حجر الاسود را در روز قیامت دو چشم
باشد و یکی لسان که بدان سخن گوید کنایتست از انکه صورت آدم از وظاهر شود و هفت طواف
از و ابتدا باید کردن جهت حج و هفت جهت عمره هم از و ابتدا باید کرد و هفت قدوم و هفت
طواف وداع از و باید کرد که ان حجر الاسود در مقابل مثال هفت سطر و خط موی سر

ودو ابرو وچهار مژه است که بررخسار اهل بهشت در بهشت خواهد بود وبحث این
معنیست که خط سپید بر میان حجر الاسود است که سنت خلیل است که نهنده این حجر است
که موی فرق نهادن سنت است که بر خط استوای لیکن چون بنگری معنی سطر مید شود هر سطری چهار
سطر خاک وباد وآب وآتش سی وسه سطر بعدد سی وسه کلمه الهی این بود که حضرت رسالت فرموده است
که عهد نامه الست بربکم حق تعالی از بنی آدم گرفت وبامانت بآن حجر الاسود سپرد روز قیامت
صورت آدم گیرد وان حجر الاسود شکافته شود وان عهد نامه ازو بیرون آید چون برخط
استوا شکافته میشود هر سطر هر سطر میشود هر سطری چهار سطر سی وسه سطر الهی با
بعدد سی وسه کلمه که حضرت عزت بروجه آدم وذریه او نوشته است بعدد سی وسه کلمه که تعلیم ادم
علیه السلام کرده است که اذ اخذ ربک من بنی ادم من ظهورهم ذریتهم واشهدهم علی انفسهم الست
بربکم قالوا بلی تا فرزندان آدم حاضر نکردانند وگواه نکردانند بر نفسهای ایشان که اشهدهم
علی انفسهم نفرمود الست بربکم چون بر خلقت نفس خود حاضر شدند واحاطت کلمه الهی بر اشیا
ونفس خود را در مقابله آن سی وسه کلمه الهی یافتند گفتند بلی چون شیاطین را بخلقت آسمانها
وزمین ونفس خود نبردند در خلقت وکیفیت خلقت حاضر نشدند حق تعالی فرمود ما اشهدتهم
خلق السموات والارض ولا خلق انفسهم یعنی شیاطین را وفرزندان او را حاضر نکردانیدم
بر خلقت آسمانها وزمین ونه خلقت نفسهای ایشان یعنی شیاطین وذریه او بخلقت آسمانها وبخلقت
آفرینش نفس خود نرسیدند واز معنی من عرف نفسه فقد عرف ربه محروم ماندند هرگاه که کسی
بر خلقت سیصد وشصت پاره استخوان آن خود وسیصد وشصت پاره گوشت

وشصت

وشصت پاره پی وسیصد وشصت پاره رگ وسیصد وشصت پاره پوست که هرگاه که شش بار
شصت بار وهم سیصد وشصت وسی وسه درازای سی وسه کلمه الهی رسد وخط وجه آدم که در
مقابله سی وسه کلمه ازلی ابدیست نخواهد وازین کلمه الهی در سی وسه کلمه الهی که علم ادم الاسما کلها
بر درجات که ملائکه مقرب از آدم علیه السلام تعلیم گرفتند ده بخلقت اشیا برده باشند وبر نفس خود گواه
شاره ای وخطاب الست بربکم قالوا بلی گفته ورو بمقام وجه آدم شده وقصد حجر الاسود که
عهد نامه الهی دارد کرده وسر خود را در پیش وجه ومقام وجه وسر آدم تراشیده بعدد سی خط
وجه آدم که درازای سی کلمه الهیست طواف میکند از حجر الاسود در گرفت منع اول طواف قدوم
ومنع آخر طواف وداع وچهار ده از آن حج وعمره بعدد منع موی سر ودو ابرو وچهار مژه
وبعدد منع موضع که منع بر انجاست چارده طواف میباید کرد بعدد دو خط موی عارض
ودو خط موی بینی ودو خط موی لب بالا ویک خط موی لب زیر که منع خطهای بو منع خط
که ظرف اوست که چارده های منع طواف قدوم ومنع طواف وداع که آخر خلقت وجه آدم است منت
سطر موی آخرست که دو خط موی بینی ودو خط عارض ودو خط لب بالا ویک خط موی لب زیر
که آخر خلقت انسان آنست که این سی خط درازای سی کلمه اند که چهار دیگر خط استوا در تحت
خود دارند فتبارک الله احسن الخالقین بسم الله الرحمن الرحیم اذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا
لعلکم ترحمون یعنی لیکن فرمود حق تعالی که وقتی که قرآن خوانند خاموش شوند وآنرا بشنوید تا بکر
رحمت کرده شوید فایده خاموش شدن وشنیدن آن چیست فایده آنست که آن زمان که خواننده
قرآن میخواند تو از نطق خود خاموش شدی وان زمان که ان قرآن را می شنوی ملک وجود ترا

آن قرآن فرو گرفته است و در وجود از آن قرآن در آمده است و ادراکات او را از انجا بی فنر کرده است
آن زمان ملک وجود بو ملک کلام خدا شده دران زمان ملک وجود او غیر از خدا و کلام خدا کسی دیگر
ندارد پس ای عزیز مرکاه که بیان کننده سو کلمهٔ الهی بیان سو کلمه الهی میکند که چگونه آن سو کلمه
الهی ازلی ابدی است و چگونه قایم بذات حضرت و بر اشیا چگونه محیط است و چگونه از شکل
و صورت و هیات بر سبب او که بیان کننده است غیر از کلمه است و در هر وجود که ان بیان در آمد
و ان وجود را فرو گرفته ان وجود را آن بیان کننده است که آمده است و فرو گرفته و ملک او شده
صاحب وجود را باید که تصور نکند که من آنکسم انکس بحقیقت انکس است که بیان آن سو کلمه کرده است
که مثلا ابلس که دانست که چرا رو بطرف کعبه باید کرد و چرا طواف لی بعد دست کلمه باید کرد چون ان ادراک
بیان کننده مرا از مظهری دیگر برارد لی ادراک ادراک بیان کننده خواهد بود و لی ملک وجود درا
او خواهد کوفت حق حقیقت همهٔ اشیا از من کلام ظاهر شود در هر مظهر که آن بیان در ابدان بیان
کننده خواهد بود در باب بحث بشارت مسیح جز کلمهٔ خدا بود گفته خواهم آمد و در اشیا
ظاهر خواهم شدن و هیچ اشیا بیرون ازمن خدا نیست و نخواهد بود بسم الله الرحمن الرحیم انما المسیح
عیسی بن مریم رسول الله و کلمته القاها الی مریم و روح منه بدرستی که مسیح مریم رسول خدا بود و سخن
خدا بود بر مریم و روح خدا بود ظاهر گفتن این سخن لاجرم حضرت رسالت در مصابیح فرموده است
که مسیح کلمه الله و سخن خدا است خواهد آمد و مجموع خلایق را بر دین اسلام خواهد خواندن و یک دین
شوند که لیظهره علی الدین کله و حضرت رسالت فرمود که مناره باشد در شرقی دمشق از انجا
از آسمان فرود آید که زمین شامست و زمین انبیا است و مقام بیت المقدس دران مقامست که زمین حشر

خواهد

304

خواهد بود و در میان انبیا نسبت با مریم که حضرت رسالت علیه السلام فرموده است و مسیح علیه السلام
فرمود و خدا اگر عیسی خواهد آمد و لیس نبی دیگر چون در آخر زمان ظهور کلمه و سخن الهی بحکم انطقنا الله
الذی انطق کل شیء خواهد بود و در میان انبیا او چون در انجیل از قبل خدا سخن کلمه خدا خواند خود را
در عالم کشف کلمه الهی و سخن خدایی دید و ظهور او خواهد بود و ظهور کلمه و کلام که مسیح خواهد آمدن
نه غیر او و نسبت تمام دارد که خلقت مریم او بیان کند و از دختر بکر تراید یعنی از خلقت مریم او ظاهر
شود یعنی خطوط الهی بر وجه بکر بان معنیست وجهی دیگر که بیان خلقت آن بکر کسی دیگر نکرده است الی
مسیح مریم که کلمه الهیست از ان مریم بکر میزاید که دست هیچ مخلوقی ان بکر نرسیده است و اوه بخلقت
مریم بکر کسی نبرده است و همین معنیست حور مقصورات فی الخیام لم یطمثهن انس قبلهم و لا جان یعنی حوران
و نیو بان سیه چشم باشند دختهای که دست مردان با ایشان نرسیده باشد یعنی بخلقت ایشان مصابیح را
طلب کن و اول آیت سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله
لنریه من آیاتنا انه هو السمیع البصیر تا آخر آیت بنویسید بعد از ان معراج نامه که خفته بودم و جبرئیل آمد
و سینهٔ مرا شکافت از فلا انجا تا فلا انجا تا بیت المقدس سوار بر براق و درهای آسمان می گشودند
تا آخر که نماز صلوة واجب شد و مجموع آیات قرآن آمده است و لقد زینا السماء الدنیا بمصابیح و حفظناها
من کل شیطان رجیم همه از ین معنیست یکجا جمع کند باید اند از معراج نامه که شیاطین را راه بر آسمان نیست
می شنوند و راه بر آنجا ندارند پس اگر کسی بستر نماز صلوة و هفده و پانزده و هفده و پانزده بر سد که
حضرت رسالت آنرا از آسمان در شب معراج آورد بداند که بالهامات شیطان و تخیلات نفسانی و وهم
و خیال با نجا نتوان رسید اگر سایل سوال کند که حضرت رسالت چرا اعداد رکعات نماز را و کلمات

که چرا جدنیست. پنهان داشت و نگفت و ظاهر نکرد حقیقت اشیا را جواب آنست که حق تعالی فرموده است

یقول الذین کفروا لست مرسلا قل کفی بالله شهیدا بینی وبینکم ومن عنده علم الکتاب یعنی کافران میگویند

که تو پیغمبر فرستاده شده نیستی بگو خدا کافیست گواه من که رسول فرستاده ام و کافیست آنکس که علم کتاب

پیش اوست چون بیان کند بدانند که علم آسمانی خدای آورد و پس قال رسول الله صلی الله علیه و سلم

خلق الله راس آدم وجبهته من تربة الکعبه وظهره وصدره من بیت المقدس و من بیت المقدس را از جهت

که مقام ظهر آدمست زمین حشر خواند که همه انبیا و اولیا و بنی آدم از ظهر او بیرون آمدند والسلام

حروف مقطعه قرآن مکرر و غیر مکرر آن هفتاد و هشت کلمه است الم الم المص الر الر الر المر الر الر

کهیعص طه طسم طس طسم الم الم الم الم یس ص حم حم حم حم عسق حم حم حم حم ق ن وقتی که بی حرف ندا

باشد و سیزده کلمه مقطعه های هفتاد و هشت کلمه ها واگر سایل گوید بقرائت آمده آنست سین

حرف از حروف مقطعه است هفتاد و هشت کلمه ها چگونه مثال لز هفتاد و هشت کلمه ها جواب

آنست که هر گاه که سین مرد و از حروف مقطعه های یک قرآت حضرت احدیت فرموده

است حم سق ع محذوفست که بکل اجل کتاب یمحو الله ما یشاء ویثبت وعنده ام الکتاب ع را از حم عسق

حذف کردند تا هفتاد و هفت کلمه ها والسلام بسم الله الرحمن الرحیم بیان انجیل ای صاحب انجیل بدانکه

عیسی مجرد آن کلمه است در انجیل که گفته است ای حواریون هر سخن که با شما گفته ام برمز و اشارات و کنایات

گفته ام میروم باز خواهم آمدن تا آنچه برمز و اشارات و کنایات گفته ام بیان آنرا با شما بگنم از سخن

معلوم که شما و حواریون که مقربان اویند بسر سخن مسیح نرسیده باشند و بیان کرده

ایشان باشند اکنون شناختن مسیح آن خواهد بود که بیاید و بیان ذات و صفات و مکرمت خود

کند

کند او را بآن توان شناخت و بس بسم الله الرحمن الرحیم مسیح در اول انجیل فرموده است

که اول خبری که از آسمان آمد سخن بود خدا با آن سخن بود آن سخن خدا بودم اکنون از آسمان بیگاه

معلوم کند که مسیح چگونه سخن خداست معنی سخن مسیح آنست که اول که از آسمان آمد سخن بود

خدا با آن سخن بود و من آن سخن بودم در میان خدا و انبیا یعنی که این چه مقامست و توازن

مقام بخبری اکنون در انجیل آمده است که کلمه الهی که مسیحست و سخن خداست در بطن و شکم مریم بکر

درآمد گوشتمند شد یعنی صورت آدم گرفت پدر اکنون ای ترسا با خود تعقل کن که سبب آمدن

روح پاک در لباس آدم و گوشتمند شدن فایده چه بود و چرا آمد و باز چرا رفت و باز چرا خواهد

آمدن اولا یهودی می گویند که آن مسیح که انبیا وعده کرده بودند که دختری بکر بزاید و پسری

بیاورد که نام او عمانوئیل است که معنی خدا با ما باشد و چون او بیاید در جهان دین و مذهب و اعتقاد

یکی شود و همه خلایق و اصل کتاب یکی شود و اختلاف کتاب برخیزد و بچه در گهواره خدا

شناس شود و بعد از آن تعلیم احتیاج نباشد اکنون آن مسیح که آمده است یهودی میگویند

که آن نیست چه الحال اختلاف در میان خلایق باقیست ترسا بد و ارده فرقه یهود هفتاد و دو

محمدی هفتاد و سه مجوس هفتاد علی هذا این آن مسیح که انبیا وعده کرده بودند نیامده است

الجواب مسیح آنست ترسا می گوید که انبیا وعده کرده بودند آمد و بعضی از علوم الهی ساخته

این باز خواهد آمدن تا تمامی شرک مرتفع شود و آدمیزاد همه خداشناس شوند چنانکه وعده انبیا

بود و محمد نیز علیه السلام بر این گواهی خبر داده است فصل بدان ای طالب تر مسیح این صورت

که مسیح دارد که نوشته بر جای نقش کرده از مریم دارد و از آدم و حوا دارد و در توریه که منقلم است

آمده است که حق تعالی گفته است که میخواستم شخصی بیافرینم بشکل ما و هیات ما و صورت ما که بادشاه
مرغان هوا و ماهیان دریاها ادم را بیافریدم اکنون ان ادم صورت الهی دارد و مسیح این صورت را
ازو کسب کرد اگرچه کلمه الهیست بقول تو که کلمه الهی در شکم مریم عذرا گوشتمند شد اکنون بدان
که صورت ادم صورت الهیست چرا که برین وضع و بیکر و شکل مخلوق شده است و مسیح این شکل از ان
گرفته است این صورت که مسیح دارد و مریم دارد و مردمی ادم که دارند از آدم و حوا گرفته آند
بی تردد و مسیح گفت اول خبری که از آسمان آمد سخن بود آن آدم را الحضرت احدیت چنانکه از صورت
ظاهر دارد نام جمیع اشیا اورا تعلیم کرد اکنون بدانکه آن سخن که اول از آسمان با آدم امد چند سخن بود
که مسیح گفت قران سخن بودم و خدا با آن سخن بود بدان ای طالب که مجموع کلام که با آدم آمد
سی و دو کلمه بوده است و سی و دو سخن است بلا زیاده و نقصان که کسی از ترسا که در عرب بوده باشد
و کتب انبیای ماتقدم خوانده باشد ایرا معلوم کنند آنست که در زبان عرب است اهل عرب
بدان متکلم اند که قران ازان هر بیست و چهار دیگر در صحف آدم و توریه و انجیل طلب باید کردن
که کاف و چا و ژا و پا است کلام الهی که با آدم علیه السلام آمده است ازین بیرون نیست و اول با آدم
و انبیا امده آست سی و دو ادم را خدای تعالی بیافرید بر وجه ادم ست خط نوشت که مسیح ان ست
خط بر وجه دارد در مقابله ست کلمه و سخن در زبان عربیت یک خط موی سر و دو ابرو و چهار مژه
و دو خط موی بینی و دو خط موی عارض از دو طرف و دو خط موی لب بالا و یک خط
موی لب زیر بر خط استوا چنانکه چارده خط باشد بر چارده موضع کتابت الهیست
بر خط استوای ان خطوط بگذر ان خطوط منشق شود سارده خط شود بو شانزده خط

تا

تا که علم الدین سی و دو کلمه که با آدم علیه السلام آمده است اکنون مسیح با ان سی و دو باطعشت که با ادم امده است
تا ان دلیل که گفت که اول خبری که از اسمان آمد سخن بود و خدا با ان سخن بود و من ان سخن بودم
و ان سخن سی و دو کلمه بود که با آدم آمده بود و مسیح گفت من ان سخنم و ان خط بر وجه ادم سی و دو
خطست بعدد ان سی و دو کلمه که در تلفظ می آید و قایم بذات حقست ازلی و ابدی و از ذات
حق جدا نیست یعنی تو ازین معنی که مسیح گفت پدر من قوة ازلیت و من نطق اویم و من و او
هر دو یکییم و ما با همه اشیا هستیم و خارج اشیا هستیم و طول و عرض و عمق در بارگاه بیت
ایل کلمات ترا از کتاب فطروس طلب کن که بیشی در خواب دیدم که مصحف حیوة را بهفت انگشتری
مهر کرده و بر کرسی بزرگواری نهاده همه ملایکه آسمانها و انبیا را می دیدم حاضر ملکی از ملایکه
آواز میکرد که کیست از اهل اسمان و زمین که دلیری کند و قدم در پیش نهد و مهر این مصحف
حیوة را بردارد و بخواند هیچ کس از انبیا و ملایکه پیش نیامدند و جواب ندادند مسیح را دیدم که
گفت که ای فیطروس هرچه من بیندم من بگشایم یعنی که گشاینده این مصحف حیوة که بهفت انگشتری
مهر کرده آند انرا من خواهم گشادن ناگاه بره دیدم خداوند هفت شاخ که حاضر آمد و این مصحف حیوة را
فرو برد و خود را پیش حق تعالی قربان کرد دیگبار ملایکه و انبیا سجده آن بره کردند و گفتند
چون خود را پیش حق تعالی قربان کردی ما را از دود و زبان مختلف بر ملکوت بدی و بعالم
ملکوت بر سانیدی و حیوة جاودانی زه دادی اکنون ای طالب حقیقت بشناس که ان مصحف حیوة
چیست که هفت مهر دارد که بره هفت شاخ آنرا فرو برد ای طالب بدانکه مصحف کتابست که
بر وجه مریم بکرست یک خط موی سر و دو ابرو و چهار مژه که بر هفت موضع آمد که مقام کن

منت موت که کتابت خدا یست هفت مهر اول هر یک چهار خط‌اند از خاک و آب و باد و آتش که چون خط
استوای ایشان یکدیگر مست خط شوند چهار دیگر که زیاده شود خاک و باد و آب و آتش که سی و دو خط
یافته در مقابله سی و دو کلمهٔ الهی و سخن خدا که حق تعالی آدم را مظهر لر سی و دو سخن کردانید که ملایکه از آدم تعلیم
یافتند و بدان سجدهٔ ادم کردند له مسیح کفت کر اول چیزی که از اسمان آمد سخن بود و خدا با آن سخن
بود و من که مسیحم لر سخن بودم اکنون ای طالب بدانکه خلقت وجه آدم که خدا کفت که انسان بیافرینیم بتصویر
بشکل ما و صورت ما و چنان ما که بادشاه مرغان هوا و ماهیان دریا باشد ادم را بیافریدیم لیس ادم
حضرت عزت باشد و مسیح لر صورت از ادم کسب کرده است لیس بر صورت آدم یک و مسیح کفته است من آن
سخن خدا آم و از خدا جدا نیستم اول چیزی که از اسمان آمد سخن بود و خدا با ان سخن بود و من لر سخن بودم
اکنون مسیح سخن خدا است و از خدا جدا نیست و آدم برای لر صورت خدا دارد که لر نطق که از زبان
مسیح بدر می اید نطق خدای بود که از ادم چنانکه ان صورت الهی مسیح رسیده بود لر نطق خدای نیز
از ادم به مسیح رسیده است اکنون چون آدم صورت خدای دارد بدانکه دندان ادم که نطق خدای ازو ظاهر
میشود ثابت است که بعدد سی و دو کلمهٔ الهی که در زبان عربیت با سی و دو دندان ادمی بعدد سی و دو کلمه که بر
زبان آمده است اکنون ای طالب حقیقت مسیح بر خط وجه مسیح جرا چون ادم چهارده موضع خط الهی
آورده است بر چارده موضع کر آن هم خط الهی است که چون بر خط استوا یکدیگر سی و دو خط ظاهر شود
شانزده بر شانزده موضع جرا که خلقت از ان مسیح لر نهت آنست که در مقابلهٔ سی و دو کلمهٔ الهی که با آدم
آمده است که زبان جمیع ادمیزاد از سی و دو بیرون نیست و لر سی و دو خط بر روی مسیح علم و نشانهٔ لر کلمه
الهیست که مسیح کفت که اول چیزی که از آسمان آمد سخن بود و من لر سخن بودم در ان وقف نهت

لر مسیح اظهار خود نکرد که علم سی و دو کلمهٔ الهی بر وجه داشت و سی و دو دندان و سی و دو دندان که علم سی و دو کلمه
الهی بود داشت اما بر زبان او سی و دو کلمه کر وجه او بدان خلقت بود روان نبود کفت خواهم امدن
و بیان خود کردن اکنون ان سی و دو خط وجه او در مقابله سی و دو خط خدا است که لر سی و دو سخن حقیقت
مسیح است و قایم بذات حقست و از حق جدا نیست و صفت عدم الغیبت که هر شی که در موجودات
و خواب و بیداری بهر زبان که خواهی که نام ان شیء بری از سی و دو کلمهٔ الهی خالی نیست و هر آواز
و صدایی که از جایی بر می آید از سی و دو کلمهٔ الهی خالی نیست که اگر دو سنک برهم زنی از و کلمه بر می خواهد
آمدن ان کلمه از سی و دو سخن الهی که مسیح میکوید من سخن خدا ام خالی نیست نهت لر فرمود که سخن خدا ام
و با همه اشیا ام و نه همه اشیا طول و عرض و عمق را در و راه نیست اکنون نظر کن در کلمه که در نطق
می آید که می کوی مسیح لر چهار کلمه که دو ده و سی و دو سیاهی عالم او ست در هر شی که بلفظ می آید که
ذات م و س ی و ح اسم مسیح است ذات لر چهار کلمه از شکل و صورت منزه است در
تخیل و تصور و تعقل نمی آید و قسمت پذیر نیست جمیع سی و دو کلمه این خبر است و قایم بذات حقست
و از هیچ شی از اشیا جدا نیست سر موی از و خالی نیست و قایم بذات حقست و عدم نیست و بدیع
نیست که اکر دو سنک برهم می زنی از و کلمه بیرون می آید که از سی و دو سخن خدا خارج نخواهد بود اکر
خواهی که لر کلمه بوهم و تصور از ان در کشی نتوان کشیدن و اکر بتصور خواهی که در کسی هیچ
چیز موجود نخواهد ماند ای طالب چیزی کو یا که مسیح سخن خدا است و مسیح چیز کفت و خدا
از اشیا جدا نیست پس باید که تو مسیح که سخن خدا است در همهٔ اشیای موجودات و ذرات
کاینات بیابی و به بینی اما مسیح اما خدا در همهٔ اشیا یافته باشی و الا در باب مسیح خوابیده باشی

وبآواز شنیده باشی که مسیح سخن خداست وبا خدا در همه جاست تا مادام که خبر باشی ره مسیح وسخن خدا
وذات خدا وبودن خدا وسخن خدا با همهٔ اشیا بر ده باشی از در خلقت وجه آدم وخط وجه و دندان
ونطق آدم که سی کلمه الهیست در او این معنیست که سیصد وشصت پاره استخوان داشت ادم وسام وسیح
منحصر شش بار شصت هر شصتی سی وسی سی بار شصت سی بار سی وسی بجهه آنکه مسیح فرزند آدم است
شش جهت دارد هر جهت او را سی کلمه الهی وسی کلمه الهی دارد فلک بروج دوازده برجست چهار
دوازده بروج فلک سیصد وشصت درج است شش بار شصت هر شصتی سی وسی هر درجی شصت
دقیقه هر دقیقه سی دقیقه وسی دقیقه هر دقیقهٔ شصت ثانیه هر ثانیه سی تا به وسی ثانیه منحصر
تا عاشره اکنون خبر آنکه هم وجه مسیح سی است در مقابلهٔ سی کلمه الهی که با آدم آمد اسمانها منحصر منقسم شد
بعدد سی کلمه وسی کلمه الهی که مسیح گفت که من کلمه الهی ام جهت این که سی کلمه الهی بودم گفت که تا اسماز
مرموم واز اسمان خواهم آمد که منقسم بعدد سی کلمه وسی کلمه چون فلک بروج منقسم شد بعدد سیصد
وشصت درجه هر فلک که در زیر و بالای این شیصد وشصت درجه باشد همان سیصد وشصت قسمت
شود با خاک و باد وآب وآتش همه منقسم شده باشد بعدد سی سخن خدا وسی سخن خدا که مسیح گفت
من ام سخن خدا آم پس همهٔ موجودات منقسم شده بعدد سی کلمه الهی وسی کلمه الهی که وجه مسیح بر این
عدد مخلوق شده است وبران صورت بر آمد وازین جهت گوشمند شد در شکم مریم عذرا تا علم
سی بر وجه او ظاهر شود وسی کلمهٔ الهی را قایم مقام بذات حقیقت واز خدا جدا نیست در
اشیا ظاهر کند اکنون مسیح سی کلمه خداست منحصر که سی خط بر وجه دارد و سی دندان وسی
دندان دارد اکنون ای آشنا شدهٔ مسیح اگر نه از در این خلقت در رایی واین کلمه را دریابی

ره مسیح که کلمه الهیست نخواهی برد ومسیح اما ذات حق در همهٔ اشیا هوا می بافت معنی سطر مو سر
ودو ابرو وچهار مژه از ان هر که هر یک چهار طبایع خاک و باد واب وآتش سی خط خدای پاک
چنبر هر خط استوا صورة بدو پاره شود هشت خطها هر خطی چهار خط سی خطها در مقابل
این سی نطق که با آدم علیه السلم آمد که بروح ره بجست مسیح فرمود که پدر قوة از لیست و من
نطق اویم وروح القدس صوت اوست اکنون هر صوتی که هست از موجودات که از کلمه سی
خالی نیست مسیح آن کلمه است وآن سخن است وخدا با آن سخن است وان سخن صفت قدیم
الهیست مطلب مسیح در همهٔ اشیا در سنگ و کلوخ وموجودات وخواب وسدای هیچ کلی از
هوا نیست سوال کرد از مسیح که نخی انجیل خدا که نوشته اند که اسمانها را بیافرید کجا بودی جهر او
کلمه الهی بود وحضرت عزت همه چیز ها را بکلمه کن آفریده است وسخن واو گفت من سخن خدا ام این سوال
ازان واقع شد مسیح فرمود که سوال بزرگ کردی من در پدر بودم و پدر در من بودم من کلمه ام وسخن خدا ام
وقائم بذات اوم پس من پیش ازو بوده باشم و پدر پیش من چون ظهور حضرت احدیت بی کلمه نیست
کلمه وسخن خرد دید که خدا هست خدا چه چیز میگوید پس ظهور خدا از کلام واز سخن و قیام سخن
وهر سخن بذات او فصل مسیح گفت من مرده زنده می کنم چون معلوم شد که مجموع موجودات
مظهر سخن خدا اند واز کلمهٔ خدا خالی نیستند واگر صوتی ولو آزی که از شی بیرون می آید خارج کلمهٔ
الهی نیست مسیح می گوید من کلمه ام پس همهٔ اشیا زنده باشند ومظهر کلمه باشند از مسیح حضرت عزت
مجموع اشیا را از کاف ونون آفرید مسیح می گوید من کاف ونونم پس جوهر همهٔ موجودات از منم
زنهار که اگر میخواهی که ره مسیح بری واو را کلام خدا وسخن خدا بحقیقت دانی باید که بدانی از سخن

خدا در شکم مریم عذرا درآمد و گوسفند شد و بآن شکل و صورت برآمد که سه دندان و سه خط بروجه [داشت]
باشد و بر خطا استوا و غیر استوا است داشته باشد که اگر وه باین نیر ده بصورت آدم که صورت
خداست نخواهی بر دو نشان سه کلمه آدم بروجه مسیح نخواهی یافت و او را در همه اشیا نخواهی دید در انجیل
آمده است که حق تعالی اهل بهشت را در صورت بره و گوسفند بر طرف دست راست خود بدارد و اهل دوزخ را
بر صورت بزغاله بر طرف دست چپ خود بدارد که بزغاله اکثر اوقات نفس او پوشیده نیست و بی
ستر خود را می دارد آن بره بجهت آنست اهل بهشت بر صورت او بیند که لیره مشایخ فهم مصحف چون گرد
و خود را بپوشد خدای تعالی قد اگر مسیح می گوید یا مسیح نیامد آدم از آن سوز مانع خلاص نیافت و توبه او
قبول نشد چون مسیح کلمه الهیست یا کلمه انابت با آدم نیامد توبه او قبول نشد علیسی محرد بلغی همینست
که هر کس روزه نداشت یا تعلق نیافت نداشت معنی و راز از بن جست و آن کلامست لیس سه کلمه الهی که مجرد
باشد و مرکب نشده باشد که در ترکیب عرضیت و کثرت است و آن کلمه مجرد الهیست که عبارتست از
م س ی ح که مسیح شده است لیس چهار کلمه و سه کلمه سه کلمه های مختص مجرد که با آدم آمد مجرد او و آن کلمه
مجرد است که در ذات خود لیس سه کلمه است مجرد را شکل نیست و صورت نیست قسمت پذیر نیست
و در تصور و تخیل در نیاید و طول و عرض و عمق را با او راه نیست با همه شی باشی و بی همه شی باشی
در کتاب قطروس آمده است که ما با همه شی باشیم و بی همه شی باشیم کس بی ما محیط نشود بر همه شی محیط
باشیم ازلی و ابدی غیر شمری مسیحا در همه اشیا این چنین مجرد بیاب در وقتی که لیس سه کلمه مجرد است نه ماضی و نه
حال و نه استقبال نه امر و نه نهی در ذات نه او با کسی باشد و نه با او کسی مسیح مجرد آن کلمه است وقتی که
مرکب شد اسم عیسی مبشود آسمان و زمین و بهشت از همان مجردات مرکب شده است و اسای

اشیا

اشیا شده است از آن وجه که می گوید که من با همه شی هستم اصل ترکیب او است مسیح گفت می روم [بیش]
پدر آسمانی نابغ هستم بشما کامل و مکمل لیس واسطه را یعنی که مردم را کمال رساند و تعلیم و تاویل نما[ید]
و شما را همه چیزها تعلیم بکند که همه موجودات از کلام و سخن خدا آمد و مسیح گفت من سخن خدا
ام بسخن مسیح مرحبا که صوتی و آوازی و سخنی می آید بسمعت مسیح را پس سرموسی از و
خالی نیاید و السلم مسیح گفت نیامده ام که دین انبیا را منقطع کنم بدان آمده ام که تمام کنم
هم گفت سخن خدا ام اول چیزی که از آسمان آمد سخن بود و خدا با آن سخن بود و من لیس سخن
بودم پس برین تقدیر بآدم و آدمی زاد سه سخن آمده است چنانکه صورت آدمی و آدمی زاد
سه سخن است و مسیح گفت که آن سخنم پس مسیح خواهد آمدن با آن نا آن سخنی که بآدم علیه السلم
آمده است که سه واست و بعضی از آن چند کلمه آمده بلند است فرمود که خواهم آمدن که لیس داتمام
کنم و سرهای تمامی آنرا آشکارا کنم و نیامده ام که نقصان آن کنم پس مسیح هم سخن خداست
می باید که اظهار کند که سخن خدا خداست و چند کلمه اسباب اشیا و وجود خود را سبب ظهور آمده
باشد که گفت می خواهم آمدن که بیان کنم آنچه رمز و اشارت گفته ام — از بیت المقدس گو دین ظاهر
در موسی علیه السلم که خلقت جای صدر و ظهر او است مسیح فرمود که از اطراف مشرق ظاهر شوم این
معنی دارد که داننده بذهن خود بداند رسول علیه السلم فرموده است که از آسمان دود مانی یا
آفتاب از مغرب آید یا دابة الارض که جنبنده است کلمه بدر آید یا مسیح بیاید ایمان کسی را سود
ندارد — در خلقت وجه نظر کن شانزده موی خط بر شانزده موضع ببین مثلا که موی عرق
دو پاره شده است که دو خط مرکب موکه از این طرف مژه دیگر از آن طرف در جمیع اشیا [می رود]

واحتیاط میکن شانزده خط بر شانزده موضع است مثلا موی فرق دو پاره شده است
که دو خط مرکب مو که ازین طرف موی دیگر ازان طرف مژه که ازین طرف مژهٔ دیگر ازان
طرف در رحیم اشیا می رو میجنین بسم الله الرحمن الرحیم در مصابیح حدیث را طلب کن
که بغایت در کار است انا الله وانا الرحمن خلقت الرحم وشققت لها من اسمی فمن وصلها وصلته
ومن قطعها قطعه الله فقامت الرحم فاخذت بحقوی الرحمن یعنی خدای تعالی وفرمود که من الله ام
و رحمن ام رحم را که زهدانست که عبارتست از حوا اورا بیافریدم و از نام خود که رحمن است
رحم را اشتقاق کردم رحم می گوید الهی هر کس که بمن بپیوندد بتو بپیوندد و هر کس که مرا پاره کند
خدا اورا پاره کند ادم که عرش الهیست و رحم که عبارتست از زهدان که عبارتست از حوا رحم معلق
است بعرش که آدمست و از آدم در وجود آمده است از نفس او هر کس که اورا از روی خلقت که حوا است
با آدم که ادم عرش خداست بپیوندد بخدا بپیوندد و هر کس که اورا پاره کند یعنی خلقت وجه
ادم جدا کند خدا اورا از خود جدا کند یعنی بخلقت اشیا نرسد چون بخلقت خود و اشیا نرسد
از خدا جدا بوده باشد حضرت رسالت پیغمبر فرمود که چون رحم را می آفرید قامت الرحم برخاست فاخذت
بحقوی الرحمن یعنی بگرفت بند ازار خدا که لنا یعنی ازانکه میخواست رحم که صورت آدم گیرد یعنی صورت
ذکوریت قال اما حضرت گفت الا ترضین ای آیا راضی نمی شوی که ان اصل من وصلک بپیوندم هر که خدا
با آنکس که به پیوندد بتو واقطع من قطعک و ببرم از انکه ببرد از تو قالت بلی گفت اری شادم
گفت حضرت چنان کردم یعنی اگر خلقت وجه تو که حوا هستی شود با خلقت وجه آدم و علم
سو کلمه که از انجا بمن رسند معلوم نمی شود و از خلقت و تقسیم وجه حوا و حوا وجه او
معلوم

بسم الله الرحمن الرحیم
معلوم شد جمیع موجودات چون معلوم گردد که عرش چیست یکجا جمع کند
ای مسیحی با خود تصور کن که ان نطق از زبان مسیح بدر می آید که میگفت من سخن خدا ام
ان سخن انکه از زبان او بدر می آید ~~که میگفت من سخن خدا ام~~ توان سخن او وقتی که مفقود باشد
مجرد است توان سخن خدا می دانی باینکه مسیح می گوید که من سخن خدا ام و از خدا ام
بعد از سخن با آدم و انبیا نیامد می گوید من آن سخن بودم پس مسیح سخن خدا است ازین
نطق که از زبان او بدر می آید و آن سخن بود و ان سخن که از خدا با آدم آمد بیرون از سو کلمه
نیست پس مسیح ان سو کلمه خدا باشد که از خدا جدا نیست که علم ان سو کلمه ان سو خط
وجه اوست چه ان سو خط بر وجه او و آدم نوشته است و ان خط را جهت آن در نور
گفت انسان فی بیافریدم بشکل خود و صورت خود که ان صورت سو خط وجه آدمست
و مسیح علم و نشانهٔ آن سو کلمه است از زبان آدم و مسیح و انبیا همهٔ اشیا ظاهر شد و بالقوه
موجود است و سر موئی از اشیا ازان کلمه خالی و خارج نیست و خدا را صفات قدیم ازلی
وابدیست انکه مسیح گفت بیش پدر میروم یک وجه است که او کسب صورت از آدم
کرده است و آدم علم سو کلمهٔ الهی بر وجه دارد پس بعد سو کلمهٔ ادم که از زبان همه
فرزندان آدم ازان سو کلمه است و مسیح گفت پیش پدر میروم که صورت او که علم سو کلمه است
از آدم که پدر ما در اوست کسب کرده است بپیش ادم می رفت تا باز بیابد و سو کلمه ادم که حقیقت
مسیح است و مسیح بران خلقت ظاهر کرده اند و پدر اسمای حسنی ان گفت که اسماها که شعت و شطت در وجه است
منقسم است و سو است که در مقابل است کلمه و سو کلمه آدم اسماها منقسم اند طبایع
میخان

در مقابل این منقسم است اکنون مسیح را کلمهٔ خدا و سخن خدا دان چه این سخنیست که از زبان او
بر می آمد اگرچه در وقت که در عقب خلق بود علم ست کلمه آدم بر وجه داشت اما آن ست
نطق که بر زبان آدم بود بر زبان او جاری نبود و ظاهر نبود و با قوم خود تا آن تکلم نمی کرد
لبی کلمه میکرد که در میان لبی قوم با آن نسبت بر آمده بود اکنون ای مسیحی دندان آدم چرا درو وقت
منتهی که دارد ست زیاده نیست جهت آنکه مخرج کلام و سخن الهی که از دهن بر می آید ست
بیش نیست و مسیح گفت آخر سخنم بس دندان مسیح چرا ست بود بجهه آنکه کلام که با آدم آمد
ست بود و مسیح لبی کلام و فقط سخنی بود لاجرم علم لبی کلام ست بود در توریه ساوی طلب
که خدا یکبار بخندید چنانکه چهار دندان آخر او نمود که بست دندان در اول و چهار دندان
در آخر بعدد چهار کلمه دیگر که ست کلمه کنایت خنده از وجه است یعنی وجه حق تعالی شیاطین
و فی ظاهر که ظاهر نیست چو دندان آدم ست بود یعنی بعدد ست کلمه که از دهن آدم بر می
آید که لبی ست کلمه که دندان در مقابل لبی آفریده شده است کلام قدیم ازلی ابدی الهیست
مر کاه معلوم شود که ست دندان علم ست کلمه الهیست که لبی ست کلمه بر همه اشیا محیط و صفات
قدیم ازلی و ابدی بسبب ظهور ذات حضرت احدیت جای فرح و خنده این زمان باشد
وان زمان چهار دندان آخر که اگر شخصی گوید که لام الف را برای چه می نویسند و حضرت رسالت
در حدیث لام الف یک حرف خوانده است سبب چیست جواب آنست که لام الف جهر در توریت
می آید چهار حرف نه مکرر است قایم مقام لبی چهار حرفست که با آدم علیه السلام آمده است که ست
که حق تعالی میفرماید که ما ننسخ من آیةٍ او ننسها نات بخیر منها او مثلها یعنی هر آیتی که ما آنرا

منسوخ کنیم ما آنرا به از آن شماریم یا هر آیتی را که تاخیر کنیم و فرستیم مثل آن بنویسیم حرف چهار را
تاخیر کرد مثل لبی بحضرت رسالت بفرستاد قایم مقام لبی چهار کلمه که آدم آورد تا ست کلمه شود
که او نیست القرآن و مثله معه که داده شدم قرآن و مثل قرآن که اگر سایلی گوید لام الف چهار حرف مستست
حضرت او را یک حرف خواند جواب آنست که چنانکه خط از یک حرفست کاهی و کاهی چهار حرف سبب
خط جا که بیاد و آنچه خواندش از آن جهتست که حروف مقطعه در قرآن در بیست و نه موضع
آمده است بسم الله الرحمن الرحیم الم ذلک الکتاب لا ریب فیه هدی للمتقین الذین یؤمنون بالغیب
و یقیمون الصلوة تا آخر بنویسید و محصر هر آیتی که در باب صلوة آمده باشد در جمع و آن انجا جمع کنند
هر جا که بخش بید و وجه و اصابع دست خدا و روی خدا که آمده است یکجا جمع کنند هر جا که در قرآن بحث
کعبه و مکه و بیت الحرام و حج یکجا جمع کنند ان اول بیت وضع للناس للذی ببکة مبارکا یا بیست روز حج
که دو بیت حل ساعت کعبه شده است اما بوجهی دیگر از ده روز همان عشر آیاتست از آن موسی علیه السلم
که بوجهی ظاهر یک خط موی سر که موی سر دو عارض یک خطست و یک خط موی زیر لب و دو موی لب
بالا و چهار مژه و دو ابرو که ده سطر الهیست موی شی حکم یمحوا الله ما یشاء و یثبت و عنده ام الکتاب
چون مخفیست بوجهی لبی وجه محسوب بکرد در حج بیک وجه تراشیدن سر آنست که در مقام سرا دست
حاجی آمده است دیگر آنست که سر تراشیدن تا آنچه مانده یا معلوم شود از آن سر چون وضو سازی
این دعا باید خواند اللهم اعطنی کتابی بیمینی و حاسبنی حسابا یسیرا چون دست شوی بگو که
خدایا نامهٔ هر ایدیست راست بمن ده و حساب مرا آسان گردان چنانکه در تشهد و عقد لبی آمده است
چون دست چپ شوی این دعا بخوان اللهم لا تعطنی کتابی بشمالی یعنی که بار خدایا نامهٔ مرا بدست چپ

بن مده که چارده سه عقده ها با انکشت بمنا که سه نبد ست ولام وراء ظهری از پس پشت
نامهٔ من مده بجهت انکه نامهٔ الهی اوست وعلم نامهٔ الهی ست خط وسو خط بروجه دارد و نه
از پس ~~پشت نامهٔ من مده~~ قفا بجهت آن فرمود که ایمان آورید در قرآن من قبل ان نطمس وجوها
فنردها علی ادبارها پس ایمان بیارید پیش از انکه روی شمارا قفا کردانیم یعنی چنانکه علم ست کلمه
وسو کلمه در مقابل طامس ست روی شمارا همچنان کردانیم خود روی حیوان که روی خوکان و بو
سکان کردانیم یعنی روی ایشانرا موی ایشان خنان بپوشاند که علم ست کلمه وسو کلمه نا پیدا باشد
بجهت آن در صلوة چون خواهی که رو در ام القرآن کنی و بعد دست کلمه وسو کلمه که در وجه است
بر دست کشی این دعا بخوان اللهم بیض وجهی یوم تبیض فیه الوجوه ولا تسود وجهی یوم تسود فیه الوجوه
یعنی بار خدایا روی مرا سفید کردان یعنی علم کلمه الهی در رو پیدا کن در روزی که روها معلوم شود ولا
تسود وجهی یوم تسود فیه الوجوه وسیاه مکردان وجه مرا دران روز که روها سیاه باشد یعنی علم ست و
کلمه الهی وست کلمه الهی نتوان خواند چنانکه در سورة انا فتحنا آمده است محمد رسول الله والذین معه اشداء
علی الکفار رحماء بینهم تریهم رکعا سجدا یبتغون فضلا من الله ورضوانا سیماهم فی وجوههم من اثر السجود و حضرت
رسالت فرموده که امت من در قیامت از همه امتان انبیا ممتاز وجدا باشند با علامت وضو که چهار دست
وپیشانی ایشان غر المحجلین باشند یعنی چهار دست وپا و پیشانی ایشان چون چهار دست وپا و پیشانی
شسته ها از اثر وضو یعنی علامت در وجه ایشان ظاهر باشد اینجا در بینی که رستگاه دو کلمه الهی است
بگوید اللهم غشنی برحمتک ای اخر چون پای شوید بگوید اللهم ثبت قدمی علی الصراط یوم تزل فیه الاقدام
دران روزی که گذشتن صراط قدمها برود اول کسی که بر صراط بگذرد حضرت رسالت فرموده انبیا

باشند

باشند — اهل دوزخ را فرموده یعنی وجوههم النار روهای ایشانرا آتش بپوشاند چون شیطان از
آتش بود وخط الهی بر وجه آدم نخواند و پوشیده داشت و فرزندان آدم را که آن خطوط بر وجه آدم
نخوانند واز آتش لاجرم روهای ایشان آتش بپوشاند و شیطان از آتش بود رها نکرد که فرزندان
ره خط وجه آدم بر زنند لاجرم روهای ایشانرا بپوشاند دیگر فرمود بسم الله الرحمن الرحیم ولقد جئناهم
بکتاب فصلناه علی علم هدی ورحمة لقوم یومنون هل ینظرون الا تاویله الی آخر در سوره حروف
مقطعه از حل حروف اول کردن بعد از ان بسر این معنی رسیدن در الم الله که هم از حروف مقطعه
است که هو الذی انزل علیک الکتاب منه آیات محکمات هن ام الکتاب واخر متشابهات
تا وما یعلم تاویله الا الله والراسخون فی العلم یقولون آمنا به از ان رو که بعضی مفسر بعضی است
هل ینظرون الا تاویله یوم یاتی تاویله دلالت میکند بر وقف الا الله و بتوات دیگر بسم الله الرحمن الرحیم
سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی آخره لقد صدق الله رسوله الرویا بالحق لتدخلن
المسجد الحرام ان شاء الله آمنین محلقین رؤسکم ومقصرین سیماهم فی وجوههم من اثر السجود بسم الله الرحمن الرحیم
وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیدا وما جعلنا القبلة الی آخر
ان امة وسط که گواهند در روز قیامت بجهت تبلیغ رسالت انبیا از علم قرآن وعلم کتاب الله
و دانستن آن گواهی خواهند دادن که انبیا تبلیغ رسالت کردند و بر صدق ایشان رسول
علیه السلام گواه است که ویکون الرسول علیکم شهیدا مقوی همین معنیست ویقول الذین کفروا لست مرسلا
قل کفی بالله شهیدا بینی وبینکم ومن عنده علم الکتاب چون هر کس که علم قرآن پیش او است
گواه است بجهت انبیا که ما فرطنا فی الکتاب من شیء وانه علم قرآن وار حقایق ان معلوم کرده است

امت وسطا که انبیا تبلیغ کرده اند نظر نمی اولی که شهید باشد بر حقیقت رسالت رسول علیه السلام که
ومن عنده علم الکتاب بسم الله الرحمن الرحیم حضرت رسالت فرموده است که من مات ولم یعرف امام
زمانه فقد مات میتة جاهلیة حضرت رسول باید که موافق قرآن باشد چنانکه فرموده است که چیزی
که از من بشما رسانند اگر موافق قرآنست قبول کنید و اگر نه رد کنید الغرض این حدیث موافق
قرآنست پس ازین حدیث معلوم میشود که هیچ زمان از امام خالی نباشد و امام هر زمان کتاب
آسمانی آن زمان بوده است چنانکه ومن قبله کتاب موسی اماما ورحمة وکل شیء احصیناه فی امام
مبین قران وجمیع کتب سماوی امام آن زمان بوده اند والقرآن اماما پس واجب شد دانستن
امام که کتاب آسمانیست و قرآن امامست بجهت آنکه بیان ذات و صفات و مبدا و معاد و ازل
و ابد و ما کان و ما یکون میکند پس اول دانستن او واجب باشد که قران چیست محدث یا قدیم و اهل
اسلام را در جمله اختلافست و هیچ مسئله در دین ازین مشکلتر نیست بجهت آنکه اگر کلام الهی
که در قرآنست حی یسمع کلام الله دلالت بر آن میکند که او حادث باشد و کسی که حادث را قدیم داند
زهی
را که شرک لازم می آید چه گناه بالاتر ازین که شخصی حادث فانی را جنس ذات حق تعالی قدیم دانسته باشد
و اگر چنانکه این قران قدیم بوده باشد و صفات ازلی و ابدی خدای باشد و قایم بذات حضرت عزت
و غیر مخلوق باشد اگر کسی او را محدث داند چه گناه ورای آن گناه باشد که صفات قدیم ازلی
الهی را چون حوادث داند و فانی داند چه ظلم و چه جهل ورای این تواند بود و از جهل خصم
جهل نشین حضرت احدیت بکدام عمل خلاص توان یافت اکنون ازکجا معلوم توان کرد
تحقیق که قرآن قدیمست یا حادث انشاء الله که کشف شود تا طالبان بتحصیل رسند که هیچ مسئله

313

در دین ازین معتبر نیست — اکنون بدان ای طالب که حضرت عزت در کلام مجید فرموده است
سبحان الذی اسری بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله الی آخره معنی
معراج حضرت رسالت است آن حدیث معراج اینست سبحان الذی اسری جمع کلی که در مصابیح
آورده است که جبرئیل آمد و سینه مرا از اینجا تا منبت شعر شکافت و دل مرا بیرون آورد و طشت
را [illegible] زمزم پر کرد و آماده کرد و براق آورد و مرا بر نشاند و بمسجد اقصی که بیت المقدس است
بود امامت کرد و جبرئیل با آسمان اول رسید طلب در کشودن کرد سوال کرد که تو کیستی با تو
کیست گفت منم جبرئیل و این کسی که با منست محمد است علیه السلام گفت فرستاده شده باو قال نعم قال مرحبا جاء
چون در آسمان کشود شخصی را دید نشسته از طرف دست راست نظر کردی خنده کردی از طرف دست چپ
نظر کردی گریه کردی جبرئیل گفت علیه السلام سلام کن برو که این پدر تو آدمست رسول گفت السلام علیک جواب
باز داد که ای فرزند صالح از جبرئیل پرسید سبب خنده و گریه چیست گفت از طرف دست راست نظر میکند
فرزندان خود را در بهشت می بیند خنده می کند از طرف چپ نظر میکند فرزندان را در دوزخ می بیند
گریه می کند همچنین در آسمانها می گذشت و طلب در کشودن میکرد تا باسمان هفتم رسید ابراهیم علیه السلام را
دید ارواح انبیا را مشاهده میکرد تا بسدرة المنتهی رسید که چهار جو از تحت آن بیرون می آمد و شد را
در غایت حسن و جمال دید و اوراق آن را تسبیح و تهلیل و آیات الهی نوشته جبرئیل ازو باز ماند قدح شیر
و خمر و عسل بدو عرض کردند اختیار شیر کرد جبرئیل گفت اخترت الفطرة یعنی که اختیار فطرت انسانی کردی
مراد آنست که پس خلقت انسان و اشیا رسید که من عرف نفسه فقد عرف ربه وکان قاب قوسین او ادنی فاوحی
الی عبده ما اوحی فرض علی خمسین صلوة گفت باز گرد و تخفیف طلب کن که امت تو تحمل این پنجاه صلوة نتوانند
کرد

التصه می آمد و می رفت تا صلوة پنج شد حضرت فرمود که این پنج قایم مقام پنجاه که من جاء بالحسنة فله عشر امثالها
باز آمد و ان پنج صلوة را بسه نوع گزارد و جبریل امامت کرد صلوة حضر هفده رکعت و جمعه پانزده و سفر
یازده رکعت و حاصل سفر حضرت رسالت بعد از مشاهدات ملک و ملکوت که آورد از معراج این صلوة
بود از بهر آن فرمود که الصلوة معراج المومن اکنون بدان که این حدیث معراج تا سبحان الذی اسری
الآیه جمع کن و بعد از ان حقیقت کعبه شود و دران حدیث معراج مشاهده می کن و بسر علم الهی تحقیق می رس
تا بدانی که قران حقیقت حادث است یا قدیم که هرگاه که این مقدمه بر تو ای طالب کشف شود جمیع مشکلات
کشف شد باذن الله تعالی اکنون بدان ای طالب هرگاه که محمد مصطفی را جبریل علیه السلم سینه مبارک
و براق همراه کرد بدر آسمانها می رسید تا خازن سموات نمی پرسید از جبریل که تو کیستی و همراه تو کیست
و باذن حق تعالی رسول را می برد در آسمانها می کشودند جبریل و محمد علیه السلم بر ایشان و القصور و تجلیل
و نکان استماع کلام ملاء اعلا چون نتوان کرد و لقد زینا السماء الدنیا بمصابیح و حفظا من کل
شیطان رجیم الا من استرق السمع فاتبعه شهاب مبین هرگاه که در این باب آیتی هست در اینجا جمع کن
که شیطان را راه بر آسمانها نیست و انهم عن السمع لمعزولون اگر سایل سوال کند که امر الصلوة حضرت رسالت
هفده رکعت حضر و یازده سفر و پانزده جمعه کجا فهم کرد که جواب آنست که از اوحی الی عبده ما اوحی فهم
که و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب مبین اکنون ای طالب اگر کسی سوال کند که تو از لعب وعطی تو که جعلناکم امة
وسطا لتکونوا شهداء علی الناس و شهیدا بینی و بینکم و من عنده علم الکتاب اکنون حکمت الهی چه بود اگر تو وارث
علم انبیایی که العلماء ورثة الانبیاء که عدد صلوة حضرت احدیت در اول مقدمه پنجاه صلوة واجب کرده اند
جواب آنست از و من عنده علم الکتاب قرآن که کلام الهیست مرکب است از ست کلمه که ان حروف هجیست

ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن و ه لام الف مکررست که لام الف آمده است
در ست و الف آمده است و محمد مبین مغیبت حروف جمل که ست است لام الف در اینجا محسوب نیست
اما انشاء الله که کعبه شود که سبب آوردن لام الف مکرر و یک حرف خواندن چیست اکنون بشناس ای
طالب حقیقت قرآن و صلوة الهی که قرآن مرکب است از ست کلمه که علم آن ست کلمه ست حرف و بیست و دو
حرف
نقطه حاصل پنجاه حرف و نقطه با حضرت احدیت خطاب کرد که ای محمد پنجاه صلوة بگزار بعدد پنجاه
و نقطه که قرآن را علم آنست و در مصحف مکتوب این پنجاه حرف و نقطه است اکنون عظمت و جلالت کلام
الهی ببین که بعد از آنکه حضرت رسالت را بجهت اعزاز بآسمانها بردند و در بر جبریل چگونه می کشودند و ارواح
انبیا را و سدرة المنتهی را و بهشت خلقت بسیل را مشاهده کرد و جبریل باز ماند حضرت خطاب کرد که پنجاه
صلوة بگزار بعدد پنجاه حرف و نقطه کلام الهی که ایشان علم ست کلمه آمد که در یک لفظ می آید قایم است بحضرت احدیت
و ازلی و ابدیست و غیر مخلوقست یعنی جلالت و عظمت و قدم ست کلمه الهی حقیقی است که ترا که محمدی پرستش
و بندگی الهی بعدد علم ایشان که ست کلمه است می باید کرد چون بموسی علیه السلم بگذشت گفت طلب تخفیف کن می آمد
و می رفت تا به پنج صلوة قرار گرفت چون بمکه آمد جبریل آمد و دو بار در کعبه امامت کرد بر پنج مخصوص صلوة حضر
هفده رکعت و از آن سفر یازده و از آن جمعه پانزده اگر سایل سوال کند در قرآن که هیچ کس بیان نکرد
کجاست هفده رکعت جواب آنست که حروف مقطعه قرآن چهارده است ا ح ر س ص ط ع ق ک ل م ن ه ی
از این چهارده سه کلمه دیگر ظاهر میشود در وقت تلفظ قرات از الف یا قاف با کاف فا ظاهر میشود و از
صاد دال ظاهر و از نون واو ظاهر هفده کلمه است در ازای هفده رکعت صلوة الهی در سفر گفت یازده بگزار
بعد لی یازده کلمه دیگر در حروف مقطعه نیامده است ما در هر کتاب آمده یازده است ب ت ث ج خ ذ
ز ش ض ظ غ

چون الف علم یک کلمه است که اگر خواهد بود و نی با نقطه خود علم ب خواهد بود پس باری تعالی و تقدس
هفده رکعت صلوة حضر و یازده رکعت صلوة سفر همه لیز بعدد سی کلمه الهی نهاد که این سی کلمه قدیم ازلی
ابدی سرمدی اند و صفات قدیم حق اند و اگر نه چنین بودی کی روا بودی که پرستش حضرت احدیت کردی
نهند که لیز حادث ها و محدث ها اکنون در صلوة بعد از وضو و طهارت شرایط اسلام و بلوغ و آنچه
معلوم است چون مصلی بجا آرد و وضو سازد و رو بطرف قبله کند و تکبیر بگوید و هفده قیام بجا آرد و هفده بار
دست ببندد و هفده بار الحمد خواند و مر آیتی که خواهد بعدد هفده کلمه و هفده بار دست بگشاید و هفده بار
برکوع رود و هفده بار دعا خواند و هفده بار راست شود و هفده بار دعا خواند و هفده بار بسجود رود
و هفده بار راست شود و هفده بار هفده بسجود کند و بار راست شود و هفده که تاکید در سجود تا مخالفت
شیطان بیشتر ست و تشهد خواند و سلام بطرف دست راست و چپ دهد و در سفر همچنین شرایط بجا
آرد و یازده بار رو بطرف کعبه کرده توجه کند علی هذا اما در سفر و حضر سی بار قیام و سی بار توجه
بقبله و سی بار الحمد و قرات قرآن و سی بار رکوع و سی بار سجود و سی بار سجود کرده ها بعدد
سی کلمه الهی لیز کلمه ازلی ابدی یا قیام او و قعود و رکوع و سجود و قرات همه بعدد سی کلمه الهی ها
اگر سایل سوال کند که سبب چیست که صلوة سفر یازده است جواب آنست که چون حضرت رسالت
از سفر معراج آمد هفده رکعت صلوة آورد که در اوایل سور آمده است این هفده کلمه مرکاه که مسافر
عالم ارواح ره ببر قدم کلمه الهی بر دستر کی یازده بر و منکشف شود مسافر الهی ها بجهت صورت نسبت
میان مسافر ظاهر و باطن اگر سایل سوال کند که نماز جمعه چرا یازده رکعت است جواب آنست که واجب است
بهمه کتب سماوی ایمان آوردن که لیز تومن بالله و ملایکته و کتبه و کتب انبیا و آدم علیه السلام بحکم علم

آدم

آدم الاسما کلها سی کلمه است لیز که در قرآنست و چهار دیگر آنکه در صحف و توریه و انجیل آمده است
و زبور و چهار کتاب سی کلمه مصدقا لما بین یدیه الم ذلک الکتاب لا ریب فیه هدی للمتقین الذین یومنون
بالغیب و یقیمون الصلوة و مما رزقناهم ینفقون و الذین یومنون بما انزل الیک و ما انزل من قبلک
بما انزل الیک سی و ما انزل من قبلک چهار دیگر ذکر کرده شد است این سی و هم ازلی ابدی اند روز جمعه که
سید الایام است روز خلقت آدم علیه السلام و روز نفخه و روز قیامت در وی خلق الله تعالی آدم فی یوم الجمعه عصر روز
جمعه روز خلقت آدم است صلوة پانزده رکعت گزارد حضرت رسالت با مر خدا با عصر پانزده جمعه با عصر جمعه جمع شود
شود که [illegible] هفده عصر جمعه و پانزده جمعه با حضرت رسالت سی کلمه الهی که علم آدم الاسما کلها خواهد
بودن و معلم ملایکه آدم با این اسما شد پرستش حضرت احدیت کرده ها و تعظیم جلالت سی کلمه الهی کرده
که اگر نه بعدد ایشان پرستش کردی در محل قبول نبودی بجهت آنکه تعظیم سی کلمه ازلی ابدی او که از لسان
وحضرت ذات الهی توان برد نکرده بودی والعیاذ بالله بجهت که روز جمعه دو خطبه است یکی طویل و یکی قصیر
یک خطبه سی و یکی از آن چهار دیگر قال علیه السلام لسان اهل الجنه عربی و فارسی دری پس در شش روز هفده صلوة
بعدد هفده کلمه بگزارد و روز جمعه که خلقت آدم است پانزده با عدد سی کلمه الهی پرستش کرده ها و تا انواع صلوة
این خبر اگر کسی را گمان لیز ها از جهل که لیز سی کلمه و سی کلمه مخلوقند یا وضع انسانند که در تلفظ می آیند
نه خط که یک کلمه دیگر ایجاد کند یا پیدا کند خلاف لیز سی کلمه و این خود ممکن نیست همه اشیا و اسماها در
مبدل شود و یک کلمه الهی مبدل نشود چرا که قدیمیت اکنون صلوة در سنت تا مصلی رو در کعبه بکند پیش از بسط
ومن عنده علم الکتاب حسنت آنست که حق تعالی مکه را ام القری خواند یعنی اصل زمین بجهت آنکه موضع کعبه
اصل زمین است و پیش از خلقت آسمانها و گسترانیدن زمین از زمین با خبار انبیا ثابت است که طوف

بوده است و آسمانها با ملایکه برگرد زمین و آن خانه در طواف با اجرام سماوی اکنون این صلوة سی
رکعت که بعدد سی کلمه الهیست باز دو در آنجا بکند مصلی در سنت بنیت صلوة هفده بار در غیر جمعه الحمد
خواند بام سوره یا آیتی و هفده رکوع علی هذا و در جمعه مخیر پانزده پانزده با سی رکوع و قرآت و سجود
چنانکه ذکر رفت و قال علیه السلم خلق الله تعالی ادم وجهه عرتربه الکعبه و صدره و ظهره من تربت المقدس
چون حق تعالی وجه آدم را وجهه آدم را و راس آدم را از آنجا آفرید و همه انبیا را و اوجیکر دو در
آنجا کردن که وجه ایشان از وجه ادمست و جا در وضو آب بوجه باید رسانیدن و لبر کلمه شود
اسا الله تعالی سبحانک است حروف و نقطه دوده و سیاهی علم است کلمه الهیست و جه ادم از روی
خلقت که خلق الله تعالی ادم علی صورته علم است کلمه و سی کلمه الهیست که علم ادم الاسما کلها جه از روی
تلفظ و جه از روی کتابت النون شامل کن که وجه آدم چگونه علم کلمه الهیست بسم الله الرحمن الرحیم
چنانکه کاتب خط کوفی الف نوعی نهاد و کاتب فارسی نوعی نهاد و یهود و نصاری و ترک و هندو
و هر یک الف را شکل نوعی نهادند تا از آن شکل ره بمسما که کلمه است که در تلفظ می آید برند الغرض حق
تعالی چون ادم را می آفرید و او را مظهر سی کلمه ازلی ابدی که علم ادم الاسما کلها خواست گردانیدن
و از زبان او این سی کلمه طام خواست شدن او را علم ان سی کلمه و سی کلمه همچون خط کاتب بر وجه نوشت
اول است کلمه که بحضرت رسالت آمده آنست تا بعد از آن بیان سی کرده شود موی سر یک خط الهیست
دو ابرو دو خط چهار مژه چهار خط الهی چنانکه هفت است که خلقت عورات بر آنست و دو خط موی
که آب بانجا در وضو باید رسانیدن و دو خط عارض و دو خط موی لب بالا و یک خط موی لب زیر
که بر خط استوا مخلوقست هفت دیگر که عورات را این هفت نیست این هفده و این هفت خط او

چهارده خط باشد و چهارده موضع که انجا که چهارده هم خط الهیست چهارده بر چهارده است باقی
در مقابل است کلمه الهی ازلی ابدی که وجه ادم مخلوق شده است در ازای این است کلمه الهی ازلی ابدی
که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن وجه آدم گفت و این است کلمه خواست که ازلی ابدی آمد
و در احسن دینا ممن اسلم وجهه لله ای کلمه الله مرجا که در قران وجه امده است این مقام ای
طالب جمع کن بحمت هفده رکعت صلوة و یازده رکعت سفر که است تا بحهت این معنی بوجه می باید
رسانیدن و هرگاه که بر خط استوای وجه ادم بلدری چنانکه است است از آن برهیم که موی
فرق ابرو پاره باید کردن و الم نشرح و انا فتحنا هم برین حد الست چون موی فرق پاره شود
بر خط استوا دو خط طامه شود بر دو خط مقام که رستنگاه موست و ابرو دو رستنگاه ابرو
که چار خط است و چار مژه و چار رستنگاه مژه که هشت خط است و دو موی بینی و دو رستنگاه که چار
خط است و دو عارض و دو رستنگاه عارض که چار است دو لب بالا و دو موضع رستنگاه که دو مو
بالا و یک موی زیر لب و یک موضع که چون بشکافد بر خط استوا همچون الم نشرح چار خط
است سی و سی و سی شانزده موضع موی است شانزده موضع که سی است بعدد سی کلمه الهی که خلقت
ادمست علیه السلم و علم ادم الاسما کلها است بحهت آنست که سی کلمه است الهی چنانکه دندان که مخرج سی کلمه
الهیست است است سی در ازای سی کلمه ازلی ابدی بحهت آنست که بی وضو دست بر مصحف الهی
که بجاه حرف و نقطه است نتواند نهاد یعنی تا بشر خلقت انسانی نری بمصحف طاهر مدخل مکن که لا
یمسه الا المطهرون حق تعالی کتاب خود را نور خواند و کتاب او کلمه اوست هر کلمه نور بیت
حق تعالی فرموده است و اشرقت الارض بنور ربها یعنی شکافت زمین مقابل نور الهی الغرض

ست که وجه آدم منقش شد دستو خط ازو ظاهر شد علم ستو که ازلی ابدی این بود شر خلق الله
آدم علی صورته وعلی صورة الرحمن عرش الهی که ملایکه برداشته وطواف آن میکنند آن صورت آدمست
علیه السلم که کلمه الهی بر وجه اوراست با بیناد لن ستو کلمه غیر ذات الهیت اینست معنی الرحمن علی العرش
استوی وتا اول معلوم نکنی طه را که صلوه درازای اوست ومقطعات دیگر الرحمن علی العرش استوی
راست مهم نمی توان کردن اکنون این عرش الهی که ملایکه برداشته کنایتست از آدم که همه سجده او کردند
وجبریل را معلم او بود وهمه ملایکه را وخط وجه اوراحق تعالی در مقابل ستو کلمه خود ایجاد کرد
تا الرحمن علی العرش استوی واقع بای ای نادان که میگویی که استوا بمعنی استولاست چه بر عرش
وجه بر غیر عرش اما چون عرش مقام استوای حق نباشد ومقام استوای ملک نباشد ومقام
استوای هیچ نباشد فایده از عرش که بلغت سریر است وجای پادشاهست آنرا ملایکه برداشته
باشند که الذین یحملون العرش ومن حوله فایده چه باشد چون اله بر آنجا نباشد وکسی نباشد اکنون عرش
الهی وجه آدمست که علم ستو کلمه الهی دارد وازو زبان وعلم ادم الاسما کلها ستو کلمه الهی ازلی ابدی ظاهر
میشود پس او عرش الهی است که ظهور کلمه وکلام تمام کرده است اکنون چون وجه ادم شانزده سطر
مو بر شانزده موضع موست که ستو بای درازای ستو خط الهی این ستو خط مرکب آمد از چهار طبایع
خاک وباد وآب وآتش پس این ستو خط ستو پاره خاکست وستو پاره آتش بای وستو پاره آب
بای وستو پاره هوا بای هر ستو پاره در مقابل ستو کلمه الهی خاک ست حرف مصحف ظاهر هم گفت
هم از چار طبایع خاک وباد آب وآتش واین معنی بسیار که این خط ظاهر که دلالت بر آن کلمه ازلی
ابدی میکنند همچنانکه کلمه قدیمست هست باید از بطن کعبه شود انشاالله وندانست وستو

موضع

موضع دندان همچنین اکنون چون وجه آدم راست خط الهی باقی در موضع ست کلمه ازلی ابدی و بو خط استوا
با و بلکه هشتی شانزده خط بر شانزده خط یافتی بعدد ستو کلمه ازلی ابدی با معه سطر دیگر ست دو چشم
و دو بینی و دو گوش و یک دهن این منقش خط الهیت هر یک چهار خط خاک وباد آب وآتش ست سطر بای دهن
بر استوای دهن بلکه بی دهن منقش شود چون خط موی حروف هشت سطر شود هر یک سطر چهار سطر ستو
سطر بای درازای ستو کلمه الهی ازلی ابدی از وجهی دیگر بیان خلقت دو چشم و دو گوش و دو بینی و یک
دهن و دو سینه ویک ناف بر خط استوا مخرج ذکر بر خط استوا مخرج دبر بر خط استوا دوازده
مخرج وجود ادم را که چون بر خط استوا بکلی شانزده قسم شود دهن بدو پاره وناف بدو پاره وذکر
وما بعد همچنین شانزده علم که بای بر شانزده موضع که ستو بای هر یک ستو این ستو خاک وستو باد وستو آب
— اکنون بدان ای طالب خدا خلقت اشیا که چنین بر خط استوای وجه آدم بکلی پیشانی بدو پاره شود
یک نصف او یک خط الهی بای از یک طرف رو ومیان ابرو وقره که مو ندارد یک خط الهی با وزیر قره تا رخ
یک خط الهی بای ویک طرف بینی که غیر رستنگاه مو ست یک خط الهی بای ونزدیک سر بینی وآخر رخ خط کشیده
است یک خط دیگر ست ولب زیر وبالا از یک طرف دو خطند هم هشت خط الهی آمد از هر طرف رو که مو
ندارد ولی شانزده که مو دارد چنین مو در الحلم یمحو الله ما یشا ویثبت محو کند آن شانزده ولی شانزده موضع ستو
باشد در مقابله ستو کلمه الهی واکو محو بکند هر طرف وجه که هشت سطر اند هر سطری خاک وباد آب وآتش
ستو سطر الهی بای درازای ستو کلمه ازلی ابدی اکنون ای طالب بدان این حدیث را در مصابیح طلب کن که حق
تعالی آدم را وادمی را دادا سیصد وشصت پاره استخوان داده است که شش بار شصت بای هر شصتی ست
وستو شش بار ست وشش بار ستو باشد که هر یکی شش جهت دارد از هر جهت ستو کلمه اوست باست کلمه او

که ازلی و ابدی است چه سیصد و شصت پاره استخوان سیصد و شصت پاره گوشت و سیصد و شصت پاره رگ دارد
و سیصد و شصت پاره پی دارد و سیصد و شصت پاره پوست دارد همچنان شش بار شصت پاره که مرصعی سی و سه است
در ازای سی کلمهٔ خدا و سه کلمهٔ خدا که قالوا لجلودهم لم شهدتم علینا قالوا انطقنا الله الذی انطق کل شیء در ازای
سی کلمه و سه کلمهٔ الهی واقع آید ناطق خواهند شد و ناطقند چنانکه سی کلمه دو ده و سه ماهی که ناطق بزبان حال
باز هر سیصد و شصت پاره مرکبند از چهار طبایع چنانکه ذکر رفت تقسیم کن که مجال تنگ است اکنون ایماء
کرده والسماء ذات البروج بروج دوازده است که علم ادریس نبی است علیه السلام سیصد و شصت درجه است هر درجه
سی درجه که رفیع الدرجات ذو العرش الی آخره و سیصد و شصت درجه فلک بروج منحصر گشت شش بار شصت درجه باشد هر درجه
سی و سه در ازای سی و سه کلمهٔ الهی و چون فلک بروج هر درجه شصت دقیقه است سی و سه دقیقه باشد هر
دقیقه شصت ثانیه است که سی و سه است که منحصر تا عاشره هر و بعدد سی و سه کلمهٔ الهی مخلوقست و هر چیزی که بالای
فلک بروج است و آسمانهای دیگر که زیر فلک بروج باشند با طبایع و اشیا چون فلک بروج سیصد و شصت قسمت یافت
هر چه در مقابل او است همچنان منقسم شود سیصد و شصت سی و سی سه و هفت کوکب که فیض یابند
عالم هر یک استمداد از قبل حق سازی باشند از سی و سه درجه و دقیقه که بعدد کلمهٔ الهی منقسم شده باشند
باز فلک بروج را که دوازده برج است بحکم والقمر قدرناه منازل سی منزل است بعدد سی کلمهٔ الهی که
بر زبان رسول امی جاریست و مجموع سموات که در تحت و بالای منازل قمر اند از قسمت کردن سی منزل
مجموع منقسم شونده سی قسمت بعدد کلمهٔ الهی پس مجموع موجودات منقسم باشند بعدد سی کلمهٔ الهی
و سه کلمهٔ الرحمن علی العرش استوی این سی کلمهٔ الهی و سه کلمهٔ الهیست از عرش اله که آدمست ظاهر میشود
و این سه کلمه را از هیچ شی دیگر ظاهر نمیشود بجهت آنکه نسبت با آدم همه صامت و او کلام ناطق پس

الرحمن

الرحمن علی العرش استوی ~~این سی کلمهٔ الهی و سه کلمهٔ الهی از عرش اله که آدمست ظاهر [illegible]~~ ما له ما فی السموات
و ما فی الارض الی آخره همه منقسم بعدد سی و سه کلمهٔ او — آدم را خلقت حوا حق تعالی از خلقت حوا حکم یمحوا
الله ما یشاء و یثبت و عنده ام الکتاب منعت خط خلقت کم کرد دو خط موی بینی و دو خط عارض
و دو خط موی لب بالا و دو خط موی لب زیر که بر استواست این منعت سطر از وجه او منع کرد
در خلقت چه منعت سطر بر منعت سطر چارده پاره و منعت موی سر و دو ابرو و چهار مژه بر منعت دیگر
چارده پاره که سی خط ست که صلوة بعدد آن واجبست در سفر و حضر منعده و یازده و حوا هم سطر
ندارد که صلوة بعدد آنست در وقت حیض صلوة از او ساقط و قضائه اگر سایل سوال کند که بر روی
حوا چرا حضرت عزت منعت سطر را منع کرد جهت آنکه اگر منع نکردی در خلقت اشیا وجه آدم که سی
کلمه است ظاهر می شد شایستی که طالب توهم کردی که موی سر و دو عارض را موتا زنخ یک سطر است
و در میان ایشان همچون مژه و ابرو فاصله نیست چون خبر بودی هرگز سی و سه سطر الهی بر وجه آدم
ظاهر نشدی پس موی عارض را محو کرد تا معلوم باشد که موی وجه جداست و موی سر جداست اسحاب
که حضرت رسالت فرموده که الرحم معلقة بالعرش که آدمست تقول من وصلنی وصله الله الی آخره و آن
حدیث را طلب کن که در مصابیح که حضرت حق رحم را بیافرید فاخذت بحقوی الرحمن فرجات تابید
از خدا بگیر و قال مه یعنی رحم که حوا بود می خواست که صورت حوا بیت بگیرد حق تعالی منع کرد یکی
بجهت تقسیم خط وجه آدم چنانکه ذکر رفته جهت حسن و جمال که اگر قسمت وجه او این چنین نبودی
خط بر وجه آدم متشابه شدی و سی و سه سطر ظاهر نشدی و اگر بر وجه او نبودی خط عارض و ریش از هم
خط تمیز یافتی و یوم تبیض وجوه و تسود وجوه بکلمهٔ الهی ظاهر نشدی پس بکتابت وجه حوا این حاصل که

که خود حق تعالی خط عارض و را منع کرد معلوم شد که خط سر جدا است و خط عارض جدا و نطفهٔ آدم
که از پشت آدم بیرون آمد در رحم حوا الف معنی سطر حاصل کرده و خلقت و پیکر عام شده بیرون می آید
پس ام الکتاب بوجهی معنی سطر موی حوا یک موی سر و دو ابرو و چهار مژه‌ها بر هفت موضع که چاره‌ها
و از آن هفت موضع که دو موی بینی و دو عارض و لب بالا و یک لب زیر این هفت محو است و منع
هفت موضع هفت خط الهیت است و آن هفت سه صفت‌ها که بیت و یک کلمه الهی است
الحمد لله رب العالمین که هفت آیت و از بیست و یک کلمه درود در آمده است در ازای خلقت وجه حوا که
الجنة تحت اقدام الامهات و فاتحة الکتاب خواند حضرت رسالت که تقسیم خط وجه ادم را افتتاح از و
بجهت آن گفت یا رحم الارض ان اصل من وصلک واقطع من قطعک الی آخره وام الکتاب بجهت آن
خواند که تا خط حوا خوانده نشود خط وجه ادم بر خوانده نمی شود و از بیست که هرگه در بهشت تا نبی
دیش‌ها معنی سطر او را بر هفت موضع که چاره‌ها که حوریان چارده ساله باشند و هفت سطر او که یک موی نیست
از آن سر و دو ابرو و چهار مژه مرکب چهار خط الهی آید خاک و باد و آب و آتش معنی سطر است خط الهی‌ها
در مقابله بیست کلمه الهی و موی فرق نهادن سنت است یا آن موی سر دو خط الهی شود هشت خط باشد
هر خطی چهار خط خاک باد آب آتش در ازای سی کلمه الهی ازلی ابدی در آیت ذی فی صورة او فقط ذات
دی فی احسن صورة که صورت انسانست حضر خدای تعالی خود را بصورت انسان و امرد حضرت
رسالت نمود بجهت آنکه آدم عرش الهیت و تجلی در آنجا کرد هفت سطر بر وجه خود نمود که راست
فی صورة فقط که علم بیست کلمه و سی کلمه‌ها حسن و جمال و کمال در غلمان و بنی آدم جمع آنست که در
مقابله بیست کلمه خود و سی کلمه خود آفریده است که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن و در بهشت

بازاری

بازاری‌ها حضرت رسالت فرموده آست که بغیر از حسن و جمال نخرید و نفروشند یعنی متخیر آن خطها است
خط الهی‌ها که والحق جای تحیر است که علیکم بحسن الخط فانه من مفاتیح الرزق تا به حسن الهی نرسد طالب
مفاتیح الرزق که عنده مفاتح الغیب لا یعلمها الا هو چون تواند دریافت و لقد رآه نزلة اخری
عند سدرة المنتهی آن رؤیت رؤیت الهی بود و سدرة المنتهی حد عرش عبارتست از آدم و آن چهار جو
آن چهار کلمه که از او ظاهر است و سدرة المنتهی بجهت آن گفت که مظهر جمیع اسما او بود و انبیا و اولیا
همه از نسل او و مسجود ملایکه و معلم ملایکه او و شیطان که خط وجه او نخواند و بعدد اسما او در
مقام وجه او که کعبه است نکرد و سجده نکرد ملعون ازل و ابد شد زهی کمال حسن و خط آدم و آدم
که رو در مقام وجه آدم می باید کرد و پرستش حضرت احدیت کردن که از خط وجه آدم و اسمای ابا
که کتابت الهی از انجام کیست ره بحضرت احدیت توان برد و خدا را از و بکلمه او که مظهر او است و وجه او
توان دانست بیان ذات قدیم کلام قدیم تواند کرد لیس الخبر ولقد آتیناک سبعا من المثانی والقرآن العظیم
باتفاق علما و محدثان مراد است سبع المثانی و ام الکتاب و ام القرآنست و سورة کنز است بجهت آنکه او را در ازای
بیست کلمه الهی و سی کلمه الهی می باید خواند و مثلا هفده بار در غیر جمعه و پانزده بار در جمعه و یازده بار در سفر
پس حضور او را بعدد پانزده و هفده می باید خواند و آن هفده و یازده ام الکتاب که جمیع کتب آسمانی از اینها
مرکبست ام الکتاب‌ها و حمد الحمد را بعدد ایشان می باید خواند الحمد را آن قول هو خواند و حمد الحمد را بعدد بیست کلمه
و سی کلمه می باید خواند سبع مثانی‌ها چرا چهارده حروف مقطعه چارده اسم و از و هفده کلمه ظاهر می شود
یازده نکته سفر و پانزده نکته جمعه خطوط حوا که هفت سطر است هر سطری چهار سطر است سطرها
ولقد آتیناک سبعا من المثانی‌ها دو دوها است سبع بلکه سی و حضر بر خطا استوا وجه حوا هفت سطر سی و سطر شود

زاد

سبع سمت سطر باشد سبعا من المثانی یک من حرمانی های واللم بسم الله الرحمن الرحیم ان اول بیت وضع للناس
ببکه مبارکا وهدی للعالمین اصل زمینست که مقام وجه وجهه و سر آدمست خانک سر اصل زمین وجود
و در مقام وسط است اکنون حق مقام وجه آدم بود رو در آنجا کرده بعدد اسما که صفت قدم حضرت
پرستش نمود اکنون او نیز کرد من استطاع الیه سبیلا بعدد سمت سطر موی سر و دو ابرو و چهار مژه
هفت طواف باید کرد از آن حج و هفت طواف از آن عمره که آن سمت سطر موی سر و دو ابرو بر هفت سطر ست
و هفت از آن طواف و هفت وداع است های بعدد کلمه ابدی ازلی الهی و طواف از حجر الاسود باید کرد
که حضرت رسالت فرموده است که او را از بهشت آورده آند خطای بنی آدم او را سیاه کرد و عهدنامه
الست بربکم پیش او بودیعه است در روز قیامت بشکافد و آن عهدنامه از و ظاهر شود و او را دو چشم
های و زبان که نطق بها یعنی او را صورت آدم ظاهر شود ابتدای طواف از وست هفت هفت در
مقابل هفت سطر وجه حواست که همه اهل بهشت بر آن خلقت باشند بجهت آنکه گفت که از بهشت آورده اند
که آدم و حوا از بهشت آمده آند از آن سمت سطر یک موی سر و دو موی ابرو و چهار موی مژه که سمت سطر است
که حور و غلمان آن سمت سطر دارند و حضرت عزت خود را بحکم حدیث رأیت ربی فی صورة امرد قطط
نموده است و از سطر سیاه هفتاد الهیت هر خط چهار خط که است خطها و حضرت بر خط استوای
فرق بکدر بی هفت سطر شود با سی خط الهی های در ازای سی کلمه ازلی ابدی که از آدم ظاهر شد که عرش
خدا بجهت آنست که سی کلمه خدا از هیچ مظهری تمام ظاهر نشد الا از آدم بجهة ان همه اشیا آسمان
و زمین و ملائکه همه گرد بر گرد خاک طواف کردند و در طواف باشند یوم ندعوا کل اناس بامامهم
چه بکتب ایشان که امام ایشانست که ازلی و ابدیت و چه بأم که جمع ام امامست و بها در آن بار خوانند

یعنی

یعنی بخلقت حوا که از و بخلقت ایشان توان رسید که هر کس که در بهشت در آید بر صورة آدم باشد
که آدم سی خط الهی دارد و سی دندان و سی دندان دارد در مقابله سی کلمه الهی بجهت کمال
احسن تقویم است و آن حجر که بشکافد و عهدنامه الهی ظاهر شود و او را چشم و زبان باشد
چون آن حجر الاسود را که خلقت وجه آدم و حواست بخط استوا بشکافد علم سی کلمه ازلی
ابدی ظاهر شود و سر الست بربکم ظاهر شد که می بینی که جمیع اعضای تو از کلمه کن در وجود آمد
و این دو کلمه کن مشحون سی کلمه دیگر ازلی و ابدیست بجهة آنست که اعضای تو بایست با سی در مقابل
سی کلمه ازلی ابدیست یا در مقابل سی کلمه ازلی ابدیست و آن لبیک لبیک در طواف که می گویند
حاجی جواب آنست که حق تعالی همه آدمیزاد را بمقام وجه آدم خوانده است که بر الست
بربکم در آن حج است و قبله دیگر بیت المقدس است که جای خیمه میعاد موسی علیه السلام است حضرت
عزت وحی کرد بموسی که خیمه در آنجا که این زمان بیت المقدس است بساز که او را صد طناب باشد
هر طرف بنجاه و پانزده شقه های هر شقه بیست ارش بدرازی و چهار ارش پهنا و الواح و توریه را
در آنجا بنه و رو در آنجا کرده پرستش خدای تعالی کن و قبله موسی علیه السلام و قوم او آن بود چون بعد از مدت
مدید آن خیمه خراب شد حضرت عزت وحی کرد بداود علیه السلام که در آن موضع خیمه میعاد خانه بساز
چنانکه در وقت ساختن آن سنگ خان بر هم بنهند که آواز و صوتی از سنگ بر نیاید بنای آن
خانه را داود علیه السلام کرد و سلیمان علیه السلام تمام کرد و قبله ایشان بود و حضرت رسالت
مدتی رو در آنجا کرده پرستش حضرت عزت میکرد بعد از مدتی بجهت قد نری تقلب
وجهک فی السماء فلنولینک قبلة ترضیها فول وجهک شطر المسجد الحرام متوجه کعبه ابراهیم شد

چنانکه حضرت رسالت فرمود که خلق الله راس ادم وجبهته من تربة الکعبة وصدره وظهره
من بیت المقدس چون بیت المقدس مقام سینه ادم علیه السلام بود ومقام ظهر ادم حضرت احدیت
مخالفت شیطان که سجده آدم نکرد امر کرد که رو در مقامی که موضع ظهر ادم است علیه السلام رو
در انجا کرده پرستش حضرت احدیت کنند وبجهت آنکه بیت المقدس وزمین شام را زمین حشر
خوانده اند حضرت رسالت که اصل مجموع بنی آدم از ظهر آدمست وظهر وسینه ادم از انجا
رسالت این مقام صدر وظهر بامر الهی رو نکردانید ومتوجه کعبه ابرهیم علیه السلام که مقام وجه آدم است
علیه السلام روی بدان طرف کرد که وجه مقام حسن وجمال ومظهر نطق وکمال وبست خط وسی خط که
علم است کلمه الهیست وجه راست ودر مقام ظهر بوم است که تا کاه کسی تصور کند که سجده بدان جهت
علامتی که در ظهر ادم بود باید کرد بخلاف وجه چون در شب معراج حضرت رسالت از بیت الحرام
که مقام وجه آدمست علیه السلام وقبله ابرهیم علیه السلام جبرئیل علیه السلام سینه مبارک او را که الم
نشرح لک صدرک بمسجد الاقصی که بیت المقدس مقام صدر وظهر آدمست علیه السلام برد واز انجا باسمان
اول بادم علیه السلام رسید وارواح انبیا را مشاهده کرد وبیت المعمور را دریافت بسدرة المنتهی
رسید ولقای حضرت حاصل کرد ولقد راه نزلة اخری که فرمود رایت ربی فی احسن صورة
وحضرت رسالت گفت که حق با من گفت که فیم یختصم الملأ الاعلی یا محمد گفتم خدای داند تا دو نوبت
سوال کرد گفتم خدای داند حضرت احدیت مرد ودست خود بر میان هر دو شانه من نهاد چنانکه
خنکی آن دست او بسینه من رسید باز از من سوال کرد علمی که در اسمان بود دانستم گفتم یختصمون
ملأ اعلا در کفارات والقدام نمودن در صلوات الخمس بجهت اسمای الهی که اصل اسمات

وستوات که علم ادم الاسما کلها رو در کعبه کرد گاهی هفده رکعت وگاهی یازده رکعت روز جمعه که
روز خلقت آدمست علیه السلام پانزده حضرت رسالت گزارد بحکم الهی وگاهی یازده رکعت شود گاهی
هفده حضر که بست رکعت باشد بعدد بست کلمه ازلی ابدی که بنجاه حرف ونقطه علم است رکعت یک
بعدد کلمه ازلی ابدی که بنجاه حرف ونقطه علم است کلمه ازلی ابدیست که در تلفظ می آید که از قابلیت ذات
حضرت احدیت وصراسمی را که در خواب وبیداری بام بری از آن سوکلمه بیرون نیاید وصوتی که از موجود آن
بدر آید خارج از آن سوکلمه نباشد اگر وجهی اندهم زنجی با جار بالمعروره از وصوتی بیرون خواهد
آمدن آن صوت خارج نخواهد بود از کلمه وان کلمه از آن صوت یا محکم خواهد بود یا متشابه واو
محکم در مقام آنست که موجه ومعین شنونده داند که کدام کلمه است الف یا ب یا ت یا ث
یا متشابه شود نداند الف یا ب بهر وجه که باشد از این سوخارج نخواهد بود واگر آن دو چیز بهم
نزدیک بالقوه در موجودست بجهت آن مغیبت مجموع اشیا بالقوه وبالفعل مظهر کلمه الهی اند که
احدیت فرموده آنست که وان من شیء الا یسبح بحمده ولکن لا تفقهون تسبیحهم حضرت رسالت فرمود که
سنگ ریزه تسبیح حضرت احدیت میکند یسبح لله ما فی السموات وما فی الارض اگر سایل سوال کند
که بحکم ان للقرآن ظهرا وبطنا ولبطنه بطنا الی سبعة ابطن هفت چیز فرمود باید که هر بطنی مغایر
بطنی دیگر باشد تا هفت بطن لازم آید اگر سایل سوال کند که ازین هفت بطن هیچ بطن دلالت
بران میکند که این دوده وسیاهی که در مصحف نوشته شده است وعلم است کلمه الهیست که قدیمست
وقایم بذات حقست واین بنجاه حرف ونقطه دوده وسیاهی قدیم باشد وحقیقت او کلام الهی باشد
چنانکه امده است ما بین الدفتین کلام الله جواب آنست که این دوده وسیاهی که بنجاه حرف ونقطه است

مرکبست از خاک و باد و آب و آتش چنانکه وجود آدم که چهار طبایع است سی و سه سی و سه مخلوق شده است
و علم سی و سه کلمه الهی شده است و از زبان او بحکم علم آدم الاسماء کلها ظاهر بود از بیست و هشت حرف
و نقطه که سی علم آمد از آن سی کلمه خدا سبحان علمند از آن سی کلمه الهی و بس شکل و پیکر اشیا نیز
کاتب برای علم کلمه نهاده است چنانک شکل و پیکر آدم را برای کلمه و علم کلمه الکنون این مسئله در
خداشناسی و کلام شناسی مشکلتر مسایل است که ظاهرا چگونه این دوده و سیاهی حقیقت
کلام الهی است این مسئله را مقدماتی چند هست اول فهم این مقدمات باید کرد تا آن معلوم شود اول
معلوم می باید کرد که اسم عین مسماست اگر کسی گوید بچه معنی جواب آنست که در سی موضع حق تعالی از
معنی را و سی و سه موضع با آدم علیه خبر داد چون آدم مظهر جمیع اشیا بود جمیع اسمای موجودات از سی و
اسم خارج نیست در دو جهان ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن ه و ی
چ ژ پ گ باتفاق جمیع نحات این سی کلمه و سی کلمه اسم اند چنانک الف اسم ا و بی از آن ب
علی هذا بس الف اسمست از آن ا مسمای او که ا با ی در اول اسم آمده است تا معلوم شود که اسم عین
مسماست در سی موضع که اصل کلام الهیست این خبر حق تعالی با آدم فرستاده است و در مصحف آدم
علیه خبر است تا معلوم شود که اسم عین مسماست پس سی کلمه اسم عین مسماست و سی مسماست که آمده است
و اسما شده است مثلا حضرت احدیت آدم را بیافرید و گفت یا آدم و آدم دو الف و دال و میم
او جواب می دهد که لبیک اکنون حضرت احدیت او را چه وجه گفته است یا آدم معنی خبر است که یا آدم
این کلمه چون صادق است اگر آدم غیر این کلمه بباشد یا خود در الف الله غیر الله باشم که معنی خود در الله
خواند اگر بغیر از این کلمه باشد این قول چون صادق است پس باید که این اسم عین مسماست و همه اشیا

مخ

322

که گفت یا شیطان چرا او را شیطان خواند اگر او نه همان کلمه است این سخن کی صادق است بسم الله الرحمن الرحیم
اگر سایل سوال کند که رسول فرموده است که لکل شیء قلبا و قلب القرآن یس سبب چیست جواب
آنست از یک وجه که سی حروف هجی که سی کلمه آمد و اسم آمد و مسمای ایشان در اول ایشان آمده است
چنانک الف اسم از آن ا و ا در اول اسم الف آمده است تا معلوم شود که مسما از اسم جدا نیست
ی در حروف تهجی اسم است از آن ی و ی مسماست و غیر اسم ی خواهد بود در ی سین دلالت کنند
اسم عین مسماست که سی حرف هجی که تمام عین مسماست این صفت غیری را نیست پس باین معنی قلب
قرآنست بسم الله الرحمن الرحیم الف اسمست از آن ا و ا مسماست و در اسم داخلست پس مسما عین اسم
است و مسما و آن دو دیگر و لام و ی الف خواهد بود سبحان غیر ا خواهد و لو کان من عند غیر الله لوجدوا
فیه اختلافا کثیرا آنست کلمه الهی مفرد که قرآن از ایشان مرکبست و این صورت حرف و نقطه علم
ایشانست حالیا ای طالب حقیقت قرآن قطع نظر کن از حروف و نقطه ظاهر قرآن و طلب آن
کلمه کن که در تلفظ می آید چون آن را ابتدا باید شناخت حروف و نقطه با بسم الله الرحمن الرحیم
ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ع غ ف ق ک ل م ن ه و ی ژ گ چ پ این
سی مسما است اسم ایشان الف بی تی ثی جیم حی خی دال ذال ری زی سین شین صاد ضاد طی
ظی عین غین فی قاف کاف لام میم نون واو هی یی این سی مسمای ایشان در اول آمده و در
حدیث رسول علیه السلام آمده است که با آدم علیه السلام این خبر آمده کلام الهی سی است که حضرت رسالت
آمده است و سی موضع ترا اعلام کرد مسما اسمست مسما اسمست مسما اسمست سی نوبت خبر داد بعدد
سی کلمه خود که مسما اسمست طلب مسما را از اسم طلب مسما را از اسم طلب مسما را از اسم طلب چنین عامی اسما که

که با آدم علیه السلم آمده است سی است و از آن چهار دیگر کاف و بی و جیم و زی ما که چهار مسمای او
در اول اسم آمده است پس درست موضع اسمای که آورد مسمای در اول او آورد ما ای طالب اسم سی و
نوبت ما تو گفته ایم که اسم با جسمانیت اسم با جسمانیت مسمای از اسم جدا نیست مسمای از
اسم جدا است ما سی نوبت بعد کلام ازلی ابدی خود با تو این عرض خود در گفته ایم
بدان ای طالب که ذات که الف طولانی کشیده علم اوست که در تلفظ می آید و آن ملفوظ در الف
خواهد بود در شکل خط بشکلی دیگر می نویسند مثلا آنکه در تلفظ می آید عجم بنوعی علم نهاده است
و ترک بنوعی و کوفی بنوعی و هندی بنوعی و ترسا بنوعی و یهود بنوعی مرکس که حظ او بوده است
آنکه در تلفظ می آید بوهم و فرض و حس و عقل و فعل قسمت پذیر نیست جسم نیست جوهر نیست عرض
نیست در یک مکان نیست در صدهزار این مرا د مظهر ظاهر میتواند شد مثلا شاید که صدهزار آدمی
در یک زمان تو بیند آب اگر جسم بود در یک زمان واحد در صدهزار مراد مظهر چگونه خود را تواند نمود
غرض آنکه ذات که در تلفظ می آید وی نیست قسمت پذیر نیست لون و شکل ندارد صور و بیکر ندارد
اکنون این جمیع صفت که از آن آشنیدی که در ذات خود حاضر است که خبر سی و سی است در ذات خود
حاضر آمد مرکاه که هر صفت که در آن باشد در آن همان صفت بود بلا زیاده و نقصان پس اوست در ذات
خود یکی باشد دوی نباشد چنانکه آن در ذات خود در وقت ترکیب واسطه خیر و شر نیست که در ذات
خود در وقت ترکیب مظهر خیر و شر نیست همچنانکه آن قایم بذات حق که همچنان قایم بذات حق پس سی
کلمه و سی کلمه در ذات خود یک کلمه باشند که در جمیع موجودات و اشیا چه در خواب و چه در
بیداری تجلی کرده آند و هیچ شی از اشیا نیست که از روی اسمیت ایشان بان شی نرسیده آند

وهیچ

وهیچ شی از اشیا نیست که در آواز ایشان او از ایشان و صوت و صدای ایشان خارج از آن سی و
کلمه الهی باشد و اگر خواهی که این کلمه را که از آنجا که ظاهر میشود بنوعی و تصور و تخیل جدا کنی و اگر
او را بتصور و تخیل جدا کنی این مظهر خود نماند مثلا دو سنگ که بر هم زدی آوازی از او بدر آمد
که چک جیم و کاف اگر خواهی که آن جیم و کاف که چک است از او محو کنی و از او در کشی این سنگ را
خبر نماند و کسی که آن کلمه از او جدا شده باشد ... معنی بود که حضرت رسالت فرمود که سنگ ریزه خدا را
تسبیح میکنند و ان من شیء الا یسبح بحمده و لکن لا تفقهون تسبیحهم و سبح لله ما فی السموات و ما فی الارض
اگر این سنگ که آواز چک از او بدر آمد بصد پاره کنی و با خشخاش پاره کنی همچنان این آواز از او بدر
خواهد آمد و اگر چنان شود که احساس آواز او نتوان کرد بالقوه در و موجود خواهد بود
و این معنی از خط استوای مجموع مخلوقات فهم تو این کرد که ما فرطنا فی الکتاب من شیء و ما
یسقط من ورقة الا یعلمها و لا حبة فی ظلمات الارض و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب مبین پس اگر
سایل سوال کند که آنچه در جو هیرود چیست جواب دهد که آبست گوید که من پرسیدم که
آنچه در جو میرود اسم او چیست ما تو گویی آبست اگر گوید جوهریست شفاف در فشنده
و حیوة بخش و تازه و روشن جواب آنست که اینها صفات و نیز این خبر که این صفت با ذات
آنچیست جواب نخواهد بود بجهت آنست که بس جمعی که بحث حکمت کرده آند و حکیمان انبیا علیهم السلم
نرسیده آند می گویند که این ماهیت است و ماهیت اشیا معلوم نیست ایشان بدین طور نرسیده آند
اکنون آنچه در جو میرود چیست و آنچه در جو است که سنگ نیست این صحت جواب آنست که اسم عین مسمی است
آنکه گفتی در جواب آب است گویی که شفاف است و بارد و حیوة بخش است و وجه روشن

آنست که آب و سنگ هرگاه که بهم رسند و خود را برهم دیگر میزنند از ایشان چه چیز بیرون می آید کلمهٔ
ارسو کلمه پس ایشان بخود می گویند که ما چه چیزیم و چه ذاتیم باد که می جهد بر جای فریاد میکند و اگر
کلمه از وی بیرون می آید خود می گوید که چیستم مجموع و رفعال هوا و برگ درختان و هر شی از اشیا که برهم آید
از و کلمه ارسو کلمه الهی ظاهر میشود خود گوید که غرض کلمه آم و اگر آن کلمه را از و در کشی و محو کنی او را وجود
نخواهد ماند و خود جدا نتوانی کرد و صفت الهیست که در و تجلی کرده کرد ست چگونه از و در کشید بحالت
ایشان از اشیا در کشیدن و از اشیا ماندن بسم الله الرحمن الرحیم از زمین که عبارتست از کلوخ
و گل اگر برهم زنی کلمه ارسو کلمه ظاهر میشود و از باد محض و آتش و از جمیع اشیا پس چنانکه صورت اشیا
بهم متصل اند در همهٔ اشیا کلمهٔ الهی را جنبید و ان تا موحد باشی واللام اختلاف زبانها را فایده
چه بود و اختلاف السنتکم و الوانکم لایه فایده اختلاف انست که شاید نبینی که اگر کسی ادم را گفتی که
میم الف و الف و دال و میم است گفتی شاید که سو کلمه نباشد هر عضوی از اعضای او را نام کرد تا تمام
اسما باو رسیده باشد چنانکه ادم اسم وجود او که عام تمام ظاهر و باطن او را ادم گفت با ادم باز سر او را
نامی کرد چشم او را و گوش او را و هر عضوی از اعضای او را تا جمیع سو اسم برو بگذرد چنانکه دندان
اوست و سو است و خط و جد اوست و سو اسنت آب را بتازی اب خواند بترکی ما خواند بترکی سو
چندان بالسنه و زبانهای مختلف خواندند سو اسم برو بگذرد آب دو الف و بی بود سو سین و واو بود
ما میم و الف بود غرض آبست که او آب بود آب سو نیز بود سین و واو ما نیز بود میم و الف چنانکه
بلغت مخالف آنرا بگوید که سو اسم بر آب بگذرد و یعنی که مسما سو اسمست و بغیر از آن چیزی دیگر
نیست جز سو اسم برو بگذرد و باز اگر خواهد که آن آب را باسم دیگر بخواند مکرر باید خواند اختلاف

لغت

لغت فایدهٔ کلی لیز بوده تا آن چیز که در جو مورد اطلاق آب که الف و بی است برو کردی اطلاقها را نیز
برو بکنی که ان دو کلمه و سه کلمه که اسم او شده است غیر سو کلمه است حاصل اینست که حضرت عزت که تعلیم
اسمای اشیا با ادم علیه السلم کرد هر چیزی را که ان اسم خواند که هر غیر ان اسم بوده است که اگر سوده است
حضرت عزت او را با آن چیز که اوست بخوانده باشد بسم الله الرحمن الرحیم اسمای موجودات ارسو کلمه
و کتبت این سو اسم که ذات ا ب ت ث باشد تا آخر اگر لیلی ملفوظ هر ای طالب که جمیع کتب انبیا از وی کتبت
و جمیع نطق بنی ادم از وست و جمیع اصوات اشیا از ایشان خارج نه اگر او را وضع انسان می دانی
که انسان او را وضع کرده است محض صورت او را که خط ظاهر ست پس ترک این سو کلمه کن و مجموع
بنی ادم یک کلمهٔ دیگر یا دو کلمه دیگر پیدا کنند از مجموع مکونات و زبان خود را بان کلمه بجنبانند
و در مرکب آرید و کی لیز توانید کردن و کی حرف تولید کرد لا مبدل لکلمات الله در انجیل امده است که
بر حضرت عزت گردانیدن آسمانها و زمین آسانست چه گردانیدن یک حرف توریه بسم الله الرحمن الرحیم
حاصل این بحث آنست که سو کلمه که ادم علیه السلم مظهر آن شد که انرا شکل و صورت نیست این سو کلمه
که در تلفظ می آید که ذات ا ب ت ث است قایم بذات حضرت احدیت و از ان رو که سو کلمه یک کلمه است
گفت یا آدم آدم چهار کلمه است انسان برش خواند خلیفه برش خواند چون او سو کلمه الهی بود
بسم الله الرحمن الرحیم اگر سو کس را سو اسم بنهند که قادر نباشد چه باید کرد کلی را اسم اگشتند و کلی را
ب و ت و ث لیز سو کس را سو کلمه را اسم او کردانند ی و سوم کس را خواهند که اسمی پیدا کنند
خلاف این سو چه کنند و از کجا آورند امکان کلمهٔ دیگر پیدا کردن نیست بهتر که این سو کلمه ازلی
ابدی قایم بذات حقست و وضع انسان نیست بسم الله الرحمن الرحیم و کذلک جعلناکم امة وسطا

لتکونوا شهدآء علی الناس ویکون الرسول علیکم شهیدا وما جعلنا القبلة التی الآیه اکنون امت محمد در قیامت شهدا
آند در باب تبلیغ رسالت انبیا بسابر امم وایشان انکه انبیا تبلیغ رسالت کرده آند از مخبر صادق وکلام
الهی که قرآنست معلوم کرده آند ورسول مصدق حال آنست گواهست که ویکون الرسول علیکم شهیدا
بس این امت وسط عالم بکلام الهی باشند تا گواهی توانند دادن که انبیا الله تبلیغ رسالت کرده آند که
ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین مراد برطب ویابس قدیم وجدید است بس ایشان بعلم کتاب الله لبر
امت وسط معلوم کرده آند تبلیغ رسالت انبیا را علیهم السلم ورسول علیه السلم بر صدق ایشان گواه
که ویکون الرسول علیکم شهیدا ابس این گواه عوام امت محمد نباشند علمای کتاب الهی باشند که
یقول الذین کفروا لست مرسلا قل کفی بالله شهیدا بینی وبینکم ومن عنده علم الکتاب ابس حضرت رسالت از
حضرت الهی خبر آورد که انکس که علم کتاب بیش اوست گواهست بر رسالت حضرت گواه باشد بر رسالت
گواه نیز باشد بجهت انبیا که کذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهدا علی الناس بسم الله الرحمن الرحیم ای
طالب حق معلوم کردی که کلام الهی که با آدم علیه السلم آمده است سی کلمه بوده که علم آدم الاسما کلها
واز ان سی کلمه است بحضرت رسالت آمده است که قرآن از ان مرکبست ودر طلعت اشیا معلوم شود
که چهار کلمه آدم در بحث است که حضرت رسالت در طلعت وجه انسان است الرساله بسم الله الرحمن الرحیم
اکنون ای طالب بدانکه حق جمیع اسما که خدای تعالی تعلیم آدم کرد سی کلمه بود مفرد یا مرکب اکنون
بیا بشنو که از کجا معلومست که سی کلمه بود بسم الله الرحمن الرحیم اذ قال ربک للملائکة انی
جاعل فی الارض خلیفة قالوا اتجعل فیها من یفسد فیها ویسفک الدماء ونحن نسبح بحمدک ونقدس
لک قال انی اعلم ما لا تعلمون اکنون معلوم که حق تعالی گفت با ملایکه انی جاعل فی الارض خلیفه

انی اسمست وجاعل اسمست الارض اسمست خلیفه اسم قالوا اسم اتجعل فیها اسم من اسم ویسفک الدما اسم
نحن نسبح بحمدک ونقدس لک اسم بس اینجا معلوم که ایشان این اسما را میدانستند واز خدای تعالی تعلیم
اسما کرده بودند بحکم لا علم لنا الا ما علمتنا اکر کسی گوید از کجا دانستند که آدم سفک دما کند جواب
آنست که لا علم لنا الا ما علمتنا بس ایشان که لا علم لنا الا ما علمتنا که گفتند این اسمای دانستند بس حضرت
عزت میفرماید که علم آدم الاسما که سی کلمه مفرده است که اصل اسماست تعلیم آدم کرد با تمامی اسمای
مرکبات بحکم الم علم آدم الاسما کلها وملایکه علیه السلم هم مفرده دانسته اند وهم مرکب حضرت
عزت آدم را تعلیم جمیع اسما کرد ثم عرضهم مسمیات که بر ملایکه عرضه کرد انبئونی باسمای هولاء ان کنتم صادقین
فی زعمکم که نحن نسبح بحمدک ونقدس لک بس این اسمای اسما نبوده که ملایکه خدا را از ان اسم خواهد شند
که تحصیل حاصل است ومقام مقام ادعاست که انبئونی باسما هولاء ان کنتم صادقین قالوا سبحانک لا علم لنا
الا ما علمتنا الآیه قال یا آدم انبئهم باسمائهم فلما انبأهم باسمائهم قال الم اقل لکم انی اعلم غیب السموات والارض
واعلم ما تبدون وما کنتم تکتمون غیب سموات وارض این اسما بوده است در تفسیر بحر حقایق آمده است که حضرت جبرئیل
آمد وانس است آورد که یعنی حضرت جبرئیل گفت کاف حضرت رسالت گفت دانستم حضرت گفت ها حضرت گفت
دانستم حضرت گفت یا صاد حضرت رسالت گفت علمت حضرت گفت عین صاد حضرت گفت علمت جبرئیل علیه السلم
گفت کیف علمت ما لا اعلم با وجود انکه اسما را جمیع ملایکه از آدم شنوده بودند اما بیان حقیقت
بیش الرسول النبی الامی بود انکه فرمود انبئونی باسما هولای یعنی خبر دهید مرا که خدا ام که اسمای اینها
چیست انبئونی باسما هولای اخبرهم باین وجه که خبر دهید مرا که خدا ام که اسمای این مسمیات چیست
از ان مسمیات سی واند ب ت ث ج ح خ د ذ الی آخره اسمای ایشان الف جی تی ثی جیم حی خی ودر اول

اسما مسما امده است یا نوکه طالبی از اسما الله مسما را بیابی و از اسم ادم مسما را که شخصی معاینست بیابی از اسم
بسما تولد رسید حق تعالی تک ذات خود را حضرت رسالت بخندش اسم نخواند بست کلمه الهی در اسم او
در امد الف الله بی هادی ت تواب ث وارث جیم جلیل ح حلیم خ خبیر دال دلیل ذال مذل ری روف زی
رزاق سین ستار شین شکور صاد صبور ضاد مضل طی باطن ظی ظاهر عین علیم غین غفور فی روف قاف
قادر کاف کریم لام لطیف میم ملک نون نور واو ودود هی هادی یی رحیم لیس بست کلمه الهی در اسمای حضرت
احدیت در امد چون اسما الله موقوفست بزبان صاحب شریعت لیس چهار دیگر در توریه و انجیل و صحف ابرهیم
و ادم طلب که در پارسی پاک و چاره ساز و کردگار و بشر و هنده بسم الله الرحمن الرحیم اکنون خلقت آدم را
که حضرت عزت فرمود خمرت طینه آدم بیدی اربعین صباحا و فرمود در قران کل شی هالک الا وجهه
وجنب الله و وجه الله و ید الله و اصابع الرحمن و کلتا یدیه یمین و السموات مطویات بیمینه و رجل نیز
در حدیث امده است و در انجیل جل الهی امده است سمیع و بصیر و کلام الله است رایت ربی فی
احسن صورة فی صورة امرد قطط آمده است اکنون ای طالب این اسرار الهی از قبیل متشابهات است
و آیات متشابهات و محکمات و تفصیل لیس در سورة الم الله امده است که هو الذی انزل علیک الکتاب
منه آیات محکمات هن ام الکتاب و اخر متشابهات تا انجا که در باب متشابهات امده است که
و ما یعلم تاویله الا الله و الراسخون فی العلم حالیا بک قرات وقفنت الا الله شاید که با علام الهی بنده را
از بندگان معلوم کرده باشد یا کنند و بترک وقف بر راسخون فی العلم باید که راسخان علم الهی این متشابهات
دانند اکنون بدان ای طالب که باب فیض الهی مسدود نیست که بعد از حضرت رسالت باب وحی
مسدود است اما باب رویای صالحه که حضرت رسالت فرموده است لم یبق من النبوة الا المبشرات

قالوا

قالوا وما المبشرات قال الرؤیا الصالحة یراها المسلم او ترى له و قال علیه السلم الرؤیا الصالحة جزو
من ستة و اربعین جزو من النبوة در کلام الهی امده است و نفس و ما سواها فالهمها فجورها و تقویها با این
حدیث حضرت رسالت و ما بین است در الهام و خواب که جزو نبوت است مسدود نیست که اگر
در فیض الهی مسدود بودی حضرت احدیت نفرمودی و کذلک جعلنکم امة وسطا لتکونوا شهدا
علی الناس و حضرت رسالت فرمود که فرد انی فی المنام فسیرانی فی الیقظة و من رانی فی المنام فقد
رای الحق پس فیض الهی مسدود نباشد اگر مسدود بودی لتکونوا شهدا علی الناس ممکن نبودی و اولیا را
در عالم کشف هیچ معلوم نگشتی و فایده لم یبق من النبوة الا المبشرات نبودی پس معلوم که فیض و نقص
منقطع نیست بسم الله الرحمن الرحیم بحث رفته بود که از کجا معلوم میشود که یا آدم انبهم باسمائهم لیس سی و دو کلمه است
که اشیا و جمیع کلام ایشانند که دلیل است که هرگاه که کلام جمیع انبیا و کتب اسمانی و صورت واحد
جمیع مکونات از ایشان باشد لیس اصل یار بنیت با و کتابت دوم انکه ملایکه را حضرت احدیت فرمود
که سجده ادم کنند همه سجده کردند الا ابلیس لم یکن من الساجدین و حضرت الهی بمخالفت سجده نکردن
شیطان سجدات را در صلوه بعدد سی و دو کلمه نهاد چنانکه صلوه حضر هفده رکعت است و هفتاد
سجده می باید کرد صلوه سفر یازده رکعت است و یازده سجده می باید کرد و یازده سجده و دو هفتاد سجده
دو بار سی سجده بعدد سی کلمه الهی که بحضرت رسالت امده است باز صلوه حضر که هفده است و هفتاد
سجده می باید کرد در هر رکعتی دو سجده در صلوه جمعه پانزده رکعت است و پانزده کرد و پانزده سجده
و دو هفده غیر جمعه سی و چهار سی و سی و چهار شصت و چهار سجده با سی و دو بعدد سی و دو کلمه الهی که
اصل اسماست و ملایکه سجده لیس ادم کردند و جبریل آمد و در کعبه کرد که مقام خاک وجه آدم است.

که خلق الله تعالی راس ادم وجهته فی تربة الکعبة وجهت که حضرت رسالت نماز کرد و امامت کرد
و برین ترتیب سجده کرد و یازده سجده در سفر و دو هفده سجده در حضر که دو بار ست ماه و در جمعه
دو بار تو ده و در غیر جمعه دو هفده بار دو بار ست و یک بعدد سی و کلمه ادم که علم ادم الاسما کلها که اکنون
بعدد اسما و ترکیب مراد بودی برین عدد سجده نبودی پس معلوم کرد که فلما انباهم باسمائهم فسجد الملائکة
کلهم اجمعین یعنی که اصل اسما بود و مخرج ادم را که حق تعالی بیافریدست دندان با سی و دو دندان
افرید با جهت سی و دو کلمه ادم را در مقابل سی و دو کلمه حضرت رسالت و ان سی و دو دندان را در سی و دو مقام وقت اداء
در ست مقام قرار داد با آنکه مقامها نیز منقسم اند که سی و سه صلوه ست و سی و دو است چنانکه ذکر رفت
هفده و یازده و پانزده جمعه و هفده غیر جمعه و مسواک در دهن کردن کنایت است که صلوة الهی بعدد
سی و دو ست و سی و دو دندانست و این کلمه از این دندان آدم و حضرت رسالت علیه السلم بر فرا اصل آیت بسم الله الرحمن الرحیم است
اکنون بدان ای طالب که ادم علیه السلم بحکم علم ادم الاسما کلها مظهر سی و دو کلمه الهی شده است که اصل اسما است
مثلا از حضرت عزت وجه و ید و اصابع و جنب و رجل و احسن تقویم و صورة امرد قطط ممه از برای
شیء معین موضوعست مثلا وجه که لفظ موضع که اسم از برای موضع معین که روی ادمیست و ید مخصوص
و رجل مخصوص و لفظ اصبع موضوعست از برای انگشتان و انگشت اکنون حضرت عزت ید می گوید و وجه
می گوید که ید الله و وجه الله و اصابع الرحمن این استعاره از آدم میکنند نه از غیر ادم که صاحب وجه
و ید و رجل و جنب و اصابع اوست و معلم اسما اوست اکنون باید دانست ای طالب که این از چه
جهتست ولی معلوم نشود الا بهدایت الهی و دانستن خلقت آدم و خلقت اشیا که چرا آدم بچه معنی
صورت رحمانست و رحمن از صوره منزه است چرا حضرت رسالت او را در صورت امرد دید

واّدمی

327

وادمی زاده باین خلقت مخصوص موجودست و این استفاده حضرت احدیت از ادم چرا کرده است
سبحانک که در شب معراج که حضرت رسالت که بشر اختیار کرده است تا الفطرة یعنی بکلمات انسانی
رسیدی فطرة الله التی فطر الناس علیها لا تبدیل لخلق الله بسم الله الرحمن الرحیم و بسعی بدان ای طالب
که از حق تعالی حضرت رسالت خبر می دهد که خلق الله تعالی ادم علی صورة الرحمن چون ادم بر صورت رحمانست
و در احسن تقویمیت و در شب معراج گفت که رایت ربی فی احسن صورة فی صورة امرد قطط پس باید
دانست ای ادمی زاده که ادم بچه معنی صورت رحمانست و رحمن از صورت منزه است چرا حضرت رسالت
او را در صورت امرد دید که امرد بر صورت ادمست و ادمست بر صورت رحمن که گفته شود انشاء الله بسم الله الرحمن الرحیم
حضرت رسالت که از بیت الحرام بمسجد اقصی رفت و از انجا باسمانها رفت و از انبیا و سموات و سدرة المنتهی
درگذشت و بمقام او ادنی فاوحی الی عبده ما اوحی رسید و پنجاه صلوة برو واجب بعدد پنجاه حرف و نقطه است
کلمه الهی که نون والقلم و ما یسطرون الی اخره اقرا باسم ربک الذی خلق خلق الانسان من علق اقرا و ربک
الاکرم الذی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم اکنون حق تعالی قسم یاد می کند بنون و قلم و نوشتن
و اکثر علما برین آمده اند که اول سوره که بحضرت رسالت آمد سوره اقرا در اول آیت بحث اسم الهی کرد
و بعد از ان بحث خلقت انسان کرد خلق الانسان من علق و بعد از انکه از علق درگذشت میگوید
که ربک الاکرم الذی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم اکنون بحسب تمام مقام منت نهادن و تعظیم
خط و قلم است و حضرت رسالت را باید که ازین خط و قلم که داخل کتابت است نصیبی بس هست که نون
والقلم و ما یسطرون و علم بالقلم اکنون قران و سطر و کتابت و الحمد قلم او را نوشته است بیجاه حرف
و نقطه مصحفست که بحضرت رسالت امده است که در شب معراج پنجاه صلوة بعدد پنجاه حرف و نقطه
واجب کرده اند و ازین جهت تعظیم کرد که نون والقلم و ما یسطرون تا آخر که بایکم المفتون و علم بالقلم

وبحث صلوه در صورت علم بالعلم بجهت لی معنی کرد و ابجد و اقرب بجهت لی معنی کرد و بحث با می صلوه
بجهت لی معنی کرده که علم بالعلم یعنی علم الخط بالقلم وخط و محظوظ پنجاه است لیست کلمه الهی و گفت اگر
لی مصلی که خداوند هفده رکعت و یازده رکعت و هفده رکعت و یازده رکعت است نه چون مکی
حال ناهی او چون بای الی اخره لنسفعا بالناصیه ناصیه موی پیشانی خواهد بود که حق جبهه خود را
در مقام جبهه ادم نکرد و سجده الهی نکرد حق تعالی او را گفت کلا لنسفعا بالناصیه ناصیه کاذبه خاطیه
الی آخره و وجه دیگر که ان للقران ظهرا و بطنا و لبطنه بطنا الی سبعه ابطن ~~الی سبعه بطن~~ است گفت
حضرت عزت اقرا باسم ربک الذی خلق خلق الانسان من علق انسان را از علق که خونهای بسته است
آفرید اقرا و ربک الاکرم الذی علم بالقلم علم الانسان ما لم یعلم انسان را بیاموزانید خط بسبب قلم
در دوم مرتبه بعد از خلقت بحث علم کرد و خود را بافعل منفصل خواند که اکرمست و ان خط را بر
وجه ادم و ادمیزاد بعد از علقه بنوشت و صلوه هفده رکعت و یازده رکعت و یازده رکعت
و هفده رکعت بعدد آن خطوط وجه ادم واجب کرد اول پنجاه حرف و نقطه بعدد علمست
کلمه و در قران بحث پنجاه امده است تعرج الملائکه و الروح الیه فی یوم کان مقداره خمسین الف سنه یوم کالف
سنه یک روز پنجاه هزار سالهای کامی یک روز پنجاه مقدار پنجاه هزار سال حق علمست کلمه الهی که
حضرت رسالت آمده است پنجاهست هر علمی را از حرف و نقطه هزار سال گرفته است که پنجاه
هزار سالهای اگر سایل سوال کند که پنجاه حرف و نقطه چگونه پنجاه هزار سالهای و این از کجا
استنباط کرد از ما فرطنا فی الکتاب من شیء - حال آنست که حضرت رسالت فرموده است
از تفسیر کشف الاسرار طلب کن و بل لکل عالم لا یعرف تفسیر ابجد ای وای بر هر عالمی که
تفسیر ابجد نداند اکنون این حدیث موافق این بحث است که چون الم بحضرت رسالت آمد جبریل
از دانشمندان یهود که سوگند می دهم بر تو که ان از خدای عرش تو را داده است گفت اری

گفت

گفت عمر امت تو هفتاد و یک سالها بجهت المه الف لام میم هفتاد و یکیست حضرت رسالت بخندید
و لفتح بکرامد و گفت از پی المص القصه با خدان که یهود منفعل بازگشت پس پیش حضرت رسالت
که اعداد را اعتبار بوده است و ما فرطنا فی الکتاب من شیء باید که در حروف جمل باشد اکنون پنجاه
حرف و نقطه چگونه دلالت بحساب جمل بر پنجاه هزار سالی کند جواب آنست که چنانکه الف
که مراد از آبا دلالت میکند بر مدلول ظاهر خود ب دلالت میکند بر مدلول خود اما بحکم وضع
واضع اگر ان ب را نقطه نباشد دلالت بر مدلول خود نمی تواند کرد قایم مقام خود که حرف ب
بی نقطه نمی تواند پس بوجهی ب قایم مقام مدلول خود بیک و بوجهی نقطه ب قایم مقام مدلول
خود بها پس بدین تقدیر هر نقطه همچون حرف دلالت کند بر مدلول خود پس هر یک باستقلال
خود قایم مقام مدلول خود باشد اکنون در حساب جمل غین که آخر حروف ابجدست هزارست و در
مقام توحید ثابت شده است که هرچه غین دارد غین نیز دارد پس پنجاه هر یک هزار با پنجاه هزار
سالها بسم الله الرحمن الرحیم بوجهی دیگر یوم کالف سنه یکروز چو هزار سالها الف یکیست
حساب جمل و غین هزار است و ثابت شده است که هرچه الف دارد غین نیز دارد مراد الف که غین
هزار میخواهی یکیست که هزار شده است پس هرگاه که الف غین شود بدانکه یکی هزارها یوم کالف سنه
وان روزها که ذات الف ذات غین شده ها چنانکه در توحید ذکر رفت که هرچه الف دارد
دیگری همان دارد این را اینجا طلب کن ای طالب این در وقت انشقاق قسمت که وعده
وقصد کردن زمان تا زمان مراد آنست که در خط و نور زیر و بالا بسم الله الرحمن الرحیم

در ماه جمادی الآخر در جزیره بخواب دیدن در باب قطع میزان و واقعه که اینش هو ابرع دو صورت واحا من صورت بشر کبیر و تو هم کبیر — در شب یکشنبه نهم ربیع الآخر سنه اثنین وتسعین وسبعمایه در عمارت توقجی در خواب دیدن که واننده که در دستار دولت از شرم بکیند ورستمه دره موضع که ان بحث هکنند وان سن — بخواب دیدن غرکه بر آسمان خط نور نوشته بی که اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله — بار دیگر رسول در پای درخت یادی دیگر وسلام کردن و بحث انستاده کبیر — در اصفهان در خواو دین که خطبه ابرهیم علیه السلام که و دره کو همخوانه که بیش از آفریدن آسمانها آپاره با عجب — دیدن سلیمن علیه السلام — دیدن اواز کردن از آسمان که یکی از صحابه وطلب کردن ورا با سمان — دیدن حسین علیه السلام وواین که غروامتان العاق بکران — ارواح انبیا به بخواو دین صد وبیست وچار مزار مه رو بطرف مشرق داشتن — بیرما شباد انخواو دین با او ملکر در باغچه وجوی اب وسر وروی از خوشستن و پاک کین و وطع طلب کیر خود خواجه فخر الدین شون و سخنها با خوکین — خواو دین که تصور هکی خمه از اودیشم هفت رنگ بچه عظمت و ستونهای خوکه حد اشتران شبیه سن ان و دره کونیشتی — بخواو دین که در آسمان عیر ظاهر بین و بعد از زمان بصلا کردی — خوشی با نجود دین بطرز کوها وزانان که همه کله مستی و بلندی و نشیب با طما سون با خواجه در باغچه بن کو سها و درختها کلنده — خواو درشا بور خفته بین که خوشته دین در باغچه که باده است واد انیشته بین و کال الدین هد بن میل بدست راست و درویش محمود که کال الدین بحث حدث رسول ملکش که معنی احدیث ای که هر گاه که آجاورکی کوجک که شردم

خوش ایی واسم بحسنه بی و سرود مر اجاور کوجک و صنی سم مرانی که با ویل شکل باب بو و بعد از ه دین که این لا تخف انی لا یخاف لدی المرسلون میخوانی لا تخف انک من الآمنین و ما کان اجال در خوشتین دین و ا زبانه روشن در آسمان و زانان کر الجهات یعقوب راست کو دین که بطرف دست راست من نشسته بی و دست دراز کی و انگشت شهادت منه بکینی و واتی که مرا انگشت نوازند بدین و دین — میاد یک فرسنگ دین کرد اگرد استادو اوکعبه زانان که در میان کسی و بهاو طواف کیر بره کوش — احدیث رسول خواندن که نامه مردم هد سه و مردم بهم ورا می بند و نامه بخوانند — در باب استاره سی جمعی ستارکان در زیر سایه درخت طوبی و گواهی بدروغ بد هند در باغچه — بسیار جوانان وامردان و نو خط دین و کمان اصفهان بن وخان دیمه با اشیا اجاس کین و متقابل با اشیا احساس کیر و متقابل با شیا زانان برقاعده وضابط معینه — در خواو دین که احاس کیر که در وقت ظهور کینه جون تعبیر وادی آسه و جون علم بمن بداسه — خوشتن بحصار کرده کوه دین — دین که بر لشته دو کوله خانه ی در او دسته بیز که مجد الدین حسن واکی وحیدر و از دسته سید تاج الدین — اکو تخمش خانده بیز و خوشتنا و این که مدت بخواذان از خاندان بادشاه باهنه بودی اژه کو وادی آسه و میانه حی بو و تصور کبین که مردم سرای مردم هکر بند — خوض نعایت نزدگی بن و کمان بیز که سید تاج الدین و دره کو خوشتنه دین و جمعی درویشانه و حکم کیر که مر یک دو جبکال بیش بخوند با بعضی — دبن که میان کوجه وجنا دکه آوازه بیرون باغچه هشو که دره کو عمادتی بو منخوانش که قرآن نمیاد بکران و واین سخنی که ان عمارت در دبی صد هزار سال بماند اسه بیره تصفار عین و محض صفا دبن و یکی از ه

من بین و می مولانا کمال الدین اسماد زانان هدین که خدا منه بودی هدی بر غالب غلن آورے که از کار در
سلام الله و بغیر سلام الله ی و بر بضور مکین که خو قوبان هنوکین مما زن بضور قربان ابراهیم
آن که اژه وقت و از کسی نکی — در باغچه درختها و شاخها و بالای خنان سرواز کین وزانان کمر
بهشت در زیر درختها مستی — بخت مولانا محمود راشنانی و عالم دیر بغیر از بن عالم احساس کین و ادر
لذت عظیم کین نه جسم و جسمانی منامات — دین که ایت و لا تحسبن الذین قتلوا خواندن وزانان
و ترسان که اگر کسان شنوند جنگ کنند و آن خنان که انتظار مردم خوشتن هکشند و بس و جز خنا
بخنانی رسند هیچ نگرانی و تعلق با جهان ندارند — عشر اول در ماه ذی الحجه در یکی خواب دیدند یوسف دامغانی
که وانی هفتاد بار بخوا و اشنوین که صاحب قران فلان کسی است — خواب دیدند در جزیره لر شب که
خدا رسول او اته ی که هنک کو هنکو سامی ها در طرف جوه بین اختیار طرف خدا اکبر — اکنون رسول دین
که رسول یکتایی و خواندن هر دو دست بر بالا دکی بر زیر بر داشتی و بسر بر طرف دیگر — ودین در باب سجده
کردن خلیفه که آدمست وزانان که سجده ذات خدا اکبر نه لایق همه کسی بو سجده خلیفه او و قایم مقام داشتم
بدلیل و لمراف مقام دیه بجنتان — دیگر دیدن که بحث معرفت که همه اشیا مظهر آدمست یا ادم مظهر همه اشیا
نیز هواتی که همه چیز در آدم بنمود یا ادم در همه چیز — دین رسول گر که کدام کلمه فضیلت داره جواب او این
که کلمه سی و دوم یعنی اخرین کلمه نهایت است اژرا واتی لم سنغ السوة الا المبشرات اکو نتیجه مزارت و لد
شش صد هزار و اکو سی هزار و اکو هزار هزار که عقد تام است نت سوت ستوان — در روزه دین افی فارابیگی با
بخط الله تعالی از علی ابی طالب بسم الله الرحمن الرحیم در خواب دین در روز در باکوه که خانه خدا در زود بار
اشتر اباد دره حمام حماسانی جی بود و من در اندرون آن خانه ایستاده بودم و نعابت در کوچی می گفتم با مردم

330

که هر آوردم که چرا مسقف یا بر بن خانه طواف می باید کرد و هر آوردم برای شما که چرا دیدم این خانه دکین
و هنده رکعت ما ذهنکو کزاردن و نعابت کو ما و جمعی کلابت دار و نیز و صف راست کبر نعابت
کرچی بسم الله الرحمن الرحیم در ماه محرم در شب یکشنبه در بیست چهارم اذن در متخیله مینی که می در
شهر دین و دین شهر اسبی دنی تند و تیز نهایت و خوش سعادت و دولت از ن زانان در خواو
و هر این که خو میخواره که خویشتن بر در خانه چنه و هر از بن که بر در خانه مر کامه چیز من با هر
و در پس در خانه خویشتن بیستادم و دوش است بر در و انهیش و جلوش با شکل جلوشی دارد درشت
در دست داشتن یا ن ثبت که آن اسب تند و تیز دونده جون دونده تیز با سر آن در مرا جلوشی میں
بر در بخنانی از بس خورم بکره و و اکرده خوبیامی و با جز و انکردی و بر درجی و دست و مست
نبی یعنی تخنهای در که از طرف با بشنه بنو و اشوی و دره حال یکی مواتی که اسکندر خبر دای که اکس کم
در خانه که آن اسب که دولتی و سعادت بره در بحنه فکر بت دنی در خاطر خنا بع د باین معنی که راه خو
بچنه و مانع راه خو نبو — نماز کین امر تمور و جا نماز کراردن و خوش که فرشش برای درویشیان هلای
بسم الله الرحمن الرحیم در طرف صبح در شب دوشنبه آخر ماه ربیع الاول سنه ثلاث و تسعین و سبعمائه در واقعه دین کم
شخصی از بنت و کلمات میخواندی که ملوک جهان را کشید و بکشتند وامشبانه قیامت نوشته اند و نو سند
شخصی در خواب هوائی صنیا لغو در خواو دین که دست راست خدا فراخ بی و دشت حق خدا اسکای بی
و پادشاهان در پس عرش خدا استاده بند و من احساس عرش و پادشاهان که در پس عرش بند هکین
بسم الله الرحمن الرحیم در شب دوشنبه سیم ماه صفر در باکوبه در مسجد بخواب دیدن آن کنبد و رنهاکه
در انجا بسته بودند و بخت امیر تمور و فرزندش و هفت اقلیم و اگر کسی که بر بالای هفت اقلیم استان —

و انجه جو زند
در

دررو کردشی دین وازهمه جا بدرشون وازهمه لذات بربدن بسم الله الرحمن الرحیم شبی در جزیره
خواو دین کو شیخ منصور میخواندی که عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهرا فی کتاب الله وهم کاه
هدین که برخو دوازده اخط که بروجه آدم نوشته جی و هرانی که دوازده ماه اوی و بجث
ابرو هکی که اثره دوازده یکی ابرو بود دنباله ابرو بسم الله الرحمن الرحیم در خواب دیدن در
جزیره که آفتاب از مغرب ورامی جی و هر اینی که علامت قیامتی وایمان کسی سود نکامه داشتی
ودر شب خوبشنه دین بعجب وضع رو بطرف کن وشون وجمعی رو باکس کن ودر کو بو
وکیا الکو حاضر بین ومیتر ولتی که سبب شمس الدین میخواره که واز آورد بکره ودر حال که آفتاب
از طرف مغرب ورامی نی هر این بیت میخواندی وامکان داده که کلمه زیرو بالای بو
کوس قیامت زدند صبح قیامت دمید این واقعه در شب یکشنبه بیست وچارم جمدی الاخر سنه
ونسعو سبعمائه وزانان که هیلنه خوش ایمان سود نکامه داشتن بسم الله الرحمن الرحیم
در جزیره بخواب هدین که هر این وهوا بین با هیتش هواتی که ذو القرنین وبکره که سیح حسن
بانساره باخلاف نکره مانند لنر باری معنی ایی که ذو القرنین هنکوله مخالفت جونکوه وورش در
الفرس دنکه اکونها فی خواو دینه در وروجر دکه دوری جی میان الکمی شیطان منزا فوج
در هزاره کری بودم که خواو صواتی در باب خدا که بو ظلم بکری وظالم وخیر کننده نبا وامانند آ
یغنی مثل ذی شریکات در واقعه دین که هر هیبودتن در رود خانه وصعی که درختهای کز بسیار
نی وعبیده دین که خوبی صورتی والتنون لغه ازجی حدوانه که بکره واهد ببیشانی بولات
ملک عز الدین وایمن واکمیانی وجمی که اکو برسانی از آسمان سر بدر کین حور وملائکه

ووانْ انشاق کین باعیسی وزانان خوستنه که حسین آن وکه زانان که هر عیسی ان وزانان که از میان
بدر هشان بطرف دست راست ووانن که دینی بعیسی وحسین نماندی بشمهای کافران ماندن علی
از آسمان بیاسه دست بر بالای فرشته نهاده مرکاه که از نماز خبر بیاره که محمد از اسمان اوی
بس عیسی بو که آمی خواستن که دران زیر زمین که راست کرده بود که میدانست که مقام او
با خود اندیشه کرد ن که جون در روم این ایت را الحوام که دب انزلنی منزلا مبارکا وانت خیر المنزلین
بخواب دین دراره خوارزم که در استرآباد برتلار نشسته بودم ومکتوب انجا نهاده بود بردا
وباز کردم مکتوب دوباره بود غالب ظن خیر است وکرداکرد مکتوب سوخی بسیار نوشته بود
که بعد از حکایت خند بغری که بسم الله الرحمن الرحیم اعلم انی رایت الله واحدی عشر وجود او نشا
شوبگیا در دوازدهم الیشان بودم خانکه باولی جهارده بوده بار سراب روان وانجا سقعا
دریا ولنز جهار حوض اب سبح کننده مارهای درون دربدن لنز جار که از عهد رسول
سه دریای هولناک سنت کردن از نخ وارنک در بهشت مقام آدم یافتن مقام خلت
ماه سبز شق قمر کندن ماه ستاره مشهور ووانن سول کرد اهنن همه ستاره
تن علم ودفن ستون آسمان برکندن سروش درجامه بزور سایه پر در درخت زنبون دست
وهمه فلک توجه بخدا کردن ودست از همه کار ربستن شمشیر خودا زانان که همه ان کسی
نی تود که خانده میکردید براحودات حوحر افتاب ونور خطه وعکس کرده ده ایمان
اودین وزانان که ناخور حرم مرده بکرست داستن اکه از بهشت است طلب کردن خونن
مردم ویافتن من واوازکین ایمان اون محمد اشارت آهین تلان ماحال دسا موی
کتاب اسمانی وجادوتی زمین ساده ولنز دوکه می رفتند از عهد ادم دوا سابکی سراه
بر صفت ناو حسم بو بودی اب را جسم وبجلی سر حسم سر سبز رم عالم حوکی

شتم

حکایت در تم بردیک درخت جوز — وان خواندن درپش که فلانی متابعت فلانی کرده است —
سکستن لنر وکفش باعزی که نقصان نکند یعنی بدین و وانن خود که نکره وشکستن شمشیر حوادث
براق ومعراج جبرونی — بخی کفن صعوه که بیش چشم من چون برف بگدازد که اکرم علم با حکمت از کمای
یونانی کرم — زاغ و بار بار تخت کاه سلیمان نزدیک چنار میدان — روح حسین دیکرها — زانان دانه آورد
کوکنی یحیی اشکستن بخوردن — جهات جسم — چهار و وقت — بزر سرخ بنوشتنه از بیش خود امیلس
تاج از تن خود کج وار و موادید — لا اله الا الله بکرد درباب — روان سایه وان کوه حرم
وبیا ولله سد حو بد حسم علی مقام علم بر تخت صالح — سر بریده که حسین درست بکی کعبه وقرار
حسین — وانن که اول کسی که با آن درخت دری خوسته ی در انبیا واولیا — درختی جوز در
باب کم برک — اول سر و آخر جوان — بطرف دست راست بلد امیز — درباب کم دل حکایت در بند
قربت دل وچهار تا نور نوشته باغ لله اسمان والله لنر علمهای نور احساس کن نسبت اسمان
ودرجات اخی — احساس کن که روزی بود که منه مردم بصورت محمد بخواب وبینند واوه نیک داشند
— جامه سبز وتاج مرصع کج بر یک طرف سر نهاده با جمعی سبز پوش آتش الهام صاحب اسباه
لشکر اسیاه بار اسلام لنر کار وکوسفند وموصمه نا دنج ونزاری دال شیطان وجه بوجه
وبد ستد بدست نور شده بود و بار در یخی آمده — کل سرخ وسجده — دیدن یوسف بصورت حوا
تنج خضر خویشتن دیدن که بهلولی سواره تجلی بکوچه دکنی — درخواب کتاب تمامی از لذات حسی بریک
ودرخود نظر کنی — نور دود حور در خویشتن دیدن ششصد هزار نیزه آتشین — درخواست کن در
باغچه که وقتی که زنبان ایکو وانها ندهمه — ومرجه خر کامان دین — کشاده ببین درب هم شب وباکسی
دم ونادان — طعام آهنین اعلم در مقام که بنداشتن که مسجدی وتازیان — دوکه بر اسمان وادی

امی

ای حسین خون واخواستن بر که خواو وازان و درخت تو پاره از درک خودی بام بی
برودست و بهلو کردان وغاچی مزار ویک کو مهاصه خود، کبوتر شاخها درخت انکور
وزانان که مرای ومنبر — نواحی مشهد بوستان آخوریان وشیر — اوسعوتی که وزانان
دارها وخراسان وزانان که وحی خود ره بجهان برامی — تکیه کردن خودرا وتیر انداختن
جمعی بجسته در تلها حج وحی خانه وحی بر ساحبان حرامات اجان دار حرکت کنی که زمزانی
کرمسح سغمری بخوریزی الامر دوازده امام داشتن که مهر کو عداوه پرستند الا در دو سال
تاریخ نما البا غره ذی القعده سنه ثمانی وسبعمایه — صوده آدم وزانان که بکه مهمانه — دانه
هندوانه بیداشتن خویشتن از و نادکشان وعزیمت آسمان کنی — دیدن ذو الفقار بران شط
ومن شمشیر برابر خو واداشتن ومن دراز تر آمیب قفر عالی سبز — ماه الوهبت — سوزن زربن
موقناش وقواف تو علم بر پشت دست جعفر وبیشانی انکشت شهادت وخوردن او را حدا آب
یا روز سیزدهم ماه رجب سنه ثلاث وسبعین وسبعمایه وان راه طبیب ومناجاه وبیغفادن آنکر
مرغ بند وکتاب وخدا وجواهر علم ازل وابد وزانان که بیش منی — صفت حق خلاص که
برجنش دیده حوحه — مخلص بمخلص تو لنر که مشک ریزه بوی دیدن نا عجه که هنوز کسی در انجا
نرفته بود — خانه بی نهایت کاریز کن وآک شیشه باران که نه آب بود — درکوچه جواهر علی
ادراک حسن دامغانی خویشتن لنر دوازده هزار سال وبعد از آن خواندن در کتاب مباحث
کردن که در چهارده صد و در منقصد با مشتصد کو ماخ — حمز حرسل راست برسید ورخ زرد
یاز اسد — انکشتری نکین فلک وادراک دیکر — درباغ صوفیان در اول صفر سنه سن ویمانی

ے که لز خواودین که عم سلطانه بکشتنه بنده جمعی بر شوی بکشتن ے خویشتن تغافل واسانه
با آلت حمام عرمت حمام کی یعنی حمامیشان وسه خواجه درلر لنکاح مزاتی که دی فرباکاه قصد
بکنه ومنه بکشتنه وسر عرد بن که جدا اوکند وسد بعضی از درویشان دین که نعابت منفعل وملول
بیند درویش آنوکلح ین که صواتی که مرکس ے کار خویشتن بعد ازین بینکوشون یعنی کار میمشے
نی ومر تصودکی که درویشانیا باژان که عم محور به یعنی ممازن که عیسی بشوی که بیابسه فزای بیاسان
وخبرهای که مستی طام بکران وزاان که خلانه لر معقول بکام بن بعد ازان دین که چون آکر قضیه
واقع بی عمر بادم عمر بتمسح موائند که جار درویشان نامر شمس واتی که عمر عامل بحمد یعنی فلانی
بعامل بکشند دره حالت دین که مر شمس واتی با مولانا وبکسا زخان باکشنده منی بکشتی بعد ازه
دین که عبید طرف مدعیان بکیتی حضر تصودکی که منه بکشند درویشان نیز محی ازن کمان سران که
آخر ازه وکشتی وبش درویشان آمی درویش مسافر دین که ناکاه وادی آمی باتیر وکمان وتیرها که داشتی
بزمین بریتی وجنک مشغول بی وعبد الرحیم دره حال باتیر وکمان هم دین بعد ازه که برود خانه وصعی و سندان
بابه وضعی برسین بعد ازه که خویشتن سر دین ونی در موضع دو خانه وضعی درویش کمال الدین اشتنای
وملول بی درکشتن غر هوائی که آخبر که فلان بغمبر درکتاب خویشتن داده استغفر وامی ے که
واتی که هیچ بکی کافر مرکز نبکام منی یعنی بامراد بکام بین غر هزانی که معنی اوی که مراد مردم کشتی مر ے
بعد ازه خوبشنه دین میخواستن که دعا بکران که غر زنده وابان نه بجد درمیان ادعاها که بجلد بکیتر
ازسر باز وزاان که واقع بکام بین ~~غر مزانی که معنی اوی~~ زنده واکامان بنر ودره حال لفظها واین امروز
روز دعاست امروز روز اجابت کرامت کجا بیدای حیوانان غر کجا بیدای امید واران غر کجا بید
ای نومیدان غر وزاان که واقع بکام بین وازخواودرا بین غر در وقت دعا تعقل عصای موسی

کنز

وارو دنیل وبلف بین فرعون یعنی وزاان که ممازن کامر بین دره مقام دین که اواز باغچه بلار ممما
کی آمی وپوست کوسفند بر هدی که از خویشتن ها جز تصود کین که بوست کوسفند قربان حجی
با احرام حجی و زبر جامه داشتن ششنه تر خشک بی ها اپوسنه بوتالای اذ بر جامه ها جز باز بر جامه ے
در دامغان دین ظاهر اکر لز خواودین که شخصے صواتی که مر خواودین که تو یعنی منه صد وجهل وزند بی هر وردی
دونادو الغفار داشتند ے دین که حجر بی ممازن که کوابن نعاب سفید مون مکتوب در هم بحده
جنانک چون ازهم میخواستن که بکشای دشوار بودی نعابت سعند وسعید ومرکس که بکشی ازه واکود ی
وآنجا بیتادی کاه بودی که تصود کردی که ممانست جنانکه معلوم شد کوساکس تمام نکشوده بود
تا آخر بد شوادی وزور کشودم تا آخر او نوشته بید الله دم اوه میخواندن ے قرآن خواندن جمعی
ترکان بزبان ترکی وزاان مرکه قرآنی که بزبان ترکی آمی همه قران که مستی ومن بر بلندی دران حالت
بنشتن وخوبان سر در هم اوین بر طرف راست وقران بترکی خواندن ے در دامغان طاهر دین کی
درخواب غیل میکی که غر ومر اشباحر سوزره ونماز که کرند سود نی طاهر ے وقتی که غر در مزار کوی دین
ودرویش کمال الدین سمرقند بشوی خواودین که درویش کمال آمی ومر با میوائی که مرکاه که تو سوار وائے
ودیم با ولایت دکری مرائی که طرف عراق وان طرفها که غر دی مواهیج کس بزنیا مخالفه یعنی بکام کن
ودر نبو کامه بستن یعنی مرائے که سوار ایش نو کامند آهنر وربا مضائقه بکامه کین ے درخواودین
که درراه او با راستراباد حروف مقطعه بی وعزانی که خوکه آوی نیزانی جغر حجی ے آن دوکس کم ازبیس یے
آمدند ودرباب دور فروانتظار دود قمر واسطار بدران بحث هکند یعنی بازو فهم کنیز من که یعنی سکوو آن
ودبنی غر جیزی روشن اقمر ے خواندن حدیث که درباب آتش که از قعر دریای بنز وداسه وداستن که

که ان آتش المصلون انه با از حدیث باز اکه در بحث حدیث نوشته بی وزانی که در بای بمن دربای دوبی
و در خواب در نوبت دیروان عبد القادر که غزالمجلس دبی کی جوانان رومند بخواودین که مرد درحالی بمن
که دره مقام جوانی ترسا اودبی وخوکاردا شتی ترسا بیره جی وا جوان او دسرخ جهره بی نودیش
نو بمیاوی مرخوهیرسی وخوخوشتن مقام میخواستی که بزهاد واز وهم مدعیان خوشتن دمی هیچ خواستی
که خوخوشتن مقام بمن دهد وهم دعوت درکو بکران نعلی خوخوج وخومنه هدیه صنه واتی در خواو که
جندلر مسلمان و محمدی کرد بکران که ازن بوو میخواست که هیتنی برشان ما سید تاج الدین و درویشان
بباسید وخوبن ما را میا هوای که شمه لر بلوبا اپلواجنیا بکوه که لر دومی و درو کر بخت گندم و
غالبا که هشوی بر مقام بلندی بی و یکطرف مقام ماد درختهای خوليش بي وبحث کلمه الله و روح الله
خوبن ما را هشوی بر مقام بلندی و درد یار روم نی ـ خوشتن در عمارت اسکندر دین دکان محمد
درو کوبین و عمارت کبن جمعی اموضع وزانان که بر طرف رامی هستی ـ بیش ازه که کاغذ سید عماد
بباسه مرد بیزـ که سوراخی نی یا موضعی که مقدمه ظام بین سرادم ازه کو ظام زی وزانان که ولات
سید عمادبي اموضع ـ بخواب دین که صورت ادم ظام اکه معانه ان خواو بالا تر بکجا نوشته هستی
نامعلوم بو ـ در خواب کنز شخصی که می دیدم که از نور تلاشی نور بیرون می آمد و بحث نور خدا کنزـ
بخواودین که ازن معرفت در مصر وازی حند بن مردم مصر معتقد بیند و در خواو واتن که ظام
همینه مردان مدد کینه درن علم تیر کامند کنزـ در هزاره کوی دین که دین که خواجه حسن ساوره
کاغذی منکو نوشته بی که بخوا ودین که شبی خانه بزرگ برای حکم عسل و دو خانه کوچک هم
برای هکس عسل و بعد ازه هم نوشته بی که خانه هدین بر از خشتی و در خواو تا ویل کنز من بخوبن
که

که مردم دست بخون زکیر بکرند و دین که بالا تر در ولشان دکوه نبد اشتر که در یکان مشهدی یا
مرکبا تاج باد و خیرهای قیمتی در آویته آودین که مولانا تاج الدین درزم حدیثی لر موضع نوشته
نخلی عجب بخواندی که معنی حدیث آبی که یعنی خدا انه بر لیش وجلت که داره بیخشی ده
دن که عمرن کاغذ آوی نبد و رق طرفی اسپی و نام عمر نزدیک طرف راست نوشته بی کمان میبا
که چیزی زراب بی و نام جبرئیل و ملک الموت و غالبا دو سه دیر تاوزر با نزدیک در کاغذ بادی
نوشته بی ـ نهان کنز سرابت انبیا و مرخواستن که ظام بکران و کفن اشان نمی در دامغان سن
کاغذ خواو در تاریخ سنه تسع و ثمانین دین که مر در خانه نبوت دین ـ در خواب کنز که مقام که
ابوهیم غالبا وقت شرع و در برابر دیوار محمد ﷺ و با مالیدن ـ در هزاره کوی ظام که دین
در باب ان رو و پنداشتن و توابع ملایکه که انبیا وغیره که خان از انبیا بو دیند و ناگاه که دین که گی
انسان خان جانوری کردی و هیبد براز خو در لپشت خو بکی زد که ماسات در بر بو در شب عید
نقاره جنز در مشهد مبارک برای عید و مرزانان که برای مر میمیر و عید داخل منی ـ و هم دره شوید
در باب حوار یعنی ـ در خواودین که بیا بادشوین و هزاکی که آو بیا باد داخل فاطمه زهرا بی
وآوسردی کاسهای او سرد بکتن واز میمه تا پاکی غسل هکینـ دامغان ره دین که در باب خوشتن
شهر فکر هکین که چارده دروازه داشته بو شهر و بر در مر دروازه عمارتی بو که مسافر که آنجا بهر مذهب
که بو اکو براسه و خور عایت بکرند مکر سه روز برای اکه مر که بخوبن شهر میمیا سه خوبن مهمانیه
سوال کنز من ازه ترسا که بو دست راست نشسته بود که اول از خدا سخن آمی و خدا با سخن بی آن سخن که
هو نه آن سخن بود تا سخن بر و سوال کنز و واتن خو که فضل نوری ما که در روز قیامت تراسی عظمت مردر دارید

واحساس كرم دوازده بار بيان فضل كامه كيز تخمينا كه فضل چكس بو — واحساس كرم كه انور اكلمه كاهين كه بر علامت كه بدم وراهي براسه در ماه رمضان در تبريز لي خواب واقعه اتفاق افتاد

باب بخواودين مولانا فخر الدين كه منا هواتي بر طرف دست راست ع آشناكه بروم ميشي تا اژدكو واكردي وعلى بتخت بزركوادي براري درخواودين در صوفيان ح بين اول كه در بازار هيشون وقوى كرسته بين وميخواستن كه آشناي وادي آسه ومنه هجي هاد وله نبان خورد ناكاه خوشتن دين بعد اژه كه از استغفار مرجه تمامتر از غذا خوردن وادي آمي وترك غذا وخوردن وآشاميدن ولذات وشهوات بيكبار بكين وهر انبن درخواوكه مدت جندين كامي كه ترك غذا ها بكين ورو بعالم ديركين نهايت عالم دسي كه حردي وصرد در مقام اعلا كه بالاتر اژه جاي ونبلندي يي وغالبا كه درك قصد امقام بلندي قصر هكي واژه طرف مرد احساس عالم دبر نكيز ومن اگسان اژه مقام بلند بستغناي آبي وخوبشتن با بلندي وشون وهراتي كه بترك لذات كه بكين رو بعالم انقطاع داران وفرح وا سكر مرجه تمامتر در خوشتن مشاهده هكنب — در باغجه دين اكوكه او بدر هيشي كه مقام اخري وسداسي كه جاي محمدي — دين بادشامي خوشتن بوده سه نصيحت وپند هدي يكي اكه واتي كه هنكوكه تبن زمين سرخ بوو دوم اكه هنكوكه طالب بسيار بو سيم محله ظن آوي كه هنكوكه تبن دست كشاده بو بعد ازه اي دين كه موافق لداود ديش كه خوبي كه خوشتن بوده آن بند هدي وتاويل كيز من در خواب كه اكه واتي كه هنكوكه تبن طالب بسيار بو يعني هنكوكه تبن لشكر بسيار بو وسيم كه هنكوكه تين دست ثابت بو يعني كشاده بو بخشش ح دين كه درين وقت بجه دست راست خوشتن واكي بن وبعد اژه بنداشتن كه ان خواوه درويشان خويشتنيا هواتي تاويل كيز خنان دره وقت ومن بن

في

في اوايل جمادي الاول سنه ست وثمانين وسبعمايه — دين دردي الحجه كه جامه مراسبي وپاك نقابب شسته بينكه ووندانه ومن هراتي كه منز جامه ومراتي كه جامه مهدي سني امام يعني هراتي كه منز — خواب تعبير شخصي كه ديده بود كه حساب كردن انبيا با حق دست راست وجب وبعد ازان ديدن رفتن فلاني بطرف قبر ان مقام عمارت وعمارات ديگر — حكينا وتيمنا درخواودين كه كتاب هجواندة حدثني دره سنوي دسولين سخري كه دره روز كه فرعون غرق يي موسي چهارده بار واني بسم الله الرحمن الرحيم — در خواودين اتود كه در غايت غايت درفشان ومنور بود بتخمينا از طرف خانه مولانا قوام الدين در استراباد بر طرف بالاو كامي دانستن كه داخل وي مني بتخمينا ودره خواب بحث مهدي كيز وذهين محمد فيروزكوهي دره خواب كه هدين كه نحو محاسنه من كه بهم دشوني خوراستن هكين ومن در خواب اباد ول كيز كه آمر انب مني كه مركب بجاي خوشتن قرار بكيره وبعد از خواب در بيداري تغير واضطرا در مزاج از فرح كيز درختهاي بسيار دين وشاخها وبحث محرابيك ونسراي شون خو تعين كرد زدن وكشتن جنگيز خان با فرزندان معين بر در دروازه بغداد دروازه كه از طرف معبر است آسمان بشمشير روشن شد ودر دست من ديدن بيرون آمدن كيخسرو از غار اشكار اكين شه شجاع بيغمبري به هشت ومن زانان كه خواني م (افتاب از سعوي ارح لشوي ودشوي) وماهيان دست وسر بهم ديداژ خون درين باب سوال كيز كه ظلم بو با بو درحت شكنن وبر وكنده كه قل — طلب كردن عم جوان مصحف الكور خط آو سمنان ح كفتن بر مرد كه كيخسرو را خواب ديدم شكل بو — در تبريز روز ديگر آمدن لشكر وازان جنس بحث كردن — دختر صاحب جمال از قزوين واتن كه بروم دري خواب واتن ستاتين از زبان شاه شجاع كه درباب غردي بي — درخواب ديدن وزانان كه ملك عرب وايران مير هردو بكي

لند خلق المسجد الحرام وخواجه عبد الصمد از پیش با مردوی دو دید خبر و رسوله و نوشته که مرسه
بیک خانه دبند یکی و انک ما چنین جبریل بین که بدر بشوی یا ب ـــــ مقامات خواجه دین در قاضی
باغ و همراهی قاضی باغ و تصور ذوالقرنین و تصور اکبر هیئة بخواجه دین که هوائی در شب هشتم رجب
که رسوله بخواجه دین که مر بعینا مهینه که هستی یعنی خود زیادت از شش ماه نکاهان و ان سنه کع
و ثمانین و سبعمایه در ماه جمادی الاول شب چهار شنبه در بزوجرد در خواب دین که نسل هیئة
بطلب من ار شوی با منه بهره و بکشه و هوائی که ممکن بنو که کسی که طلب کسی کرده اکسیر انه که خود برای
چه هطلبند یعنی که خونزانه که خود برای چه هطلبند یعنی خونزانه که خود بجه کار هطلبان و چهار صد
هزار نیے از من هطلبے و دین که آخر مه بی و یکشنبی امامین خوسته جند هدین مح مح و بالا یا معذور
دارند که در خیر وقت از ما برای طالبان خدا و محرمان ایشان دریغ داشته آند که الذین یبخلون بما اتاهم
الله من فضله سیطوقون ما بخلوا به یوم القیمه اینها را نوشتیم و ذکر کردم تا طالبان امت محمد علیه السلم
و سایر انبیا از حقیقت کلام الهی محروم نمانند که بوعده همه انبیا ظهور علم قیامت بود که سترون ربکم
کما ترون القمر لیلة البدر ماه شب چارده لیکن جمه انکه حروف مقطعه غیر مکرر چارده است و اهل
بهشت چارده ساله باشند و آن چارده بچارده کلام احد بی توان رسید بسیار مواضع کر نوشته
شده است وقتی که ای طالب اینها را اینجا فهم کنی از جایها و طالبان دیگر دیگر ما را طلب کن و السلم
بسم الله الرحمن الرحیم اگر از خمس الف سنه بکلو فهم نتوانی کرد در حروف حل در حروف مقطعه قرآن
نظر کن معنا دو هشت کلمات است که در حروف مقطعه قرآن آمده است چنانکه الف لام میم کلمه
باشد هفده اسم را از اینجا بر فنر آورد اج رس ص طع فک لم ن هی ی بو حمی ام الکتاب این چارده
کلمه

کلمه‌ها که حقد در بسقط می آید و مکرر را اخراج کنی هفده کلمه باکی تکرار و چارده حروف ظاهر است که نوشته
شده است سه کلمه دیگر از الف فی وا از صاد دال وا از نون واو پس این هفده کلمه از چارده کلمه
ظاهر میشود در وقت قرات حروف مقطعه بی تکرار اج رس ص ط ع ف ق ک ل ن و ه ی
این هفده کلمه بے تکرار اصل کتابند از یازده که بیا مده آند صورت آن یازده ممیز صورت ایشان است
بنقطه می توان شناخت پس اینها اصل کتاب باشند نسبت با آن یازده که بدین صورت اند چنانکه
شکل ب ت ث ج ح در کهیعص طلب در شکل های کهیعص د فت ج خ را در ح طلب کن ذال را
از شکل دال طلب کن غین را از عین طلب کن ضاد را از صاد طلب کن شکل ری از ری طلب کن
پس این یازده در آن هفده می توان یافتن پس اینها ام الکتاب باشند نسبت با آن یازده
ب ت ث ج خ د ز ش ض ظ غ در اوایل سوره نیست و نه موضع حروف تهجی آمده است بقرات و جایک
که بی سین هم در حروف تهجی باشد و یی با ماله خوانی حرف ندا باشد معنا دو هشت کلمه است
الم سه کلمه باشد ست کله از ایشان جهت هفده کلمه اصل بدر رود یازده که متشابه اصل است بدر رود
ست کله بدر رفت بنجاه کلمه ماند صحیحا که غین هزار ست هر کلمه هزار باشد جهت انکه در سوره حیه
همه یک باشند بنجاه هزار سال باشد روح و ملایکه و جمیع ملونات رجوع بحضرت عزت میکنند
تقسیم دیگر بدان ای طالب که حق تعالی در قرآن صبح چیز فرو نگذاشت که ولا رطب ولا یابس
الا فی کتاب مبین آسمان بروج که والسماء ذات البروج سیصد و شصت درجه است که شش بار
شصت باشد هر شصتی سی تو بعدد ست کلمه و سو کلمه الهی و از تقسیم فلک بروج هر فلکی که در زیر و بالا
فلک بروج هست لازم آید که در مقابله او واقعند پس جمیع افلاک منقسم شوند بسیصد و شصت قسمت

مجان ست و سو و هفت کوکب سیاره و ماه و آفتاب مجان منقسم شوند در ازای آن سیصد و شصت
درجه ست و سو و فلک بروج برای منازل قمر که والقمر قدرناه منازل مجان ست منزل قسمت شود
بعدد ست کلمه حضرت رسالت و هر فلک که در زیر و بالای او باشد چون در مقابله و محاذات باشد
منقسم شود بعدد ست قسمت با طبایع و غیر و جماد و نبات و معادن چون بعدد ست کلمه باز قمر ست که
منقسم شد که ست منازل قمر ست حضرت عزت فرمود لولاک لما خلقت الافلاک خلق بمعنی افریدن و بمعنی
اندازه کردن این هر دو معنی در اینجا منقسم است طوف کردن سموات بر گرد مرکز خاک و قسمت کردن
فلک در خلقت ست منزل و همه اشیا که در ازای آن ست باشد منقسم شدن بدان صفت عرض و حاصل
صورت بشریت محمد ست و ست کلمه او که بیان اشیا و ذات و صفات حق تعالی میکند اکنون سال دوازده
است که ان عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهرا فی کتاب الله در کلام عرب اصل اعداد دوازده آ‌ست
یک و دو و سه و چهار و پنج و شش و هفت و هشت و نه و ده و صد و هزار و شب دوازده ساعت در وقت
استوا و روز دوازده ساعت در وقت استوا هفته مرکب از روز و ماه مرکب است از هفته و سال
مرکب است از ماه اکنون عدد حساب داشتن عش حضرت احدیت اعتبار تمام دارد چنانکه در کشاف
چار عدد در الم سجده کفته است انجا طلب کن چون مجموع افلاک و بروج معلوم کردی که از فلک بروج
منقسم میشود سیصد و شصت درجه هر شصت درجه ست درجه و سو درجه باشد هر درجه باز منقسم
شد بکشف ادریس علیه السلام بشصت دقیقه هر شصت دقیقه ست دقیقه و سو دقیقه و هر دقیقه منقسم
شد بشصت ثانیه ست ثانیه و سو ثانیه همچنین می رود تا عاشره که پیش حکما عقول عشره ثابت است
اکنون چرا حضرت احدیت افلاک بر سو قسمت و ست قسمت بعدد ست کلمه و سو کلمه خود کرد بجهت

که سیصد و شصت استخوان دارد و هر یک در مقابل درجه تا شش بار شصت باشد هر شصتی
ست و سو و هم سیصد و شصت رگ و سیصد و شصت گوشت و سیصد و شصت پی بجهت انکه
تا هر استخوانی در مقابله رگ و پی و پوستی و گوشتی هست پس همچنانک در محاذات فلک بروج
که سیصد و شصت درجه است جمیع افلاک منقسم میشود در مقابله سیصد و شصت پاره استخوان
گوشت و پوست و پی و رگ منقسم شوند چرا که افلاک این چنین منقسم است بخلقت ذوی العقول
بجهت انکه ایشان همچون آدم معلوم کرده آند اما از ایشان بالفعل نطق سو کلمه و ست کلمه ظاهر نیست
بلکه بالقوه مثلا اگر مرد مدرک را زبان ببرند کلمه الهی از و صادر نشود اما بالقوه در و باشد
این هفت کوکب سیار و ماه و آفتاب که عدد سالها را بماه و آفتاب توان دانست این ماه و آفتاب
سازند در سیصد و شصت درجه و در ست منزل قمر که سیصد و شصت درجه شش بار ست و سو
بسم الله الرحمن الرحیم نهایت عدد در کلام عرب هزار ست بلکه در جمیع کلام بنی آدم و اصل یکی تا ده
و صد و هزار ست اکنون نهایت عدد که هزار نهصد و پانزده ست و سو باشد بماند صد شصت
و یک بار ست و سو باشد ماند چهل یکبار سو ماند هشت هشت را قسمت بر دو ست کنی یا سو
شود عدد سو غالب شد بر ست اما بتمام و کمال از عدد هزار بسم الله الرحمن الرحیم حاصل
نیست چرا ای طالب سر سوم الحساب نهایت عدد در کلام افصح انبیا محمد مصطفی که وارث
علم ادم ست بلکه آدم در تحت لوای اوست و ادم صاحب علم ادم الاسما کلها است نهایت عدد
هزار ست و پنجاه هزار مرکب از وست و دو هزار و سه هزار و صد هزار مرکب از هزار ست
اصل هزاران هزار هزار ست بجهت انکه هزار را چون شمار کنی ست و سو ست و سو تمام ظاهر شود چنانکه

زیر و بالا نباشد چنانکه نهصد یازده بار ست و پانزده بار سی و صد که بماند سی صد او یکبار ست
و یکبار سی و چهل که بماند یکبار سی و هشت که بماند دو بار چهار باشد بر دو ست قسمت کن با سی و سی و سی
تمام شود که عبارت از سال و ماه سی بر ماه و آفتاب ست در فلک بروج در سیصد و شصت درجه اکه
ست و سی باشد پس پنجاه هزار سال همچون هزار منقسم شود به ست و سی و ست سی و پنجسته الاف
من الملایکه ثلاثه آلف من الملایکه که بعدد حضرت رسالت آمدند هر هزار ست و سی باشد جهت
انکه حضرت رسالت مبعوث با این ست کلمه الهی و سی کلمه الهی بود و خلقت آدم و وجه آدم و اعضای آدم
و دندان آدم بر ست سی و ست قسمت مخلوق ست و جمیع اشیا همچنین هزار ماه که شب قدر را بیان خیر من
الف شهر همچنین بیان ست ماه و سی ماه علم و من عنده علم الکتاب در حدیث حضرت رسالت آمده است
که حضرت رسالت فرموده است که باری تعالی با جبرئیل گفت که ای جبرئیل شش هزار سال در زیر سدرة
المنتهی نماز گزاردی مقابل صلوة جمعه نیست که اجرا نوا بر بیش بعضی از علما آنست و است
که خلقت آسمانها و زمین و اشیا که فی سته ایام فرموده است شش هزار سال خواهد بود هر روزی هزار
هزار سال همچون هزار سال قسمت میکنن ست سی و ست سی و مدت دنیا پیش علما ظاهر با هفت هزار
سال است بر هفت هزار مرکبست از هفت شب و روز هفت هزار سال می شمار ست سال و سی سال
که در این هفت هزار سال یک کلمه زیر و بالا نشود از هر هزار سال هشت کلمه زاید بر دو ست
اضافت باید کرد با سی بار و نقصان در عدد کمال هزار نباشد چون هفته است که هفت هزار سال میشود
و یک روز ست که هفته شده است پس حقیقت یک روز باشد که هزار سالست چنانک یک الف در حساب
جمل یکی بار و غیر هزار بار که الفست بلکه الف بتکرار هزار هزار ست بسم الله الرحمن الرحیم

عدد

عدد هفده رکعت صلوة و یازده و پانزده معلوم شد اگر سایل سوال کند که سبب چه بود که حضرت
رسالت با حضرت الهی صلوة در شبانروزی سی و رکعت بعدد سی و کلمه بگزارد بگوی طالب حضرت
احدیت بعدد علم کلمه که سی کلمه است بر عدد علم آن پنجاه حرف و نقطه صلوة واجب کرده بود از حضرت
خفیف هفده رکعت قرار گرفت اگر سایل گوید که کتب انبیا و اصل کلام سی و بود حکمت الهی چه مقتضی
این حال شد که در هفده قرار گیرد نه در هجده و نه در شانزده جواب آنست که چون طلب تخفیف در صلوة
میرفت جهت ضعف امتان هفده قرار گرفت اما هفده چرا شانزده نه و هجده نه جواب آنست
که چون کتب انبیا و اسمای اشیا سی و کلمه است اگر بشانزده رکعت قیام نمودی بعدد شانزده کلمه مصلی
نماز گزارده بودی و بعدد شانزده ترک کرده ترازوی عمل راجح نبودی و ترازوی عمل یک کلمه راجح
و کلمه را منقسم نمی توان کرد که جوهر مجرد ست و قسمت پذیر نیست پس ترازوی عمل یکی راجح می شود که کلام
ازلی ابدی الهیست پس لازم باشد قرار گرفتن هفده کلمه و هفده رکعت که من ثقلت موازینه الی آخر
بشانزده عمل کردی و بشانزده تارک بودی میزان راجح نیامدی پس در هفده قرار گرفت تغلیب
در جمعه پانزده گزارد که روز خلقت آدم ست تا چون با آن هفده جمع شود سی باشد و دو خطبه منبر بلند
کرد یکی دراز و یکی کوتاه که چون روز خلقت آدم ست آدم متکلم بود به ست و سی پس دو خطبه با ست و سی باشد
اول بعد از آن هفده صلوة و شمشیر و آلت حرب جهت آن بر منبر می برد خطیب که سنت حضرت رسالت
که روز جمعه روز خلقت آدم ست و ملایکه گفتند اتجعل فیها من یفسد فیها و یسفک الدماء یعنی سفک الدماء
آدم و آدمیزاد که انبیا الله آمد حق نیست از ملایکه جای انکار نیست قال علیه السلام امرت ان اقاتل الناس
حتی ان یشهدوا ان لا اله الا الله و ان محمدا رسول الله و اقام الصلوة و ایتاء الزکوة فاذا فعلوا ذلک

عصموا دماءهم واموالهم الا بحق الاسلام وحسابهم على الله وحساب چه چیز ایشان ای طالب
یعنی حساب صلوة وزکوة ایشان بر خدا اکنون عظمت وجلالت کلمه شهادت و صلوة بدین حیثیت
مسلمان در عمر خود یکبار شهادت گفتن فرض دارد اکردن زکوة واجب نیست گفتن اشهد ان
لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله وردا دا کردن حج واجب نیست این کلمه گفتن وردا دا کردن صوم
که روزه است واجب نیست گفتن این کلمه الا در صلوة اکنون پیش از صلوة موذن بعدد هفده کلمه
صلوة که در حروف مقطعه آمده است در اذان صبح می باید گفتن پانزده الله اکبر الله اکبر با لا اله الا
الله دو بار الصلوة خیر من النوم در صبح زیاده گفت که ان قرآن الفجر کان مشهودا قرآن فجر
صلوة فجر است اورا چون مرتب عند الله هست دو کلمه در اذان او در صبح زیاده کرد و اذان ظهر
وعصر وشام وعشا احوت باو حاضر شود چنانکه این چار صلوة با صلوة صبح جمع آمده با آسمان
سدرة المنتهی رود از دست ملایکه پس چهار اذان ظهر وعصر وشام وخفتن پیش او حاضر شود
یعنی در اذان صبح چنانکه این همه صلوات بصلوة صبح تا هفده شود واین چهار اذان با اذان صبح
جمع شود سی وسه اذان و چون پنج قامت اذان که یازده کلمه است با هفده اذان صبح جمع
شوند شصت باشد هفده اذان صبح وپانزده قامت ظهر وهفده اذان صبح مجموعان شصت باشد
برین نهج فهم کن ومیروت عرض انکه اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله بعدد شصت
کلمه وسی وسه کلمه است که هرکاه که مقلد بعدد شصت کلمه الهی وسی وسه کلمه الهی کواهی میدهد بشریعت
حضرت رسالت کواهی دهد ناجی است وخون ومال او هدر نیست الا بحق عزت ومودات
وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس کفی بالله شهیدا بینی وبینکم و عنده

علم الکتاب پس این شهید حقیقی باشد که بسر حکمت اعداد این کلمه الهی رسیده باشد که چرا
هفده کلمه اذانست وچرا یازده است اذان قامت چرا هفده اذان صبح و پانزده غیر صبح
نا سی و باشد بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل سوال کند که بحکم ما فرطنا فی الکتاب من شیء
ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین وبحکم این حدیث که هر چه از من روایت کنند مقابل کنید
با کلام الهی اگر موافق است قبول کنید واگر مخالف رد کنید اکنون این پنج وقت بانگ که یازده
کلمه است در چهار وقت هفده کلمه است در صبح در کجاست جواب است که ای طالب چون
معلوم کردی که در اوایل سور هفده کلمه بلا تکرار آمده که عدد هفده رکعت از انجاست
اکنون حروف مقطعه در اوایل سور در بیست ونه موضع آمده است از انجمله یکی یس است
ویکی قرآن یا سین یا حرف نداست پس سین منادا باشد ویک کلمه باشد الم سه کلمه
باشد الف یک کلمه ولام یک کلمه ومیم یک کلمه این حروف مقطعه که برین نهج تقریر رفت
ویای یس حرف ندا باشد هفتاد و هفت کلمه است بعدد هفتاد و هفت اذان که بلال
می گفت از حضرت رسالت یعنی شهادت حقیقی حضرت الهی کسی راست که بعدد آن هفتاد
وهفت کلمه حروف مقطعه این هفتاد و هفت کلمه را بگوید که یکی اینست اشهد ان لا اله الا الله
اشهد ان لا اله الا الله این دو کلمه است که در ازای هفتاد و هفت کلمه حروف مقطعه است
هفتاد و هفت کلمه الهی که حی علی الصلوة حی علی الفلاح هرکاه که صلاح و نجاح
وشهادت وصلوة بعدد ایشان باشد عند الله وکواهی بر وحدانیت ورسالت داد که
بکنه حکمت ان رسیدن واین معانی در ذات ایشان شامل کردن چه مقام باشد وچگونه
باشد کذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس شهدا که امت وسط آمد تا ظاهر آن

نکویند وبباطن ره نبرند لکو نوا شهدا که لازم علت است جکونه نکواهی سبحان
والحمدلله تا فرمانا لاله ولوجهی که باسین حرف ندا نباشد کمتر خواهد بود بحکم نمحوا
الله ما یشا ویثبت یا را حرف ندا حرف ندا خوانیها ان هفتاد و هفت در مقابل هفتاد
وهفت اذان باشد اما اکران نقرآت که یا بخوانی معنیها سین حرف ندا نباشد جون با
جواب آنست که هردو از حروف مقطعه باشد و نقرات شاده امده است حم سین
قاف یمحوا الله ما یشا ویثبت عین محذوف باشد جون عین حم عسق محذوف باشد همان
هفتاد و هفت کلمه باشد بسم الله الرحمن الرحیم اقیموا الصلوة وآتوا الزکوة زکوة
بحدیث حضرت رسالت ازان علت که آب از آسمان مجود از ده یکی بدر کنند وقتی که بحد
نصاب برسد که پانصد ست بجهت آنکه از ده یکی می ستانند که صلوة که پنجاه بود تخفیف
با پنج آمد هر یک قایم مقام ده از ینجا پنج ماه اونیز جون بحد نصاب برسد از پنجاه پنج
حق الله بدر میکنند وان زکوة را بر هشت کس که در قرآن امده است قسمت کنند
وخمس را بر شش کس یکی ازان خدا که لله خمسه بحث حانه حق والرسول وذوی القربی
والیتامی والمساکین وابن السبیل شش قسمت و زکوه هشت بر چار ده کس قسمت باید
کرد خمس و زکوة را خانک کافر را میکشد تا وقتی که کلمه بکوید از پنج انکشت یک انکشت مسبحه
بحث حضرت عزت که سه بند ست در ازای سه کلمه الف است بر اورد وکواهی دهد که خدا
یکیست و محمد علیه السلام رسول اوست که بند انکشتان ست است وکاه باشد که زکوة از
بیست یکی میدهد جنانک انکشت پا و دست بیست انکشت است یکی بجهت وحدانیت
بر می آورد زکوة از بیست یکی می دهد فی یوم کان مقداره خمسین الف سنة از حرث

که حضرت رسالت فرموده است که خداوند شتر را و کوسفند را و کاو را وان حیوانی از
حیوان معنی که او را زکوة باید دادن و ندهد حق تعالی ورا بیاورد در قیامت و بر
قفا بخوابانند و بر روجه او که علامت کلمه الهیت و سه کلمه الهیت آن کلمه را بکدرانند فی
یوم کان مقداره خمسین الف سنة از خلقت وجه خود بخلقت غنم و کاو و شتر و دابه بر سبید
آن حیوان وجه را کرامی نداشت و بپوشانید لاجرم حضرت عزت او را بخوابانید و در
تحت آن حیوان در آورد تا سمهای خود بر روجه او نهد و بکذرند هر حیوانی که هست دو
کوش و دو جشم و دو بینی و یک دهن دارد که هفت سطر الهیت هر یک مرکب از جهار سطر
جنانک ست سطرها در ازای ست خط الهی که اکر این مناسبت نبودی بجهت اسمعیل وحج
حاجی حیوان فدیه ندادی و حضرت قبول نکردی جون او بجهت وجه الله زکوة
از حیوانات بدر نکرد و در راه خدا نداد بان هشت فقیر و مسکین که حق تعالی قسمت
کرده است با او آن نکالت میرود و جون بر خط استوای وجه ان حیوان بکذری خط
دهن و قسمت شود هشت سطر باشد هر سطر جهار خط ست خطها از ان حیوان در ازای
ست خط وجه آدم دو کوش و دو جشم و دو بینی و دو خط استوای دهن لاجرم زکوة را هشت
قسمت میکنند در سورة بقره آمده است که فاضربوه ببعضها یعنی بزنید ان مرده را ببعضی
از موضع انکاو تا زنده شود و متکلم شود هفت سطر دو کوش و دو بینی و دو جشم و یک
دهن هر یک جهار سطر ست سطرها همجون بنی آدم وجون بر خط استوای دهن بکذری از ان
کاو و ازان آدمیزاد هشت سطر ظاهر شود ست سطرها فاضربوه ببعضها و تمثیل دیکر انست که

که چهارم دارد واشکافته کا وچنانک چار دست وپای او را هشت سم باشد شکافته
بر هشت موضع شانزده باشد وبالای هر سم دو سم وضع دارد چنانکه بر چار دست
وپای هشتصد یکر ازان باشد که هشت بر هشت شانزده باشد این سم زیر وبالا استو
باشد فاضربوه ببعضها وجه میت را بزنید بران خلقت چهار دست وپا را او که ذکر رفت
که دراز ای خلقت آدمست کذلک یحیی الله وما من دابة الا هو آخذ بناصیتها که خط استوا
ان ربی علی صراط مستقیم همه اشیا بر خط استواء صراط مستقیم الهیست که علمست کلمه وستو
کلمه اوست در مقدمه صلوة هفده بار میگوید مصلی اهدنا الصراط المستقیم و روز جمعه بیست ودو بار
الحمد میخواند ومی گوید اهدنا الصراط المستقیم تا ستو تا صراط مستقیم را طلب کرده باشد
از حق تعالی بعدد ستو کلمه الهی که صفات ازلی اوست وهمه اشیا برای علم ستو کلمه منقسم میشوند
بخط استوای انبیا سبیل آن کسانی هستند که بران طریق سلوک کرده اند بطریق تقوی
وصلاحیت قدم نهاده اند تا بهدایت الهی برین صراط مستقیم رسیده آند که الله یدعوا
الی دار السلام ویهدی من یشاء الی صراط مستقیم که صراط مستقیم خط استوای اشیاست
موجودات را بین که از خط استوا یک سر مو در تخلف و در خلقت نمی تواند کرد که لو
کان فیهما آلهة الا الله لفسدتا البته تم خط استوای اشیا در یک مقام تخلف کردی و خلقت
بفساد آمدی بر خلقت یک علم بر خط استوا ایستادی سبحان الله عما یصفون لو کان فیهما آلهة
کما تقولون لذهب کل اله بما خلق ولعلی بعضهم علی بعض فابتغوا الی ذی العرش سبیلا
که در استوای عرش معلوم شود استوای همه اشیا بسم الله الرحمن الرحیم شهد الله انه لا اله الا هو

والملائکه

والملائکه واولو العلم قائما بالقسط بر خط استوای جمیع اشیا بکلمه ویس خلقت اشیا را
که حضرت حق کرده است قائما بالقسط ای موحدان زمان که خلقت اشیا برسیدی وقائما
بالقسط که حال موکده است ازان حق شامل کردی میدانی که تا او بود وباشد قائما بالقسط باشد
تو نیز ای زمان که قائما بالقسط را فهم کردی گواهی از قبل حق میدهی قائما بالقسط امت وسط شده
برمیان خط استوای اشیا گذشته وحضرت عزت را قائما بالقسط در جمیع خلقت اشیا یافته
پادشاهی که هرگز متزلزل نشود اگر دانه گندم که خط استوا برمیان دارد اگر هزار بار طعمه
حیوان شود وسر از خط استوای حیوان بر آورد واگر هزار بار هزار نبات و علف شود
سر از خط استوا برگ ودانه بر آورد ومجموع خاک وباد وآب وآتش که سر از جماد ونبات و
وحیوان بر می آرد طالب خط استوا آند واز خط استوا امکان کردیدن نیست ازبرای آنکه
آن علف خط استوا برمیان دارد تا علم دو کلمه کن باشد هر طرف ازان یک کلمه واسم ستو کلمه
بهر زبان علم ان نبات شد واگر آن نبات را برجای زنی کلمه از ستو کلمه از و ظاهر شود واگر
واگر خواهی که آن کلمه را بوهم وتصور از وجدا کنی ممکن نباشد وبر سبیل محال اگر کسی آن
کلمه را از نبات در کشد آن نبات را وجود نماند چرا که عین آن کلمه است یوم تبدل الارض غیر
الارض والسموات اشیا مبدل شود بکلمه الهی تو اول اشیای حدیبی واجسام چون نظر کردی
از من عنده علم الکتاب همه کتاب الله وام الکتاب ادم ومحمد علیهم السلم وخط وجه انسان
در مقابل وجه انسان ست کلمه خاتم انبیاست که آمده است وستو آدم بجهت این فرمود است
نبیا وآدم بین الما والطین اول آدم راست سطر خط وجه می باید خواند که در مقابله ست کلمه

که در اخر الزمان بخاتم انبیا خواست آمدن و بعد از ان چهار حرف در این کنت نبیا باشد و آدم
بین الما و الطین در انجا که حضرت عزت فرمود که یا آدم انبیهم باسمائهم نبی اسم فاعل یعنی آگاهی دهنده
می گویند که دران وقت که ادم درمیان اب و گل بود یعنی در صورت بشریت بود که حق تعالی
گفت یا آدم انبیهم باسمائهم انبا کننده من بودم یعنی این کلمه انبا کننده من بودم یعنی این کلمه
انبا کننده ملایکه من بودم گفت نبیا و ادم بین الما و الطین که اول از خلقت ست خط ادم که
بست خط استوا ادم میباید دفت زهی کمال و قدرت و تخمیر خاک ادم بهر دو دست خود کرد
خمرت طینة آدم بیدی و خلقت بیدی در قران با شیطان گفت و ید و اصابع الرحمن
است چه از ای ست کلمه حضرت رسالت و آسمانها را خدا بر یک انکشت و اشجار و بحار علی
هذا بر انکشت دیگر و گویند منم ملک ابن الملوک انکشتان ست اند در مقابله ست کلمه ازلی
ابدی که قایم بذات حقست که همه اشیا را در می نوردد و همه با و قایم بسم الله الرحمن الرحیم
حضرت رسالت فرمود که اگر حجاب از وجه حضرت الهی برخیزد سبحات وجه او یعنی نور وصل
او که آن کلمه از لیست که این وجه ادم در مقابله آنست بسوزد نهایت مخلوقات را چه انک
نهایت نظر احدیت باشد یعنی از مخلوقات اثر نماند چون حجاب بشریت ست علم ست و علم از
وجه ادم برخیزد و ان ست و ست کلمه که این وجه در ازای آنست برخیزد مجموع اشیا بسوزد
محو شود و حق قایم مقام گردد یعنی علم کلمه برخیزد و کلمه بجای آن قرار گیرد الملک یومئذ لله لمن
الملک الیوم لله الواحد القهار — ای درویش چله نشین یعنی اگر چهل شبانروز بچله می نشینی برای
لقا و تجلی به حکم و اعدنا موسی اربعین لیلة و بحکم خمرت طینة ادم بیدی اربعین صباحا و فرا خلص

343

تعالی اربعین صباحا هر شبانروزی بیست و چهار ساعت قسمت کن چهل شبانروز شانزده بار
ست ساعت باشد و شانزده بار ست و ساعت باشد ازان قسمت زمان بقسمت وجه خود و اشیا
خدا را بیاب و محو شو در ذات و صفات او — درجات فلک سیصد و شصت درجه است که
شش بار شصت باشد مر شصتی یک و ست در ازای ست کلمه و ست کله — کوکبی هست که انرا الطارد
خوانند که بر می هزار سال از برجی ببرجی میرود سیصد و شصت هزار سال گردد و از دو
برج برآید تقسیم این ست و ست کردن طول دارد و مجال نیست تو میکن و هر هزار سال را
ست و ست قسمت میکن و تقسیم ساعات لیل همچون تقسیم ساعات اربعین لیلة و تثلیث لیلة ساعات
خود مشکل تو از رفت کل شی احصیناه فی امام مبین بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل سوال کرد که
چرا رسول علیه بیان این حقیقت نکرد و واتی بعثت بیان الشریعة لا بیان الحقیقة جواب اوی که
خود چون رسول آخر الزمانی و بعد از خود رسول نخواهد بود و خبر داد که امت من هفتاد و سه گروه
بشوند همه بدوزخ روند الا یک گروه و واقف که شهید در رسالت من بقول خدا انکس بود که عنده علم الکتاب
با هر گاه که اشهد بنا بسمه و گواهی بدو بخشش خواست علم و حقایق منه خدا بخو طامر بکره معلوم
بیو خلایق و نبی آدمه که اگس او نیش خدا آهی و ده بعلم خدای و فرقه ناجی خود هزار بس
سبب نتوانی رسول تا که چه آن بی بود و ما که خدا خواستی که خلایق اسی طلب این سر کردند و مشکل شدند
تا بدانند که لا یحیطون بشیء من علمه الا بما شاء

بسم الله الرحمن الرحیم پس حق تعالی صاحب قسمت کفت با ادم و خلیفه و بشر و انسان

یعنی حق تعالی ادم را و اشیا را و خود را و ملکان و ما بکویم امان سی کلمه خواند و معلوم اشیا را

از سی کلمه تمیز کردن و دانستن و اکر خواهی که از اشیا که مظهر کلمه الهی اند کلمه را جدا کنی

امکان نیست نه بعقل و نه بوهم و نه بتصور و نه بتعقل مثلا دو سنک که برهم آمد از دو او

چک بانک بیرون آمد و تا برهم نزدی آن کلمه در و بالقوه موجود است اکر شخصی خواهد که بر سبیل

فرض آن کلمه را از وجد اکند از ان هیچ چیز موجود نماند اکر ان سنک را بصد پاره کنی و هر پاره

او که بر یکدیکر زنی همان صدا و صوت و کلمه از و می آید و اکر بصد هزار هزار پاره کنی و بوهم

میز نی از و همان صدا و همان کلمه ظاهر میشود و اکر بمنتهای رسد ان سنک که او را بر هم نتوان

زد که از و صوتی ظاهر شود آن کلمه در و بالقوه موجود خواهد بود چنانک حضرت

رسالت کفت که سنک ریزه تسبیح حضرت عزت میکند جهت انکه مظهر کلمه خدا است که

اکر ان کلمه را از و در کشی بر سبیل سنک خود موجود نباشد قطعا چون کلمه الهی صفت

قدیم الهیت و قایم بذات حقست و هیچ چیز از و خالی نیست حق تعالی فرمود انه بکل

شی محیط پس اکر از جمیع موجودات بالفرض کلمه الهی که ایشان بان قایمند در کشی

اشیا را وجود نماند و قالوا لجلودهم لم شهدتم علینا قالوا انطقنا الله الذی انطق

کل شی پس معلوم شد که نطق مخصوص نیست بانسان همه اشیا ناطق خواهد شد

در قیامت یعنی از جمیع اشیا کلمه الهی ظاهر شود که یسبح له ما فی السموات و ما فی الارض

و ان من شی الا یسبح بحمده و لکن لا تفقهون تسبیحهم ان زمان که از همه اشیا نطق ظاهر

شود فهم تسبیح اشیا کرده شود حضرت رسالت فرموده است در مصابیح طلب کن

که

که فرزند آدم را سیصد و شصت پاره استخوان است که شش بار شصت باشد هر شصتی

شش بار ست و شش بار سی بعدد کلمه الهی که بحضرت رسالت آمده است و بعدد سی کلمه

الهی که بآدم علمو آمده بجهت آن شش بار ست و سی واحد است که هر شی که هست از شش جهت

خالی نیست که هر جهتی ست و سی هر از این ست و سی کلمه الهی که اکر آن ست و سی را از ایشان در کشی

خود موجود نباشد چنین روشن شد که اکر میخواهی که از پاره سنک که از وی کلمه جدا ظاهر میشود

نتوانی کلمه را بفرض و وهم از وجدا توانی کرد و ممکن نیست و اکر بر سبیل وهم و فرض جدا کنی

وقتی که از وجدا شده باشد هیچ باقی نمی ماند که اطلاق شی بر و کنی و اکر چیزی بماند بر نقل

کلام کن که انجا اسم خواهد داشت و از انجا بالقوه کلمه میباید دانست یا نه اکر میتوان دانست

همان بحث اول و اکر نمی توان دانست پس چیزی موجود نماند مراد حاصل که غیر از کلمه چیزی

دیکر نیست یوم تبدل الارض غیر الارض و السموات چون آسمانها و زمین همه اسم اند و ثابت شد

که اسم عین مسماست که اکر آن اسم را از مسما جدا کنی مسما موجود نخواهد بود پس سموات مبدل

شده‌اند و زمین بغیر از سموات و زمین هر کاه که طالب سموات را که اسم است عین مسما می‌دانست

چون عین مسما دانست سموات مبدل شد بوجهی بغیر سموات پس اکر از ست حرف و دود

و سیاهی دان که خاکست و آب و آتش و باد که وقتی که سیاهی‌ها و منجمد‌ها برهم زنی از و

کلمه بیرون خواهد آمدن و آن کلمه را اکر خواهی که از ان سیاهی محو کنی و در کشی ان سیاهی

موجود نخواهد بود پس در این مقام کلمه الهی باشد بحقیقت اکنون ای طالب که ظاهر قرآن را

قدیم میدانی وقتی که دوده و سیاهی نهاده بود و صورت الف و جی و تا از و بر کاغذ

ظاهر نشد شکل الف و ب ت ث را در انجا مشاهده میکنی بانه باید که بالقوه مشاهده
کنی چنانکه بنا در آلت نجاره مشاهدهٔ خانه میکند و نجار در درخت مشاهده تخت
و سریر میکند مثلا نجار بر چوب پارهٔ چند بر انداخت و پارهٔ چند او را ابکداشت
از و خط و کتابت ظاهر میشود مثلا نجار بر دوات و قلم بر چوب اسم الله می نگارد
چون اطراف این چوب زایدرا انداخت اسم الله ظاهر از چوب پس بالقوه پیش
از انکه او که نجار است او را ظاهر کند ان صورت اسم الله پیش در انجا موجود بوده
است در همه اشیا بهمین تصور و تعقل کن که همه اشیا قابلیت صورت کلمه و کتابت
الهی دارند چنانکه در وقت صوت و صدا از کلمه الهی خالی نیستند که اگر آن
کلمه را از ایشان بتصور و توهم جدا کنی ذرهٔ از ایشان نماند که اطلاق اینت بر
ایشان توان کرد اکنون ای فرزند آدم که ظاهرا صورت ادم داری وقتی بصفت
فرزند آدم باشی و میراث آدم بتو رسد از هر چه حق بوده است از زمین و غیره و علم
و وجه خواهی که ده بخلعت پدر بری که من عرف نفسه فقد عرف ربه و خلعت نفس
خود را همچون خلعت پدر بدانی اگر وجه پدر را در ازای سی و دو کلمه ازلی و ابدی خدای
مخلوقست و بر خط استوا در ازای سی و دو کلمه الهی مخلوقست و سیصد و شصت پاره استخوان
تو که سیصد و شصت پاره گوشت بر پوست و سیصد و شصت پاره پی و سیصد و شصت
پاره رگ و سیصد و شصت پاره پوست بر پوست هر سیصد و شصت شش پارهٔ شصت

هر سیصد و شصت و سی و چهار ک شش پارهٔ سی و سی و دو پاره قالوا لجلودهم لم شهدتم علینا قالوا
انطقنا الله الذی انطق کل شیء چون سیصد و شصت پاره پوست در ازای سی و دو
مخلوق شده است یاد ای ای طالب که همه علم کلمهٔ الهی آید که اگر آن نطق که در ایشانست
از ایشان خواهی که در کشی بتصور ایشان موجود نباشند و خود نتوانی در کشیدن
ملک خدا از خدا نتوان ستد له ما فی السموات و ما فی الارض و من علیها پس از ین قاعده
معلوم کردی که اسم چون عین مسماست همهٔ اشیا کتابت و کلام الهی باشد که از یک موی
اگر خواهی که علم کلمهٔ الهی را در کشی ممکن نیست ابروی مجموع اهل بهشت هفت خط از موی
خواهد بود از حور و غلمان و جمیع اهل بهشت یک خط موی سر و دو ابرو و چهار مژه
که هر کس که در بهشت باشد بحرمت حضرت رسالت از انبیا و حور و غلمان و حور دوزخ
این هشت سطر بر وجه ایشان خواهد بود که هر سطر سطری مرکبست از چهار خط آب
آتش خاک و باد هست سطر است سطرها در مقابله سی کلمه الهی که قایم بذات حضرت
رسالت این جهت در عالم کشف دیده است زیرا صورت او فقط این هشت سطر او در علم
سی کلمه الهیست و از ان غلمان و حور و هر که در بهشت باشد و چون بر خط استوای خلقت
جمیع اهل بهشت بکذری بسنت خلیل الله که فرق نهادن سر است موی سر منشق شود
بدو پاره هشت خط ظاهر شود هر خطی چهار خط خاک و باد آب و آتش سی و دو خط باشد در ازای سی و دو
کلمه الهی لا جرم چون علم سی و دو کلمه الهی دارند سی و دو کلمه الهی جاودانیست ایشان اهل جاوید باشند

لا یذوقون فیها الموت الا الموتة الاولی و بوجهی دیگر این هفت سطر وجه اهل بهشت
بر هفت موضع است که این هفت هر سطری چهار سطر بست سطر باشد و چون از
فرق و خط استوا هم سطر شود هر سطری چهار سطر سی سطر باشد در مقابله سی
کلمه ازلی ابدی که اگر ایشان غیر این سی کلمه نبودندی و ان سی کلمه از ایشان جدا
نشو استی نبود ایشان حی جاوید نبودندی بوجهی دیگر این هفت سطر بر هفت موضع است
که چارده باشد که بوجهی عبارتست از ولقد آتیناک سبعا من المثانی حق و ما ارسلناک
الا رحمة للعالمین است محمد خلقت و صورت شکل بنی ادم ازان اوست و در دین
وامت او ظاهرست که در حدیث وارد است سبع من المثانی دیگر از خط دیگر هفت ب
وردست که ترا سبع من المثانی دادم که ظرف سبع من المثانی که الحمدست و ظرف
زمان قرآنست یعنی با این هفت شانوزده زمان زمانی لنست وازوجهی سبع من المثانی
اسمانست و هفت کوکب سیرست که لولاک لما خلقت الافلاک
بسم الله الرحمن الرحیم خطاط چون اغاز کتابت کرد اول قلم که بر کاغذ نهاد دانا علم
خدا اول الف را که میخواهد بود انبوت یک نقطه حاصل آمد قلم را ازان نقطه بر داشت
باز نهاد نقطه دیگر حاصل آمد باز ازان نقطه تا قلم بر نمی دارد و بجای دیگر نمی نهد نقطه
دیگر حاصل نمی شود پس نقطه اول اصل باشد باقی نقطها تکرار همین سی کلمه در ذات خود
آمد از جمیع صفات و ذات علم ایشان یک نقطه اصل باشد در قائم مقامی سی کلمه

ازینجا

ازینجا گفت که جمیع سر خدا در تحت نقطه ب بسم الله است و مثال نقطه آن و ان
نقطه که علم کلمه الهی است یعنی هر علم کلمه الهی آمد و این معنی از نیست و سی خط وجه آدم که از
یک نقطه نطفه مکتوب شده است و بحقیقت اگر خواهی که این نقطه را از علم سی کلمه حق
کشی از نقطه چیزی موجود نماند پس بحقیقت کلام الهی باشد و علم کلمه الهی و ازینجا گفت علی که ما
بین الدفتین کلام الله یعنی آنچه میان دو پوست است کلام الله است و کتاب الله است که والطور
و کتاب مسطور فی رق منشور سر انسان از طور خوانند که تجلی گاه حقست و کتاب مسطور آن
سی کتابت خواست فی رق منشور بر پوست وجه ادم علیه السلم شانزده پوست که مو دارد
و خط استوای پیشانی که منشق شود از هر طرف هشت سطر شانزده سطر باشد که شانزده
جلد دیگرست فی رق منشور که شانزده رق سی و است اصل این سی کلمه حق را ازان صدق
الله العظیم و عبده من عباده الصالحین والحمد لله رب العالمین
این نامه جاودانی اسمانی از ابراد برادر عزیز عیسی دام الله توفیقه از جانب کرسی خدا از بالکونه
در حالت انزوا در مقام سدرة المنتهی عندها جنة المأوی تشریف ارزانی فرمود و بهمان قلم که
بر احرام پاک حضرت مخدوم زاده خود کتابت ج ی و م ی د ع ی رفته بود چه بنده فقیر
حقیر علی محمد الحسینی بکتابت این مشرف و مفاخر و مباهی دو جهانی جاودانی شد و شکی نیست که
روح پاک حضرت خداوندزاده این کمترین بنده بود و شکی نیست که با حضرت فضل غفار الذنوب بنظر
عنایت و رحمت و مغفرت العالمین نموده در چنین حالت این دولت و سعادت حاصل نشدی
والحمد لولی النعم

اکه واتی انجیل ده که عیسی در شکم عذرا در اهی وکو شمندی کلمه خدا بی که عبارت از کلمه
الله که سو ناهنی در مظهر انسان علم وادی بکی از کوشت سو باره کوشت تا علم سو
کلمه بو بس کلمه کوشمند بی بو ـ اکه واتی وما قتلوه وما صلبوه ولکن شبه لهم جهن
بدن شبیه کلمه هنی وقایم مقام کلمه هنی همارن که بمجاز حروف دوده وسیا هی قایم
مقام کلمه هنی بر اوه نکشتند اجه عیسی بی کلم بی وروحی از خو خو بتیان کشتن با دلالت
که کلمه نمیره و نمی خدا واتی وما قتلوه وحمد واتی که از آسمان باسه تا معلوم ببو که
بر کلمه مرک نی ـ انسان مظهر کلمه وکلامسه وکلمه مظهر خدا هنی واز خدا المنقل نی
همارن که کلمه وکلام از انسان کامل منقل نی با معنی کلمه وکلام مظهر خدا بی که اکر احاطت خنان
بر اشیا بندی وبیان ذات وصفات خدا ظاهر بندی بس خنان مظهر خدا بند
اول کسی که صدای نغمه خدای شنوه مردی بو که دست در کل کیبو که حوض آوه عمارت کره برای
آو خوردن باشند بس هنکوکه کلام از کسی شنوا بو که حسن صورت بو بدلیل قرانی احسن
تقویم آدمی مسنی اکه رو ابنی که او زولر علی شنوی   ای مدعی که صوا که حمدانه ز انی که
بشنان
بیماری حال از دو خالی نی یا هر انی وما تراخی اکر هوانی وبعمل بعد خنان کی بدان
که بزرکی خنان ومدلول خنان بیش خوجه بیبو واکو نزانی وملک از خدا بعد خنان
خو عمل واتی که بکو بزانه که بیش خدا بزرکی خنان تا بکو کو بو ـ ابرهیم واتی ان الله
یاتی بالشمس من المشرق که مراد از شمس بدلیل رایت احد عشر کوکبا آدم کاملی
یعنی ازه کوکه واتی العلم شجرة اصلها وثمرها اکو یعنی از مشرق که اکو بی که

ثمره اکو کامه بین اژ کو بباره تین خدا باژ که تا از مغرب که ضد مشرق بباره مثل خو
اکه واتی رسول که آفتاب از مغرب وراه اکو مراد مغرب غربتی وآفتاب بیمان کیبی
کلیات جهن همارن که قرآن تاویل داره وحدیث رسول که مانند قرانی ای تاویلات داره
وتاویل اوه اکسی زانه که بتر کسه باطن وبام خدا عروج بر آسمانها بکره با اسمان بو جهر کی
سو هم جو وجد که بزانه وجب بحامهارن که الهمارس صلوة که خدا طام الکعبت بکنه معلوم
ببو که خو هر انه ـ اکر هیتن واژه که آن وجه که وا یا زده آسه جهن قایم مقام آیا زده که
بیاهی بو جواب از ابدلنا ایه مکان آیة بس معلوم بی که خدا آیتی قایم مقام آیتی مینو کلام
بدانکه آوید کار عالم یکیست که اکر دو بودی عالم انتظام نبودی از سبب وقوع مخالفت السانان
یکی را ارادت مرک زید بودی ودیکری اراده حیاة یا مراد هر دو بر امدی یا مراد هیچ یک بر نیامدی
و یا مراد یکی بر امدی ومراد یکی بر نیامدی اما اکه مراد هر دو بر اید محالست زیرا که لازم امدی که
که زید هم زنده بدی وهم مرده واکر مراد هر دو بر نیامدی هر دو عاجز بودندی وعاجز خدا را
نشاید واکو مراد یکی بر امدی ودیکری عاجز بودی بس ثابت کردد که خدا یکی باشد وعاجز یکی
بدانکه آوید کار عالم موجودست زیرا که از معدوم کاری نیاید بدانکه خدای تعالی بینا
وشنواست زیرا که سمع وبصر صفت کمال اند وعدم از صفت نقص اکو بصفت کمال موصوف
نباشد بضد لر موصوف بی واو از نقایص منزه است وجمله صفات قدیمست که اکو قدیم
نباشد بس ذات او محل حوادث بی وهرچه از حوادث خالی نباشد حادث مسلم
بدانکه خدای تعالی عالمست وقادرست بقدرت وحی است بحیوة ومریدست بارادت وسمیع است
واورا شنوایست بصیرست واورا بینایست متکلم است واورا کلامست زیرا که دانای بی
دانش وتوانای بی توانایی متصور نشود چنانک توانکری بی مال بس هیچ عاقل زنان بی جنون

و مرید بی ارادت و سمیع بی شنوائی و بصیر بی بینائی و متکلم بی کلام فرض کند بدانکه
نامهای خدای تعالی توقیفیست یعنی واجب باید توقف کردن تا صاحب شریعت وقوف
دهد ما تعبدون من دونه الا اسما سمیتموها انتم وآباکم بسم الله الرحمن الرحیم بدانکه
خدای تعالی را صفاتست جسمانی و فعلی که در قرآن و اخبار آمده است چون نفس و وجه و عین
و ید و اصابع و صورت و نزول با سمان دنیی و استوا بر عرش و امثال هرچه در قرآن
و سنت آمده است و بنقل ثقات از رسول علیه السلم درست شده است ایمان بهمه آوردن واجب است
و اعتقاد کردن که این همه صفات خداست بی تشبیه و تمثیل و تاویل آن بخدای تعالی باز
گذاشتن مسئله بدانکه خدای تعالی متکلم است بکلام قدیم که اگر متکلم نبودی بضد
آن موصوف بودی و ضد آن لایق نیست و آن نقص است و نقص بروی محالست و کلام او حقیقت
منزل و مسموعست و در مصحفها مکتوبست و در دلها محفوظست و بر زبان خوانده گفته شده
شنیده و اگر سوال کنند از حروف قرآن و الفاظ که مخلوقست یا نه در آن سخن نگویند تا در
خصومت نیفتند بقول مصنف این قول روایت در آن حال که نفس مبارک رسول علیه السلم تسلیم
می کرد بدشواری فرمود که الصلوة و ما ملکت ایمانکم یعنی نماز را نگاه دارید و زیر دستان را
نگاه دارید صدق الله صدق الله صدق الله العظیم و عبد کل فی عباد کل الله هدین و الحمد لله رب العالمین
توفیق رفیق حال گردانا دکه در دار السلم و من دخله کان امنا از دو جهان روزی باد و از حس
شیطان لعین پامال شده بکتابت چنین نامه پاک خط بداد فوق الله بهم مشرف و مباهی شده و تمام
نامتناهی الی حده نتوانست رسید و خبر از برکت و یمن حضرت خداوند و خداوندزاده گان شامل
محجور بود بهمان علم در کتابت آورد که بر احرام پاک ایشان و ع ی و ح ه و م ی و قرآن که بهم کرد
بود از اراد براد در جائی درویش حس نشر در دل حسی کیا معفور حرور حراه اهه خیر الماب

ن
بسم الله الرحمن الرحیم این حدیث در مصابیح طلب کند که حق تعالی گوید با جمیع مردمان
که هر کس که خدارا که می پرستید بلش او رود اخر چون نوبت محققان و موحدان رسد حق تعالی خود را
بصورة الشان تجلی کند اخر حضرت احدیت گوید که میان ما و شما از زبان انبیا نشان بود
که ما را بآن نشان شناسید گویند بلی نشان ما انست از زبان انبیا که حق تعالی ساق خود را از عرش
فرو گذارد همه مومنان سجده کنند آن ساق که حق تعالی در قرآن فرموده است یوم یکشف
عن ساق و یدعون الی السجود روزی که حجاب از ساق اعظم وا برده شود و خلق را بسجده
خوانند آنها که خدا را بحقیق دانسته باشند چون آن ساق را از عرش ببینند سجده کنند و آنها که
خدا را بتقلید و آوازه پرستیده باشند استخوان پشت ایشان یکپاره شود و نتوانند
سجده کردن ساق ساق آن کس که حال و چه از کعبه است و اسم کعبه کعبه افتاد از جهت کعب
آدم اعتاد و در صلوه که رود در مقام وجه که کعبه است کعبه را غسل باید کرد اگر بیت الله
و مقام و جهت اما اسم کعب بر وا اطلاق کرد که هر جا که وجه باید کعب نیز باشد یعنی استحقاق آن دارد
که دو در کعب او کرده بر عرش حضرت احدیت کنند و الحدوا من مقام ابرهیم مصلی و در مقام ابرهیم
نشان دو پا در سنگ موجودست و یوم یکشف عن ساق حجاب از ساق و القدم که متصل است
بکعب از کعبه نیز حجاب مرتفع شود و خاک که کعب در دوزخ در نهند از بن مغیبت الله بعید
الکلم الطیب سوی پاک میرود از آسمان آمد بسم الله الرحمن الرحیم بدانکه ای طالب اسرار الهی که فرزندان
آدم را هیچ مسئله در دین و دنیا فرضتر و واجبتر از شناختن روح کلام الهی نیست که بدانند که
آنچه در میان دو پوشت نوشته است که مصحف می خوانند آن قدیمست یا محدث و بعد از شناختن

لزمه چنانچه عبدالله که موحد همچنان باشد که شناخته است و خلاف نباشد که اگر یک نقطه
خلاف واقع شود و لیکن یک نقطه عبدالله خاجه او را ه برده است چنان بیانی نعوذ بالله
من سخط الله چرا جهت آنکه اگر یک نقطه خلاف واقع باشد تمام خلاف باشد چنانکه اگر یک نقطه را
نحمس شناختی تمام کلام الله را شناختی چرا که کاینات از آن یک نقطه بظهور آمده است و لیکن
یک نقطه قسمت پذیر نیست و اگر چنانچه یک نقطه را چنانچه عبدالله باشند ندانسته نحمس که تمام
کلام الله را ندانستی اکنون چگونه خواهد بود و از عهده این عقیده چگونه خواهی بیرون آمدن و اگر
چنانچه هست دانستی گوی سعادت ابدی از میدان بردی و عالم ربانی شدی و سرافراز کاینات
گردیدی زنهار سعی کن که چنانچه باشد بدانی تا موحد و محقق باشی و مشرک نباشی که هیچ چیزی بدتر حضرت
از بدتر شرک نیست و مشرک جاهلیت سعی کن تا خود را از جهل شرک خلاص کنی بالله که
که حضرت عزت میفرماید که ما اتخذ الله ولیا جاهلا و بعد از شناختن این مسئله هیچ مسئله در دین انبیا
واجب تر و لازم تر از شناختن روح نیست چرا جهت آنکه اگر روح را دانستی مبدا و معاد خود را دانستی
و امر و نهی خود را دانستی که تو در امر و نهی کیستی و مالک ملک وجود خود را دانستی و چون مالک ملک
وجود خود را دانستی مالک الملک جمیع موجودات را دانستی ما کان و ما یکون را دانستی بجهت آنکه
ای طالب که تو حیات مجموعی موجودات ما کان و ما یکون در تو مندرج است و چون روح را دانستی
و عارف نفس خود شدی پروردگار خود را دانستی بحکم این حدیث که من عرف نفسه فقد عرف ربه
اینجا نفس می گویند و مراد روح است چرا که جمیع خطاب و عذاب با روح انسانست نه با روح
انسان پس دانستی که روح واحد است اکنون اگر سایل سوال کند که روح چه چیز است که چندین شناخت

موقوف شناختن است جواب از ومن عنده علم الکتاب آنست ای طالب اسرار الهی که اگر چنانچه
بیان لفظ روح میکنم تو که طالبی هیچ فهم نمی توانی کرد و راه بحقیقت روح نمی توانی برد و شناختن روح
حاصل نمی توانی کرد اکنون ای طالب بیان از بطریق ثانی کرده شود تا طالبان حضرت احدیت و سالکان
طریق سرمدیت بمقصود رسند اما الله تعالی اکنون بدان ای طالب اسرار الهی که سوال مسئله که روح چیست
جواب اینست که روح مدرک است و مدرک روح است و یکیست سوال مجمل باقی مانده است اکنون اگر
سایل سوال کند مسلم که روح و مدرک یکیست مدرک چیست جواب از ومن عنده علم الکتاب اینست ای
طالب که مدرک مرکب است که تا مرکب نیست مدرک ادراک هیچ چیز نمی تواند کرد و عاجز و عاطل مانده است
چنانچه جماد که مدرک نیست جهت آنکه در وی هیچ چیز مرکب نمی شود و مدرکش نمی تواند گفت اکنون
اگر سایل سوال کند که مرکب چیست که تا او مرکب نمی شود انسان مثل جماد است و مدرک نیست
و عاجز و عاطل مثل سنگ و کلوخ است از ادراک باز مانده است جواب از ومن عنده اینست ای طالب
که مرکب کلمه چند مفرده است که مرکب می شود که تا این کلمه چند مرکب نمی شود مدرک ادراک هیچ چیز
نمی تواند کرد و مدرک نیست و از مقصود هیچ فایده حاصل نمی شود اکنون این معنی را روشن مشاهده
کن و ببین که تا این کلمه چند مفرده مرکب نمی شود تو هیچ چیز ادراک میتوانی کرد یا نه اکنون معلوم کردی
ای طالب که تو چون آنکه این کلمه چند که مرکب شود تو فهم و ادراک هیچ نمی توانی کرد اکنون فهم کن ای طالب
که تو چه باشی و مفرد و مرکب چه باشند حرکت و سکون تو از چه باشد و فهم و ادراک تو چه باشد و جه چرا کن
و تو در امر و نهی کیستی و امر و نهی تو کیست و مدرک و مدرک تو کیست و در تمام ای طالب مدرک
یکیست جهت آنکه تو در هر حالت که ادراک هر شی که میکنی تو آن شی و غیر آن ادراک نیستی و تو غیر آن ادراکی

وحضرت رسالت خبر می‌رساند که بعضی گویم بر و بحر کار مست چون طلا فاطر قول که لهی طالب مر چند را
در ذات خود این کلمه چند همان سه کلمه است و سه کلمه همان کلمه چندست که آمده است و مرکب شده است
فاما اینجا اظهار کمال و عظمت خود میکند یعنی که عظمت و جلالت و امر و نهی و صفاتی که در سه کلمه است
در یک کلمه و دو کلمه و سه کلمه بلا تغییر موجودست و این سه کلمه در جمیع صفات علی السویه آمد و در ذات
خود تقدم و تاخر بر یکدیگر ندارند و مقصودی که جهت آن کلمه چند که مرکب میشود حاصلست
که سه کلمه در یک ادراک در آید و بیان کند و این سوال وقتی وارد بودی که این کلمه چند که می آید و مرکب
میشود مقصود حاصل نمی شد سوال عبث بودی دیگر اگر این سه کلمه در یک ادراک در آمدی و بیان مقصود
کردی نقصان لازم آمدی چرا که فایده از معاد نبودی و بازگشتن نبودی و کل شی یرجع الی اصله
نبودی امید راحت و معرفت نبودی و الم و لذت و عذاب نبودی فساد لازم آمدی و نعوذ بالله که چنین باشد
و دیگر آنکه اگر این سه کلمه در یک ادراک در آمدی و بیان یک مقصود کردی در آن حال و در آن زمان این
سه کلمه اینجا بیان کردی دیگر جاها که بودی خالی بودی و انه علی کل شی قدیر چگونه واقع شدی و در آن حالکه
این سه کلمه اینجا در یک مظهر در آمدی و ادراک مقصودی کردی در آن یک حال او را بد شکل اشیا
چگونه مشاهده شایستی کرد و او خود را در یک زمان بر کل شی چگونه مشاهده کردی و در یک زمان
که در یک مظهر در آمده بودی اینجا ادراک مقصودی کردی بر سموات و ارض و بحر و دیار و فوق و تحت
و جهات اشیا چگونه محیط بودی امکان احاطت نبودی و حاشا که چنین باشد که این دو نقصان
در مملکت او روا باشد و دیگر آنکه آن شی که تو او را ذات می خوانی و قوة ازلی که اشیا باو موجود
و قایم است بجز این سه کلمه هیچ صفتی دیگر و اسبابی دیگر نیست و این سه کلمه از آن ذات جدا نیست

[illegible]

جهت آنکه میان مدرک و مدرک هیچ فرق نیست بحسب تحقیق که تو ادراک مر چیز که میکنی تو آن
چیزی شک و ریب نیست اکنون اگر سایل سوال کند که آن کلمه چند مفرده که تا او نمی آید و مرکب
نمی شود مدرک ادراک هیچ چیز نمی تواند کرد آن کلمه چند چه چیزست و مبدا و منشاء او کجاست
و او چه ذاتیست و او را چگونه توان دانست و راه بآن کلمه چند چگونه توان برد جواب
ازوم عنده علم الکتاب آنست ای طالب که آن کلمه چند که می آید و مرکب می شود و آن کلمه چند از آن سه کلمه
است و آن سه کلمه قدیم ازلی ابدیست بلا شکل و صورت و بی کیف و هیات و بلا عمق و لون و طول و عرض
و آن سه کلمه از صوت نطق ظهور می آید و صوت از قوة ازلی ظاهر میشود و قوة ازلی ای طالب آن ذاتست
که کل موجودات باو موجود شده است و اشیا بقوة ازلی قایمست و قوة ازلی بذات خود قایمست بلا
شکل اکنون اگر سایل سوال کند که تو میگویی که این سه کلمه قدیم ازلی ابدی بلا شکل و صورت و بی کیف
و هیات و طول و عرض و عمق و لون کلمه چندست که می آید و در این مظهر مرکب میشود و مدرک میشود
و ادراکی که مقصود ویست میکند و در آن حال و در آن زمان مدرک ادراک شی که می کند آن مدرک
عین آن شی است و مدرک عین آن شی که درک کرده است چیز دیگر نیست الا آن شی که درک میکند
و در آن حال مدرک و مدرک یکیست راست و در این شکل نیست فاما چرا کلمه چندست از سه کلمه نیست حالکه
سه کلمه در یکجا ادراک در آید و مرکب شود و بیان مقصودی که دارد بکند حالکه کلمه چندست از این
کلمه که می آید و بیان میکند جواب آنست ای طالب اسرار الهی که حضرت عزت جل جلاله در کلام مجید
با حضرت رسالت علیه افضل الصلوات و اکمل التحیات خطاب میکند که یسئلونک عن الروح قل الروح
من امر ربی و لفظ من تبعیض است یعنی سوال میکنند از روح بگو ای محمد که روح بعضی از امر و دود ...

وغیر آن ذاتست هرگاه که لی سوکلمه بر سبیل فرض در یک مظهر درآمدی و ادراک یک معصود نزدی
لازم بودی که لی ذات که قوة ازلیست مطلقاً بتمام وکمال در ان یک مظهر که سوکلمه درآمده است
درآمده بودی چراکه ثابت شده است که لی ذات بجز این سوکلمه هیچ صفتی وصورتی واسبابی نه ذهنی
وخیالی وصوری ومعنوی ظاهری وباطنی جمع ومجازی هیچ وجهی از وجوه ندارد پس بدین
معنی هرگاه سوکلمه نامها قوه ازلی نام در ان یک مظهرها وجای دیگر نباشد وجایز نباشد واگر بر
سبیل فرض چیزهای اشیا که موجودها و بجای‌ها وجز قوه‌ها صوت نیز نخواهد بود وجز قوه
وصوت نخواهد بود کلمه وکلام نخواهد بود وجز قوه وصوت وکلمه وکلام در اشیا نباشد اشیا که قایم
ها وبچه موجودها واشیا را بچه مشاهده تواند کرد وصانع چه چیزها جز اشیا نباشند ولی هر از صفت
که انبیا از ان ذات گفته آمد بچه ثابت شود وجز تواند بود وحاشا که چنین‌ها چراکه نقصان کلی لازم
می‌آید وروا نباشد ودیگر چنین بدان ای طالب که قوة ازلی وصوت ونطق کلام را از اشیا جدایی
تواند کرد چراکه ملک ودست ملک را از مالک جدا نتوان کرد واگر بر سبیل فرض جدا کنی اشیا را وجود
نماند ونقصان در صفاتی که انبیا گفته آمد پیدا شده‌ها وحاشا که نقصان در قول انبیا واقع شود
بسم الله الرحمن الرحیم اگر سایل سوال کند که حضرت عزت جل جلاله میفرماید که الست بربکم وحضرت
صاحب کمال میفرماید که ارواح بنی آدم از پشت آدم علیه السلام برون آورد واز ایشان سوال کرد
که الستم من پروردگار شما باتفاق گفتند که بلی یعنی تو هستی پروردگار ما وباز با پشت پدر رد کرد
وانگشتانرا یعنی باز گردانید مرکز اصلی خود ایشان باز بسبب خطاب ارجعی الی ربک باز گردیدند
ومرکز اصلی خویش قرار گرفتند لیس چه معنی دارد ولی چگونه تواند بود ولیکن آیت واین حدیث

چگونه

چگونه توان رسید واز نیش فرعنده علم الکتاب جواب این سوال چه باشد وچه تواند بود
چراکه این سوال غریب وعجیب است وبیان این مسئله بر هیچی میبایدکرد که موافق قرآن وحدیث
ها وبا قول انبیا موافقها تا عند الله راست باشد اول سوال اینست که حضرت عز جل جلاله
ارواح بنی آدم را از پشت آدم برون آورد در حالتی که صورت آدم واسم ورسم آدم در حیز وجود
نیامده بود وچون آدم بظهور نیامده‌ها ارواح از پشت او چون آورده‌ها وباز با پشت پدر چگونه
رد کرده‌ها این چه رمزست واین چه کنایت است وچگونه لیس این قول رسید اینجا پدر کجاست
وارواح کجاست وپشت کجاست وپشت چراست که جای دیگر نیست وموضع دیگر می‌گوید که
پشت می‌گوید در چه حکمت می‌باید که حکمت کلی در ضمن این آیت واین حدیث‌ها وسوالی دیگر اینست
که سوال میکنند که الستم بربکم شما جواب گفتند که بلی تو هستی پروردگار ما اینجا سایل کیست ومسئول
که وچه رمزست جواب از وی عنده علم الکتاب است ای طالب که تو چون معلوم کردی وحقیقت
این معنی رسیدی که رب واب وقوه همه یکیست ومفهوم یک حقیقت است خواه که خواهم رب بگو
وخواه اب بگو وخواه آدم بگو وخواه پشت بگو وخواه قوه بگو این همه یک معنیست واین قوة
ازلیست چراکه حضرت عیسی علیه السلم در انجیل آورده است که الاب القوة الازلیه والروح القدس
صوته والابن الناطقة وثابت شده است بدلیل قرآن که عیسی روح الله وکلمة الله است بدین دلیل معلوم
که اب قوة است ورب از روی لغت پروردگار خواهد بود وپروردگار پدر را نیز میگویند وادم را نیز پدر
میگویند وادم نیز میگویند وپشت که میگویند همه بمعنی قوتست انشاالله که گفته شود چگونه قوه‌ها
ما طالبان بمقصود رسند پس هرگاه که بدین دلیل ای طالب معلوم کردی ودانستی که رب پروردگارست

وپروردکار پدرست و پروردکار پدرست و پدر ادم است و پدر آبت و اب قوة ازلیت
بس بدین معنی همه قوة ازلی باشد و بشت که میکویم همه قوت خواهد بود بدین که شخصی میکوید
که تو آنچه میکنی بشنی که میکنی یعنی بقوة که میکنی و ثابت شده است که قوة دیکر بجز قوه ازلی نیست
که لاحول ولا قوة الا بالله العلی العظیم بس بدین وجه قوة جمیع موجودات یک قوة باشد و آن
قوة قوت ازلیت که مبداء موجودات است و معادست و رجوع باز باوست که اصلست
و همه را رجوع باصل خواهد بود بحکم حدیث نبوی که کل شیء یرجع الی اصله و بحکم این آیت که کل شیء
والیه ترجعون الغرض اکر سایل سوال کند که بدین حجت و دلیل قطعی که بیان کرده روشن شد
که رب و اب و ادم و بشت قوت ازلیت و قوت ازلی اصلست و همه را رجوع باوست و حقیقت
اشیا اوست و همه را رجوع بحقیقت راستست و درین بیان که کرده بحثی و شکی نیست فاما اینجا
خطاب با روح کرد این رب که الست بربکم قالوا بلی این خطاب چکونه کرد این رب و این روح چکونه
شنید و چکونه جواب داد که بلی یعنی هستی پروردکار ما که روح جسم و این روح چیست و او را چیز
توان دانست و معرفت او چون حاصل توان کرد که این روح را مشاهده توان کرد و این سوال
و جواب قالوا بلی را از و مشاهده توان کرد بچشم ظاهر و باطن جواب از و من عنده علم الکتاب است
ای طالب اسرار الهی که بکرات و مرات در چندین موضع بیان واضح کرده شده است که روح چیست
و او را چکونه می باید شناخت خنانکه باز درین موضع کفته میشود فهم کن و بدان ای طالب که روح
مدرکست و مدرک مرکبست که نا مرکب نیست مدرک ادراک هیچ چیز نمی تواند کرد و عاجز و عاطل
مانده است و مثل جماد که مدرک نیست همه انکه در و هیچ چیز مرکب نمی شود و چون در و هیچ چیز

وکب

شود که تا او مرکب نمی
مرکب نمی شود مدرکش نمی تواند کفت الغرض اکر سایل سوال کند که مرکب چیست که تا او مرکب نمی شود از ادراک باز ماند
انسان مثل جماد ست و مدرک نیست و عاجز و عاطل مثل سنک است و کلوخ وغیره
است جواب از و من عنده علم الکتاب انست ای طالب اسرار الهی که مرکب کلمه چند مفرد است
که مرکب میشود که تا این چند کلمه مفرده مرکب نمی شود مدرک ادراک هیچ چیز نمی تواند کرد و مدرک
نیست و از مقصود هیچ علیحده حاصل نمی شود الغرض این معنی را روشن مشاهده کن و ببین
با این کلمه چند مفرده مرکب نمیشود تو هیچ چیز ادراک می توانی کرد یا نه الغرض چون معلوم کرد
ای طالب که بی انکه این کلمه چند مفرده مرکب شود تو فهم و ادراک هیچ نمی توانی کرد فهم کن که
روح چه باشد و چه تواند بود بیان روح لی بود که کرده الحاجه روشنتر ازین باشد که
معلوم کند در آنجا که سوال از روح کرده است تفحص کن و نیکو تو فهم کند که اینجا بیش ازین
مجال نیست و دیکر انکه سوال میکنی که در آن زمان این خطاب الست بربکم با روح چکونه کرد
ای طالب چرا دور افتاده دور مباش و در مباش که همچنان که این زمان میکند ای طالب ازل
و ابد یکیست و بعد زمان نیست نیکو فهم کن و دیکر سوال میکنی که روح این خطاب الست بربکم
از رب چکونه شنید و چکونه جواب داد که بلی یعنی هستی پروردکار ما جواب انست ای
طالب اسرار الهی که همچنانکه این زمان مدرک سمیع و بصیر می بیند و می شنود و ادراک میکند
و جواب شافی می دهد آن زمان نیز که تو می کوی همچنین بیننده سمیع و بصیر دید و می شنید و جواب
شافی می داد که این زمان میدهد و بیشتر بیننده و شنونده مدرک عارف این زمان هر دو
یکیست و دو نیست ای طالب نیکو فهم کن که این مقام آن مقام نیست که اینجا این زمان و آن

وابتدا وانتها وماضی ومستقبل وحال یکیست ودو نیست ای طالب نیکو فهم کن که این مقام این مقام
که اینجا این مقام وآن مقام وابتدا وانتها وماضی ومستقبل وازل وابد خلاف یکدیگر باشد وبعد
زمانی ها همه حالست این مقام این مقامست ای طالب که در حدیث قدسی میفرماید که لا صباح عند
ولا مساء هرکاه ای طالب که صباح ومسا نباشد این زمان وآن زمان وابتدا وانتها وماضی
ومستقبل وازل وابد وبعد زمان چکونه تواند بود نیکو نیکو فهم کن ای طالب که مقام محبت
درین مقام کوینده وشنونده یکیست ودو نیست واین مقام وحدتست مقام کثرت نیست نحو
کثرتست ودر حال بیننده او غیر او نیست رنهاد که نیکو ضبط کن وببین که ذات قدیمست
که تجلی میکند وبیان خود میکند اینجا مدرک ومدرک شی واحدست وغیر او کلام او را نتواند شنید
وبیان او غیر او نتواند کرد وبدین مقام غیر او چکونه تواند رسید واین مقام آن مقام نیست
که کسی بوهم وتصور وخیال بدین جا تواند رسید نیکو تامل کن که غیر را اینجا هیچ مجال نیست والله
اعلم والحکم اکنون اکر سایل سوال کند که تا ثابت شد که رب چیست وروح چیست ورب خطاب
چکونه کرد وروح چکونه شنید وجواب بلی چکونه داد وابد وماضی ومستقبل وحال یکیست
درین بیان شکی ونزد عارفان نیست هیچ وجه از جون [?] فاما از پشت آدم بیرون آوردن وباز
با پشت پدر کردن چکونه باشد جواب بدانکه وعنده علم الکتاب اینست ای طالب که چون
معلوم کردی که رب واب وآدم وپشت قوه ازلیست وروح نطقست ونطق کلمه است که مرکب
میشود وادراک خود میکند ودر چند مواضع ذکر رفته است که صوت وحرف ومفرد ومرکب
از قوه ازلی ظاهر میشود وبقوة ازلی قایم اند وباز همه را رجوع باوست از صوت وحرف

ونطق

ومفرد ومرکب از قوة ازلی ظاهر میشود از ارض وسما وما کان وما یکون همه را باز کشت باوست
چنانچه از اشیا بالفرض اکر صوت وحرف بیرون رود اشیا موجود نماند جهت آنکه وجود اشیا
صوت وحرفست واشیا از صوت وحرف موجود شده اند وصوت وحرف از قوه ازلی
ظاهر شده اند ووجود یافته اند واینها را که صوت وحرفند باز رجوع وقرار بقوتست
چنانچه یک کلمه را اکر هزار بار بکویی که الف با زمیم نتوان کفت که الف واکر صد هزار بار بکویی که
الف با زمیم توان کفت که الف جهت آنکه قرار کاه ومبدا همه قوتست وصوت وحرف بقوه
قایمند وقوت ازلی بهمه بذات خود قایمست ونیست هرکمان قوه است پس بدین دلیل
صوت وحرف ومفرد ومرکب روح انسانست از قوه بدر آمده باشد وباز کشتن هم بقوت باشد
نه شکی ونه تردد دیکر آنکه سوال میکنی ای طالب که ارواح بنی آدم را از پشت آدم چکونه بیرون
آورده باشد جواب آنست ای طالب که جواب این سوال در اول مقدمه کفته شده است نیکو تامل
کن که باز کفته میشود وفهم کن که میکوی که آن زمان که آدم موجود نبود بنی آدم را از کجا بیرون
آورد هرکاه که بدانستی که آدم چیست وبنی آدم چیست وظهر آدم مراد چیست این سوال وارد نیست
چنانکه بکرات ومرات ذکر رفته است وثابت شده است که آدم میکوییم قوة مرادست وظهر آدم
که کوییم هم قوت مرادست وبنی آدم میکوییم نطق وکلمه مرادست وثابت شده است که نطق
وکلمه وکلام مجموع از قوت بدر آمده است هر جا که این زمان صوت وحرف ومفرد ومرکب ونطق
وکلام مجموع از قوت بدر می آید واسامی قوت اینست خواه آدم بکو خواه رب بکو خواه اب بکو
خواه ظهر بکو خواه قوه بکو ساری خواه پدر بکو خواه پشت بکو خواه پروردکار بکو واز این همه که

کفته شد فوت ازلیست یا دانسته باشی و اسامی روح اینست یعنی خواه انش بکو خواه نطق بکو
خواه مرکب بکو خواه مدرک بکو خواه روح بکو خواه عیسی بکو خواه حیات بکو ساری خواه
خواه جان بکو خواه روان بکو مراد ازین همه که کفته روح است تنها چنین که ذکر رفت بدان
ای طالب تا از اولو العلم باشی و غیر معلوم شده باشی و کواهی از تحقیق توانی داد که اشهد ان لا اله
الا هو چون ای طالب حضرت عزت خود بخود کواهی میدهد که نیست خدای الا او و نا خبر که ذکر رفت
ندانی چکونه دانی که او این کواهی که میدهد چکونه میدهد و چون خبر یافتی که تا او نشوی او را حال
اوست نتوانی دانستن و کواهی بر وحدانیت او بتحقیق نتوانی دادن و تا سر از جمیع موجودات بر
نیاوری و غیر وجود همه نشوی بر خط استوای جمیع موجودات نکردی و غیر از خط استوا نشوی
و قایما بالقسط را در جمیع موجودات چکونه مشاهده توانی کرد و اولو العلم چکونه توانی شد و کواهی
از سر تحقیق چکونه توانی داد که حضرت عزت جل جلاله میفرماید که شهد الله انه لا اله الا هو و الملائکة
و اولو العلم قائما بالقسط خبر محضر که ذکر رفت بدانی ان زمان اولو العلم باشی و امت وسط شده باشی و کواهی
از سر تحقیق توانی داد و حضرت رسالت علیه افضل الصلوة و اکمل التحیات بر صدق تو کواهی
تواند داد بی شک و بی تردد و باید که در کل زمان این خطاب الست بربکم را از ذریات از
ادم ما از ظهر ها از قوة همه یکسان بسمع علم و تعبیر شنوی و جواب قالوا بلی را نه تنها از ارواح
بنی ادم بلکه از ذرات موجودات ظاهر و باطن بالفعل و بالقوه از حیات و ممات چه در خواب و چه
در بیداری و خیال از ناطق و صامت و از جماد و نبات و حیوان بسمع علم و تعبیر شنوی و مشاهده
کنی تا کواهی از قبل شیاطین توانی داد که کل موجودات در الست بربکم بلی کفته اند و همه اقرار کرده
اند و تا خبر که ذکر رفت ندانی کواهی بر تبلیغ رسالت انبیا چکونه خواهی داد و از امت وسط
چکونه خواهی و حضرت رسالت علیه السلم بر صدق تو چکونه کواهی تواند داد که حق تعالی که یکون الرسول
علیکم شهیدا الکنون ای طالب این شناخت باید اکنون که کاه ملک باشی و کاه انسان و کاه ادم باشی و کاه
رب باشی و کاه طهر باشی و کاه اب باشی و کاه قوة باشی و کاه ندای این ادم که نطقت شنوی و کاه روح
باشی و کاه مدرک باشی و کاه نطق باشی و کاه حیوة و کاه حرف و کاه مولود و کاه مرکب باشی اول تو باشی
و اخر هم تو باشی ظاهر تو باشی و باطن هم تو باشی شاهد تو باشی و مشهود هم تو باشی عشق تو باشی عاشق
و معشوق هم تو باشی در ین حال ای عارف همه تو باشی بیان وحدت ای عارف عاشق بیش از بس نمی توان
کرد بدین مقام که رسیدی تو بدانی که تو کیستی و چیستی و ادم چیست و ارواح بنی ادم چیست و این
ارواح چکونه از پشت ادم بیرون اورده است و بیرون می آرد و این خطاب الست بربکم لحظه بلحظه
چکونه می کند و ارواح بنی ادم و کل موجودات چکونه بلی کفته اند بسم الله الرحمن الرحیم اکر سایل سوال
کند که صلوة اشراق را که حضرت رسالت علیه افضل الصلوات با جر الهی دوازده رکعت کزارد چرا
دوازده بود که سیزده و یازده نبود جواب آنست ای طالب کچون تماشا اشراق میکند
و معنی شرق شکافتن است و او شق القمر کرده است نه غیر قمر و قمر حقیقی وجه انسانست و وجه انسان
وجه الله است و عرش الله است و لوح محفوظ است و این قمر که ظاهر بر فلک می بینی نمودار وجه انسانست
اکر سایل سوال کند که این قمر که بر فلک مشاهده می کنی چه دلیل نمودار وجه انسانست و چه مناسبت
با وجه انسان دارد و در کلام فصیح حضرت جل ذکره حق فرماید که و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب
مبین و جای دیکر حق فرماید که ما فرطنا فی الکتاب من شیء و جای دیکر می فرماید که کل شیء احصیناه

نی امام مبین باید که هرش بقدیر ما کان و ما یکون قدیم و جدید در کتاب مبین بود و اکنون این معنی ظاهرا
در کجاست که قمر نمودار وجه انسانست و مثال وجه انسانست و چگونه اثبات این معنی از کلام الهی
خواهی کرد چنانکه موافق کلام الهی باشد و این معنی را در وجه مشاهده توانی کرد و ظاهر و باطن در توان دید
جواب از وی عنده علم الکتاب ای طالب صادق که این ماه که تو بر فلک مشاهده میکنی با چهارده شب
تمام نمی شود تمام نیست و منازل قمر بیست و هشت است زیاده نیست و این چهارده شب که قمر تمام می شود دو دست
منزل که سیر قمر است در وجه انسان لایح و ظاهر و نمایانست چنانکه چار ابرو و دو ابرو و دو موی سر و دو
عارض و دو شارب و دو موی انف و یک موی لب زیر که بر خط استوا رسته است چنانکه چارده است
در مقابل این چارده شب که ماه تمام می شود و چارده موضع که خط بر روی نوشته است چنانکه حال و محل
است که در مقابل است منازل قمر این است را چهارده را که تمام میشود در وجه انسان مشاهده کن
که اینجا از ماه لایح و ظاهر تر است اکنون اگر سایل سوال کند که این چارده شب را که بیان کردی دو دست
منازل قمر را البرهان واضح است و حقیقت ولی مثال راستست و موافق و در شکل نیست فاما چهارده شب
و چارده روز باقی که بودی و حال آنکه چارده شب است چارده روز را چگونه بیان خواهی کرد
جواب از وی عنده علم الکتاب است ای طالب که چارده موضع ساده که خط برو نبست در وجه
انسان مشاهده کن و که بینی چنانکه بالای دو ابرو و خط ساده و زیر دو ابرو دو موضع ساده که خط برو نیست
در وجه انسان مشاهده کن و ببین چنانکه پشت چشم است و زیر دو چشم دو موضع ساده و دو طرف
بینی که بر خط استوا واقعست دو موضع ساده و دو طرف عارض هر دو ساده است و دو موضع
است که از اندرون موی دارد و از برون ندارد و دو موضع که بالای شارب است و زیر زنخ است و این
چهارده موضع ای طالب در مقابل روز واقع است مشاهده کن و به بین که در وجه روشن است اکنون

سایل سوال کند که این مناسبت که قمر را با وجه بیان کردی راستست و در قبول و شک و تردد نماند فاما
اشراق کنف وجه را چگونه بیان خواهی کرد که شق کرده باشی و مناسبت اشراق با وجه چگونه باشد
جواب از وی عنده علم الکتاب است ای طالب که این چارده خط که بر وجه انسان ظاهر است تا بر استوای
این چارده نمی کردی سو خط الهی ظاهر نمی شود و این خطوط الهی که بقلم قدرت بر وجه مکتوب و مسطور است اگر
حضرت رسالت علیه افضل الصلوات بسر این خطوط نرسیدی و بر استوای این خطوط که صراط مستقیم است نگذشتی
نگذشتی و این سو خطوط را که در ازای این سو که قدم ازلی ابدی واقع است در وجه خود مشاهده نکردی
چگونه عارف نفس خود شدی و چگونه بسر کلام قدیم او برسیدی و لمن عرف نفسه فقد عرف ربه چگونه سر
از و بروزدی و چگونه این آیت با وجود حضرت رسالت آمدی قوله تعالی سنریهم آیاتنا فی الآفاق و فی انفسهم
حتی یتبین لهم انه الحق و بیان این معنی چگونه کردی و صراط مستقیم را چگونه مشاهده کردی و چگونه قائما
بالقسط را دیدی بدلیل این آیات قوله تعالی والراسخون فی العلم و راسخ چون شدی و اگر نه چنین بودی آن
علی صراط مستقیم را در کجا یافتی و تمت کلمة ربک صدقا و عدلا چگونه راست آمدی و بعثت بجوامع الکلم
چون شدی اکنون اگر سایل سوال کند که معانی و حقایق را که بیان کردی راستست و هیچ شک نیست
که تا این شق القمر را نکردی و بر خط استوای وجه انسان نگذشتی این مشاهدات نتوانستی کرد و این
حقایق اشیا نتوانستی رسیدن فاما این معنی در کلام الهی که می فرماید و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب مبین
کسی این معنی را در کتاب مبین بیان نکرد اکنون تو بیان چگونه خواهی کرد این مثال را در کلام الهی چگونه ای طالب
خواهی نمود بر وجهی که روشن توان دید و مشاهده بتحقیق توان کرد این چنین در قرآن کجاست و این
چگونه است که هیچ کس این نوع بیان نکرده است جواب از وی عنده علم الکتاب آنست بدان

ای طالب اسرار الهی که اصل جمیع کلام سماوی و اصل جمیع اشیا ظاهر و باطن بالفعل و بالقوه در
حیات و ممات در خواب و بیداری از جماد و نبات از این سی کلمه خارج نیست و سی که بحضرت
رسالت علیه السلم آمده است و چهارده دیگر که در صحف و توریه و انجیل آمده چنانکه سی کلمه باشد و این سی
کلمه که بحضرت رسالت علیه السلم آمده است بر دو نوع است چنانکه حضرت عزت میفرماید قوله و لقد آتیناک
سبعا من المثانی والقرآن العظیم یعنی ای محمد ترا سبع مثانی دادیم و قرآن عظیم دادیم سبع مثانی
چنانکه چهارده حروف مفرده و قرآن عظیم آن چهارده دیگر که مرکبست و اصل این سی کلمه چهارده کلمه است
که مفرد آمده است و آن چهارده که مرکب آمده است بنقطه می گردد دلیل مثال چهارده کلمه را که مفرد آمده
در وجه انسان مشاهده کن و روشن ببین و چهارده دیگر را که مرکب آمده است در ضمن همین خطوط
که بر وجه انسان مکتوب و مسطورست مشاهده کن و بدان ای طالب که این کلام الهی نیز که بحضرت رسالت
نازل شده است هم بر مثال خطوط وجه انسان نازل شده است چنانکه چهارده مفرد آمده است
و چهارده مرکب در ضمن او آمده است تا باشد این علم مناسب و موافق یکدیگر و حضرت رسالت این مثال را
در وجه خود مشاهده کرده باشد اکنون اگر سایل سوال کند که این بیان که کردی موجه و موافق کلام الهی است
و در اینجا مجال بحث نیست فاما جواب سوال هنوز باقی و موقوفست که دوازده چراست که یازده
و سیزده نیست اکنون بدان ای طالب اسرار الهی که چندین حجابها که ترا در راه بود اگر چنانچه رفع این
حجابها کردمی و این حجابها از پیش برنداشتمی این سوال را تا چه جواب گفتمی و توجه نتوانستی فهم
کردن و از سوال و جواب طالب را هیچ فایده نشدی اکنون بدان ای طالب که سوال میکنی که
نماز اشراق را دوازده فرموده است چرا یازده و سیزده نفرمود و چه حکمت در مشاهده

کرده است

کرده است و وجه حکمت در وی بوده باشد چون او نطق بهوای نفس نزد الا بوحی الهی که و ما ینطق
عن الهوی ان هو الا وحی یوحی و هر که وحی الهی نه حکمت نبوده باشد جواب از و من عنده علم الکتاب
است ای طالب که خبر داشتی که وجه آدم وجه الله است و عرش الله است و لوح محفوظ است و خلق
الله تعالی آدم علی صورته و علی صورة الرحمن و خطوط وجه آدم در ازای سی کلمه قدیم واقع شده است
پس بر حضرت رسالت علیه السلم واجب باشد بعدد هر کلمه که خطوط وجه آدم در ازای کلمه قدیم ازلی بلا
شکل و مثال است سجده کردن و بر طالب واجب است که بداند که هر سجده که میکند برای چه میکند
و برای که میکند و در ازای حیثیت این سجده که می کند و این خطوط وجه او در مقابل کدام کلمه قدیم
واقع شده است هر چند که این سی کلمه در ذات خود یکی اند و زیاده و نقصان نیستند و یک سر
موی بر یکدیگر تخلف ندارند فاما بحسب صورت هر یکی بنوعی تجلی میکند باید دانستی که هر خطی
از خطوط وجه انسان در ازای کدام کلمه واقع شده است و متوجه کدام کلمه میشوی و در ازای
کدام خطوط است این سجده که میکنی تا عارف و کامل و مکمل باشی این زمان که خبر ذکر رفت بدانستی
بدانی که ساجد حق و مسجود حق و سجده کرا میکنی و کیست که سجده میکند اکنون حاصل بحث آنست
که سوال میکنی که نماز اشراق دوازده فرمود دوازده چراست که سیزده و یازده نیست جواب
ای طالب که وجه انسان که لوح محفوظ الهیست تا بر خط استوای وجه انسان نمی گذری و آن شش
موضع که بر خط استواست نمی شکافی دوازده خط ظاهر نمی شود و شش تشهد و سلام نمی دهد
و چون این شش موضع را شکافتی و بر خط مستقیم گذشتی دوازده خط ظاهر گردد که نماز اشراق
در ازای این دوازده خط است چنانکه موی فرق اند اخر سنت ابرهیم علیه السلم است و میان دو ابرو

که فاصله دارد و بینی که بر خط استوا است که هذا نبا... النجدین وشارب وموی ... ب ربو بر
استوار بسته است و بر زنخ این شش موضع جون شکافته شود دوازده خط ظاهر کرده که لبر
دوازده صلوة اشراق درازای این دوازده خطست وصراط مستقیم است ونماینده سی
کلمه قدیم از لبیت این سی کلمه که ما کان وما یکون راآن سی کلمه میتوان دید سی کلمه را در خود مشاهده
تولد کرده وخود را درازای سی کلمه مشاهده تولد کرده والله اعلم اکنون اگر سایل سوال کنند که اصل
کتب سماوی واصل کلام اشیا از سی کلمه خارج نیست وثابت شد که جمیع صلوه وقیام وقعود وکوع
وسجود بر عدد او نهاده است وباوست وبرای اوست اکنون این شش موضع که حق بر صراط
مستقیم می کرد دوازده خط ظاهر میشود که درازای دوازده صلوة اشراق است این دوازده
که از شش موضع ظاهر می شود این موضع ودوازده خط در مقابل کدام کلمهٔ قدیم واقع است
وبباید دانستن که در سجده متوجه کدام می باید شدن جواب ازو عنده علم الکتاب آنست
که این چهارده کلمهٔ مفرده که بحضرت رسالت علیه السلم آمده است شش کلمه راجع با علام مرکب می
خوانی دو کلمه وکلمه ظاهر می شود چنانچه این شش کلمه در مقابل این شش موضع که بر وجه شق کرده
می شود واز این شش کلمه دوازده کلمه ظاهر میشود این را در دوازده نماز اشراق مشاهده کند
وبه بین وان شش اینست که ذکر می رود حی طی دی می هی حی این شش کلمه که با علام مرکب دوازده
کلمه میشود ودرازای صلوه اشراق است ودرازای شق وجه آدم است
والله اعلم واحکم تمت